Unutulmuş Diyarlar

Kristalin Hizmetkârı

Karanlığın Yolları 3. Kitap

R.A. SALVATORE

body>

(Karanlığın Yolları) Cilt3 Kristalin Hizmetkarı

ÖNDEYİŞ

Adam, öğlen güneşinin bunaltıcı sıcağında süzülürcesine ilerliyor, mekanda çok az gölge bulunduğu halde, her zaman olduğu üzere, sanki gölgelere bürünmüş gibi yürüyordu ve hatta burada her zaman mevcut olan toz toprak kendisine hiç değmiyormuş gibiydi. Bağırıp çağıran, her bir bakır sikke için sonuna kadar pazarlık eden tüccarlar ve müşterilerle dolu olan açık hava pazarı kalabalıktı her zaman kalabalık olurdu. Hırsızlar, en elverişli ve en kalabalık yerlerde, yani bir para kesesinin 'pini hiç göze çarpmadan kesebilecekleri ve eğer göze çarparlarsa kolayca parlak renk cümbüşünün ve yerlere sürünen cübbelerin arasına karışabilecekleri noktalarda mevzileniyordu.

Artemis Entreri, bu hırsızlan kolayca tespit ediyordu. Tek bir bakışla, kimin alışveriş etmek, kimin çalmak için orada olduğunu anlayabilirdi ve bu ikinci takımdan hiç de sakınmıyordu. Kasten yolunu değiştirerek tespit ettiği her bir hırsızın yanına gidiyor ve kara pelerinin bir tarafını geriye doğru atıp şişkin para kesesini gözler önüne seriyordu tabii, kesesini ve hayatını kusursuz bir şekilde koruyan, mücevherle süslenmiş hançerini de. Bu hançer onun alamet-i farikasıydı, Calimport'un tehlikeli sokaklarının en korkulan bıçaklarından birisiydi.

Entreri, genç hırsızların kendisine gösterdiği saygıdan hoşlanıyor, üstelik bu saygıyı talep ediyordu. Calimport'taki en ıyı kiralık katil olarak ün kazanmak için yıllarını harcamıştı, ama yaşlanıyordu. Belki de, mükemmellik için gerekli olan çevikliğim kaybetmeye başlamıştı. İşte bu yüzden, sokağa çıktığında kendisini açıkça gençlik günlerinde hiç yapmadığı kadar açıkça sergileyerek onlara, hepsine, kendisine karşı bir harekette bulunmaları için meydan okuyordu.

Kalabalık sokağı geçti ve kocaman bir tentenin altına yerleştirilmiş birçok yuvarlak masası olan küçük bir açık hava tavernasına doğru yöneldi. Mekan kalabalıktı, ama Entreri irtibata geçeceği kişiyi derhal tespit etti; bu kişi, alamet-i farikası olan açık sarı sangıyla, gösterişli Sha'lazzi Ozoule idi. Entreri dosdoğru onun masasına yöneldi.

Sha'lazzi masada yalnız değildi, fakat adamın masasını paylaşan üç kişinin onun arkadaşı, hatta tanıdığı dahi olmadığı apaçık ortadaydı. Diğerleri kendi aralarında sohbet ediyor, aralarında şakalaşıp kıs kıs gülüyordu, bu sırada Sha'lazzi ise arkasına yaslanmış, etrafına bakmıyordu.

Entreri masanın başına gitti. Kiralık katil hesap sorarcasına masadaki üç davetsiz misafire baktığında Sha'lazzi tedirginlik ve utançla omuz silkti.

"Bu masanın öğle yemeğimiz için ayrılmış olduğunu onlara söylemedin mi?" diye sakince sordu Entreri

Üç adam sohbeti kesip kafalarım kaldırdı ve şaşkınlıkla Entreri'ye baktı.

"Açıklamaya çalıştım..." diye başladı Sha'lazzi, koyu tenli alnındaki terleri silerek.

Entreri adamı susturmak için elini kaldırdı ve heybetli bakışlarını üç davetsiz misafire dikti. "Burada işimiz var," dedi. "Bizim de yiyecek ve içeceğimiz," diye yanıtladı adamlardan birisi.

Entreri, adama sertçe bakıp gözlerini onunkine kenetlemekten gayrı cevap vermedi.

Diğer ikisi birkaç laf yetiştirdi, ama Entreri onları külliyen duymazdan geldi ve sadece kendisine meydan okuyan ilk adama dik dik bakmaya devam etti. Bakışma sürdükçe sürdü ve Entreri odak noktasını sabit tuttu, hatta bakışlarını daha da sertleştirerek gözleriyle adeta adamı delip geçti. Kiralık katil bu adama, o anda karşısında duran kişinin sahip olduğu irade gücünü, mükemmel kararlılığını ve kontrolünü gösteriyordu.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu diğer adamlardan biri, Entreri'nin yanında ayağa kalkarak.

Sha'lazzi halk arasında yaygın bir duanın ilk mısralarını mırıldanmaya başladı.

"Sana sordum be," diye üsteledi adam ve Entreri'nin omzunu dürtmek için elini kaldırdı.

Kiralık katilin eli hızla yukarı yükselip adamın yaklaşan elini baş parmağından kavradı ve bileğinden büküp aşağı doğru bastırarak

adamı acı verecek bir açıyla iki büklüm etti.

Entreri bunu yaparken gözünü hiç kırpmamış, hatta bakışlarını diğer adamdan ayırmamış, sadece o feci nazarıyla, tam karşısında duran adamı göz hapsinde tutmaya devam etmişti.

Kiralık katil, yanında duran adamın eline basınç uyguladığında adam hafifçe homurdandı ve serbest olan elini kemerinde duran kıvrımlı bir hançere attı.

Sha'lazzi duadan bir mısra daha mırıldandı.

Masanın öbür tarafında, Entreri'nin ölümcül bakışma hapsolmuş olan adam, arkadaşına sakin olması ve elini hançerinden uzak tutması için işaret verdi.

Entreri ona doğru hafifçe başını salladı ve arkadaşlarını da alıp oradan defolmasını işaret etti. Yanında duran adamı serbest bıraktı, adam ise Entreri'ye tehditkâr bakışlar atarak acıyan baş parmağını ovuşturdu. Fakat Entreri'nin üstüne bir daha yürümedi ve dostları da tabaklarını alıp oradan sıvışmaktan başka bir harekette bulunmadı. Adamlar Entreri'yi tanımamışlardı, fakat o, hançerini dahi çekmeden onlara nasıl biri olduğunu göstermişti.

"Ben de aynısını yapmayı planlamıştım," diye kıs kıs gülerek belirtti Sha'lazzi, üç adam masadan ayrılıp Entreri karşısındaki sandalyeye oturduğunda.

Entreri sadece ona bakmakla yetindi ve bu adamın ne kadar da garip göründüğüne dikkat etti. Sha'lazzi'nin kocaman bir kafası, iri, yuvarlak bir yüzü vardı ve bu kafa bir deri bir kemik olan, cılız bedeninin üzerinde duruyordu. Üstüne üstlük, o iri, yuvarlak yüzünde daimi bir gülümseme mevcuttu ve büyük, muntazam dişleri koyu teni ve kara gözlerine tam bir tezat oluşturuyordu.

Sha'lazzi tekrar gırtlağını temizledi. "Buluşmaya geldiğine epey şaşırdım," dedi. "Basadoni Loncası'nda yükselişinle birlikte kendine birçok düşman edindin. İhanetten korkmuyor musun, ey kudretli kişi?" diye sözünü iğnelemeyle ve tekrar kıs kıs gülerek bitirdi.

Entreri sadece dik dik bakmaya devam etti. Hakikaten de ihanetten korkuyordu, ama Sha'lazzi ile konuşması gerekliydi. Jarlaxle için çalışan drow siyonisist Kimmuriel Oblodra, Sha'lazzi'nin

düşüncelerini baştan aşağı taramış ve ortada bir komplo olmadığı sonucuna varmıştı.

Elbette ki, bu bilginin kaynağını yani kendisinden hiç hoşlanmayan bir kara elf hesaba katınca, kiralık katil bu haberle tam anlamıyla rahatlamış sayılmazdı.

"Bunun kudretli kişiler için bir hapis olabileceğini anlıyorsundur," diye gevezeliğe dovam etti Sha'lazzi. "Kudretli olmak bir hapis olabilir, anladın mı? Yanında yüz kişilik bir muhafız taburu olmadan evlerinden dışarı çıkmaya cüret edemeyen bir sürü paşa var."

"Ben bir paşa değilim."

"Hayır, hakikaten değilsin, ama Basadoni Loncası sana ve Sharlotta'ya ait," diye karşılık verdi Sha'lazzi, Sharlotta Vespers'tan bahsederek. Bu kadın, dolaplar çevirerek Paşa Basadoni'nin baş yardımcılığına gelmiş ve drow saldırısından sağ kurtulup loncanın kukla başkanı olmuştu. Lonca ise aniden, hiç kimsenin tahmin dahi edemeyeceği kadar güçlenmişti. "Herkes bunu biliyor." Sha'lazzi, o sinir bozucu gülüşlerinden birini sergiledi. "Her zaman senin iyi olduğunu düşünmüşümdür, dostum, ama asla bu kadar iyi olduğunu tahmin etmemiştim!"

Entreri gülümseyerek karşılık verdi, fakat aslında kiralık katilin neşesi, sırf karşısındaki asalak adama tahammül edememesinden dolayı hançerini Sha'lazzi'nin gırtlağına saplama konusunda kurduğu bir fanteziden ileri geliyordu.

Fakat Entreri, Sha'lazzi'ye ihtiyacı olduğunu kabul etmek zorundaydı ve işte kötü şöhretli muhbirin hayatta kalma yöntemi de tam olarak buydu. Sha'lazzi, herkese ne öğrenmek istiyorlarsa onu söyleyerek tabii bir bedel karşılığında hayatını kazanıyordu ve bu bir sanattı. İşinde o kadar başarılıydı, Calimport'un hükümdar ailelerinin ve sokak serserilerinin nabzını o kadar iyi tutuyordu ki, kendisini sık sık savaş halinde olan loncalar için katledilemeyecek kadar değerli kılıyordu.

"Öyleyse bana Basadoni tahtının ardındaki gücün ne olduğunu söyle," diye belirtti Sha'lazzi sırıtışı yüzüne yayılarak. "Zira kesinlikle ondan daha fazlası var, değil mi?"

Bu soruya cevaben sırıtmasının çok fazla şeyi açık edeceğini bilen Entreri yüzünü çelik gibi sert tutmak için büyük bir çaba sarf etti ah, Sha'lazzi'nin, Basadoni Loncası'nın hali hazırdaki durumu hakkındaki saf cehaleti karşısında nasıl da sırıtmak istiyordu! Sha'lazzi, bir kara elf ordusunun Calimport'ta dükkân açtığını ve vitrine Basadoni Loncası'nı koyduğunu asla bilemezdi.

"Dallabad Vahası hakkında konuşmak üzere anlaştığımızı sanıyordum, yanılmış mıyım?" diye soruyla cevap verdi Entreri.

Sha'lazzi iç çekip omuz silkti. "Konuşacak birçok ilginç konu var," dedi. "Korkarım ki, Dallabad onlardan biri değil."

"Bu senin görüşün."

"Orada yirmi yıldır hiçbir şey değişmedi," diye yanıtladı Sha'lazzi. "Orası hakkında senin şu anda ve birçok yıldır bilmediğin herhangi bir şey bildiğim yok."

"Kohrin Soulez hâlâ Charon'un Pençesi'ni elinde mi tutuyor?" diye sordu Entreri.

Sha'lazzi başıyla onayladı. "Elbette," dedi kıs kıs gülerek.

"Hâlâ tutuyor ve her zaman tutacak. Kırk yıldır onun işine yarıyor ve Soulez öldüğünde, onu açgözlü oğullarından birisi alacak; tabii ilk olarak inceliksiz Ahdania Soulez kapmazsa. Kohrin Soulez'in kızı hakikaten de çok hırslı bir karı! Eğer bana, o nesneden ayrılıp ayrılmayacağını sormak için geldiysen, cevabı zaten biliyorsun. Hakikaten de çok daha ilginç olan konularda konuşmalıyız, meselâ Basadoni Loncası gibi."

Entreri'nin sert bakışları göz açıp kapayıncaya kadar yüzüne geri döndü.

"Yaşlı Soulez onu neden satsın ki?" diye sordu Sha'lazzi, sıska kollarını abartılı bir tavırla havaya savurarak o kollar iri kafasının yanına yükseldiğinde son derece uyumsuz görünüyordu. "Acep nedendir ki, dostum, o kaliteli kılıcı üçünü defa satın almaya çalışıyorsun? Evet, evet! İlk seferinde, yırtık pırtık kesesinde yüz tanecik altın sikkesi olan Basadoni'nin hediyesiydi, değil mi? küçük bir kurt yavrusuydun."

Entreri, diğer tüm eksikliklerine rağmen, vücut hareketlerini ye yüz ifadelerini okuyup onların ardındaki gerçeği keşfetmek konusunda koca Calimport'ta Sha'lazzi'nin üstüne kimse olmadığını bildiği halde, bu sözler karşısında kendisini tutamayıp yüzünü buruşturdu. Hatırası ve henüz yeni yaşanmış olan hadiselerin etkisi, bu tepkiyi adeta kalbinden sökerek çıkartmıştı. Paşa Basadoni, uzun yıllar önce hakikaten de ona fazladan para vermişti ve bu, gelecek vaat eden teğmenine sunduğu bir hediyeden başka bir şey değildi. Entreri, belki de Basadoni'nin hiçbir karşılık beklemeden ona bir hediye veren tek kişi olduğunu fark etti.

Entreri de sadece birkaç ay önce Basadoni'yi öldürmüştü.

"Evet, evet," dedi Sha'lazzi, Entreri'den çok kendi kendine konuşarak, "sonra Pook Paşa'nın çöküşünün ardından tekrar kılıcı satın almak istemiştin. Ah, o adam ne feci çökmüştü öyle!"

Entreri sadama bakmakla yetindi. Sha'lazzi, görünüşe bakılırsa tehlikeli kiralık katilin üzerine çok fazla gittiğini anlamış olacak ki, utanmış bir şekilde gırtlağını temizledi.

"O zaman da sana bunun imkansız olduğunu söylemiştim," diye belirtti Sha'lazzi. "Elbette ki imkansız."

"Artık daha fazla sikkem var," dedi Entreri sessizce.

"Tüm dünyadaki sikkeler dahi yetmez!" diye haykırdı Sha'lazzi.

Entreri gözünü dahi kırpmadı. "Tüm dünyada ne kadar sikke olduğunu biliyor musun, Sha'lazzi?" diye sordu sakince, fazlasıyla sakince. "Basadoni Loncası'nın kasasında ne kadar sikke olduğunu biliyor musun?"

"Entreri Loncası demek istiyorsun," diye düzeltti adam.

Entreri bunu inkâr etmedi ve Sha'lazzi'nin gözleri genişledi.

İşte buydu, muhbirin sözlerle duymayı umup umabileceği kadar net bir şekilde belirtilmişti. Söylentilere göre yaşlı Basadoni ölmüştü ve Sharlotta Vespers ile diğer faal lonca başkanları, ipleri çeken kişinin kuklalarından başka bir şey değillerdi; yani Artemis Entreri'nin.

"Charon'un Pençesi," diyerek düşüncelere daldı Sha'lazzi, yüzünde bir gülümseme belirirken. "Demek ki, tahtın arkasındaki güç

Entreri ve Entreri'nin arkasındaki güç ise... pekâlâ o da tahminimce bir büyücüdür, o kılıcı bu kadar gözü dönmüş bir şekilde isteyişine bakılırsa yani. Evet, bir büyücü ve biraz tehlikeli olmaya başlayan bir büyücü, değil mi?"

"Tahmin yürütmeye devam et," dedi Entreri.

"Belki de doğrusunu bulabilirim, öyle mi?"

"Eğer bulursan, seni öldürmek zorunda kalırım," dedi kiralık katil, hâlâ o korkunç, soğukkanlı ses tonunu kullanarak. "Şeyh Soulez ile konuş. Fiyatı neymiş öğren."

"Fiyatı falan yok," diye ayak diredi Sha'lazzi.

Entreri, bir kedinin bir farenin peşinden atılabileceğinden bile daha hızlı bir şekilde ileri uzandı. Bir eli Sha'lazzi'nin omzunu kavradı, diğeri o ölümcül hançerine gitti, yüzü ise Sha'lazzi'ninkine bir santim kalana kadar yaklaştı.

"Bu son derece talihsiz bir şey olur," dedi Entreri. "Senin için."

Kiralık katil, muhbiri sandalyesine geri ittikten sonra dimdik doğruldu ve sanki içinde aniden bir açlık duygusu uyanmış da, o açlığı bastırmak için kendisine bir av arıyormuş gibi etrafına bakındı. Tekrar, ama sadece kısaca Sha'lazzi'ye baktıktan sonra tentenin altından çıkıp pazaryerinin karmaşasına geri döndü.

Sakinleşip muhbirle olan buluşmasını gözden geçiren Entreri, sessizce kendini azarladı. Gergin sinirleri, mükemmelliğini yıpratmaya başlıyordu. Yaptığı başka hiçbir şeyle, sorunun kaynağını Charon'un Pençesi'ni satın almak konusunda bu kadar heves göstermesinden daha fazla belli edemezdi. O silah ve kolçak terkibi, her şey bir yana, büyücülerle savaşmak için yaratılmıştı. Belki de siyonisistlerle, kim bilir?

Zira Entreri'ye işkence çektiren bunlardı; biri büyücü, diğeri siyonisist olan Rai-guy ve Kimmuriel yani Jarlaxle'm Bregan

D'aerthe'deki teğmenleri. Entreri ikisine de derin bir nefret besliyordu, ama daha önemlisi, onların da kendisinden nefret ettiğini biliyordu. Daha da kötüsü, Entreri biliyordu ki, bu tehlikeli ikiliye karşı tek zırhı Jarlaxle'm ta kendisiydi.- Şaşırarak fark ettiği üzere, kara elf paralı askere ihtiyatla da olsa güvenmeye başlamış olmasına

rağmen, Jarlaxle'ın kendisini sonsuza dek koruyacağından şüpheliydi.

Ne de olsa, her an bir kaza olabilirdi.

Entreri'nin korunmaya ihtiyacı vardı, ama işleri alışıldık sabrı ve zekasıyla ele alması; yürüdüğü yolu kimsenin takip edemeyeceği kadar eğip bükmesi; Calimport'un tehlikeli sokaklarında yıllar önce kusursuz hale getirmiş olduğu dövüş yeteneğini kullanması, doğru ve yanlış bilgilerden oluşan birçok ince katmanı kullanıp ne dostlarının ne de düşmanlarının tam olarak çözebileceği kadar kusursuz bir şekilde ikisini birbirine karıştırması gerekliydi. Gerçeği tek bilen kendisiyken, kontrolü elinde tutan o ve sadece o olurdu.

Onu kendine getiren bu düşüncenin ışığında, Sha'lazzi'yle yaşadığı ve hiç de mükemmel gitmeyen buluşmayı, kara elfler karşısında bu sefer hayatta kalmasının tek yolunun kesin bir kişisel kontrol seviyesini koruması olduğu konusunda belirgin bir uyarı olarak aldı. Sha'lazzi gerçekten de onun içinde bulunduğu zor durumu tahmin etmeye çok yaklaşmıştı, en azından yansını doğru bilmişti. Pişmiş kelle gibi sırıtan o adamın, bu bilgiyi kendisine yeterince para ödeyen herkese sunacağı barizdi. Son günlerde Calimport sokaklarında, Basadoni Loncası'nın ani ve şiddetli yükselişinin ardındaki esrar perdesini aralamak için debelenip duran birçok kişi vardı.

Sha'lazzi gerçeğin yarısını tahmin etmişti ve bu yüzden tüm olağan şüpheliler göz önünde bulundurulacaktı: güçlü bir baş büyücü veya çeşitli büyücü loncaları.

Keyifsiz ruh haline rağmen Entreri, Basadoni tahtının ardındaki gerçeğin diğer yarısını yani kara elflerin Calimport'ta masaya yumruğu vurduklarını! öğrense Sha'lazzi'nin suratının alacağı şekli düşününce kıs kıs güldü.

Elbette ki, adama savurduğu tehdit hiç de boş değildi. Eğer Sha'lazzi öyle bir bağlantı kurup gerçeği anlarsa, Entreri veya Jarlaxle'm binlerce ajanından herhangi biri onu kesinlikle öldürürdü.

Sha'lazzi Ozoule, minik yuvarlak masada uzun, çok uzun bir süre boyunca otump Entreri'nin söylemiş olduğu her sözü ve yaptığı her hareketi gözden geçirdi. Basadoni Loncası'nın yükselişinin ardındaki

gerçek gücün bir büyücüye bağlı olduğu hakkındaki tahminin doğru olduğunu biliyordu, ama buna tam olarak yeni haber denilemezdi. Bu yükselişin başansı ve rakip loncalara yapılan yıkımın boyutlan göz önünde bulundurulduğunda, sağduyu bu işin içinde bir büyücünün ya da, büyük ihtimalle, birçok büyücünün olduğunu söylüyordu.

Fakat bir bilgi olarak Sha'lazzi'nin gözüne çarpan şey Entreri'nin fevri tepkisi olmuştu.

Kontrol ustası, ölümün gölgesi Artemis Entreri, bundan evvel ona hiç bu kadar büyük bir iç çatışma hatta belki de korku? işareti göstermemişti. Artemis Entreri'nin birini tehdit ederken ona dokunduğu daha evvel nerede görünmüştü? Hayır, tehdit ettiği kişiye o feci bakışıyla bakar ve ona kesin bir ölüme doğru ilerlediğini hiç de üstü kapalı olmayan bir şekilde belli ederdi. Eğer o kişi ayak direrse, daha fazla tehdit edilmez, yakasına yapışılmaz, tartaklanmazdı.

Sadece çabucak ölürdü.

Bu alışılmadık tepki gerçekten de Sha'lazzi'nin ilgisini çekmişti. Artemis Entreri'nin sinirlerini bu denli bozup da böyle bir tepki vermesine sebep olan şeyi ne de çok öğrenmek isterdi fakat aynı zamanda, kiralık katilin o tavrı, net ve korkunç bir uyarı niteliğindeydi. Sha'lazzi, Artemis Entreri'yi bu denli huzursuz etmeyi başaran şey her neyse, onun Sha'lazzi Ozoule'ü kolayca, hem de gayet kolay bir şekilde yok edebileceğini biliyordu.

Bu ilginç bir durumdu, ama aynı zamanda Sha'lazzi'yi son derece korkutmuştu.

KISIM I

AĞA DOLANMAK

Kötülüğün bedene bürünmüş suretlerinin var olduğu bir dünyada yaşıyorum. Habis insanlardan veya çoğunlukla kötü mizaçlı olan goblinlerden ve hatta goblinlerden çok daha habis olan kendi halkımdan, yani kara elflerden söz etmiyorum. Bu yaratıkların tümü büyük gaddarlıklar yapmaya eğilimlidir, ama hiçbiri, en feci örneklerde dahi, kötülüğün gerçek tecessümleri değillerdir. Hayır, bu unvan başkalarına, sıklıkla rahipler ve büyücüler tarafından celp edilen iblislere ve şeytanlara aittir. Aşağı düzlemlerin bu yaratıkları, kötülüğün en saf hali, başıboş bir şekilde ortalıkta dolaşan katıksız

şeytanlığın ta kendisidir. Onların kurtuluşa erme ihtimalleri yoktur. Maalesef, neredeyse sonsuza dek süren yaşamlarında iyiliğin kıyısından geçen bir şey dahi yapma ümitleri de yoktur.

Akıllı ırkların kalplerindeki karanlık olmasaydı bu yaratıklar var olur muydu merak ediyorum. Onlar tıpkı habis insanlar ve drowlar gibi kötülüğün kaynağı mı, yoksa sadece bir sonuç, birçoğunun kalbine sızan yozlaşmışlığın fiziksel bir tezahürü mü?

Sanırım ikincisi. İblislerin ve şeytanların, akıllı varlıklardan birinin eylemleri sebebiyle buraya getirilmeden bu varoluş düzleminde dolaşamaması tesadüf değildir. Onların bir aletten, kötülüğün gerçek kaynağının hizmetinde, o gaddar eylemleri yapmak için kullanılan bir araçtan başka bir şey olmadığını biliyorum.

Peki Crenshinibon 'a ne demeli? O bir nesne her ne kadar bilinçli olsa bile bir ziynet, ama o akıllı bir varlıkla aynı zeka seviyesinde değil. Zira Kristal Parçası gelişemiyor, değişemiyor, gittiği kötü yolu düzeltemiyor. Düzeltmeyi öğrenebildiği tek hatası, etrafındakilerin yüreklerini daha sıkı ele geçirme çabasıyla yaptığı yanlış giden ayartma denemeleri. Çılgınlar gibi ulaşmaya çalıştığı sonu düşünemiyor, hatta gözden geçiremiyor hayır, onun amacı sonsuza dek tek.

Peki öyleyse, o gerçekten kötü mü?

Hayır.

Pek kısa bir süre öncesine kadar, hatta o tehlikeli ziyneti yanımda taşıyıp onu daha iyi anlamaya başladığım zaman zarfında bile bunun aksini düşünüyordum. Yükselen Ruh 'un Yüce Rahibi Cadderly Bonaduce 'tan aldığım detaylı mesajı okuduktan sonra, Kristal Parçası 'nm aslını yeni yeni anlamaya başlıyorum. O nesne başlı başına bir sapkınlık, bir hatadan ibaret, bedeli her ne olursa olsun güç ve şana açlık duymasının sebebi ise, sadece onun ikinci yaratıcısı olan ve ziynetin öz varlığına karışan sekizinci ruhun sapkın niyetlerinden kaynaklanıyor.

Cadderly'nin öğrendiğine göre, Kristal Parçası ilk başta, son derece büyük bir güç içeren bir ziynet oluşturmak isteyen yedi liç tarafından yaratılmış. Bu namevt krallar, ele geçirmek istedikleri akıllı ırklara karşı daha büyük bir hakaret olarak, bu ziyneti güneşin, yani

yaşamın kaynağının enerjisinden güç çekmek üzere tasarlamışlar. Liçler, birleştirdikleri büyülerinin sonucunda yok olmuşlar. Bazı âlimlerin inancının aksine, Cadderly o şeytani yaratıkların bilinçli varlıklarının bu ziynetin gücüne hapsolmadığı, bunun yerine onun güneşsel özelliği tarafından yok edildikleri konusunda ısrar ediyor. Böylece, onların bu hakareti kendi yüzlerinde patlamış, onları küllerden ve paramparça olan ruhlarının harcanmış zerrelerinden ibaret hale getirmişti.

Kristal Parçası'nın bu erken dönem tarihinin bu kadarı, o nesneyi ele geçirmeyi çılgınlar gibi isteyen iblisler de dahil olmak üzere, birçok varlık tarafından biliniyor. Fakat, Cadderly'nin keşfettiği ikinci hikâye çok daha karmaşık bir hal alıyor ve Crenshinibon 'un aslını, iyi maksatların sapkınlığı olan bu ziynetin kesin başarısızlığım gözler önüne seriyor.

Crenshinibon, asırlar evvel çek uzaklardaki Zakhara diyarında madde alemine gelmişti. O zamanlar sadece bir sihirbaz aletiydi, fakat alev topları atıp eti kemikten yakıp ayırabilecek kadar şiddetli parlak ışık duvarları yaratabilen büyük ve güçlü bir ziynetti. Bir sultanın ellerine düşene dek Crenshinibon 'un karanlık geçmişi hakkında pek az şey biliniyordu. İsmi çağlar içinde yitip gitmiş olan bu büyük hükümdar, Kristal Parçası 'nm doğasını öğrenmiş ve saray sihirbazlarının yardımlarıyla, üçlerin yaptığı işin tamamlanmamış olduğunda karar kılmıştı. Böylece Crenhsinibon 'un "ikinci yaratılışı," gücünün ve sınırlı bilincinin yükseltilişi geldi.

Bu sultanın başkalarına boyun eğdirme hayalleri yoktu, sadece savaşçı komşuları arasında barış dolu bir yaşam arzuluyordu. Böylece, ziynetin en yeni gücünü kullanarak aklında kristalden kuleler canlandırdı ve onları yarattı. Bu kuleler onun başkentinden çöl üzerine yayılıp krallığının sık sık yağmalanan bir sınır yerleşimi olan ikinci şehrine kadar, yarım günlük mesafe aralıklarla sıra sıra uzanıyordu. Yüze yakın kristal kule yükseltmiş ve neredeyse kudretli savunma hattını tamamlamıştı.

Ama ne yazık ki sultan, Crenshinibon'un gücünün sınırını zorlamıştı ve dikilen her bir kulenin ziyneti güçlendirdiğini sandığı için, aslında Kristal Parçası 'nm özünü zayıflatmakta olduğunun farkına varmamıştı. Kısa zaman sonra büyük bir kum fırtınası çölü

kasıp kavurdu. Bu, komşu şeyhliğin istilasına girizgâh olan bir doğal afetti. O kristal kulelerin duvarları o kadar inceydi ki, fırtınanın şiddetiyle paramparça olmuş ve sultanın güvenlik hayallerim de suya düşürmüştü.

İstilacı güruhlar krallığı talan etmiş ve sultan çaresizce izlerken ailesini katletmiş. Fakat acımasız şeyhleri sultanı öldürmemiş o güçlü hatırasının adamın içini kavurmasını istiyordu ama Crenshinibon sultanı, yani en azından sultanın ruhunun bir parçasını almış.

Ziynetin tarihinin o ilk günleri hakkında pek az şey bümıyor, hatta yan-tanrıları bilgi kaynaklarından biri olarak sayan Cadderly tarafından bile. Ama Deneir'in genç yüce rahibi, Crenshinibon 'un bu "ikinci yaratılışının" ziynetin şu andaki açgözlülüğüne temel teşkil ettiğinden emin. Crenshinibon eğer gücünün en yüksek seviyesinde olsaydı ve kristal kuleler güçlerini korusaydı, istilacılar geri püskürtülecek ve sultanın ailesi, sevgili karısı ve güzeller güzeli evlatları öldürülmemiş olacaktı.

Artık, yedi ölü liçin çarpık varlıklarına ve sultanın yaralı, acı içindeki ruhuna sahip olan ziynet, bedeline olursa olsun en büyük güç seviyesini elde etmeyi ve onu korumayı amaçlıyor.

Bu hikâyeden çıkartılabilecek bir sürü anlam var. Cadderly mektubunda, kesin kararlara varmamış olduğu halde, bana daha fazlası hakkında ipucu vermiş; aslında kristal kulelerin yükseltilmesinin, komşu şeyhliğin liderlerinin yakın zamanda sınırlarının işgal altında olacağından korktuğundan dolayı istila için hızlandırtıcı bir rol oynadığını belirtmiş. Peki öyleyse, Kristal Parçası bizim için büyük bir ibret mi olmalı? Her ne kadar iyi niyetlere dayanmış olsa da, haddini aşan bir hırsın akılsızlık olduğunu bize net bir şekilde göstermiyor mu? Sultan, barışçıl krallığının savunması için güç istiyordu, fakat çok fazla güç ıçm sınırlarını zorladı.

Onu, ailesini ve krallığını mahveden de bu oldu.

Peki, Kristal Parçası'nı şu anda elinde tutan Jarlaxle7a ne olacak? Paralı askerin peşine düşüp ziyneti ondan almayı denemeli ve sonra da Crenshinibon 'uyok etmesi için Cadderly'ye mi teslim etmeliyim? Bu dünya, o kudretli ve tehlikeli ziynet olmadan kesinlikle çok daha iyi bir yer olur.

Fakat yine de, kötü kalpli kişilerin kullanması için her zaman başka aletler, kötülüğün başka tecessümleri olacaktır; bu bir iblis veya şeytan da olabilir, Crenhsinibon'a benzeyen canavarımsı bir yaratı da.

Hayır, sorun vücut bulmuş suretlerde değil, zira onlar akıllı yaratıkların yüreklerindeki kötülük olmadan asla var olamaz ve büyüyemez.

Sakın, Jarlaxle, sakın.

Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 1 KENDİNİ SORGULADIĞINDA

Dwahvel Tiggerwillies, kendine ait olan Bakır Ante'nın arka alt kısmındaki, loşça aydınlanmış küçük odaya parmak uçlarında ilerleyerek girdi. Dişi buçukluklar arasında en yeteneklisi hileleri konusunda iyi, hançerleri konusunda »yi ve zekası konusunda daha da iyi- olan Dwahvel, tüm Calimport ta bulup bulunabilecek en güvenli binalardan birindeydi ve bu mekanda bu kadar ihtivada hareket etmeye alışık değildi. Ne de olsa söz konusu olan Artemıs Entreri'ydi ve o ölümcül katil etraftayken dünyadaki hiçbir yer güvenli bir sığmak sayılmazdı.

Buçukluk içen girdiğinde, adam odada volta atmaktaydı ve onun geldiğini fark ettiğine dair hiçbir emare göstermedi. Dwahvel ona merakla baktı. Son zamanlarda Entreri'nin gergin olduğunu biliyordu ve kendisi Basadoni Loncası'nm dışında olup da bu eer-inliğın ardındaki sebebi bilen pek az kişiden birisiydi. Kara elfler gelip Calimport sokaklarına sızmıştı ve Entreri onların faaliyetlerinin önündeki paravan görevini görmekteydi, bger Dwahvel drowların ne kadar feci yaratıklar olduğu konusunda bazı kanılara sahip idiyse, Entrerı'ye attığı tek bir bakış onun tum şüphelerini doğrulamaya yeterdi. Bu adam asla gergin olmamıştı -hatta Dwahvel onun şu anda bile gergin olduğundan emin de5ildi_ ve Entreri, Dwahvel'in asla bir iç çatışma halinde buîmayı bekleyeceği cinsten bir adam da olmamıştı.

Daha da ilginci, Entreri ona sırlarını açmıştı. Bu hiç de o adama göre bir şey değildi. Yine de Dwahvel bu işte hiçbir tuzak sezinlemiyordu. Buçukluk, ne kadar şaşırtıcı olsa da, bunun

tamamıyla göründüğü gibi olduğunu biliyordu. Entreri, kendi düşüncelerini bir hale yola koymak için onunla konuştuğu kadar kendisiyle de konuşuyor ve Dwahvel'in henüz kestiremediği bir sebepten dolayı, bunları dişi buçukluğun da dinlemesine izin veriyordu.

Dwahvel bunun kendisine karşı çok büyük bir övgü niteliğinde olduğunu düşünüyordu, ama aynı zamanda, o övgüyle birlikte gelen muhtemel tehlikenin de farkındaydı. Buçukluk lonca başkanı, bu rahatsız edici düşünceyi aklından çıkartmadan bir sandalyeye oturdu ve dikkatle dinledi; bazı ipuçları bulup bir şeyler anlamak için de etrafına bakındı. İlk ve en şaşırtıcı ipucunu, odanın arka duvarına yaslanmış duran bir sandalyeye bakınca buldu. Sandalyenin üzerinde yarısı boş olan bir Moonshae viskisi şişesi duruyordu.

"Bu lanet şehrin göbeğindeki her sokakta, her köşe başında onlara rastlıyorum," diyordu Entreri. "Yaralarını ve silahlarını sanki şeref madalyalarıymış gibi taşıyan kibirli kabadayılar. Gerçekten başarmayı istedikleri şeyi gözden kaçıracak kadar çok şan şöhretle ilgilenen adamlar ve kadınlar. Mevki ve övgü için bu oyunu oynuyorlar ve daha iyi bir amaçları yok."

Konuşması aşırı derecede gevşek değildi, ama Entreri'nin viskiden biraz tatmış olduğu Dwahvel'e bariz görünüyordu.

"Ne zamandan beri Artemis Entreri sokak hırsızlarını kendine dert edinir oldu?" diye sordu Dwahvel.

Entreri volta atmayı kesti ve ifadesiz bir yüzle ona baktı.

"Onları görüyor ve dikkatle belliyorum, çünkü kendi şöhretimin benden önde gittiğinin gayet iyi farkındayım. O şöhret yüzünden, sokaklardaki birçok kişi kalbime bir hançer saplamaya bayılacaktır," diye yanıtladı kiralık katil ve tekrar volta atmaya başladı. "O zaman o katilin namı ne kadar da artar. Artık daha yaşlı olduğumu biliyorlar ve benim daha yavaş olduğumu sanıyorlar ve işin aslı, bu düşünce kulağa mantıklı geliyor. On yıl evvelki kadar hızlı hareket edemiyorum."

Bu şaşırtıcı itiraf karşısında Dwahvel'in gözleri kısıldı.

"Ama vücut yaşlanıp hareketler körelirken, zihin keskinleşir," diye devam etti Entreri. "Ben de şöhreti umursuyorum, ama eskiden

olduğu kadar değil. Hayattaki amacım yaptığım işte mutlak en iyi olmak, düşmanlarımdan daha iyi dövüşmek ve onlardan daha iyi düşünmekti. En mükemmel savaşçı olmayı arzuluyordum ve seçtiğim yolun hatalı olduğunu bana gösteren şey nefret ettiğim bir kara elf oldu. Jarlaxle'ın 'konuğu' olarak Menzoberranzan'a yaptığım, isteğim dışındaki yolculuğum, gözü dönmüş bir şekilde en iyi olma çabamı boşa çıkarttı ve olmayı en çok istediğim türden kişilerle tıka basa dolu olan bir dünyanın beyhudeliğini bana gösterdi. Menzoberranzan'da, her köşe başında kendi yansımalarımı görüyordum. Bu savaşçılar etraflarındaki her şeye karşı öylesine duygusuzlaşmış, hedeflerine öylesine dalıp gitmişlerdi ki, o hedefe ulaşmak için izlenecek yöntemlerin değerini fark edemiyorlardı."

"Onlar drow," dedi Dwahvel. "Gerçek maksatlarını anlayamayız."

"Şehirleri çok güzel bir yer, minik dostum," diye yanıtladı Entreri, "hayal edebileceğinin de ötesinde bir güce sahip. Yine de, tüm bunlara rağmen, Menzoberranzan boş ve anlamsız, nefret hariç her türlü tutkudan yoksun bir yer. Yirmi bin kiralık katille dolu olan o şehirden gerçekten de değişerek, varlığımın temellerini sorgulayarak geri geldim. Bütün bunların amacı ne ki?"

Dwahvel küçük, tombul parmaklarını birbirine kenetleyip elini dudaklarına götürerek adamı dikkatle inceledi. 'Entreri emekliye ayrıldığını mı ilan ediyor yoksa?' diye düşündü. 'Edindiği hayatı, tırmanarak eriştiği ihtişamı ret mi ediyor?' Sessizce iç geçirdi, kafasını sağa sola salladı ve şöyle dedi, "Hepimiz bu soruya kendi cevabımızı veririz, öyle değil mi? Bütün bunların amacı altın veya saygı, mal mülk veya güç..."

"Ne demezsin," dedi adam soğukça. "Artık kim olduğumu ve önümde uzanan hangi sınavların gerçekten önemli olduğunu daha iyi anlıyorum. Nereye varmayı umduğumu ve beni ne gibi mücadelelerin beklediğini henüz bilmiyorum, ama esas önemli olan şeyin, o yere varırken yürüdüğüm yolun tadını çıkartmak olduğunu anlıyorum.

"Şöhretimin gücünü korumasını umursuyor muyum?" diye aniden sordu Entreri, Dwahvel ona o yolun kendisini nereye götürebileceği hakkında herhangi bir fikri olup olmadığını sormak üzereyken ki Basadoni Loncası'nın gücü hesaba katılınca, bu çok önemli bir bilgi

sayılırdı. "Calimport'taki kiralık katiller arasında başarının doruğundaki kişi olarak anılmaya devam etmek istiyor muyum?

"İkisine de evet, ama sokak köşelerinde kasıla kasıla yürüyen, beni haklamaya çalışacak ve bunun sonucunda sokak oluklarında ölü bulunacak olan o ahmaklarla aynı sebepten değil. Hayır, şöhretimi umursuyorum, çünkü yapmayı seçtiğim şeyleri başarmam konusunda bana çok daha etkili olma olanağı tanıyor. Ünlü olmayı umursuyorum, ama bunun sebebi sadece, bu sayede düşmanlarımın benden daha fazla korkması, korkularıyla mantıklı düşüncenin ve gerekli olan ihtiyatın ötesine geçmeleri. Peşime düştükleri halde benden korkuyorlar, korkuları neredeyse felç edici ve bu da, sürekli olarak kendi hareketlerini sorgulamalarına sebep oluyor. Bu korkuyu onlara karşı kullanabilirim. Basit bir blöf veya hileyle, şüphelerinin onları tamamen yanlış bir duruma götürmesini sağlayabilirim. Çünkü tehlikeye acıkmış gibi yapabilir ve onların avantaj olarak gördükleri şeyi dikkatsiz olanlara karşı kullanabilirim, böylece, gerçekten tehlikeye açık olduğum zamanlarda dikkatli olanlar bana saldırmazlar."

Duraksayıp başını salladı ve Dwahvel adamın düşüncelerini hakikaten de bir hale yola koymaya başladığını gördü. "Kesinlikle gıpta edilecek bir konum," diye önerdi.

"Ahmaklar teker teker peşime düşsün bakalım, hevesli katillerden oluşan sonsuz bir kuyruk gibi," dedi Entreri ve tekrar başını salladı. "Öldürdüğüm her kişiyle irfanım artar ve artan irfanımla daha da güçlenirim."

Küçük siperlikli kara bolero şapkasını bacağının yanına vurdu, bir bilek hareketiyle onu döndürerek kolundan yukarı gönderdi ve şapka omzunun üzerinden geçip kafasına yerleşti; yeni yaptırdığı saç kesimine de gayet yakışıyordu hani. Dwahvel, adamın gür keçi sakalını da kesip sadece ince bir bıyık bırakmış, sakalını ise alt dudağının altındaki küçük kümeden çenesine uzandıktan sonra ters bir T gibi iki yana ayrılacak şekilde kestirmiş olduğunu ancak o zaman fark etti.

Entreri buçukluğa bakıp muzipçe göz kırptı ve odayı terk etti.

'Bütün bunların anlamı ne?' diye düşündü Dwahvel.

Kesinlikle, adamın görünüşüne bir çeki düzen vermiş olduğunu görmekten memnundu, zira bu alışılmadık bakımsızlığın Entreri'nin kontrolünü, daha da kötüsü hevesini kaybetmekte olduğunun bir işareti olduğunu anlamıştı.

Uzun bir süre boyunca, kavuşturduğu ellerini büzdüğü alt dudağında sektirerek neden böyle bir hadiseye tanık olmaya davet edildiğini neden Artemis Entreri'nin ona veya herhangi bırme hatta kendi kendisine- içini dökmeye ihtiyaç duyduğunu merak ederek öylece oturdu. Adamın bir aydınlanma anı yaşadığını tark etti ve aniden kendisinin de böyle bir an yaşamış olduğunu anladı. Artemis Entreri onun dostuydu.

BÖLÜM 2 KARANLIK SOKAKTAKİ YAŞAM

"Daha hızlı! Daha hızlı, dedim!" diye haykırdı Jarlaxle. Kollan üst üste ileri geri hareket etti ve eğilip yuvarlanan kiralık katilin üzerine, sanki sonsuzmuş gibi görünen bir hançer sağanağı yağmaya başladı.

Entreri, mücevherli hançeriyle kılıcını hiç de özel bir sevgi beslemediği drow yapımı bir kılıçtı üzerine fırlatılan hançerleri yakalayıp kenara savuşturmak için içeri ve dışan doğru dikey bir şekilde çılgınlar gibi savurmaktaydı. Bu sırada ayaklarını hareket halinde tutuyor, sağ sol yapıyor, Jarlaxle'ın mükemmel savunma duruşunda bir gedik arıyordu ki bu duruş, sürekli olarak fırlattığı dönen hançerlerle birlikte çok daha heybetli bir hal almıştı.

"Bir gedik!" diye haykırdı drow paralı asker; bir, iki ve üç hançer daha fırlatarak.

Entreri kılıcını öbür tarafa doğru yöneltti, ama rakibinin yargısının doğru olduğunu biliyordu. Bunun yerine, kafasını ve kollannı hayati bölgelerini korumak için vücuduna yaklaştınp yuvarlanmaya başladı.

"Ah, iyi hareketti!" diye tebrik etti Jarlaxle, Entreri sadece bir darbe aldıktan sonra ayağa kalkınca. Hançer, pelerininin kıvrımlarından birine saplanmıştı, derisine değil.

Entreri ayağa kalkarken hançerin bacağının arkasına değdiğini hissetti. Silahın ayağına dolanacağından korktuğu için kendi hançerini havaya attı, sonra hızla pelerinini omuzlarından çıkarttı ve aynı akıcı hareketle onu kenara savurmaya davrandı.

Fakat aklına bir fikir geldiği için pelerini kenara fırlatmadı, bunun yerine ölümcül hançerini yakaladı ve dişlerinin arasına koydu. Bir drow piwafwh\ olan pelerinini hançerlere karşı bir kalkan gibi yavaşça savurarak drowun etrafında yarım daire çizmeye başladı.

Jarlaxle ona gülümsedi. "Doğaçlama," dedi apaçık bir takdirle. "Gerçek bir savaşçının işareti." Fakat sözünü bitirir bitirmez, drowun kollan yeniden hareket etmeye başladı. Dört hançer kiralık katile doğru uçmaya başladı.

Entreri yukarı aşağı yapıp tam bir daire çizdi, fakat bunu yaparken pelerini havaya fırlattı ve turunu tamamladığında yeniden yakaladı. Bir hançer yere çarpıp kayarak uzaklaştı, bir diğeri Entreri'nin kafasını kıl payıyla sıyırıp geçti ve diğer ikisi de önceki hançer gibi kumaşa takılıp kaldı.

Entreri pelerini sallamaya devam etti, ama artık üç hançerle ağırlaşmış olduğu için genişçe savrulmuyordu.

"Sanırım pek de iyi bir kalkan değil," diye yorum yaptı Jarlaxle.

"Konuşman dövüşmenden iyi," diye karşılık verdi Entreri.

"Kötü bir terkip."

"Konuşuyorum çünkü dövüşten zevk alıyorum, benim atik dostum," diye yanıtladı Jarlaxle.

Kolu tekrar geri gitti, ama Entreri çoktan harekete geçmişti. Kiralık katil, pelerinin ayağına dolanmasını engellemek için kolunu vücudundan uzakta tutup dosdoğru paralı askerin üzerine dalışa geçti ve aralarındaki mesafeyi göz açıp kapayıncaya kadar aştı.

Jarlaxle bir hançer daha fırlattı. Hançer Entreri'nin sırtından sekti, fakat paralı asker büyülü bilekliğinden eline kayan bir sonraki hançeri yakalayıp bir emir sözü söyledi. Hançer derhal tepki verip uzayarak bir kılıç halini aldı. Entreri, tahmin edilebileceği üzere Jarlaxle'm bağırsaklarına saplamak üzere kılıcını hazırlamış bir halde geldiğinde, drow savuşturma hamlesini hazırlamıştı.

Entreri yere yakın kaldı ve ayağa kalkmak yerine hızla ileri seğirtti; pelerinini ise Jarlaxle'm bacaklarının arkasına dolamak için yanlamasına savurdu. Paralı asker hızla adım atarak çekildi ve neredeyse tehlikeden kurtulacaktı, ama hançerlerden biri çizmesine

takıldı ve drow geriye düştü. Jarlaxle her drow gibi çevikti, ama Entreri de öyleydi. İnsan savaşçı, kılıcını saplayarak drowun tepesine bindi.

Jarlaxle hızla savuşturma yaptı, kılıcı Entreri'ninkine vurdu. Kiralık katilin kılıcı, drowu şaşırtacak şekilde havaya uçtu. Fakat Jarlaxle bunun sebebini kısa süre içinde anladı, zira Entreri'nin artık serbest kalmış olan eli öne atıldı ve Jarlaxle'ın ön kolunu kavrayarak drowun silahını yana açtı.

Ve kiralık katilin diğer eli, yine o ölümcül mücevherli hançeri tutmuş bekliyordu.

Entreri açıklığı yakalamıştı, darbeyi indirebilirdi ve Jarlaxle ne onu savuşturabilir ne de kaçmayı başarabilirdi. Bir çaresizlik dalgası, baskın gelen, büsbütün ve katıksız bir umutsuzluk sağanağı Entreri'nin aklını sardı. Sanki biri beynine girmiş ve bütün düşüncelerini dağıtmaya, tüm reflekslerini harekete geçirip durdurmaya başlamış gibiydi. Bu kaçınılmaz duraklama sırasında Jarlaxle diğer kolunu öne getirip Entreri'nin bağırsaklarının bulunduğu bölgeye çarpan ve sekip sıçrayan bir hançer fırlattı.

Tutarsız ve felç edici hisler sağanağı Entreri'nin zihnini mahvetmeye devam etti ve kiralık katil geri tökezledi. Bu hareketini pek hissetmedi; bir saniye sonra baş dönmesi geçmeye başladığında ve kendisini küçük odanın diğer köşesinde duvara

sırtını yaslamış bir halde oturmuş, Jarlaxle'm gülümseyen yüzüne bakarken bulduğunda epey afalladı.

Entreri gözlerini kapadı ve zihnini bulandıran düşünceler karmaşasını tamamen silkeleyip atmayı en sonunda başardı. Rai-guy'ın, yani hem Entreri'ye, hem de Jarlaxle'a, birbirilerini yaralama korkuları olmadan, tüm yürekleriyle savaşabilmeleri için taştan deri efsunu bahşetmiş olan drow büyücünün araya girdiğini sandı. O tarafa baktığında, büyücünün görünürlerde olmadığını fark etti. Jarlaxle'a geri döndü ve paralı askerin görünüş itibarıyla sonsuz numaralar içeren kesesinden başka bir hile çıkartmış olduğunu düşündü. Belki de, Entreri'nin konsantrasyonunu bozmak için en yeni büyülü ziyneti olan kudretli Crenshinibon'u kullanmıştı.

"Belki gerçekten de yavaşlıyorsundur, dostum," diye belirtti Jarlaxle. "Bu ne kadar da acı olur. Ezeli düşmanım zamanında mağlup etmiş olman iyi bir şey, zira Drizzt Do'Urden'in içinde birçok asır boyunca koruyacağı gençlik hızı vardı."

Entreri bu sözlere dudak büktü, fakat aslında bu düşünce onun aklını kemirip duruyordu. Tüm hayatını mükemmellik ve hazırlıklı olma durumunda yaşamıştı. Şimdi, yani hayatının orta yaş döneminde bile ya sırf yeteneğiyle, ya da düşmanından daha akıllı davranıp savaş alanını kendi lehine hazırlamak suretiyle neredeyse her türlü düşmanı alt edebileceğinden emindi, fakat Entreri yavaşlamak istemiyordu. Hayatına damgasını vuran o dövüş mükemmelliğini kaybetmek istemiyordu.

Jarlaxle'ın sözlerini inkâr etmek isterdi, ama bunu yapamıyordu, zira Drizzt ile yaptığı o son dövüşü aslında kaybettiğini, eğer Kimmuriel Oblodra zihin güçleriyle müdahalede bulunmamış olsaydı, o gün zafer kazananın Drizzt olacağını yüreğinde biliyordu.

"Beni hızınla alt etmedin," diye tartışmaya başladı kiralık katil, kafasını sağa sola sallayarak.

Jarlaxle öne çıktı ve parlayan gözlerini tehlikeli bir şekilde kıstı bu, tehditkâr bir ifade, kiralık katilin her zaman kendine hakim olan kara elf paralı askerinin yakışıklı yüzünde pek nadiren gördüğü bir şeydi.

"Buna sahibim!" diye ilan etti Jarlaxle, pelerinini kenara savurup ceplerinden birine gizlemiş olduğu ziynetin, Crenshinibon'un, yani Kristal Parçası'nm ucunu Entreri'ye göstererek. "Bunu sakın unutma. Bu olmadan da seni

yenebilirdim, fakat sen iyisin dostum tanıdığım her insandan daha iyi. Ama bu benim eli erimdeyken... sen sadece bir ölümlüsün. Crenshinibon ile birleşince, seni tek bir düşüncemle yok edebilirim. Bunu sakın unutma."

Entreri bakışlarını öne eğdi, bu sözleri ve Jarlaxle'm her zaman gülümseyen yüzünde hasıl olmuş olan o keskin ifadeyi hazmetti. Crenhsinibon ile birleşince... sadece bir ölümlü?Dokuz Cehennem adına bunun anlamı neydi? 'Bunu sakın unutma, 'demişti Jarlaxle ve hakikaten de bu, Artemis Entreri'nin kolay kolay aklından çıkarmayacağı bir ders olmuştu.

Entreri kafasını kaldırıp tekrar baktığında, Jarlaxle'm tipik ifadesini yeniden takınmış olduğunu gördü. Paralı asker bundan sonra ise, kurnaz drowa bakan herkesin, onun kendisinin bildiğinden ve muhtemelen bilebileceğinden daha fazlasını bildiğini düşünmesini sağlayan o muzip, hafiften eğlenmiş bakışını attı.

Jarlaxle'm tekrar rahatladığını görmesi, aynı zamanda Entreri'ye bu müsabakaların ne kadar sıradışı olduğunu hatırlattı. Paralı asker lideri başka biriyle müsabaka etmezdi. Jarlaxle kendisine, Entreri'yle düzenli aralıklarla dövüşmeye niyetli olduğunu söylediğinde Raiguy afallayıp kalmıştı.

Entreri bu düşünce yapısının ardında yatan mantığı anlıyordu. Jarlaxle'ın hayatta kalmasının büyük bir sebebi, etrafındakiler için bile gizemini korumasıydı. Hiç kimse paralı asker liderini şöyle adamakıllı ölçüp tartmayı başaramazdı. Hem müttefiklerini, hem de rakiplerini yakalar ve merakta, her zaman merakta bırakırdı. Fakat yine de şimdi karşısına geçmiş, birçok şeyi Artemis Entreri'ye açık ediyordu.

"O hançerler," dedi Entreri, rahatlayarak ve kendi muzip yüz ifadesini takınarak. "Sadece yanılsamadan ibaretti."

"Senin zihninde, belki," diye yanıtladı kara elf, tipik gizemli tavrıyla.

"Öyleydiler," diye üsteledi kiralık katil. "Bu kadar çok sayıda taşıman, aynı şekilde herhangi bir büyünün de onları bu kadar hızlı bir şekilde üretmesi imkansız."

"Dediğin gibi," diye yanıtladı Jarlaxle. "Ama kendi silahların onlara çarptığında çıkan çınlamayı işittin ve pelerinine saplandıklarında ağırlıklarını hissettin."

"Çınlamayı duyduğumu sandım," diye düzeltti Entreri, paralı askerin hiç bitmeyen tahmin oyununda- bir ipucu bulup bulmadığını merak ederek.

"İkisi de aynı şey değil mi?" diye yanıtladı Jarlaxle kahkaha atarak, ama Entreri'ye bu kahkahanın karanlık bir yönü varmış gibi geldi.

Entreri pelerini kaldırınca hançerlerden sert, metal hançerler birkaçının hâlâ kumaşa saplanmış bir halde durduğunu ve pelerinin üzerinde birkaç delik daha olduğunu gördü. "Öyleyse, bazıları yanılsamaydı," diye tartıştı hiç ikna edici olmayan bir sesle.

Hiçbir şey açık etmek istemeyen Jarlaxle sadece omuz silkti.

Entreri tepesi atmış bir halde iç geçirerek odayı terk etmeye davrandı.

"Her zaman aklının bir köşesinde tut, dostum, bir yanılsama, eğer yeterince inanırsan seni öldürebilir," diye arkasından seslendi Jarlaxle.

Entreri, yüzünde sert bir ifadeyle duraksayıp arkasına baktı.

Böyle açıkça uyarılmaya veya tehdit edilmeye alışık değildi, ama karşısında bu özel arkadaşı varken, tehditlerin hiçbir zaman boş olmadığım biliyordu.

"Gerçek olan şey ise, inansan da inanmasan da seni öldürür," diye yanıtladı Entreri ve kapıya geri döndü.

Kiralık katil, tepesi atmış ama yine de merakı uyanmış bir halde kafasını sağa sola sallayarak odadan ayrıldı. 'Jarlaxle ile durum hep böyledir zaten,' diye düşündü Entreri ve onu daha da çok şaşırtan şey, zeki drow paralı askerde ilginç bulduğu tarafın da bu olmasıydı.

'İşte bu o, 'diye işaret verdi Kimmuriel Oblodra arkadaşlarına. Bunlar, Rai-guy ve Bregan D'aerthe'nin yüzeydeki ordusuna yapılan en yeni ekleme olan Berg'inyon Baenre idi.

Menzoberranzan'ın en güçlü evinin gözde oğlu olan Berg'inyon, bütün drow dünyası ayaklarının altına serilmiş bir halde yetişmişti en azından, Menzoberranzan'da bir erkek drowun erişebileceği kadarıyla ama anası olan kudretli Matron Baenre, cüce krallığına yapılan ve felaketle sonuçlanan bir saldırıya liderlik ederek sadece kendi ölümünü getirmekle kalmamış, aynı zamanda tüm drow şehrini katıksız bir kaosa sürüklemişti. O büyük karmaşa ve endişe zamanında Berg'inyon, Jarlaxle ile onun her zaman belaları atlatmayı başaran Bregan D'aerthe çetesine katılmıştı. Tüm şehirdeki en iyi dövüşçülerden biri olan ve hâlâ kudretli Baenre Evi'yle arasında ailevi bağlar bulunan Berg'inyon'a kucak açılmış ve kendisine derhal terfi verilip üst teğmen statüsüne yükseltilmişti. Bu sebeple, şimdi orada Rai-guy ile Kimmuriel'e hizmet etme durumunda değildi, onlarla aynı mevkide bir çeşit eğitim görevine çıkartılmıştı.

Kimmuriel'in hedef olarak gösterdiği insanı ölçüp tarttı; alelade bir sokak fahişesi kılığına bürünmüş dolgun vücutlu bir kadındı bu.

'Düşüncelerini okudun mu?" diye işaret dilinde sordu Rai-guy, parmakları karmaşık bir terkiple hareket ederek ve yakışıklı, düzgün açılı drow yüz hatlarında beliren ifadelere mükemmel bir uyum göstererek.

'Tırmıkçı casusu,' diye sessizce arkadaşını temin etti Kimmuriel. ' Gruplarını bir araya getiren kişi. Hepsi onun yanından geçip öğrendikleri şeyleri haber veriyor.'

Berg'inyon tedirginlikle yerinde kıpırdandı, garip ve tuhaf bir şekilde güçlü olan Kimmunel'in yanındayken rahatsızdı. Kimmuriel'in o anda düşüncelerini okumuyor olduğunu umdu, zira Jarlaxle'ın yanında bu drow varken nasıl kendini rahat hissedebildiğini merak ediyordu. Kimmuriel, Berg'inyon'un açık bir kapı eşiğinden geçeceği kadar rahat bir şekilde kişilerin zihnine girebiliyordu. Derken, muhtemelen zeki Jarlaxle'ın o kapı eşiğine bir şekilde tuzak kurmuş olduğunu düşünerek kıs kıs güldü, ama bunu bir öksürükle gizledi. Berg'inyon, Kimmuriel'i zaptetmenin tekniğini öğrenmesi gerektiğine karar verdi tabii eğer bu mümkünse.

'Diğerlerinin nerede olabileceğini biliyor muyuz?' diye sessizce sordu Berg'inyon'un elleri.

'Bilmeseydik gösteri mükemmeliyete erişir miydi? diye geldi Rai-guy'ın cevap hareketleri. Büyücünün yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve az sonra üç kara elfin de yüzünde şeytani, açgözlü ifadeler belirdi.

Kimmuriel gözlerini kapadı ve uzun, ağır -nefeslerle kendini hazırladı.

Rai-guy bunu bir işaret olarak algıladı ve kemerinde bulunan çok sayıdaki keselerin birinden bir çeşit zamkın içinde muhafaza edilmiş bir kirpik çıkarttı. Berg'inyon'a doğru döndü ve parmaklarım oynatmaya başladı. drow savaşçı refleksle bir drow büyücünün üzerine doğru büyü yapmakta olduğunu gören her akıllı kişinin yapacağı üzere geri kaçtı.

İlk büyü yapıldı ve görünmez hale gelen Berg'inyon ortadan

kayboldu. Rai-guy tekrar işe koyuldu ve hedefi zihinsel olarak zaptedecek, casusu olduğu yere mıhlayacak olan büyüyü yapmaya başladı.

Kadın ürktü ve bir anlığına donakalmış gibi göründü, ama kendim silkeleyerek bu etkiden kurtuldu ve artık ihtiyatı eline almış bir halde tedirginlikle etrafına bakındı.

Rai-guy hırladı ve büyüyü tekrar yaptı. Görünmez olan Berg'inyon ona neredeyse alaylı bir gülümsemeyle baktı evet, görünmez olmanın avantajları vardı! Rai-guy sürekli olarak insanları aşağılar, onları drow lisanında pislik ve leş manasına gelen her türlü kelimeyle çağırırdı. Bir yandan, bu kadının tutma büyüsüne direndiğine ki bu hiç de kolay bir zihinsel beceri değildi şaşırdığı barizdi, ama diğer yandan Berg'inyon, kibirli büyücünün birden fazla büyü hazırlamış olduğuna dikkat etti. Direnişle karşılaşamadığında tek bir büyünün yeterli olması gerekliydi.

Bu sefer kadın bir adım attı ve yürüyüş halindeyken aniden donakaldı.

'Git!'diye savruldu Kimmuriel'in parmaklan. O daha bu işareti yaparken, zihin gücüyle üç drow ile kadının arasındaki büyülü kapıyı açmıştı. Kadın aniden oradaydı, hâlâ sokakta olmasına rağmen sadece birkaç adım ötelerinde duruyordu. Berg'inyon dışarı sıçrayıp kadını yakaladı, onu sertçe ek boyut boşluğunun içine çekti ve Kimmuriel kapıyı kapattı.

Her şey o kadar hızlı olup bitmişti ki, sokakta bu hadiseye tanık olan birisi varsa, kadının öylece ortadan kaybolduğunu zannederdi.

Siyonisist zarif, kara elini kurbanın alnına doğru kaldırdı ve onunla zihinsel yolla birleşti. Kadının zihnindeki dehşeti hissedebiliyordu, zira madde bedeni Rai-guy'm büyüsüyle felç olmuş olsa da, zihni çalışıyordu ve o anda kara elflerin karşısında bulunduğunun hakikaten farkındaydı.

Kimmuriel o dehşetin tadını çıkartmak için biraz bekledi ve hadiseden katıksız bir zevk aldı. Sonra zihinsel enerjilerini ona aktardı. Entreri'nin Drizzt Do'Urden ile yaptığı dövüşte mükemmelleştirmiş olduğu tekniğini kullanarak kadının etrafında emici bir kinetik enerji kalkanı oluşturdu.

İşini bitirdiğinde başıyla işaret verdi.

Berg'inyon neredeyse derhal tekrar görünür oldu, zira keskin kılıcı kadının boğazına doğru savrulunca, yaptığı saldın hareketi, Rai-guy'm savunmaya yönelik görünmezlik büyüsünü bozmuştu. Drow savaşçı hızlı bir dansa başladı, kaliteli kılıçlarının ikisiyle de

kesme ve saplamalar yapıp sertçe bastırdı, hatta iki kılıçla birden yukarıdan aşağı kesme yapıp kadının kafasının üzerine darbe indirdi.

Ama etrafa hiç kan sıçramadı, kadından hiçbir acı iniltisi yükselmedi, zira Kimmuriel'in zihinsel kalkanı her hamleyi kabul ediyor, drow savaşçının şiddetli dansının sunduğu o muazzam enerjiyi emiyordu.

Bu birkaç dakika boyunca devam etti ve Rai-guy tutma büyüsünün bitmek üzere olduğu konusunda onları uyardı. Berg'inyon geri çekildi ve Rai-guy bir başka büyü yapmaya başlarken Kimmuriel tekrar gözlerini kapadı.

Büyücüyü izleyen Kimmuriel ve Berg'inyon gaddarca gülümsedi; zira Rai-guy, üzerinden sülfür kokusu yükselen küçük bir yarasa guanosu topağı çıkartıp parmağıyla birlikte kadının ağzından içeri tıktı ve büyüyü serbest bıraktı. Kadının ağzının gerisinden alevli bir ışık parladı ve boğazından aşağı kayarak gözden kayboldu.

Kimmuriel sokaktaki aynı noktaya ikinci boyut kapısını açtığında kaldırım tekrar görünür oldu ve Rai-guy kadını sertçe dışarı geri itti.

Kimmuriel kapıyı kapattı ve üçü eğlence içinde izlediler.

İlk önce tutma büyüsü bozuldu ve kadın tökezledi. Feryat etmeye çalıştı, ama boğazındaki yanmadan dolayı feci şekilde öksürdü. Yüzünde garip bir ifade belirdi; kesin bir dehşet ifadesi.

'Kinetik engelin içinde bulunan enerjiyi hissediyor,' diye açıkladı Kimmuriel. 'Artık onu ben tutmuyorum serbest kalmasını engelleyen tek şey kadının kendi iradesi.'

'Ne kadar sürer?' diye sordu Rai-guy endişeyle, ama Kimmuriel sadece gülümsedi ve onlara izleyip tadını çıkartmalarını işaret etti.

Kadın koşmaya başladı. Üç drow, kadının etrafında dolaşan diğer insanlar gördü, bunların bazıları ihtiyatla ona yaklaşıyor bunlar

muhtemelen diğer casuslardı bazıları ise sadece meraklı gibi görünüyordu. Diğerleri ise ihtiyata geçip ondan uzak durmaya çalışıyordu.

Bütün bunlar olurken kadın haykırmaya çalışıyor, ama boğazındaki yanmadan dolayı öksürmeye devam ediyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış, dehşet ve tatmin verecek kadar genişlemişti! içinde, serbest bırakılmak için yalvarıp duran muazzam enerjiyi hissedebiliyordu, fakat onu nasıl serbest bırakmayı başarabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kinetik engeli zaptedemiyordu ve sorununu ilk fark edişinin tepkisi dehşetten şaşkınlığa döndü. Berg'inyon'un o feci darbelerinin hepsi o anda ve aniden açığa çıktı. Bütün o kesikler, saplamalar, o büyük yarma hareketi ve kalp bükme hamlesi çaresiz kadının vücudunda aynı anda patlayıverdi. İzleyenler için, sanki kadın aniden parçalara ayrılmış, yüzünden, başından ve göğsünden gürül gürül kanlar fışkırmış gibiydi.

Neredeyse anında yere yığıldı, ama daha herhangi biri bir tepki veremeden veya yardımına koşamadan i ace, Rai-guy'ın en son büyüsü olan geciktirilmiş alevtopu patladı ve çoktan ölmüş olan kadınla etrafmdakileri ateşe boğdu.

Patlamanın dışında kalan kişiler, hem kadının dostları, hem de hadiseyi izleyenler, kömürleşmiş cesede fal taşı gibi açılmış gözlerle ve merhametsiz kara elfleri kesinlikle tatmin eden katıksız bir dehşetle baktılar.

İyi bir gösteriydi. Hakikaten de değmişti.

Berg'inyon için bu hadise başka bir gayeye daha hizmet ediyordu; teğmen dostlarının yanmdayken dikkatli olması gerektiğini açık bir şekilde kendisine hatırlatacaktı. İşkence ve cinayet konusundaki yüksek drow standartları göz önünde tutulduğunda bile, bu ikisi olağanüstü bir yeteneğe sahipti. Sanatlarında ustaydılar.

BÖLÜM 3 KÜÇÜK DÜŞÜREN KARŞILAŞMA

Eski odasını geri almıştı. Hatta eski ismine de kavuşmuştu. Luskan otoritelerinin hafızaları, iddia ettikleri kadar sağlam değildi.

Evvelsi sene, Haydut Morik, meşhur bir korsan avcısı olan Su Perisi gemisinden şerefli Kaptan Deudermont'a suikast girişimiyle itham edilmişti. Luskan'da itham ve hüküm giymek aynı şey olduğundan dolayı, Morik, halka açık bir şekilde düzenlenen Esir Karnavalı'nda feci bir ölümle burun buruna gelmişti. Tam o katıksız işkencenin ne olduğunu anlama aşamasındayken, bu vahşet dolu sahneyle dehşete kapılan Kaptan Deudermont onun affını dilemişti.

Affedilmiş olsun olmasın, Morik kellesi üzerine sonsuza kadar Luskan'dan dışarı sürülmüştü. Yine de, bir yıl sonra, elbette geri dönmüştü. İlk başta sahte bir kimliğe bürünmüş, ama yavaş yavaş eski avantajlarını, esas kişisel özelliklerini, sokaklardaki bağlantılarını, özel dairesini, en sonunda da ismini ve bu ismin taşıdığı şöhreti geri kazanmıştı. Yetkililer de bunu biliyor, ama işkence edip öldürebilecekleri bolca serseri mevcutken bunu pek umursamıyordu.

Morik, Esir Karnavalı'nda yaşadığı o berbat güne artık bir nebze espri anlayışıyla bakabiliyordu. Esasında, ortada hakkıyla hüküm giyebileceği birçok suç mevcutken, hiç işlemediği bir suçtan dolayı işkence görmüş olmasını kaderin büyük bir cilvesi olarak görüyordu.

Artık bunlar sadece bir hatıradan, Wulfgar ismiyle birlikte gelen bir entrika ve tehlike girdabının anısından ibaretti. Artık yine Haydut Morik olmuştu ve her şey eski haline dönmüştü... yani neredeyse.

Zira o anda Morik'in hayatına girmiş olan başka bir unsur cazip ve aynı zamanda dehşet verici bir unsur daha mevcuttu. İhtiyatla, dar koridorda etrafına bakmarak, gölgeleri inceleyerek odasının kapısına doğru yürüdü. Tek başına olduğundan emin olunca kapıya sokulup yaptığı işlemi büyülü gözlerden gizledi ve eşiğin her iki tarafında zeminden tavana kadar döşenmiş olan yaklaşık bir düzine ölümcül tuzağı açtı. Bundan sonra bir anahtar halkası çıkarttı ve kilitleri tek tek açtı bir, iki, üç ve Meşesini duyup itti. Bir tuzağı daha etkisiz hale getirdikten sonra ki bu seferki patlayıcı bir tuzaktı içeri girip kapıyı kapattı, kilitledi ve tuzakların hepsini yeniden kurdu. Bu işlemin tamamı on dakikadan fazla zamanını almasına rağmen evine her dönüşünde bunu tekrarlıyordu. Kara elfler, hiçbir uyan olmadan ve davet edilmeden Morik'in hayatına girmişti. Eğer görevlerini yerine getirirse ona krallara layık bir hazine vereceklerini vaat etmiş olsalar

da, aynı zamanda kendisine altın madalyonun öbür yüzünü göstermiş ve bu konuda da bir vaatte bulunmuşlardı.

Morik, bundan sonra kapının yanındaki küçük kaideyi kontrol etti. İri vazonun içindeki kürenin hâlâ yerinde olduğunu görünce tatminle başını salladı. Vazonun etrafı temasla bulaşan bir zehirle kaplanmıştı ve tuzağı salmak için çok hassas bir basınç uygulanması yeterliydi. Bu küre için özellikle çok para ödemişti bir yıl boyunca hırsızlık yaparsa ancak çıkartabileceği kadar yüksek meblağ altın ama korku içindeki Morik'e göre, bu

nesneye verdiği paraya değmişti. Bu küre, odasının içinde açılacak her türlü boyut kapısını engelleyecek, büyücülerin bir nakil büyüsüyle öbür taraftan odasına girmesini önleyecek olan zıt-büyü özelliğiyle tılsımlanmıştı.

Haydut Morik, bir daha asla yatağının yanında durup tepesinde meşum bir şekilde dikilen bir kara elf tarafından uyandırılmak istemiyordu.

Bütün kilitleri yerli yerindeydi, küresi hâlâ korunaklı vazonun içindeydi, ama yine de ince bir detay, hissedilemez bir esinti, ensesindeki tüylerin ürpermesi, Morik'e bir şeylerin ters olduğunu söyledi. Etrafına, bir gölgeden diğerine, uzun süre önce tuğlalarla örttüğü penceresinin önünde hâlâ asılı duran perdelere bakındı. Yatağına, kenarından hiçbir battaniyenin sarkmayacağı şekilde muntazaman katlanmış çarşaflara baktı. Biraz eğilen Morik yatağın altından öbür tarafı gördü. Orada saklanan biri yoktu.

'Öyleyse, perdeler,' diye düşündü ve o yöne doğru ilerledi, ama davetsiz misafiri herhangi bir harekette bulunmaya zorlamamak için dolambaçlı bir yol izledi. Aniden yön değiştirip hızla attığı bir adım, onu, hançerini çekmiş bir halde perdelerin önüne getirdi.

Haydut perdeyi sertçe kenara itip hançerini sapladı ve sadece havaya isabet etti.

Morik rahatlayarak kendi paranoyaklığına güldü. Kara elflerin gelişinden beri hayatı ne kadar da farklı bir hal almıştı. Artık sinirleri sürekli gergindi. Wulfgar'ın şehre yeni geldiği günlerdeki ilk karşılaşmalannda, ondan, hâlâ tam olarak anlayamadığı bir

sebepten dolayı iri barbara göz kulak olmasını istedikleri zaman da dahil olmak üzere, drowları yalnızca toplam beş kere görmüştü

Her zaman tedirgin ve tetikteydi, ama kendisine drowlarla yaptığı ittifakın getirebileceği muhtemel kazançları hatırlatıyordu. Anlayabildiği kadarıyla, yine Haydut Morik olmasının büyük bir sebebi de, Jarlaxle'ın yardakçılarından birinin belirli bir yetkiliyle yaptığı görüşmeydi.

Rahatlayarak iç geçirip perdeyi bıraktı ve bir el ağzını kapatıp keskin bir hançerin ucu gırtlağına sıkıca dayandığında şaşkınlık ve korkuyla donakaldı. '

"Mücevherler sende mi?" diye kulağına fısıldadı bir ses. Hafif tonuna rağmen inanılmaz bir güç ve soğukkanlılığa sahip olan bir sesti bu. El ağzından kayıp alnına yükseldi ve başını, gırtlağının ne kadar savunmasız ve açık olduğunu ona hatırlatacak kadar geriye yatırdı.

Morik cevap vermedi, aklında bir sürü ihtimal dönüp

duruyordu bu ihtimallerin en düşüğü ise kaçma şansıydı, zira onu tutan el korkunç bir güce sahipti ve boğazındaki hançeri tutan el fazlasıyla sabitti. Kendisine saldıran her kimdiyse, Morik onun kendisinden üstün olduğunu derhal anladı.

"Bir kez daha soruyorum; sonra sıkıntıma son vereceğim," diye geldi fısıltı.

"Sen drow değilsin," diye yanıtladı Morik, zaman kazanmak için olduğu kadar, adamın ki onun bir kara elf değil bir insan olduğunu kesin bir şekilde biliyordu aceleci davranmamasını sağlamaya çabalayarak.

"Belki de öyleyimdir, ama bir büyücünün tılsımıyla kılık değiştirmişimdir," diye yanıtladı saldırgan. "Ama bu mümkün değil yoksa öyle mi? zira bu odada büyü işlemez." Sözünü bitirdiğinde, Morik'i sertçe itti ve düşüşe geçen korku içindeki haydudun omzunu tutarak onu kendine doğru çevirdi.

Morik adamı tanıyamadı, fakat yine de başının feci bir belada olduğunu anladı. Kendi hançerine baktı ve silahı gözüne, hasmının taşıdığı kabzasında mücevher olan, muhteşem hançer karşısında

hakikaten pek sefil göründü Morik yüzünü buruşturarak, bu durumun neredeyse silahların sahiplerinin güçlerini yansıttığını fark etti.

Haydut Morik, hırsızlarla dolu Luskan sokaklarında dolaşan en iyi hırsızlardan biriydi. Şöhreti, her ne kadar blöflerle şişirilmiş olsa da, şehrin yeraltı camiasında hakkıyla elde edilmişti. Karşısında duran bu adam, belki de kendisinden on yaş büyüktü ve o kadar soğukkanlı, o kadar dengeli bir şekilde duruyordu ki...

Bu adam, onun dairesine girmeyi ve Morik'in incelemelerine rağmen tespit edilmeden gizlenmeyi başarmıştı. Derken Morik yataktaki çarşafların buruşmuş olduğunu gördü fakat az önce onlara bakıp dümdüz olduklarını görmemiş miydi?

"Drow değilsin," demeye cüret etti Morik tekrar.

"Jarlaxle'ın ajanlarının hepsi kara elf değildir, öyle değil mi, Haydut Morik?"

Morik başıyla onayladı ve hançerini kemerindeki kınına soktu; bu, odadaki gerginliği dağıtmak için yapılmış bir hareketti, ki Morik bunu başarmayı feci şekilde istiyordu.

"Mücevherler?" diye sordu adam.

Morik yüzündeki panik ifadesini gizleyemedi.

"Onları Telsburgher'dan alman gerekirdi," diye belirtti adam. "Yolun açıktı ve görevin hiç de zor değildi."

"Yol açık olabilirdi," diye düzeltti Morik, "bana eski bir davadan dolayı kin güden düşük seviyeli bir sulh yargıcı olmasaydı."

Davetsiz misafir, ne bir ilgi, ne de bir hiddet emaresi göstermeden ona bakmaya devam etti, Morik'e onun mazeretiyle ilgilenip ilgilenmediğini dahi açık etmedi.

"Telsburgher onları bana satmaya hazır," diye hızla ekledi Morik, "hem de anlaşılan fiyat üzerinden. Tereddüdünün tek sebebi, Sulh Yargıcı Jharkheld'in onu cezalandıracağından korkması. O melun adam, eski bir davadan dolayı bana kin güdüyor. Kasabaya geri döndüğümü biliyor ve beni Esir Karnavalı'na geri sürüklemek istiyor, ama bana söylenene bakılırsa, üstlerinden gelen emirler sebebiyle bunu yapamıyor. Jarlaxle'a benim adıma teşekkür et."

"Sana emredileni yaparak Jarlaxle'a kendin teşekkür et," diye yanıtladı adam ve Morik tedirginlikle kıpırdandı. "Sana kendi kesesini doldurmak için yardım ediyor, kalbini hoş hislerle doldurmak için değil."

Morik başıyla onayladı. "Jharkheld'in peşine düşmeye korkuyorum," diye açıkladı. "Luskan'ın daha büyük güçlerini uyandırıp, sonuç olarak Jarlaxle'm cüzdanına zarar vermeden ne kadar ileri gidebilirim ki?"

"Jharkheld önemli değil," diye öyle bir tonda yanıtladı ki,

Morik onun söylediği her söze inandığından emin oldu. "Teslimatı tamamla."

"Ama..." diye yanıtlamaya başladı Morik.

"Bu gece," diye geldi cevap ve adam arkasını dönüp kapıya yöneldi.

Adamın elleri, Morik'in gözlerinin önünde hayret verici bir şekilde hareket etmeye ve tuzak üstüne tuzak, kilit üstüne kilit açmaya başladı. Morik'in o kapıyı açması birkaç dakikasını almıştı ve her tuzağı en ince detayına kadar biliyordu.zira hepsini kendi kurmuştu ve zor olması gereken üç kilit için gerekli anahtarlar elindeydi. Fakat yine de, sadece iki dakika içinde, kapı ardında kadar açılmış duruyordu.

Adam arkasına baktı ve Morik'in ayaklarının dibine bir şey fırlattı.

Bir tel.

"En alttaki tuzağının teli fazlasıyla gerilip kullanılmaz hale gelmiş," diye açıkladı adam. "Onu senin için onardım."

Bundan sonra dışarı çıkıp kapıyı kapattı ve Morik, tüm tuzaklarla kilitler başarılı bir şekilde yeniden kurulurken çıkan klik seslerini ve kayan panelleri işitti.

Morik ihtiyatla yatağının başına gitti ve çarşafı çekerek açtı.

Şiltenin içine, davetsiz misafirin sığabileceği kadar mükemmel bir şekilde kesilmiş bir yarık vardı. Morik çaresizce kahkahayı bastı, zira Jarlaxle'ın çetesine duyduğu saygı git gide artıyordu. İçindeki kürenin sahte olduğunu ve gerçeğinin az önce kapıdan dışarı çıktığını anlaması için tuzaklı vazosunun başına gitmesi gerekmiyordu.

Entreri, ikindi vakti Luskan güneşine çıktığında gözlerini kırpıştırdı. Bir elini cebine attı ve az önce Morik'ten almış olduğu tılsımlı nesneye dokundu. Bu küçük küre Rai-guy'ı hüsrana uğratmıştı. Büyücü, Morik'i bizzat ziyaret etmek istediğinde onun büyüsünü bozmuştu ve muhtemelen şu anda da bunu yapıyordu.

Sadece bu düşünce bile Entreri'yi büyük ölçüde mutlu ediyordu.

Bregan D'aerthe'nin, Morik'in aniden koyduğu bu mesafenin kaynağını ve adamın kendini büyücülerin uzgörülerinden nasıl sakladığını öğrenmesi bir ongun* almıştı. İşte bu yüzden Entreri gönderilmişti. Bu gezintisinin hırsızlık becerisiyle alakası olduğu yanılgısına kapılmıyordu, bunun sebebi daha ziyade, kara elflerin, Morik'in ne kadar direnç göstereceğinden emin olamayışı ve bunu anlamak için kendi ırklarından birini tehlikeye atmak istememeleriydi. Jarlaxle, Rai-guy ile Kjrnmuriel'in Entreri'yi zorla yolladığını öğrenince kesinlikle memnun olmazdı, ama ikili Entreri'nin bu bilgiyle Jarlaxle'a gitmeyeceğini biliyordu.

Böylece Entreri, nefret ettiği o iki çetin kara elf için haberci çocuk rolü oynamıştı.

Küreyi alıp Morik ile işini bitirmesi konusunda kendisine verilen emirler açık ve netti. Küreyi oradan uzaklaştırması ve uzakta, Calimport'ta olan kara elfleri çağırma sinyalini göndermesi için Rai-guy'm kendisine verdiği düdüğü öttürmesi gerekiyordu, ama Entreri'nin acelesi yoktu.

Hem kendini korumaya çalışmaya cüret etmesi, hem de istenilen mücevherleri elde etmekteki başarısızlığı yüzünden Morik'i öldürmesi gerektiğini biliyordu. Elbette ki, Rai-guy ile Kimmuriel böyle bir cezayı talep edecekti. Entreri'nin artık yaptığı hareketleri mantığa dayandırması ve Morik'i koruması gerekliydi.

* Ç.N. Unutulmuş Diyarlar'da ongun bir haftadır ve bir ay üç haftadan oluşur

Şehirden birkaç kez geçmiş olduğu için ki buna, sadece bir iki gün önce yanında birkaç drowla birlikte yaptığı ve Morik'in büyü engelleyen nesnesini öğrendiği detaylı araştırma gezisi de dahildi Luskan'ı nispeten iyi biliyordu. Sokaklarda dolaşırken kısa süre sonra gaddar Esir Karnavalı'ndan yükselen haykırış ve tezahüratlan

işitti. Açık bulvara arka taraftan girdiğinde, zavallı bir ahmağın bağırsakları, sanki uzun bir halatmış gibi çekilmekteydi. Entreri bu hadiseye hiç dikkat etmedi, bunun yerine işkenceye liderlik eden, keskin yüz hatlarına sahip, ufak tefek, cübbeli siluete odaklandı.

Adam, kıvranan kurbana haykırdı, ona, çok geç olmadan, orada ve o anda suç ortaklarını ele vermesini söyledi. "Daha huzurlu bir öte yaşam şansını güvenceye al!" diye cıyakladı sulh yargıcı, ses tonu en az hiddetli, sert köşeli yüz hatları kadar keskin bir şekilde. "Şimdi! Ölmeden önce!"

Adam sadece feryat etti. Entreri'ye öyle geliyordu ki, adam sulh yargıcının sözlerini anlamanın çok ötesinde bir noktadaydı.

Adam kısa sürede öldü ve gösteri bitti. İnsanlar dağılıp bulvarı boşaltmaya başladılar, çoğu başlarını sallayıp gülümsüyor, Jharkheld'in bugünkü başarılı gösterisi hakkında heyecanlı yorumlar yapıyordu.

Entreri'nin duyması gereken tek şey buydu.

Gölgeden gölgeye geçerek, bulvarın arka tarafından, Esir Karnavalı sorumlularının karargahına ve kısa süre içinde kamu önünde işkenceyle yüzleşecek olan esirleri barındıran kuleye kadar sulh yargıcını takip etti.

Morik'in küresini taşımaktaki bahtını düşündü, zira o küre kuleyi daha da iyi korumak için kiralanmış tüm büyücülere karşı ona koruma sağlıyordu. Bu da, yolunun üzerinde sadece nöbetçi askerler ve mekanik tuzaklar bırakıyordu.

Ve Artemis Entreri ikisinden de korkmazdı.

Güneş batı ufkunda kaybolurken Entreri kuleye girdi.

"Çok fazla müttefikleri var," diye ısrar etti Rai-guy.

"Hiç iz bırakmadan yok olacaklar," diye yanıtladı Jarlaxle, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. "Öylece yok olacaklar."

Rai-guy inledi ve kafasını sağa sola salladı. Odanın öbür tarafındaki peluşlu koltuğunda, bir bacağını koltuğun minderh koluna atmış bir şekilde rahatça oturan Kimmuriel tavana bakıp gözlerini devirdi.

"Benden şüphe duymaya devam mı ediyorsunuz?" diye sordu Jarlaxle. Ses tonu hafif ve masumaneydi, tehditkâr değildi. "Burada, Calimport'ta ve tüm yüzeyde şimdiye kadar başardığımız her şeyi bir düşünün. Derinsu da dahil olmak üzere, birçok büyük şehirde ajanlarımız var."

"Başka şehirlerde kendimize ajan araştırıyoruz" diye düzeltti Rai-guy. "Şu anda faaliyet gösteren tek bir ajanımız var, o da şu Luskan'daki küçük haydut." Duraksayıp siyonisist ortağına baktı ve gülümsedi. "Muhtemelen."

Kimmuriel, o anda Luskan'da faaliyet gösteren ikinci ajanlarını, yani Calimport'tan ayrıldığı hakkında Jarlaxle'ın hiçbir fikri olmadığı kişiyi düşününce kıkırdadı.

"Diğerleri ise ön hazırlık aşamasında," diye devam etti Rai-guy. "Bazıları gelecek vaat ediyor, bazıları ise etmiyor, ama hiçbiri şu anda ajan unvanına layık değil."

"Kısa süre içinde olacaklar, öyleyse," dedi Jarlaxle, rahat koltuğunda öne çıkarak. "Kısa süre içinde! Kısa süre içinde kâr getirecek ortaklar olacaklar ya da kendimize başkalarını bulacağız ki, açgözlü insanlar arasında bunu yapmak hiç de zor değildir. Calimport'taki duruma gelince... etrafınıza bir bakın Buraya gelmekle ne kadar akıllıca bir iş yaptığımızdan şüphe duyabilir misiniz? Mücevherler ve değerli taşlar su gibi akıyor, servetlerini Menzoberranzan'ın sınırlı zenginliğinin ötesine taşımak isteyen drow halkı için sağlam bir kapı bu."

"Eğer Ched Nasad'taki evler, ekonomilerine karşı haksız kazanç sağladığımızı öğrenirse şanslıyız demektir," diye iğneleyici bir şekilde belirtti, öbür drow şehrinden oaln Rai-guy.

Jarlaxle bu düşünceyle alay etti.

"Calimport'un kârlı bir yer olduğunu inkâr edemem," diye devam etti büyücü teğmen, "yine de yüzeye yolculuğumuzu ilk planladığımızda hepimiz ani ve büyük kârlar getireceğim tasarlamıştık. Hepimiz bunun muhtemelen kısa bir iş gezisi olacağında hemfikir kalmış ve ilk kârlarımızı elde ettikten sonra, durumumuzu gözden geçirip sadece en iyi ticaret bağlantılarını ve

ajanları geride bırakarak kendi yurdumuza geri dönmekle akıllık edeceğimizde uzlaşmıştık."

"Öyleyse durumuzu gözden geçirmeliyiz ve ben de öyle yaptım," dedi Jarlaxle. "Yüzey faaliyetlerindeki potansiyeli hafife almış olduğumuz bana bariz gibi görünüyor. Büyüyelim! Büyüyelim, derim ben."

Tekrar isteksiz ifadeler geldi. Kimmuriel, sanki Jarlaxle'ın önerdiği şeyi külliyen reddediyormuş gibi hâlâ tavana bakıyordu.

"Tırmıkçılar ticaretimizi sadece bu yöreyle sınırlamamızı istiyor," diye hatırlattı Jarlaxle, "yine de egzotik malların yani Menzoberranzan'da çok rağbet görmesi muhtemel olan malların zanaatkârlarının birçoğu bu yörenin dışında."

"O zaman Tırmıkçılar'la bir anlaşma yapalım, hiçbir ulaşımlarının olmadığı bu yeni ve kârlı pazara onları da dahil edelim," dedi Rai-guy. İş konusundaki prensipleri için her zaman "karşılıklı kâr" sözlerini kullanmaya çalışan fırsatçı paralı asker grubu Bregan D'aerthe'nin tarihi göz önünde tutulduğunda, bu mükemmel bir şekilde mantıklı bir öneriydi.

"Onlar sivilcelerden ibaret," diye yanıtladı Jarlaxle, baş ve işaret parmağını havaya uzatıp sanki istenmeyen bir sivilceyi sıkıyormuş gibi yaptı. "Öylece ortadan kaybolacaklar."

"Sandığın kadar kolay bir iş değil," diye dişi bir ses geldi kapı eşiğinden ve üç drow dönüp baktıklarında, güzel bacağını gözler önüne serecek bir yırtmaca sahip uzun bir gece elbisesi giymiş olan Sharlotta Vespers'm odaya süzüldüğünü gördüler. "Tırmıkçılar, örgüt bağlantılarını uzaklara ve geniş bir alana yaymış olmalarıyla övünür. Tüm evlerini ve bilinen tüm ajanlarını, hatta o ajanlarla iş yapan tüm insanları yok edebilirsiniz, ama yine de geriye görgü tanıkları kalır."

"Kim ne yapabilir?" diye sordu Jarlaxle, ama hâlâ gülümsüyor, hatta kadının yanına gelip onunla birlikte oturması için koltuğuna hafifçe vuruyordu. Kadın drowun yanma gitti ve samimi bir şekilde ona sokuldu.

Bu görüntü Rai-guy'ın tekrar Kimmuriel'e bakmasına neden oldu. İkisi de Jarlaxle'ın bu insan kadınla, yani eski Basadoni Loncası'nın Entreri'den sonra en güçlü kahntısıyla yatağa girdiğini biliyor ve ikisi

de bu düşünceden hiç hoşlanmıyordu. Sharlotta, bir insana göre oldukça kurnaz biriydi, hatta neredeyse drow toplumunda kabul görebilecek kadar kurnazdı. Hatta drow lisanına hakim olmuştu ve şimdi de kara elflerin sessiz lisanının karmaşık el işaretleri üzerine çalışıyordu. Rai-guy ondan tiksiniyordu ve Kimmuriel de onu ilginç biri olarak görse bile, o tehlikeli tavsiyelerini Jarlaxle'ın kulağına fısıldaması fikrinden hiç hoşlanmıyordu.

Fakat bu mesele konusunda, ikisine de Sharlotta kendi taraflarındaymış gibi geldi ve bu sefer çoğunlukla yaptıklarını yapmayıp kadının sözünü kesmediler.

"Diğer tüm loncalara haberi yayacak olan tanıklar," diye açıkladı Sharlotta, "onlar da Calimshan'm daha büyük güçlerini haberdar eder. Tırmıkçı Loncası'nın yok edilmesi, Calimport'a gerçekten büyük bir gücün gizlice gelmiş olduğunu ima eder."

"Ki geldi de," dedi Jarlaxle sırıtarak.

"Ki onun en büyük gücü gizli kalmasında yatıyor," diye yanıtladı Sharlotta.

Jarlaxle onu kucağından itip düşürdü ve kadın kaba bir şekilde kıç üstü oturmamak için güzel bacaklarını vücudunun altına yerleştirmekte hızlı davranmak zorunda kaldı.

Derken paralı asker lideri de ayağa kalkıp sanki kadının düşüncesi hiç önemli değilmiş gibi Sharlotta'mn yanından hışımla geçti ve daha önemli olan teğmenlerine yaklaştı. "Bregan D'aerthe'nin yüzeydeki rolünün ihracat ve ithalattan ibaret olacağını düşünmüştüm," diye açıkladı. "Bunu kolayca başardık. Artık insanların hakim olduğu toplumların aslını ve onların zayıflıklarını görebiliyorum. Daha ileri gidebiliriz daha ileri gitmeliyiz."

"Fetih mi?" diye tatsızca, iğneleyici bir sesle sordu Rai-guy.

"Baenre'nin Mithril Salonu'na yapmaya kalktığı gibi değil," diye hevesle açıkladı Jarlaxle. "Daha çok bir sömürü durumu." Yüzünde yine o gaddar gülümseme belirdi. "Oynayacak olanlar için."

"Ya öylece ortadan kaybolmayacak olanlar?" Rai-guy'in iğnelemesi, gülümsemesi daha da büyüyen Jarlaxle'a etki etmemiş gibiydi.

"Evvelsi gün bir Tırmıkçı casusunu katletmediniz mi?" diye sordu Jarlaxle.

"Gizliliğimizi korumak ile sınırlarımızı genişletmek arasında derin bir fark var," diye yanıtladı büyücü.

"Kelime oyunu," dedi Jarlaxle kahkaha atarak. "Sadece kelime oyunu."

Onun arkasında duran Sharlotta Vespers dudağını ısırıp kafasını sağa sola salladı, yeni bulduğu kazanç kapısının büyük ve tehlikeli bir hata yapmak üzere olduğundan korkuyordu.

«>§*•<*?>

Entreri, pek uzakta olmayan bir ara sokakta durmuş, kuleden gelen haykırışları ve velveleyi dinlemekteydi. İçeri girdiğinde ilk olarak, son derece nahoş bir esiri serbest bırakmak için alt katlara indi. Adamı, zindanların arkasındaki açık tünellere götürüp nispeten güvence altına aldığında, yukarı çıkıp ilk kata geldi. Meşaleyle aydınlanmış, gölgeli koridorlar arasında sessiz ve temkinli bir şekilde ilerleyerek tekrar yukarı çıktı.

Jharkheld'in odasını bulmak gayet kolay olmuştu.

Kapı kilitli bile değildi.

Artemis Entreri, sulh yargıcının Esir Karnavalı ndaki marifetlerini görmemiş olsaydı, Morik konusunda onunla uzlaşmaya çalışabilirdi. Artık Morik'in görevini bitirip mücevherleri temin etmesi için yol açıktı.

Entreri, kaçan esirin, yani zavallı Jharkheld'i katlettiği bariz olacak olan kişinin, tünellerden oluşan labirentte yakalanıp yakalanmadığını merak etti. Adam ne büyük bir azaba düşecekti. Entreri'nin yüzünde çarpık bir sırıtış belirdi, zira o sefil herifi kendi çıkarı için kullanmak konusunda hiç suçluluk duymuyordu. Ne de olsa, ahmak herifin daha akıllıca hareket etmesi gerekirdi. Bir kişi, hiç istenmeden onu kurtarmak için kendini bariz bir tehlikeye atarak neden hapishaneye gelsindi ki? Entreri onu zincirlerinden azat ederken neden ona tek bir soru dahi sormamıştı? Eğer hayatta kalmayı hak edecek kadar zekiyse, neden Entreri'yi yakalamaya, hiç istemediği ve hiç tanımadığı kurtarıcısını zincire vurarak cellatla yüzleşmek üzere kendi yerine geçirmeye çalışmamıştı? Bu zindanlara o kadar çok esir

geliyordu ki, gardiyanlar muhtemelen bu değişimin farkına bile varmazdı.

Öyleyse, serseri kendi kaderini kabul etmeliydi ve Entreri'ye sorulacak olursa, adam bunu kendi elleriyle hazırlamıştı. Elbette ki, serseri başka birinin onun kaçışına yardım ettiğini, bütün bunları sanki onun marifetiymiş gibi göstermek için komplo kurduğunu iddia edecekti.

Esir Karnavalı böyle mazeretleri hiç umursamazdı.

Artemis Entreri de öyle.

Bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı, yalnız olduğundan emin olmak için etrafına bakındı ve büyüyü bozan küreyi arka sokağın bir köşesine yerleştirdi. Biraz ilerledi ve düdüğü çaldı. Derken bu işin nasıl yürüyeceğini merak etti. Her şeye rağmen onu Calimport'a geri götürmek için büyüye ihtiyaç duyulacaktı, fakat : eğer yanına küreyi de alırsa bu nasıl mümkün olabilirdi? Kürenin tılsımı, nakil büyüsü girişimini bozmaz mıydı?

Yanında mavi ışıktan bir perde belirdi. Bunun büyülü bir kapı ve Rai-guy'ın değil, daha ziyade Kimmuriel Oblodra'nın işi olduğunu biliyordu. 'Demek buymuş,' diye düşündü. 'Galiba küre siyonisistlere karşı işe yaramıyor.'

Ya da belki de yarardı. Bu düşünce, normalde soğukkanlı olan ve nesneyi yerden almak için ilerleyen Entreri'yi derin bir telaşa sürükledi. Eğer küre Kimmuriel'in boyut çarpıtmasını bir şekilde etkilerse ne olurdu? Kendini yanlış bir mekanda hatta, belki de başka bir varlık düzleminde bulabilir miydi?

Entreri bu düşünceyi de aklından uzaklaştırdı. Büyülü küreler olsun olmasın, drowlarla iş yaparken hayat zaten tehlikeliydi. İzleyen gözlerin karanlık sokakta hareketini algılamakta güçlük çekeceği şekilde küreyi kurnazca cebine indirmeye dikkat etti, sonra hızla boyut kapısına ilerleyip derin bir nefes aldı ve kapıdan geçti.

Başı dönmüş bir halde, dengesini korumak için büyük bir çaba sarfederek, yüzlerce ve yüzlerce mil ötede, Calimport'ta bulunan loncanın özel büyü dairelerine çıkıverdi.

Karşısında Rai-guy ile Kimmuriel durmuş, ona dik dik i bakıyorlardı.

"Mücevherler?" diye sordu Rai-guy, Entreri'nin çok iyi olmamakla beraber anladığı drow lisanında.

"Az kaldı," diye yanıtladı kiralık katil, Derin Drow Dili'ne olan zayıf hakimiyetiyle. "Bir sorun vardı."

İki kara elf de beyaz kaşlarını şaşkınlıkla kaldırdı.

" Vardı" diye vurgu yaptı Entreri. "Morik pek yakında mücevherleri alacak."

"Öyleyse Morik yaşıyor," diye kasıtlı bir şekilde belirtti Kimmuriel. "Bizden saklanma, girişimlerine ne oldu peki?"

"Daha ziyade buna, onu dışarıdan gelecek tüm etkilerden tecrit etmek için yerel sulh yargıçlarının yaptığı girişimler, diyebiliriz," diye yalan söyledi Entreri. "Yerel sulh yargıçlarından birinin," diye derhal düzeltti, drowların yüzünün buruştuğunu görünce. "Sorun çözüldü."

İki drow da memnun görünmüyordu, ama ikisi de açıktan açığa şikayet etmedi.

"Yani bu yerel sulh yargıcı Morik'in odasını dışarıdan gelecek girişimlere karşı mühürlemiş mi diyorsun?" diye sordu Rai-guy.

"Ayrıca diğer tüm büyülere karşı," diye yanıtladı Entreri.

"Sorun halledildi."

"Küreyle mi?" diye ekledi Kimmuriel.

"Küreyi Morik satın aldı," diye belirtti Rai-guy, gözlerini kısarak.

"Görünüşe bakılırsa, ne satın aldığını bilmiyordu," dedi Entreri sakince, hiç endişelenmeden, zira numarasının işe yaradığını fark etmişti.

Rai-guy ile Kimmuriel elbette ki, bunun herhangi bir düşük seviyeli memurun değil de Morik'in başının altından çıktığından şüphelenmeye devam edeceklerdi. Entreri'nin gerçekleri kendi ihtiyaçlarına göre çarpıttığından da kuşkulanacaklardı, ama kiralık katil onlara en azından Jarlaxle'ın gazabını uyandırmadan harekete geçebilecekleri kadar açık bir bilgi vermemişti.

Yine, güvenliğinin neredeyse tamamen paralı asker liderine bağlı olduğunu fark etmek Entreri'nin hiç hoşuna gitmemişti.

Bağımlı olmayı sevmiyor, bu sözü zayıflıkla eş değer tutuyordu.

Durumu tersine çevirmeliydi.

"Küre sende," diye belirtti Rai-guy, narin ve aldatıcı derecede zarif olan elini uzatarak.

"Sizden çok benim işime yarar," diye yanıtlamaya cüret etti kiralık katil ve bu sözleri iki kara elfi şaşkına çevirdi.

Fakat Entreri, daha cümlesini tamamlayamadan cebinin içinde bir karıncalanma hissetti. Bir elini kürenin üzerine koydu ve hassas parmaklarıyla tılsımlı nesnenin derinlerinden gelen titreşimleri hissetti. Entreri'nin bakışları Kimmuriel üzerinde odaklandı.

Drow, derin bir yoğunlaşma içinde, gözleri kapalı duruyordu.

Entreri işte o zaman anladı. Kürenin tılsımı, Kimmuriel'in çetin zihin güçlerine karşı hiçbir etki doğurmayacaktı ve Entreri daha evvel bu siyonik numarayı görmüştü. Kimmuriel, kürenin içindeki gizli enerjiye uzanıyor ve onu infilak seviyesine doğru itiyordu.

Entreri en son ana kadar bekleyip küreyi Kimmuriel'in suratına fırlatma fikriyle neşelendi. O rezil drowun kendi kazdığı kuyuya düşmesinden ne büyük bir zevk alırdı!

Kimmuriel elini şöyle bir savurdu ve odadan, neredeyse terk edilmiş olan toz toprak içindeki sokağa açılan bir boyut geçidi oluşturdu. Bu geçit, kürenin geçebileceği genişlikteydi, ama Entreri'nin öteki tarafa erişimine izin vermeyecek kadar küçüktü.

Entreri enerjinin gittikçe arttığını hissetti... titreşimler artık hiç de hafif değildi. Yine de yerini koruyup Kimmuriel'e baktı sadece dik dik bakıp bekledi ve drowa hiç korkmadığını gösterdi.

Aslında bu bir irade çatışması değildi. Entreri'nin cebinde git gide büyüyen, infilak etmeye hazır bir enerji vardı ve Kimmuriel, Entreri'nin etrafa saçılan kanlarının üzerine bulaşmasından gayrı, bu olaydan etkilenmeyecek kadar uzaktaydı. Kiralık katil, küreyi Kimmuriel'in suratına fırlatmayı tekrar düşündü, ama bunun ne kadar beyhude olduğunu anladı.

Kimmuriel, kürenin içindeki gizli enerjiyi uyarmayı bırakır ve tıpkı bir meşaleyi suya sokup alevini söndürmek kadar kesin bir şekilde patlamayı engellerdi. Entreri, Rai-guy ile Kimmuriel'e, kendisini tamamen ortadan kaldırmaları için ihtiyaç duydukları mazereti

sunmuş olurdu. Jarlaxle buna kızabilirdi, ama onların kendilerini savunma hakkına karşı çıkamaz, çıkmazdı.

Artemis Entreri böyle bir savaş için hazır değildi.

Henüz değil.

Küreyi açık boyut geçidinden dışarı fırlattı ve yarım saniye sonra patlayıp toza dönüştüğünü gördü.

Büyülü geçit ortadan kayboldu.

"Tehlikeli oyunlar oynuyorsun," diye belirtti Rai-guy.

"Patlamayı hazırlayan kişi senin drow dostundu," diye kayıtsızca belirtti Entreri

"Bundan söz etmiyorum," diye çıkıştı büyücü. "Sizin halkınız arasında yaygın bir söz vardır: 'Bir adamın işini yapmak için bir çocuğu yollamak ahmaklıktır.' Bizde de buna benzer bir tabir vardır: 'Bir drowun işini yapmak için bir insanı yollamak ahmaklıktır.' "

Hiçbir cevabı olmayan Entreri ona dik dik baktı. İçinde bulunduğu bu durum, tıpkı Menzoberranzan'da kapana kısılıp kaldığı, yirmi bin kara elfin arasındayken, her ne kadar iyi olursa olsun, sanatını her ne kadar mükemmel sergilerse sergilesin, toplumun gözünde yirmi binden sonraki birinci kişi olarak görüleceğini bildiği zamana benzemeye başlamıştı.

Rai-guy ile Kimmuriel kendi aralarında birkaç cümle sarfettiler. Bunların bazıları kaba, bazıları inceydi, ama hepsi de Entreri'ye

atılan laflardı.

Kiralık katil bütün bunları yuttu ve hiçbir şey söylemedi, çünkü hiçbir şey söyleyemezdi. Dallabad Vahası'nı ve özel bir kılıç-kolçak terkibini düşünmeye devam etti.

Onların aşağılayıcı sözlerini kabul etti, çünkü bunu yapmak zorundaydı.

Şimdilik.

BÖLÜM 4 BİRÇOK YERE GİDEN BİRÇOK YOL

Entreri kapı eşiğinde durmuş, odanın içinde gerçekleşen monologu büyük bir ilgiyle dinliyordu. Bu söylevi bölük pörçük anlayabiliyordu. Jarlaxle drow lisanında hızlı ve heyecanlı bir şekilde

konuşuyordu, Entreri ise Derin Drow kelime dağarcığının sınırlı olmasının yanı sıra, bu mesafeden her kelimeyi işitemiyordu.

"Önümüzde kalmayacaklar, çünkü çok hızlı hareket ediyoruz, diye belirtti paralı asker lideri. Entreri bu cümlenin her kelimesini duyup telaffuz edebildi, zira sanki Jarlaxle birini yüreklendiriyormuş gibiydi. "Evet, sokak sokak düşecekler. İkimizin birleşimine karşı kim ayakta durabilir?'

"İkimizin birleşimi mi?" diye sessizce tekrarladı kiralık katıl, doğru telaffuz ettiğinden emin olmak için drowca kelimeyi ust üste tekrarlayarak. Biz mi? Jarlaxle, Entreri'yle, hatta Basadonı Loncası'ndan arta kalanlarla olan ittifakından söz ediyor olamazdı. Bregan D'aerthe'nin gücüyle [A]yaslandığında, bunlar sadece ufak ilavelerden ibaretti. Öyleyse Jarlaxle, Entreri'nin haberi olmadan yeni bir anlaşma mı yapmıştı? Bir paşayla veya belki de daha büyük bir güçle bir işbirliği mi kurmuştu?

Kiralık katil daha da sokularak, özellikle herhangi bir iblisin veya şeytanın ya da belki de illithidin ismini duyabilmek için kulağını dört açtı. Üçünden herhangi birinin düşüncesiyle tüyleri ürpenyordu. İblisler, herhangi bir ittifaka faydalı olamayacak kadar sağı solu belirsiz ve vahşi yaratıklardı. Her zaman, ittifakın kazancını düşünmeksizin, kendi özel ihtiyaçlarına hizmet eden şeyleri yaparlardı. Şeytanlar daha kolay tahmin edilebilir nitelikteydi fazlasıyla tahmin edilebilir nitelikte. Dünyaya hiyerarşik bir açıdan bakarlardı ve kendilerini kaçınılmaz bir şekilde bu yığının en tepesinde görürlerdi.

Yine de, aklına gelen üçüncü düşünceden, yani işin içinde bir illithidin olması ihtimalindense, Entreri neredeyse Jarlaxle'ın kudretli bir iblisin adını söylemesini umut edecekti. Entreri, Menzoberranzan'da geçirdiği zaman zarfında illithidlerle iş yapmak zorunda kalmıştı ne de olsa, zihin yüzücüler drow şehrindeki hayatın kaçınılmaz bir parçasıydı ve bir daha o şişkin kafalı, rezil yaratıklardan birini görmeyi hiç mi hiç istemiyordu.

Biraz daha dinledi ve ona sanki Jarlaxle sakinleşip koltuğunda daha rahat oturur olmuş gibi geldi. Paralı asker lideri hâlâ konuşuyor, Tırmıkçılar'ın yaklaşan yıkımı hakkında kendi kendine mırıldanıyordu ki, Entreri odaya daldı.

"Yalnız mısın?" diye sordu kiralık katil masumane bir tavırla. "Sesler duyduğumu sandım."

Jarlaxle'ın bugün büyülü göz yamasını takmamış olduğunu görünce rahatladı, zira bu durumda, drowun az önce bir illithidle karşılaşmış olması veya daha sonra karşılaşacak olması pek muhtemel değildi. Göz yaması zihin büyüsüne karşı korunma sağlıyordu ve bütün dünyada bu konuda korkunç zihin yüzücülerden daha başarılı bir ırk yoktu.

"Bazı meseleleri hale yola koyuyordum," diye açıkladı Jarlaxle ve yüzeyin Ortak Lisanı'nı da tıpkı kendi ana dilini konuştuğu kadar akıcı bir şekilde konuşuyordu. "Olup biten o kadar çok şey var ki."

"Çoğunlukla tehlike," diye yanıtladı Entreri.

"Bazıları için," dedi Jarlaxle kıs kıs gülerek.

Entreri ona şüpheyle baktı.

"Tırmıkçılar'ın bizim gücümüzle boy ölçüşebileceğine inanmıyorsun herhalde?" diye sordu paralı asker lideri, gördüklerine inanamamış bir halde.

"Açıktan açığa savaşta değil," diye yanıtladı Entreri, "ama yıllardır onların durumu böyledir zaten. Kılıç kılıca çarpışmada birçoğuyla boy ölçüşemedikleri halde hayatta kalmanın bir yolunu buldular."

"Çünkü talihlilerdi."

"Çünkü daha büyük güçlerle karmaşık bağları var," diye düzeltti Entreri. "Eğer bir dev tarafından korunuyorsa, bir adamın fiziksel olarak güçlü olması gerekmez."

"Tabii dev onun rakibiyle daha sıkı bir dostluk kurmadıysa, diye ekledi Jarlaxle. "Devler de güvenilmez olmalarıyla tanınır

"Bu işi Calimport'un yüksek lordlanyla mı planladın?" diye sordu Entreri, hiç de ikna olmamış bir halde. "Kiminle ve neden o görüşmeye ben de dahil edilmedim?"

Jarlaxle hiçbir ipucu vermeden omuz silkti.

"İmkânsız" diye karar verdi Entreri. "Birini ya da birden fazlasını tehdit etmiş olsan bile, Tırmıkçılar, onların aleyhine böyle bir hilenin başarılı olamayacağı kadar uzun bir suredir Calimshan'ın güç ağında mevcut ve fazlasıyla köklü. Onları dıger müttefiklere karşı koruyacak

müttefikleri var. Jarlaxle ile Bregan D'aerthe'nin dahi, Tırmıkçılar'in imhası gibi, yörenin güç yapısını aniden değiştirip dengesiz bir hale getirecek olan bir hadiseye karşı çıkacak muhalefeti bertaraf etmiş olması mümkün değil."

"Belki de, şimdiye kadar Calimport'a gelmiş en güçlü varlıkla ittifak kurmuşumdur," dedi Jarlaxle dramatik ve alışıldığı üzere, muammalı bir şekilde.

Entreri karanlık gözlerini kısıp hayrete şayan drowa baktı ve bu alışılmadık tavrın ne gibi bir sonucun habercisi olabileceği hakkında bir ipucu, herhangi bir ipucu aradı. Jarlaxle sık sık ustu kapalı konuşur, her zaman gizemli davranırdı ve kendisine daha büyük güç veya kâr getirebilecek fırsatlara sıkı sıkıya sarılmaya her zaman hazırdı. Fakat yine de, yanlış giden bir şeyler var gibiydi Entreri'ye göre, pek yakında Tırmıkçılar'a yapacakları saldırı büyük bir hataydı, ki bu da efsanevi Jarlaxle'ın asla yapmadığı bir şeydi. Hal böyleyken, kurnaz drowun hakikaten de güçlü bir bağlandı veya müttefik bulduğu, ya da mevcut durum hakkında daha derin bir bilgiye sahip olduğu barız gibi görünüyordu. Entreri işte bundan şüpheliydi, zira Calımport sokaklarında en iyi bağlantılara sahip olan kişi Jarlaxle değil, kendisiydi.

Fakat ihtimallerden biri geçerli dahi olsa, Entreri ye pek doğru değilmiş gibi gelen bir şeyler vardı. Jarlaxle kibirli ve kendini beğenmişti elbette ki öyleydi! ama bundan önce hiç bu kadar kendinden emin görünmemişti, özellikle de bunun kadar tehlikeli olabilecek bir durum içindeyken.

Entreri, Tırmıkçılar'ın kaçınılmaz çöküşünün ötesine baktığında ise, durum çok daha tehlikeli görünüyordu. Kara elflerin ölümcül gücünü gayet iyi biliyordu ve Bregan D'aerthe'nin rakip loncanın tüm fertlerini katledeceğini biliyordu, ama bu zaferin birçok kesinlikle, Jarlaxle'ın bu kadar rahat olmasına imkan vermeyecek kadar çok sonucu vardı.

"Bu konuda oynayacağın rol belirlendi mi?" diye sordu Jarlaxle.

"Rolüm yok," diye yanıtladı Entreri ve ses tonu, buna gerçekten memnun olduğu konusunda hiçbir şüphe bırakmadı. "Rai-guy ile Kimmuriel beni neredeyse bir kenara attılar."

Jarlaxle yüksek sesle güldü, zira bu açıklamanın ardındaki geçek yani Entreri'nin kendi isteğiyle bir kenara atıldığı barizdi.

Entreri ona dik dik baktı ve hiç gülümsemedi. Jarlaxle içine daldığı tehlikenin, onu ve tüm Bregan D'aerthe'yi Menzoberranzan adındaki karanlık deliklerine kaçmak zorunda bırakması muhtemel olan felaket olasılığına gebe durumun farkında olmalıydı. 'Belki de sebebi budur,' diye düşündü kiralık katil. 'Belki Jarlaxle yurdunu özlemiştir ve bu hareketi kurnazca tasarlamıştır.' Bunun düşüncesi bile Entreri'nin yüzünü buruşturmasına yetti. Jarlaxle, onu oraya geri sürüklemektense, hemen oracıkta öldürseydi daha iyiydi.

Belki de Entreri, tıpkı Morik'in Luskan'da olduğu gibi, bir casus olarak atanacaktı. 'Hayır,' diye karar verdi kiralık katil, 'bu yeterli olmaz.' Calimport, Luskan'dan çok daha tehlikeli bir yerdi ve eğer Bregan D'aerthe'nin gücü bertaraf edilirse, böyle bir riske girmezdi. Geride çok sayıda kudretli düşman bırakmış olurdu.

"Yakında başlayacak, tabii eğer çoktan başlamadıysa," diye belirtti Jarlaxle. "Dolayısıyla da yakında sona erecek."

'İnandığından daha da yakında,' diye düşündü Entreri, ama sessizliğini korudu. O, dikkatle hesap yaparak, her adımın ve her sözün ardındaki sonuçları titizlikle tartarak hayatta kalan bir adamdı. Jarlaxle'ın kendisiyle eş bir ruha sahip olduğunu biliyordu, ama bu gerçekle, hemen o gece yapılacak olan hareketi bağdaştıramıyordu, ki o hareket, her ne açıdan bakılırsa bakılsın, büyük ve gereksiz bir kumarmış gibi görünüyordu.

Jarlaxle onun bilmediği ne biliyordu?

Hiç kimse, el merdiveninden Calimport'un lağımlarına inen Sharlotta Vespers kadar olduğu mekana aykırı görünemezdi. Alamet-i farikası olan uzun gece elbisesini giymişti, saçlan her zamanki gibi muntazaman yapılmıştı, egzotik çehresinde, kahverengi badem gözlerini belirginleştirecek bir makyaj vardı. Yine de oradayken yuvasındaymış gibi görünüyordu ve onu tanıyanlar kadını orada bulduklarına hiç şaşırmazlardı.

Özellikle de savaşlordu refakatçilerini hesaba katacak olurlarsa. "Yukarıdan ne haber var?" diye sordu Rai-guy, drow lisanında ve hızlı konuşarak. Büyücü, Sharlotta konusundaki şüphelerine rağmen,

kadının bu lisana bu kadar çabuk hakimiyet sağlamasından etkilenmişti.

"Gerginlik var," diye yanıtladı Sharlotta. "Bu gece birçok loncanın kapısı sıkı sıkıya kapanmış. Bakır Ante bile içeri müşteri kabul etmiyor ki bu da, emsali görülmemiş bir hadise. Sokaklar bir şeyler döndüğünün farkında."

Rai-guy, Kimmuriel'e rahatsız bir bakış attı. Daha az evvel ikisi, planlarının çoğunlukla gizlilik ve gafil avlamaya dayandığı, geride pek az şahit bırakmak için Basadoni Loncası ve Bregan D'aerthe birliklerinin neredeyse aynı anda hedeflerine ulaşmaları gerektiği konusunda hemfikir olmuşlardı.

Burası Menzoberranzan'a ne kadar da çok benziyordu! Drow şehrinde, başka bir evi yok etmeye çıkan bir ev ki bu da hiç alışılmadık bir hadise değildi başarıyı sadece yapılan savaşın sonucuyla değil, aynı zamanda ihanete kanıt teşkil edecek olan güvenilir şahitlerin ortada kalıp kalmamasıyla ölçerdi. Savaşı hangi evin başlattığını drow şehrindeki herkes şüphesiz bir şekilde bilse bile, harekete geçmeyi gerektiren deliller yadsınamaz nitelikte olmadıkça hiçbir şey yapılmazdı.

'Ama burası Menzoberranzan değil,' diye kendine hatırlattı Rai-guy. Burada, şüphe soruşturmaya davetiye çıkarırdı. Drow şehrinde ise şüphe, eğer reddedilemez bir delil yoksa sadece sessiz övgülere yol verirdi.

"Savaşçılarımız yerlerini aldı," diye belirtti Kimmuriel.

"Drowlar lonca binalarının altında, savunmayı yarıp geçecek güçteki birlikler halinde bekliyor. Basadoni askerleri ise üç ana binayı kuşatmış durumda. İş hızlı bitecek, zira aşağıdan gelecek saldırıyı beklemiyorlar."

Ortağı durumu detaylı bir şekilde anlatırken, Rai-guy bakışlarını Sharlotta'nın üzerinde tuttu ve kadının kaşlarının hafifçe kalktığını gözden kaçırmadı. Yoksa Bregan D'aerthe ihanete mi uğramıştı? Yoksa Tırmıkçılar, aşağıdan gelecek saldırıya karşı savunmalarını hazırlıyor muydu?

"Ajanlar tecrit edildi mi?" diye Sharlotta'yı sıkıştırdı drow büyücü, saldırının ilk etabından, yani sokaklardaki Tırmıkçı casuslarıyla

yapılan savaşlardan daha doğrusu, onların katlinden söz ederek.

"Ajanlar ortalıklarda yok," diye gerçekçi bir şekilde yanıtladı Sharlotta, ki ses tonu, bu sözlerin mânâsı düşünüldüğünde epey şaşırtıcı kaçmıştı.

Rai-guy tekrar Kimmuriel'e baktı.

"Her şey hazır," diye ona hatırlattı siyonisist.

"Tüneller Keego'nun güruhuyla dolu," diye yanıtladı Rai-guy, eski bir drow atasözünü kullanarak. Bu atasözü, çok uzun zaman önce, kurnaz ve isyankâr bir köle olan Keego tarafından yönetilen ezici bir goblin güruhunun, küçük ve seyrek nüfuslu bir kara elf şehri tarafından katıksız bir şekilde yok edilişine gönderme niteliğindeydi. Drowlar, nispeten daha açık olan şehirde savaşmaktansa, goblinleri dar tünellerde gafil avlamak için yurtlarını terk etmişlerdi. O anki durum göz önünde bulundurularak basit bir şekilde tercüme edilecek olursa, Rai-guy'ın sözleri Kjmmuriel'in cümlesine cevap niteliğindeydi. Her şey hazırdı, ama yanlış savaşa girmek için.

Sharlotta, büyücüye merakla baktı ve Rai-guy kadının kafasının karıştığını anladı, zira Tırmıkçılar'in binalarının altında bekleyen Bregan D'aerthe askerleri pek de "güruh" sayılmazdı.

Elbette ki Rai-guy, Sharlotta'nın anlayıp anlayamamasını zerre kadar umursamıyordu.

"Kayıp ajanların izini takip ettik mi?" diye sordu Rai-guy Sharlotta'ya. "Nereye kaçtıklarını biliyor muyuz?"

"Muhtemelen lonca binalarına," diye yanıtladı kadın. "Bu gece sokakta pek az casus var."

Bu durum da, çok fazla şeyin açık edildiğine dair hiç de hafif olmayan bir işaret niteliğindeydi. Onlara bizzat Sharlotta mı ihanet etmişti? Rai-guy onu hemen oracıkta sorguya çekme, her türlü insanın iradesini çabucak ve başarılı bir şekilde kıracak olan drow işkence tekniklerini kullanma dürtüsüne karşı mücadele verdi. Bunu yaparsa, Jarlaxle'a hesap vermek zorunda kalacağını biliyordu ve Rai-guy böyle bir savaş için hazır değildi... henüz değildi.

Eğer o kritik anda saldırıyı iptal ederse Basadoni ve kara elf olmak üzere tüm savaşçılar kılıçlarında Tırmıkçı kanı olmadan geri dönerse

Jarlaxle bundan hiç memnun kalmazdı. Drow lider, tüm teğmenlerinin itirazlarına rağmen bu fethi tamamlamaya kararlıydı.

Rai-guy gözlerini kapatıp durumu mantık çerçevesinde gözden geçirdi ve daha güvenli bir uzlaşma noktası bulmaya çalıştı. Diğerlerinden çok uzakta olan bir Tırmıkçı binası vardı ve onun hafif donanımlı olması muhtemeldi. O binayı yok etmek, rakip loncanın yapısına ve etkinliğini zayıflatmaya pek yaramayacak olsa bile, belki de böyle bir fetih Jarlaxle'ın katliam açlığını yatıştırabilirdi.

"Basadoni askerlerini geri çağır," diye emretti büyücü. "Geri çekilişlerinin görülmesine dikkat et bazılarına Bakır Ante ve diğer binalara girmelerini emret.

"Bakır Ante'nin kapıları kapalı," diye ona hatırlattı Sharlotta. "Öyleyse açsınlar," diye talimat verdi Rai-guy. "Dwahvel Tiggerwillies'e, onun ve ufak tefek klanının bu gece ürküp saklanmasına gerek olmadığını söyle. Askerlerimiz sokaklarda aörünsün birleşmiş bir savaş kuvveti olarak değil, küçük gruplar halinde."

"Bregan D'aerthe ne yapacak?" diye sordu Kimmuriel biraz tedirginlikle. Rai-guy, Jarlaxle'ın açık ve net emirlerini değiştirmiş olduğu gerçeği düşünülürse, onun gerektiği kadar tedirgin olmadığını fark etti.

"Berg'inyon'u ve tüm büyü kullanıcılarımızı sekizinci mevziide konuşlandır," diye yanıtladı Rai-guy, saldırıya açık Tırmıkçı binasının altındaki lağımlardan söz ederek.

Kimmuriel bu sözler üzerine beyaz kaşlarını kaldırdı. Yalnız başına duran o dış garnizondan bekleyebilecekleri en yüksek direnişi biliyorlardı ve orada zafer kazanmak için Berg'inyon ve daha fazla büyü kullanıcısına ihtiyaç varmış gibi görünmüyordu.

"Sanki Baenre Evi'ne saldırıyormuşuz gibi eksiksiz ve dikkatli bir şekilde hareket etmeliyiz," diye emretti Rai-guy ve Kimmuriel'in kaşları daha da yükseldi. "Yeni planlan anlat ve gerekli olan tüm drow birliklerini saldırıyı gerçekleştirmeleri için yeniden konuşlandır."

"Bu işi bitirmek için sadece kobold kölelerimizi çağırsak da olur," diye yanıtladı Kimmuriel alaycı bir şekilde.

"Kobold ve insan yok," diye açıkladı Rai-guy, her sözünü üzerine basa basa söyleyerek. "Bu sadece drowlara düşen bir iş."

Kimmuriel işte o zaman Rai-guy'ın ne düşündüğünü anlamış gibiydi, zira yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. Sharlotta'ya baktı, Rai-guy'a dönüp başıyla onayladı ve gözlerini kapadı.

Zihinsel enerjisini kullanarak Berg'inyon'a ve diğer Bregan D'aerthe saha kumandanlarına erişti.

Rai-guy bakışlarım tamamen Sharlotta'ya çevirdi. Kadının hakkını teslim etmek lazımdı; yüz ifadesi ve duruşu düşüncelerini açık etmiyordu. Yine de Rai-guy, kadının onun kendisinden veya başka bir Tırmıkçı muhbirinden şüphelenip şüphelenmediğini merak ettiğinden emindi.

"Gücümüzün ezici olacağını söylemiştin," diye belirtti Sharlotta.

"Bugünkü savaş için, belki," diye yanıtladı Rai-guy. "Akıllı bir hırsız, eğer ejderhayı uyandıracaksa yumurtayı çalmaz."

Sharlotta ona bakmaya devam etti, Rai-guy aynı zamanda kadının merak etmeye de devam ettiğini biliyordu. Fazlasıyla zeki olan bu insan kadının suçlu olsun, olmasın aniden endişelenmiş olmasından zevk alıyordu. Merdivene döndü ve yukarı doğru bir adım attı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Rai-guy.

"Basadoni askerlerini geri çağırmaya," diye yanıtladı kadın, sanki bunun cevabının bariz olması gerekliymiş gibi.

Rai-guy kafasını sağa sola salladı ve kadına aşağı inmesini işaret etti. "Emirleri Kimmuriel iletecek," dedi.

Sharlotta bir an tereddüt etti Rai-guy bu şaşkınlık ve endişe anının tadını çıkarttı ama aşağı adımını atıp tekrar tünel zeminine indi.

Berg'inyon planların değişimine inanamıyordu eğer Tırmıkçılar Loncası'nın büyük bir kısmı saldırıdan sağ kurtulacaksa, bu hücum hamlesinin ne mânâsı vardı ki? Menzoberranzan'da büyümüştü ve o anaerkil toplumda erkekler emirleri sorgusuz sualsiz kabul etmeyi öğrenirdi. İşte şimdi de Berg'inyon için durum böyleydi.

Menzoberranzan'ın en büyük evinde, en iyi savaş taktikleriyle eğitim görmüştü ve şu anda emrinde görevleri için görünüş itibarıyla ezici nitelikte bir birlik vardı; görevleri ise küçük, saldırıya açık bir

Tırmıkçı evini düşman sokaklardaki bir dış garnizonu yok etmekti. Planların değişiminden duyduğu kaygıya ve bu görevin amacını içten içe sorgulamasına rağmen, Berg'inyon Baenre'nin yüzünde hevesli bir gülümseme vardı.

Sinsiler sinsisi olan drow gözcüler geri döndü. Sadece dakikalar önce, büyücüler tarafından açılan tünellerden geçip yukarıdaki eve sızmışlardı.

Drow parmakları, sessiz el lisanında hızla hareket etti.

Berg'inyon'un özgüveni güçlenirken, yalnızca bu hedefin seçilmesi konusundaki kafa karışıklığı da arttı. Yukandaki küçük evde sadece yirmi insan vardı ve içlerinden hiçbiri büyü kullanıcısı gibi görünmüyordu. Drow gözcülerin yargısına bakılırsa hepsi de sokak serserileri, yani elverişli gölgelerde gizlenerek hayatta kalan adamlardı.

Bir kara elfin keskin gözleri karşısında saklanacak elverişli bir gölge olamazdı.

Berg'inyon ile ordusunun, yukarıdaki evde neyle karşılaşacakları konusunda fazlasıyla bilgisi varken, evdeki insanlar altlarında gizlenen muazzam felaketten haberdar değildi.

' Grup kumandanlarına tüm geri çekilme yollarını anlattınız mı?' diye sordu Berg'inyon, parmaklarıyla ve yüz ifadeleriyle. Geri çekilme sözünü sol eliyle şekillendirerek, düşmanlarının kaçması muhtemel olan bulvarları kastettiğini net bir şekilde belirtti.

'Büyücüler ona göre yerlerini aldılar,' diye sessizce yanıtladı bir gözcü.

'Öncü avcıların yönleri tayin edildi? diye ekledi diğeri.

Berg'inyon başıyla onayladı, operasyona başlama işaretini verdi ve saldırı grubuna katılmak için ilerledi. Onun birliği, binaya en son giren grup olacaktı, ama üst kata giden en hızlı yolu yararak açacak olan da onlardı.

Berg'inyon'un grubunda iki büyücü vardı. Bir tanesi gözlerini kapatmış, işareti nakletmeye hazır bir şekilde duruyordu. Diğeri ona göre yerini almış, gözlerini ve ellerini tavana doğru kaldırmıştı ve bir elinde bir tutam Karanlıkaltı selussi mantarı tohumu tutuyordu.

' Vakit geldi," diye sihirli bir fısıltı duyuldu. Bu fısıltı, duvarlar arasından sızıp tüm drowların kulağına erişti.

Tavana bakan büyü kullanıcısı büyüsüne başladı. Önce baş parmaklannı, sonra serçe parmaklarını birbirine değdirerek ve ellerini ileri geri, ileri geri hareket ettirerek, birleşen yarım daireler çizdi ve bir yandan sessizce büyü sözlerini mırıldandı.

Büyüsünü daha çok bir tıslama gibi çıkan bir sözle bitirdi ve parmaklarıyla tavana doğru uzandı.

Taştan tavanın o kısmı, sanki büyücü parmaklannı berrak suya batırmış gibi dalgalanmaya başladı. Büyücü saniyeler boyunca aynı şekilde durdu. Taş belli belirsiz bir karaltıya dönüşene kadar dalgalanma git gide arttı.

Büyücünün üzerindeki taş kayboldu öylece yok oluverdi.

Onun yerinde, yukarı doğru uzanıp birkaç metre boyunca taşın içinden geçen ve Tırmıkçı evinin zemin katına açılan bir koridor belirdi. Bahtsız tırmıkçılardan biri, topuğunu aniden ayağının

altında beliren deliğin kenarına atmış ve şaşkınlığa uğramıştı. Dengesini korumaya çalışırken kollanyla büyük daireler çizdi. Drow savaşçılar deliğin altında yerlerini alıp yukarı sıçradılar. Doğuştan gelen drow levitasyon becerilerini kullanarak tek tek yukarı çıkmaya başladılar.

Düşmek üzere olan Tırmıkçı'mn yanından yukan yükselen ilk kara elf, onu tuttu ve geriye doğru çekerek deliğin içine yuvarlandı. İnsan, kontrollü bir şekilde ayaklarının üzerine düşmeyi başardı, sonra dizlerini büktü ve sarsıntının etkisini azaltmak için yana doğru yuvarlandı. Aynı şekilde zarafetle hareket edip bir hançer çekerek ayağa kalktı.

Etrafında olup biten şeyin aslını görünce beti benzi attı: lonca binasına kara elfler drowlar! yükseliyordu. Tırmıkçı'nın hayal bile edemeyeceği kadar keskin bir kılıç taşıyan, yakışıklı ve güçlü bir drow onunla yüzleşmişti.

Adam belki de kara elfle uzlaşmaya çalışmış, ona teslim olmuştu, ama ağzı postunu kurtarmak için mantıklı bir şekilde çalışırken, katıksız bir dehşetle felç olan vücudu bunu başaramamıştı.

Konuşurken hâlâ hançeri önünde tutuyordu ve Berg'inyon yüzey sakinlerinin dilini pek iyi anlamadığından, Tırmıkçı'nın niyetinin ne olduğunu kestirmesinin hiçbir yolu yoktu.

Drowun durup bunu kestirmeye çalışmaya niyeti de yoktu.

Kaliteli kılıcı ileri savrulup aşağı doğru kesme yaptı ve hançeri, onu tutan elle birlikte kopardı. Silahını hızla geri çekerek dengesini ve gücünü topladıktan sonra kılıcı tekrar savurdu. Kılıç dosdoğru ve net bir şekilde deriyi kesti, kaburgaları yardı ve ahmak adamm kalbine sertçe gömüldü.

Adam ölerek yere yığıldığında yüzünde hâlâ o şaşkın, afallamış ifade vardı.

Berg'inyon kılıcını silmek için duraksamadı. Yerden destek alıp yukarı sıçradı ve hızla evin içine yükseldi. Adamla karşılaşması onu birkaç kalp atışından uzun bir süre oyalamamıştı, ama yine de odanın zemini ve açık kapının ötesindeki koridor daha şimdiden insan cesetleriyle dolmuştu.

Berg'inyon'un ekibi çok geçmeden, daha büyücünün açtığı duvar geçidinin süresi bitmeden önce odadan ayrıldı. Tek bir drow bile hafifin üzerinde yaralanmamış ve tek bir insan bile sağ kalmamıştı. Drowlar işini bitirdiğinde, Tırmıkçı evindeki tüm hazineler hatta lonca üyelerinden bazılarının gevşek zemin parkelerine gizlediği az sayıda sikkeler ve hatta mobilyalar bile ortadan kaybolmuştu. Büyülü alevler zeminin ve iç duvarların her bir metrekaresini yakıp kül etmişti. Dışarıdan bakıldığında ev gayet sessiz ve güvende görünüyordu. İçeride ise, kararmış ve bomboş bir kabuktan fazlası yoktu.

Bregan D'aerthe sözünü söylemişti.

"Övgü kabul etmiyorum," diye belirtti Berg'inyon Baenre, Rai-guy, Kimmuriel ve Sharlotta'ya katıldığında. Bu yaygın bir drow deyimiydi ve ortadan kaldırılan rakibin, onu mağlup eden tarafın bu işten gurur duymasına değmeyeceğini net bir şekilde belirtmek için kullanılırdı.

Kimmuriel çarpıkça gülümsedi. "Ev etkili bir şekilde tasfiye edildi," dedi. "Hiç kimse kaçamadı. Gerektiği gibi bir iş çıkardınız. Bu gurur duyulacak bir şey değil, sadece uygun bulunacak bir şey."

Rai-guy bütün gün boyunca yaptığı gibi, Sharlotta Vespers'ı dikkatle incelemeye devam etti. İnsan kadın, Kimmuriel'in sözlerinde

ne kadar samimi olduğunu kavrayabiliyor muydu ve eğer bunu yapabiliyorsa, bu anlayışı ona Calımport'a gelen gerçek güç konusunda bir fikir veriyor muydu? Herhangi bir lonca için, başka loncaların evlerinden birini tamamen ortadan kaldırmak hiç de küçük bir başarı sayılmazdı tabii saldıran lonca, evler arası savaşın inceliklerini dünyadaki bütün ırklardan daha iyi bilen drowlardan oluşmuyorsa. Sharlotta bunu idrak edebilmiş miydi ve eğer edebildiyse, bunu kendi çıkarma kullanmayı deneyecek kadar ahmak mıydı?

Kadının o andaki ifadesi büyük ölçüde taştan bir maskeydi, ama sadece küçük bir entrika izi vardı ve bu da Rai-guy'ı, iki sorunun cevabının da evet olduğunu anlamaya iten bir ipucuydu. Drow büyücü, Sharlotta Vespers'ın çok tehlikeli bir zeminde yürüdüğünün kanıtını görünce gülümsedi. Menzoberranzan'da ve diğer tüm drow diyarlarında eski bir kara elf deyimi vardı:

' Çuiensin ful biezz coppon quangolth cree, a drow.' drowların tasarılarını anladıklarına inananların sonu gelmiş- demektir.

"Jarlaxle ne öğrendi de planı değiştirdi?" diye sordu Berg'inyon.

"Jarlaxle henüz hiçbir şey öğrenmedi," diye yanıtladı Rai-guy.

"O geride kalmayı seçti. Operasyonu yürütmek benim sorumluluğumdaydı."

Berg'inyon, sorusunu muhatabını değiştirerek tekrar

şekillendirmek üzereydi, fakat cümlesini yarıda kesti ve kendisine lider olarak atanmış kişiye reverans yapmakla yetindi.

"Belki daha sonra, düşmanlarımızı daha iyi anlayabilmem için kararının kaynağını bana açıklarsın," dedi saygıyla.

Rai-guy hafifçe başını eğdi.

"Bir de bunu Jarlaxle'a açıklama meselesi var tabii," diye belirtti Sharlotta, drow lisanına olan şaşırtıcı hakimiyetiyle. "O, seçtiğin yolu öylece reverans yaparak kabul etmeyecektir."

Kadın sözlerini bitirirken Rai-guy'ın bakışları derhal, drowun kıpkırmızı parlayan gözlerinde çakan hiddetli şimşeği görecek kadar çabuk bir şekilde Berg'inyon'a çevrildi. Sharlotta'nın gözlemi elbette ki doğruydu, ama bu yorum drow olmayan birinden, yani bir MitUsn

ki bu da drow lisanında dışkı demekti geldiği için, sunulan açıklamayı öylece kabul etmiş olan Berg'inyon'a yapılmış bir hakaret niteliği taşıyordu. Bu küçük bir hataydı, ama Rai-guy biliyordu ki, eğer genç Baenre'ye bunun gibi birkaç nükteli gönderme daha yaparsa, Sharlotta Vespers'tan geriye sadece, herhangi birinin doğru düzgün teşhis dahi edemeyeceği kadar küçük parçalar kalırdı.

"Jarlaxle'a söylemeliyiz," diye söze karıştı drow büyücü, sohbetin ilerlemesini sağlamak için. "Biz olay sahasmdayken, yöntemi değiştirmemiz bariz bir şekilde gerekliydi, ama Jarlaxle kendini işlere bu açıdan bakamayacağı kadar tecrit etti, belki de gereğinden fazla."

Kimmuriel ile Berg'inyon ona merakla baktılar neden Sharlotta'nın önünde bu kadar açık konuşuyordu ki? ama Rai-guy onlara, oyununu bozmamaları için hafif ve sessizce bir işaret verdi.

"Domo ile sıçanadamları mazeret gösterebiliriz," diye söze karıştı Kimmuriel. Oyunu anladığı barizdi. "Fakat korkarım ki, o takdirde onları katletmek için zamanımızı harcamamız gerekir." Sharlotta'ya baktı. "Bu işin büyük bir kısmı sana düşecek."

"Savaşı ilk terk eden Basadoni askerleri oldu," diye ekledi Rai-guy. "Kılıçlan kanla lekelenmemiş olarak dönecek olanlar da onlar olacak." İşte o zaman üçünün bakışlan da Sharlotta'ya çevrildi.

Kadm soğukkanlılığını gayet iyi korudu. "Domo ile sıçanadamlar olsun, öyleyse," diye hemfikir oldu. Bir yandan konuşurken, diğer yandan düşünüp tarttığı barizdi. "Onlan mazeret göstereceğiz ama suçlamayacağız. Evet, yöntemimiz bu olacak. Belki de planlarımızı bilmiyorlardı ve tesadüf eseri Paşa

Da'Daclan tarafından lağımları korumaları için kiralanmışlardı. Kendimizi korkak Domo'ya tamamen açık etmek istemediğimiz için sadece korunmayan yörelere saldırmak durumunda kaldık, ki bu da çoğunlukla sekizinci mevzii civarı oluyor."

Üç drow bakıştılar ve devam etmesi için kadına işaret ettiler.

"Evet," diye devam etti Sharlotta, hız ve özgüven kazanarak. "Bunu Paşa Da'Daclan'a karşı bir avantaja da çevirebilirim. Hiç şüphesiz, yaklaşan felaketin baskısını hissetmişti ve katıksız bir şekilde yok edilen dış garnizonun haberi kulağına geldiği zaman korkusu daha da artacak. Belki de, Domo'nun aramızdan herhangi

birinin sandığından çok daha güçlendiği, Basadoniler'le işbirliğinde bulunduğu ve saldırının yanda kesilme nedeninin sadece Basadoni Loncası'yla Tırmıkçılar'ın önceden yaptığı anlaşmalar olduğu sonucuna varacak."

"Peki bu, yapılan o tek saldırının sorumlusu olarak Basadoni Loncası'nı işaret etmez mi?" diye sordu Kimmuriel, Rai-guy ile ağız birliği edip Sharlotta'yı entrikanın daha da derinlerine çekerek.

"Bir rol oynadığımıza değil, sadece saldırının gerçekleşmesine izin verdiğimize işaret eder," diye mantık yürüttü Sharlotta. "Loncamıza karşı yaptıkları casusluk faaliyetlerinin giderek artması karşılığında sadece bu olaya gözlerimizi yummuş olacağız. Evet, eğer bu iş muntazam bir şekilde nakledilirse, Domo'nun çok daha güçlü görünmesine yarar. Eğer Tırmıkçılar'ı eksiksiz bir felaketin eşiğinde olduklarına inandırabilirsek, daha mantıklı davranırlar ve Jarlaxle da zaferini elde etmiş olur." Sözünü bitirdiğinde gülümsedi ve üç kara elf de onun bu bakışlarına aynen karşılık verdi.

"Başlayın," diye önerdi Rai-guy, lağım karargahlarından yukarı çıkan merdivene doğru elini sallayarak.

Sharlotta, cahil ahmak, yine gülümsedi ve yanlarından ayrıldı.

"Paşa Da'Daclan'a yaptığı hile mutlaka,' belli bir dereceye kadar, Jarlaxle'ı da içine alacaktır," diye belirtti Kimmuriel, Sharlotta'nın ahmakça kendi etrafına ördüğü ağı zekice aklında canlandırarak.

"Jarlaxle'a tuhaf bir haller olmasından korkmaya başladınız," diye dobra dobra fikrini söyledi Berg'inyon, zira bu ikisinin normalde liderlerinden bağımsız olarak hareket etmeyeceği barizdi.

"Görüşleri değişti," diye yanıtladı Kimmuriel.

"Yüzeye gelmek istemiyordunuz," dedi Berg'inyon, arkadaşlarının mantığının ardındaki sebepleri sorgular gibi gözüken çarpık bir gülümsemeyle.

"Hayır ve eğer Narbondel'in sıcağını tekrar görürsek bundan çok memnun olacağız," diye hemfikir oldu Rai-guy, Menzoberranzan'ın büyük parlak saatinden, zaman ölçüsünü Karanlıkaltı dünyasını enfrarujlu ışık tayfında algılayan kara elfler için ısı birimi olarak yansıtan sütundan bahsederek. "Sen, buranın gülünçlüğünü takdir edecek kadar uzun bir süredir yüzeyde değilsin. Yüreğin pek yakında seni yurduna çağırır."

"Daha şimdiden çağırıyor," diye yanıtladı Berg'inyon. "Bu dünyadan hiç haz etmiyorum, burada gördüğüm veya kokusunu duyduğum şeyleri de hiç beğenmiyorum, özellikle de Sharlotta Vespers'ı."

"O ve ahmak Entreri," dedi Rai-guy. "Fakat Jarlaxle ikisinin de yanında."

"Bregan D'aerthe'deki memuriyetinin sonuna yaklaşıyor olabilir," dedi Kimmuriel ve hem Berg'inyon, hem de Kimmuriel böylesine cesur bir bildiri karşısında gözlerini genişçe açtılar.

Aslında ikisi de, büyücüyle tam olarak aynı hissiyatı paylaşıyordu. Jarlaxle, onları sadece yüzeye getirmekle bile haddini aşmıştı. Belki de, haydut çetesinin eski bağlantılarının — ki bunlara Menzoberranzan'ın en büyük evleri de dahildi— gözdesi olmaya devam edemeyeceği kadar uzaklara uzanmıştı. Bu bir kumardı ve hakikaten de işe yarayabilecek cinstendi, özellikle de şehre giren egzotik ve rağbet gören malların sayısı artarsa.

Fakat yaptıkları ilk plan şehirde kısa bir süre, sadece ticaret akışını muntazam bir şekilde düzenleyecek birkaç ajan yerleştirmeye yetecek kadar kalmaktı. Bundan sonra Jarlaxle şehre daha köklü bir şekilde yerleşmiş, Basadoni Loncası'nı fethetmiş ve tehlikeli Entreri ile arasındaki bağları yenilemişti. Onun da ardından Jarlaxle, görünüşe bakılırsa sadece kendi eğlencesi için, en çok nefret edilen kaçak drow Drizzt Do'Urden'in peşine düşmüştü. Sürgün drowla işini bitirip kudretli ziynet Crenshinibon'u ondan çaldıktan sonra Drizzt'in

sağ salim kendi yoluna gitmesine izin vermiş, hatta sefil kaçağın hayatını kurtarmak için, Rai-guy'ı Lloth'un bahşettiği iyileştirme gücünü kullanmaya zorlamıştı.

Şimdi de başlarına bu çıkmıştı: kâr için değil güç için yapılan fazlasıyla aleni bir hamle, ki bu hamlenin yapıldığı yer, Bregan D'aerthe içinde Jarlaxle'dan başka kimsenin kalmak istemediği bir şehirdi.

Jarlaxle bu yolda küçük adımlar atmış, ama ardında uzun ve dolambaçlı bir yol bırakmıştı. Tüm Bregan D'aerthe'yi esas amacından ve üyelerin çoğunu —ki bunlara Rai-guy, Kimmuriel ve Berg'inyon da dahildi— bu örgüte girmekteki başlıca sebeplerinden git gide uzaklaştırmıştı.

"Sharlotta Vespers'a ne olacak?" diye sordu Kimmuriel.

"Jarlaxle o sorunu bizim için ortadan kaldıracak," diye yanıtladı Rai-guy.

"Jarlaxle ona iltimas geçiyor," diye hatırlattı Berg'inyon.

"Kadın az önce ona karşı çevrilen bir entrikaya dahil oldu," diye yanıtladı Rai-guy, sonsuz bir kendine güvenle. "Bunu biliyoruz ve o da bizim bildiğimizi biliyor, fakat henüz bunun yıkıcı sonuçlarını enine boyuna düşünmüş değil. Bu noktadan itibaren bizim emirlerimize riayet edecek."

Drow büyücü kendi sözlerini enine boyuna düşünürken gülümsedi. Bir ibiklin drow toplumunun ağına düşüşünü, yapışkan iplerin derin katmanlar halinde olduğunu tek tek öğrenişini görmekten her zaman zevk alırdı.

"Açlığını anlıyorum, zira ben de onu hissediyorum," diye belirtti Jarlaxle. "Bu aklımda canlandırdığım gibi olmadı, ama belki de henüz zamanı gelmemişti."

'Belki de teğmenlerine fazla bel bağlıyorsundur,' diye yanıtladı zihnindeki ses.

"Hayır, bizim açgözlülüğümüz yüzünden göremediğimiz bir şeyi onlar gördü," diye mantık yürüttü Jarlaxle. "Can sıkıcı, çoğunlukla bezdiriciler ve kendi çıkarlan görevleriyle çeliştiği zaman kesinlikle güvenilmezler, ama bu hadisedeki durum böyle değildi. Bu işi daha

dikkatle incelemeliyim. Belki de amaçladığımız hedefe ulaşmamız için daha iyi yollar vardır."

Ses cevap vermeye davrandı, ama drow paralı asker o sesi zihninden atarak iletişimi kesti.

Aniden susturuluşu, Crenshinibon'a bu kara elfe duyduğu saygının yerinde olduğunu hatırlattı. Jarlaxle denilen bu drowun iradesi güçlüydü ve kandırılma konusunda kadim, bilinçli ziynetin şimdiye kadar tanıdığı sahiplerin hepsinden daha zordu, ki buna asırlar içinde sık sık Crenshinibon ile birleşmiş olan büyük iblis lordlan da dahildi.

Aslında, ziynetin çağrısını bundan önce bu kadar kolay ve büsbütün bir şekilde aklından kesip atmayı başarmış tek taşıyıcı, Jariaxle'dan hemen önce kendisine sahip olmuş olan bir başka drow, yani Drizzt Do'Urden idi. O drowun zihinsel duvan ahlaki prensiplerle inşa edilmişti. Crenshinibon, iyi bir rahip veya Lladinin elinde olsaydı da aynıydı, zira hepsi de daha büyük güç seviyelerine erişme ihtiyacına karşı kör olan ahmaklardı.

" Bu da, Jarlaxle'ın devam eden direnişini daha da etkileyici kılıyordu, zira ziynet bu drowun vicdana dayalı bir ahlaki yapıya sanip olmadığını anlayabiliyordu. Jarlaxle'ın içinde, Crenshinibon'un şeytani bir yaratı olduğuna ve ondan kesinlikle sakınılması gerektiğine dair bir idrak mevcut değildi. Hayır, Crenshinibon'un anladığı kadarıyla Jarlaxle, karşılaştığı herkesi ve her şeyi, kendisini arzuladığı yolda götürecek olan aletler ve tasitlar olarak görüyordu.

Ziynet o yolun üzerinde hafif çatallar oluşturabilir, hatta Jarlaxle ana yoldan git gide uzaklaştıkça karşısına keskin sapaklar çıkartabilirdi, fakat şu sırada ani bir yön değişimi olmayacaktı.

Crenshinibon, yani Kristal Parçası, geçmişte engellerle karşılaştığında sık sık yaptığı gibi kendisine yeni bir taşıyıcı aramayı düşünmüyordu bile. Jarlaxle'da bir direniş sezmesine rağmen, bu direniş onun için bir tehlike, hatta bir atalet arz etmiyordu. Bilinçli ziynete göre Jarlaxle güçlüydü, cazipti ve Crenshinibon'un şimdiye kadar hiç görmediği kadar büyük güç seviyelerine erişme konusunda gelecek vaat ediyordu.

Bu drowun, geçmişteki iblis lordları ve kolayca kandırılan insanlar gibi —ki belki de ziynetin dikkate aldığı en fuzuli düşünce buydu— katıksız bir kaos ve yıkım aracı olmaması sadece onu daha da ilginç kılıyordu.

Crenshinibon, ikisinin daha gidilecek çok yolları olduğuna inanıyordu.

Ziynet en muazzam güç seviyesine erişecekti. Dünya büyük bir azaba duçar olacaktı.

BÖLÜM 5 DEV BİR GOBLENİN İLK İPLİKLERİ

"Başkaları da denedi, hatta bazıları çok yaklaştı," dedi Dwahvel Tiggerwillies. Dişi buçukluk, şehirdeki tek gerçek buçukluk loncasının kurucusu ve lideriydi; bu lonca, Dwahvel'in işlettiği Bakır Ante'de düzenli olarak bir araya gelen yankesicilerden ve muhbirlerden oluşuyordu. "Hatta bazılarının o lânetli nesneye elini sürdüğü bile söyleniyor."

"Lânetli mi?" diye sordu Entreri, sandalyesinde rahatça arkasına yaslanarak —ki bu, Artemis Entreri'nin nadiren takındığı bir pozdu.

Bu duruşu o kadar alışılmadık bir şeydi ki, Entreri'nin bu mekan hakkındaki kendi düşüncelerini harekete geçiri vermişti. Koca şehirde Artemis Entreri'nin içki içtiği —ki bunu da sadece makul ölçülerde yapıyordu— tek odanın burası olması bir tesadüf değildi. Son zamanlarda, yani hemen bitişik odada eski ortağı olan sefil Dondon Tiggerwillies'i öldürdüğünden beri buraya sık sık geliyordu. Dwahvel, Dondon'un kuzeniydi ve cinayeti kimin işlediğinden haberi vardı, ama aynı zamanda Entreri'nin o sefil yaratığa bir bakıma iyilik yapmış olduğunu da biliyordu. O hadise için Dwahvel'in beslediği kin uzun süre dayanmamıştı, zaten faydacı yapısı yüzeye çıktığında uzun süre dayanamazdı.

Entreri bunu biliyordu ve burada Dwahvel ile tüm ortaklan tarafından hoş karşılandığının farkındaydı. Aynı zamanda, Bakır Ante'nin muhtemelen tüm şehirdeki en güvenli bina olduğunu da biliyordu. Hayır binanın savunmaları o kadar çetin değildi, mesela Jarlaxle, Calimport'a getirdiği kuvvetin cüzi bir bölümüyle bile burayı yerle bir edebilirdi, ama mekanın istenmeyen gözlere karşı, koruması, en az bir büyücü loncasmınki kadar sağlamdı. Fiziksel

savunmalar yerine, Dwahvel'in kaynaklarının büyük bir kısmını harcadığı saha buydu. Aynı zamanda Bakır Ante, bilgi satın alınacak bir yer olarak nam salmıştı ve bu yüzden diğerlerinin onu güvende tutmak için bir sebebi vardı. Dwahvel ile yoldaşları birçok açıdan, tıpkı Sha'lazzi Ozoule gibi hayatta kalıyordu, yani tüm muhtemel düşmanlara fayda sağlayarak.

Entreri bu mukayeseden hiç hoşlanmadı. Sha'lazzi bir sokak vurguncusuydu ve kendinden başka kimseye sadık değildi. Aklıyla değil, kesesiyle bilgi toplayan ve onu açık arttırmayla en fazla fiyat sunana satan bir aracıdan ibaretti. Bir satıcıdan daha fazla iş yapmıyordu ve bu konuda gayet iyiydi. Katkıda bulunan biri değil, sadece bir sülüktü ve Entreri onun günün birinde bir arka sokakta cinayete kurban gitmiş bulunacağını ve bunu kimsenin umursamayacağını düşünüyordu.

Entreri, Dwahvel Tiggerwillies'in de buna benzer bir kaderi olabileceğini fark etti, fakat eğer böyle olursa, onun katlinin intikamını alacak birçok kişi çıkardı.

Belki de o kişiler arasında Artemis Entreri de olurdu.

"Lânetli," diye karar verdi Dwahvel biraz düşündükten sonra. "Isırığını hissedenler için,"

"Onu hisseden herkes için," diye ısrar etti Dwahvel.

Entreri oturduğu yerde kaykıldı ve kafasını yana yatırıp hayrete şayan küçük dostunu inceledi.

"Kohrin Soulez ona sahip olduğu için tuzağa düşmüş durumda," diye açıkladı Dwahvel. "Kılıcın değerini bildiği için etrafına bir kale kuruyor."

"Birçok hazinesi var," diye mantığa dayandırdı Entreri, ama Dwahvel'in bu konuda, en azından Kohrin Soulez konusunda haklı olduğunu biliyordu.

"Sadece o tek hazine büyücülerin gazabını uyandırıyor," diye tahmin edilebilir bir cevap verdi Dwahvel, "ve tabii güvenlikleri için büyücülere bel bağlayanların gazabını."

Entreri başıyla onayladı ve ona itiraz etmedi, ama Dwahvel'in sunduğu kanıtlarla ikna olduğu da söylenemezdi. Charon'un

Pençesi, Kohrin Soulez için hakikaten de bir lanet olabilirdi, ama eğer durum böyleyse, bunun tek sebebi Soulez'in kendini silahın sürekli bir cazibe ve tehdit olarak görüneceği bir yere kapatıp etrafını çevrelemiş olmasıydı. Artemis Entreri, güçlü kılıcı eline geçirdiği andan itibaren Calimport civarında kalmaya niyetli değildi. Soulez'in zincirleri, Entreri'nin kaçış yolu olacaktı.

"Kılıç eski bir ziynet," diye belirtti Dwahvel, Entreri'nin ilgisini daha bütün bir şekilde üzerine çekerek. "Şimdiye kadar ona sahip çıkan herkes, ellerinde o varken öldü."

Şüphesiz, bu uyarısının dramatik olduğunu düşünüyordu, ama bu sözler Entreri üzerinde pek etki yaratmamıştı. "Herkes ölür, Dwahvel," diye yanıtladı kiralık katil hiç tereddüt etmeden, cevabı Calimport'ta onu bulmuş olan cehennem hayatıyla hararet kazanarak. "Asıl önemli olan kişinin nasıl yaşadığıdır."

Dwahvel ona ilgiyle baktı ve Entreri çok fazla şeyi açık edip etmediğim veya Dwahvel'i, kendisiyle Basadoni Loncası'na kol kanat geren gücün aslını araştırmaya gereğinden fazla teşvik edip etmediğini merak etti. Eğer kurnaz buçukluk gerçeği haddinden fazla öğrenirse ve Jarlaxle ile teğmenleri onun bu bilgisinden haberdar olursa, buçukluğun hiçbir büyülü koruması, hiçbir iş ortağı —hatta Artemis Entreri bile— ve sağladığı hiçbir fayda, onu Jarlaxle'ın acımasız askerlerinden kurtaramazdı. O zaman Bakır Ante yerle bir edilir ve Entreri'nin rahatlayacak bir yeri kalmazdı.

Dwahvel ona bakmaya devam etti, yüz ifadesinde profesyonel bir ilgi ve kişisel bir —neydi bu? Şefkat mi?— duygu vardı.

"Artemis Entreri'nin aklını bu derece oynatmasına sebep olan şey nedir?" diye soracak oldu, ama bu sözler ağzından çıkarken, kiralık katil de harekete geçti. Sandalyesinden ayağa sıçrarken mücevherli hançeri kemerinden çıkıp ışıldadı ve Entreri,

Dwahvel'in muhafızlarının bu hareketi algılayamayacağı kadar hızlı bir şekilde, Dwahvel'in neler olduğunu dahi anlayamayacağı kadar süratli bir hareketle aradaki mesafeyi kapadı.

Öylece tepesinde dikilmiş duruyordu, buçukluğun gür saçlı kafasını geriye yatırmış ve hançeriyle boğazını hafifçe çentmişti.

Ama buçukluk onu, o gaddar, hayat emen hançerin ısırığını nasıl da hissetti. Entreri minicik bir yara açmıştı, yine de Dwahvel, tüm hayat enerjisinin vücudundan emilerek o yaradan dışarı aktığını hissedebiliyordu.

"Eğer buna benzer bir soru bu duvarların dışında yankılanırsa," diye tehdit etti kiralık katil. Buçukluk, adamın sıcak nefesini yüzünde hissedebiliyordu, "bu hamleyi tamamlamadığıma pişman olursun."

Bundan sonra geri çekildi ve Dwahvel, arbaletçilerine atışlarını tutmalarını işaret etmek için hızla bir elini havaya kaldırıp parmaklarını ileri geri hareket ettirdi. Diğer eliyle ise boğazını ovuşturuyor, o küçük yarayı sıkıyordu.

"Kohrin Soulez'in onu hâlâ elinde tuttuğundan emin misin?" diye sordu Entreri, gerçek bir bilgi almaktan çok, konuyu değiştirmek ve işleri tekrar profesyonel seviyeye geri çekmek için.

"Elinde tutuyordu ve hâlâ hayatta," diye yanıtladı, bariz bir şekilde sarsılmış olan Dwahvel. "Bu yeterli bir kanıt gibi görünüyor."

Entreri başıyla onayladı ve tekrar eski pozunu takındı, fakat bu rahat oturuşu, artık gözlerinde belirmiş olan tehlikeli ışıltıya hiç uymuyordu.

"Hâlâ şehri güvenli yollarla terk etmeyi istiyor musun?" diye sordu Dwahvel.

Entreri hafifçe başım sallayıp onayladı.

"Domo ile sıçanadamlarını devreye sokmamız—" diye önerecek oldu buçukluk loncabaşkanı, fakat Entreri sözünü kesti.

"Hayır."

"Ama en hızlı—"

"Hayır."

Dwahvel tekrar karşı çıktı. Entreri'nin Dwahvel'den istediği şeyin, yani kendisini kimsenin haberi olmadan Calimport'un dışına çıkarmanın, Domo'nun yardımıyla dahi kolay bir iş olmayacağını belirtti. Entreri, Basadoni Loncası'na alenen ve köklü bir şekilde bağlıydı ve o lonca Calimport'taki tüm güç odaklarının dikkatli nazarlarını üzerine çekmişti. Dişi buçukluk durdu, fakat bu sefer Entreri onu sözlerle susturmamış, bunu bir bakışla, onyıllar önce

mükemmelleştirmiş olduğu o tehlikeli bakışıyla yapmıştı. Bu, muhatabına son duasını etme zamanının hızla yaklaştığını belirten bir bakıştı.

"Öyleyse daha fazla zaman alacak demektir," diye belirtti Dwahvel. "Seni temin ederim, uzun sürmez. Belki de bir saat."

"Bunu Dwahvel'den başkası bilmemeli," diye sessizce, odanın köşelerindeki gölgelerde duran arbaletçilerin duyamayacağı kadar hafif bir şekilde talimat verdi Entreri. "En güvenilir teğmenlerin bile."

Buçukluk, pes etmiş bir tavırla derinden iç çekti ve, "Bu takdirde, iki saat," dedi.

Entreri buçukluğun odadan ayrılışını izledi. Dwahvel'in onu, bu yolculuktan kimseyi haberdar etmeden Calimport'tan dışarı çıkarmaya razı olamayacağını biliyordu —ne de olsa sokaklar çok sıkı denetim altındaydı— ama bu hareketi, eğer herhangi biri bu konuda açıktan açığa konuşmaya başlarsa, Entreri'nin bundan onu mesul tutacağını buçukluk loncabaşkamna kesin bir şekilde hatırlatacaktı.

Kiralık katil bu düşünceyle kıs kıs güldü, zira kendini Dwahvel'i öldürürken tasavvur edemiyordu. Hem cesareti hem de yetenekleri sebebiyle buçukluktan hoşlanıyor ve ona saygı duyuyordu.

Fakat şehirden ayrılışının gizli kalması gerekliydi. Eğer başkalan, özellikle de Rai-guy veya Kimmuriel onun şehirden ayrıldığım öğrenirse, bu işi soruşturmaya başlar ve hiç şüphesiz, Entreri'nin nereye gittiğini kısa sürede öğrenirlerdi. O iki tehlikeli drowun Kohrin Soulez'i inceleme altına almasını istemiyordu.

Dwahvel kısa süre sonra, iyimser bir tahminle belirttiği iki saat içinde geri döndü ve Entreri'ye şehrin bu yöresinin kabaca çizilmiş bir haritasını uzattı. Haritanın üzerine bir rota çizilmişti.

"Hilâl Bulvarı'nın sonunda seni bekleyen biri olacak," diye açıkladı. "Tam fırının önünde."

"Buçukluklarının yolculuğum için seçtiği ikinci açık yolu belirten haritayla birlikte," diye mantık yürüttü kiralık katil.

Dwahvel başıyla onayladı. "Benim halkım ve diğer ortakların."

"Elbette, tüm haritaların buluşma noktalarından almışını izleyeceklerdir," diye belirtti Entreri.

Dwahvel omuz silkti. "Sen bir tebdil-i kıyafet üstadısın, öyle değil mi?"

Entreri cevap vermedi. Derhal yola çıktı, Bakır Ante'yi terk edip karanlık bir arka sokağa daldı; yirmi beş kilo almış gibi görünerek ve abartılı bir şekilde topallayarak öbür taraftan dışarı çıktı.

Bir saat içinde Calimport'tan dışarı çıkmış, kuzeybatı yolunda hızla ilerliyordu. Şafak vaktinde, Dallabad Vahası'na yukarıdan bakan bir kum tepesinin üzerindeydi. Kohrin Soulez'i uzun uzun, detaylı bir şekilde düşündü ve yaşlı adam hakkında bildiği her şeyi tekrarladı.

"Yaşlı," dedi yüksek sesle, iç geçirerek, zira aslında Soulez ellili yaşlarının başındaydı ve Artemis Entreri'den on beş yaş dahi büyük sayılmazdı.

Kiralık katil düşüncelerini saray-kaleye çevirdi ve mekan hakkındaki detayları net olarak hatırlamaya çalıştı. Baktığı açıdan Entreri'nin görebildiği tek şey birkaç palmiye ağacı, küçük bir gölcük, tek bir dev kaya ve hepsinin ardında, çöl kumlarına karışmış gibi görünen kahverengi, dörtgen surlu bir kaleydi. Kale surlarının etrafında cübbeli nöbetçi askerler dolaşıyor ve son derece sıkılmış görünüyorlardı. Dallabad kalesi hiç de çetin görünmüyordu — kesinlikle, Artemis Entreri gibi biri için hiçbir şeydi— ama kiralık katil işin aslını biliyordu.

Paşa Basadoni için çalışırken Soulez'i ve Dallabad'ı birkaç kez ziyaret etmişti; daha sonraları Pook Paşa'nın hizmetindeyken de bu mekanda bulunmuştu. O dörtgen surların ardında, Kohrin Soulez'in merkezdeki hazine odasına doğru git gide daha da daralarak daireler çizen ve vahanın efendisinin özel odalarında birleşen çember şeklindeki koridorları olan bir bina olduğunu biliyordu.

Entreri, Dwahvel'in o adam ile sahip olduğu bu mekan hakkında yaptığı son tanımlamayı, kendi anılarının ışığında düşünüp tarttı ve dişi buçukluğun gözlemlerinde doğru olduğunu fark edince kıs kıs güldü. Kohrin Soulez hakikaten de bir esirdi.

Yine de o hapishane her iki yönde de iyi iş görüyordu ve Entreri'nin kolayca içeri sızıp istediği şeyi almasının bir yolu yoktu. Bu saray bir

kaleydi; bölgede yaygın olan hırsızların her türlü girişimini engellemek için özel olarak eğitilmiş askerlerle dolu bir kale.

Fakat kiralık katil, Dwahvel'in tek bir konuda yanıldığını düşündü. Bu hapsin sebebi Charon'un Pençesi değil, Kohrin'in ta kendisiydi. Adam, kıymetli silahını kaybetmekten o kadar çok korkuyordu ki, kılıcın kendisine hükmetmesine ve onu yiyip bitirmesine izin vermişti. Kılıcı kaybetmekten duyduğu korku, onu felç ediyor ve silahla birlikte şansını denemekten alıkoyuyordu. 'Soulez Dallabad'ı en son ne zaman terk etti acaba?' diye düşündü Entreri. 'Bir açık hava pazarını en son ne zaman ziyaret etti veya Calimport'taki eski ortaklarıyla en son ne zaman sohbet etti?'

Hayır, Entreri insanların kendi hapishanelerini kendilerinin yarattığını gayet iyi biliyordu, zira kendisi de Drizzt Do'Urden'e olan saplantısıyla aynı şeyi yapmamış mıydı? Esasında kendisiyle hiçbir alakası olmayan önemsiz bir kara elfle savaşmaya duyduğu ahmakça ihtiyacın kendisini yiyip bitirmesine izin vermemiş miydi?

Bir daha böyle bir hataya asla düşmeyeceğinden emin olan Artemis Entreri, Dallabad'a baktı ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Evet, Kohrin Soulez, büyük kalesini, gecenin örtüsü altında gölgeden gölgeye gizlenen hırsız adaylarına karşı tasarlamakla iyi etmişti, peki bir kara elf ordusu üzerlerine kapandığında, bol sayıdaki o nöbetçi askerleri ne yapacaktı?

Ertesi gece, kiralık katil gizlice Calimport'a geri döndükten kısa süre sonra, Sharlotta Vespers ona, "Geri çekilişin haberini aldığında onunla beraber miydin?" diye sordu. "Jarlaxle haberleri nasıl karşıladı?"

"Tipik kayıtsızlığıyla," diye dürüstçe yanıtladı Entreri.

"Jarlaxle Bregan D'aerthe'ye asırlardır liderlik ediyor. Yüreğinden geçenleri açığa vuracak biri değil o."

"Artemis Entreri'ye, yani bir adamın evvelsi gece ne yediğini dahi sadece onun gözlerine bakıp görebilen birine karşı bile mi?" diye sordu Sharlotta sırıtarak.

Bu sırıtış, Entreri'nin yüzünde hasıl olan ölümcül sükunete karşı fazla dayanamadı. "Bizimle birleşen bu yeni müttefikleri henüz anlayamıyorsun," dedi adam tüm ciddiyetiyle.

"Bizi fetheden, demek istiyorsun herhalde," diye yanıtladı Sharlotta. Bu Entreri'nin kara elf darbesinden bu yana, kadının drowlar hakkında kötü bir imada bulunduğunu ilk duyuşuydu. Buna hiç şaşırmamıştı —kim rezil drowlardan kısa zamanda nefret etmezdi ki? Öte yandan Entreri, Sharlotta'yı her zaman bulabildiği tüm müttefikleri kabul eden biri olarak tanırdı, tabii gözü dönmüş bir şekilde arzuladığı gücü ona sağlayabildikleri sürece.

"Eğer dilerlerse," diye yanıtladı Entreri biraz olsun tereddüt etmeden ve son derece ciddi bir ses tonuyla. "Dövüş kabiliyetlerinden tut, yüz ifadeleriyle düşüncelerini açık etmemelerine kadar herhangi bir konuda kara elfleri hafife alırsan, kısa sürede ölüp gidersin, Sharlotta."

Kadın cevap verecek oldu, ama bunu yapmadı. Kendisinden hiç beklenmeyen umutsuzluk işaretlerini yüz ifadesinden uzak tutmak için mücadele veriyordu. Entreri, kadının onun Menzoberranzan'a yaptığı ilk yolculuk sırasında ve şimdi —özellikle de Rai-guy ile Kimrnuriel yamndayken— tekrar hissettiği şeyleri hissetmeye başladığını biliyordu. Keskin hatlara sahip olan bu yakışıklı yaratıkların yanında bulunmakta bile insanı küçük düşüren bir şeyler vardı. Drowlar her zaman bilmeleri gerekenden fazlasını bilir ve bildiklerinden azını açığa vururlardı. Gizemleri, çoğunlukla üstü kapalı olan tehditlerinin ardındaki yadsınamaz CTüçle birlikte daha da artardı. Ayrıca her zaman, drow olmayan herkese karşı hor görü dolu bir tavır takınırlardı. Bu durumda, yani Bregan D'aerthe, Artemis Entreri de dahil olmak üzere Basadoni Loncası'ndan arta kalanları çok bariz ve kolay bir şekilde bastırabilecekken, o hor görü dolu tavır çok daha çirkin boyutlara varıyordu. Kimin efendi, kimin köle olduğuna dair yapılan sürekli ve acı bir hatırlatmaydı bu.

Sharlotta'nın da aynı şeyleri hissettiğini, bunun her geçen saniye daha da büyüdüğünü fark etti ve az kalsın Dallabad ve büyük hazinesi konusundaki gizli entrikasında onun yardımını isteyecekti.

Neredeyse —derken Entreri bunu düşündü ve Rai-guy ile Kimmuriel'e duyduğu hislerin az kalsın bu kadar büyük bir ha yapmasına sebep olmuş olacağını fark edince şok geçirdi. Artemis Entreri tüm hayatı boyunca, sadece birkaç istisna dışında, müttefiklerini, kasıtsız ve bilmeden işine yarayacak kimseleri tuzağa

düşürmek için zekasını kullanarak elde etmişti. Basit bir gereksinimden dolayı şimdi yaptığı tek istisna ise Dwahvel Tiggerwillies içindi ve Entreri, dişi buçukluğun kendisine, kara elflerin sorgusuna tabi tutulsa bile asla ihanet etmeyeceğinden emindi. Dwahvel'in ve onun buçukluk arkadaşlarının güzelliği her zanıan bu olmuştu.

Fakat Entreri, Sharlotta'nın tamamen farklı bir tip olduğunu kendisine vurgulu bir şekilde hatırlattı. Eğer Kohrin Soulez'in peşine düşme planına onu da dahil etmeye çalışırsa, ondan sonra badını sürekli olarak sıkı denetim altında tutmak zorunda kalırdı. Muhtemelen bilgiyi ondan aldığı gibi dosdoğru Jarlaxle'a, hatta Rai-guy ile Kimmuriel'e yetiştirir ve kendisini yükseltmek için Entreri'yi kısa süre içinde ölecek, cansız bir merdiven olarak kullanırdı.

Ayrıca Entreri'nin Dallabad meselesini Sharlotta'ya açmasına gerek yoktu, zira o konudaki düzenlemeleri çoktan yapmıştı. Dwahvel, ustaca söylediği birkaç yalanla Sharlotta'yı Dallabad konusunda ayartacaktı. Ne zaman kişisel kazanç dürtüsü tahrik edilse gerçekten de tahmin edilebilir tepkiler veren Sharlotta ise bu bilgiyi Jarlaxle'a taşıyacak, böylece Entreri'nin Dallabad'ı fethetmenin anlamlı ve kârlı bir iş olduğu konusundaki kişisel önerilerini desteklemiş olacaktı.

"Paşa Basadoni'yi özleyeceğimi hiç sanmazdım," diye belirtti Sharlotta düşüncesizce. Bu, kadının şimdiye kadar kara elfler hakkında yaptığı en açık yorumdu.

"Basadoni'den nefret ediyordun," diye hatırlattı Entreri.

Sharlotta bunu inkâr etmedi, ama fikrini de değiştirmemişti.

"Ondan, drowlardan korktuğun kadar korkmuyordun, ki bu konuda haklısın," diye belirtti Entreri. "Basadoni sadıktı, bu yüzden de tahmin edilebilir nitelikteydi. Ama bu kara elfler ikisi de değil. Çok tehlikeliler."

"Kimmuriel, senin Menzoberranzan'da onların arasında yaşadığını söyledi," dedi Sharlotta. "Nasıl hayatta kaldın?"

"Hayatta kaldım, çünkü beni öldürme zahmetine girmeyecek kadar meşgullerdi," diye dürüstçe cevap verdi Entreri. "Onlar için bir dobluth, yani drow olmayan bir toplum dışıydım ve dert etmeye

değmezdim. Aynı zamanda, şimdi anladığım kadarıyla, Jarlaxle beni Calimport'un insanlarını daha iyi tanımak için kullanıyordu."

Bu sözler Sharlotta'nın kalın dudaklarına bir gülümseme getirdi. "Artemis Entreri'yi Calimport'un sıradan bir insanı olarak pek düşünmem," dedi. "Eğer Jarlaxle tüm insanların senin yeteneklerine sahip olduğunu sanmış olsaydı, tüm Menzoberranzan'ı arkasına alsa dahi bu şehre gelmeye cüret edebilmiş olacağından şüpheliyim."

Entreri hafifçe başını eğip bu iltifatı kibarca kabul etti, fakat dalkavukluğa hiç tahammülü yoktu. Entreri'nin fikir yapısına göre, kişi ya yeterince iyi olurdu, ya da olmazdı ve benlik yüceltici gevezelikler bunu değiştiremezdi.

"Şimdi bizim amacımız da bu olmalı, ikimizin de iyiliği için," diye devam etti Entreri. "drowlan meşgul tutmalıyız, ki Jarlaxle'ın yüzey imparatorluğunu genişletmeye duyduğu ani istek göz önünde bulundurulunca bu pek zor bir iş gibi görünmüyor.

Eğer Basadoni Loncası savaşta olursa, biz daha güvende oluruz. Ama şehrin içinde olmaz," diye yanıtladı Sharlotta. Yetkililer faaliyetlerimize dikkat etmeye başlıyor ve uzun süre hareketsiz durmazlar. Eğer drowlar savaşa tutuşursa daha güvende oluruz, ama eğer o savaş loncalar arasına uzanırsa değil."

Entreri başıyla onayladı, Dwahvel'in Sharlotta ya, başka gözlerin de onlara doğru çevrildiğine dair yaptığı birkaç imanın, zeki kadını bu kadar hızlı bir şekilde bu sonuçlara götürmüş olmasından memnundu. Hakikaten de eğer Basadoni Loncası çok hızlı bir şekilde çok uzaklara uzanırsa, loncanın arkasındaki gerçek güç muhtemelen açığa çıkardı. Calimshan krallığı bu bilgiye erişirse, Jarlaxle'ın çetesine karşı verecekleri tepki eksiksiz ve ezici olurdu. Daha evvel olsa, Entreri bu senaryodan hoşlanabilirdi, ama artık bunu ıskartaya çıkartıyordu. Kendisinin veya Basadoni Loncası'ndan başka bir ibhthn, bir Bregan D'aerthe tehdidinden sağ kurtulacağından şüpheliydi.

Öyleyse, bu katıksız kaos hali, bir ikincil plan konumuna indirilmeliydi.

"Ama haklısın," diye devam etti Sharlotta. Onları meşgul tutmalıyız —en azından askeri kollarını."

Entreri gülümsedi ve hemen oracıkta Kohrın Souleze karşı onun yardımım isteme dürtüsüne karşı direndi. Bu işle Dwahvel ilgilenecekti ve bunu kısa süre içinde yapacaktı. Sharlotta ise Artemis Entreri'nin çıkarları için kullanıldığını asla fark etmeyecekti.

Ya da belki de zeki kadın gerçeği anlardı.

Belki de o zaman Entreri onu öldürmek zorunda kalırdı

Sharlotta Vespers'ın ikiyüzlü oyunlarına yıllar boyu katlanmış olun Artemis Entreri için, bu hiç de nahoş bir düşünce değildi.

BÖLÜM 6 KARŞILIKLI KAZANÇ

Artemis Entreri bu sesi kesinlikle tanımasına rağmen, sesin tonuna yabancıydı. Hem burada hem de Karanlıkaltı'nda Jarlaxle ile birlikte geçirdiği tüm aylar zarfında, paralı askerin sesini öfkeyle yükselttiğine hiç şahit olmamıştı.

Jarlaxle o anda haykırıyordu ve Entreri'yi meraklandırdığı kadar memnun edecek şekilde, Rai-guy ile Kimmuriel'e çıkışmaktaydı.

"Bizim yükselişimizin sembolü olacak," diye kükredi Jarlaxle.

"Düşmanlarımıza bir ilgi odağı sağlayacak," diye karşılık verdi Kimmuriel.

"Bunu sadece yeni bir lonca binası olarak görecekler," diye cevabı yapıştırdı Jarlaxle.

"Bunun gibi binalar alışılmadık değil," diye geldi Rai-guy'ın cevabı, daha sakin ve kontrollü bir tonda.

Derken Entreri odaya girdi ve üçünün ayakta durmuş birbirileriyle yüzleşmekte olduklarını gördü. Dördüncü bir drow, yani Berg'inyon Baenre ise bir duvara rahatça sırtını yaslamış duruyordu.

"Kulenin inşasının ardında drowların olduğunu bilmeyecekler," diye devam etti Rai-guy, içeri giren insana hızlı ve ilgisiz bir bakış attıktan sonra, "ama Basadoni Loncası'na yeni bir gücün geldiğini anlayacaklar."

"Bunu zaten biliyorlar," dedi Jarlaxle.

"Tıpkı yaşlı Basadoni'nin ölmüş olduğundan şüphelendikleri gibi bundan da şüpheleniyorlar," diye karşılık verdi Rai-guy. "Onların şüphelerini doğrulamayalım. Keşfedecekleri şeyi onlara görünen tek

gözünü kıstı -büyülü göz yamasını bugün sol gözüne takmıştı- ve bakışlarını sertçe Entreri'ye çevirdi. "Şehri hepimizden daha iyi tanıyorsun dedi. Sen ne ? dersin? Kristal bir kule inşa etmeyi planlıyorum; Crenshinibon'un kristal bir sureti, tıpkı senin içindeyken Dnzzt Do'Urden'ı yok ettiğine benzer bir kule olacak. Ortaklarım bunun diğer loncalardan, hatta belk, de Calimshan'ın daha büyük yetkililerinden tehlikeli tepkiler çekeceğinden korkuyor.

"En azından büyücüler loncasından," diye sakince belirtti Entreri. "Tehlikeli bir gruptur." Jarlaxle, görünüşe bakılırsa Entreri'nin peşinen onunla hemfikir olmamasına şaşırarak bir adım geriledi. Loncalar hep yeni binalar inşa eder," diye karşı çıktı paralı asker. Hatta bazıları Crenshinibon ile yaratmayı planladığım şeyden çok daha. "Ama bunu münasip bir şekilde ustalar ve eğer büyü gerekliyse büyücüler kiralayarak yapıyorlar," diye açıkladı Entreri.

O anda, Jarlaxl'ın tehlikeli tasarılarıyla tamamen şaşkına dönmüş olmasına rağmen hızlı düşünüyordu. Fakat Rai-guy ve Kimmuriel'e büsbütün destek olmak istemiyordu zira bu tip bir ittifakın asla işine yaramayacağını biliyordu Yine de Calimport'un tam ortasında Crenshinibon'un bir suretini inşa etme fikri, en iyi ihtimalle pervasızlık gibi görünüyordu 'işte, cevabını aldın," diye söze kanştı Rai-guy kahkaha atarak "Dalkavuğun bile bunun akıllıca, hatta makul bir seçenek olduğuna inanmıyor."

"Kendi sözlerini kendi ağzından sarfet, Rai-guy diye derhal laf soktu Entreri. Rai-guy'ın kendisine attığı nefret dolu bakıştan yola çıkarak, celalli büyücünün hemen oracıkta ona karşı bir hamlede bulunacağını düşündü. "Calimport'ta dikilen bir kule sorun çıkarabilir dedi Entreri Jarlaxl'a "fakat bu imkansız bir şey değil. Sanırım esas binamızın inşasını yapmış gibi görünmesi için seçkin loncadan bir büyücüyü yalayabiliriz. Bu şekilde bile, eğer gözlerimizi şehrin dış çeperine, kulenin parlak güneş ışığının tadım daha çıkarabileceği bir yere yöneltirsek işi daha kolay hallederiz.

"Amaç, gücümüzün bir sembolünü şehre dikmek," diye belirtti Jarlaxle. "Amacım, kulemize boş çölün ortasında bakacak olan küçük kertenkeleleri ve engerekleri etkilemek değil."

"Gücünü saklaması, her zaman Bregan D'aerthe'nin işine daha çok yaramıştır," diye söze karışmaya cüret etti Kimmuriel. "Bu kadar

başarılı bir politikayı burada, muhtemel düşmanlarla dolu bir dünyada değiştirecek miyiz yani? Bazen bizim kim olduğumuzu ve nerede olduğumuzu unutuyor gibisin, Jarlaxle."

"Kulenin inşasının gerçek doğasını büyük bir meblağ karşılığında gizleyebiliriz," diye mantık yürüttü Entreri. "Belki de amacımıza uygun bir konum tespit edebilirim," dedi Jarlaxle'a, bundan sonra Kimmuriel ve Rai-guy'a döndü, "ve ikinizin haklı

olarak hissettiği korkuyu dindirebilirim."

"Bunu yap," diye belirtti Rai-guy. "Biraz işe yara da beni haksız çıkart bakalım."

Entreri bu üstü kapalı iltifatı hafifçe kıkırdayarak kabul etti. Aklında zaten mükemmel bir yer vardı, Jarlaxle ile Bregan D'aerthe'yi Kohrin Soulez ve Dallabad Vahası'na karşı harekete teşvik etmek için bir sebep daha çıkmıştı.

"Tırmıkçılar'dan bir cevap aldık mı?" diye sordu Jarlaxle, odanın kenarına gidip koltuğuna kurularak.

"Sharlotta Vespers, tam şu anda Paşa Da'Daclan ile bir görüşme yapıyor," diye yanıtladı Entreri.

"Kadını ceza olsun diye öldürmesi muhtemel değil mi?" diye sordu Kimmuriel.

"Bizim için bir kayıp olmaz," diye iğneleyici bir sesle nükte yaptı Rai-guy.

"Paşa Da'Daclan bunu yapmayacak kadar meraklandı—" diye söze başladı Entreri .

"Etkilendi, demek istiyorsun," diye düzeltti Rai-guy.

"Meraklandı" dedi Entreri sertçe, "o kadar düşüncesiz bir harekette bulunmayacak kadar. Hiç şüphesiz, önemsiz bir dış garnizon yitirdiği için öfke duymuyordur ve bizim gerçek gücümüzle niyetimizi ölçüp tartmakla daha fazla ilgileniyordur. Belki de kadını öldürür, tabii böyle bir harekete herhangi bir cevap alıp almayacağını görmek için."

"Eğer bunu yaparsa, belki de onu ve tüm loncasını kesin bir şekilde yok edebiliriz," dedi Jarlaxle ve bu sözler odadaki kaşların havaya kalkmasına sebep oldu.

Entreri o kadar şaşırmamıştı. Kiralık katil, Jarlaxle'ın görünüşteki çılgınlığının ardında bir yöntem olmadığından şüphelenmeye başlıyordu. Normalde Jarlaxle, şehrin güç yapısı içinde Tırmıkçılar'ın başındaki Paşa Da'Daclan kadar köklü bir adamla arasındaki ilişkiyi karşılıklı kazanç üzerine kurmanın bir yolunu bulurdu. Kara elf paralı asker, yıkım için zaman, enerji ve değerli askerlerini pek harcamazdı —ve bastığı yeri sağlama almak için gerekli olandan fazla yıkıma baş vurmazdı. O anda Calimport'ta ayağını bastığı yer son derece sağlamdı, fakat yine de Jarlaxle'ın açlığı git gide artıyor gibiydi.

Entreri bunu anlayamıyordu, ama bunu da kendi lehine kullanmanın bir yolunu bulabileceğini düşündüğü için endişeli değildi.

"Da'Daclan'a karşı herhangi bir harekette bulunmadan önce, onun dış desteklerini zayıflatmalıyız," diye belirtti kiralık katil.

"Dış destekler mi?" Bu soru hem Jarlaxle'dan hem de Rai-guy'dan gelmişti.

"Paşa Da'Daclan'ın kolları uzaklara uzanıyor," diye açıkladı Entreri. "Bir dış korunma hattı oluşturduğundan şüpheleniyorum, hatta belki de Calimport sınırlarının dışında."

Entreri, kara elflerin yüzlerindeki bakışlardan, planının temellerini başarılı bir şekilde attığını ve o anda daha fazlasını söylemeye gerek olmadığını anladı. Aslında Paşa Da'Daclan'ı, yaşlı adamın Sharlotta Vespers'a zarar vermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Böylesine aleni bir intikam Da'Daclan'ın usulü değildi. Hayır, Sharlotta ile yapacağı sohbet içinde teşvik edecekti, zira onun bakış açısına göre, Basadoniler ona karşı dış evlerinden birini yok edecek kadar küstahça hareket ettiğine göre, ya yeni ve güçlü silahlar, ya da müttefikler edinmiş olmalıydı. Paşa Da'Daclan, bu saldırının sadece loncanın yeni liderlerinin kibrinden mi —yani hakikaten de yerel söylentiler doğruysa ve Basadoni gerçekten öldüyse— yoksa sağlam bir özgüvenle mi yapıldığını öğrenmek isterdi. Onunla bizzat konuşmaya gelen kişinin, Basadoni öldüğü takdirde örgüt içindeki en yüksek seviyeye yükselecek olan Sharlotta olması, en azından, saldırı için ikinci açıklamanın geçerli olduğuna işaret etmekteydi. Bu durumda, Paşa Da'Daclan büsbütün bir felakete davetiye çıkartacak değildi.

Öyleyse Sharlotta, Da'Daclan'ın evinden sağ salim çıkacak ve Dwahvel'in kendisine Önceden yapmış olduğu çağrıya icabet edecekti. Kadın o gece Jarlaxle'ın yanına döndüğünde ise, paralı asker Da'Daclan'ın şehrin dışında bir müttefiki olduğunu öğrenecek ve Entreri daha sonra bu müttefikin konumunun yeni ve etkileyici bir kule dikmek için mükemmel bir yerde olduğunu açıklayacaktı.

Evet, kiralık katilin görebildiği kadarıyla her şey gayet iyi ilerliyordu.

"Kohrin Soulez'in sesini keserseniz, Paşa Da'Daclan'ın Calimport dışında bir sözcüsü kalmaz," diye Jarlaxle'a açıklama yaptı Sharlotta Vespers aynı akşam.

"Şehrin dışında bir sözcüye ihtiyacı yok," diye karşılık verdi Jarlaxle. "Senin ve diğer teğmenlerimin edindiği bilgilere bakılırsa, o insan Calimport'un içinden, gerçek, bir fetih planını mantıklı bir şekilde tasarlayamayacağımız kadar çok fazla destek görüyor."

"Fakat Paşa Da'Daclan bunu bilmiyor," diye hiç tereddütsüz yanıtladı Sharlotta.

Jarlaxle, kadının bu konuyu enine boyuna düşünmüş olduğunu net bir şekilde anladı. Da'Daclan ve daha sonrasında sokak muhbirleriyle yaptığı görüşmelerden, son derece heyecanlı ve hevesli bir şekilde geri dönmüştü. Da'Daclan ile kesin bir sonuca varmamış, ama adamın savunmaya çekildiğini sezmişti. Küçük, dış evinin başına gelen eksiksiz yıkımın boyutları sebebiyle hakikaten de endişeliydi. Da'Daclan, Basadoni Loncası'nın yeni güç seviyesini ve lonca içindeki hakimiyet dengesini anlayamıyordu ve bu da onu tedirgin ediyordu.

Jarlaxle köşeli çenesini zarif, kara avucuna dayadı. "Paşa Basadoni'nin öldüğüne mi inanıyor?" diye sordu üçüncü defa ve Sharlotta üçüncü defa, "Evet," diye yanıtladı.

"Öyleyse bu, lonca içinde bir zayıflığa delalet etmez mi?" diye mantık yürüttü paralı asker lideri.

"Sizin dünyanızda, belki," diye yanıtladı Sharlotta, "zira orada drow evleri doğrudan Lloth'a hizmet eden Matron Analar tarafından yönetiliyor. Burada bir liderin kaybı, dengesizlikten başka hiçbir şeye delalet etmez ve bu da, rakipleri her şeyden çok korkutur. Loncalar normalde birbirilerine savaş açmaz, çünkü bunu yapmak, tüm

taraflara zarar verir. Bu, eski paşalann yıllar, hatta on yıllar boyu edindiği tecrübelerle öğrendiği bir şeydir. Çocuklarına veya diğer seçilmiş haleflerine öğretip nesilden nesle aktardıkları bir bilgidir."

Elbette bütün bunlar Jarlaxle'a gayet mantıklı geliyordu, ama kafası karışık ifadesini korudu ve kadını devam etmeye teşvik etti. Aslında Jarlaxle o sırada, Calimport'un yeraltı loncalarının sosyal ilişkilerinden ziyade Sharlotta hakkında daha fazla şey öğrenmekteydi.

"Saldırımızın sonucunda Paşa Da'Daclan, yaşlı Basadoni'nin ölümü hakkındaki söylentilere inanmaya başlamış," diye devam etti kadın. "Da'Daclan'ın fikir yapısına göre, eğer Basadoni ölmüşse —ya da en azından loncanın kontrolünü elinden kaçırdıysa— biz çok daha tehlikeliyiz." Sharlotta gaddar ve alaycı gülümsemesini takındı.

"Öyleyse kestiğimiz her dış hatla birlikte —ilk önce küçük bina ve şimdi de Dallabad Vahası— Da'Daclan'ın güvenlik hissini zayıflatmış oluruz," diye mantık yürüttü Jarlaxle.

"Tırmıkçılar'la da daha güçlü bir antlaşma imzalamamı kolaylaştırırız," diye açıkladı Sharlotta. "Belki de Da'Daclan, yok edilen küçük binanın etrafındaki tüm sokağı bizi memnun etmek için hibe eder. Zaten o civardaki faaliyet merkezi ortadan kalkmış durumda."

"Büyük bir hazine değil," diye belirtti Jarlaxle.

"Ah, evet, ama ona karşı hatalı bir harekette bulunduktan sonra Paşa Da'Daclan'ın bize toprak verdiğini duyunca diğer loncalar Basadoniler'e nasıl da büyük bir saygı duyar?" diyerek kedi gibi mırıldandı Sharlotta. Kadının entrikaya devam etmesi, kendi kazancı için dolap üzerine dolap çevirmesi, Jarlaxle'ın ona duyduğu saygıyı arttırdı.

"Dallabad Vahası mı?" diye sordu drow.

"Başlı başına bir hazine sayılır," diye çabucak cevapladı Sharlotta, "Paşa Da'Daclan ile oynadığımız oyunda bize getireceği kazançlar olmasa bile."

Jarlaxle bir süre bunu düşündükten sonra başıyla onayladı ve Sharlotta'ya müstehcen bir bakış atıp başıyla yatağı işaret etti.

Büyük kazançlann düşüncesi, Jarlaxle'da her zaman afrodizyak etkisi yaratırdı.

Jarlaxle o gecenin ilerleyen saatlerinde, ona getirdiği bilgiyi kendi başına düşünebilmek için Sharlotta'yı yanından göndermiş, odasında volta atıyordu. Kadının dediğine bakılırsa —ki bilgiyi Dwahvel'den almıştı— Dallabad Vahası Paşa Da'Daclan için bir dış garnizon noktası, Da'Daclan'ın Calimport'tan uzaktaki daha güçlü müttefiklerine bilgi taşıma noktası olarak iş görüyordu. Soulez adındaki önemsiz bir memur tarafından yönetilen Dallabad bağımsız bir kaleydi. Tırmıkçılar'ın veya şehirdeki diğer herhangi bir loncanın resmi bir kolu değildi. Görünüşe bakılırsa Soulez bilgi taşıma işi için ücret almayı kabul etmişti ve aynı zamanda Sharlotta'nın açıkladığı üzere, bazen kuzeybatı yollarında haraç kesiyordu.

Jarlaxle bu bilgiyi sindirerek, Artemis Entreri'nin daha evvelden yaptığı tavsiyelerle bağdaştırarak odada volta atmaya

devam etti. Derken en yeni müttefikinin telepatik bir yolla zihnine sızdığını hissetti, fakat bu çağrıdan korunmak için sadece büyülü göz yamasını düzeltti.

İkisi arasında bir bağlantı, gerçek içinde başka bir gerçek, Dallabad'ın zayıf durumu ve bütün bunların son derece elverişli gözükmesinin arasında önceden planlanmış bir ilişki mevcut olmalıydı. Entreri daha önce, Jarlaxle'ın kristal küreyi daha güvenli bir şekilde dikebilmek için Calimport'un dışında bir yer fethetmesini tavsiye etmemiş miydi?

Ve şimdi de bu çıkmıştı: fethetmesi için kelimenin tam anlamıyla önüne sunulan mükemmel bir konum, Bregan D'aerthe'nin çifte kazanç elde etmesi için son derece elverişli bir yer.

Zihinsel çağrılar devam etti. Güçlü bir çağrıydı, Jarlaxle'ın bu göz yamasının ardından hissettiği en güçlü seslenişti.

"Sizin dünyanızda, belki," diye yanıtladı Sharlotta, "zira orada drow evleri doğrudan Lloth'a hizmet eden Matron Analar tarafından yönetiliyor. Burada bir liderin kaybı, dengesizlikten başka hiçbir şeye delalet etmez ve bu da, rakipleri her şeyden çok korkutur. Loncalar normalde birbirilerine savaş açmaz, çünkü bunu yapmak, tüm taraflara zarar verir. Bu, eski paşaların yıllar, hatta on yıllar boyu

edindiği tecrübelerle öğrendiği bir şeydir. Çocuklarına veya diğer seçilmiş haleflerine öğretip nesilden nesle aktardıkları bir bilgidir."

Elbette bütün bunlar Jarlaxle'a gayet mantıklı geliyordu, ama kafası karışık ifadesini korudu ve kadını devam etmeye teşvik etti. Aslında Jarlaxle o sırada, Calimport'un yeraltı loncalarının sosyal ilişkilerinden ziyade Sharlotta hakkında daha fazla şey öğrenmekteydi.

"Saldırımızın sonucunda Paşa Da'Daclan, yaşlı Basadoni'nin ölümü hakkındaki söylentilere inanmaya başlamış," diye devam etti kadın. "Da'Daclan'ın fikir yapısına göre, eğer Basadoni ölmüşse —ya da en azından loncanın kontrolünü elinden kaçırdıysa— biz çok daha tehlikeliyiz." Sharlotta gaddar ve alaycı gülümsemesini takındı.

"Öyleyse kestiğimiz her dış hatla birlikte —ilk önce küçük bina ve şimdi de Dallabad Vahası— Da'Daclan'ın güvenlik hissini zayıflatmış oluruz," diye mantık yürüttü Jarlaxle.

"Tırmıkçılar'la da daha güçlü bir antlaşma imzalamamı kolaylaştırırız," diye açıkladı Sharlotta. "Belki de Da'Daclan, yok edilen küçük binanın etrafındaki tüm sokağı bizi memnun etmek için hibe eder. Zaten o civardaki faaliyet merkezi ortadan kalkmış durumda."

"Büyük bir hazine değil," diye belirtti Jarlaxle.

"Ah, evet, ama ona karşı hatalı bir harekette bulunduktan sonra Paşa Da'Daclan'ın bize toprak verdiğini duyunca diğer loncalar Basadoniler'e nasıl da büyük bir saygı duyar?" diyerek kedi gibi mırıldandı Sharlotta. Kadının entrikaya devam etmesi, kendi kazancı için dolap üzerine dolap çevirmesi, Jarlaxle'ın ona duyduğu saygıyı arttırdı.

"Dallabad Vahası mı?" diye sordu drow.

"Başlı başına bir hazine sayılır," diye çabucak cevapladı Sharlotta, "Paşa Da'Daclan ile oynadığımız oyunda bize getireceği kazançlar olmasa bile."

Jarlaxle bir süre bunu düşündükten sonra başıyla onayladı ve Sharlotta'ya müstehcen bir bakış atıp başıyla yatağı işaret etti. Büyük kazançların düşüncesi, Jarlaxle'da her zaman afrodizyak etkisi yaratırdı.

Jarlaxle o gecenin ilerleyen saatlerinde, ona getirdiği bilgiyi kendi başına düşünebilmek için Sharlotta'yı yanından göndermiş, odasında volta atıyordu. Kadının dediğine bakılırsa —ki bilgiyi Dwahvel'den almıştı— Dallabad Vahası Paşa Da'Daclan için bir dış garnizon noktası, Da'Daclan'ın Calimport'tan uzaktaki daha güçlü müttefiklerine bilgi taşıma noktası olarak iş görüyordu. Soulez adındaki önemsiz bir memur tarafından yönetilen Dallabad bağımsız bir kaleydi. Tırmıkçılar'ın veya şehirdeki diğer herhangi bir loncanın resmi bir kolu değildi. Görünüşe bakılırsa Soulez bilgi taşıma işi için ücret almayı kabul etmişti Ve aynı zamanda Sharlotta'nın açıkladığı üzere, bazen kuzeybatı yollarında haraç kesiyordu.

Jarlaxle bu bilgiyi sindirerek, Artemis Entreri'nin daha evvelden yaptığı tavsiyelerle bağdaştırarak odada volta atmaya devam etti. Derken en yeni müttefikinin telepatik bir yolla zihnine sızdığını hissetti, fakat bu çağrıdan korunmak için sadece büyülü göz yamasını düzeltti.

İkisi arasında bir bağlantı, gerçek içinde başka bir gerçek, Dallabad'ın zayıf durumu ve bütün bunların son derece elverişli gözükmesinin arasında önceden planlanmış bir ilişki mevcut olmalıydı. Entreri daha önce, Jarlaxle'ın kristal küreyi daha güvenli bir şekilde dikebilmek için Calimport'un dışında bir yer fethetmesini tavsiye etmemiş miydi?

Ve şimdi de bu çıkmıştı: fethetmesi için kelimenin tam anlamıyla önüne sunulan mükemmel bir konum, Bregan D'aerthe'nin çifte kazanç elde etmesi için son derece elverişli bir yer.

Zihinsel çağrılar devam etti. Güçlü bir çağrıydı, Jarlaxle'ın bu göz yamasının ardından hissettiği en güçlü seslenişti.

'Bir şeyler istiyor,' dedi Crenshinibon, paralı asker liderinin kafasının içinde.

Jarlaxle bu durumu kendi mantığıyla da net bir şekilde çözümleyebileceğini düşünerek kristali aklından kovmaya davrandı ama Crenshinibon'un bir sonraki açıklaması, drowun vavas Yavaş erişmekte olduğu sonucunun da ötesine geçti.

'Artemis Entreri'nin daha derin tasarıları var,' diye ısrar etti kristal. 'Belki de eski bir kin, veya bariz ganimetin içindeki bir Kin değil," dedi

Jarlaxle yüksek sesle, Kristal Parçası ile daha ivi iletişim° kurabilmek için koruyucu göz yamasını çıkartarak. "Efier Entreri bunun gibi hislere sahip olsaydı, Soulez denen o yaratığın icabına özel olarak bakardı. Her zaman yalnız çalışmasıyla övünür."

'Daha önce ismi bile anılmamış olan Dallabad Vahası 'nm, hem Tırmıkçılar'la olan denklemi çözmeye, hem de kule yükseltme ihtiyacımızı karşüamaya elverişli olmasını sadece talihli bir rastlantıdan ibaret olduğuna mı inanıyorsun yanı?' diye sordu Kristal Parçası ve daha Jarlaxle cevap veremeden önce Crenshinibon fikrine açıklık getirdi. 'Artemis Entreri'nin, Dallabad Vahası'na yapılacak saldırı için gizli bir nedeni var Buna hiç şüphe yok. Muhtemelen, muhbirlerimizin bize Dallabadı fethetmenin Paşa Da'Dadan'ı korkutacağını ve onunla pazarlık etme gücümüzü arttıracağını söyleyeceklerini biliyordu.' "Daha ziyade, muhbirlerimizin o sonuca varmasını sağlayan kişi Artemis Entreri idi," diye mantık yürüttü Jarlaxle, sozunu küçük bir kahkahayla bitirerek. 'Belki de bunu bizim yok edilmemiz tçm bir yol olarak görüyordur,' dedi Kristal Parçası. 'Bizden kurtulup kendi başına %üküm sürebilmek için.'

Jarlaxle daha bu düşünce zihninde tamamıyla yankılanmadan önce kafasını sağa sola sallamaya başlamıştı. "Eğer Artemis Entreri bizden kurtulmak isteseydi, şehirden ayrılmak için bir mazeret bulurdu."

'Ve belki de Haydut Morik kadar uzaklara kaçardı, öyle mı/ diye geldi alaycı düşünce.

Jarlaxle bunun doğru olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Bregan D'aerthe yüzey dünyasındaki eriminin uzun, belki de bir kaçağı yakalayabilecek kadar uzun olduğunu çoktan kanıtlamıştı. Yine de Jarlaxle, Kristal Parçası'nın son fikrinden büyük bir şüphe duyuyordu. Her şeyden önce, Artemis Entreri, Bregan D'aerthe'nin Dallabad'a veya herhangi bir düşmana körlemesine saldırmayacağını bilecek kadar akıllı olmalıydı. Aynı zamanda, Jarlaxle'a göre, Bregan D'aerthe'nin yüzey dünyasındaki yıkımını getirecek bir tuzak son derece riskli olurdu —ayrıca bu iş, Calimshan'ın yüksek otoritelerine Calimport'a bir kara elf çetesinin

geldiğini haber vermek suretiyle çok daha kolay bir şekilde halledilemez miydi?

Bütün bu mantıklı açıklamaları Crenshinibon'a sundu ve mevcut durumun büyük bir ihtimalle Kristal Parçası'nın ikinci tahmini —yani vahadaki gizli bir hazine— yönünde olduğunu belirtip ziynetle ortak bir noktada uzlaştı.

Drow paralı asker gözlerini kapayıp Kristal Parçası'nın son derece yerinde olan ve git gide büyüyen şüpheleri hakkındaki hislerini özümsedi. Kendisinin de ziynetin de aynı sonuca varmış olduğunu ve bu konuda aynı fikir yapısında olduğunu anlayınca yüksek sesle kahkaha attı. İkisi de, kızmaktan ziyade, gayet eğlenmiş ve etkilenmişti. Entreri'nin kişisel güdüleri her ne olursa olsun ve Dallabad ile Paşa Da'Daclan arasındaki ilişkinin haberi doğru olsun veya olmasın, vaha değerli ve görünüşe bakılırsa güvenli bir kazanç olacaktı.

Bu, kara elften çok ziynet için kazanç olacaktı, zira Crenshinibon, parlak güneş ışığını içine çekmek için bir kule, yani kendisinin bir suretini inşa etmesi gerektiğini Jarlaxle'a son derece net bir şekilde belirtmişti.

Daimi ve nihai amacına bir adım daha yaklaşmak için.

BÖLÜM 7 AVANTAJI FELÂKETE ÇEVİRMEK

Kohrin Soulez kolunu havaya kaldırdı ve düşüncelerini sağ eline takmış olduğu kızıl bağcıklı, kara kolçağa yoğunlaştırdı. Bağcıklar o anda nabız gibi atmaktaydı, ki bu da, ketum ve münzevi adamın gayet iyi tanıdığı bir histi.

Birileri onu ve Dallabad Vahası'ndaki kalesini gözetlemeye çalışıyordu.

Soulez, büyülü eldivene daha da derin yoğunlaştı. Bundan kısa süre önce, Calimport'tan bir aracı kendisini ziyaret etmiş ve kıymetli kılıcı Charon'un Pençesi'ni satma ihtimali hakkında onunla konuşmuştu. Soulez ise, elbette ki bu abes düşünceye hayret etmişti. Bu nesneyi, çok sayıdaki zevcesinden, hatta epey kalabalık olan çocuklarından bile daha kıymetli sayıyordu. Kendisine sunulan teklif ciddiydi, tek bir nesne için hayal dahi edilemeyecek bir servet vaat edilmişti.

Soulez, net bir şekilde, pazarlığa hiç mahal vermeden reddedilen bir teklifin neler doğurabileceğine fark edecek kadar Calimport'un lonca insanlan konusunda bilgiliydi ve Charon'un Pençesi'ne bunu bilecek kadar uzun süredir sahipti. İşte bu yüzden şimdi onu gözetleyen gizü gözler olmasına hiç şaşırmamıştı. Yaptığı daha derin soruşturmalar, nesneyi satın almak isteyen kişinin Artemis Entreri ve Basadoni Loncası olduğuna işaret ettiği için, Soulez özellikle onların büyülü gözlerini kolluyordu.

Bir zayıflık arayacak ama bulamayacaklardı ve Soulez bu yüzden çekip gideceklerine inanıyordu.

Soulez, kolçağın enerjisine daha derin yoğunlaşmca yeni bir unsur fark etti. Bu unsur, bu seferki hırsız adayının kolayca caydınlamayacağma işaret ettiği için epey tehlikeliydi. Hissettiği şey, ne bir sihirbazın büyülü enerjisi, ne de uzgörüde bulunan bir rahibin dualanydı. Hayır, bu enerji beklediğinden farklıydı, ama kesinlikle Soulez ile kolçağın anlayışının ötesinde değildi.

"Siyonisistler," dedi yüksek sesle, kolçaktan gözlerini ayırıp taht odasında hazırol durumunda bekleyen teğmenlerine bakarak.

Teğmenlerden üçü kendi evladıydı. Dördüncüsü Memnon'dan gelmiş büyük bir kumandandı ve beşincisi ise Calimport'tan gelen, son derece ünlü, ama artık emekli olmuş bir hırsızdı. Soulez, o hırsızın Basadoni Loncası'nın eski bir üyesi olmasını son derece elverişli buluyordu.

"Artemis Entreri ve Basadoniler," dedi Soulez onlara, "eğer gerçekten onlarsa, görünüşe bakılırsa bir siyonisistleri var."

Beş teğmen bu haberin nelere işaret edebileceği hakkında aralarında mırıldanmaya başladılar.

"Belki de bütün bu yıllar boyunca Artemis Entreri'nin başarılı olmasının sebebi budur," diye belirtti içlerinden en genç olanı, Kohrin Soulez'in kızı Ahdahnia.

"Entreri mi?" diyerek kahkahayı bastı eski hırsız Preelio.

"Zihni kuvvetli mi? Kesinlikle. Siyonisizm mi? Pöh! Silahıyla o kadar iyiydi ki, ona asla ihtiyacı olmadı."

"Ama hazinemin peşinde olan kişinin zihinsel güçlere erişimi var," dedi Soulez. "Benim ve hazinemin bir açığını, bir zaafını bulduklarını ve bunu kendi çıkarlarına kullanabileceklerini sanıyorlar. Bu da, elbette ki onları daha da tehlikeli kılıyor."

Beş teğmen de bu bildiri karşısında ciddileşti, ama hiçbiri pek fazla endişelenmiş görünmüyordu. Calimport loncalan arasında Dallabad'a karşı büyük bir komplo yoktu. Kohrin Soulez bilgiyi kesin bir şekilde ve hemen edinmek için büyük bir meblağ ödemişti. Beşi, herhangi bir loncanın veya iki ya da üç loncanın bir araya gelmiş halinin, Dallabad'ı devirecek gücü toplayamayacağını biliyordu — Soulez kılıç ile kolçağı taşırken ve her türlü büyücüyü etkisiz kılabiliyorken bunu yapamazlardı.

"Surlarımızı hiçbir asker aşamayacak," diye belirtti Ahdahnia kendinden emin bir sıntışla. "Hiçbir hırsız gölgelerde gezinip iç binalara giremeyecek.

"Tabii şeytani bir zihin gücü kullanmazsa," diye belirtti Preelio, yaşlı Soulez'e bakarak.

Kohrin Soulez sadece kahkaha attı. "Bir zayıflık bulduklarını sanıyorlar," diye tekrarladı. "Onları bununla durdurabilirim,"—eldiveni havaya kaldırdı—"ve elbette başka yollarım da var." Bu düşünceyi havada asılı bıraktı ve gülümsemesi odada bulunan herkesin sırıtmasını sağladı. Ne de olsa altıncı bir teğmen vardı; pek az ortalıkta görünen ve başkalarını rahatsız etmeyen, her şeyden önce bir sorgulama ve işkence aracı olarak kullanılan, insanlarla mümkün olduğunca az zaman geçirmeyi tercih eden bir teğmen.

"Siz fiziksel savunmalan sağlamlaştırın," diye onlara talimat verdi Soulez. "Zihin güçleriyle ben ilgileneceğim."

Elini şöyle bir sallayarak onlara huzurundan çekilme izni verdi ve arkasına yaslanıp tekrar kudretli siyah kolçağına, üzerinde kan damarları gibi uzanan kırmızı dikişlere yoğunlaştı. Evet, zayıf uzgörüyü hissedebiliyordu ve o kıskanç kişilerin kendisini huzur içinde kendi işine bırakmalarını dilemesine rağmen, bu küçük heyecandan hoşlanacağını düşünüyordu.

Yharaskrik'in kesinlikle hoşlanacağından emindi.

Kohrin Soulez'in taht odasının çok altında, Soulez'in askerlerinin pek azmin varlığından ancak haberdar olduğu derin tünellerde bulunan Yharaskrik, zihinsel enerji kullanan birinin veya bir şeyin vahaya sızdığından çoktan haberdar olmuştu. Yharaskrik bir zihin yüzücü, bir illithid, yani iri bir beyni andıran şişkin bir kafaya; ağzının, burnunun ve çenesinin olması gerektiği yerden uzanan birkaç dokungaca sahip, insansı bir yaratıktı. İllithidlerin görüntüsü feciydi ve fiziksel açıdan da son derece çetin olabilirlerdi, ama esas güçleri zihin sahasında, sanatın insan ve hatta drow tatbikçilerinin güçlerini yanında cüce bırakan siyonisist enerjide yatıyordu. İllithidler rakiplerini, afallatan zihinsel enerji patlamalarıyla basitçe yenilgiye uğratabilir, ya bahtsız kurbanın zihnini felç edip onu kendilerine köle eder, ya da korkunç dokungaçlarını çaresiz kurbanın kafasından içeri sokup beyinlerini emerek kendilerine ziyafet çekerlerdi.

Ancak Yharaskrik, yıllardır Kohrin Soulez ile çalışıyordu.

Soulez bu yaratığı bir peykten çok sözleşmeli bir hizmetli olarak görüyordu. Soulez, görünüş itibarıyla, kısa bir savaşın ardından illithidin zihin saldırısını kolçağının büyülü ağında yakalayıp onu ölümcül kılıçla indireceği ölümcül darbe karşısında çaresiz bıraktığında, zihin yüzücüyle adil bir anlaşma yapmış olduğuna inanıyordu. Aslında, eğer Soulez o darbeyi indirmeye kalksaydı, Yharaskrik, enerjisini Soulez'in üzerine yönlendirmeyecek, yani kolçağın erişiminin ötesinde kalarak eriyip taşa karışacaktı.

Yharaskrik'in merkezi beyninin hesapladığı üzere, Soulez saldırıya devam etmemişti. Fırsatçı adam, bunun yerine bir anlaşma yapıp illithide, ihtiyaç duyulduğunda belli başlı hizmetleri vermesi —ki bu hizmetler öncelikli olarak Dallabad Vahası'nın savunmasına yönelik olacaktı— karşılığında hayatını bağışlamış, ona meditasyon, veya illithidler her ne yapıyorsa onu yapması için rahat bir mekan teklif etmişti.

Bütün bu yıllar zarfında Kohrin Soulez, Yharaskrik'in Dallabad'a böyle bir sıfatla gelmesinin ta başından beri görevi olduğundan, zihin yüzücülerin ölümcül enerjilerini bu şekilde durdurabilen her türlü nesneye yaptığı üzere, illithidin garip ırkı tarafından kara ve kırmızı renkli kolçağı bulup incelemek için seçilmiş olduğundan bir kez olsun şüphelenmemişti. Aslında, Yharaskrik yıllar içinde kolçak hakkında

pek fazla faydalı bilgi edinememişti, ama yaratık bu konuda hiç endişeli değildi. Dahi illithidler tüm çoklu evrendeki en sabırlı yaratıklar arasındaydı ve amaca ulaşmaktan çok izlenilen yolun tadım çıkarırlardı. Yharaskrik tüneldeki yuvasında hayatından gayet memnundu.

Siyonik bir güç illithidin hassasiyetini uyandırmıştı ve Yharaskrik bu enerji akışını, Dallabad Vahası'na sızanın başka bir illithid olmadığını anlayabilecek kadar hissedebilmişti.

Kendi üstünlüğüne türünün tüm örnekleri kadar güvenen zihin yüzücü, endişelenmekten çok meraklanmıştı. Aslında ahmak Soulez'in psişik çağrıyı kolçağıyla yakalamış olmasına biraz sıkılmıştı, fakat sonra çağrı geri dönmüş ve yeniden yönlendirilmişti. Yharaskrik çağrıya cevap vermiş, gezinti halindeki zihin gözünü aşağılara, çok derinlerdeki mağaralara yöneltmişti.

İllithid, o enerjinin kaynağını tespit ettiğinde duyduğu şaşkınlığı gizleyemedi, iletişimin öbür ucunda bulunan yaratık da —bir drowdu — kendi şaşkınlık tepkisini gizlemeye dahi çalışmadı.

' Haszakkin!' diye içgüdüsel bir şekilde haykırdı drowun zihni, kendi lisanındaki illithid ismini kullanarak —ki bu isim, drowlann kendi ırklarından olmayan yaratıklara pek nadiren teslim ettiği bir saygı içeriyordu.

'Dyon G'ennivalz?'diye sordu Yharaskrik, gençlik yıllarından iyi bildiği bir drow şehrinin ismini vererek.

'Menzoberranzan,' diye geldi siyonik cevap.

'Oblodra Evi, 'diye bildirdi akıllı yaratık, zira o sıradışı drow evi, Faerûn'un Karanlıkaltı'ndaki tüm zihin yüzücü topluluklarınca gayet iyi bilinirdi.

'Artık yok, 'diye geldi Kimmuriel'in cevabı.

Yharaskrik bir hiddet sezinledi ve Kimmuriel kibirli ailesinin çöküş hatırasını anlatırken bunun sebebini iyi anladı. Sıkıntılar Zamanı'nda, siyonik kudretin değil de büyülü gücün etkisini yitirdiği bir süreç yaşanmıştı. O kısacık zaman içinde, Oblodra Evi'nin liderleri, Menzoberranzan'in daha büyük evlerine meydan okumuştu ve buna kudretli Matron Baenre de dahildi. Enerjiler de tanrıların değişimiyle değişmiş ve yaygın büyü güçleri geri dönerken siyonik beceriler

geçici olarak güçsüzleşmişti. Matron Baenre'nin, Oblodra Evi'nin tehditlerine verdiği cevap —akıllıca davranarak Jarlaxle ve Bregan D'aerthe ile olan bağlantısını kullanıp hızla evden kaçan Kimmuriel dışında— tüm binayı ve evi şehirden silmiş, hepsini Pençe Yarığı adlı uçurumun dibine gömmüştü.

'Dallabad Vahası'nı fethetmeyi mi amaçlıyorsunuz?' diye sordu Yharaskrik. Karşısındakinden bir cevap gelmesini bekliyordu, zira siyonik yollarla iletişim kuran yaratıklar, çoğunlukla kendi türlerine karşı olduklarından bile daha fazla birbirine sadık olurlardı.

'Dallabad bu gece geçmeden bizim olacak,' diye dürüstçe cevap verdi Kimmuriel.

İletişim beklenmedik bir şekilde kesildi ve Kohrin Soulez, siyonik enerjisini engelleyen o lanet kolçakla birlikte onun karanlık odasına girdiğinde, Yharaskrik bu aceleci geri çekilişin sebebini anladı.

İllithid sözde efendisinin önünde eğildi.

"Gözetleniyorduk," dedi Soulez, dosdoğru konuya gelerek.

Zihin yüzücünün önünde dururken yaşadığı gerginlik barizdi.

"Zihin gözüyle," diye hemfikir oldu illithid, fiziksel ve ıslaklı çıkan sesiyle. "Bunu sezdim."

"Güçlü mü?" diye sordu Soulez.

Yharaskrik sessizce guruldadı, bu bir illithid için omuz silkmeye karşılık geliyordu ve böylece, bir illithid olmayan hiçbir siyonisiste saygı duymadığını göstermiş oldu. Bu dürüstçe biçilmiş bir değerdi, hatta söz konusu siyonisist bir insan değil de Yharaskrik'in halkı arasında gayet iyi tanına bir kara elf evine bağlı olan bir drow olsa bile. Yine de, zihin yüzücü, drow siyonisistle tutuşabileceği herhangi bir savaş konusunda endişeli olmadığı halde, kara elfleri o kadar iyi tanıyordu ki, Oblodrah siyonisistin Kohrin Soulez'in sorunlarının en azını teşkil edeceğini biliyordu.

"Güç her zaman göreceli bir kavramdır," diye gizemli bir cevap verdi illithid.

Kohrin Soulez, Dallabad'daki sarayının zemin seviyesine çıkan, uzun sarmal merdiveni tırmanırken büyülü enerjinin titreşimlerini hissetti. Lonca başkanı, hızla tırmanırken kaslarının sınırlarını

zorlayarak ve yaşlı kemiklerinde hiçbir acı hissetmeyerek koşmaya başladı. Saldırının çoktan başlamış olduğunu düşünüyordu.

Yavaşladı, oflayıp puflayarak nefes almaya çalışırken biraz sakinleşti. Lonca binasına girdiğinde birçok askerinin etrafta gezindiğini, heyecanla konuştuğunu, ama dehşet içinde olmaktan çok ihtiyat içinde göründüklerini fark etti.

"O senin mi, baba?" diye sordu Ahdahnia, kara gözleri parıldayarak.

Kohrin Soulez kızına merakla baktı ve işareti alan Ahdahnia onu odanın doğuya bakan penceresinin yanına götürdü.

İşte orada, Dallabad Vahası'nın tam ortasında ve Kohrin Soulez'in kalesinin dış surlarının içinde duruyordu.

Parlak güneş ışığında ışıldayan kristal bir kule, Crenshinibon'un bir sureti, çekilen felaket kartı.

Büyülü yapıya bakarken, Kohrin Soulez'in sağ eli içini gıdıklayan bir enerjiyle zonkluyordu. Kolçağı büyülü enerjiyi yakalayabilir, hatta onu kaynağına geri yönlendirebilirdi. Onu asla hayal kırıklığına uğratmamıştı, fakat lonca başkanı, sadece bu muhteşem kuleye bakmasıyla bile, kendisinin ve oyuncaklarının hakikaten de sefil şeyler olduğunu bir anda fark etti. Dışarı çıkıp bunu yapmayı denemeden dahi, o kulenin büyülü enerjilerini çalmayı umut edemeyeceğini, eğer bunu denerse kulenin onu ve kolçağını yok edeceğini biliyordu. O emilmenin fiziksel bir tezahürünü, yani muhteşem kulenin en üstteki ucunda bir gargoyl gibi donakalmış Kohrin Soulez heykelini aklında canlandırdığında ürperdi.

"O senin mi, baba?" diye sordu Ahdahnia tekrar.

Kohrin, yüzünden kan çekilmiş bir halde ona doğru döndüğünde, kızın sesindeki heves ve gözlerindeki parıltı kayboluverdi.

Dallabad'ın kale surlarının dışında, palmiye ağacı kümelerinin örtüsü altında ve etrafı büyülü karanlık küreleriyle çevrelenmiş olan Jarlaxle kuleye seslendi. Binanın dış duvarı uzadı ve ileri bir uzuv, karanlık kürelerinin arasından geçen ve paralı askerin ayaklarının dibine uzanan bir merdiven-tünel gönderdi. Tüm askerlerinin yerini almış olduğundan emin olan Jarlaxle, merdiveni tırmanıp kuleye

girdi. Kristal Parçası'na gönderdiği tek bir düşünceyle tüneli geri çekti ve kendini başarılı bir şekilde içeri kilitledi.

Kale avlusunun tam ortasındaki yüksek yerinden dışarı bakan Jarlaxle, etrafında yaşanmaya başlayan dramı seyretmeye başladı.

'Işığı biraz azaltabilir misin?' â\ye telepatik bir şekilde kuleye sordu drow.

'Işıkgüçtür, 'diye yanıtladı Crenshinibon.

'Senin için, belki,' diye yanıtladı paralı asker. 'Benim için, rahatsızlık verici.'

Jarlaxle, Kristal Parçası'ndan gelen, kıs kıs gülmeye benzer bir his aldı, ama ziynet doğu duvarını kalınlaştırdı ve odadaki ışığı hatırı sayılır derecede loşlaştırmış oldu. Aynı zamanda Crenshinibon, odanın içinde istediği gibi gezinip kısa süre sonra başlayacak olan savaşı inceleyebilmesi için Jarlaxle'a havada süzülen bir koltuk verdi.

'Dikkat edersen, Artemis Entreri de saldırıya katılacak,' diye belirtti Kristal Parçası ve uçan koltuğu odanın kuzey kısmına gönderdi. Jarlaxle işareti aldı ve aşağı odaklandı; kale surlarının dışına, çadırlara, ağaçlara ve kayalara bakındı. En sonunda drow, ziynetten gelen yardımsever bir yönlendirmeyle, gölgeler arasında gizlenen silueti tespit etti.

'Paşa Da'Daclan'a saldırmayı planladığımızda bunu yapmamıştı, 'diye ekledi Crenshinibon. Kristal Parçası, Jarlaxle'ın da aynı şeyi düşünmekte olduğunu elbette ki biliyordu. İşaretler, Entreri'nin burada gizli bir amaç güttüğü, ya Bregan D'aerthe'nin sınırlarının dışındaki kişisel bir kazancı olduğu, ya da çete hiyerarşisinin ikinci seviyesinde yaşanacak bir sonucu amaçladığı yönünde belirmeye devam ediyordu.

Her iki seçenekte de, hem Jarlaxle hem de Crenshinibon, bunu herhangi bir tehditten çok eğlence olarak görüyorlardı.

Uçan koltuk küçük, dairesel odanın öbür tarafına geri döndü ve Jarlaxle'ı ilk oyalama saldırısının, yani dış surun üzerinde sıra halinde beliren karanlık kürelerinin karşısına getirdi. Orada bulunan askerler paniğe kapıldı, koşturmaya ve büyünün dışında bir savunma hattı oluşturmak için bağırıp çağırmaya başladı, ama geri çekilirlerken —ki Jarlaxle bu işlemi gayet düzenli bir şekilde

yaptıklarına dikkat etti— esas saldırı başladı ve drowlar kale avlusunun içinde zeminden çıkmaya başladı.

Rai-guy, zorlukla gittiği iki metrede bir, değneğiyle duvargeçişi büyüleri yaparak tüm avluyu baştan başa dolaşmıştı. En sonunda ise drow büyücü, şansına kulenin hemen altında bulunan doğal bir tünelin içinden en son duvargeçişi büyüsünü salıverdi ve taşın bir kısmını eritip toprağa çevirdi.

Düşmanlarının aklını karıştırmak ve nefret ettikleri güneşin kör edici etkisini azaltmak için üzerlerine karanlık küreleri yerleştiren Bregan D'aerthe askerleri, drow levitasyon güçleriyle derhal yükselip avluya girdi.

"Gece saldırmalıydık,' dedi Jarlaxle yüksek sesle.

'Gücümün dorukta olduğu zaman gündüzdür," diye derhal yanıt verdi Crenshinibon ve Jarlaxle bu düşüncenin geri kalanını keskin bir şekilde hissetti. Crenshinibon, kendisinin tüm Bregan D'aerthe'nin birleşiminden daha güçlü olduğunu hiç de üstü kapalı olmayan bir şekilde hatırlatıyordu.

Bu özgüven ifadesi, henüz çözmeye başlayamadığı bazı sebeplerden dolayı paralı askeri epey kaygılandırıyordu.

Rai-guy oyuğun içinde durmuş, koşup levitasyonla yükselen ve hevesle savaşa giden askerlere emirler yağdırıyordu. Büyücü bugün ziyadesiyle hareketliydi. Fetih sırasında her zaman olduğu gibi kanı kaynamıştı, fakat Jarlaxle'ın saldırıyı şafak vaktinde gerçekleştirmeye karar vermesinden hiç memnun değildi. Sadece kristal bir kule yükseltip savaşı oradan izlemek adına, karanlıkların dünyasına alışmış askerlerini dezavantaja sokan bu seçim görünüş itibarıyla ahmakçaydı. Hiç şüphesiz, kulenin görüntüsü muhteşem bir şeydi, içerideki savunuculara istilacıların gücünü net bir şekilde gösteren bir manzaraydı. Rai-guy düşmanda böyle bir korku uyandırmanın değerini hiçe saymıyordu, ama ne zaman askerlerinden birinin gün ışığıyla dolu bir açık alana yükselirken gözlerini acıyla kıstığını görse, liderinin git gide artan şaşırtıcı tavırlarım düşünüyor ve sinirle dişlerini sıkıyordu.

Aynı şekilde, sadece kaleye karşı açıkça kara elfleri kullanıyor olmaları gerçeği bile, hiç de ufak olmayan bir kumarmış gibi

görünüyordu. Bu fethi de —Paşa Da'Daclan'a yapmayı planladıkları şekilde— kara elfler daha sessiz bir şekilde içeri sızarken, açıktan açığa insan ve belki de kobold askerlerle saldırarak başaramazlar mıydı? Zaten şu saatten sonra, fethin ardından Dallabad'dan geriye ne kalabilirdi ki? İçeride hayatta kalanların hemen hepsi —ki pek çok kişi hayatta kalacaktı, zira kara elfler tüm saldırılarını alamet-i farikaları olan uyku zehirli arbalet dartlarıyla gerçekleştirirdi— kendilerini fethedenlerin ne olduğu konusunda konuşmasınlar diye eninde sonunda katledilmek zorunda kalacaktı.

Rai-guy kendisine lonca içindeki yerini hatırlattı. Jarlaxle'ı tahttan indirmeye yetecek desteği etrafında toplayabilmesi için Jarlaxle'ın büyük bir hata, Bregan D'aerthe'den birçok kişinin ölümüne yol açacak bir hata yapması gerektiğini biliyordu. Belki de bu, o hata olacaktı.

Büyücü, yukarıdan gelen haykırışların tonunun değiştiğini işitti. Yukarı bakınca güneş ışığının daha parlak göründüğünü, büyülü karanlık kürelerinin kaybolduğunu fark etti. Büyüyle inşa edilen araç beklenmedik ve ani bir şekilde ortadan kayboldu ve taşla toprak yeniden maddeleşirken levitasyona yükselen birkaç askeri içine hapsetti. Bu sadece bir an sürdü, sanki aniden bir şey ileri uzanmış ve Rai-guy'ın dikey duvargeçişi tılsımını bozmaya çalışan büyüyü kapıp götürmüştü. O bir an, iki bahtsız drow askerini kesin bir şekilde yok etmeye yetmişti.

Büyücü, Jarlaxle'a sövdü, ama sessizce.

Güvende kalıp izlemesi ve bu saldırının —tastamam bir başarısızlıkla bitse bile— sonuçta onun için kişisel kazanç getirip getirmeyeceğini görmesi gerektiğini kendine hatırlattı.

Kohrin Soulez geriye doğru tökezledi. Duygulan incinmişti, bunun sebebi, hem münzevi Dallabad'a gelenlerin kara elfler olduğunu anlaması, hem de kolçağına üstün gelen büyülü karşı saldınydı. Askerlerini bir araya toplamak için ana binayı terk etmişti. Charon'un Pençesi'nin kan kırmızısı olan keskin yeri açıktaydı ve havada savrulurken ardında küle benzeyen karaltıdan bir perde bırakıyordu. Soulez istilanın bariz olduğu, karanlık kürelerinin, acı ve dehşet feryatlarının savaşın haberini verdiği alana koşturmuştu.

O kürelerin büyüsünü bozmak kolçağı için hiç de büyük bir hadise değildi, düşmanın içeri girmeyi sürdürdüğü zemindeki deliği kapatmak da öyle, fakat Soulez karşı koymak için kullandığı kendi enerjisini alt eden bir dalganın gücü altında neredeyse ezilecekti. Büyülü bir kudret patlamasıydı bu, o kadar ham ve katıksızdı ki, onu zaptetmeyi umut dahi edemezdi. Onun kuleden geldiğini biliyordu.

Kule!

Kara elfler!

Kapısına dayanan ölüm!

Askerlerine en sonuna kadar savaşmalarını emrederek ana binaya geri çekildi. Arkasında biricik kızı Ahdahnia ile birlikte özel dairelere açılan koridorlarda koşarken, gelip onu buradan kurtarması için Yharaskrik'e çağrı yaptı.

Cevap yoktu.

"Beni duydu," diye kızım yine de temin etti Soulez. "Sadece Yharaskrik'in yardımımıza koşmasına yetecek bir süreliğine kaçmahyız. Ondan sonra, gidip Calimport lordlarmı kara elflerin geldiğinden haberdar etmek için dışarı kaçarız."

"Koridorlardaki tuzaklar ve kilitler düşmanlarımızı oyalayacaktır," diye yanıtladı Ahdahnia.

Düşmanlarının şaşırtıcı doğasına rağmen, kadın bu iddiasına gerçekten de inanıyordu. Dallabad'ın dairesel ana binası içinde örgü gibi dolanan uzun koridorlar, büyülü olsun fiziksel olsun her türlü izinsiz girişi engelleyecek cinsten ağır, metal destekli taş ve ahşap kapılarla donatılmıştı. Aynı zamanda, dış surlarla Kohrin Soulez'in merkez odası araşma döşenmiş olan sayısız tuzak, en. deneyimli hırsızı bile engeller ve yıldırırdı.

Ama en zeki olanı değil.

Artemis Entreri, hiç göze çarpmadan iç kalenin kuzey surunun dibine kadar sokulmuştu. Bu hiç de küçük bir başarı sayılmazdı. Hatta normal şartlar altında imkansızdı, zira kalenin etrafını çevreleyen, ağaçlar, çadırlar, kayalar ve mekanı süsleyen birkaç gölcükle arasında yaklaşık otuz metrelik mesafe olan açık bir alan mevcuttu, ama o anda normal şartlar altında değillerdi. Kalenin

içinde aniden cisimleşen bir kule varken, muhafızların çoğu kaçışıp bunun istilacı bir düşman mı yoksa Kohrin Soulez'in gizli bir projesi mi olduğunu kestirmeye çalışırken hiç de normal şartlar altında sayılmazlardı. Surlardaki muhafızlar bile bu muhteşem manzaraya huşuyla bakmadan edemiyordu.

Entreri yavaşça sokuldu. Ödünç aldığı kara pelerini —güneş ışığı altında uzun süre dayanmayacak olan kamuflajlı bir drow piwafwiliydi — muhafızlardan biri yedi metrelik surdan aşağı sarkıp bakacak olursa bile ona korunma sağlayacaktı.

Kiralık katil içeriden dövüş seslerinin yükselmesini bekledi.

Eğitimsiz gözlere, Kohrin Soulez'in kale suru gerçekten de heybetli görünürdü; cilalı mermer bloklar, kahverengiye çalan kumtaşları ve gri granitle çekici bir tezat oluşturuyordu. Fakat Entreri için bir duvardan çok, üzerinde parmaklarını ve ayaklarını koyabileceği birçok oyuk olan bir merdivene benziyordu.

Birkaç saniye içinde surun tepesine yaklaştı. Kiralık katil kendini biraz yükseltti ve surun üzerinden bakarak heyecanla arbaletlerini kurmaya çalışan iki muhafız gördü. Savaşın patlak vermiş olduğu avlu tarafına bakıyorlardı.

Piwafwi pelerini kuşanmış olan kiralık katil, hiç ses çıkartmadan surun üzerinden aştı. Sadece birkaç saniye sonra, Kohrin Soulez'in muhafızlarından birinin kıyafetine bürünmüş bir şekilde öbür taraftan aşağı indi.

Entreri, çılgınlar gibi avlunun içinde koşturmakta olan diğer muhafızlara katıldı, ama çatışmanın yapıldığı yeri görür görmez onlardan ayrıldı. Tekrar surun dibine sokuldu ve açık ana kapıya doğru ilerledi. İşte orada Kohrin Soulez'i gördü. Loncabaşkanı, drow büyüsüne karşı savaşıyor ve o muhteşem kılıcı havada savuruyordu. Kohrin geri çekilmek zorunda kalırken, Entreri adamın birkaç adım ötesinde ilerleyerek mesafesini korudu.

Kiralık katil, Soulez ve kızından önce ana binaya girdi.

Entreri, kaçmakta olan iki asilzadenin ve liderlerinin geçtiği koridorları güvence altına almak için onların ardından gelen askerlerin önünden giderek sessizce ve göze çarpmadan koridorlar arasında koşturdu, açık kapılardan ve kurulmamış tuzakların

yanından geçti. Soulez'in özel odasının ana kapısına vardığında, bu geçitteki tuzakların ve alarmların hakikaten de kurulmuş olduğunu fark etmeye ve onlarla ilgilenmeye yetecek zamanı buldu.

Böylece, Ahdahnia Soulez o muhteşem, altın tabakalı kapıyı açıp görünüş itibarıyla güvende olan odaya babasından önce girdiğinde, Artemis Entreri çoktan içeri sızmış, tabandan tavana uzanan bir duvar halısının arkasında sessiz ve hazır bir şekilde yerini almıştı.

Üç Dallabad askeri —iyi eğitimli, iyi silahlı ve iyi zırhlıydılar, parlak zincirler ve küçük kalkanlarla donanmışlardı— kalenin batı surunun kenarında üç kara elfle yüzleşmekteydi. Adamlar her ne kadar korkmuş olsalar da, üçgen şeklinde bir savunma oluşturmayı ve sırtlarını sağlama almak için arkalarındaki duvarı kullanmayı akıl edebilmişlerdi.

Kara elfler etrafa yayılıp aynı anda üzerlerine çullandı. Muhteşem drow kılıçlan —ki her savaşçıda iki tane vardı— dairesel saldırı hamlelerini o kadar hızlı gerçekleştiriyordu ki, çift silahlar, bir kılıcın durup diğerinin harekete geçtiği çizgiyi bulamklaştırıyor gibiydi.

İnsan muhafızlar takdire şayan bir şekilde yerlerini korudular, gerektikçe hem savuşturma, hem de önleme hamleleri sergilediler ve —etraflarındaki bazı arkadaşlarının felaketle sonlanacak şekilde yaptığının aksine— dehşetle haykırıp körlemesine saldırma dürtülerini bastırdılar. Düşmanlarının hareketlerini çözümlemek için aralannda hızlı bir şekilde konuşan askerler, drowlann hile dolu muhteşem kılıç dansını yavaş yavaş, en azından birkaç karşı saldın yapabilecek kadar deşifre etmeye başladılar.

Dövüş ileri geri devam etti; insanlar akıllıca davranıp yerlerini koruyor, tek tek geri çekilen kara elfleri takip edip de kendi savunmalannı zayıflatmıyordu. Metal metale çarpıp çınlıyor ve Kohrin Soulez'in en iyi eğitimli savaşçılanna verdiği büyülü kılıçlar, drow silahlanyla boy ölçüşüyordu.

Kara elfler insanların anlamadığı bazı sözler sarf etti. Derken üç drow aynı anda saldırdı; altı kılıç birden göz kamaştıran bir dans halinde havaya yükseldi. İnsanların kılıçları ve kalkanları bu meydan okumayla yüzleşmek için havaya kalktı ve sonucunda çıkan metalin metale vurma sesi tek bir nota gibi çınladı.

Bu ses kısa süre içinde değişip azaldı ve üç insan asker de, saldırganların hepsinin bir kılıcını elinden bırakmış olduğunu fark etti—fakat nedenini tam olarak anlayamadılar.

Devam eden saldırıyı karşılamak için kılıçlarını ve kalkanlarını havaya kaldırmış olan insanlar, alt kısımlarının savunmasız kalmış olduğunu ancak üç küçük arbaletin klik sesini duyduklarında ve karınlarına saplanan ufak dartların ısırığını hissettiklerinde anlayabildiler.

Kara elfler bir adım geri çekildi. Grubun merkezindeki insan asker Tonakin Ta'salz, yoldaşlarına vurulduğunu ama iyi olduğunu söyledi. Tonakin'in solundaki asker aynı şeyi söylemek üzereydi, ama sesi sarhoş gibi ve bitkin çıktı. Tonakin dönüp ona baktığında arkadaşının yüzükoyun toprağa yığıldığını gördü. Sağından da hiçbir cevap çıkmamıştı.

Tonakin tek başına kaldı. Kara elfler yere attıkları kılıçlarını geri alırken, adam derin bir nefes aldı ve geri çekilip sırtını duvara yasladı. İçlerinden biri ona anlamadığı bir şeyler söyledi, ama sözleri anlamasa bile drowun yüzündeki ifade gayet açıktı.

Drow ona uyuyup yere yığılmış olması gerektiğini söylüyordu. Üçü aniden üzerine çullandığında, altı kılıç birden şiddetli ve mükemmel eşgüdümlü bir saldın hamlesi halinde savrulduğunda, Tonakin tüm kalbiyle drowa katıldı.

Takdire şayan bir şekilde, Tonakin Ta'salz, o hamlelerden iki tanesini savuşturmayı başardı.

Dövüş, tüm avluda ve kale surlannın dibinde bu şekilde devam etti. Jarlaxle'ın, çoğunlukla fiziksel silahlar kullanan ama üzerlerinde epey büyülü tılsım bulunan paralı askerleri, Dallabad askerlerine üstün geliyordu. Paralı asker lideri, katliamcılarına mümkün olduğu kadar fazla kişiyi hayatta bırakmalarını, uyku dartlan kullanıp teslim olanları kabul etmelerini emretmişti. Fakat pek çoğunun, uyku zehrine direnen herhangi bir rakibin teslim olup olmayacağını görmek için fazla beklemediğine dikkat etti.

Kara elf lideri buna sadece omuz silkti, hiç umurunda değildi.

Bu bir meydan savaşıydı, yani kendisinin ve paralı askerlerinin pek görmediği türdendi. Eğer, vahanın muntazaman iş görmeyeceği

kadar fazla Kohrin Soulez askeri telef olursa, Jarlaxle ve Crenshinibon yerlerine yenilerini buluverirdi. Her halükârda, Soulez Kristal Parçası'nın katıksız gücüyle evine geri çekilmek zorunda kaldığına göre, saldırı çoktan ikinci aşamasına varmıştı.

Her şey çok güzel gidiyordu. Avlu ile sur çoktan ele geçirilmiş ve binaya da birkaç noktadan giriş yapılmıştı. İşte şimdi, en sonunda, Kimmuriel ile Rai-guy sahneye çıkmışlardı.

Kimmuriel, hâlâ uyanık olan esirlerden birkaçını önünde sürüklüyor, onları kendisinden önce binaya girmeye zorluyordu. Üstün irade gücünü kullanarak esirlerin düşüncelerini okuyacak ve onunla diğer drowların önünden giden esirler, içinde Soulez'i barındıran hedefe giden tuzaklı labirentte onlara yol gösterecekti. Kristal kulenin içinde duran Jarlaxle rahatça arkasına yaslandı.

Bir yanı aşağı inip eğlenceye katılmak istiyordu, ama burada kalıp bu anı en güçlü yoldaşıyla, Kristal Parçası'yla paylaşmaya karar kıldı. Hatta ziynete doğu duvarını biraz daha inceltip odaya daha fazla ışık alması için izin verdi.

"Nerede bu?" diye öfkeden köpürdü Kohrin Soulez, odanın içinde sertçe volta atarken. "Yharaskrik?"

"Belki de bize ulaşamıyordur," diye mantık yürüttü Ahdahnia. Konuşurken duvar halısına yaklaştı.

Entreri dışarı çıkıp kadını haklayabileceğim, sonra da esas hedefine saldırabileceğini biliyordu. Neler döndüğünü merak ettiğinden ve ihtiyatı elden bırakmadığından dolayı bu dürtüsünü bastırdı.

"Belki de kuleden gelen güç—" diye devam etti Ahdahnia.

"Hayır!" diye sözünü kesti Kohrin Soulez. "Yharaskrik böyle şeylerin ötesindedir. Onun halkı dünyayı —her şeyi— farklı bir gözle görür."

Daha Kohrin sözlerini yeni bitirmişti ki, Ahdahnia nefesini tuttu ve Entreri'nin görüş sahası içinde geriledi. Entreri'nin son derece sınırlı olan görüş çizgisinden çıkmış olan babasının olduğu yöne doğru bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Entreri, kadının izlediği şey her neyse ona fazlasıyla dalıp gitmiş olduğundan emin bir şekilde bir dizinin üzerine çöktü ve duvar halısının kenarından gizlice bakmaya cesaret etti.

Siyonik bir boyut kapısından odanın içine çıkan ve Kohrin'in yanına gelen bir illithid gördü.

Bir zihin yüzücü!

Kiralık katil, duvar halısının arkasına geri çekildi, aklında binlerce düşünce dönüp duruyordu. Koca dünyada, genç yaşından beri sokaklarda hayatta kalmış ve uzmanlık alanında en yükseğe çıkmış olan, Menzoberranzan'dan ve kara elflerle yaşadığı birçok karşılaşmadan sağ kurtulmuş Artemis Entreri'yi pek az şey ürkütürdü. O pek az şeyden biri de bir zihin yüzücüydü. Entreri, kara elf şehrinde onlardan birkaç tane görmüştü ve onlardan, şimdiye kadar karşılaştığı her yaratıktan daha fazla tiksiniyordu. Fakat illithidler dışında herkese feci derecede çirkin görünseler de kiralık katilin sinirlerini bu denli bozan şey yaratıkların görünüşü değildi. Hayır onun sinirini bozan bu tavırları ve Kohrin'in az önce ima ettiği üzere; dünyaya farklı bakış açılarıydı.

Tüm hayatı boyunca, Artemis Entreri, düşmanlarını onların kendisini anladığından daha iyi anlayabildiği için avantajı ele geçirmişti. Kara elflerin biraz daha zorlu olduğunu öğrenmişti, zira drowlar çok deneyimliydi —komplo ve entrika konusunda, Entreri'nin gerçek bir kavrayış... yani en azından kesin şekilde emin olacağı bir kavrayış elde edemeyeceği kadar iyilerdi.

Fakat illithidlerle sadece kısa süre muhatap olmuş olmasına rağmen, içine düştüğü dezavantajlı durum çok daha kesindi ve aşılması imkansızdı. Artemis Entreri'nin bu özel düşmanı anlaması olanaksızdı, çünkü ne yaparsa yapsın dünyaya bir illithidin baktığı açıyla bakmayı başarmasının bir yolu yoktu.

Hem de hiçbir yolu.

Entreri olabildiğince göze batmamaya çalıştı. Her sözü, her cümle çekimini, her nefesi pür dikkat dinledi.

"Neden çağrıma daha erken yanıt vermedin?" diye hesap sordu Kohrin.

"Bunlar kara elfler," diye yanıtladı Yharaskrik, Entreri'nin kulağına gırtlağında bol miktarda balgam bulunan çok yaşlı bir adammki gibi gelen o gurultu dolu, ıslak sesiyle. "Binanın içindeler."

"Daha erken gelmeliydin!" diye haykırdı Ahdahnia. "Onları mağlup edebilirdik—" Nefesi ve sesi kesildi. Geri tökezledi ve yere yığılacak gibi göründü. Entreri, zihin yüzücünün az önce onu akıl karıştıran bir zihinsel enerji ışınıyla vurmuş olduğunu anladı. "Ne yapacağım?" diye feryat etti Kohrin Soulez.

"Yapabileceğin hiçbir şey yok," diye yanıtladı Yharaskrik. "Hayatta kalmayı umut dahi edemezsin."

"O-onlarla anlaşma yap, B-Baba!" diye haykırdı kendine gelmekte olan Ahdahnia. "Ne istiyorlarsa ver onlara —yoksa hayatta kalmayı umut edemezsin."

"İstedikleri şeyi zaten alacaklar," diye onu temin etti Yharaskrik ve Kohrin Soulez'e döndü. "Sunabileceğin hiçbir şeyin yok. Hiç umut kalmadı."

"Baba?" diye sordu Ahdahnia, sesi aniden zayıf, neredeyse acınacak gibi çıkarak.

"Onlara sen saldır!" diye talep etti Kohrin Soulez, ölümcül kılıcını illithide doğru kaldırarak. "Yen onları!"

Yharaskrik, duvar halısının kenarından tekrar dikizlemeye yetecek irade gücünü toplamış olan Entreri'nin eğlence ifadesi olduğunu anladığı bir ses çıkarttı. Aslında bir kahkaha değildi, daha çok nefesi kesilmiş birinin öksürüğe benziyordu.

Görünüşe bakılırsa Kohrin Soulez bu cevabın mânâsını kavramıştı, zira yüzü kıpkırmızı kesildi.

"Onlar drow. Bunu şimdi anlıyor musun?" diye sordu illithid.

"Hiç ümit yok."

Kohrin Soulez cevap vermeye, Yharaskrik'ten drowlara saldırmasını tekrar talep etmeye davrandı, ama aniden her şeyin sırrını çözmüş gibi duraksadı ve ahtapot kafalı yoldaşına baktı. "Biliyordun," diye suçladı. "Siyonisist Dallabad'a girdiğinde sana bilgi vermişti... "

"Siyonisist bir drowdu," diye doğruladı illithid.

"Haini" diye haykırdı Kohrin Soulez.

"Burada ihanet yok. Aramızda hiçbir zaman bir dostluk, hatta bir ittifak bile olmamıştı," diye mantıklı bir açıklama yaptı illithid. "Ama biliyordun.

Yharaskrik cevap verme zahmetine dahi girmedi.

"Baba?" diye tekrar sordu Ahdahnia, bariz bir şekilde titreyerek.

Kohrin Soulez'in nefesi acı dolu hırıltılar halinde çıkıyordu.

Sol elini yüzüne kaldırdı ve terlerle yaşları sildi. "Ne yapacağım şimdi?" diye sordu, kendi kendine konuşarak. "Ne yap..."

Yharaskrik tekrar o öksürüğe benzer kahkahayı çıkarttı ve bu sefer Entreri, yaratığın sefil Soulez ile dalga geçtiğini net bir şekilde anladı.

Kohrin Soulez aniden kendini topladı ve yaratığa dik dik baktı. "Bu seni eğlendiriyor mu?" diye sordu.

"Düşük ırkların yaşadığı ironilerden zevk duyarım," diye yanıtladı Yharaskrik. "Sızlanmaların, öldürdüğ ün onca kişinin serzenişlerine o kadar çok benziyor ki. Kaç kişi Kohrin Soulez'in önünde beyhude yere hayatı için yalvarmıştır, tıpkı onun şimdi, hiç anlayamadığı büyük rakibinin ayaklarına kapanıp beyhude yere yalvaracağı gibi?"

"Ama senin iyi bildiğin bir rakip!" diye haykırdı Kohrin.

"Drowları sizin sefil ırkınıza tercih ederim," diye açık açık itiraf etti Yharaskrik. "Onlar asla, gelmeyeceğini bildikleri yerden merhamet dilemez. İnsanların aksine, bireysel zekası olan yaratıkların başarısızlıklarını kabul ederler. Onların arasında büyük bir birlik beraberlik yoktur, tıpkı sizde de olmadığı gibi, ama onlar bunun doğurabileceği hataları anlar ve kabul ederler." İllithid hafifçe eğilip reverans yaptı. "Şu anda, ölüm saatinde sana sunup sunacağım tek saygı budur," dedi Yharaskrik. "Sana enerji yollayabilirim, sen de onu yakalayıp kara elflere yöneltebilirsin — ve seni temin ederim şu anda çok yakındalar— ama bunu yapmamayı seçiyorum."

Artemis Entreri, Kohrin Soulez'in tavrında o anda yaşanan değişikliği, sokaklarda geçirdiği on yıllar zarfında birçok kez görmüş olduğu üzere, umutsuzluktan kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış bir insanın hiddetine dönüşen ifadeyi fark etti.

"Ama kolçak benim elimde!" dedi Kohrin Soulez güçlü bir şekilde ve muhteşem kılıcını Yharaskrik'e doğru savurdu. "En azından ilk olarak senin sonunu görme zevkini tadacağım!"

Ama o daha bunu ilan ederken, Yharaskrik sanki eriyip taşa karışmış gibi ortadan kayboldu.

"Lanet olsun ona!" diye haykırdı Kohrin Soulez. "Lanet olsun sana —" Kapıda bir gümbürtü duyulduğunda tiradı yarıda kesildi.

"Değneğin!" diye kızına haykırdı loncabaşkanı, dönüp kadına bakarak. Kızı, özel odasını süsleyen, yerden tavana kadar uzanan duvar halısının olduğu taraftaydı.

Ahdahnia öylece kalakalmıştı, gözleri fal taşı gibi açıktı, kemerindeki asaya doğru hiçbir harekette bulunmuyordu. Yüz ifadesi hiç değişmeden yere yığılıp kaldı.

Arkasında Artemis Entreri duruyordu.

Kızının yere yığılışını izleyen Kohrin Soulez'in gözleri genişledi, fakat Ahdahnia'nın ölümünü, bunun kendisi için doğuracağı sonuçlardan gayri hiç umursamıyordu. Bakışları net bir şekilde Entreri'ye odaklandı.

"Kılıcı bana satmış olsaydın her şey daha kolay olurdu," diye belirtti kiralık katil.

"Bunun senin işin olduğunu biliyordum, Entreri," diye ona hırladı Soulez. Kan kırmızısı kılıcı hazır bir şekilde parlayarak bir adım attı.

"Onu satman için sana son bir şans daha sunuyorum," dedi Entreri ve Soulez durdu, yüzünde duyduklarına inanamamış bir ifade vardı. "Onun hayatı karşılığında," diye ekledi, mücevherli hançeriyle yerde yatan Ahdahnia'yi işaret ederek. "Kendi hayatının pazarlığını kendin yapacaksın, ama o pazarlığı başkalarıyla yapman gerekli."

Koridorda bir gümbürtü daha duyuldu ve bunu bazı dövüş sesleri takip etti.

"Yakındalar, Kohrin Soulez," diye belirtti Entreri, "yakındalar ve ezici üstünlükteler."

"Calimport'a kara elfleri getirmişsin," diye hırladı Soulez.

"Onlar kendiliklerinden geldiler," diye yanıtladı Entreri.

"Sadece onlara karşı çıkmaya çalışmayacak kadar akıllıydım, o kadar. Öyleyse teklifimi son bir defa daha sunuyorum.

Ahdahnia'yı kurtarabilirim —o ölmedi, sadece uyuyor." Sözlerini vurgulamak için alışılmadık bir tasarıma sahip olan küçük bir arbalet dartı çıkarttı, bu, ucunda drowların uyku zehrinden bulunan bir darttı. "Bana kılıcı ve kolçağı —derhal— ver, o da hayatta kalsın. Ondan sonra kendi hayatın için pazarlık edebilirsin. Kılıcın kara elfler karşısında pek işine yaramaz, zira seni yok etmek için büyüye ihtiyaçları yok.

"Ama eğer hayatım için pazarlık edeceksem, bunu neden elimde kılıcım varken yapmayayım?" diye sordu Kohrin Soulez. Entreri, cevap olarak, uyuyan Ahdahnia'ya baktı.

"Sözünde duracağın konusunda sana güvenmeli miyim?" diye karşılık verdi Soulez.

Entreri, adama soğuk bir bakış atmaktan gayrı cevap vermedi.

Ağır kapıya inen keskin bir darbe duyuldu. Kohrin Soulez, sanki bu acil tehlike sesiyle kışkırtılmış gibi ileri sıçrayıp kılıcını serçe savurdu.

Entreri hem Ahdahnia'yı öldürüp hem de darbeden kaçabilirdi, ama bunu yapmadı. Duvar halısının arkasına geri kaçtı ve yere çömelip ilerledi. Soulez saplayıp keserken halının yırtıldığını işitti. Charon'un Pençesi ağır kumaşı kolayca kesiyor, hatta arkasındaki duvardan parçalar dahi koparıyordu.

Entreri halının öbür tarafından çıkınca Soulez'in çoktan ona doğru harekete geçmiş olduğunu gördü. Adamın yüzünde yarı yarıya gözü dönmüş, hatta hevesli bir bakış vardı.

"Artemis Entreri'yi ölü bulduklarında drow elfleri beni ne kadar değerli görecektir!" diye cıyakladı ve ileri atılıp bir sahte hamleden sonra kiralık katilin omzuna doğru saplama yaptı.

O sırada Entreri kendi kılıcını çekmiş sağ elinde tutuyordu, hançeri ise sol elindeydi ve onu havaya kaldırıp kesme hamlesini savuşturdu. Soulez iyi, gayet iyiydi ve amansız silahım, daha kiralık katil hançeriyle yaklaşamadan önce savunmaya çekmişti.

Artemis Entreri'yi adamdan ve daha önemlisi o yok edici silahtan uzak tutan şey saygısıydı. Charon'un Pençesi hakkında, ondan

gelecek basit bir çentikle bile, başarısız bir savuşturmada eli çizilse dahi yaranın mikrop kapıp büyüyeceğini ve muhtemelen kendisini öldüreceğini bilecek kadar çok şey öğrenmişti.

Doğru açığı bulacağından emin olan ölüm taciri adamın etrafında yavaş, çok yavaş bir şekilde döndü.

Soulez alçaktan saplama darbesiyle tekrar saldırdı ve Entreri onHan sıçrayarak kurtuldu. Bunun üzerine Soulez yukarıdan bir saplama yaptı ve bu sefer kiralık katil eğilerek kaçtı. Entreri, rakibinin göğsüne doğru savurduğu saplama hareketine karşılık kızıl kılıca kendi kılıcıyla vurdu. Bu, neredeyse her rakibin en azından hafif bir kesik almasıyla sonuçlanacak cinsten, mükemmel derecede hızlı bir hamleydi.

Entreri'ye yaklaşamadı bile. Sonra Soulez'in, her nasılsa sağa doğru hızla bir adım atıp üçüncü saplamayı da sertçe vurarak savuşturmayı başarmış olan kiralık katili zaptedebilmek için debelenip hızlı bir kesiş yapması gerekti.

Tekrar eşit konuna gelip aralarında üç adım farkla birbirilerine bakarlarken Kohrin Soulez hüsran içinde hırladı, Entreri ise sakin bir şekilde düşmanını yoklamaya devam ediyordu. Derken Soulez de harekete geçti ve kılıcını onu önlemek için doğrulttu.

Entreri, adamın arkadaki ayağını yere sürttüğüne ve her an yön değiştirip odadan kaçmaya, mümkün olan herhangi bir kaçış yolunu denemeye hazır olduğuna dikkat etti.

"Charon'un Pençesi'ni bu kadar çaresiz bir şekilde istiyorsun demek," dedi Soulez kıs kıs gülerek, "ama silahın esas güzelliğini anlayabiliyor musun? Onun gücünü ve hilelerini tahmin edebilir misin, kiralık katil?"

Entreri geri çekilerek adım atmaya devam etti —sola doğru geri, sağa doğru geri— ve Soulez'e savaş alanını küçültmesi için izin verdi. Kiralık katil sabnnı yitirmeye başlamıştı ve aynı zamanda, kapıdaki sesler koridordaki direnişin sona erdiğine işaret ediyordu. Kapı muazzam ve sağlamdı, ama uzun süre dayanmayacaktı ve Entreri bu işi Rai-guy ile kara elfler içeri girmeden önce halletmek istiyordu.

"Benim yaşlı bir adam olduğumu düşünüyorsun," diye belirtti Soulez ve kısa bir hücuma kalkıp kılıcıyla saplama yaptı.

Entreri hamleyi savuşturdu ve bu sefer bir karşı darbe indirerek | ileri çıktı. Kılıcını Soulez'in silahının altına soktu ve dışan doğru kaydırdı. Kiralık katil döndü ve hançerini savurarak ileri doğru adım attı, ama kısa süre içinde güçlü kılıcı salıvermek zorunda kaldı. Savuşturma açısı, tılsımlı kılıcın tehlikeli bir şekilde Entreri'nin açıktaki eline yaklaşmasına sebep oluyordu ve Soulez tekrar hamle yaptığında kiralık katilin, silaha engel olmadan geri çekilmesi gerekti.

"Ben yaşlı bir adamım," diye devam etti Soulez, gözüpek bir ifadeyle, "ama kılıçtan güç alıyorum. Dövüşte sana dengim, Artemis Entreri ve elimde bu kılıç varken kesinlikle sonun geldi."

Tekrar ileri atıldı, ama Entreri kapının karşısındaki duvara doğru kayarak kolayca geri çekildi. Hareket alanının daraldığını biliyordu, ama bu onun için sadece Kohrin Soulez'in de yerinin ve zamanının daraldığı anlamına geliyordu.

"Ah, evet, kaç bakalım, küçük tavşan," diye alay etti Soulez. "Seni tanıyorum, Artemis Entreri. Seni tanıyorum. Savul!" Sözünü bitirdiğinde kılıcı önünde savurmaya başladı ve Entreri gözlerini kırpıştırdı, zira kılıç havada kara bulutlar bırakıyordu.

'Hayır bulut bırakmıyor,' diye şaşkınlıkla fark etti kiralık katil, 'daha ziyade karanlık yayıyor.' Bunlar, geniş saydamsız yelpazeler halinde havada asılı kalan kesif kül katmanlarıydı ve savaş alanını Kohrin Soulez'in tasarladığı şekle dönüştürüyordu.

"Seni tanıyorum!" diye haykırdı Soulez ve ileri atılıp kılıcını savurdu, havada daha fazla kül perdesi bıraktı.

"Evet, beni tanıyorsun," diye sükunetle yanıtladı Entreri ve Soulez yavaşladı. Entreri'nin ses tonu, ona bu rakibinin gücünü hatırlatmıştı. "Beni geceleri rüyanda görüyorsun, Kohrin Soulez.

O kâbusların en karanlık gölgelerine göz attığında o gözlerin sana dik dik baktığını görüyor musun?"

Sözünü bitirirken ileri bir adım attı, kılıcını hafifçe havaya fırlattı ve bunu tamı tamına doğru bir açıyla yaptı, böylece yaklaşan kılıç Kohrin Soulez'in görebildiği tek şey oldu.

Odanın kapısı infilak edip binlerce küçük parçaya ayrıldı.

Soulez bunu pek fark etmedi. Saldırıyı karşılamak için ileri çıkmış ve yukandan iniyormuş gibi görünen kılıcı savuşturmak için önce yukarı, sonra aşağı ve yana doğru hamle yapmıştı.

Entreri kılıcı o kadar iyi bir açıyla fırlatmıştı ki, adamın hızlı savuşturma darbeleri biri diğerinin yönünü değiştirecek şekilde gelmiş ve bu da, Soulez için sanki Entreri kılıcın öbür ucunu tutuyormuş gibi bir gözbağı oluşturmuştu.

Soulez, kılıcın yarattığı külden oluşan saydamsız perdenin arasından sıçradı ve kiralık katilin bulunduğunu sandığı yere sert bir darbe indirdi.

Soulez sırtındaki acıyı hissedip kaskatı kesildi. Entreri'nin hançeri etine saplanmıştı.

"Kâbuslarının gölgelerinden sana bakan o gözleri görüyor musun, Kohrin Soulez?" diye tekrar sordu Entreri. "İşte o gözler benim gözlerim."

Soulez, hançerin yaşam enerjisini çektiğini hissetti. Entreri henüz hançeri tam olarak saplamamıştı, ama bunu yapmasına gerek yoktu. Adam mağlup olmuştu ve bunu biliyordu. Soulez Charon'un Pençesi'ni yere bıraktı ve kolu sarkıp yanma düştü.

"Sen bir şeytansın," diye hırladı kiralık katile.

"Ben mi?" diye sordu Entreri masumane bir tavırla. "Kızını sadece bir silah uğruna feda edecek olan kişi Kohrin Soulez değil miydi?"

Sözlerini bitirdiğinde, serbest eliyle hızla aşağı uzanıp kara kolçağı Kohrin'in sağ elinden çekti. Soulez, eldivenin hemen kılıcın yanına düştüğünü şaşırarak fark etti.

Odanın öbür tarafındaki açık kapı eşiğinden bir ses duyuldu, melodik ama yine de keskin bir sesti ve akıcı, ama sık sık kaba ve sert ünsüz harflerle kesilen bir dilde konuşuyordu.

Entreri geri çekilip adamdan uzaklaştı. Soulez arkasını dönüp baktığında kül perdelerinin zemine çöktüğünü ve odada duran birkaç kara elfi gözler önüne serdiğini gördü.

Kohrin Soulez kendini toparlamak için derin bir nefes aldı. drowlardan daha beterleriyle de karşılaşmış olduğunu kendisine

sessizce hatırlattı. Bir illithidle pazarlık yapmış ve Calimport'un en kötü şöhretli lonca başkanlarıyla yaptığı toplantılardan sağ kurtulmuştu. Derken Soulez Entreri'ye odaklandı, adamın görünüş itibarıyla drowların lideri olan kişiyle konuşmakta olduğunu, kendisinden git gide uzaklaştığını gördü.

Orada, hemen yanında kıymetli kılıcı, en büyük serveti duruyordu—hakikaten de kızının hayatı pahasına koruyacağı bir ziynetti onun için.

Entreri adamdan daha da uzaklaştı. drowlardan hiçbiri yaklaşmıyordu ve Soulez'e aldırış ediyor gibi de görünmüyorlardı.

Böylesine yakın ve elinin altında duran Charon'un Pençesi onu çağırıyor gibiydi.

Tüm enerjisini toplayan, kaslarını geren ve mümkün olan en akıcı hareketi hesaplayan Kohrin Soulez, yere doğru dalışa geçti, kızıl dikişli kara kolçağı aldı ve eskisi gibi eline oturmadığını fark edemeden önce, tılsımlı ve güçlü kılıcı da yerden aldı.

Hırlayarak Entreri'ye doğru döndü. "Onlara liderleriyle konuşmak istediğimi söyle..." diyecek oldu, ama sanki bir şeyler ses tellerine asılıyormuş gibi sözleri hızla birbirine karıştı, sesi kısıldı ve konuşma hızı yavaşladı.

Kohrin Soulez'in yüzü garip bir şekilde buruştu, yüz hatları kılıca doğru uzamaya başladı.

Odadaki tüm konuşmalar durdu. Tüm gözler şaşkınlık içinde Soulez'e doğru çevrildi.

"D-Dokuz Cehennem'e k-kadar yolun var, Entreri!" diye kekeledi adam, her sözünü vıraklamaya benzer bir inilti takip ederek.

"Ne yapıyor bu böyle?" diye Entreri'den cevap istedi Rai-guy.

Kiralık katil cevap vermedi, sadece Kohrin Soulez'in Charon'un Pençesi'nin gücüne karşı mücadele edişini eğlenerek izledi. Adamın yüzü tekrar uzadı ve vücudundan duman tütmeye başladı. Haykırmaya çalıştı, ama ağzından sadece belirsiz bir gurultu çıktı. Duman arttı ve Soulez bir yandan çığlık atmaya çalışırken, diğer yandan şiddetle sarsılmaya başladı.

Ağzından dumandan başka hiçbir şey çıkmıyordu.

Derken her şey bir anda donmuş gibi göründü, Soulez öylece durmuş Entreri'ye bakıyor ve boğuluyordu.

Adam, Artemis Entreri'nin hayatı boyunca gördüğü en dehşet dolu ve afallamış bakışı takınmaya yetecek bir süreliğine hayatta kalabildi. Bu, Entreri'yi son derece memnun eden bir ifade oldu. Soulez'in kızını ölüme terk edişinde fazlasıyla tanıdık bir şeyler vardı.

Kohrin Soulez aniden cızırdayarak yanmaya başladı.

Kafasındaki derisi yanıp kavruldu ve geriye beyazlaşmış bir kafatasıyla, fal taşı gibi açılmış, dehşet dolu gözlerden gayrı hiçbir şey kalmadı.

Charon'un Pençesi tekrar sertçe zemine düştü ve metalik bir çınlama yerine boğuk bir ses çıkarttı. Kohrin Soulez'in kafatası görünen cesedi de olduğu yerde yığılıp kaldı.

"Açıkla," diye cevap istedi Rai-guy.

Entreri, elinde Kohrin Soulez'inkine benzeyen, ama öbür el için şekillendirilmiş olduğu için tıpatıp aynısı olmayan bir kolçakla ilerledi ve yere eğilip en yeni hazinesini sakince aldı.

"Dua et de, senin kesinlikle gideceğin yere, yani Dokuz Cehennem'e gitmeyeyim Kohrin Soulez," dedi ölüm taciri yerde yatan cesede, "zira eğer seni orada görürsem, sana sonsuza dek işkence etmeye devam ederim."

"Açıkla!" diye cevap istedi Rai-guy daha güçlü bir şekilde.

"Açıklamak mı?" diye tekrarladı Entreri, hiddetli drow büyücüyle yüzleşmek için dönerek. Sanki cevabı barizmiş gibi omuz silkti. "Ben hazırlıklıydım ve o bir ahmaktı."

Rai-guy ona meşum bir şekilde baktı ve Entreri, eğlenmiş ifadesinin büyücüyü harekete geçmeye tahrik etmesini umarak cevap olarak sadece gülümsedi.

Artık Charon'un Pençesi elindeydi ve büyüyü yakalayıp geri yansıtan kolçağı da takmıştı.

Az önce dünya, sefil Rai-guy'in anlayamayacağı birçok açıdan değişmişti.

BÖLÜM 8 BASİT SEBEP

"Kule kalacak. Jarlaxle böyle söyledi," dedi Kimmuriel. "Kale, Dallabad'ın uygun bir şekilde faaliyete devam etmesine yetecek şekilde saldırımıza dayandı ve vahanın dışında hiç kimse bir saldırının yapıldığının farkında bile değil."

"Faaliyet," diye tekrarladı Rai-guy, bu tatsız sözü adeta tükürerek. Onun yanında yürüyüp kristal kuleye giren Entreri'ye baktı. Rai-guy'ın bakışı, bugün yaşanan olayların ardında Entreri'nin parmağı olduğunu ve herhangi bir şey ters giderse bundan Entreri'yi sorumlu tutmayı düşündüğünü net bir şekilde belirtiyordu. "Öyleyse, Bregan D'aerthe devasa bir haraç dairesinin müfettişi mi olacak?"

"Dallabad, Bregan D'aerthe için sandığınızdan daha değerli olacak," diye yanıtladı Entreri drow lisanını yapmacıklı bir biçimde kullanarak. "Diğerleri söz konusu olduğunda bu mekanı Basadoni Loncası'ndan ayrı tutabiliriz. Buraya yerleştireceğimiz müttefikler yolları gözleyecek ve Calimport'takiler haberdar olmadan çok önce bizim için bilgi toplayacak. Birçok girişimimizi buradan, yani Paşa Da'Daclan ile dalkavuklarının meraklı gözlerinden uzakta yürütebiliriz."

"Peki Bregan D'aerthe'ye paravan olup Dallabad'ı işletecek olan şu güvenilir müttefikler kimmiş?" diye sordu Rai-guy. "Domo'yu yollamayı düşündüm."

"Domo ile leş kokulu ırkı, lağımların pisliğini terk etmez," diye söze karıştı Sharlotta Vespers.

"Onlar için fazlasıyla iyi bir delik," diye mırıldandı Entreri.

"Jarlaxle, belki de Dallabad'da sağ kurtulanların yeterli olacağına işaret etti," diye açıkladı Kimmuriel. "Pek azı öldürüldü."

"Fethedilen bir loncayla ittifak kurmak," diye belirtti Rai-guy iç çekerek ve kafasını sağa sola sallayarak. "Çöküşünü kendi elimizle getirdiğimiz bir loncayla hem de."

"Menzoberranzan'da yıkılmış bir evle ittifak kurmaktan çok farklı bir durum bu," diye belirtti Entreri, kara elfin görünüş itibarıyla içinden yaptığı bu benzetmedeki hatayı görerek. Rai-guy meselelere Menzoberranzan'ın karanlık gözlüğünden bakıyor, nesiller arası kan davalarını ve çeşitli evlerdeki bireylerle çeşitli evlerin birbirine duyduğu kini hesaba katıyordu.

"Göreceğiz bakalım," diye yanıtladı drow büyücü ve Kimmuriel, Berg'inyon ve Sharlotta kristal kulenin ikinci katma çıkan merdivenleri tırmanmaya başladığında Entreri'ye biraz kendisiyle kalmasını işaret etti.

"Dallabad'ı kişisel sebeplerin için arzuladığını biliyorum," dedi Rai-guy ikisi yalnız kaldıklarında. "Belki de bu bir intikam hareketiydi, ya da eline taktığın kolçağı ve beline kuşandığın kılıcı elde etmek içindi. Her neyse, burada benim anlayamadığım bir şeyler başarmış olduğunu sanayım deme, insan."

"Dallabad değerli bir kazanç," diye yanıtladı Entreri, bir adım olsun verilemeden. "Jarlaxle'ın güvenle kristal kuleyi yükseltip koruyabileceği bir yeri var artık. Burada herkes için kazanç vardı." "Artemis Entreri için bile," diye belirtti Rai-guy.

Kiralık katil cevap olarak Charon'un Pençesi'ni çekip onu dikey bir şekilde tutarak Rai-guy'a gösterdi ve drow büyücünün nesnenin güzelliğini görmesine izin verdi. Kılıcın keskin yeri ince, ustura kenarlı, parlak kırmızıydı; üzerinde boylu boyunca cübbeli siluetler ve uzun tırpanlar vardı ve tam merkezinden akan kara renkli kan motifiyle vurgusu arttırılmıştı. Entreri, büyücünün beyazlaşmış bir omur gibi duran sapın dibindeki kafatası şeklindeki kabza süsünü görebileceği kadar elini açtı. Kılıcın sapı kabzaya doğru bir omurgayı ve göğüs kafesini andıracak şekilde tasarlanmıştı ve kılıcı kullanan kişinin eli kemikli sapa iyice otursun diye iki yana açılıp kafaya doğru bükülmüş bacaklardan oluşan kabza haçı bir leğen kemiğini andıracak şekilde tasarlanmıştı. Kabzanın tamamı, sapı ve siperliği, ağartılmış kemik gibi beyazdı —tabii kafatası şeklindeki süsün bir an simsiyah çukurlar gibi görünüp bir an kıpkırmızı alevler saçan göz yuvaları dışında.

"Elde ettiğim hazineden memnunum," diye itiraf etti Entreri.

Rai-guy kılıca dik dik baktı, ama bakışlan kaçınılmaz bir şekilde, daha az göze çarpan diğer hazineye kaydı: Entreri'nin elindeki kırmızı dikişli kara kolçağa.

"Böyle silahlar bir lütuftan çok bir lanet olabilir, insan," diye belirtti büyücü. "Kibirle doludurlar ve çok sıklıkla o ahmak gururları onları kullananların zihnine sızar, felaket niteliğindeki sonuçlarla tabii."

İkisi bakışlarını birbirine kenetledi ve Entreri'nin yüz ifadesi çarpık bir sırıtışa dönüştü. "Hangi tarafını hissetmeyi daha çok istersin?" diye sordu, ölümcül kılıcı Rai-guy'a yaklaştırıp büyücünün bariz tehdidine tehditle karşılık vererek.

Rai-guy karanlık gözlerini kıstı ve dönüp uzaklaştı.

Entreri, büyücünün merdivenleri çıkışını izlerken sırıtışını korudu, fakat aslında, Rai-guy'in uyarısı kulağına gayet doğru gelmişti. Charon'un Pençesi hakikaten de irade bakımından güçlüydü — Entreri bunu net bir şekilde hissedebiliyordu— ve kılıç konusunda dikkatini sürekli olarak korumazsa, onu kesinlikle felakete sürükler veya Kohrin Soulez'i katıksız bir şekilde katlettiği gibi onu da yok ederdi.

Entreri başını eğip duruşuna baktı ve kılıcın hiçbir tarafına korunaksız eliyle dokunmaması gerektiğini kendisine hatırlattı — tevazuuyla kendisini uyardı.

Artemis Entreri bile, Charon'un Pençesi'nin Kohrin Soulez'in kafasındaki deriyi yaktığı zaman şahit olduğu feci ölüme karşı biraz tedbir alması gerektiğini reddedemezdi.

Kısa bir süre sonra, büyülü kulenin ikinci katında yaratmış olduğu makam odasında duran Jarlaxle, baş danışmanlarına, "Crenshinibon hayatta kalanların çoğunluğuna kolayca hakim oluyor," diye bildirdi. "Dallabad Vahası'nın dışındakiler içinse bugün olan hadiseler Soulez ailesi içinde yaşanan ve beraberinde Basadoni Loncası'nın güçlü ittifakını getiren bir darbeden başka bir şey olmayacak."

"Ahdahnia Soulez kalmaya razı oldu mu?" diye sordu Rai-guy.

"Crenshinibon düşüncelerini istila etmeden önce bile Dallabad'in hakimiyetini ele geçirmeye hevesliydi," diye açıkladı Jarlaxle.

"Sadakat," diye mırıldandı Entreri.

Kiralık katil bu iğneleyici sözü söylerken Rai-guy itirafta bulundu, "Genç kadından daha şimdiden hoşlanmaya başladım." "Ama ona güvenebilir miyiz?" diye sordu Kimmuriel.

"Bana güveniyor musunuz?" diye söze karıştı Sharlotta Vespers. "Benzer bir durum gibi görünüyor."

"Onun lonca başkanının aynı zamanda babası olması dışında," diye hatırlattı Kimmuriel.

Jarlaxle, "Ahdahnia Soulez'den veya Dallabad'da kalacak olan diğer herhangi birinden korkmaya gerek yok," diye kuvvetli bir şekilde belirterek felsefi tartışmayı sonlandırdı. "Hayatta kalanlar ve kalmaya devam edecek olanlar artık Crenshinibon'a, Crenshinibon da bana ait."

Entreri, Jarlaxle'ın son iddiası üzerine Rai-guy'ın yüzünden geçen anlık şüpheyi gözden kaçırmadı ve aslında kendisi de paralı askerin kimin kime sahip olduğu konusunda biraz şaşırıp şaşırmadığını merak etmekteydi.

"Kohrin Soulez'in askerleri bize ihanet etmeyecek," diye devam etti Jarlaxle kendinden son derece emin bir şekilde. "Bugün yaşanan hadiseleri dahi hatırlamayacaklar, bunun yerine, eğer dilersek, onlara anlattığımız hikâyeyi gerçek olarak kabul edecekler. Dallabad Vahası artık, faaliyetleri yürütmek için buraya bir kara elf ordusu getirmişiz gibi Bregan D'aerthe'ye ait."

"Az önce babasını öldürdüğümüz halde, burayı yönetmesi için şu Ahdahnia denilen kadına güveneceksin demek?" diyen Kimmuriel, soru sormaktan çok yorum yapmış gibiydi.

"Babası o kılıca olan saplantısı yüzünden öldü: bunu bana kadın kendi ağzıyla söyledi," diye yanıtladı Jarlaxle ve konuşurken tüm bakışlar Entreri'nin kemerinde rahatça asılı duran silaha doğru çevrildi. Özellikle Rai-guy tehlikeli bakışlarını, sanki aralarında geçen son konuşmada yaptığı tehdidi tekrarlıyormuşçasına Entreri'nin üzerinde tuttu.

Büyücü o uyarıları, Entreri için bir tehdit olması, kendisinin bundan sonra Entreri'nin her hareketini dikkatle izleyeceğini, kiralık katilin kendi kişisel kazancı için Bregan D'aerthe'yi kullandığını —ki bu son derece tehlikeli bir şeydi— düşündüğünü hatırlatması için yapmıştı.

"Bu işten hoşlanmıyorsun," diye Rai-guy'a belirtti Kimmuriel, ikisi Calimport'a geri döndüklerinde.

Jarlaxle Dallabad Vahası'nda kalmış, Kohrin Soulez'in birliklerinden arta kalanları ele geçiriyor ve Ahdahnia Soulez'in o andan itibaren yapması gereken hafif yön değişimini açıklıyordu.

"Nasıl hoşlanabilirim ki?" diye cevapladı Rai-guy. "Her geçen gün, yüzeye geliş amacımız daha da büyüyormuş gibi görünüyor. Şimdiye kadar Menzoberranzan'a geri dönmüş olacağımızı sanıyordum, fakat bu taşlar üzerinde ayaklarımız nasır bağladı."

"Kumun üzerinde," diye düzeltti Kimmuriel, Bregan D'aerthe'nin yüzeydeki faaliyetlerinin sürekli gelişmesinden kendisinin de pek memnun olmadığını belirten bir ses tonuyla.

İlk başta Jarlaxle'ın planı, yüzeye gelip bir irtibat merkezi oluşturmak ve paralı asker drow çetesinin ticaret muamelelerinden kâr elde eden paravanlar olarak işe yarayacak bağlantılar bulmaktı. Hiçbir zaman detay vermemiş olduğu halde, Jarlaxle'ın ilk baştaki açıklaması, iki drowun yüzeyde geçirecekleri zamanın son derece kısıtlı olduğunu sanmasını sağlamıştı.

Ama şimdi büyümüş, hatta görünüş itibarıyla daha planlı bir şekilde fiziksel bir bina inşa etmiş ve ele geçirdikleri Basadoni Loncası'na ikinci bir karargah eklemişlerdi. Bundan da beteri, iki kara elfin düşündüğü ama dile getirmediği üzere, Jarlaxle'ın sürekli değişen bu tavrının ardında belki de daha büyük bir şeyler vardı. Belki de paralı asker lideri, ismi lazım olmayan bir ziyneti hain Do'Urden'den almakla hata etmişti.

"Jarlaxle yüzeyden hoşlanmış gibi görünüyor," diye devam etti Kimmuriel. "Anayurdumuzda devam eden mücadelelerden epey sıkılmış olduğunu hepimiz biliyorduk, ama galiba o sıkıntının boyutlarını hafife almışız."

"Belki de," diye yanıtladı Rai-guy. "Veya belki de dostumuza sadece buranın onun çöplüğü olmadığının hatırlatılması 8eifömmuriel ona dikkatle baktı, yüz ifadesi birinin nasıl olup da büyük Jarlaxle-a bir şey "hatırlatabileceğim" sorar gibiydi A "Hafiften başlayacağız," diye yanıtladı Rai-guy, Jarlaxle in en sevdi&i deyişlerinden ve Bregan D'aerthe'nm en gözde taktiklerinden birini dile getirerek. Paralı asker çetesi her ne zaman bir yere sızma veya bir yeri fethetme tavrına girse, düşmanım hatıl hafif kemirmeye başlardı -etrafında dönüp kfmınükçe kemirirdi— ve oluşturduğu çemberi git gide daraltırdı. Morık henüz mücevherleri teslim etmedi mi?"

İşte tüm gaddar ihtişamıyla karşısında duruyordu.

Artemıs Entreri, Charon'un Pençesi'ne uzun uzun ve dikkatle baktı Korunmasız olan iki elinin parmaklarıyla terlemiş aya arım ovuşturdu. Bir kısmı uzanıp kılıcı kavramak, kısa süre içinde kendi irade gücü ve bilinçli silah arasında yaşanacak olan savaşı o anda başlatmak istiyordu. Eğer o savaşı kazanırsa, kılıç gerçekten onun olacaktı, ama eğer kaybederse....

Kohrin Soulez'in sefil yaşamının dehşet dolu son anlarını net bir şekilde hatırladı. . j!

Fakat Entreri'yı görünüş itibarıyla intihar niteliğinde olan bu yola iten şey de tam olarak o yaşam biçimiydi. Soulez m olduğu gibi olmayacaktı. Kılıcın kendisim esir etmesine izin vermeyeceK, kendi yaptığı kutuya kapanıp kalan bir adam olmayacaktı. Hayır, ya efendi olacaktı, ya da ölecekti.

Ama yine de o feci ölüm...

Entreri, beklediği katliama karşı iradesini çelik gibi sert tutaraK kılıca doğru uzanacak oldu. . .

Odasının dışındaki koridordan gelen hareket seslen ısıttı.

Bir saniyede eldiveni taktı ve kılıcı sağ eliyle kavrayıp tek bir akıcı hareketle belindeki kınına soktu. Bu sırada özel odasının — tabii Bregan D'aerthe bünyesinde herhangi bir insanın odasına özel denilebilirse— kapısı açıldı.

"Gel," diye emir verdi Kimmuriel Oblodra ve arkasını dönüp yürümeye başladı.

Entreri hareket etmedi ve drow bunu fark eder etmez geri döndü. Kimmuriel'in yakışıklı ve keskin hatlara sahip yüzünde şaşkın bir bakış vardı. Fakat, ayakta duran ama hiç kıpırdamayan kiralık katile attığı bu meraklı bakış kısa sürede bir tehdide dönüştü.

"Artık elinde muhteşem bir silah var," diye belirtti Kimmuriel.

"O ölümcül hançerinle çok iyi uyuşacak cinsten. Korkma. Ne Rai-guy, ne de ben, görünüşe bakılırsa her zaman sağ elinden hiç ayırmadığın o kolçağın değerini hafife almıyoruz. Onun güçlerini biliyoruz, Artemis Entreri ve onu nasıl alt edeceğimizi de."

Entreri gözünü dahi kırpmadan drow siyonisiste bakmaya devam etti. Bu bir blöf müydü? Yoksa becerikli Kimmuriel ve Rai-guy hakikaten de büyüyü etkisiz kılan kolçağı alt etmenin bir yolunu bulmuşlar mıydı? Entreri'nin yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. Bu bakış, Kimmuriel her ne sırra işaret ediyorsa, şu andaki mesele konusunda drowlara pek bir faydası dokunmayacağına duyduğu eksiksiz güvenle daha da güçlendi. Entreri orada ve o anda odayı aşıp KimmuriePin zihinsel yolla yarattığı savunmaları kolçağıyla yarabileceğini ve onu kudretli kılıçla şişleyebileceğim biliyordu —ve bakışıyla bunu Kimmuriel'e de belli etti.

Serinkanlı ve güçlü olan drow bu konuyu umursadıysa veya bundan endişelendiyse bile, bunu gizleme konusunda iyi iş çıkarttı. Ama Entreri de öyle.

"Luskan'da yapılacak işler var," diye belirtti Kimmuriel en sonunda. "Dostumuz Morik hâlâ istenen mücevherleri teslim etmedi."

"Yine gidip ulaklık mı yapacağım?" diye sordu Entreri iğneleyici bir şekilde.

"Bu sefer Morik'e mesaj falan verilmeyecek," dedi Kimmuriel soğukça. "Başarısız oldu."

Bu cümlenin kesinliği Entreri'yi derinden etkiledi, ama Kimmuriel arkasını dönüp bir kez daha yürümeye başlayana kadar kiralık katil şaşkınlığını gizlemeyi başardı. Kiralık katil, Kimmuriel'in az önce ona bir bakıma Luskan'a gidip Morik'i oıaurmesmi söylemiş olduğunu elbette biliyordu. Morik'in Bregan D'aerthe'nin beklentilerini karşılamadığı göz önünde bulundurulursa, bu istek kulağa hiç de garip gelmiyordu. Yine de, Jarlaxle'ın üçkağıtçı küçük hayduttan bir açıklama dahi istemeden, Luskan kadar gelecek vaat eden bir pazar ile arasındaki tek bağı hazır ve kolay bir şekilde kesecek olması Entreri'ye sıradışı görünüyordu. Jarlaxle kesinlikle son zamanlarda garip davranıyordu, ama kafası bu kadar karışık mıydı?

Kimmuriel'i takip etmeye başladığı anda, Entreri belki de bu cinayetin Jarlaxle ile hiçbir ilgisi olmadığını düşündü.

Küçük odaya vardığında bu hisleri ve korkusu daha da arttı. Kimmuriel'den kısa süre sonra içeri girdiğinde, Rai-guy'ın ve sadece Rai-guy'ın onları beklediğini gördü.

"Morik bir kez daha başarısız oldu," diye derhal belirtti büyücü. "Ona daha fazla şans tanınamaz. Hakkımızda çok şey biliyor ve bu kadar bariz bir sadakatsizlik sergilerken ne yapabiliriz ki?

Luskan'a git ve onu ortadan kaldır. Basit bir iş. Mücevherler umurumuzda değil. Eğer mücevherler ondaysa, onlan dilediğin gibi harcayabilirsin. Bana Morik'in kalbini getirmen yeterli." Sözünü bitirdiğinde yana çekildi ve inşa etmiş olduğu büyülü bir geçidin yolunu açtı. Geçidin içindeki bulanık görüntü Morik'in apartmanının yanındaki arka sokağı gösteriyordu.

"İçinden geçmeden önce kolçağı çıkartman gerekli," diye belirtti Kimmuriel, Entreri'nin bütün bunların onu savunmasız bir duruma sokmak için tasarlanmış bir numara olup olmadığını merak etmesini sağlayacak kadar kurnaz bir şekilde. Elbette ki, hünerli kiralık katilin bunu geçide doğru yürürken düşünüp tartması gerekti. Sadece Kimmuriel'e sırıtıp geçidin başına geldi ve dosdoğru içinden geçti.

Artık Luskan'daydı ve arkasına dönüp baktığında büyülü kapının kapanmakta olduğunu gördü. Kimmuriel ile Rai-guy ona hiddetten meraka kadar uzanan yüz ifadeleriyle bakıyordu.

İkili gözden kaybolurken, Entreri eldivenli elini kaldırıp alayla salladı. Büyüleri bozan kolçak üzerinde nasıl böyle bir kontrol sağlayabilmiş olduğunu merak ettiklerini biliyordu. Nesnenin gücünü ve sınırlarını ölçmeye çalışıyorlardı, ki bu henüz Entreri'nin dahi kavrayamamış olduğu bir şeydi. Elbette gizli hasımlarına hiçbir ipucu sunacak değildi,' bu sebeple, gerçek büyülü kolçağı çıkartmış ve onun yerine Soulez'i de kandırmış olan sahtesini takmıştı.

Geçit kapandığı anda ara sokağa bakındı, tekrar gerçek kolçağı taktı ve sahtesini kemerinin arka tarafında, pelerininin katlan arasına gizlenmiş olan küçük bir keseye tıkıştırdı.

İlk olarak Morik'in odasına gitti ve küçük hırsızın odasına daha fazla güvenlik tuzağı veya hilesi eklememiş olduğunu fark etti. Bu gerçek Entreri'yi şaşırttı, zira eğer Morik acımasız liderlerini tekrar hayal kırıklığına uğrattıysa, ziyaretçi beklemesi gerekirdi. Dahası, hırsızın bu küçük binadan kaçmamış olduğu da barizdi. .

Oturup beklemekle yetinmeyecek olan Entreri, tekrar Luskan. sokaklanna çıktı ve tavernadan tavernaya, gölgeden gölgeye dolaştı. Birkaç dilenci ona yaklaşacak oldu ama Entreri onları tek bir dik bakışla uzaklaştırdı. Bir yankesici, kemerinin sağ tarafına yerleştirmiş olduğu para kesesine doğru hamle yaptı. Entreri onu kaldırım oyuğunun üzerinde, bileği kiralık katilin basit bir hamlesiyle paramparça olmuş bir halde bıraktı.

Belli bir süre sonra, Morik'in evine geri dönme zamanının geldiğini düşünmeye başladığı sırada, kiralık katil Yarım-Ay Sokak'ta Korsan Palası adıyla bilinen bir binaya geldi. Mekan neredeyse boştu, gürbüz bir hancı pislenmiş tezgâhı siliyor ve sıska bir adam

karşısında oturmuş, gevezelik ediyordu. Mekanda kalmış olan birkaç müdavimin içinde başka bir siluet Entreri'nin ilgisini çekti.

Adam, bann en sol köşesinde, duvann yanında, yıpranmış pelerininin başlığını kafasına geçirmiş bir halde rahat ve sessizce oturuyordu. Ritmik bir şekilde nefes alış verişine, omuzlarının sarkıklığına, kafasının sağa sola sallanışına bakılırsa uyuyordu; ama Entreri onu ele veren birkaç işaret gördü —meselâ sallanan kafasının, sözde uyumakta olan adamın etrafını gözetlemesine olanak tanıyacak açılarda hareket etmeye devam etmesi gibi.

Kiralık katil, sözümona uyuyan adamın kafası, onun odada bulunduğunu görebilecek bir açıya geldiğinde, omuzlarının hafifçe gerginleştiğini gözden kaçırmadı.

Entreri bar tezgâhına ilerleyip, gergin ve sıska olan adamın yanına geldi. Adamsa ona, "Arumn'un bu geceki servisi bitti,"dedi.

Entreri ona baktı, karanlık gözleri adamı baştan aşağı ölçüp tarttı. "Altınım senin için yeterli değil mi?" diye sordu hancıya, barın arkasındaki gürbüz adama göz gezdirmek için hafifçe dönerek.

Entreri, hancının kendisine uzun uzun bakıp onu tarttığını fark etti. Arumn'un gözlerine saygı dolu bir bakışın geldiğini gördü. Buna şaşırmamıştı. Bu hancı da, diğer birçoğu gibi, her şeyden önce müşterilerini anlayarak hayatta kalıyordu. Entreri, zarif ve sağlam hareketler sergiliyor, yeteneklerini gizlemek için hiçbir çaba göstermiyordu. Bara yaslanmış bir halde uyuma numarası yapan adam hiçbir şey söylemedi, gergin olan sıska adam da öyle. "Ah, Josi kabadayılanıyor, o kadar," dedi hancı Arumn, "fakat burayı erken kapatmayı gerçekten de planlıyordum. Bu akşam içki içmek isteyen pek fazla kişi yok." .

Bu sözlerle tatmin olan Entreri sol tarafa, uyuyormuş gibi yapan adamın ufak tefek vücuduna baktı. "İki bal likörü," dedi, tezgâhın üzerine iki tane parlak altın sikke bırakarak —ki bu da, içkilerin bedelinin on katıydı.

Kiralık katil, Arumn'a veya öbür tarafta sürekli olarak kıpırdanıp duran tedirgin Josi'ye hiç aldırış etmeden, "uyuyan" adamı izlemeye devam etti. Hatta Josi ona adını sordu ve Entreri onu duymazdan

geldi. Sadece bakmaya, ölçüp tartmaya, her hareketini incelemeye ve bunlan Morik hakkında bildiği şeylerle kıyaslamaya devam etti.

Bardakların tezgâha koyulduğunda çıkan çınlama sesiyle birlikte döndü. İçkilerden birini eldivenli sağ eliyle kaldırdı ve kıvamlı sıvıyı dudaklarına götürdü. Aynı anda ikinci bardağı sol eliyle kavradı ve onu da kaldırmak yerine tezgâhın üzerinde hızla kaydırdı. Bardağı tezgâhın kenarından devrilip uyuyan adamın kucağına dökülecek şekilde kusursuz bir açıyla savurmuştu.

Morik —ve bu gerçekten Morik idi— son anda elini kaldırıp bal likörünü kavradığını, yakalayışınm sarsıntısını engellemek ve bardaktan sıçrayan içkinin bir damlasının bile üzerine dökülmemesini sağlamak için elini geriye doğru açtığını gördüğünde, kiralık katilin gülümsemesi genişledi.

Entreri bar taburesinden kalktı, likör bardağını aldı ve Morik'e onu dışarıda beklemesini işaret etti. Fakat daha bir adım atmıştı ki, koluna doğru yapılan bir hareket sezdi. Arkasını dönüp baktığında Josi Puddles'ın kendisine doğru uzanmakta olduğunu gördü. "Hayır, bunu yapamayacaksın!" diye belirtti sıska adam.

"Arumn'un bardaklarını alıp gidemezsin."

Entreri kendisine yaklaşan eli izledi ve gözlerini kaldırıp dosdoğru Josi Puddles'ın gözlerinin içine baktı. Sadece tek bir bakışla ve o feci, sakin, ölümcül tavrıyla, eğer eli Entreri'nin koluna şöyle bir değerse bile bunu kesinlikle yaşamıyla ödeyeceğini Josi'ye belirtmiş oldu.

"Hayır, bunu..." diyecek oldu Josi tekrar, ama sesi çatladı ve eli duruverdi. Anlamıştı. Sıska adam mağlup olmuş bir halde tezgâha geri çekildi.

"Altın, bardakların bedelini fazlasıyla karşılar," diye belirtti hancıya. Arumn da son derece ürkmüş görünüyordu.

Kiralık katil kapıya yöneldi ve hancının Josi'yi ahmakça davrandığı için alçak sesle paylamasıyla biraz eğlendi.

Sokak sessizdi, karanlıktı ve Entreri Morik'in tedirginliğini hissedebiliyordu. Bunu adamın ihtiyatlı duruşundan ve devamlı sağa sola bakman gözlerinden anlayabiliyordu.

"Mücevherler bende," diye derhal bildirdi Morik. Kendi apartmanına doğru ilerlemeye başladı ve Entreri onu takip etti.

Karanlık odaya girdikleri anda Morik'in mücevherleri ona sunması —ve kesenin boyutları Entreri'nin, hırsızın efendilerinin beklentilerini kesinlikle karşılamış olduğuna inanmasını sağlayacak cinstendi— kiralık katile ilginç gelmişti. Eğer Morik mücevherlere sahip idiyse, neden onları zamanında teslim etmemişti? Hiç de ahmak olmayan Morik, ortaklarının değişken ve son derece tehlikeli doğasını kesinlikle anlıyor olmalıydı.

"Benimle ne zaman bağlantı kurulacağını merak ediyordum," dedi Morik. Tamamen sakinmiş gibi görünmeye çalıştığı barizdi. "Ayrıldığından bir gün sonra mücevherleri elde ettim, ama Rai-guy veya Kimmuriel'den bir haber alamadım."

Entreri başıyla onayladı, ama hiçbir şaşkınlık emaresi göstermedi —ki aslında, bu konuyu enine boyuna düşünen kiralık katil buna hiç şaşırmamıştı. Ne de olsa, söz konusu olan drowlardı. Uygun gördüklerinde ve öldürmek istediklerinde öldürürlerdi.

Belki de Entreri'yi buraya Morik'i öldürmek üzere göndermelerinin sebebi, Morik'in daha güçlü çıkacağını ummalarıydı. Belki de her iki şekilde de bu onları ilgilendirmiyordu. Sadece hadiseyi izleyerek eğleneceklerdi.

Ya da belki Rai-guy ile Kimmuriel, Jarlaxle'ın bariz bir şekilde sergilediği Bregan D'aerthe'yle birlikte köklü olarak yerleşme çabalarını suya düşürmeye heveslilerdi. Morik'i ve onun gibi diğerlerini öldürecek, bağlan kopartacak ve yuvaya geri döneceklerdi. Kara kolçağını havaya kaldırdı ve herhangi bir büyülü titreşim aradı. Morik'in üzerinde ve odanın içinde bazı düşük seviyeli büyüler tespit etti, fakat hiçbiri ona herhangi bir uzgörü büyüsü gibi gelmemişti. Zaten bu alanı uzgörmek için yapılmış büyü veya siyonik girişimler karşısında herhangi bir şey yapabileceğinden değildi. Entreri, kolçağın sadece dosdoğru kendisine yöneltilmiş olan büyüleri yakalayabildiğim çoktan keşfetmişti. Aslında, kolçağın gücü son derece sınırlıydı. Rai-guy'ın şimşek oklarından birini yakalayıp ona geri yollayabilirdi, ama eğer Rai-guy odayı bir alev topuyla doldurursa...

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Morik, aklı başka yerde olan kiralık katile.

"Buradan çık," diye talimat verdi Entreri. "Bu binadan ve bu şehirden git. En azından kısa bir süreliğine."

Bariz bir şekilde kafası karışmış olan Morik ona öylece bakmakla yetindi.

"Beni duymadın mı?"

"Bu emir Jarlaxle'dan mı geliyor?" diye sordu Morik. Son derece kafası karışmış görünüyordu. "Kimliğimin açığa çıktığından ve bunun, onunla olan ortaklığım sonucunda bir şekilde ona işaret ettiğinden mi korkuyor?"

"Sana defolup gitmeni söylüyorum, Morik," diye yanıtladı Entreri. "Ayrıca bunu ben söylüyorum, Jarlaxle değil. Rai-guy veya Kimmuriel hiç değil."

"Sana karşı tehdit mi oluşturuyorum?" diye sordu Morik. "Bir şekilde lonca içinde yükselmene mi engel oluyorum?"

"O kadar ahmak mısın?" diye sordu Entreri.

"Bana bir kralın hazinesi vaat edilmişti!" diye itiraz etti Morik. "Onlarla anlaşmamın tek sebebi—"

"Başka bir seçeneğinin olmamasıydı," diye sözünü kesti Entreri. "Bunun doğru olduğunu biliyorum, Morik. Belki de bir seçeneğinin olmaması şu anda işine yarayacak tek şeydir."

Bariz bir şekilde tepesi atmış olan ve hiç de ikna olmuş görünmeyen Morik kafasını sağa sola salladı. "Luskan benim yuvam," diyecek oldu.

Charon'un Pençesi kırmızı ve kara bir parıltıyla kınından çıktı. Entreri kılıcı Morik'e doğru, sola ve sağa, sonra da kafasının hemen üzerinden savurdu. Kılıç üç hamlenin her birinde ardında bir kül bulutu bıraktı ve Entreri Morik'i tam anlamıyla saydamsız duvarlar içine hapsetmiş oldu. O kadar hızlı hamle yapmıştı ki, afallamış ve sersemlemiş olan haydut, kendi silahını çekme fırsatı bile bulamamıştı.

"Buraya mücevherleri almak, hatta seni azarlamak veya uyarmak için gönderilmedim, ahmak," dedi Entreri soğukça —son derece

soğuk bir sesle. "Seni öldürmek üzere gönderildim."

"Ama... "

"İttifak kurduğun kişilerin ne kadar şeytani olduğu konusunda hiçbit fikrin yok," diye devam etti kiralık katil. "Buradan kaç —bu binadan ve bu şehirden. Canım seviyorsan kaç, ahmak Morik. Eğer seni kolayca bulamayacaklarsa arama zahmetine de girmezler — onlar için uğraşılmaya değecek biri değilsin. Bu yüzden kaç git, onların görüş sahasının dışına çık ve onlardan kurtulmuş olmayı umut et."

Morik orada, hâlâ büyülü bir yolla havada asılı duran kara külden duvarların içinde sıkışmış, ağzı safi bir hayretle bir karış açılmış bir halde kalakaldı. Sadece biraz dönerek sağa sola bakındı ve acı acı yutkundu. İşte Entreri'ye, rakibinin kendisinden ne kadar güçlü olduğunu ancak o zaman anladığını belli etmiş oldu. Kiralık katilin daha önceki ziyaretinde Morik'in tuzaklanm kolaylıkla aşmasına rağmen, Morik'e Artemis Entreri'nin nasıl ölümcül biri olduğunu esas gösteren şey az önce sergilediği acımasız kılıç ustalığıydı.

"Neden bunu istesinler...?" diye sormaya cüret etti Morik. "Ben bir müttefikim, Bregan D'aerthe'nin kuzeydeki gözüyüm. Jarlaxle bizzat bana talimat verdi..." Entreri'nin kahkahasını duyunca durdu.

"Sen bir iblithsva" diye açıkladı Entreri. "Pisliksin. Drowlardan değilsin. Sadece bu bile seni onlar için bir oyuncaktan ibaret kılmaya yeter. Seni gerçekten öldürecekler —onların emrine göre seni şimdi ve burada öldürmeliyim."

"Fakat onlara karşı geliyorsun," dedi Morik ve Entreri'ye inanmaya başlayıp başlamadığı ses tonundan net bir şekilde anlaşılmıyordu.

"Bunun bir çeşit sadakat sınavı olduğunu düşünüyorsun," diye doğru bir tahminde bulundu Entreri, söylediği her sözle kafasını sağa sola sallayarak. "Drowlar sadakat sınavı yapmaz, Morik, çünkü sadakat beklemezler. Onlarlayken, sadece korkuya dayanan Lrpket'ler hakkında yapılan tahminler geçerlidir."

Entrerı geri cet kendi düşüncelerinde yankılanmasına izin verdi. Zira,

"Ama gitmeme izin vermekle onlara sadakatsizlik etmiş olursun » diye belirtti Morik. "Biz dost değiliz, aramızda borç ok ve pek az irtibatımız var. Neden bunu bana söylüyorsun ki?" Entreri «eri çekildi

ve bu soruyu Morik'in beklediğinden daha derin bir seklide düşündü, hırsızın bu mantıksız duruma bakış Sinlikle Entreri'nin burada yaptığı şey kulağa hiç mantıklı Çimiyordu. Buradaki işini halledip kendini hiçbir tehlikeye atmadan Calımport'a geri dönebilirdi. Ama tam tersine ve tıksız bir şekilde, Morik'in gitmesine izin vermesinde Entreri için hiçbir kazanç yoktu.

'Neden bu sefer farklı?' diye kendi kendine sordu kiralık katıl. Rircok kişiyi öldürmüştü ve bunu çoğunlukla buna benzer durumlarda, bir lonca başkanının küstah ve tehlikeli olan aşağı Ceviyeli birini cezalandırmak istediğinde yapmıştı. Suçları Midisine asla bildirilmemiş, belki de esasında hiçbir suç slememiş olan Morik gibi kimseler olan kişileri öldürme emirlerim yerme getirmişti.

Hayır, Artemis Entreri bu son düşünceye kendini tam otaraK inandıramadı. Onun öldürdüğü kimseler, hepsi birden, yeraltı dünyasıyla ilişkisi olanlara karşı çıkan kişilerden veya yanlış bir lava karışıp kiralık katilin işine burnunu sokan cahil iyilikseverlerden oluşuyordu. Hatta Drizzt Do'Urden'ın, yanı o drow suretindeki paladinin dahi Entreri'nin düşmanı olmasının sebebi', kiralık katilin Regis'i ve onun Pook Paşa'dan çaldığı büvülü yakut süsü geri götürmesini engellemiş olmasıydı. Yıllar sürmüştü, ama Entreri Drizzt Do'Urden'i öldürmesini, drowun istenmedik ve ahlaksızca yapılmış olan müdahalesinin bir sonucu olarak mantığa dayandırmıştı. Entreri'nin zihninde ve yüreğinde, onun ellerinde can veren kişiler büyük oyunu oynamış, masumiyetlerini güç veya maddi kazanç için bir kenara atmış olan Entreri'ye göre, öldürdüğü herkes bunu gerçekten hak etmişti, çünkü o katillerin katiliydi, başka türlü olmasına izin vermeyen acımasız bir oyunda hayatta kalan kişiydi.

"Neden?" diye tekrar sordu Morik, Entreri'yi düşüncelerinden sıyırarak- Kiralık katil bir anlığına hayduda baktı ve muntazam bir şekilde çözümleyemeyeceği kadar karmaşık olan bu soruya hızlı ve basit bir cevap verdi, ki bu cevap Artemis Entreri'nin fark etmediği kadar gerçeklik payı taşıyordu.

"Çünkü drowlardan, insanlardan ettiğimden daha fazla nefret ediyorum."

KISIM 2 ALET OLAN KİM? SAHİP OLAN KİM?

Entreri yeniden Jarlaxle'la ittifak mı kurmuş?

Bazıları için (ki başta benim için de) ne de garip bir çift gibi, hayal edilebilecek en rahatsız edici kâbustan fırlamış bir görüntü gibi görünüyorlar. Bana sorulacak olursa, şu koca dünyada Bregan D'aerthe lideri Jarlaxle kadar üçkağıtçı ve becerikli biri daha yoktur. O mükemmel bir fırsatçı, rothe pisliğinden bir krallık kurmayı başarabilen kurnaz bir liderdir. Jarlaxle,

Menzoberranzan 'ın anaerkil toplum düzeni içinde bir Matron Ana kadar gönenmeyi başarmış biridir.

Gizemli Jarlaxle, babamı tanıyan, Zaknafein ile eskiden dost olduğunu iddia eden kişi.

Zaknafein ile dostluk kurmuş olan bir drow, nasıl olur da Artemis Entreri'yle ittifak yapabilir? İlk bakışta bu fikir tutarsız, hatta mantıksız görünüyor. Fakat yine de Jarlaxle'ın önceki iddiasına inanıyor ve ikinci haberin de doğru olduğunu biliyorum —hem de ikinci kez.

Profesyonel açıdan bakınca, bu birleşmede hiçbir gizem görmüyorum. Entreri her zaman gölgeler arasındaki bir mevkii tercih etmiş, yüksek meblağlar ödeyen patronlara bir kılıç olarak hizmet etmişti —hayır, patronlara değil. Artemis Entreri 'nin hayatı boyunca birini patronu olarak gördüğünden şüpheliyim. Daha ziyade, loncaların hizmetindeyken bile, kiralık bir kılıç olarak çalışmıştı. Bu kadar becerikli bir paralı asker, Bregan D 'aerthe 'de kendine kesinlikle bir yer bulabilir, özellikle de yüzeye geldiklerinde ve gerçek kimliklerini gizleyecek paravanlar olmaları için insanlara ihtiyaç duyduklarında. Bu sebeple, Jarlaxle için, Entreri ile yaptığı ittifak son derece uygun bir şey.

Ama ikisinin arasında başka bir şey, bundan daha fazla bir şey mevcut. Bunu Jarlaxle in adamdan söz edişinden ve paralı askerin Entreri'yle benim aramdaki o son dövüşü ayarlamak için gerçek amacından uzaklaşıp onca zahmete katlanmasından anladım. O dövüş, Entreri'nin zihin yapısıyla ilgiliydi ve kesinlikle benim için yapılmış bir iyilik değildi. Aynı şekilde, sadece Jarlaxle'ın eğlencesi için tertiplenmiş de değildi. O, kiralık katilin çok sayıdaki yeteneğine değer verirken, aynı zamanda Entreri'yi bir dostun umursayacağı gibi umursuyor.

İşte bağdaşmazlık burada gizli.

Zira Entreri ile Jarlaxle 'ın birbirini tamamlayan profesyonel yetenekleri olmasına rağmen, mizaç veya ahlaki standartlar konusunda birbirilerine uymuyorlar —ki görünüşe bakılırsa, her türlü başarılı dostluk için gerekli olan ana şartlar bu ikisidir.

Ya da belki de değildir.

Jarlaxle'ın kalbi, Entreri'ninkinden çok daha cömert. Elbette paralı asker acımasız olabilir, ama bunu gelişigüzel bir şekilde yapmaz. Onun hareketini pratik düşünce yönlendirir, zira gözlerini her zaman muhtemel kazançlara dikmiştir. Fakat bu başarılı faydacılığın ışığında bile, Jarlaxlein yüreği, kâr elde etme ihtirasına sıklıkla üstün gelmekte. Örneğin, benim birçok defa kaçmama izin vermiştir, hem de kellemi Matron Malice 'e veya Matron Baenre 'ye teslim etmek ona çok daha büyük bir kazanç sağlayacakken. Artemis Entreri'de böyle bir cömertlik var mı?

Hiç yok.

Aslında eğer Jarlaxle'ın kuledeyken beni ölümden döndürdüğünü öğrenmiş olsaydı, Entreri'nin önce beni öldürmeye çalışacağını, sonra da tüm gazabını Jarlaxle'a çevireceğini düşünüyorum. Böyle bir dövüş hâlâ yaşanabilir ve eğer yaşanırsa, Artemis Entreri'nin, rakibinin kendisinden çok daha üstün olduğunu öğreneceğine inanıyorum. Entreri'ye üstün gelecek olan, her ne kadar kurnaz ve söylentilere göre iyi bir savaşçı olsa da tek başına Jarlaxle değil, faydacı Jarlaxle'ın çok sayıdaki ölümcül müttefikleri olur.

İşte paralı askerin Artemis Entreri'yle ilgilenmesinin ve onun üzerinde kontrol sağlayabilmesinin sırrı da burada. Jarlaxle adamın değerini anlıyor ve ondan korkmuyor. Çünkü Jarlaxle 'ın mükemmelleştirdiği ve Entreri'nin sahip olmadığı bir özellik var: üyeleri birbirine bağlı olan olan bir örgüt kurma becerisi. Entreri, Jarlaxle'ı öldürmeye kalkışmayacak, zira Entreri'nin Jarlaxle'a ihtiyacı olacak.

Jarlaxle bunu sağlayacak. Ağını onun etrafına örüyor. Her zaman karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan bir şebeke, tüm güvenliğin —Bregan D'aerthe'nin çok sayıdaki tehlikeli rakibine karşı— kaçınılmaz bir şekilde, adı Jarlaxle olan kontrole ve yatıştırıcı etkiye sahip kişiye bağlı bir şebeke bu. O nihai olarak ortak paydada birleştiren biri,

katıksız bir diplomat. Entreri ise yalnız başına olan ve etrafmdakilere hakim olma ihtiyacı duyan bir adam.

Jarlaxle baskı yapar. Entreri ise hakim olur.

Ama Jarlaxle ile birlikteyken, Entreri hiçbir çeşit kontrol sağlayamayacak, zira paralı asker lideri buna izin vermeyecek kadar köklü bir yerleşime ve keskin bir zekaya sahip.

Ama yine de, ittifaklarının dayanacağına ve dostluklarının büyüyeceğine inanıyorum. Kesinlikle ikisi için de bazı sürtüşmeler olacak, belki de çok tehlikeli gerginlikler yaşanacaktır. Belki de Entreri çoktan benim oradan ayrılışımın ardındaki gerçeği öğrenmiş ve ya Jarlaxle'ı öldürmüş, ya da bunu yapmaya çalışırken ölmüştür. Ama ittifak ne kadar uzun dayanırsa, o kadar güçlenecek dostluk da o denli kök salacaktır.

Bunu söylüyorum, çünkü en sonunda Jarlaxle'ın felsefesinin galip geleceğine inanıyorum. Bu ikisi içinde hatalarıyla kısıtlanan kişi Artemis Entreri. Kesin kontrol kurma arzusu, güvenebilmekten yoksun olmasıyla körükleniyor. Bu isteği onun tanıdığım en iyi dövüşçülerden birine dönüşmesini sağlamış olsa da, aynı zamanda onu, kendisinin bile bomboş olduğunu anlamaya başladığı bir yaşama itti.

Profesyonel açıdan Jarlaxle, Artemis Entreri'ye güvenlik ve faaliyetleri için bir dayanak sunuyor. Entreri ise Jarlaxle 'a ve tüm Bregan D 'aerthe 'ye yüzey dünyasıyla net bir bağlantı sağlıyor.

Ama Jarlaxle kişisel olarak Entreri'ye bundan da fazlasını sunuyor, ona yalnız bir yaratık olarak üstlendiği rolden en sonunda sıyrılma şansı tanıyor. Entreri'ın'n, ikimizin de ayrı şekillerde esir düşmüş olduğu Menzoberranzan'dan kaçtığımız zamanki halını hatırlıyorum. O zaman da.Bregan D'aerthe'yle birlikteydi, ama o drow şehrinde Artemis Entreri, hiç beğenmediği boş ve karanlık bir aynaya bakmıştı. Peki şimdi neden Jarlaxle'ın yanma dondu?

Bu, Jarlaxle 'ın çekici tılsımının, kara elflerin en zekisinin arzu ve ittifak yaratma konusundaki önsezi dolu kavrayışının bir göstergesi. Entreri 'nin şu anda bir kez daha görünüş itibarıyla Jarlaxle ile birlikte olması gerçeği bile, ikisinin temel felsefelerinin, mizaç ve ahlakı yapıları arasındaki çarpışmayı daha şimdiden paralı askerin

kazanmaya başlamış olduğunu bana söylüyor. Entreri henüz bunu anlamasa bile, eminim ki, Jarlaxle onu, bir ittifak sunmaktan çok ona bir örnek teşkil ederek güçlendirecek.

Belki de, Jarlaxle'ın yardımıyla, Artemis Entreri halı hazırda içinde bulunduğu bomboş yaşamdan sıyrılmanın bir yolunu bulacak.

Ya da belki de Jarlaxle eninde sonunda onu öldürecek.

Her iki seçenekte de, sanırım dünya daha iyi bir yer olacak. — Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 9 KONTROL VE İŞBİRLİĞİ

Bakır Ante o akşam oldukça kalabalıktı. Buçukluklar masaların etrafına doluşmuş, zar atıyor veya buna benzer şans oyunları oynuyordu. Aynı zamanda hepsi de, şehirde ve civarda son zamanlarda yaşanan hadiseleri fısıldaşıyorlardı. Fakat hepsi de sessizce konuşuyordu, zira bu gece tavernada bulunan az sayıdaki insan arasında, son derece göze çarpan iki kişi vardı. Son zamanlarda yaşanan heyecan verici hadiselerde merkezi rol oynamış olan iki kişi.

Sharlotta Vespers kendisine atılan çok sayıdaki bakışın farkındaydı ve bu buçuklukların birçoğunun, bu gece ona arkadaşlık eden kişinin gizli müttefikleri olduğunu biliyordu. Neredeyse Entreri'nin ona sunduğu, buraya, yani Dwahvel Tiggerwillies'in evine gelip onunla özel bir görüşme yapma teklifini reddedecekti, ama bu mekanın değerini biliyordu. Bakır Ante, Rai-guy ile Kimmuriel'in izleyen gözlerinin ötesinde bir yerdi ve Entreri bunun, herhangi bir görüşme için gerekli bir şart olduğunu söylemişti.

"Calimport sokaklarında o kılıçla elini kolunu sallayarak dolaştığına inanamıyorum," diye sessizce belirtti Sharlotta.

"Son derece belirgin bir kılıç," diye itiraf etti Entreri, ama ses tonunda biraz olsun endişe tınısı yoktu.

"İyi tanınan bir kılıç," diye yanıtladı Sharlotta. "Kohrin Soulez'i ve Dallabad'ı tanıyan herkes, onun bu kılıçtan asla kendi rızasıyla ayrılmayacağını da bilir. Fakat sen burada durmuş, onu bizden yana bakan herkese alenen gösteriyorsun. Birileri bunu, Dallabad'ın düşüşü ile Basadoni Loncası arasında açık bir bağlantı olarak düşünebilir."

"Nasıl yani?" diye sordu Entreri ve Sharlotta'nın yüzünde beliren katıksız öfkeden büyük bir haz duydu.

"Kohrin öldü ve Artemis Entreri onun kılıcını taşıyor," diye huysuzca belirtti Sharlotta.

"O öldü ve bu yüzden kılıç artık onun işine yaramaz," diye karşılık verdi Entreri, sanki bunu hiç umursamıyormuşçasına. "Sokaklarda bilinen şey, onun öz kızı tarafından düzenlenen bir darbede öldürüldüğü ve kızın, söylentilere göre, Kohrin gibi Charon'un Pençesi tarafından esir edilmek istemediği."

"Böylece kılıç pat diye Artemis Entreri'nin eline mi düşüyor yani?" diye sordu Sharlotta, duyduklarına inanamayarak.

"Kohrin'in kılıcı satmak için kendisine sunulan bedeli —ki bu da saçmalık derecesinde fazla miktarda altındı— reddetmesinin, bu darbe için hızlandırıcı etki yarattığına işaret ediliyor," diye devam etti Entreri, sandalyesinde rahatça arkasına yaslanarak. "Ahdahnia, babasının bu alışverişi reddettiğini öğrenince..." "İmkânsız," diye nefes verdi Sharlotta, kafasını sağa sola sallayarak. "Bu hikâyeye inanılmasını gerçekten umuyor musun?" Entreri çarpıkça gülümsedi. "Sha'lazzi Ozoule'un sözlerine çoğunlukla inanılır," diye belirtti. "Kılıcı satın almak için arabuluculuğu, Dallabad'daki darbeden sadece birkaç gün önce Sha'lazzi yapmıştı."

Sharlotta sandalyesinde arkasına yaslandı ve bütün bu bilgilen hazmedip çözümlemeye çabaladı. Sokaklarda, hakikaten de Kohrin'in bir darbe sırasında öldürüldüğü söyleniyordu — Jarlaxle'ın Kristal Parçası'ın kullanarak Dallabad birliklerinin geri kalanını kontrol altında tutması, vahadan dışarı sızan tüm bilgilerin tutarlılık göstermesini sağlamıştı. Crenshinibon'un hükmü sürdükçe, Dallabad'a yapılan saldırının ardındaki gerçeği açığa çıkartacak bir delil olmayacaktı. Eğer Entreri gerçeği söylediyse —ki Sharlotta'nın aksine inanmak için geçerli bir sebebi yoktu— Kohrin'in Charon'un Pençesi'ni satmayı reddetmesi, Basadoni Loncası tarafından düzenlenen herhangi bir hırsızlık veya saldırıya işaret etmek yerine sadece darbe için hızlandırıcı bir etki olarak görülecekti.

Sharlotta, hiddet ve takdirle dolu bir ifadeyle, dik dik Entreri'ye baktı. Adam göz dikmiş olduğu kılıcı eline geçirişinin ardındaki gerçeği her türlü açıdan gizlemişti. Entreri'yle tehlikeli Rai-guy ve

Kimmuriel ile arasındaki ilişkiyi iyi bilen Sharlotta, kiralık katilin kara elfleri Dallabad'a özellikle o kılıcı almak için yönlendirmiş olduğundan hiç şüphe duymuyordu.

"Birçok katmanı olan bir ağ örüyorsun," diye belirtti kadın.

"Uzun süredir kara elflerle birlikteyim," diye kaygısızca yanıtladı Entreri.

"Ama felaketin eşiğinde dolaşıyorsun," dedi Sharlotta. "Loncaların birçoğu daha şimdiden Dallabad'ın düşüşünü Basadoni Loncası'yla ilişkilendirmiş durumda, sen de şimdi çıkmış Charon'un Pençesi'yle gerine gerine ortalıkta dolaşıyorsun. Diğer söylentiler elbette akla yatkın geliyor, ama senin hareketlerin bizi Kohrin Soulez'in öldürülmesi olayından uzaklaştırmaya pek yaramıyor."

"Paşa Da'Daclan veya Paşa Wroning'in tutumu nedir?" diye sordu Entreri, endişelenmiş gibi yaparak.

"Da'Daclan ihtiyatlı davranıp aleni bir hareket sergilemiyor," diye yanıtladı Sharlotta. Entreri, kadının ciddi ses tonu karşısında sırıtışını gizledi, zira kadının yemi yuttuğu barizdi. "Fakat bu durumdan ve Dallabad konusunda vardığı güçlü çıkarımlardan hiç hoşnut değil."

"Hiçbirinin olmayacağı gibi," diye mantık yürüttü Entreri.

"Tabii, Jarlaxle kristal kuleleri yükseltme konusunda aşırı derecede pervasız davranmazsa."

Yine, kadının zaten bilmediği bir bilgiyi vermekten çok, Sharlotta'nın tepkisini ölçmek için dramatik bir şekilde ciddi bir tonlamayla konuşmuştu. Kadının dudağının hafifçe titrediğine dikkat etti. Sinir bozukluğu? Korku? Tiksinti? Entreri, Rai-guy ile Kimmuriel'in Jarlaxle'dan memnun olmadıklarını ve bağımsız fikir yapısına sahip olan o iki teğmenin, belki de bilinçli olan ve hükmeden Kristal Parçası'ınn ciddi problemlere yol açtığını düşündüğünü anladı. Onu Morik'i öldürmeye göndermelerinin sebebi bariz bir şekilde loncanın yüzeydeki varlığını zayıflatmaktı, peki öyleyse neden Sharlotta hâlâ hayattaydı? Bregan D'aerthe'nin karanlık tahtına göz dikmiş olan iki muhtemel isimle ortak mı olmuştu?

"Olan oldu ve artık geri çevrilemez," diye belirtti Entreri. "Gerçekten de Charon'un Pençesi'ni arzuluyordum —hangi savaşçı arzulamaz ki?— ama Sha'lazzi Ozoule, kılıcı satın almak için yapılan

cömert teklifin Kohrin tarafından reddedildiği ve Ahdahnia Soulez'in babasının, özellikle de kılıç konusundaki seçimlerinden memnun kalmadığını açık açık söyleyişi hakkında yaydığı hikâyeler, Bregan D'aerthe'nin ve burada yaptığımız işin lehine işliyor. Jarlaxle'ın kuleyi inşa etmek için bir yere ihtiyacı

vardı ve biz de ona bir tane bulduk. Bregan D'aerthe'nin artık şehrin ötesinde de gözleri var ve yakın nüfuz alanımızın dışında yükselen bütün tehditleri gözleyebileceğiz. Herkes kazanıyor."

"Ve Entreri kılıcı aldı," diye belirtti Sharlotta.

"Herkes kazanıyor," dedi kiralık katil tekrar.

"Tabii çok uzağa, çok cesurca açılıp da tüm dünya bize karşı birleşene kadar," dedi Sharlotta.

"Jarlaxle asırlardır böyle bir uçurumun kenarında yaşıyor," diye yanıtladı Entreri. "Henüz hiç tökezlemedi."

Sharlotta cevap verecek oldu, ama sözlerini son anda yuttu.

Ama Entreri kadının ne diyeceğini biliyordu, sohbetin hızlı temposu, git gide yükselen heyecanı ve sürati ona nadir görülen korunmasız bir an yaşatmış ve Sharlotta dile getirmediği düşüncesini açık etmişti. O asırlar içinde Jarlaxle'ın Crenshinibon'a hiç sahip olmadığını söylemek üzereydi ve bundan çıkartılacak net bir sonuç da, bunca asır içinde Crenhsinibon'un Jarlaxle'a hiç sahip olamamış olmasıydı.

"Rai-guy ile Kimmuriel'e endişelerimiz konusunda hiçbir şey söyleme," diye ona buyurdu Entreri. "Zaten korkmuş durumdalar ve korkan yaratıklar —hatta drowlar bile— ciddi hatalar yapar.

Sen ve ben uzaktan izleyeceğiz; eğer işler iç savaşa varırsa belki de bundan sıyrılmanın bir yolunu bulabiliriz."

Sharlotta başıyla onayladı ve Entreri'nin bu ses tonundan kendisine çekilme izni verdiğini anladı. Ayağa kalkıp tekrar başıyla onayladı ve odayı terk etti.

Entreri bu onaya bir an olsun inanmadı. Kadının büyük ihtimalle dosdoğru Rai-guy ile Kimmuriel'e koşturup, bu sohbeti çarpıtarak kendi çıkarına çevirmeye çalışacağını biliyordu. Ama zaten amaç da buydu, öyle değil mi? Entreri az önce Sharlotta'yi elini açmaya, git

gide genişleyen bu entrika ağı içinde kime sadık olduğunu göstermeye zorlamıştı. Kesinlikle, en son iddiası, yani ikisinin bu işten sıyrılmanın bir yolunu bulabileceği konusunda söylediği sözler, onu çok iyi tanıyan ve Bregan D'aerthe'den kaçarken kendisini yanına alma zahmetine dahi girmeyeceğini bilen Sharlotta'ınn kulağına son derece boş gelmişti. Entreri daha evvel —Tallan Belmer'dan sıçanadam Rassiter'a kadar— ortağı gibi görünen birçok kişiye yaptığı gibi, Sharlotta'ınn da sırtına hançerini saplardı.

Kiralık katil; Sharlotta, Rai-guy ve Kimmunel'in, Crenshinibon'un Jarlaxle üzerinde kötü etkileri olduğuna, ziynetin kurnaz paralı askeri Bregan D'aerthe'nin yüzeydeki çıkarlarım felakete sürükleyecek bir yöne doğru götürdüğüne dair vardıkları kanıda haklı olabileceklerini düşünmeye başlamıştı. Elbette ki, kara elflerin Menzoberranzan'a geri dönmesinin o kadar da kötü bir şey olacağından emin olmayan Entreri bunu hiç önemsemiyordu. Entreri'nin fikir yapışma göre daha önemli olan, paralı asker çetesinin ileri gelenleriyle arasındaki ilişkinin dinamik yapısıydı. Rai-guy ile Kimmuriel ırkçılıklarıyla nam salmışlardı ve drow olmayan herkesten nefret ettikleri gibi ondan da nefret ediyorlardı —hatta, Entreri'nin yetenekleri ve hayatta kalma içgüdüsü onlara karşı büyük bir tehlike arz ettiği için kiralık katile daha da fazla nefret duyuyorlardı. Jarlaxle onu korumazsa başına gelecekleri hayal etmek Artemis Entreri için hiç de zor değildi. Büyücülerin felaketi olan Charon'un Pençesi'ni ele geçirmesiyle cesareti epey artmış da olsa, drow rahip-büyücü ve siyonisistle yapacağı herhangi bir savaşta kılıcın şartları eşitleyeceğini hiç sanmıyordu. Eğer Bregan D'aerthe'nin komutasını o ikisi ele geçirirse ve ellerinde derhal kullanabilecekleri yüzden fazla drow savaşçı olursa...

Entreri bu koşullardan hiç hoşlanmıyordu.

Jarlaxle'ın düşüşünün, kendi sonundan neredeyse hemen önce geleceğini hiç şüphesiz biliyordu.

Kimmuriel, Dallabad'ın altındaki tünellerde biraz tedirgin bir halde yürümekteydi. Ne de olsa söz konusu olan bir haszakkin, bir illithid idi —yani sağı solu belirsiz ve ölümcül. Yine de drow yalnız başına gelmiş ve bunu yapabilmek için Rai-guy'ı kandırmıştı.

Dünyadaki bazı şeyleri sadece siyonisistler anlayıp takdir edebilirdi.

Tünelde aniden bir köşeyi dönen Kimmuriel, şişkin kafalı yaratıkla karşılaştı. Yaratık, oyuğun arka tarafındaki bir kayanın üzerinde sakin sakin oturuyordu. Yharaskrik'in gözleri kapalıydı, ama Kimmuriel onun uyanık olduğunu biliyordu, zira yaratıktan yayılan zihinsel enerjiyi hissedebiliyordu.

'Görünüşe bakılırsa, Bregan D'aerthe ile ittifak kurmakla iyi seçim yapmışım,' diye telepatik olarak belirtti illithid. 'Buna hiç şüphe yoktu.'

'Drowlar insanlardan güçlüdür, 'diye hemfikir oldu Kimmuriel, illithidin telepatik bağını kullanıp kendi düşüncelerini tamı tamına ileterek.

Bu insanlardan güçlü,' diye düzeltti Yharaskrik.

Kimmuriel, bu konuyu üstelememeye karar vererek başını öne eğdi, ama daha Yharaskrik'in tartışacakları vardı.

'Kohrin Soulez'den güçlü,' diye devam etti illithid. 'O adam, büyülü bir nesneye olan saplantısı yüzünden sakatlanmıştı zaten.'

Bu düşünce Kimmuriel'in bir şeyleri anlamasını, zihin yüzücüyle Dallabad Vahası'ndaki o sefil çete arasında mantıklı bir bağ bulmasını sağladı. Yharaskrik kadar kudretli bir yaratık neden zamanını bu kadar düşük seviyeli varlıklarla geçirsindi ki?

'Kudretli kılıcı ve kolçağı incelemek için gönderildin,' diye mantık yürüttü drow.

'Bazen saldırılarımızı alt edebilen şeyleri anlamak isteriz, 'diye açıkça itiraf etti Yharaskrik. 'Ama her iki nesnenin de sınırları yok değil. Kohrin Soulez'in sandığı kadar kudretli de değiller, yoksa saldırınız asla başarıya ulaşmazdı.'

'Bu kadarında zaten karar kıldık,' diye hemfikir oldu Kimmuriel.

'Kohrin Soulez ile geçirdiğim zamanın sonuna yaklaşmaktaydım,' dedi Yharaskrik. İllithidin —ki onlar tüm çoklu evrendeki en titiz yaratıklardan biri olarak görünürlerdi— kılıç ve kolçak hakkındaki tüm gerçekleri öğrendiğine açıkça işaret eden bir cümleydi bu.

'Kolçağa ve Charon'un Pençesi'ne insan Artemis Entreri el koydu,' diye açıkladı drow siyonisist.

'Elbette ki amacı buydu,' diye yanıtladı illithid. 'Senden korkuyor ve bu onun akıllı olduğunu gösteriyor. İraden kuvvetli, Oblodra Evi'nden Kimmuriel.'

Drow tekrar reverans yaptı.

'Charon 'un Pençesi adındaki kılıca saygı duy ve insanın şu anda eline taktığı kolçağa daha da büyük bir saygı duy. Onlarla birlikte, eğer dikkatli olmazsan senin güçlerini sana karşı kullanabilir."

Kimmuriel, Artemis Entreri'nin ve tehlikeli yeni silahının dikkatle izleneceğine dair düşüncelerini telepatik olarak yolladı. 'Çift nesneyi gözlemleme günlerin artık sona mı erdi? diye sordu. 'Belkide,' diye yanıtladı Yharaskrik.

'Ya da belki de Bregan D'aerthe özel yeteneklerine uygun bir konum bulabilir,'' diye önerdi Kimmuriel. Jarlaxle'ı böyle bir anlaşma için ikna etmesinin zor olacağını sanmıyordu. Kara elfler Karanlıkaltı'nda sıklıkla illithidlerle ittifak kurardı.

Yharaskrik'in duraksayışı, kuvvetli bir algıya ve zekaya sahip olan drowun ne olduğunu anlamasını sağladı. "Daha iyi bir önerin mi var?'' diye yüksek sesle sordu Kimmuriel, kıs kıs gülerek.

'Kimmuriel Oblodra dışında Bregan D'aerthe içindeki biri tarafından bilinmeden hadiselerden uzak dursam daha iyi olur,' diye tüm ciddiyetiyle yanıtladı Yharaskrik.

Bu cevap ilk başta Kimmuriel'in kafasını karıştırdı ve Kimmuriel'in, Yharaskrik ile Entreri arasında herhangi bir uzlaşmazlık çıkarsa, illithidin Bregan D'aerthe'nin Entreri ve Charon'un Pençesi'nin yanında yer almasından korktuğunu düşünmesine sebep oldu. Ama buna karşı güvence sunmaya başlamadan önce, illithid onun zihnine net bir görüntü yerleştirdi: Dallabad Vahası'nın palmiye ağaçlarının arasından güneşte parlayan kristal bir kule.

"Kuleler mi?" diye sordu Kimmuriel yüksek sesle. "Onlar sadece Crenshinibon'un tezahürleri."

'Crenshinibon. 'Bu kelime Kimmuriel'in aklında bir telaş ve büyük bir önem vurgulamasıyla yankılandı.

'O bir ziynet, 'diye telepatik olarak açıkladı drow. 'Jarlaxle'ın koleksiyonu için yeni bir oyuncak '

'Öyle değil ki o, 'diye geldi Yharaskrik'in cevabı. 'Korkarım, ki sen de korkmalısın, bundan çok daha fazlası.'

Kimmuriel kızıl kızıl parlayan gözlerini kıstı ve Yharaskrik'in düşüncelerine dikkatle odaklandı; o düşüncelerin, Rai-guy ile birlikte uzun süredir tarüştıkları korkuları doğrulayacağını tahmin ediyordu.

Jarlaxle'ın düşüncelerine sızamıyorum, diye devam etti illithid. 'Koruyucu bir nesne taşıyor.'

'Göz yaması; diye sessice yanıtladı Kimmunel. Zihnine bir büyücü, rahip veya siyonisist tarafından sızılmasmı engelliyor.

'Ama öyle basit bir nesne Crenshinibon'un tecavüzünü alt edemez, 'diye açıkladı Yharaskrik.

'Ziyneti nereden biliyorsun?'

'Crenshinibon ırkım için bir muamma değildir, zira o hakikaten kadım ve illithıdlerin karşısına birçok hadisede çıkmış bir ziynettir,''diye itiraf etti Yharaskrik. 'Hakikaten de Crenshimbon, yani Kristal Parçası, hepimizi hor görüyor, zira yalnızca bizonun cazibeli kıskacının ötesmdeyız. Kristal Parçası 'nm kesin kontrole duyduğu büyük açlığım alt etmeye gerekli olan zihinsel disipline büyük bir ırk olarak sadece biz sahibiz. Sen de, Kimmunel, Crenhsinibon'un nüfuz sahasının dışına kolayca adımını atabilirsin.'

Drow bu iddianın ne manaya geldiğim düşünmek için bir sure duraksadı, ama doğalolarak, Yharaskrik'ın Kristal Parçası nm zihinsel tecavüzünü yalnızca siyonisistlerin engelleyebileceğinden bahsettiğini çabucak anladı. Zira Jarlaxle'ın etkili göz yaması sihirbaz büyüsüne dayalıydı, zihnin kuvvetli güçlerine degü.

'Crenshinibon'un başlıca saldırısı egoya yaptığıdır, diye açıkladı illithid. 'Yücelik ve zenginlik vaatleriyle kendisine köleler Drowlardan farklı sayılmaz'diye bildirdi Kimmuriel Bregan D'aerthe'nin Morik üzerinde kullandığı yöntemi düşünerek. Yharaskrik hırıltı ve fokurtu dolu bir sesle güldü. Ziyneti^A taşıyan ne kadar hırslı olursa, kontrol edilmesi o kadar kolay olur. 'Peki ama ya taşıyan kişi hem hırslı, hem de son derece dikkatliyse?' diye_ sordu Kimmuriel, zira Jarlaxle in hırsının muhakeme yeteneğine galebe çalmasına izin verdiğine hiç - ya da en azından bundan önce hiç, zira son zamanlarda Raı-guy ile

diğerleri paralı asker liderinin bilgeliğim sorgulamaya başlamışlardı— tanık olmamıştı.

'Bazı düşük seviyeliler onun çağrısını reddedebilir, diye ıtırat etti illıthid ve Kimmuriel, Yharaskrık'in bir illithid, ya da en azından bir siyonisist olmayan herkesin düşük seviyeli olduğunu düşündüğünü bariz bir şekilde anladı. 'Crenhsinibon 'unpaladinler ve iyi rahipler, adil krallar ve soylu çiftçiler üzerinde pek az etkisi vardır, ama daha fazlasını isteyen —drowlar dahil, düşük seviyeli ırklar arasında bunu istemeyen var mı?— ve kendi çıkarı için hile ile yıkımın ötesinde geçmemiş olanlar kaçınılmaz bir şekilde Crenshinibon 'un avucunun içine düşer.'

Bunlar elbette ki Kimmuriel'in kulağına son derece mantıklı geliyordu ve Drizzt Do'Urden ile onun "kahraman" dostlarının nasıl da bu ziyneti bir kenara atmış olduklarını da açıklıyordu. Aynı zamanda Jarlaxle'ın son zamanlardaki davranışlarını da açıklıyor, Kimmuriel'in Bregan D'aerthe'nin gerçekten de yolundan saptırıldığına dair duyduğu şüpheleri doğruluyordu.

'Normalde Bregan D'aerthe'den gelecek bir teklifi reddederdim,' diye belirtti Yharaskrik biraz sonra, Kimmuriel bu bilgiyi hazmedince. 'Sen ve senin şöhretli halkın, en azından eğlenceli —ve muhtemelen aydınlatıcı ve aynı zamanda kârlı— sayılır ama korkarım ki, Bregan D'aerthe kısa süre içinde Crenshinibon 'un hükmüne boyun eğecek.'

'Peki Yharaskrik böyle bir şeyden, yani Crenshinibon 'un her zaman peşinde koştuğumuz o hırslı yolda bize lider olmasından neden korkuyor?' diye sordu Kimmuriel ve cevabı zaten biliyor olmaktan korkuyordu.

'Drowlara güvenmiyorum,' diye itiraf etti Yharaskrik, 'ama arzularınızı ve yöntemlerinizi, koyun sürüsünden farksız olan bu insanlar arasında düşman olmamamız gerektiğini anlayacak kadar iyi biliyorum. Sana güvenmiyorum, ama senden korkmuyorum da, zira benim sonumu hazırlamakla hiçbir kazanç sağlayamazsın. Ben sadece tek bir topluma bağlıyım, o da halkım ve eğer beni öldürürsen kendine pek çok kuvvetli düşman edinmiş olursun.'

Kimmuriel reverans yaptı ve illithidin gözlemlerinin doğru olduğunu belirtmiş oldu.

'Fakat Crenshinibon,' diye sözüne devam etti Yharaskrik, 'böyle bir mantık çerçevesinde hareket etmez. Dünyada her şeyi silip süpüren bir kasırgadır o, kontrol edebildiği her şeyi kontrol eden ve hakim olamadığını yok eden bir ziynettir. Şeytanların felaketi, fakat iblislerin aşkıdır. Kaosla gelen yıkım uğruna tüm kanunları reddeder. Sizin Hanımınız Lolth böyle bir ziyneti göklere çıkarır ve onun marifetlerinin doğurduğu kaostan gerçekten zevk alabilirdi —elbette Crenshinibon, onun drow temsilcilerinin aksine, herhangi bir amaç için değil, sadece yiyip yutmak için çalışmasaydı. Crenshinibon, Bregan D'aerthe'ye büyük bir güç kazandıracak —sizin için edindiği yeni gönüllü kölelere bak, ki onlara tahtından indirdiğiniz adamın kızı da dahil. En sonunda, Crenshinibon sizi bırakacak, önünüze karşı koyamayacağınız kadar büyük düşmanlar getirecek. Kristal Parçasının tarihi hep böyledir, asırlar içinde tekerrür edip durmuştur. Şişip şişip patlamaya mahkum olan disiplinsiz, dizginsiz bir açlıktır onunki.'

Kimmuriel bu düşünceler karşısında istemeden yüzünü buruşturdu, zira o yolun Bregan D'aerthe'nin hâlâ gizli olan kapısının önünde uzanmakta olduğunu görebiliyordu.

'Her şeyi yiyip yutar,' dedi Yharaskrik tekrar. 'Kontrol edebildiğine sahip olur, edemediğini yok eder.'

'Ve sen edemedikleri arasındasın, 'diye mantık yürüttü.

"Sen de öyle," dedi Yaharskrik ıslak sesiyle. "Demir İrade Kulesi ve Boş Zihin," diye tekrarladı illithid, siyonisistlerin birbirileriyle savaşırken sıklıkla kullandığı iki alışıldık ve kolay zihinsel savunmanın adını vererek.

İllithidin az önce ona kurmuş olduğu tuzağı anlayan Kimmuriel hırladı. Kimmuriel'in kendisine ihanet edip Jarlaxle ile Kristal Parçası'nm yanında yer almasından bariz bir şekilde korkan Yharaskrik, az önce onu kendisiyle bir ittifak kurmak zorunda bırakmıştı. Elbette ki savunmaya yönelik olan o zihinsel durumları biliyordu ve eğer Kristal Parçası onu kontrol etmeye çalışırsa, artık o iki savunmanın bu zihinsel saldırıyı geri çevireceğini bildiği için kaçınılmaz ve otomatik bir şekilde onlara baş vuracaktı. Zira, her siyonisist ve her mantıklı yaratık gibi, Kimmuriel'in egosu ve idesi böyle bir şekilde kontrol edilmeye asla izin vermeyecekti.

İllithide uzun uzun ve sertçe baktı. Yaratıktan nefret ediyor, fakat Yharaskrik'in Crenshinibon konusunda duyduğu korkuyu paylaşıyordu. Ya da belki de Yharaskrik az önce onu kurtarmıştı. Crenshinibon, yok etmek için olmasa da ona hakim olmak için onun peşine düşebilirdi ve eğer zihinsel saldırıyı zamanında alt etmenin doğru yolunu bulduysa, içinde bulduğu durumu Crenshinibon değil de kendisi anlarsa, o zaman aniden elverişsiz durumdaki bir düşmana dönüşmüş olurdu.

"Bizi gizleyecek misin?" diye sordu illithid, cevabın evet olmasını umarak.

Kimmuriel, aklında belirsiz ve netlikten uzak olan, ama Yharaskrik'in tehlikeli Kristal Parçası'nı dikkatle izlemeye niyetli olduğuna açık bir şekilde işaret eden düşüncelerin dolaştığını hissetti.

İşte o anda gereklilikten dolayı müttefik oldular.

"Ondan hoşlanmıyorum," diye geldi Dwahvel Tiggerwillies'in tiz ve heyecanlı sesi. Buçukluk ağır ağır yürüyerek, Entreri'nin masasında Sharlotta'ınn boş bırakmış olduğu sandalyeye oturdu.

"Sinirlerini bu kadar bozan şey kadının uzun boyu ve güzelliği mi?" diye iğneleyici bir şekilde karşılık verdi Entreri.

Dwahvel ona duyduklarına inanamamış bir bakış attı. "Sahtekârlığı," diye açıkladı buçukluk.

Bu cevap Entreri'nin kaşlarından birini kaldırmasına sebep oldu. Calimport sokaklarındaki herkes —ki buna Entreri ve Dwahvel de dahildi— temel olarak kendi çıkarını kollayan kimseler değil miydi? Eğer bir sahtekârlık iddiası Calimport'ta birinden hoşlanmamak için yeterli bir sebep olsaydı, bu yargıya varan kişi kendim son derece yalnız bulurdu.

"Bir fark var," diye açıkladı Dwahvel. Elini şöyle bir savurup yakınlardaki bir garsonu durdurdu ve tepsiden bir içki aldı.

"Öyleyse tekrar uzun boy ve güzellik sorununa dönmüş oluyoruz," diye azarladı Entreri gülümseyerek.

Kendi sözleri onu hakikaten de eğlendirmişti, ama onun daha çok hoşuna giden şey, Dwahvel ile bu şekilde konuşabilmesi ve bunu sık

sık yapmasıydı. Tüm hayatı boyunca Artemis Entreri, havadan sudan muhabbet edebilecek pek az kişi tanımıştı, ama Dwahvel ile birlikteyken o kadar rahattı ki, buçukluğun kendi üzerinde bazı tılsımlar kullanıp kullanmadığını anlamak için bir büyücü kiralamayı bile düşünmüştü. Aslında, orada ve o anda, Entreri eldivenli yumruğunu sıktı ve Dwahvel'den kendisine yönlendirilmiş herhangi bir büyülü tılsımın olup olmadığını görmek için kısaca yoğunlaştı.

Dürüst dostluktan gayrı hiçbir şey yoktu, bu da, Artemis Entreri için hakikaten de çok daha yabancı bir tılsımdı.

"İnsan kadınlarını sıklıkla kıskanırım zaten," diye iğneleyici bir şekilde yanıtladı Dwahvel, yüz ifadesini kusursuz bir biçimde sabit tutarak. "Çoğunlukla, ogrelere bile çekici gelebilecek kadar uzun oluyorlar."

Entreri kıs kıs güldü, bu hareket onun için o kadar nadirdi ki, sesini duyduğunda kendisi bile şaşırdı.

"Sharlotta ve diğerleri arasında —ki buna sen de dahilsin— bir fark var," diye devam etti Dwahvel. "Hepimiz oyunu oynuyoruz —ne de olsa böyle hayatta kalıyoruz— hepimiz birilerini kandırıp dalavere çeviriyoruz, doğruları ve yalanları kendi çıkarımız için çarpıtıyoruz. Bazıları için bu çıkarlarda bir hata var, ki Sharlotta da buna dahil. Seni anlıyorum. İsteklerini, amaçlarını biliyorum ve o amaçların önüne geçersem kendimi tehlikeye atmış olacağımın da farkındayım. Ama aynı zamanda, amaçlarım engellemedikçe, kaliteli silahlarının ikisinin de yanlış tarafıyla karşı karşıya kalmayacağımdan eminim."

"Dondon da öyle düşünmüştü," diye belirtti Entreri. Bahsettiği kişi, Dwahvel'in kuzeni olan Dondon Tiggerwillies idi ve o buçukluk bir zamanlar Entreri'nin şehirdeki en yakın arkadaşıydı. Entreri, Drizzt Do'Urden ile yaptığı son savaştan döndükten kısa bir süre sonra sefil Dondon'u katletmişti.

"Dondon'a yaptığın şeyin onu hiç şaşırtmadığı konusunda seni temin edebilirim," diye belirtti Dwahvel. "O senin için o kadar iyi bir dosttu ki, eğer seni onu bulduğun durumda bulmuş olsaydı o da seni öldürürdü. Ona bir iyilik yaptın."

Bundan ve hatta Dondon'u öldürme konusundaki güdüsünden dahi hiç emin olmayan Entreri omuz silkti. Bunu, Dondon'u

oburluğundan, onu bir odada kilitli ve aciz tutan zincirlerden azat etmek için mi yapmıştı? Yoksa Dondon'u öldürmesinin sebebi, sadece onun başarısız olmasına hiddetlenmesi, dönüşmüş olduğu sefil yaratığa bakmaya artık tahammül edememesi miydi?

"Sharlotta güvenilmez biri, çünkü onun gerçek amaçlarını ve güdülerini anlayamıyorsun," diye devam etti Dwahvel. "Güç istiyor, evet, çoğunun yaptığı gibi, ama onunla birlikteyken kadının nereden güç elde etmeyi düşündüğünü asla anlayamıyorsun. Bunda hiç sadakat yok, karakter ve fiiller konusunda tutarlılık sergileyenler için bile. Hayır, o kadın her şeyi ve herkesi harcamak pahasına daha iyi olan anlaşmayı seçer."

Entreri başıyla onayladı, ona biraz olsun karşı değildi. Sharlotta'dan hiç hoşlanmamıştı ve tıpkı Dwahvel gibi, ona asla güvenememişti. Sharlotta Vespers'ta vicdan veya prensip değil, yalnızca utanmaz dalavereler mevcuttu.

"Her seferinde çizgiyi aşıyor," diye belirtti Dwahvel. "İstediklerini elde etmek için vücutlarını kullanan kadınlardan hiç hazzetmemişimdir. Bildiğin gibi birçok tılsımım var, fakat kendimi hiç öyle bir seviyeye düşürmedim."

Sözünü böyle hafif bir şekilde bitirmesi, Entreri'nin yüzüne bir gülümseme getirdi ve Dwahvel'in tam olarak şaka yapmadığını da biliyordu. Gerçekten de kendine has tılsımları vardı: hoş bir görünüş ve güzel, hoş giysiler, görüp görülebilecek en keskin zeka ve etrafındakileri anlama konusunda keskin bir sezi.

"Yeni yol arkadaşınla aran nasıl bakalım?" diye sordu Dwahvel.

Entreri ona merakla baktı —buçukluğun bir konudan diğerine atlama konusunda da kendine has bir yöntemi vardı.

"Kılıcı diyorum," diye sözüne açıklık getirdi Dwahvel, tepesi atmış gibi yaparak. "Artık-ona sahipsin, ya da o sana sahip."

"Ben ona sahibim," diye onu temin etti Entreri, elini kılıcın kemikli kabzasına atarak."

Dwahvel ona şüpheyle baktı.

"Henüz Charon'un Pençesi'yle savaşmadım," diye itiraf etti Entreri, bunu yaptığına inanmakta güçlük çekerek, "ama korkmamı

gerektirecek kadar güçlü bir silah olduğunu düşünmüyorum."

"Jarlaxle'ın Crenhsinibon'u güçlü olarak düşünmediği gibi mi?" diye sordu Dwahvel ve Entreri'nin tek kaşı tekrar yukarı kalktı.

"Kristal bir kule inşa etti," diye tartışmaya devam etti, her zaman için gözlemci olan buçukluk. "Eğer yaşlı bilginlere inanacak olursak bu, Kristal Parçası'nın en temel arzularından biriymiş."

Entreri bütün bunları, yani ziynet ile Dallabad'daki kuleyi ve aralarındaki bağlantıyı nasıl bildiğini ona soracak oldu, ama bu zahmete girmedi. Dwahvel elbette bilecekti. Her zaman bilirdi — tılsımlarından biri de buydu. Entreri, ikisinin yaptığı çok sayıdaki tartışmada Dwahvel'in bütün bunları kendi kendine çözebileceği kadar fazla ipucu vermişti, ayrıca buçukluğun diğer kaynaklan da inanılmaz derecede fazlaydı. Eğer Dwahvel Tiggerwillies, Jarlaxle'ın Crenshinibon adındaki bir ziyneti taşıdığını öğrendiyse, bilginlere gidip de o nesne hakkındaki her türlü ince detayı öğrenmek için iyi para ödediğine hiç şüphe olmazdı.

"Onu kontrol ettiğini sanıyor," dedi Dwahvel.

"Jarlaxle'ı hafife alma," diye yanıtladı Entreri. "Bunu çok kişi yaptı. Hepsi şu anda ölü."

"Kristal Parçasını hafife alma," diye karşılık verdi Dwahvel, hiç tereddüt etmeden. "Bunu çok kişi yaptı. Hepsi şu anda ölü."

"Öyleyse bu mükemmel bir terkip," dedi Entreri, gerçeği dile getirerek. Çenesini ayasına dayadı, pürüzsüz yanağını ovalayarak ve parmağıyla çenesindeki küçük sakal kümesini çekiştirerek bu sohbeti ve çıkarılacak sonuçlan düşündü. "Jarlaxle ziynetle başa çıkabilir," diye karar verdi.

Dwahvel yorumsuz bir şekilde omuz silkti.

"Hatta bundan da fazlası," diye devam etti Entreri. "Eğer Crenshinibon ona denk olduğunu kanıtlarsa, Jarlaxle bu ittifakı can-ı gönülden kabul eder. Onunla benim aramdaki fark da bu işte," diye açıkladı ve bunları Dwahvel'e söylüyor olmasına rağmen, aslında kendi kendine konuşuyor, bu karmaşık mesele konusundaki hislerini çözümlüyordu. "O, eğer gerekirse Crenshinibon'un kendine ortak olmasına izin verir ve onunla aynı amaçta birleşmeyi başarabilir."

"Ama Artemis Entreri'nin hiç ortağı yoktur," diye mantık yürüttü Dwahvel.

Entreri bu sözleri dikkatle düşündü, hatta kafasını eğip belinde duran bilinçli ve güçlü kılıca, ruhunu alt edip sahip olmaya niyetli

olduğu kılıca baktı. "Hayır," diyerek hemfikir oldu. "Ortağım yok ve istemiyorum da. Kılıç benim ve bana hizmet edecek. Bu kadar." "Ya da?"

"Ya da kendisini bir kara ejderhanın asitli ağzının içinde bulacak," diyerek ve söylediği her sözle hırlayarak buçukluğu sertçe temin etti Entreri. Dwahvel, bu tonlamayla sarfedilen sözlere karşı çıkacak değildi.

"Kim daha güçlü öyleyse?" diye sormaya cüret etti Dwahvel, "Ortakçı Jarlaxle mı, yoksa yalnız Entreri mi?"

"Ben," diye onu temin etti Entreri, hiç tereddüt etmeden. "Şu anda Jarlaxle daha güçlü görünebilir, ama eninde sonunda, ortaklan arasından onu alaşağı edecek bir hain çıkacaktır."

"Emir alma düşüncesine bile katlanamıyorsun," dedi Dwahvel gülerek. "İşte dünyanın düzeni bu yüzden canmı bu kadar sıkıyor!"

"Emir almak, emri verene güvenmeyi gerektirir," diye karşılık verdi Entreri ve ses tonu, bu sözlere hiç alınmadığını gösteriyordu. Aslında, sesinde pek nadiren duyulan bir heves vardı ve bu da Dwahvel Tiggemillies'in çok sayıdaki tılsımının gerçek bir belirtisiydi. "İşte, benim minik Dwahvel'im, dünyanın düzeninin canımı bu kadar sıkmasının sebebi bu. Kendimden başka birine güvenip bel bağlayamayacağımı çok genç yaşımda öğrendim.

Bunu yapmak hilekârlığa, çaresizliğe davetiye çıkartır ve başkalan tarafından kötüye kullanılabilecek bir zayıflık doğurur. Bunu yapmak zayıflıktır."

Şimdi biraz arkasına yaslanıp bu sözleri hazmetme sırası Dwahvel'deydi. "Ama görünüşe bakılırsa bana güveniyorsun," dedi, "sadece benimle böyle konuşman bile bunu gösteriyor. Yoksa sende bir zayıflık mı meydana getirdim, dostum?"

Entreri tekrar gülümsedi. Buçukluk, Entreri bu sözlerle neşelenmiş miydi, yoksa bu gözlemini fazla üstelememesi için onu uyarmış mıydı

kestiremedi.

"Belki de sadece seni ve çeteni senden korkmayacak kadar iyi tanımamdan dır," diye karşılık verdi kendini beğenmiş kiralık katil, sandalyesinden kalkıp gerinerek. "Ya da sadece, henüz bana bir emir vermeye kalkacak kadar ahmakça davranmamış olmandandır."

O sırıtış hâlâ duruyordu, ama Dwahvel de içtenlikle gülümsemekteydi. Artık Entreri'nin gözlerinde, o küçük takdir ışıltısını görebiliyordu. Belki de ikisinin sohbetleri, Entreri'nin

ihtiyatlı düşünce yapısına göre biraz zayıflık gibiydi. İşin aslı, bunu kabul etmek istese de istemese de, gerçekten buçukluğa güveniyordu, belki de tüm hayatında kimseye güvenmediği kadar hem de. En azından, ona ihanet edip onu yaralayan ilk insandan —ki Dwahvel o kişinin Entreri'nin bir ebeveyni veya yakın bir aile dostu olduğu sonucuna varmıştı— beri kimseye güvenmediği kadar.

Enü'eri, mükemmel bir dengeye ve saray dansçılannınki kadar zarif bir akıcılığa sahip olan o kayıtsız, rahat adımlarıyla kapıya yöneldi. Birçok kafa dönüp onun gidişini izledi —birçok kişi, çoğunlukla ölümcül Artemis Entreri'nin nerede olduğuyla epey ilgilenirdi.

Tartışmada Dwahvel'in bütün bunları kendi kendine çözebileceği kadar fazla ipucu vermişti, ayrıca buçukluğun diğer kaynaklan da inanılmaz derecede fazlaydı. Eğer Dwahvel Tiggerwillies,

Jarlaxle'ın Crenshinibon adındaki bir ziyneti taşıdığını öğrendiyse, bilginlere gidip de o nesne hakkındaki her türlü ince detayı öğrenmek için iyi para ödediğine hiç şüphe olmazdı.

"Onu kontrol ettiğini sanıyor," dedi Dwahvel.

"Jarlaxle'ı hafife alma," diye yanıtladı Entreri. "Bunu çok kişi yaptı. Hepsi şu anda ölü."

"Kristal Parçasını hafife alma," diye karşılık verdi Dwahvel, hiç tereddüt etmeden. "Bunu çok kişi yaptı. Hepsi şu anda ölü."

"Öyleyse bu mükemmel bir terkip," dedi Entreri, gerçeği dile getirerek. Çenesini ayasına dayadı, pürüzsüz yanağını ovalayarak ve parmağıyla çenesindeki küçük sakal kümesini çekiştirerek bu

sohbeti ve çıkanlacak sonuçları düşündü. "Jarlaxle ziynetle başa çıkabilir," diye karar verdi.

Dwahvel yorumsuz bir şekilde omuz silkti.

"Hatta bundan da fazlası," diye devam etti Entreri. "Eğer Crenshinibon ona denk olduğunu kanıtlarsa, Jarlaxle bu ittifakı can-ı gönülden kabul eder. Onunla benim aramdaki fark da bu işte," diye açıkladı ve bunları Dwahvel'e söylüyor olmasına rağmen, aslında kendi kendine konuşuyor, bu karmaşık mesele konusundaki hislerini çözümlüyordu. "O, eğer gerekirse Crenshinibon'un kendine ortak olmasına izin verir ve onunla aynı amaçta birleşmeyi başarabilir."

"Ama Artemis Entreri'nin hiç ortağı yoktur," diye mantık yürüttü Dwahvel.

Entreri bu sözleri dikkatle düşündü, hatta kafasını eğip belinde duran bilinçli ve güçlü kılıca, ruhunu alt edip sahip olmaya niyetli olduğu kılıca baktı. "Hayır," diyerek hemfikir oldu. "Ortağım yok ve istemiyorum da. Kılıç benim ve bana hizmet edecek. Bu kadar." "Ya da?"

"Ya da kendisini bir kara ejderhanın asitli ağzının içinde bulacak," diyerek ve söylediği her sözle hırlayarak buçukluğu sertçe temin etti Entreri. Dwahvel, bu tonlamayla sarfedilen sözlere karşı çıkacak değildi.

"Kim daha güçlü öyleyse?" diye sormaya cüret etti Dwahvel, "Ortakçı Jarlaxle mı, yoksa yalnız Entreri mi?"

"Ben," diye onu temin etti Entreri, hiç tereddüt etmeden. "Şu anda Jarlaxle daha güçlü görünebilir, ama eninde sonunda, ortaklan arasından onu alaşağı edecek bir hain çıkacaktır."

"Emir alma düşüncesine bile katlanamıyorsun," dedi Dwahvel gülerek. "İşte dünyanın düzeni bu yüzden canını bu kadar sıkıyor!"

"Emir almak, emri verene güvenmeyi gerektirir," diye karşılık verdi Entreri ve ses tonu, bu sözlere hiç alınmadığını gösteriyordu. Aslında, sesinde pek nadiren duyulan bir heves vardı ve bu da Dwahvel Tiggerwillies'in çok sayıdaki tılsımının gerçek bir belirtisiydi. "İşte, benim minik Dwahvel'im, dünyanın düzeninin canımı bu kadar sıkmasının sebebi bu. Kendimden başka birine güvenip bel bağlayamayacağımı çok genç yaşımda öğrendim.

Bunu yapmak hilekârlığa, çaresizliğe davetiye çıkartır ve başkaları tarafından kötüye kullanılabilecek bir zayıflık doğurur. Bunu yapmak zayıflıktır."

Şimdi biraz arkasına yaslanıp bu sözleri hazmetme sırası Dwahvel'deydi. "Ama görünüşe bakılırsa bana güveniyorsun," dedi, "sadece benimle böyle konuşman bile bunu gösteriyor. Yoksa sende bir zayıflık mı meydana getirdim, dostum?"

Entreri tekrar gülümsedi. Buçukluk, Entreri bu sözlerle neşelenmiş miydi, yoksa bu gözlemini fazla üstelememesi için onu uyarmış mıydı kestiremedi.

"Belki de sadece seni ve çeteni senden korkmayacak kadar iyi tanımamdandır," diye karşılık verdi kendini beğenmiş kiralık katil, sandalyesinden kalkıp gerinerek. "Ya da sadece, henüz bana bir emir vermeye kalkacak kadar ahmakça davranmamış olmandandır."

O sırıtış hâlâ duruyordu, ama Dwahvel de içtenlikle gülümsemekteydi. Artık Entreri'nin gözlerinde, o küçük takdir ışıltısını görebiliyordu. Belki de ikisinin sohbetleri, Entreri'nin ihtiyatlı düşünce yapısına göre biraz zayıflık gibiydi. İşin aslı, bunu kabul etmek istese de istemese de, gerçekten buçukluğa güveniyordu, belki de tüm hayatında kimseye güvenmediği kadar hem de. En azından, ona ihanet edip onu yaralayan ilk insandan —ki Dwahvel o kişinin Entreri'nin bir ebeveyni veya yakın bir aile dostu olduğu sonucuna varmıştı— beri kimseye güvenmediği kadar.

Entreri, mükemmel bir dengeye ve saray dansçılarmınki kadar zarif bir akıcılığa sahip olan o kayıtsız, rahat adımlarıyla kapıya yöneldi. Birçok kafa dönüp onun gidişini izledi —birçok kişi, çoğunlukla ölümcül Artemis Entreri'nin nerede olduğuyla epey ilgilenirdi.

Fakat Dwahvel için bu geçerli değildi. Aralarındaki bu ilişkiyi, bu dostluğu Dondon'un ölümünden kısa bir süre sonra anlamaya başlamıştı. Artemis Entreri'ye ters düşecek olursa adamın onu kesinlikle öldüreceğini biliyordu, ama aynı zamanda o tehlikeli çizgilerin nerede olduğunun da gayet iyi farkındaydı.

O gece, tehlikeli dostunun Bakır Ante'den ayrılışını izlerken, Dwahvel'in gülümsemesi hakikaten içten, rahat ve güven doluydu.

BÖLÜM 10 SANDIKLARI KADAR ZEKİ DEĞİL

"Efendim size haraç vermem gerektiğini söylüyor, he?" dedi, ağzından salyalar akıtan, ufak tefek, kahverengi derili adam, kale muhafızlarından birine. "Dallabad Kohrin Soulez'in değil mi, he? Efendim, Kohrin Soulez'e su ve gölge için para ödememi söylüyor, he?"

Dallabad askeri eğlenmiş olan arkadaşına baktı ve ikisi birden kafasını ahmaklar gibi sallamakta olan küçük adamı izlediler.

"Şu kuleyi görüyor musun?" diye sordu ilk muhafız, kendi gözleriyle küçük adamm bakışlarını Dallabad'ın üzerinde yükselmiş, ışıl ışıl parlayan kristal yapıya çevirerek. "Bu Ahdahnia'nm kulesi. Ahdahnia Soulez, artık Dallabad'a hükmeden kişi o."

Küçük adam kafasını kaldırıp kuleye bariz bir huşuyla baktı. "Ah-dah-ni-yaa," dedi dikkatle, yavaşça, sanki ismi ezberine alırmış gibi. "Soulez mi, he? Kohrin gibi."

"Kohrin Soulez'in kızı," diye açıkladı muhafız. "Git efendine söyle, artık Dallabad'a Ahdahnia Soulez hükmediyor. Ona benim aracılığımla haraç vereceksin."

Küçük adam kafasını çılgınlar gibi salladı. "Evet, evet," diye razı oldu, gösterişsiz para kesesini ona uzatırken, "ve efendim de onunla tanışçak mı, he?"

Muhafız omuz silkti. "Eğer gidip ona sorarsam belki," dedikten sonra elini uzattı ve küçük adam ona merakla baktı.

"Eğer ona söyleme zahmetine girecek zamanı bulursam," diye vurguyla belirtti muhafız.

"Ona söylemen için para mı vercem?" diye sordu küçük adam ve diğer muhafız yüksek sesle homurdandı ve küçük adamın bitmek tükenmek bilmeyen ahmaklığı karşısında başını sağa sola salladı.

"Bana para verirsen ona söylerim," dedi muhafız açık açık.

"Bana para vermezsen, efendin onunla tamşamaz."

"Ama eğer sana ödersem, biz ... yani o... hanımla tanışçak mı?"

"Eğer hanım isterse," diye açıkladı muhafız. "Ona söyleyeceğim. Bundan fazlası için söz veremem."

Küçük adamın kafası sallanmaya devam etti, ama sanki elindeki seçenekleri düşünüyormuş gibi gözleri yan tarafa kaydı. "Ödiycem," diye hemfikir oldu ve daha küçük olan başka bir kese uzattı.

Muhafız keseyi hızla kaptı ve eliyle tartıp ağırlığını ölçtü, sonra da kafasını sağa sola sallayıp kaşlarını çatarak bunun yeterli olmadığını net bir şekilde belirtmiş oldu.

"Hepsi bu kadar!" diye itiraz etti küçük adam.

"Öyleyse git daha fazlasını bul," diye emretti muhafız.

Küçük adam yerinde sıçrayıp durdu. Emin olamıyor ve son derece endişelenmiş görünüyordu. İkinci keseye doğru elini uzattı, ama muhafız onu geri çekti ve kaşlarım çatarak baktı. Ufak tefek adam, biraz daha hoplayıp sıçradıktan sonra feryat ederek uzaklaştı.

"Saldıracaklar mı dersin?" diye sordu diğer muhafız ve bu ihtimal konusunda pek endişelenmediği ses tonundan belliydi.

Altı at arabasından oluşan bir grup o sabah, deri kabartacak kadar sıcak olan güneşten sakınma çabasıyla Dallabad'a yanaşmıştı. Sürücüler yirmi kişiydi, içlerinden birisi bile fazla tehditkâr görünmüyordu ve kesinlikle hiçbirinin bir büyücüyle uzaktan yakından alakası yoktu. O grubun Dallabad kalecine yapacağı herhangi bir saldırı, artık Ahdahnia Soulez'e hizmet eden askerlere birkaç dakikalık eğlenceden başka bir şey getirmeyecekti.

"Sanırım dostumuz daha şimdiden kesesini unuttu," diye yanıtladı ilk asker. "Ya da en azından, onu nasıl kaybettiğini unuttu."

İkincisi sadece kahkaha attı. Kohrin Soulez'in düşüşünden beri vahada pek fazla şey değişmemişti. Hâlâ, eskisi gibi haraç kesen

bir korsan çetesi halindeydiler. Elbette ki muhafız, Ahdahnia'ya kervan liderinin onunla tanışmak istediğini iletecekti —ne de olsa Ahdahnia bu yolla bilgi topluyordu. Ahmak küçük adamın parasını gasp etmeye gelince, bu son derece hızlı bir şekilde anlamım kaybetmiş olacaktı.

Evet, aslında pek az şey değişmişti.

"Demek Kohrin'in öldüğü doğruymuş," diye belirtti keşif grubunun, yani "ticaret kervanının" lideri olan Lipke.

Çadır kapısındaki yarıktan dışarı, parlayan kuleye, Calimshan'daki büyük huzursuzluğun kaynağına baktı. Kohrin Soulez'in en sonunda öldürülmüş veya kızının Dallabad Vahası'nı ele geçirmiş olması büyük bir hadise değilken, söylentiler bu olayı Calimport'un ileri gelen loncalarından birinde yaşanan ve hiç de küçük olmayan bir güç değişimine bağlıyordu. Bu da, yöredeki savaş lordlarını ihtiyata sevketmişti.

"Aynı zamanda görünüş itibarıyla kızının onun yerine geçtiği de doğruymuş," diye yanıtladı Trubul, gömleğinin ense kısmında bulunan yastığı, yani ona hantal, iki büklüm bir görünüm veren 'kamburu' çıkartırken. "Babasına ihanet ettiği için adına lanet olsun."

"Tabii bu olayda başka bir seçeneği yoktuysa, o başka," diye önerdi, ileri gelenlerin üçüncüsü olan Rolmanet. "Artemis Entreri Calimport'ta Charon'un Pençesi'yle göründü. Belki de, bazı söylentilerin işaret ettiği gibi Ahdahnia kılıcı ona satmıştır. Ya da belki de, diğerlerinin dediği gibi, kuleyi inşa edecek büyüyle kılıcı değiş tokuş etmiştir, veya o korkunç kiralık katil, kılıcı Kohrin Soulez'in cesedinden almıştır."

"Basadoni Loncası olmalı," diye mantık yürüttü Lipke. "Ahdahnia'yı tanırım ve onun babasına bu kadar sert bir şekilde ihanet etmeyeceğini biliyorum, özellikle de bir kılıcı satma konusunda. Dallabad'da altın kıtlığı yoktur."

"Peki ama, Basadoni Loncası Dallabad'ın hakimiyetini neden ona bıraksın ki?" diye sordu Trubul. "Ya da daha doğrusu, eğer babasına birazcık olsun sadakati varsa buranın kumandasını ona nasıl verebilirler? O muhafızlar Basadoni askeri değildi," diye ekledi. "Bundan eminim. Tüm Dallabad milislerinde olduğu gibi, tenleri açık çölün yıpratıcı etkilerini yansıtıyordu, Calimport sokaklarının pisliğini değil. Kohrin Soulez loncasına iyi davranırdı — hatta buradan geçerken gördüğümüz üzere, en düşük seviyeli askerleri ve hizmetlilerinin bile kumar çadırlarında harcayacak altını olurdu. Bu kadar çok kişi ona sadakatini böyle çabucak terk eder mi?"

Üçü bir an için birbirilerine baktılar ve kahkahayı patlattılar. Sadakat, asla Calimport loncalarının ve çetelerinin güçlü tarafı olmamıştı.

"Ne demek istediğini gayet iyi anladım," diye itiraf etti Trubul, "fakat bu işte hâlâ bir bit yeniği var gibi geliyor. Ortada basit bir iktidar darbesinden fazlası var gibi."

"İkimizin de fikrine karşı olduğumuzu sanmıyorum," diye yanıtladı Lipke. "Artemis Entreri, Kohrin'in güçlü kılıcını taşıyor, fakat eğer bu mesele, Ahdahnia Soulez'in Dallabad Vahası'ın kendisi için güvence altına almaya karar vermesi gibi basit bir hadiseden ibaretse, bu kadar güçlü bir savunma nesnesinden neden öyle çabucak ayrılsın ki? Başkaldırıya en açık olacağı zaman bu zaman değil mi?"

"Tabii, Entreri'yi Charon'un Pençesi karşılığında babasını öldürmesi için kiralamadıysa," diye mantık yürüttü Rolmanet. Bu sözleri doğaçlarken başıyla kendisini onaylıyordu, son derece inanılır bir noktaya, birçok şeyi açıklayabilecek bir sebebe değinmiş olduğunu düşünmekteydi.

"Eğer hal böyleyse, o zaman bu, Calimshan'ın asırlardır gördüğü en pahalı suikast olmuş demektir," diye belirtti Lipke.

"Peki böyle değilse ne?" diye sordu sinirleri bozulmuş olan Rolmanet.

"Basadoniler," dedi Trulbul net bir şekilde. "Basadoniler olmalı. Şehirdeki nüfuzlarım genişlettiler ve buranın izleyen gözlerden uzak olmasını umarak tekrar saldırdılar. Bunu doğrulamamız gerekli."

Diğer ikisi başıyla onaylamaktaydı ve görünüş itibarıyla buna isteksizlerdi.

Jarlaxle, Kimmuriel ve Rai-guy, kristal kulenin ikinci katında rahat koltuklarda oturmaktaydı. Rai-guy ile Crenshinibon'un ortak büyülü çalışmasıyla yaratılmış olan tılsımlı bir ayna, ahmak ve kambur gibi görünen adamı, para keselerini kalenin dışındaki muhafızlara verdiği andan itibaren takip etmişti ve üç kâşifin arasında geçen tüm konuşmayı onlara nakletmekteydi.

"Bu kabul edilemez," diye belirtmeye cüret etti Rai-guy, dönüp

Jarlaxle'a bakarak. "Çok uzaklara, çok hızlı bir şekilde uzanıyoruz, gözleri üzerimize çekiyoruz."

Kimmuriel düşüncelerini büyücü dostuna yönlendirdi. 'Burada olmaz. Crenshinibon'un kulesinde olmaz. 'Daha bu mesajı yollarken,

Kristal Parçası'nın enerjisinin kendisine saldırdığını, zihinsel savunmalarının etrafında dolaştığını hissetti. Yharaskrik'in uyarılan zihninde yankılanan ve o anda Crenshinibon'u gerçek doğasından haberdar etmeyi kesinlikle istemeyen Kimmuriel, bir anda tüm siyonik etkinliklerini kesiverdi.

"Onlara ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu Rai-guy, daha sakin bir şekilde. Kimmuriel'e baktı ve dostuna mesajı aldığını, bu bilgece düşünceye kulak vereceğini bildirmiş oldu.

"Yok edelim," diye önerdi Kimmuriel.

"Dahil edelim," diye düzeltti Jarlaxle. "Grupları yirmi kişilik ve farklı loncalara bağlı oldukları bariz. Onlardan ne kadar da iyi casus olur."

"Çok tehlikeli," diye belirtti Rai-guy.

"Crenshinibon'un iradesine teslim olanlar bize hizmet edecek," diye yanıtladı Jarlaxle son derece sakin bir sesle. "Bunu yapmayanlar katledilecek."

Rai-guy pek ikna olmuşa benzemiyordu. Cevap verecek oldu, ama Kimmuriel elini dostunun önkoluna koydu ve ona üstelememesini işaret etti.

"Onlarla sen mi ilgileneceksin?" diye Jarlaxle'a sordu Kimmuriel. "Yoksa onları yakalayıp hüküm için Kristal Parçası'nın önünde sürüklesinler diye askerler yollamamı mı tercih edersin?"

"Ziynet zihinlerine kuleden de erişebilir," diye yanıtladı Jarlaxle. "Teslim olanlar, teslim olmayanları kendi nzalarıyla öldürecek."

"Peki teslim olmayanlar daha üstün çıkarsa?" diye sormadan edemedi Kimmuriel, ama Kimmuriel yine ona sessiz olmasını işaret etti ve bu sefer siyonisist yerinden kalkıp büyücüye kendisini takip etmesini söyledi.

"Dallabad hiyerarşisindeki değişiklikle ve kule gün gibi aşikârken, bir süreliğine son derece ihtiyatlı olmak zorundayız," dedi Kimmuriel Jarlaxle'a.

Paralı asker lideri başıyla onayladı. "Crenshinibon her zaman ihtiyatlıdır," diye açıkladı.

Kimmuriel cevap olarak gülümsedi, ama aslında Jarlaxle'ın bu teminatı sadece onu daha da tedirgin etmeye, Yharaskrik'in yok edici

Kristal Parçası hakkında verdiği bilginin görünüşe bakılırsa doğru ve son derece yerinde olduğunu doğrulamaya yaramıştı.

İkisi, liderlerini en yeni ortağı olan bilinçli ziynetle baş başa bırakarak odadan ayrıldılar.

Rolmanet ile Trulbul, çadırlarından dışarı, göz kamaştıran gün ışığına çıktıklarında art arda gözlerini kırpışırdılar. Etraflarında, gruplarının diğer üyeleri, hevesli olmasa da, sistemli bir şekilde çalışıyor, atları ve develeri kaşağılıyor ve Calimport'a dönüş yolculuğu için su tulumlarını dolduruyorlardı.

Diğerlerin vahanın çevresinde dolaşıp Dallabad kalesindeki muhafızları sayıyor olması gerekiyordu, ama Rolmanet geri kalan on yedi kişinin de etrafta olduğunu kısa sürede anladı. Aynı zamanda, birçoğunun yüzlerinde garip ifadelerle kendisine bakmakta olduğunu da fark etti.

Rolmanet'in gözüne özellikle bir adam çarptı. "O su tulumunu çoktan doldurmamış mıydı?" diye yoldaşına sordu Rolmanet. "Doğu surunda nöbetçi asker sayıyor olması gerekmiyor muydu?" Sözünü bitirirken Trulbul'a döndü ve yoldaşına dikkatle baktığında son sözleri kısılarak kayboldu. Adam sessizce durmuş, kafasını kaldırmış, koyu gözlerinde hüzünlü bir ifadeyle kristal kuleye bakmaktaydı.

"Trulbul?" diye sordu Rolmanet. Adama doğru bir harekette bulundu, ama bir şeylerin ters olduğunu hissedip fikrini değiştirdi ve ondan uzaklaştı.

Trulbul'un yüzüne katıksız bir dinginlik ifadesi geldi. "Duymuyor musun?" diye sordu, kafasını çevirip Rolmanet'e bakarak. "Müziği..."

"Müzik mi?" Rolmanet adama merakla baktı ve bakışlarını kuleye çevirip dikkatle dinledi.

"Güzel müzik," dedi Trulbul oldukça yüksek bir sesle ve etraftaki diğer birkaç kişi başlarıyla onayladı.

Rolmanet nefesini kontrol etmek ve en azından sakin görünmek için büyük çaba sarfetti. Derken müziği işitti: hafif bir notaydı, barış ve refah mesajı iletiyor, kazanç ve güç vaat ediyor ve... talep ediyordu. Bizzat talep ediyordu.

"Ben Dallabad'da kalacağım," diye aniden bildirdi Lipke, çadırından çıkarak. "Burada, Paşa Broucalle ile olduğundan daha fazla fırsat var."

İstemediği halde Rolmanet'in gözleri genişledi ve endişeyle etrafına bakınmamak veya öylece koşup kaçmamak için büyük bir çaba sarf etmesi gerekti. Her şeyi net bir şekilde anlamaya başladıkça nefesi kesildi: bunun, düşmanları dosta çeviren bir sihirbaz büyüsü olduğuna inanıyordu.

"Güzel müzik," diye hemfikir oldu yanda duran başka bir adam.

"Duyuyor musun?" diye Rolmanet'e sordu Trulbul.

Rolmanet, dönüp dostuna bakmadan önce kendine hakim olmak, yüzüne dingin bir ifade yerleştirmek için büyük çaba sarfetti.

"Hayır, duymuyor," dedi Lipke uzaktan bir yerden, daha Rolmanet dönüşünü tamamlayamadan önce. "Önümüzdeki fırsatı görmüyor. Bize ihanet edecek!"

"Bu bir büyü!" diye yüksek sesle haykırdı Rolmanet, kıvrık kılıcını çekerek. "Bizi esir almak için yapılmış bir büyücü tılsımı. Onunla savaşın! Onu reddedin, dostlarım!"

Lipke üzerine atılıp kılıcını sertçe savurdu, yetenekli Rolmanet ise bu darbeyi ustaca karşıladı. Daha karşılık veremeden, Trulbul, Lipke'nin yanında yerini almış ilk adamın saldırısını takip edip Rolmanet'in kalbine doğru ölümcül bir saplama yapmaktaydı.

"Anlayamıyor musunuz?" diye çılgınlar gibi haykırdı Rolmanet ve bu ikinci saldırıyı karşılamasını sağlayan tek şey şansıydı.

Düzenli bir şekilde geri çekilirken, müttefik aramak ve daha fazla düşmandan sakınmak için etrafına bakındı. Su kenannda başka bir dövüşün patlak verdiğini, birkaç adamın bir diğerinin üzerine çullanıp onu yere çaldığını ve acımasızca dövdüğünü gördü. Bu sırada adama müziği duyamadığı için çıkışıyor, en görkemli saatlerinde onlara ihanet edeceğini haykınyorlardı.

Cezbedici çağrıya direndiği bariz olan başka bir adam, yan tarafa koşturdu ve grup, tartaklanmış adamı suyun içinde yüz üstü yatar bir halde bırakıp onun peşine takıldı.

Öbür tarafta üçüncü bir dövüş boy gösterdi.

Rolmanet iki rakibine, birkaç yıldır en iyi dostları olan iki adama doğru döndü. "Bu bir yalan, bir numara!" diye ısrar etti. "Anlayamıyor musunuz?"

Lipke kurnazca alçaktan darbe yaparak ve bunu yukarı doğru kaldırdığı bir kesmeyle takip ederek ona sertçe saldırdı. Elini büküp manevrasını değiştirdi ve yukarı doğru başka bir kesme yaparak, dengesini zar zor koruyabilen Rolmanet'i geri çekilmek zorunda bıraktı. Rolmanet son derece saldırıya açıkken, Lipke başka bir hamle ve saplamayla ileri atıldı.

Trulbul'un kılıcı savrularak geldi ve Lipke'nin öldürücü darbesini engelledi.

"Bekle!" diye haykırdı Trulbul şaşkına dönmüş adama. "Rolmanet doğruyu söylüyor! Bu vaade daha dikkatle bak, yalvarırım!"

Lipke, tamamen Kristal Parçası'nın baskısı altındaydı.

Duraksadı, fakat sadece Trulbul'un onun görünüşteki tutarsızlığı düşünmekte olduğunu sanmasını sağlayacak kadar. Trulbul başıyla onaylayıp sırıtarak kılıcını indirdiğinde, Lipke ona bir kesik attı ve boğazını genişçe yardı.

Rolmanet'e döndüğünde adamın tüm hızıyla kaçmakta, suyun yanma bağlanmış olan atlara doğru koşmakta olduğunu gördü.

"Durdurun onu! Durdurun onu!" diye haykırdı Lipke, adamın peşine düşerek. Onun gibi başkaları da takibe geçip adamın kaçış yollarını kapatmaya çalıştı. Rolmanet ise o sırada atma bindi ve toynaklarıyla kum kaldıran yaratığı çevirdi. Adam iyi bir biniciydi ve yolunu dikkatle seçiyordu, onu durdurmayı umut dahi edemezlerdi.

Yolu kesilip geri dönmek zorunda bırakılmış ve kısa süre içinde yakalanıp alaşağı edilecek olan diğer direnişçiye yardım etmeyi denemek için dahi duraksamadan Dallabad'dan dışarı fırtına gibi çıktı. Hayır, Rolmanet'in rotası düz ve hızlıydı, çok uzaktaki Calimport'a uzanan kumlu yolda ölesiye, dörtnala yolculuk edecekti.

Jarlaxle ve Crenshinibon'un düşünceleri, büyülü aynayı tek başına firar eden adamı takip etmek üzere açılandırdı.

Paralı asker lideri kristal kulenin içinde yükselen gücü hissedebiliyordu. Bina güneş ışığını toplayıp prizmalar ve aynalar

tertibatı sayesinde onu kulenin en yüksek ucunda yoğunlaştırırken çıkan hafif, vızıldayan sesi duyabiliyordu. Elbette ki, Crenshinibon'un ne yapmaya niyetli olduğunu anlamıştı. Birinin kaçmasına izin vermenin ne anlama geleceği ortada olduğuna göre, bu mantıklı bir seçim gibi görünüyordu.

'Onu öldürme/ diye talimat verdi Jarlaxle yine de, fakat bu emri neden verdiğinden emin değildi. 'Üstlerine, zaten bilmedikleri bir şey söyleyemeyecek. Casusların Dallabad'ın zaptının ardındaki gerçekten hiç haberi yok ve sadece bir büyücünün..." Enerjinin yükselmeye devam ettiğini hissetti. Ziynetten ona ne bir cevap, ne de bir itiraz geldi.

Jarlaxle aynaya, dehşete kapılmış bir halde kaçan adama baktı. Bu konu üzerinde daha fazla düşündükçe kendisinin haklı olduğunu, bu adamı öldürmek için gerçek bir sebep olmadığını fark etti. Aslında, onun bu kadar katıksız bir başarısızlıkla efendilerine geri dönmesine izin vermek Bregan D'aerthe'nin işine bile yarayabilirdi. Bunlar, bu denli önemli bir göreve gönderildiklerine göre muhtemelen düşük seviyeli casuslar değildi ve grubun eksiksiz bir şekilde mağlup edilme şekli onları etkileyecekti —hem de belki, diğer paşaların Dallabad'a gelip açık açık barış antlaşması yapıp görüşmek istemesine yetecek kadar.

Jarlaxle bütün bu düşünceleri Kristal Parçası'na iletti ve çetenin iyiliği adına durması için verdiği emri tekrarladı, zira gerekli olmadığı zaman birini öldürmek istemezdi.

Enerjinin yükselmeye devam ettiğini ve artık salınmaya başladığını hissetti.

"Yeter!" dedi yüksek sesle. "Yapma!"

"Sorun nedir, lider?" diye geldi Rai-guy'ın sesi; büyücü ile yoldaşı olan siyonisist hızla odaya daldılar.

İçeri girdiklerinde, Jarlaxle'ın ayakta durmuş, bariz bir hiddetle aynaya baktığını gördüler.

Derken ayna nasıl da parladı! Güneşin kendisi kadar parlak olan ve hassas drow gözlerine acı veren bir ışık patlaması yaşandı. En saf ısı enerjisinden oluşan kavurucu bir huzme kulenin ucundan

dışarı fışkırdı, kumların üzerinden uçtu ve biniciyle ata çarpıp onları san-beyaz bir örtüyle kuşattı.

Her şey bir saniyede bitivermiş, Rolmanet ile atının kömür olmuş kemikleri boş çöl kumları üzerinde öylece kalmıştı.

Jarlaxle gözlerini kapadı ve dişlerini sıkıp haykırma hissini bastırdı.

"Etkileyici bir gösteri," dedi Kimmuriel.

"On beş tanesi bizim tarafımıza geçti ve diğer beşi ölmüş gibi görünüyor," diye bildirdi Rai-guy. "Zafer kazanıldı."

Jarlaxle bundan pek emin değildi, ama kendine hakim oldu ve dönüp teğmenlerine sakince baktı. "Crenshinibon en kolay ve en kesin şekilde kontrol edilebilecek olanları tespit edecek," diye bilgi verdi ihtiyatlı ikiliye. "Hepsi loncasına —ya da bu eğer bir ortak çahşmaysa loncalarına— yenilgiyi doğru dürüst açıklamak için geri gönderilecek. Diğerleri sorgulanacak —ki işimize burnunu sokan bu düşman hakkındaki her şeyi öğrenelim."

Rai-guy ile Kimmuriel birbirilerine, Jarlaxle'ın gözden kaçırmadığı bakışlar attılar. Bu bakışlar, içeri girdiklerinde onu sıkkın gördüklerine dair, açık bir işaretti. Paralı asker lideri, onlann bundan ne çıkarabileceğini bilmiyordu, ama o anda bu durumdan hiç memnun değildi.

"Entreri Calimport'a döndü mü?" diye sordu.

"Basadoni Loncası'nda," diye yanıtladı Kimmuriel.

"Hepimizin olması gerektiği gibi," diye karar verdi Jarlaxle.

"En yeni üyelerimize sorularımızı soracağız ve onları Ahdahnia'ya teslim edeceğiz. Berg'inyon'u ve küçük bir taburu buradaki faaliyetleri gözetmek üzere bırakacağız."

İkisi tekrar birbirilerine baktılar, ama bundan başka bir karşılık vermediler. Reverans yapıp odadan ayrıldılar.

Jarlaxle aynaya, adamın ve atın kömürleşmiş kemiklerine baktı.

'Bunun yapılması gerekliydi,' diye Crenshinibon'un fısıltısı zihninde yankılandı. 'Onun kaçışı daha meraklı, daha hazırlıklı gözleri üzerimize çekecekti. Henüz buna hazır değiliz.'

Jarlaxle bunun bir yalan olduğunu anladı. Crenshinibon meraklı, casus gözlerden veya bir ordudan korkmuyordu. Kristal Parçası, katıksız kibri içinde, saldıracak olan her türlü ordunun büyük bir kesimini kendi tarafına çekeceğine ve onları iradesine boyun eğmeyenlere düşman edeceğine inanıyordu. 'Kaç tanesini kontrol edebilir?' diye düşündü Jarlaxle. 'Yüzlerce mi? Binlerce mi? Milyonlarca mı?"

Crenshinibon bu sessiz soruları "duyup" cevap vermeye çalıştığında, hakimiyetin görüntüleri, ziynetin sadece Calimport sokaklarına, sadece şehrin kendisine değil, bütün diyara hakimiyet kurduğunun görüntüleri Jarlaxle'ın zihninde belirdi.

Jarlaxle göz bandının yerini değiştirdi, ona yoğunlaşıp ziynetle arasındaki bağlantıyı hafifletti ve düşüncelerini mümkün olduğunca kendine saklamak için irade gücünü yoğunlaştırdı. Hayır, Crenshinibon'un, kaçan adamı intikamdan korktuğu için öldürmediğini biliyordu. O yalnız atlıya bu denli bir öfkeyle saldırmasının sebebi, Jarlaxle'ın bunun aksini yapması için sunduğu sebeplere katılmamış olması da değildi.

Hayır, Kristal Parçası'nın adamı öldürmesinin tek sebebi, Jarlaxle'ın aksini emretmiş olması, paralı asker liderinin ortaklık çizgisini aşıp kontrol kurmaya çalışmış olmasıydı.

Crenshinibon buna izin vermeyecekti.

Eğer ziynet böyle bir şeyi kolayca reddedebiliyorsa, ayn' şekilde çizgiyi öteki türlü de aşabilir miydi?

Onu son derece rahatsız eden bu düşünce, hayatının büyük bir bölümünü hiçbir adama veya Matron Ana'ya kölelik etmeden yaşamış olan Jarlaxle'a hiç huzur vermiyordu.

"Egemenliğimiz altında yeni müttefiklerimiz var ve böylece

daha güçlüyüz," diye iğneleyici bir şekilde belirtti Rai-guy, Kimmuriel ve Berg'inyon ile yalnızken.

"Sayımız artıyor," diyerek hemfikir oldu Berg'inyon, "ama keşfedilme tehlikesi de yükseliyor."

"İhanete uğrama tehlikesi de," diye ekledi Kimmuriel.

"Jarlaxle'ın ziynetinin etkisi altında olan o casuslardan biri, dövüş başladığında bize karşı gelince ne olduğunu gördünüz. Hakimiyeti kesin değil, kınlamaz nitelikte de değil. Bu şekilde kendimize kattığımız her bilinçsiz askerle, içeride patlak verecek bir isyan riskini arttmyoruz. İçlerinden birinin boyunduruktan kurtulup bize gerçek bir hasar vermesi pek muhtemel olmasa da —ne de olsa onlar yalnızca insan— içlerinden birinin hakimiyetten kurtulup bizden kaçma ve Basadoni Loncası ile Dallabad'ın ardındaki gerçeği bazı loncalara iletme olasılığını göz ardı edemeyiz."

"Bregan D'aerthe'nin kimliğinin keşfedilmesinin sonuçları konusunda hepimiz çoktan mutabakata vardık zaten," diye ekledi Rai-guy meşum bir sesle. "Bu grup Dallabad'a özel olarak maskenin ardındaki cevaplan bulmak için geldi ve o maskeyi ne kadar gerersek, keşfedilme olasılığımız o kadar artar. Ahmakça genişleme sevdamız yüzünde gizliliğimizi tehlikeye atıyoruz."

Diğer ikisi uzun bir süre sessiz kaldılar. Derken Kimmuriel sessizce sordu. "Bunu Jarlaxle'a açıklayacak mısın?"

"Bu sorunu Jarlaxle'a mı iletmeliyiz," diye karşılık verdi Rai-guy, sesinde yoğun bir iğnelemeyle, "yoksa Bregan D'aerthe'nin esas liderine mi?"

Bu cesur beyanat diğer ikisinin daha da fazla afallamasına sebep oldu. İşte bu kadardı, açık açık söylenmiş, Jarlaxle'ın bilinçli ziynetin kontrolünü kaybettiği düşüncesi dile getirilmişti.

"Belki de izleyeceğimiz yolu yeniden gözden geçirmemizin zamanı gelmiştir," dedi Kimmuriel ciddiyetle.

Hem o, hem de Rai-guy çok uzun bir süredir Jarlaxle'ın altında hizmet vermekteydi ve ikisi de Kimmuriel'in söylediği şeyin doğurduğu muazzam mânânın farkındaydı. Bregan D'aerthe'yi Jarlaxle'ın elinden çekip almak demek, demir pençeli hükümranlığıyla geçen asırlarda Baenre Evi'ni Matron Baenre'nin elinden almakla eşdeğerdi. Hatta, kurnaz, savunmalar konusunda hazırlıklı ve etrafındaki her şeye karşı son derece keskin bir anlayışı olan Jarlaxle, birçok açıdan daha çetin bir düşman olabilirdi.

Artık izleyecekleri yol, yani Basadoni Loncası'nm genişlemek için yaptığı ilk adımlarından beri büyümekte olan taht darbesi üçüne

bariz görünüyordu.

"Kristal Parçası hakkında bize daha fazla bilgi sağlayabilecek bir kaynağım var," diye belirtti Kimmuriel. "Belki de onu yok etmenin, ya da en azından Jarlaxle'ı haklayabilmemiz için ziynetin çetin güçlerini geçici olarak saf dışı bırakmanın bir yolu vardır."

Rai-guy, Berg'inyon'a baktı ve ikisi de sertçe başlarını sallayıp onayladılar.

Artemis Entreri, Jarlaxle'ın ve dolayısıyla kendisinin aleyhine ne kadar büyük bir sorunun büyümekte olduğunu anlamaya başlıyordu. Dallabad'da yaşanan hadiseyi, kara elflerin büyük bir çoğunluğunun Basadoni Loncası'na dönüşünden kısa bir süre sonra öğrenmişti. Jarlaxle'ın başlıca teğmenlerinin son zamanlardaki hadiselerden tam anlamıyla memnun olmadığını görünüşlerinden ve ses tonlarından anlayabiliyordu.

Entreri de memnun değildi. Rai-guy ile Kimmuriel'in şikayetlerinin yerinde olduğunu, Jarlaxle'ın yayılmacı politikasının Bregan D'aerthe'yi hakikaten tehlikeli bir yola sürüklediğini biliyordu. Basadoni Loncası'nda yaşanan değişimin ve Dallabad'ın ele geçirilişinin gerçeği en sonunda dışarı sızdığında —ve bu gerçeğin sızacağından Entreri'nin hiç şüphesi yoktu— tüm loncalar, tüm lordlar ve yöredeki tüm güç odaklan Bregan D'aerthe'ye karşı birleşecekti. Jarlaxle kurnazdı ve paralı asker çetesi hakikaten güçlüydü —hatta ellerinde Kristal Parçası varken daha da güçlü— ama Entreri, hepsinin derhal yok edileceğinden hiç şüphe duymuyordu.

'Hayır,' diye fark etti kiralık katil, 'iş muhtemelen o raddeye varmaz.' Bu durumun temelleri hepsinin önünde açık bir şekilde belirmişti ve Kimmuriel ile Rai-guy'ın Jarlaxle'a karşı kısa sürede harekete'geçeceğinden hiç şüphesi yoktu. Gün be gün kaşlarını daha fazla çatıyor, daha cesur kelimeler sarfediyorlardı.

Bunu kavrayışı Entreri'nin aklında kafa karıştıran bir soru meydana getirdi. Kristal Parçası, Leydi Lolth'un Menzoberranzan'daki evlere yaptığı gibi bu darbeyi körüklüyor muydu? Ziynet, sağı solu belirsiz olan teğmenlerden birinin kendisine daha uygun bir taşıyıcı olduğunu mu düşünüyordu? Yoksa bu darbe, Crenshinibon'un açıktan açığa

nüfuzuyla olmasa da kışkırtmalarıyla Jarlaxle'da görünen hareketlerden mi ilham alıyordu?

Her iki şekilde de Entreri, elde ettiği büyülü nesnelere rağmen son derece savunmasız bir hale gelmekte olduğunu biliyordu. Bu senaryoda her nasıl oynarsa oynasın, hayatta kalmasının anahtarı hâlâ Jarlaxle idi.

Kiralık katil tanıdık bir bulvara çıktı, bu gece sokaklarda olan kalabalık ayaktakımı arasında gölgelerde kalarak ve kendi halinde görünerek, göze çarpmadan ilerledi. Jarlaxle'a tekrar hakimiyet kazandırmanın veya yerini sağlamlaştırmanın bir yolunu bulmalıydı. Jarlaxle'ın Bregan D'aerthe'nin kontrolüne sahip olmasına ihtiyacı vardı —sırf hareketlerine değil, yüreklerine de. Bu taht darbesini —Entreri için sadece felaket mânâsına gelecek olan bu darbeyi— ancak o şekilde önleyebilirdi.

Evet, Jarlaxle'ın mevkiini güvence altına alması gerekliydi. Bundan sonra da kendisini kara elflerden ve onların tehlikeli entrikalarından uzaklara, çok uzaklara atmanın bir yolunu bulmalıydı.

Bakır Ante'deki nöbetçi askerler onu gördüklerine hiç sasınmadılar, hatta kiralık katile Dwahvel'in onu beklediğini ve arka odada görüşmeye hazır olduğunu söylediler.

Entreri, Dwahvel'in Dallabad'da yaşanan en yeni hadiselerin haberini çoktan almış olduğunu fark etti ve buna hiç şaşırmaması gerektiğini, ayrıca bu akşam onu Dwahvel'in kapısına getiren şeyin sadece buçukluğun bilgi edinme konusundaki hayrete şayan yeteneği olduğunu kendisine hatırlattı.

"Memnon'dan Broucalle Evi'ydi," diye bilgi verdi Dwahvel, Entreri içeri girip buçukluğun karşısına yerleştirilmiş pelüş yer minderlerinin üzerine kendini bırakır bırakmaz.

"Çok hızlı hareket ettiler," diye yanıtladı Entreri.

"Kristal kule, kurak çölün tam ortasına yerleştirilmiş dev bir deniz feneri gibi," diye yanıtladı Dwahvel. "Senin şu hemşerilerin, gizli kalmaya bu kadar bariz bir şekilde ihtiyaç duyarken neden üzerlerine ilgi çekiyor?"

Entreri sözle cevap vermedi, ama yüzündeki bakış Dwahvel'e korkularının birçoğunu iletti.

"Hata yapıyorlar," diyerek o korkulan paylaştığını dile getirdi Dwahvel. "Ellerinin altında Basadoni Loncası, yani egzotik ticaret işleri için mükemmel bir vitrin var. Neden daha uzaklara uzanıp kazanamayacakları bir savaşa davetiye çıkartıyorlar ki?"

Entreri yine cevap vermedi.

"Yoksa drow çetesinin yüzeye gelmesinin tek amacı bu muydu?" diye sordu Dwahvel samimi bir endişeyle. "Yoksa sen de bu çetenin esas doğası hakkında yanlış mı bilgilendirildin? Yani buraya kâr için —muhtemelen karşılıklı kâr için— geldiklerine inandırıldın da, aslında onlar Calimport ve Calimshan için katıksız bir felaket hazırlayan gelişmiş bir savaş birliği miydi?"

Entreri kafasını sağa sola salladı. "Jarlaxle'ı iyi tanıyorum," diye yanıtladı. "Buraya kâr için geldi —onunla birlikte çalışanlar için karşılıklı kâr hem de. Bu onun yöntemi. Bir savaş birliği kadar felaket ihtimali yüksek olan bir oluşuma hizmet vereceğini sanmıyorum. Jarlaxle, asla bir savaş lordu değil. O bir fırsatçıdan ibaret. Şana pek az, rahatlığa ise pek çok önem veriyor."

"Ama yine de o göze çarpan kule gibi, son derece bariz ve kesinlikle davetkâr olan bir anıt yükselterek felakete davetiye çıkartıyor," diye yanıtladı Dwahvel. Tombul yüzünü yana yatırdı ve Entreri'nin endişeli ifadesini dikkatle inceledi. "Sorun nedir?" diye sordu.

"Crenshinibon hakkındaki bilgin ne kadar geniş?" diye sordu kiralık katil. "Yani Kristal Parçası hakkrnda."

D\vahvel bir anlığına derin düşüncelere dalarak yüzünü kırıştırdı ve kafasını sağa sola salladı. "Üstünkörü bilgiler," diye itiraf etti. "Onun kule suretlerinden haberim var, ama daha fazla bir §ey bilmiyorum."

"Müthiş bir güce sahip bir ziynet o," diye açıkladı Entreri. "Bu bilinçli nesne ile Jarlaxle'ın amaçlarının aynı doğrultuda olduğundan o kadar emin değilim."

"Birçok ziynetin kendine has bir iradesi vardır," diye tatsızlıkla belirtti Dwahvel. "Bu nadiren iyi bir şeydir."

"Hakkınca elinden geldiğince fazla şey öğren," diye ona emretti Entreri, "ve hızlı ol, bu işi korktuğun şey bilinçsiz olarak ealırrrport'u

mahvetmeden önce yap yani." Duraksadı ve Bunu kavrayışı Entreri'nin aklında kafa karıştıran bir soru meydana getirdi. Kristal Parçası, Leydi Lolth'un Menzoberranzan'daki evlere yaptığı gibi bu darbeyi körüklüyor muydu? Ziynet, sağı solu belirsiz olan teğmenlerden birinin kendisine daha uygun bir taşıyıcı olduğunu mu düşünüyordu? Yoksa bu darbe, Crenshinibon'un açıktan açığa nüfuzuyla olmasa da kışkırtmalarıyla Jarlaxle'da görünen hareketlerden mi ilham alıyordu?

Her iki şekilde de Entreri, elde ettiği büyülü nesnelere rağmen son derece savunmasız bir hale gelmekte olduğunu biliyordu. Bu senaryoda her nasıl oynarsa oynasın, hayatta kalmasının anahtarı hâlâ Jarlaxle idi.

Kiralık katil tanıdık bir bulvara çıktı, bu gece sokaklarda olan kalabalık ayaktakımı arasında gölgelerde kalarak ve kendi halinde görünerek, göze çarpmadan ilerledi. Jarlaxle'a tekrar hakimiyet kazandırmanın veya yerini sağlamlaştırmanın bir yolunu bulmalıydı. Jarlaxle'ın Bregan D'aerthe'nin kontrolüne sahip olmasına ihtiyacı vardı —sırf hareketlerine değil, yüreklerine de. Bu taht darbesini —Entreri için sadece felaket mânâsına gelecek olan bu darbeyi— ancak o şekilde önleyebilirdi.

Evet, Jarlaxle'ın mevkiini güvence altına alması gerekliydi. Bundan sonra da kendisini kara elflerden ve onların tehlikeli entrikalarından uzaklara, çok uzaklara atmanın bir yolunu bulmalıydı.

Bakır Ante'deki nöbetçi askerler onu gördüklerine hiç şaşırmadılar, hatta kiralık katile Dwahvel'in onu beklediğini ve arka odada görüşmeye hazır olduğunu söylediler.

Entreri, Dwahvel'in Dallabad'da yaşanan en yeni hadiselerin haberini çoktan almış olduğunu fark etti ve buna hiç şaşırmaması gerektiğini, ayrıca bu akşam onu Dwahvel'in kapısına getiren şeyin sadece buçukluğun bilgi edinme konusundaki hayrete şayan yeteneği olduğunu kendisine hatırlattı.

"Memnon'dan Broucalle Evi'ydi," diye bilgi verdi Dwahvel, Entreri içeri girip buçukluğun karşısına yerleştirilmiş pelüş yer minderlerinin üzerine kendini bırakır bırakmaz.

"Çok hızlı hareket ettiler," diye yanıtladı Entreri.

"Kristal kule, kurak çölün tam ortasına yerleştirilmiş dev bir deniz feneri gibi," diye yanıtladı Dwahvel. "Senin şu hemşerilerin, gizli kalmaya bu kadar bariz bir şekilde ihtiyaç duyarken neden üzerlerine ilgi çekiyor?"

Entreri sözle cevap vermedi, ama yüzündeki bakış Dwahvel'e korkularının birçoğunu iletti.

"Hata yapıyorlar," diyerek o korkuları paylaştığını dile getirdi Dwahvel. "Ellerinin altında Basadoni Loncası, yani egzotik ticaret işleri için mükemmel bir vitrin var. Neden daha uzaklara uzanıp kazanamayacakları bir savaşa davetiye çıkartıyorlar ki?"

Entreri yine cevap vermedi.

"Yoksa drow çetesinin yüzeye gelmesinin tek amacı bu muydu?" diye sordu Dwahvel samimi bir endişeyle. "Yoksa sen de bu çetenin esas doğası hakkında yanlış mı bilgilendirildin? Yani buraya kâr için —muhtemelen karşılıklı kâr için— geldiklerine inandırıldın da, aslında onlar Calimport ve Calimshan için katıksız bir felaket hazırlayan gelişmiş bir savaş birliği miydi?"

Entreri kafasını sağa sola salladı. "Jarlaxle'ı iyi tanıyorum," diye yanıtladı. "Buraya kâr için geldi —onunla birlikte çalışanlar için karşılıklı kâr hem de. Bu onun yöntemi. Bir savaş birliği kadar felaket ihtimali yüksek olan bir oluşuma hizmet vereceğini sanmıyorum. Jarlaxle, asla bir savaş lordu değil. O bir fırsatçıdan ibaret. Şana pek az, rahatlığa ise pek çok önem veriyor."

"Ama yine de o göze çarpan kule gibi, son derece bariz ve kesinlikle davetkâr olan bir anıt yükselterek felakete davetiye çıkartıyor," diye yanıtladı Dwahvel. Tombul yüzünü yana yatırdı ve Entreri'nin endişeli ifadesini dikkatle inceledi. "Sorun nedir?" diye sordu.

"Crenshinibon hakkındaki bilgin ne kadar geniş?" diye sordu kiralık katil. "Yani Kristal Parçası hakkında."

Dwahvel bir anlığına derin düşüncelere dalarak yüzünü kırıştırdı ve kafasını sağa sola salladı. "Üstünkörü bilgiler," diye itiraf etti. "Onun kule suretlerinden haberim var, ama daha fazla bir şey bilmiyorum."

"Müthiş bir güce sahip bir ziynet o," diye açıkladı Entreri. "Bu bilinçli nesne ile Jarlaxle'ın amaçlarının aynı doğrultuda olduğundan o kadar emin değilim."

"Birçok ziynetin kendine has bir iradesi vardır," diye tatsızlıkla belirtti Dwahvel. "Bu nadiren iyi bir şeydir."

"Hakkfnda elinden geldiğince fazla şey öğren," diye ona emretti Entreri, "ve hızlı ol, bu işi korktuğun şey bilinçsiz olarak Calimport'u mahvetmeden önce yap yani." Duraksadı ve Dwahvel'in yeni yaşanmış hadiseleri ışığında izlemesi gereken en iyi yolu düşündü. "Drizzt'in ona nasıl sahip olduğunu ve onu nereden—"

"Dokuz Cehennem adına Drizzt dediğin şey ne?" diye sordu Dwahvel.

Entreri açıklamaya davrandı, ama dünyanın ne kadar da geniş bir yer olduğunu hatırlayıp kahkaha attı. "Başka bir kara elf," diye yanıtladı, "ölü bir kara elf."

"Ah, evet," dedi Dwahvel. "Rakibin. 'Do'Urden' dediğin kişi."

"Onu, benim yaptığım gibi unut gitsin," diye talimat verdi Entreri. "Bu konuyla tek alakası Jarlaxle'ın adamlarının Kristal Parçası'nı ondan almış olmaları. Çok meşhur ve kudretli bir rahibin kılığına girerek onu kandırdılar. Sanırım ruhbanın adı Cadderly idi ve Kartanesi Dağlan'nda veya o civarda bir yerlerde yaşıyordu."

"Uzun bir yolculuk," diye belirtti buçukluk.

"Ama değecek bir yolculuk," diye yanıtladı Entreri. "Gerekli büyülere sahip olan bir büyücü için mesafelerin önemsiz olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Bu sana pahalıya patlar."

Entreri sıkı bacak kaslarını tek bir gerisiyle, yan yaşında yetenekli bir savaşçıyı dahi zorlayacak bir hareketle ayağa kalktı ve Dwahvel'in önünde heybetli bir şekilde durdu. Sonra eğildi ve buçukluğun omzunu sıvazladı —eldivenli sağ eliyle.

Dwahvel mesajı almıştı.

BÖLÜM 11 ATILAN TEMEL

'Başından beri arzuladığın şey buydu,' dedi Kimmuriel Yaharskrik'e.

İllithid, drow siyonisistin açık önerisi karşısında şaşırmış gibi yaptı. Yharaskrik, Kimmuriel'e Kristal Parçası'nın zihinsel tecavüzüne nasıl karşı koyacağını anlatmıştı. İllithid en başından beri durumun tam bu noktaya gelmesini arzulamıştı.

'Ona kim sahip olacak' diye sessizce sordu Yharaskrik. 'Kimmuriel mi Rai-guy mı ?'

'Rai-guy,' diye yanıtladı drow. 'O ve Crenshinibon mükemmel bir şekilde birbirilerini tamamlayacaklar —Crenshinibon'un şimdiye kadar ona söylediklerine bakılırsa.'

'İkiniz de buna inanıyorsunuz, 'diye cevap verdi illithid. 'Fakat belki de, Crenshinibon ikinizi bir tehdit olarak görüyor —ki muhtemel ve mantıklı bir zan bu— ve hem sizin, hem de yoldaşlarınızın katıksız bir şekilde yok edilmeniz için sizi bu yöne doğru çekiyordur.'

'Bu ihtimali göz ardı etmiyorum, 'diye yanıtladı Kimmuriel, son derece rahat görünerek. 'İşte Yharaskrik 'e danışmamın sebebi de bu.'

İllithid uzun bir süre duraksayıp bu bilgiyi hazmetti. 'Kristal Parçası düşük seviyeli bir nesne değildir,' diye açıkladı yaratık. Benden istediğin—'

'Sadece geçici bir engelleme,' diye araya girdi Kimmuriel.

'Seni Crenshinibon ile karşı karşıya bırakmak istemiyorum, zira ziynetin sana üstün geleceğini biliyorum.' Bu düşüncelerini zihin yüzücüye hakaret etme korkusu taşımadan şekillendirmişti. Kimmuriel, kusursuz bir mantığa sahip olan illithidlerin, akılcılık dışı bir egoya sahip olmadığını biliyordu. Kesinlikle kendi ırklarının diğer birçoğundan —elbette insanlardan ve hatta drowlardan— daha üstün olduğunu düşünüyorlardı, ama bu sağlıklı özgüvenle birlikte, kusursuz bir mantıkla belirtilen şeyleri hakaret olarak algılamayacak bir sağduyuya sahiplerdi.

Yharaskrik, o ziynetin bir tanrıdan daha düşük seviyeli olan her yaratığa üstün geleceğini biliyordu.

'Belki de bir yolu vardır,' diye yanıtladı illithid ve Kimmuriel'in yüzündeki gülümseme genişledi. 'Demirden İrade Kulesi'nin etki küresi Crenshinibon'u kuşatabilir, zihinsel tecavüzlerini ve savaş alanının yakınlarında yükselttiği tüm kulelere olan hakimiyetini alt

edebilir. Geçici olarak, 'diye önemle ekledi yaratık. 'Benim illithid soydaşlarından oluşan koca bir lejyonun birleştirdiği bir siyonik güçten aşağısının ulu Kristal Parçası 'nm güçlerinde kalıcı bir zayıflamaya yol açabileceğini hiç düşünmüyorum.'

"Jarlaxle'ın ölümüne yetecek kadar,' diye yüksek sesle hemfikir oldu Kimmuriel. "İhtiyacım olan tek şey bu." Bundan sonra reverans yaptı ve orayı terk etti. Onu Calimport'ta Rai-guy ile paylaştığı özel odaya geri götürecek olan boyut geçidine adımını atarken en son söylediği sözler kendi zihninde yankılandı.

Jarlaxle'ın ölümü! Kimmuriel, bu komploda kendisinin bir parmağı olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Ne de olsa, Matron Anası'ndan ve Oblodra Evi'nin acımasız dişilerinden kaçtığı zaman ona kol kanat geren, Matron Baenre tüm Oblodra Evi'nin tamamen yok edilmesi gerektiğini ilan ettiğinde onu gizleyip şehrin geri kalanından koruyan kişi Jarlaxle değil miydi? Paralı asker liderine duyduğu herhangi bir sadakat duygusundan ziyade, Bregan D'aerthe'nin kellesini uçurmak gibi bir sorun da vardı. Paralı asker çetesinin yükselişini diğer herkesten çok Jarlaxle sağlamış, onları bir asır önce önemli ve seçkin biri hale getirmişti. Tüm çetede tek bir kişinin dahi —hatta kendine güvenen Rai-guy'ın bile— Jarlaxle'ın Bregan D'aerthe'nin ayakta kalması için politik olarak son derece önemli olduğundan şüphesi yoktu.

Rai-guy'in yanına geri dönerken tüm bu düşünceler Kimmuriel'in zihnini kurcaladı. Drowu, Jarlaxle'ı alaşağı etmek için kullanacakları saldırı yöntemlerini harıl hani tasarlarken buldu.

"Yeni dostun bize ihtiyacımız olanı sunabilir mi?" diye sordu hevesli büyücü-rahip, Kimmuriel içeri girer girmez.

"Muhtemelen," diye yanıtladı Kimmuriel.

"Kristal Parçası'nı etkisiz kılarsak saldın mükemmel olur," dedi Rai-guy.

"Jarlaxle'ı hafife alma," diye uyardı Kimmuriel. "Kristal Parçası şu an onda ve bu yüzden o güçlü nesneyi saf dışı bırakmalıyız, ama o olmadan dahi, Jarlaxle Bregan D'aerthe üzerindeki hakimiyetini güçlendirmek için yıllardır çalışıyor. Ben olsam ziyneti ele geçirmeden ona karşı bir hamle yapmazdım."

"Ama onu zayıflatan şey de ziynete sahip olması zaten," diye açıkladı Rai-guy. "Avam askerler bile seçtiğimiz bu yoldan korkuyor."

"Gücümüzün yükselişine inanamadıklan konusunda bazı söylentiler duydum," diye karşı çıktı Kimmuriel. "Bazılan yüzey dünyasına hakim olacağımızı, Jarlaxle'ın Bregan D'aerthe'yi zayıf insanlar arasında önemli bir konuma getireceğini ve şanlı bir şekilde Menzoberranzan'a dönüp orayı fethedeceğini iddia ediyor."

Rai-guy bu sözler karşısında kahkahayı bastı. "Ziynet güçlü, bundan hiç şüphem yok, ama aynı zamanda sınırlı da. Zihin yüzücü sana Crenshinibon'un kontrolünün üst sınırına erişmeyi amaçladığını söylememiş miydi?"

"Bu hayali fethin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği şu anda içinde bulunduğumuz durum için önemli değil," diye yanıtladı Kimmuriel. "Önemli olan, Bregan D'aerthe askerlerinin buna inanıp inanmaması."

Rai-guy'ın bu mantıklı sava karşı sunacağı bir antitezi yoktu, ama yine de bu onu pek endişelendirmemişti. "Berg'inyon bizimle olmasına rağmen, savaşta drowların oynayacağı rol sınırlı olacak," diye açıkladı. "Artık emrimizde insanlar ve binlerce kobold var."

"İnsanların birçoğu bizim saflarımıza Crenshinibon tarafından dahil edildi," diye hatırlattı Kimmuriel. "Eğer Yharaskrik onu tam anlamıyla etkisiz kılamazsa, Kristal Parçası koboldlara hükmetmekte pek sıkıntı çekmeyecektir."

"Ayrıca sıçanadamlar da elimizde," diye devam etti Rai-guy, hiç etkilenmemiş bir halde. "Şekil değiştiriciler zihinsel tecavüze direnmeye daha uygundur. Yaşadıkları iç çatışma, dışarıdan gelen baskıları reddeder."

"Domo'yu göreve mi aldın?

Rai-guy kafasını sağa sola salladı. "Domo zor bin, diye itiraf etti "ama onun sıçanadam teğmenlerinden birkaçını tarafımıza çektim Eğer Domo ortadan kaldırılırsa, onlar da bizim davamıza ortak olacaktır. Bunun için, Sharlotta Vespers'ın Jarlaxle'a, sıçanadam liderinin yerli yersiz konuştuğunu, Paşa Da'Daclan'a ve sandığımız üzere Dallabad'a soruşturma yapmaya gelen loncanın başkanına,

Bregan D'aerthe hakkında haddinden fazla şey açık ettiğini söylemesini sağladım."

Kimmuriel başıyla onayladı, ama yüz ifadesi hâlâ endişeliydi. Jarlaxle zihin oyunlarında çetin bir rakipti —bunun bir hile olduğunu görebilir ve sıçanadamları tekrar kendi yanına çekmek için Domo'yu kullanabilirdi.

"Bundan sonraki hareketleri bize bir fikir verecektir, diye itiraf etti Rai-guy "Hiç şüphesiz, Crenshinibon Sharlotta' nın hikâyesine ınanmayl arzulayacaktır, ama Jarlaxle Domo'ya karşı harekete geçmeden önce daha ihtiyatlı davranmak isteyecektir."

"Sıçanadam liderin bugün öldürüleceğine inanıyorsun," diye mantık yürüttü Kimmuriel biraz düşündükten sonra.

Rai-guy gülümsedi. "Kristal Parçası Jarlaxle'ın gücü ve bu sebeple zayıflığı oldu," dedi gaddar bir şekilde sırıtarak.

"İlk başta kolçak, şimdi de bu," dedi Dwahvel Tiggerwillies, derinden iç geçirerek. "Ah, Entreri, sen yitip gittiğin zaman fazladan para kazanmak için ne yapacağım ben?"

Entreri bu espriden hiç hoşlanmamıştı. "Elini çabuk tut," diye talimat verdi.

"Sharlotta'nın davranışları seni tedirgin etmiş," diye belirtti Dwahvel, zira kadının şu son birkaç saat içinde sokaklarda işler çevirdiğini ve yaptığı görüşmelerinin çoğunun sıçanadam loncasının seçkin üyeleriyle olduğunu gözlemlemişti.

Entreri sadece başıyla onayladı. En son haberleri Dwahvel ile paylaşmak istemiyordu —güvenlik açısından. Artık her şey çok hızlı olup bitiyordu, Entreri bunun farkındaydı. Rai-guy ile Kimmuriel, saldırıları için temel atmaktaydı, ama en azından Jarlaxle büyüyen sorunlardan birini fark etmiş gibiydi. Paralı asker lideri, Entreri'yi sadece birkaç dakika önce çağırmış, kiralık katile, adı Domo olan son derece sefil bir sıçanadamla görüşmesi gerektiğini söylemişti. Eğer Domo bu entrikanın içindeyse,

Entreri, Rai-guy ile Kimmuriel'in kısa süre içinde kendi safları arasında doldurulmayı bekleyen bir boşluk olacağından emindi.

"İki saat içinde döneceğim," diye açıkladı Entreri.

"Döndüğümde hazır olsun."

"İstediğin gibi bir nesne yapmak için gerekli malzememiz yok," diye sızlandı etti Dwahvel.

"Renk ve hacmi benzesin yeter," diye yanıtladı Entreri. "Maddenin tıpatıp aynı olması gerekmez."

Dwahvel omuz silkti.

Entreri Calimport gecesine çıktı ve pelerinini sıkıca omuzlarına sarmış bir şekilde hızla ilerledi. Bakır Ante'den pek uzak olmayan bir yerde bir arka sokağa saptı. Takip edilmediğinden emin olmak için hızla etrafı taradıktan sonra, açık bir lağım deliğinden şehrin altındaki lağımlara indi.

Birkaç saniye sonra, kararlaştırılmış olan yerde Jarlaxle'ın önünde durmaktaydı.

"Sharlotta bana, Domo'nun bizim hakkımızda bazı sırları fısıldadığını söyledi," diye belirtti Jarlaxle.

"Sıçanadam yolumuzda mı duruyor?"

Jarlaxle başıyla onayladı. "Muhtemelen de birçok müttefiki var. Dövüş için hazırlıklı mısın?"

Entreri, birkaç günden beri ilk defa içtenlikle sırıttı. Sıçanadamlarla dövüşmek için hazır olmak mı? Nasıl olmazdı ki? Yine de Jarlaxle'ın bu bilgiyi aldığı kaynağı aklından uzaklaştıramıyordu. Sharlotta'ınn iki tarafa birden oynadığını, Rai-guy ve Kimmuriel'e sıkı sıkıya bağlıyken, Jarlaxle ile olan bağlarını kopartmada o kadar hızlı davranmadığını fark etmişti. Sharlotta ile drow müttefiklerinin bu oyunu, Bregan D'aerthe'nin kontrolü için yapılacak nihai savaş olarak planladığından şüpheliydi. Bunun gibi detaylı bir plan daha uzun zaman alırdı ve Calimport lağımları, son derece göze çarpacak bir savaş için iyi bir yer değildi.

Yine de...

"Belki de bir süre Dallabad'da kalsan daha iyi olurdu," diye belirtti Entreri, "kristal kulenin içinde kalıp yeni operasyonları denetleseydin."

"Domo beni hiç korkutmuyor," diye yanıtladı Jarlaxle.

Entreri ona dik dik baktı. Bregan D'aerthe içinde yaşanacak olan taht darbesinin görünürdeki hazırlıklarından gerçekten de bu kadar bihaber olabilir miydi? Eğer öyleyse, bu gerçek, Kristal Parçası'ınn hakikaten de Rai-guy ile Kimmunel'in sadakatsiz davranışlarına destek veriyor olma ihtimalini arttırır mıydı?

Kiralık katil derin bir nefes alıp kafasını sağa sola salladı ve düşüncelerini toparladı.

"Sharlotta yanılmış olabilir," dedi kiralık katil. "Baş belası Domo'dan kurtulmak için kendine has sebeplere sahip olabilir."

"Kısa sürede öğreneceğiz," diye yanıtladı Jarlaxle, tünelin öbür tarafına doğru başını sallayarak. Devasa, insansı bir sıçan suretindeki sıçanadam lideri, yanında üç tane askeriyle birlikte onlara doğru yaklaşmaktaydı.

"Sevgili Domo," diye selamladı Jarlaxle ve sıçanadam lideri reverans yaptı.

"Bize gelmeniz iyi oldu," diye yanıtladı Domo. "Şu vakitte yüzeye yolculuk yapmaktan hiç hoşlanmıyorum, hatta Basadoni Loncası'nm mahzenine bile. Korkanm etrafta çok fazla heyecan var."

Entreri gözlerini kıstı ve sefil likantropa baktı. Bu cevabın en iyi ihtimalle garip olduğunu düşündü, ama bunu şu veya bu şekilde yorumlamaktan kaçınmak için kendini zorladı.

"Diğer loncaların ajanları da bizim gibi seninle buluşmaya geliyor mu?" diye sordu Jarlaxle ve bu soruyla Domo'yu hazırlıksız yakalamıştı.

Entreri şimdi de drowa dik dik baktı. Crenshinibon'un Jarlaxle'a, daha kolay okunabilecek muhtemel hainlikleri düşünmesini sağlamak için Domo'yu ihtiyata sevk etmesini söylediğini anlamaya başlamıştı. Yine de, Jarlaxle bu konuda çok hızlı hareket ediyormuş gibi geliyordu. Biraz konuşma ve diplomasi, Jarlaxle'ın bilinçli ziynetin zihinsel etkilerine sığınmadan da gerekli sinyalleri almasına yetecekmiş gibi görünüyordu.

"Diğer loncaların ajanlarıyla görüşmek zorunda kaldığım o nadir zamanlarda, onlar sıklıkla bana gelirler," diye yanıtladı

Domo. Sakin kalmaya çalışıyordu, ama ağırlığını bir ayağından diğerine verince aniden yaşadığı gerginliği Entreri'ye açık etmiş oldu. Kiralık katil sakince ellerini kemerine götürdü ve bileklerini iki ölümcül silahının kabzasına dayadı. Bu duruşu, ona son derece rahat ve sakin bir hava veriyordu, ama aynı zamanda silahlarına dokunmasını, onları çekip saldırmaya hazır olmasını sağlıyordu.

"Peki yakın zamanda içlerinden biriyle görüştün mü?" diye sordu Jarlaxle.

Domo yüzünü iki kez buruşturdu ve Entreri işin aslını anladı. Ziynet hemen orada onun düşüncelerine sızmaya çalışıyordu.

Liderlerinin ardında duran üç sıçanadam birbirilerine bakıp rahatsızlıkla kıpırdandı.

Domo'nun yüzü buruşup insan kılığına dönüşmeye başladı ve neredeyse derhal sıçanadam görünüşüne geri döndü. Gırtlağından kısık, vahşi bir hırıltı yükseldi.

"Sorun ne?" diye sordu onun ardında duran sıçanadamlardan biri.

Entreri, Jarlaxle'ın yüzünde beliren ve giderek artan sinir bozukluğunu görebiliyordu. Tekrar Domo'ya ilgiyle baktı ve belki de bu çirkin yaratığı hafife almış olduğunu düşündü.

Jarlaxle ile Crenshinibon, sıçanadamın düşüncelerine bir türlü sızamıyordu, zira Kristal Parçası'nın zihinsel tecavüzü likantropun iç çekişmesini yüzeye çıkartmış ve o kırmızı acı ve hiddet duvarı içeri girişi engellemişti.

Hüsranı git gide artan Jarlaxle, sıçanadama dik dik bakıyordu. 'Bize ihanet etti,' diye aniden karar verdi Crenshinibon.

Jarlaxle'ın düşünceleri şüphe ve şaşkınlıkla doldu, zira bunun doğru olduğuna dair herhangi bir işaret görmemişti.

'Bir anlık zayıflık,' diye geldi Crenshinibon'un çağrısı. 'O hiddetli ıstırap duvarının arasından bir anlığına görülen gerçek. Bize ihanet etti... hem de iki kez.'

Jarlaxle Entreri'ye doğru döndü. Bu çok hafif bir işaretti, ama sıçanadamlardan tüm kalbiyle nefret eden hevesli kiralık katilin çabucak gördüğü ve uygulamaya geçtiği bir hareketti.

Domo ile yandaşları da bunu anladı ve kılıçları parıldayarak kınlarından çıktı. Onlar silahlarını çekene kadar Entreri saldırıya geçmişti bile. Charon'un Pençesi önünden savruldu ve Entreri'nin savaş alanını kısımlara ayırmasına imkan vermek ve düşmanlarının hareketlerinde işbirliği yapmasını engellemek için kara renkli bir kül duvarı oluşturdu.

Entreri kül duvannın etrafından sola döndü ve hareketini tamamlarken aşağı eğilip Domo'nun uzun ve ince kılıcından kurtulmuş oldu. Kiralık katilin kılıcı yukan kalkıp Domo'nun silahına çarparak onu genişçe açtı. Hâlâ yere sinmiş duran Entreri hançeriyle yolunu açarak öne doğru ilerledi.

Fakat Domo'nun en yakınındaki yoldaşı şiddetle saldırdı ve saldırıyı savuşturmak için Entreri'yi geri çekilip kılıcını aşağı indirmeye zorladı. Kiralık katil geriye doğru yuvarlanıp sağ elini yere sabitledi ve sertçe ittirerek tekrar ayağa kalktı. Yere değer değmez ayaklarını hızla hareket ettirerek neredeyse başladığı noktaya geri döndü. Ahmak sıçanadam onu takip etti ve Domo ile diğer iki yoldaşını kül duvarının öbür tarafında bıraktı.

Entreri'nin arkasında, Jarlaxle'ın eli bir, iki ve üç defa savruldu. Hançerler Entreri' nin kafasını kıl payıyla sıyırarak geçti ve havada süzülen kül duvarında delikler açtı.

Öbür taraftan bir inilti geldi ve Entreri Domo'nun yoldaşlarının sayısının ikiye düşmüş olduğunu anladı.

Bundan bir saniye sonra ise bire düştü. Zira kiralık katil, sıçanadamın saldırısını dosdoğru karşıladı, kılıcını bir eksen etrafında döndürerek yükselterek savrulan silahı havaya kaldırdı. Entreri hareketine ileri doğru devam etti. Adamı ısırmayı düşünen sıçanadam da aynısını yaptı.

Ani bir ikinci saplama yaratığın kafasını geriye doğru yatırdı ve kiralık katil hızla geri çekilip döndü. Yaratıklardan bir diğerinin hızla kül duvarının içinden geçtiğini gördü ve geri çekilen Domo'nun ayak seslerini duydu.

Kül duvarının altına doğru dalışa geçip omzunun üzerinden takla attı, hücum eden sıçanadamın ayak bileklerini yakaladı ve üzerinden uçup yüz üstü Jarlaxle'ın önüne düşmesini sağladı.

Entreri yavaşlamadı bile. Öne yuvarlanıp tekrar ayağa kalktı ve kaçan sıçanadamın peşine takılıp tüm hızıyla takibe başladı.

Entreri karanlığa, hatta zift karası tünellere bile hiç yabancı değildi. Aslında en iyi işlerini burada çıkarmıştı, ama enfrarujlu görüş kullanan sıçanadamlara karşı dezavantajlı olduğunu fark ederek güçlü kılıcını önünde tuttu ve —her türlü büyülü kılıcın yapabildiği

üzere, bir şekilde ışıldamasını umarak— ona bir ışık meydana getirmesini emretti.

Kılıcın yarattığı büyülü ışık onu şaşırttı, zira karaya çalan bir tonla parlayan ve koridora gerçeküstü bir görünüm veren bir ışıktı ve Entreri daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Ne kadar bariz bir ışık kaynağı olduğunu kestirmeye çalışarak kılıca baktı ve ışığın kaynağının kendisi olmasına rağmen bunun, en azından ona biraz gizlilik sağlayacağını umdu.

Bir dönemece geldi ve kayarak durdu, kafasını çevirdi ve duyularını odakladı.

Sol taraftan belli belirsiz bir ayak sesi duyuldu ve Entreri o yöne doğru koşturdu.

Jarlaxle, kolunu art arda savurarak ve kıvranan yaratığın üzerine hançer üstüne hançer yağdırarak yerde yüzükoyun yatan sıçanadamm işini çabucak bitirdi. Yol arkadaşına yetişme çabasıyla kül duvarındaki yarığın içinden geçerken bir elini cebine atıp Kristal Parçası'na dokundu.

'Bana yön göster,' diye ziynete talimat verdi.

'Yukarı,' diye beklenmedik bir cevap geldi. 'Sokaklara geri döndüler.'

Jarlaxle şaşkınlık içinde duraksadı.

'Yukarı!' diye geldi sessiz çığlık daha vurgulu bir şekilde. 'Sokaklara.'

Paralı asker lideri öbür taraftaki koridora, onu lağım girişinden dışarı götürecek olan merdivene doğru koşturup Bakır Ante'nin civarındaki arka sokağa çıktı.

'Bana yön göster, 'diye tekrar Kristal Parçası'na talimat verdi.

'Çok açıktayız,' diye karşılık verdi ziynet. 'Gölgelerde kal ve Basadoni Loncası'na geri dön —Artemis Entreri ile Domo o taraftalar.

Entreri koridordaki bir köşeyi dönüp ihtiyatla yavaşladı. Orada, Domo ile iki sıçanadam ellerinde kılıçlarıyla karşısında durmaktaydı. Entreri tespit edildiğini düşünerek ve üçü savunmalarını düzenleyemeden önce saldırmaya niyetlenerek ileri atılmaya

davrandı. Fakat Domo'nun sol tarafındaki sıçanadam fısıldadığında aniden durdu.

"Kokusunu alıyorum. Yakınlarda bir yerde."

"Çok yakında," diye hemfikir oldu, diğer düşük seviyeli yaratık. Kısarak baktığı gözlerinde enfrarujlu görüşe işaret eden kızıl bir parıltı vardı.

'Enfraruja bile neden ihtiyaç duysunlar ki?' diye düşündü

Entreri. Charon'un Pençesi'nin kara ışığmdayken onları, sanki hepsi loşça aydınlanmış bir odada duruyormuşçasına net bir şekilde görebiliyordu. Dosdoğru ileri atılıp saldırması gerektiğini biliyordu, ama şimdi merakı artmıştı ve bu yüzden duvardan uzaklaşarak net olarak görülebilecek bir şekilde tam karşılarına çıktı.

"Kokusu keskin," diye hemfikir oldu Domo. Üçü de tedirginlikle etraflarına bakmıyor, kılıçlarını hafifçe sallıyordu. "Diğerleri nerede?"

"Gelmediler, ama burada olmaları gerekirdi," diye yanıtladı sol tarafındaki. "Korkarım ihanete uğradık."

"Drowların canı Dokuz Cehennem'e öyleyse," dedi Domo.

Entreri onu göremediklerine inanmakta güçlük çekiyordu — müthiş kılıcının başka bir harika özelliğiydi bu. Eğer gözlerini normal ışık tayfına odaklıyor olsalardı onu daha iyi görüp göremeyeceklerini merak etti, ama bunun başka bir güne saklanması gereken bir soru olduğunu fark etti. Yoğunlaşıp mükemmel bir sessizlikle hareket ederek önce bir ayağını, sonra öbürünü ileri atarak Domo'nun sağına doğru ilerledi.

"Belki de kara elf büyücünün sözünü daha dikkatli dinlemeliydik," diye devam etti sol taraftaki, fısıltıyla konuşarak.

"Jarlaxle'a karşı gelmek mi?" diye duyduklarına inanamaz bir halde sordu Domo. "Bu felaket demektir. Başka bir şey değil."

"Ama..." diye tartışacak oldu diğeri, fakat Domo vahşice fısıldamaya başladı ve parmağını diğerinin yüzüne doğru savurdu.

Entreri, rakibinin meşgul oluşunu kullanarak grubun üçüncüsünün arkasına geçti ve hançerinin ucu sıçanadamm belkemiğine dayanıp durdu. Entreri yaratığın kulağına, "Kaç," diye fısıldadığında sıçanadam yerinden uğrayıp kaskatı kesildi.

Sıçanadam koridorda hızla koşturdu ve Domo tartışmasını keserek kaçan askerini birkaç adım takip edip ona tehditler savurdu.

"Kaç," dedi Entreri. Bu sefer de öbür tarafta duran diğer düşük seviyeli sıçanadamm yanına gelmişti.

Fakat bu seferki kaçmadı, sadece feryat etti ve kılıcım göğüs hizasından savurarak döndü.

Entreri eğilip kolayca kılıçtan kurtuldu ve ölümcül mücevherli hançerim bir saplama hamlesiyle kaldırarak sıçanadamm kaburgalarının altından sokarak diyaframını yardı. Yaratık yeniden uludu, derken spazmlar geçirdi ve şiddetle sarsıldı,

"Nedir bu?" diye sordu Domo, hızla dönerek. "Ne?"

Sıçanadam yere yığıldı ve seğirerek can verdi. Entreri orada, açık alanda, elinde hançeriyle duruyordu. Daha küçük olan silahına da ışık saçmasını emretti.

Domo geri sıçrayıp kılıcını önüne kaldırdı. "Dans eden kılıç?" diye sordu sessizce. "Bu sen misin, drow büyücü?"

"Dans eden kılıç mı?" diye sessizce tekrarladı Entreri, parlayan hançerine bakarak. Tekrar Domo'ya döndü ve vücudu neredeyse sıçan suretinden insana dönüşmek üzere olan sıçanadamm gözlerindeki ışıltının kaybolduğunu gördü. Aynı şekilde yaratığın görüşü de enfrarujdan normal spektruma dönüşmüştü.

Artemis Entreri'nin heybetli sureti karşısında belirdiğinde yaratık yine yerinden uğradı. "Bu ne biçim bir numara?" diye nefes verdi sıçanadam.

Entreri buna nasıl cevap verebileceğinden emin değildi. Charon'un Pençesi'nin kara ışığıyla ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Enfraruju tamamen engelleyip normal ışık tayfında net bir şekilde görülebilen garip bir aydınlatma mı sağlıyordu? Entreri kılıçtan hiçbir ismin yükseldiğini hissetmese bile, o anda kara bir kamp ateşi gibi miydi? Enfraruj, güçlü ısı kaynaklan tarafından şiddetli bir şekilde sınırlandırılabilirdi. a Bu gerçekten merak uyandırıcıydı —Artemis Entreri mn önünde beliren çok sayıdaki bilmecelerden bir diğeri— ama yine, başka bir gün çözülmesi gereken bir bilmeceydi.

"Artık müttefikin kalmadı," dedi Domo'ya. "Sadece sen ve A"Jartole benden neden korkuyor?" diye sordu Domo, Entreri üzerine doğru bir adım atarken.

Kiralık katil durdu. "Korkuyor mu? Yoksa tiksiniyor mu?

Bilirsin, ikisi aynı şey değil."

"Ben onun müttefikiyim!" diye itiraz etti Domo. Astlarının bana sunduğu tekliflere rağmen onun tarafında kaldım. A "Ona öyle söyledin," diye belirtti Entreri, kafasını egıp hala seğirip inlemekte olan yaratığa bakarak. "Ne biliyorsun? Açıkça ve çabucak konuşursan, belki de buradan sağ çıkarsın."

Domo'nun sıçan gözleri hiddetle kısıldı. "Rassıter in son karşılaşmanızdan sağ çıktığı gibi mi?" diye sordu. Bahsettiği kışı, sıçanadam loncasının en büyük atalarından biriydi, Paşa Pook a Entreri ile birlikte hizmet vermiş güçlü bir liderdi ve Entreri onu katletmişti -bu hadise de, Calimport'un sıçanadamları tarafından asla unutulmamıştı.

"Sana son defa soruyorum," dedi Entreri sakince.

Yan tarafta hafif bir hareket yakaladı ve ilk sıçanadamm gen döndüğünü, üzerine sıçramak üzere gölgelerde beklediğim anladı.

Hiç şaşırmamış ve hiç korkmamıştı.

Domo genişçe, dişlerini göstererek gülümsedi. Jartole ite yoldaşlan, inandığın kadar bütünleşmiş bir grup değil," diye alay etti..

Entreri bir adım daha yaklaştı. "Bundan daha iyisini yapmalısın," dedi, ama bu sözler tamamen ağzından çıkmadan önce Domo uludu ve ince kılıcıyla saplama yaparak üzerine atı di.

Entreri sadece Charon'un Pençesini hafifçe hareket ettınp kılıcı Domo'nunkini önlem* üzere açılandırdı ve silahı yana savurdu.

Sıçanadam hamlesini derhal geri çekerek tekrar ve tekrar sapladı. Her iki deftda da Entreri, hiçbir çaba sarf etmeden savuşturma hamlesini mükemmel bir şekilde, ustura kadar keskin bir açıyla ayarladı ve Domo'nun kılıcı sadece bir milimle hedetı kaçırarak yanından geçti.

Sıçanadam yine geri çekildi ve bu sefer büyük bir savurma hamlesiyle ileri atıldı.

Ama çok fazla geri çekilmişti ve kılıcın hiçbir zarar vermeden önünden savrulup geçmesi için Entreri'nin hafifçe geri eğilmesi yeterli olmuştu.

Domo'nun, yan taraftaki gölgelerde gizlenen yoldaşından beklenen saldırı gerçekleşti ve Domo bu saldırıdaki rolünü mükemmel bir şekilde oynayıp güçlü bir saplama hamlesiyle ileri çıktı.

Domo, Artemis Entreri'nin dövüş stilinin güzelliğini ve başarısını bilmiyordu. Charon'un Pençesi yine darbeyi yakalayıp savuşturdu, ama bu sefer Entreri elini yuvarlayıp silahını, Domo'nun kılıcının dış tarafından aşağı kaydırdı. Domo'nun kılıcını yukarı fırlatırken karnını içeri çekti ve başka bir kül duvarı meydana getirerek kendisiyle sıçanadam arasındaki havayı karanlığa boğdu. Kendi hareketini takip eden Entreri, sağa doğru tam tur döndü. Tekrar Domo'yla karşı karşıya gelince sağ kolunu aşağı indirdi ve kılıç ardında kül bırakarak dalış yaptı. Bu sırada sol kolu ise aşağı doğru inen kılıcın altından çaprazlamasına geçerek vücudunu aştı ve hançeri savurup üzerine saldıran sıçanadamın tam karnına gömdü.

Charon'un Pençesi iki rakibin arasında tam bir tur döndü ve geniş, dairesel bir duvar oluşturdu. Domo inatla başka bir saplama yapıp duvann dosdoğru içinden geçerek ileri çıktı, ama Entreri orada değildi. Yan tarafa doğru dalışa geçip yuvarlanmış ve turunu tamamlayıp kalkarak, hâlâ karnındaki hançerle debelenmekte olan sıçanadamın bacaklarına güçlü bir darbe indirmişti. Kudretli kılıç, kiralık katili şaşırtacak ve memnun bırakacak şekilde, sıçanadamın yalnızca en yakındaki dizini kesmekle kalmayıp diğerini de yardı. Yaratık taş zemine yığılıp ıstırap içinde uludu ve kanı gürül gürül aktı.

Entreri hiç yavaşlamadı. Dönüp güçlü bir şekilde yukarı kalkarak, Domo'nun kılıcını tekrar genişçe açtı ve Charon'un Pençesi'ni çaprazlamasına aşağı indirerek, sıçanadam lider tarafından fırlatılan bir hançeri engelledi.

Derken, son numarasını da bariz bir şekilde tüketmiş olan Domo'nun yüz ifadesi hızla değişiverdi. Artık saldırıya geçme sırası Entreri'deydi ve kiralık katil, yukarı, merkeze ve aşağı doğru üç tane güçlü saplama yaparak Domo'nun kaçınılmaz bir şekilde gerilemesine, sadece dengesini koruyabilmek için çılgınlar gibi uğraşmasına sebep oldu.

İleri sıçrayan Entreri, rakibinden üstün olmayan yaratığa hiç aman vermedi. Kılıcı çılgınlar gibi savruluyor, bazen küller saçıyor, bazen hiçbir şey yapmıyor, ama her zaman Domo'nun görüşünü ve seçeneklerim kısıtlayacak bir mükemmellikle hareket ediyordu. Kısa süre içinde sıçanadamı neredeyse arka taraftaki duvara kadar püskürtmüştü ve Domo'nun attığı bakış Entreri'ye, köşeye sıkışma fikrinden hiç hoşlanmadığım gösterdi.

Entreri bunu bir işaret olarak alıp arka arkaya kesme yaparak yere ve sonra da ilk hamlesine dik şekilde kılıcı savurarak, L şeklinde bir duvar meydana getirip Domo'nun kendisini ve sağ tarafındaki dar alanı görmesini engelledi.

Entreri'nin kül duvarını kullanıp etrafından dolaşmaya çalışacağını düşünen sıçanadam hırlayarak sağ tarafa doğru çaresiz bir hamle yaptı. Sadece havaya vurabildi. Derken kiralık katilin arkasında olduğunu hissetti, zira onun tahmin edeceği şeyi tahmin etmiş olan Entreri öbür taraftan dolaşmıştı.

Domo kılıcını yere fırlattı. "Sana her şeyi anlatacağım," diye haykırdı. "Sana—"

"Bunu çoktan yaptın," diye sıçanadamı temin etti Entreri ve Charon'un Pençesi belkemiğini yarıp kabzasına kadar saplanarak Domo'nun kaburgalarının hemen altından dışarı çıktığında yaratık irkildi.

"A... acıtıyor," diyerek nefesini tuttu Domo.

"Acıtmak için yapılmış," diye yanıtladı Entreri ve kılıcı aniden sarstı. Domo'nun nefesi kesildi ve sıçanadam ölüp kaldı.

Entreri kılıcını çekip serbest bıraktı ve hızla koşup hançerini geri aldı. Domo'nun Bregan D'aerthe içinde yaşanan başkaldırıyı doğrulaması beraberinde gereğinden fazla soru getirirken, düşünceleri zihninde dönüp durmaktaydı. Domo Jarlaxle'a hainlik etmemişti, paralı asker liderine karşı düzenlenen entrikaya dahil de değildi —Entreri en azından bu kadarından son derece emindi. Fakat Domo'ya yapılan bu saldırıyı teşvik eden kişi Jarlaxle idi.

Ya da öyle miydi?

Kristal Parçası'ınn, Jarlaxle'ın en iyi niyetlerini kendisine karşı ne kadar kullanabileceğini merak eden Artemis Entreri, Calimport

lağımlarından dışarı çıktı.

"Güzel," diye KimmuriePe belirtti Rai-guy. İkisi, Artemis Entreri'nin Basadoni Loncası'na dönüşünü izlemek için bir uzgörü aynası kullanmaktaydı. Fakat büyücü bağlantıyı neredeyse derhal kesti, zira kurnaz kiralık katilin yüzündeki ifade ona Entreri'nin gizlice gözetlendiğini hissediyor olabileceğini söylemişti. "Farkında olmadan bizim işimize yarıyor. Artık sıçanadamlar Jarlaxle'a cephe alacak."

"Domo'ya yazık oldu," dedi Kimmuriel, kahkaha atarak. Fakat aniden durdu ve daha ciddi bir tavır takındı. "Peki ya Entreri'ye ne olacak? O zorlu —hatta şimdi kolçak ve kılıca sahipken daha da zorlu— bir rakip ve bizim davamıza katılırsa daha iyi durumda olacağına inanmayacak kadar da akıllı biri. Belki de gözlerimizi Jarlaxle'a çevirmeden önce onu ortadan kaldırmalıyız."

Rai-guy sadece bir saniye düşündükten sonra başıyla onayladı. "Daha aşağı seviyeli birinden gelmeli," dedi. "Meselâ Sharlotta ve onun yardakçılarından, zira onlar daha büyük olan darbeye pek karışmayacaklar."

"Jarlaxle, bizim Entreri'ye karşı harekete geçtiğimizi anlarsa bundan memnun olmayacaktır," diye hemfikir oldu Kimmuriel. "Sharlotta olsun öyleyse ve dosdoğru bir emir vermeyelim. Entreri'nin onu ortadan kaldırmaya çalıştığı düşüncesini zihnine yerleştireceğim."

"Eğer buna inanmaya başlarsa, kaçıp gitmesi daha muhtemeldir," diye belirtti Rai-guy.

"Bunu yapmayacak kadar kibirli," diye yanıtladı Kimmuriel.

"Aynı zamanda gizlice ve diğer kaynaklan kullanarak, Entreri'nin Bregan D'aerthe'nin gözünden düştüğünü, hatta Jarlaxle'ın bile onun bağımsız tavrından bıktığına net bir şekilde inanmasını sağlayacağım. Eğer Entreri'nin ona karşı bir kan davasında veya rekabette yalnız başına kaldığını ve emrinde bulunan orduyu onu yok etmek için devreye sokabileceğini düşünürse, işte o zaman kaçmaz ve saldırır, hem de sert saldırır." Bir kahkaha daha attı. "Fakat senin aksine, Rai-guy, Sharlotta'nın ve tüm Basadoni Loncası'nın bu işi başarabileceğinden o kadar emin değilim."

"En azından onu meşgul edip yolumuzdan çekerler," diye yanıtladı Rai-guy. "Jarlaxle'ın işini bitirdiğimizde ise..."

"Entreri muhtemelen çok uzaklara gitmiş olur," diye gözlemledi Kimmuriel, "Morik'in yaptığını yapıp kaçar. Belki de sırf Artemis Entreri'ye ibret olsun diye Morik'in işini bitirmeliyiz."

Rai-guy kafasını olumsuz anlamda salladı. Görünüşe bakılırsa, Kimmuriel ile onun, çok uzaklardaki önemsiz bir şehirde bulunan bir firarinin infazından daha acil meseleleri olduğunu fark etmişti. "Artemis Entreri yeterince uzağa kaçamaz," dedi kararlılıkla. "Benim başıma, unutamayacağım veya affedemeyeceğim kadar büyük bir bela oldu o."

Kimmuriel bu beyanatın biraz abartılı olduğunu düşündü, ama aslında onun bu hissini paylaşıyordu. 'Belki de Entreri'nin en büyük suçu yetenekleridir,' diye düşündü drow siyonisist. Belki de Rai-guy ile Kimmuriel'in ondan nefret etmesine sebep olan hakaret, sadece onun insan standartlarının çok yükseğine çıkmayı başarabilmiş olmasıydı. Siyonisist ve aynı zamanda büyücü de, gerçeği takdir edecek kadar akıllıydı.

Ama bu, işleri Artemis Entreri için hiç de kolaylaştırmayacaktı.

BÖLÜM 12 HER ŞEY YALANKEN

"Tabaka üstüne tabaka!" diye kükredi Entreri. Yumruğunu, Bakır Ante'nin arka odasındaki küçük masaya indirdi. Orası hâlâ koca Calimport'ta Rai-guy ile Kimmuriel'in her zaman kendini gözetleyen —ki son zamanda onu izlediklerini ne kadar çok hissetmişti!— gözlerine karşı nispeten güvende hissedebildiği tek yerdi. "O kadar fazla tabaka var ki, hiç bitmeyen bir döngü halinde üst üste katlanıyorlar!"

Dwahvel Tiggerwillies sandalyesinde arkasına yaslanıp adama ilgiyle baktı. Artemis Entreri'yi tanıdığı bunca yıl içinde, onu hiç bu kadar hararetli ve hiddetli görmemişti —ve Artemis Entreri hiddetliyken, kiralık katilin semtinde bulunanlar aşırı derece dikkatli olsa iyi ederdi. Buçukluk için daha da şaşırtıcı olan gerçek, Entreri'nin nefret ettiği Domo'yu öldürmesinin hemen ardından bile bu kadar hiddetli olmasıydı. Normalde bir sıçanadam öldürmek, en azından o günü neşeli geçirmesini sağlardı. Fakat Dwahvel adamın

yaşadığı sinir bozukluğunu anlayabiliyordu. Entreri kara elflerle uğraşmaktaydı ve Dwahvel'in drow kültürünün detayları hakkında pek az bilgisi olmasına rağmen, kara elflerin entrika ve aldatmaca sanatının ustaları olduğunu anlayacak kadar fazla şey görüp geçirmişti.

"Çok fazla katman," dedi Entreri daha sakin bir sesle, hiddetini Çıkarmış bir şekilde. Dwahvel'e doğru dönüp kafasını sağa sola salladı. "Ağın içindeki ağın içindeki ağa dolandım kaldım. Artık neyin gerçek olduğunu pek bilmiyorum."

"Hâlâ hayattasın," diye önerdi Dv/ahvel. "Öyleyse, tahminimce doğru bir şey yapıyorsun demektir."

"Korkarım ki, Domo'yu öldürmekle büyük bir hata yaptım," diye itiraf etti Entreri, kafasını sağa sola sallayarak. "Sıçanadamlardan hiç hoşlanmamışımdır, ama belki de bu sefer sadece Jarlaxle'a karşı büyüyen komploya karşı duracak bir şey olması için yaşamasına izin vermeliydim."

"Drowların komplosundan bahsettiklerinde, Domo ile onun o sefil, yalancı yoldaşlarının gerçeği konuştuğunu dahi bilmiyorsun," diye hatırlattı Dwahvel. "Bunu Jarlaxle'a götüreceğin ve böylece Bregan D'aerthe içinde bir yarık açmana sebep olacak yanlış bir bilgi olarak kullanmış olabilirler. Ya da Domo, kendi kellesini kurtarmak için saçmalıyor da olabilir. Jarlaxle ile ilişkini biliyor ve kumanda Jarlaxle'dayken senin durumunun daha iyi olacağım anlıyordu."

Entreri ona bakakaldı. Domo bütün bunları biliyor muydu? 'Elbette ki biliyordu,' dedi kiralık katil kendi kendine. Sıçanadamdan ne kadar nefret etse de, yaratığın en zor loncayı kontrol etmedeki kurnazlığını bir kenara atamazdı.

"Her neyse, bu zaten konuyla alakasız," diye devam etti Dwahvel. "Bregan D'aerthe içinde yaşanacak herhangi bir iç çatışmada, sıçanadamların küçük bir rol oynayacağını ikimiz de biliyoruz. Eğer Rai-guy ile Kimmuriel bir darbe başlatırsa, Domo ile takımı onları caydırmak için pek az şey yapabilirdi."

Bütün bunlardan son derece canı sıkılmış olan Entreri tekrar kafasını sağa sola salladı. Teke tek olarak tüm drowlardan daha iyi dövüşüp onlardan daha iyi düşünebileceğine inanıyordu, ama onlar

yalnız değildi, asla yalnız olmazlardı. Çete hiziplerinin uyumlu hareketleri yüzünden, Entreri hiçbir şeyin aslından emin olamıyordu. Kristal Parçası'nın da işe dahil olması sadece sorun üstüne sorun ekliyor, darbe konusundaki gerçeği bulanıklaştırıyor —tabii bir darbe olacaktıysa— ve kiralık katilin, kontrolün Jarlaxle'da mı olduğunu yoksa paralı askerin sadece bilinçli ziynetin bir kölesi mi olduğunu ciddi ciddi merak etmesine yol açıyordu. Entreri, Jarlaxle'ın kendisini koruyacağını iyi bildiği kadar, Kristal Parçası'nm da onun ölmesini isteyeceğini anlıyordu.

"Öğrendiğin her şeyi aklından uzaklaştır," diye belirtti Dwahvel, soğukkanlı ve sakinleştirici bir sesle. "Drowlann, bir zamanlar Paşa Pook'un —veya Paşa Basadoni'nin, ya da diğer hepsinin ya da herhangi birinin— oynadığı oyundan daha öte bir şey yaptığı yok. Onların dansı da, asırlardır Calimport'ta yapılan dansın aynısı."

"Ama drowlar daha iyi dans ediyor."

Dwahvel gülümsedi ve hemfikir olarak başıyla onayladı. "Ama çözüm hepsinde de aynı değil mi?" diye sordu. "Her şey bir yalanken..." Sözlerin havada asılı kalmasını sağladı. Bu, sokaklar konusundaki temel gerçeklerden biriydi ve Artemis Entreri'nin kesinlikle herkesten iyi bildiği bir şeydi. "Her şey bir yalanken...?" dedi tekrar onu tamamlamaya teşvik ederek.

Entreri, sakinleşmek, kara elflere, özellikle de Rai-guy ile Kimmuriel'e duyduğu haddinden büyük saygıyı, hatta korkuyu bastırmak için kendini zorladı. "Böyle durumlarda, katman üstüne katman eklenirken," diye ezberinden okudu. Bu, lonca yapılarında gelecek vaat eden herkese verilen en temel dersti. "Her şey bir yalanken, aldatmaca ağlarının içine dolanmışken, gerçek ondan ne çıkarırsan odur."

Dwahvel başıyla onayladı. "Hangi yolun doğru olduğunu bileceksin, çünkü o yolu kendin doğru kılacaksın," diye hemfikir oldu. "Bir yalancının en çok korktuğu şey, rakibinin onun yalanlarından birini gerçeğe çevirmesidir."

Entreri başını sallayarak onayladı ve hakikaten de kendisini daha iyi hissediyordu. Daha iyi hissedeceğini de biliyordu,

izlendiğini hissettiği anda Basadoni Loncası'ndan çıkıp dosdoğru Bakı Ante'ye gelmesinin sebebi de buydu zaten.

"Domo'ya inanıyor musun?" diye sordu buçukluk.

Entreri bunu bir süre düşündükten sonra, başını olumlu anlamda salladı. "Kum saati çevrildi ve kum akıyor," diye belirtti. "İstediğim bilgiye eriştin mi?"

Dwahvel üzerinde oturduğu koltuğun altındaki tozluktan içeri elini soktu ve parşömenlerle dolu bir evrak çantası çıkarttı. "Cadderly," dedi, onları verirken.

"Diğer nesneden ne haber?"

Buçukluğun eli yine koltuğun altına gitti ve bu sefer Jarlaxle'ın o anda belinde taşıdığına benzeyen bir kese çıkarttı. Entreri daha bakmadan dahi, o kesenin içinde Crenshinibon'a benzeyen bir kristal külçe olduğundan emindi.

Entreri bu nesneyi biraz tedirginlikle aldı, zira bu, onun için, hakikaten de çok tehlikeli bir yola, belki de tüm hayatı boyunca hiç yürümediği kadar tehlikeli bir yola ilk adımını atmak üzere olduğunun kesin ve değişmez göstergesiydi.

"Hiçbir büyüsü yok," diye onu temin etti Dwahvel, adamın yüzündeki endişeli ifadeyi fark ederek. "Sadece, onu açığa çıkartacak herhangi bir büyülü gözleme karşı ziynetin taklidi olsun diye mistik bir aura eklenmesini emrettim."

Entreri başıyla onayladı ve keseyi kemerinde belinin arkasına, peleriniyle tamamen örtüleceği bir yere taktı.

"Seni şehirden çıkartabilirdik," diye önerdi Dwahvel. "Seni çok, çok uzaklara nakletmek için bir büyücü kiralamak çok daha ucuz olurdu."

Entreri bu düşünceyle birlikte kıs kıs güldü. Bregan D'aerthe Calimport'a geldiğinden beri aklından binlerce kez geçmiş olan ama her defasında uzaklaştırdığı bir düşünceydi bu. Ne kadar uzağa kaçabilirdi ki? Rai-guy ile Kimmuriel'in takip edemeyeceği kadar uzağa kaçamayacağını biliyordu.

"Ona yakın dur," diye uyardı Dwahvel. "Olan olduğunda, hızlı davranan sen olmalısın."

Entreri başıyla onayladı ve ayağa kalkmaya davrandı, ama duraksayıp Dwahvel'e uzun uzun baktı. Dişi buçukluğun onun bu mücadelede nasıl bir iş çıkaracağını gerçekten umursadığmı fark etti ve bunun ardındaki gerçek —yani Dwahvel'in onun için duyduğu endişenin kendi kişisel kazancıyla pek az alakası olması gerçeği— Entreri'yi derinden etkiledi. Ona o sefil yaşamında çoğunlukla göremediği bir şey gösterdi —bir dost.

Bakır Ante'den derhal ayrılmayıp yandaki odaya gitti ve Dwahvel'in rahip Cadderly hakkında topladığı bilgilerle dolu ola* kağıtları inceledi. Jarlaxle'ın ve böylece Entreri'nin ikileminin çözümü bu adam mı olacaktı?

Hızla Dallabad'a geri dönen, sessiz ve görülmeyen yolculuğunu yapmak için çeşitli büyülü nesneler kullanan ama Kristal Parçası'ndan —bilhassa— yardım istemeyen Jarlaxle'ın hareketlerine yön veren tek şey sinir bozukluğuydu.

'İşte bu,' diye fark etti drow lider, 'en yeni ortaklığımın esas sınavı.' Kristal Parçası'nın ilişkilerinde belki de haddinden fazla üstünlük ele geçirmekte olduğunu düşünmeye başlamıştı ve bu meseleyi çözmeye karar vermişti.

Kristal kuleyi yıkmaya niyetliydi.

Crenshinibon da bunu biliyordu. Jarlaxle, ziynetin kesesinde neşesizce nabız gibi attığını hissediyordu ve güçlü nesnenin çaresiz bir şekilde irade gücüyle baskı yaparak ona meydan okuyup okumayacağını merak ediyordu, ki öyle bir müsabakanın sadece tek bir galibi olacaktı.

Jarlaxle buna hazırdı. Her zaman sorumluluğu ve karar alma işini paylaşmaya hazırdı, ama eninde sonunda kendi amaçlarına erişmesine olanak tanıdığı sürece. Fakat son zamanlarda Kristal Parçası'nın o amaçları değiştirmekte olduğunu sezmeye başlamıştı. Ziynet, onu git gide kendi istemediği yönlere doğu daha da fazla çekiyormuş gibi görünmeye başlamıştı.

Güneş battıktan ve son derece karanlık bir Calimshan akşamı çöktükten kısa süre sonra, Jarlaxle kristal kulenin önünde durmuş, ona sertçe bakmaktaydı. Kararlılığını topladı ve kaçınılmaz bir şekilde yaşanacağını bildiği mücadele için kendini zihinsel olarak

hazırladı. Civarda kimsenin bulunmadığından emin olmak için son bir kez etrafına bakmdıktan sonra, kesenin içine elini attı ve bilinçli ziyneti dışarı çıkarttı.

'Hayır!' diye haykırdı Crenshinibon drowun zihninde. Kristal Parçası, kara elfin ne yapmaya niyetli olduğunu kesin şekilde biliyordu. 'Buna izin vermiyorum. Kuleler benim —bizim— gücümüzün bir yansıması ve o gücü hakikaten de arttırıyorlar. İçlerinden birini yok etmek yasaktır!!

'Yasak mı?'diye tekrarladı Jarlaxle şüpheyle.

'Bu bizim amacımız için iyi değil—'

'Amacımız için neyin iyi olduğuna ben karar veririm,' diye güçlü bir şekilde sözünü kesti Jarlaxle, 've şimdi amacım bu kuleyi yerle bir etmek.' Tüm zihinsel enerjisini toplayıp Kristal Parçası'na tek ve güçlü bir emir verdi.

İşte böylece başladı: sessiz olduğu halde devasa bir irade savaşıydı bu. Asırların bilgeliği ve kusursuzlaşmış kurnazlığıyla Jarlaxle, Kristal Parçası adındaki çağlar kadar yaşlı büyüye karşı tamamıyla acınacak haldeydi. Jarlaxle, sanki ziynet onun zihnini tamamıyla yok etmeye çalışıyormuş gibi iradesinin zorlandığını hissetti. Hayal gücünün her karanlık köşesinde gizlediği tüm korkular bir anda gerçek olmuş gibiydi, düşüncelerini, anılarını, kişiliğini aman vermez bir şekilde bulandırıyorlardı.

Kendini ne kadar da çıplak hissediyordu! Kristal Parçası'nın oklarına ve taşlarına karşı ne kadar da açıktaydı!

Jarlaxle kendini toparladı ve bu görüntüleri birbirinden ayırmak, her korkunç imgeyi zihninde ayrı bir yere koyup diğerlerinden tecrit etmek için büyük bir çaba sarf etti. Soma, net bir şekilde hayalinde canlanan o dehşetlerden birine elinden geldiğince odaklanarak karşı saldırıya geçti. Güç ve kudret hislerini kullandı, Bregan D'aerthe'nin şu andaki lideri olana kadar yaşadığı, onu adı Menzoberranzan olan anaerkil cehennemde uzun süredir başarı sağlayan erkek bir kara elf yapan sayısız deneyimi kullandı.

Kâbuslar tek tek önünde devrildi. İç çatışmaları dinmeye başladıkça, Jarlaxle irade gücünü zihninin gerilerinden dışarıya, ziynete yöneltti ve o tek, kudretli emri verdi:

'Kristal kuleyi yık!'

İşte bundan sonra baskı geldi. İhtişam görüntüleri; kristal kulelerle dolu tarlaların önünde yerle bir olan orduların, kralların gelip onun önünde diz çöküşü ve krallıklarının hazinelerini ona sunuşunun, Menzoberranzan'in Matron Anaları'nın daha önce ancak Leydi Lolth hakkında konuştukları şekilde ondan söz edişinin imgeleri aklında canlandı.

İkinci yanıltmayı kontrol altına alıp mağlup etmek Jarlaxle için birçok açıdan daha zordu. Bu görüntülerin cazibesini reddedemiyordu. Daha da önemlisi, Kristal Parçası adındaki kudret kaynağı onlarlayken Bregan D'aerthe ile kendisinin önünde beliren ihtimalleri reddedemezdi.

Kararlılığının çözülmeye başladığını, Crenshinibon ile Jarlaxle'ın arzuladıklan şeyi bulmaları için bir uzlaşmaya varma düşüncesinin aklına sızdığını hissetti.

Ziyneti kumandasından azat etmeye, kuleyi yıkmanın saçma bir şey olduğunu kabullenmeye ve ikisi arasındaki reddedilemez derecede kârlı olan ittifakı kabul edip yeniden kurmaya hazırdı. Ama hatırladı.

Bu bir ortaklık değildi, zira Kristal Parçası bir ortak değildi. Kontrol edilebilen, yerine yenisi gelebilecek ve tahmin edilebilecek nitelikteki gerçek bir ortak değildi o. 'Hayır,' diye kendine hatırlattı Jarlaxle. 'O bir ziynet, tılsımlı bir nesne ve bilinçli olduğu halde yapay bir zekadan ibaret, önceden kararlaştırılmış bir amaca dayanan bir mantığı var.' Görünüşe bakılırsa o andaki amacı, büyüsünün el verdiği kadar fazla takipçi kazanmak ve olabildiğince güç elde etmekti.

Jarlaxle o amaçla kendini özdeşleştirdiği, hatta ona katıldığı halde, kontrolün kendisinde olması gerektiğini vurgulu ve kararlı bir şekilde kendisine hatırlattı. Baştan çıkarma çabalarına sertçe direndi, Kristal Parçası'nm vaatlerini de, tıpkı mücadelenin başında sergilediği kaba kuvvet saldırısını yendiği gibi geri çevirdi.

Derken gerilen bir ip kadar somut bir şekilde, zihninde duyduğu bir klik sesinin ona cevabı verdiğini hissetti.

Efendi Jarlaxle idi. Bregan D'aerthe'ye yön verecek ve Kristal Parçası'nı kontrol edecek olan şey onun kararlarıydı.

İşte o zaman, isterse kuleyi yok edebileceğini en ufak bir şüphe duymadan biliyordu. Böylece Kristal Parçası'na tekrar aynı emri verdi. Bu sefer, Jarlaxle ziynetten yayılan bir öfke, itiraz veya bir suçlama değil, sadece üzüntü hissetti.

Mağlup edilen ziynet, büyülü, devasa kopyasını yıkmak için gerekli olan enerjileri toplarken vızıldamaya başladı.

Jarlaxle gözlerini açtı ve tatminle gülümsedi. Savaş, tıpkı olmasından korktuğu gibi olmuştu, ama en sonunda şüphesiz bir şekilde zafer kazandığını biliyordu. Kristal kulenin varlığı zayıflamaya başladığında yaşanan kıpırtıyı hissetti. Onu bağlayan enerji yok olacaktı. Sonra da, Crenshinibon'un büyüsüyle bir araya getirilmiş madde dağılıp rüzgâra karışacaktı. Onun emrettiği şekilde —ve Crenshinibon'un bunu yerine getirebileceğini biliyordu— infilak etme, duvar çökmesi olmayacak, kule öylece silinerek ortadan kaybolacaktı.

Jarlaxle, mücadelelerle geçen uzun hayatı boyunca kazandığı tüm zaferlerden daha fazla tatmin olmuş bir halde başıyla onayladı.

Dallabad'ı kule olmadan aklında canlandırdı ve o zaman kulenin nereye gittiğini, zaten ilk başta oraya neden gelmiş olduğunu ve kumandanın gerçekten de Ahdahnia'nın elinde olup olmadığını öğrenmek için ne kadar çok yeni casusun gelebileceğini düşündü.

"Dur!" diye emretti ziynete. "Kule yerinde kalacak, benim emrimle."

Vızıltı derhal durdu ve son derece aşağılanmış gibi görünen Kristal Parçası Jarlaxle'ın düşüncelerinde sessizleşti.

Jarlaxle'ın gülümsemesi daha da genişledi. Evet, kuleyi yerinde tutacaktı, hatta sabahleyin birincinin yanına bir tane daha yükseltmeye karar verdi. Dallabad'ın ikiz kuleleri. Jarlaxle'ın ikiz kuleleri.

En azından iki tane.

Fakat o anda paralı asker lideri ne o kulelerden ne de ilkini yıkmasına ilham veren kaynaktan korkuyordu. Hayır, bugün zafer

kazanmıştı ve artık kudretli Kristal Parçası'ın kendisine daha büyük güçler kazandırması için kullanabilirdi.

Jarlaxle onun kendisine bir daha asla tehdit oluşturmayacağını biliyordu.

Artemis Entreri, Basadoni Loncası'ndan veya diğer sokak loncalarından uzaklardaki göze çarpmayan bir handa kiraladığı küçük odasının içinde volta atmaktaydı. Yatağının kenarındaki küçük bir sehpada kırmızı dikişli kara kolçağı duruyordu, Charon'un Pençesi ise onun hemen yanında yatıyor ve kızıl keskin yeri mum ışığında parıldıyordu.

Entreri bundan hiç emin değildi. Daha sonra odasına gelip de Entreri'nin kurukafalı cesedini zeminde kül olmuş bir halde bulursa hancının ne düşüneceğini merak etti.

Kiralık katil bunun son derece gerçek bir ihtimal olduğunu kendine hatırlattı. Charon'un Pençesi'ni her kullanışında, kılıç ona yeni bir numara, yeni bir özellik gösteriyordu ve bilinçli ziynetler hakkında, böyle bir kılıç ne kadar fazla güce sahipse iradesinin de o kadar kuvvetli olacağını anlayacak kadar çok şey biliyordu. Entreri, özellikle acımasız olan bu kılıçla girilen bir irade savaşı kaybedilirse neler olacağına çoktan şahit olmuştu zaten. Kohrin Soulez'in feci sonunu, adamın yüzündeki derinin yanarak kemiklerinden ayrılışını ve eriyip gidişini sanki daha o sabah yaşanmış kadar net bir şekilde hatırlıyordu.

Ama bunu şimdi yapması gerekiyordu. Kısa süre içinde Kristal Parçası'yla karşı karşıya gelecekti ve eğer o anda kendi kılıcına karşı herhangi bir zihinsel savaş vermek zorunda kalırsa kesinlikle sonu gelirdi. İçinde sadece bu korkuyla, kılıcı satmayı veya başka bir yere saklamayı aklından geçirmiş, ama diğer muhtemel düşmanlarını, yani Rai-guy ile Kimmuriel'i düşününce kılıcı yanında tutmak zorunda olduğunu fark etmişti.

Kılıcı tutmak zorundaydı ve ona tamamen hakim olmalıydı. Bunun başka yolu yoktu.

Entreri, ellerini ovuşturarak ve onları dudaklarına götürüp avuç içlerine üfleyerek masaya doğru ilerledi.

Kılıcın yanına varmadan önce döndü ve bazı alternatifler arayarak düşündü. Gaddar kılıcı satabileceğini veya kara elfler Calimport'tan gidene ve kendisi —sadece belki— geri dönene kadar onu derin bir delikte saklaması için Dwahvel'e verebileceğini düşündü.

Bu son düşünce, yani Jarlaxle'ın teğmenleri tarafından şehirden kaçırılma düşüncesi kiralık katilin içinde aniden bir hiddet uyandırdı ve Entreri kararlılıkla masaya doğru yürüdü. Daha muhtemel sonuçları düşünmeden hırlayarak uzandı ve Charon'un Pençesi'ni çıplak eliyle kavradı.

Aniden kılıcın asılısını hissetti —fiziksel bir çekim değil, daha derin bir şeydi, Artemis Entreri'nin özüne, ruhuna giden bir şeydi. Kılıç açtı —ah, Entreri o açlığı nasıl da iyi hissediyordu! Onu tüketmek, varlığını tamamen yok etmek istiyordu, çünkü Entreri onu koruyucu kolçak olmadan tutacak kadar cesur veya ahmaktı. Ah, onu nasıl istiyordu!

Yanağının seğirdiğini, cildinde bir gerginlik olduğunu hissetti ve yüzünün tutuşup tutuşmayacağını merak etti. Entreri bu fikri zorla aklından çıkardı ve tekrar zihinsel savaşı kazanmaya yoğunlaştı.

Bilinçli kılıç aman vermez bir şekilde onu zorlayıp durdu; Entreri zihninin içinde kahkahaya benzeyen bir ses işitebiliyordu. Charon'un Pençesi'nin yorulmayacağım, ama onun bitkin düşeceğini kendisine hatırlatan mükemmel bir özgüvendi bu. Başka bir düşünce geldi, istese bile kılıcı elinden bırakamayacağını, bu dövüşe girdiğini ve artık geri çekilmenin veya teslim olmanın mümkün olmadığını anlamıştı.

İşte şeytani kılıcın numarası buydu; kendisine meydan okuyan herkesin içine katıksız bir umutsuzluk hissi aşılıyor, meydan okuyan kişiye kesin bir şekilde, savaşın acı ve felaket niteliğinde bir sonuca bağlanacağını söylüyordu. Entreri'den önce gelen birçok kişi için bu mesaj, kılıcın zafere ulaşmak için kullandığı bir sıçrama tahtasıydı, ruhlarının yenilmesine sebep olmuştu.

Ama söz konusu Entreri olunca, bu numara sadece büyük bir hiddet hissi, kararlılıkla ve yoğunlukla dolu, kıpkırmızı bir hiddet ve inkâr duvarı yükseltmişti.

"Sen benimsin!" diye hırladı kiralık katil sıktığı dişlerinin arasından. "Sen bir malsın, bir nesnesin, dövülmüş bir metal parçasısm!" Kızıl kılıcı önünde havaya kaldırdı ve kara ışığını saçmasını emretti.

Kılıç emre itaat etmedi. Entreri'ye, tıpkı Kohrin Soulez'e yaptığı gibi saldırmaya, derisini yakabilmek için, ondan önceki birçok kişiye yaptığı gibi onu da yutup yok etmek için kiralık katili zihinsel olarak mağlup etmeye çalıştı.

"Sen benimsin," dedi Entreri tekrar, artık ses tonu sakindi, zira kılıç saldırısını zayıflatmamış olsa da, Entreri'nin bu saldırıyı savuşturabileceğine dair duyduğu özgüven artmaya başlamıştı.

Charon'un Pençesi tüm enerjisini üzerine saldığında içinde ani bir acı, ani bir yanma hissetti. Entreri bu enerjiyi reddetmek yerine ona kucak açtı ve onu kılıçtan aldı. Enerji titreşimli bir kreşendo halinde yükseldi ve kesildi.

Kara ışık küçük odanın içinde belirdi ve Entreri'nin gülümsemesi o ışığın içinde parladı. Işık, Entreri'nin Charon'un Pençesi'ne üstün geldiğinin, kılıcın artık hakikaten onun olduğunun bir göstergesiydi. Kılıcı indirip sakinleşmek için birkaç kez derin nefes aldı ve az önce yok oluşun tam eşiğinden dönmüş olduğunu düşünmemeye çalıştı.

Artık bunun önemi yoktu. Kılıcı mağlup etmiş, onun ruhunu ezmişti ve artık o da, diğer kalçasında duran mücevherli hançer kadar net bir şekilde kendisine aitti. Tabii ki, bundan sonra sıklıkla Charon'un Pençesi'nin ondan kurtulma çabalarına karşı ihtiyatlı olmalıydı, ama bu en fazla nahoş bir can sıkıntısından ibaret olacaktı.

"Sen benimsin," dedi tekrar, sakince ve kılıca kara ışığı yok etmesini buyurdu.

Oda yine sadece mum ışığına döndü. Charon'un Pençesi, yani Artemis Entreri'nin kılıcı ona karşı çıkmadı.

Jarlaxle işin aslını bildiğini sanıyordu. Jarlaxle o gün zafer kazanmış olduğunu sanıyordu.

Çünkü bunu düşünmesini sağlayan Crenshinibon idi. Çünkü Crenshinibon paralı asker liderle onun zıpçıktı teğmenleri arasında yaşanacak olan savaşın adil olmasını istiyordu, ki kimin kendisini daha iyi taşıyabileceğine karar verebilsin.

Kristal Parçası'ının gözdesi hâlâ Rai-guy idi, çünkü en hırslı ve en gönüllü, hatta öldürmeye en hevesli kişinin o drow olduğunu biliyordu.

Ama Jarlaxle ile birlikteyken karşısında duran imkanları da gözden kaçırmıyordu. Onu aldatmaca ağlarının içine sarmalamak kolay olmamıştı, ama hakikaten de Crenshinibon, Jarlaxle'ı tam olarak da gelmesini istediği yere yönlendirmişti.

Ertesi sabahın şafak vaktinde, Dallabad Vahası'nda ikinci bir kristal kule yükseltildi.

BÖLÜM 13 KUM SAATİNİ ÇEVİRMEK

"Her türlü olasılıkta oynayacağın rolü anlıyor musun?" diye Dwahvel'e sordu Entreri bir sonraki buluşmalarında. Bu, Bakır Ante'nin yanındaki arka sokakta, yani Dwahvel'in casus-geçirmez kaynakları tarafından, uzgören büyücülere karşı tıpkı içerisi kadar iyi korunan bir yerde kararlaştırılmış doğaçlama bir görüşmeydi.

"Belirttiğin her türlü olasılıkta," diye yanıtladı buçukluk, uyarı niteliğinde sırıtarak.

"Öyleyse her türlü olasılığı anlıyorsun demektir," diye yanıtladı Entreri hiç tereddütsüz. Buçukluğun ifadesine, eksiksiz bir özgüvenle dolu olan sıntışıyla karşılık verdi.

"Tüm olasılıkları düşünüp tarttın mı?" diye şüpheyle sordu buçukluk. "Bunlar ne de olsa kara elfler, çarpıtmanın ve entrikanın ustaları, kendi gerçekleriyle katmanlar yaratan ve o katmanın içindeki gerçeklikte kuralları koyan kişiler."

"Fakat anayurtlarında değiller ve Calimport'un nüanslarını anlayamıyorlar," diye onu temin etti Entreri. "Tüm dünyayı Menzoberranzan'ın bir uzantısı olarak görüyorlar, yani mizaç açısından bir uzantısı olarak. Daha da önemlisi, etraflarındaki]erin hareketlerine biçtikleri değer açısından. Ben bir iblitJnm, yani düşük seviyeliyim ve bu sebeple onların koyduğu gerçekliğin döneceği şekli asla tahmin etmeyecekler."

"Zamanı geldi mi?" diye sordu Dwahvel, hâlâ şüpheli bir ses tonuyla. "Yoksa o kritik anı üzerimize sen mi getiriyorsun?"

"Asla sabırlı bir adam olmamışımdır," diye itiraf etti Entreri ve gaddar gülümsemesi bu itirafıyla azalmak yerine daha da yoğunlaştı.

"Her türlü olasılık," diye belirtti Dwahvel, "yani senin yaratmaya niyetli olduğun her türlü gerçeklik katmanı. Dikkatli ol, benim becerikli dostum, ki kendi yarattığın gerçeklerin arasında bir yerde kaybolma."

Entreri kaşlarını çatacak oldu, ama Dwahvel'in ona mantıklı bir tavsiyede bulunduğunu, şimdiye kadar tanımış olduğu en tehlikeli düşmanla çok tehlikeli bir oyun oynamak üzere olduğunu fark ederek olumsuz düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Artemis Entreri, en iyi koşullarda bile başarısının ve böylece hayatta kalmasının, tek bir ana dayanacağını ve kötü şansın en ufak bir cilvesinde hepsinin mahvolacağını anlıyordu. Git gide büyüyen bu senaryo, eğitimli bir kiralık katilin mükemmel darbesi değil, köşeye sıkışmış bir adamın çaresiz hamlesiydi.

Yine de, buçukluk dostuna baktığında, Entreri'nin özgüveni ve kararlılığı arttı. Dwahvel'in bu konuda onu hayal kırıklığına uğratmayacağını, gerçeklik yaratma işleminde kendi üzerine düşeni yerine getireceğini biliyordu.

"Eğer başarılı olursan seni bir daha görmeyeceğim," diye belirtti buçukluk. "Ve eğer başarısız olursan, muhtemelen patlayıp yarılmış olan cesedinin yerini dahi bulamayacağım."

Entreri bu dobra sözleri bir sevgi belirtisi olarak algıladı ve öyle olduklarını da biliyordu. Yüzündeki gülümseme geniş ve samimiydi —kiralık katil için bu oldukça nadir bir şeydi.

"Beni bir daha göreceksin," dedi Dwahvel'e. "drowlar Calimport'tan usanacak ve gerçekten ait oldukları güneşsiz deliklerine geri çekilecek. Bu belki aylar içinde, belki yıllar içinde olacak, ama eninde sonunda gidecekler. Bu onların doğasında var. Rai-guy ile Kimmuriel, yüzeydeki ticaret işlerini genişletmekte ne onlar için ne de Bregan D'aerthe için uzun soluklu bir kâr olmadığını anlıyor. Keşfedilmek meydan savaşı demek. Ne de olsa Jarlaxle ile sürtüşmelerinin ana noktası da bu. İşte bu yüzden gidecekler, ama sen kalacaksın ve ben de geri döneceğim."

"drowlar seni öldürmese bile, gideceğin yolun bir zamanlar gitmiş olduğundan daha az tehlikeli olduğuna inanmamı mı bekliyorsun

yani?" diye sordu buçukluk burnundan soluyarak ve en sonunda sırıtarak. "Artemis Entreri için öyle bir yol var mı dünyada? Bence bu pek muhtemel değil. Yeni silahın ve o

BÖLÜM 13 KUM SAATİNİ ÇEVİRMEK

"Her türlü olasılıkta oynayacağın rolü anlıyor musun?" diye Dwahvel'e sordu Entreri bir sonraki buluşmalarında. Bu, Bakır Ante'nin yanındaki arka sokakta, yani Dwahvel'in casus-geçirmez kaynaklan tarafından, uzgören büyücülere karşı tıpkı içerisi kadar iyi korunan bir yerde kararlaştırılmış doğaçlama bir görüşmeydi.

"Belirttiğin her türlü olasılıkta," diye yanıtladı buçukluk, uyan niteliğinde sıntarak.

"Öyleyse her türlü olasılığı anlıyorsun demektir," diye yanıtladı Entreri hiç tereddütsüz. Buçukluğun ifadesine, eksiksiz bir özgüvenle dolu olan sırıtışıyla karşılık verdi.

"Tüm olasılıkları düşünüp tarttın mı?" diye şüpheyle sordu buçukluk. "Bunlar ne de olsa kara elfler, çarpıtmanın ve entrikanın ustaları, kendi gerçekleriyle katmanlar yaratan ve o katmanın içindeki gerçeklikte kuralları koyan kişiler."

"Fakat anayurtlarında değiller ve Calimport'un nüanslannı anlayamıyorlar," diye onu temin etti Entreri. "Tüm dünyayı Menzoberranzan'ın bir uzantısı olarak görüyorlar, yani mizaç açısından bir uzantısı olarak. Daha da önemlisi, etraflarındakilerin hareketlerine biçtikleri değer açısından. Ben bir ibtitMm, yani düşük seviyeliyim ve bu sebeple onların koyduğu gerçekliğin döneceği şekli asla tahmin etmeyecekler."

"Zamanı geldi mi?" diye sordu Dwahvel, hâlâ şüpheli bir ses tonuyla. "Yoksa o kritik anı üzerimize sen mi getiriyorsun?"

"Asla sabırlı bir adam olmamışımdır," diye itiraf etti Entreri ve gaddar gülümsemesi bu itirafıyla azalmak yerine daha da yoğunlaştı.

"Her türlü olasılık," diye belirtti Dv/ahvel, "yani senin yaratmaya niyetli olduğun her türlü gerçeklik katmanı. Dikkatli ol, benim becerikli dostum, ki kendi yarattığın gerçeklerin arasında bir yerde kaybolma."

Entreri kaşlarını çatacak oldu, ama Dwahvel'in ona mantıklı bir tavsiyede bulunduğunu, şimdiye kadar tanımış olduğu en tehlikeli

düşmanla çok tehlikeli bir oyun oynamak üzere olduğunu fark ederek olumsuz düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Artemis Entreri, en iyi koşullarda bile başarısının ve böylece hayatta kalmasının, tek bir ana dayanacağını ve kötü şansın en ufak bir cilvesinde hepsinin mahvolacağını anlıyordu. Git gide büyüyen bu senaryo, eğitimli bir kiralık katilin mükemmel darbesi değil, köşeye sıkışmış bir adamın çaresiz hamlesiydi.

Yine de, buçukluk dostuna baktığında, Entreri'nin özgüveni ve kararlılığı arttı. Dwahvel'in bu konuda onu hayal kırıklığına uğratmayacağını, gerçeklik yaratma işleminde kendi üzerine düşeni yerine getireceğini biliyordu.

"Eğer başarılı olursan seni bir daha görmeyeceğim," diye belirtti buçukluk. "Ve eğer başansız olursan, muhtemelen patlayıp yarılmış olan cesedinin yerini dahi bulamayacağım."

Entreri bu dobra sözleri bir sevgi belirtisi olarak algıladı ve öyle olduklarını da biliyordu. Yüzündeki gülümseme geniş ve samimiydi —kiralık katil için bu oldukça nadir bir şeydi.

"Beni bir daha göreceksin," dedi Dwahvel'e. "drowlar Calimport'tan usanacak ve gerçekten ait oldukları güneşsiz deliklerine geri çekilecek. Bu belki aylar içinde, belki yıllar içinde olacak, ama eninde sonunda gidecekler. Bu onların doğasında var. Rai-guy ile Kimmuriel, yüzeydeki ticaret işlerini genişletmekte ne onlar için ne de Bregan D'aerthe için uzun soluklu bir kâr olmadığını anlıyor. Keşfedilmek meydan savaşı demek. Ne de olsa Jarlaxle ile sürtüşmelerinin ana noktası da bu. İşte bu yüzden gidecekler, ama sen kalacaksın ve ben de geri döneceğim." "drowlar seni öldürmese bile, gideceğin yolun bir zamanlar gitmiş olduğundan daha az tehlikeli olduğuna inanmamı mı bekliyorsun yani?" diye sordu buçukluk burnundan soluyarak ve en sonunda sıntarak. "Artemis Entreri için öyle bir yol var mı dünyada? Bence bu pek muhtemel değil. Yeni silahın ve o koruyucu kolçakla, seçtiğin uzmanlık alanın olarak seçkin büyücüleri katletme işleri alabilirsin. Elbette ki, eninde sonunda o büyücülerden biri senin yeni oyuncaklarının ve onların sınırlarının farkına varacak, böylece seni üzerinden dumanlar tüten, kömürleşmiş bir posa haline getirecek." Kıkırdayıp kafasını sağa sola salladı. "Evet, Khelben'in, Vangerdahast'ın ya da Elminster'ın peşine

falan düş. En azından o şekilde ölümün acı vermeyecek kadar çabuk olur."

"Sana sabırlı bir adam olmadığımı söylemiştim," diyerek hemfikir oldu Entreri.

Derken Dwahvel, hem Entreri'yi hem de kendini şaşırtacak şekilde ona doğru koşturdu ve üzerine sıçrayıp adama sıkıca sarıldı. Derhal onu bırakıp geri çekildi ve kendine geldi.

"Sadece şans içindi," dedi. "Elbette ki kara elflerdense senin zafer kazanmanı tercih ederim."

"Keşke sırf kara elfler olsaydı," dedi Entreri, sohbeti ılımlı tutma ihtiyacı hissederek.

Kendini neyin beklediğini biliyordu. Yeteneklerinin —tüm yeteneklerinin— ve cesaretinin deneneceği bir sınav olacaktı bu. Felaketin kıyısında dolaşıyordu. Dwahvel Tiggerwillies'in, yani buçukluklar arasında en beceriklisinin güvenilirliğine hakikaten inanabileceğini kendisine yine hatırlattı. Derken ona uzun uzun baktı ve son belirttiği şeye dayanıp oyunu sürdüreceğini, Entreri'yi bir dostu olarak gördüğünü itiraf etmeyip ona bunu reddetme hazzını tarttırmayacağını fark etti.

Artemis Entreri, eğer buçukluk bunun aksini yapsaydı hayal kırıklığına uğramış olurdu.

"Dikkatli ol da kendi yarattığın yalan katmanlarının arasına sıkışıp kendi kazdığın kuyuya düşme," dedi Dwahvel kiralık katilin arkasından, Entreri uzaklaşmaya ve gölgelere karışmaya başladığında.

Entreri bu sözleri dikkate aldı. Olması muhtemel hadiselerin olası terkipleri hakikaten de sersemletici nitelikteydi. Bu kritik zamanda onu hayatta tutabilecek tek şey doğaçlama olabilirdi ve Entreri hayatının tamamını felaketin eşiğinde yaşayıp hayatta kalarak geçirmişti. En azından onlarca kere zekasına bel bağlamaya, tamamen doğaçlama yapmaya zorlanmış ve her nasılsa hayatta kalmayı başarmıştı. Zihninde, önceden görülebilecek her türlü hadiseye karşı tepki vermek için olasılık planlan vardı.

Kendine ve stratejik bir şekilde etrafına yerleştirdiği kişilere güvendiği halde, hesaba katmamış olduğu tek bir ihtimal dahi gerçek

olursa, önünde tek bir yanlış yön belirirse, o dönemeci almanın bir yolunu bulamayacağını ve öleceğini bir an olsun aklından çıkarmıyordu.

Ki, Rai-guy'ın tavrına bakılacak olursa, feci şekilde ölecekti.

Sokak, Calimport'taki birçok cadde gibi kalabalıktı, ama o sokakta en çok göze çarpacak olan kişi hiç göze çarpmıyordu. Bir dilenci kılığına girmiş olan Artemis Entreri gölgelerde kalıyor,

şüphe çekecek şekilde birinden diğerine geçmiyor, sadece kalabalık sokağın arka planına karışıp neredeyse görünmez oluyordu.

Hareketlerinin ardında bir amaç vardı. Her an avını görüş alanında tutuyordu.

İşlek caddede ilerleyen Sharlotta Vespers ise bunun gibi bir gizliliğe sahip değildi. Basadoni Loncası'ınn tanınan mostralık başkanıydı ve tehlikeli Paşa Da'Daclan'ın sahasına izinli olarak girmişti. Birçok şüpheci, hatta nefret dolu göz ona hiç de sıradan olmayan bir şekilde bakıyor, ama kimse ona karşı bir harekette bulunmuyordu. Rai-guy'dan gelen bir emir üzerine Da'Daclan'a görüşme yapmayı teklif etmişti ve onun koruması altında teklifi kabul görmüştü. Bu sebeple, o anda son derece kendine güven dolu, kabadayılığın sınırlarında gezinen bir tavırla yürüyordu.

Onu izleyen, gölgesi gibi peşinden gelenlerden birinin Paşa Da'Daclan'ın emirleri altında olduğunu fark etmişe benzemiyordu.

Entreri bu civarı iyi biliyordu, zira geçmişte birkaç kere Tırmıkçılar için çalışmıştı. Sharlotta'nın tavn ona, hiç şüphesiz bir şekilde resmi bir antlaşma için geldiğini söylüyordu. Kısa süre içinde, muhtemel buluşma yerlerini tek tek geçip yoluna devam ettikçe, Entreri bu toplantının nerede yapılacağını kesin şekilde tahmin etti. Fakat bilmediği şey, bu görüşmenin Rai-guy ile Kimmuriel için ne kadar önemli olabileceğiydi.

"Kadının her adımım o garip zihin güçlerinle izliyor musun, Kimmuriel?" diye sordu sessizce.

Zihni eğer durum o şekilde gelişirse kullanması gerekecek olan olasılık planlan üzerine çalışmaya devam etti. Hiç şüphesiz kendi planlarını yapmakla meşgul olan iki drowun Sharlotta nın her

hareketini izleyeceğini sanmıyordu, ama bu kesinlikle mümkündü. Eğer hal böyle olursa, Entreri bunu gayet net bir şekilde ve çok kısa sürede öğreneceğini fark etti. O zaman sadece hazır olup çizdiği yolu yeniden düzenlemeyi başarabilmeyi umabılırdı.

Derken daha hızlı hareket edip yan sokaklara dalarak kadının önüne geçti, hatta bir çatıya tırmanıp bir diğerine ve sonra bir diğerine sıçradı.

Kısa süre sonra, Sharlotta'nın dönmesini umduğu arka sokağa sının olan binaya geldi. Şüphesi ise, o çatıda durmuş, sokağın öbür tarafını kollayan bir nöbetçi askerin varlığıyla daha da artmış oldu.

Entreri ölüm kadar sessiz bir şekilde nöbetçi askerin arkasında yerini aldı. Adamın ilgisi bariz bir şekilde önündeki sokağa çevrilmişti ve onun varlığından tamamen habersizdi. Etrafta diğerlerinin olduğunu bildiği için dikkatle hareket eden Entreri, tüm alanı taramak için uzun bir süre harcadı. Karşıdaki çatılarda iki ve sokağın yan tarafında, o anda Entreri'nin üzerinde durduğu binanın bitişikteki çatısında bir tane olmak üzere diğer üç nöbetçiyi de tespit etti. ..

O üçünü, dosdoğru önünde bulunan adamdan daha dikkatli izledi her hareketlerini, kafalarını her çevirişlerini ölçüp biçti. En çok da odaklandıkları yere dikkat etti. Kiralık katıl, en sonunda, ihtiyatta olmadıklarından emin olunca saldırısını yaptı ve kurbanını bir çatı penceresinin arkasına çekti.

Bir saniye sonra, Paşa Da'Dadan'ın dört askeri de bir kez daha yerlerinde duruyor ve hepsi de, peşinde bir çift Da'Dadan askeriyle arka sokağa giren Sharlotta Vespers'ı dikkatle kolluyor gibi görünüyordu.

Entreri'nin düşünceleri dönüp durmaktaydı. Ortada beş düşman askeri ve diğerlerinden daha fazla düşmanmış gibi görünen bir tane sözde yoldaş vardı. Bu beşinin yalnız olduğunu düşünerek kendini kandırmadı. Muhtemelen, ana sokakta dolaşan onlarca insanın hatırı sayılır bir kısmı Da' Daclan' in yardakçılarına dahildi.

Entreri yine de harekete geçti. İki katlı binanın çatısından aşağı yuvarlanıp bir eliyle tutundu ve vücudunu son sınıra kadar gererek, afallayıp kalan Sharlotta'nın yanma çevik bir şekilde indi.

"Bir tuzak," diye fısıldadı sertçe, kadını takip eden iki askere dönüp elini kaldırdı ve onlara durmalarını işaret etti. "Kimmuriel kaçabilmemiz için çatıda bir boyut kapısı oluşturdu."

Sharlotta'nm yüz ifadesi şaşkınlıktan hiddete dönüştü ve derhal sakinleşti. Bütün bu ifadeler deneyimli tavrıyla öyle bir gizlenmişti ki, kadının duygularını sadece Entreri fark edebildi. Kadının kafasını karıştırdığını, Kimmunel'den bahsetmesinin, bunun bir tuzak olduğuna dair yaptığı garip iddiayı inanılır kıldığını biliyordu.

"Onu buradan götüreceğim," dedi Entreri muhafızlara. Diğer üç askerin ikisi —ki içlerinden biri Entreri'yle sokağın aynı tarafında bulunan askerdi— neler döndüğünü görmek için dışarı çıktıklarında, sokağın ilerisinden ve öbür tarafından gelen hareket sesleri işitti.

"Kimsin sen?" diye sordu Sharlotta'nm ardından gelen askerlerden biri şüpheyle. Eli sıradan yolculuk pelerinin altına, kaliteli bir kılıcın kabzasına gitti.

"Git," diye Sharlotta'ya fısıldadı Entreri.

Kadın tereddüt etti ve Entreri ona tekrar, açık bir şekilde geri çekilmesini söyledi. Mücevherli hançer ve Charon'un Pençesi dışarı çıktı, kiralık katil pelerinini geri atıp tüm ihtişamıyla kendini gözler önüne serdi. İleri sıçrayıp kılıcıyla kesme yaptı ve hançerini ise ikinci askere doğru sapladı.

Cevap olarak kılıçlar kınlarından çıktı. Bir tanesi Charon'un Pençesi'nin hamlesini önledi, ama adam savuşturma yaparken kaçınılmaz bir şekilde gerilemek zorunda kaldı. Zaten Entreri'nin başlıca amacı da buydu. Fakat ikinci asker daha bahtsızdı. Kılıcı hamleyi karşılamak için dışarı çıkarken, Entreri bileğini hafifçe büküp hançerini kılıcın üzerinden geçirdikten sonra adamın karnına sapladı.

Diğerleri hızla üzerine kapanırken, kiralık katil saldırıya devam edip adamı öldüremezdi, ama adamın hayal dahi edemeyeceği bir dehşet yaşaması için, hançeri hayat gücünü emen enerjisini kullanmasına yetecek bir süreliğine içeride tuttu. Asker o kadar kötü yaralanmamıştı, ama yere yığılıp karnını tuttu ve dehşetle ulumaya başladı.

Kiralık katil geri çekildi ve Sharlotta'nm çatıya çıkmak için debelenerek tırmanmakta olduğu duvara arkasını döndü.

Kılıç hamlesi yüzünden geri çekilmek zorunda kalmış olan asker Entreri'ye sol taraftan saldırdı. Bir diğeri sağ taraftan geldi ve diğer iki asker de sokak boyunca koşturup dosdoğru üzerine çullandı. Entreri kılıcıyla yolunu açarak sağa doğru hamleye başladı, sonra hızla sola doğru döndü. Dördü bu değişikliği telafi etmeye başladığında —ki tamamen beklenmedik bir değişiklik değildi bu— kiralık katil tekrar hızla sağa döndü ve o taraftaki asker hızını arttırmaya başlamışken sertçe saldırdı.

Asker kendisini göz kamaştıran kesme biçme hamleleriyle karşı karşıya buldu. Kendi silahlarını —kılıç ve kama— gayet iyi kullanıyordu. Asker dövüş konusunda acemi değildi, ama karşısındaki kişi Artemis Entreri'ydi. Adam ne zaman savuşturma yapmak için harekete geçse, Entreri açısını değiştiriyordu. Kiralık katilin şiddetli saldırısı metallerin çınlama sesini birkaç saniye boyunca havada asılı tuttu, ama hançer savunmayı aştı ve askerin sağ kolunu yardı. O kol hissizleşip sarkınca Entreri döndü,

Charon'un Pençesi hızla turunu tamamlayıp geldi ve arkasından saldıran adamdan gelen bir hamleyi önledi. Sonra yoluna devam edip yaralanmış adamın düşen gardım aştı ve göğsünü sertçe biçti.

Aynı manevranın içinde, Entreri'nin şeytani kılıcı kara kül duvarını saldı. Çizgi dikey değil, yataydı. Bu sebeple kül duvarı rakiplerinin görüşünü kısıtlamıyordu. Ama onun sadece öylece havada asılı durması bile onları şaşırtıp Entreri'ye sağ taraftan saldıran adamı etkisiz hale getirmesine yetecek süreyi tanıdı. Kiralık katil bundan sonra çılgın bir şekilde harekete geçti, kılıcı havada uçuştu ve saydamsız bir duvar meydana getirdi.

Geriye kalan üç asker duvarın arkasında geri çekildi. Hepsinin kafası karışmıştı ve hareketlerinde işbirliği yapmaya çalışıyorlardı. En sonunda kül duvarını aşıp geçmek için cesaretlerini topladıklarında kiralık katilin ortalıklarda gözükmediğini gördüler.

Entreri, askerlerin beceriksizliği ve bu muhteşem kılıcın — girdiği her savaşta daha da çok hayran kaldığı kılıcın— ona sunduğu değerler karşısında kafasını sağa sola sallayarak onları çatıdan izledi.

"Nerede?" diye seslendi Sharlotta öbür taraftan.

Entreri ona merakla baktı.

"Geçit?" diye sordu Sharlotta. "Nerede?"

"Belki de Da'Daclan araya girmiştir," diye yanıtladı Entreri, görünüş itibarıyla Rai-guy ile Kimmuriel'in Sharlotta'nın hareketlerini yakından takip etmediğine memnun olduğunu gizlemeye çalışarak. "Ya da belki de bizi terk etmeye karar vermişlerdir," diye ekledi. Sharlotta Vespers'ın dünyaya ve kara elf dostlarına bakış açısına biraz şüphe tohumu ekebilirse ne âlâ olacağını düşünüyordu.

Sharlotta bu rahatsız edici düşünce karşısında sadece kaşlarını çattı.

Arkalarından gelen sesler, onlara sokaktaki askerlerin pes etmediğini söyledi ve düşman sahasında olduklarını hatırlattı. Entreri koşup Sharlotta'nın yanından geçti ve ona kendisini takip etmesini işaret etti, sonra bir sonraki sokakta bulunan başka bir binaya ve sonra bir diğerine sıçradı. En sonunda aşağıya, lağımlara indi —ki orası, Domo'nun henüz taze olan katli hesaba katılırsa Entreri'nin o anda girmeye pek hevesli olduğu bir yer değildi. Yeraltında uzun süre kalmadı, Da'Daclan'ın sahasının ötesinde ve Basadöni lonca binasına yakın bir yerde sokağa çıktı.

Hâlâ başı çeken Entreri, Bakır Ante'nin yanındaki arka sokağa

varana kadar hızlı bir tempoyla ilerledi ve oraya gelince aniden durdu.

Minnettar kalmıştan çok hiddetlenmiş gibi görünen, bu kaçıştan ve gerekliliğindeki samimiyetinden bariz bir şüphe duyan Sharlotta ona hiç bakmadan yoluna devam etti.

Ta ki kiralık katilin kılıcı kınından çıkıp kadının gırtlağına dayanana kadar. "Hiç sanmıyorum," diye belirtti Entreri.

Sharlotta ona yan gözle bir bakış attı ve Entreri Dwahvel'in binasının yanındaki arka sokağın içinde ilerlemesini işaret etti.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu kadın.

"Nefes almaya devam etmek için tek şansın," diye yanıtladı Entreri. Kadın kıpırdamayınca onu kolundan kavradı ve korkutucu bir şiddetle çekerek onu önüne katıp arka sokakta ilerlemeye başladı.

Kılıcıyla onu dürterek ilerlemeye devam etmesini ona kati bir şekilde hatırlattı.

Gizli bir sokak girişinden geçerek küçük bir odaya geldiler. Odada sadece tek bir koltuk vardı ve Entreri hiç de kibar olmayan bir şekilde Sharlotta'yı o koltuğa fırlattı.

"Aklında kalmış olan birazcık sağduyuyu da kayıp mı ettin?" diye sordu kadın.

"Kara elflerle gizli anlaşmalar yapan ben miyim?" diye yanıtladı Entreri ve Sharlotta'nın kendine hakim olamadan önce ona attığı bakış, Entreri nın şüphelerim net bir şekilde doğrulamış A'"ikimiz de gerektiği gibi anlaşmalar yapıyorduk," diye dargın bir şekilde yanıtladı kadın. , .,,nnH„ h;r fark var "Anlaşma mı? Yoksa çifte anlaşma mı? Aralarında bir fark var, söz konusu kişiler kara elfler olsa bile. kadıAA, yüzündela balaş Sharlotta ya Entrerının yapmadığını Da'Daclan ile neden gÜÇİennVtgaALeydobrfdobrasorduArer, CeVAM„aşe bakdtrsa Jartaxle'ı rahatsız eden bir şüphe değil," ACA/rblfsorrdönüAilece, bir süphe," diye devam EST ASrno"lAnS "*ü tenri» diye şüpheyle sordu EntrerijeKi * feühten olmayacak miydin ve bu da, Jarlaxte m ydV"Z sonra daha büyük bir sorun oluşturmayacak mıydı?

"ArerLT?bınne dönüşen liderimizin durmaya niyetli Anıoen naibi „ Entreri.

olduluna m. —Aj'A b* SİİK düşünüp taştndt. "Bana r "TTlAîn • ekmeye başlayacağı söylendi, en kalrnnd.gtmrzsüreee." . Ur oldu EnlrerL S!on"oı5adt -biL fazla heves,, bir seKİ.de,' diyeAüşündü Entreri. aa ve M± a ' sess°îrgn —»dOzeİdünebrlrnz»diyebebnt,tU*kat,!.

Sharlotta cevap vermedi.

Entreri'nin dudakları bir gülümseme halinde kıvrıldı. İşin aslını, Sharlotta'nın az önce kendisine küstahça yalan söylediğini elbette biliyordu. Eski günlerde olsa, Jarlaxle'ın altındaki kişileri birbirine ters düşürecek oyunlar oynayacağı, Entreri'yi bir yöne sevk ederken Sharlotta'yı diğerine iteceği kiralık katilin aklında dahi gelmezdi. Ama paralı asker lideri artık Crenshinibon'un açlığının esiriydi ve Dwahvel tarafından kendisine verilen bilgiyi göz önünde bulundurunca bunun

doğru olduğunu anladı. Onun verdiği bilgi, Sharlotta'nın az önce ana hatlarıyla belirttiği yalandan çok farklı bir gerçekti.

Sharlotta, Da'Daclan'a giderek ve bu görüşmenin ardında Jarlaxle'ın olduğunu iddia ederek —ki bu da bunun ardında kesinlikle Rai-guy ile Kimmuriel'in olduğu anlamına geliyordu— Entreri'ye zamanın gerçekten de azalmakta olduğunu kanıtlamıştı.

Geri çekilip duraksadı, aldığı tüm bilgileri sindirdi, esas iç savaşın nerede ve ne zaman başlayacağını kestirmeye çalıştı. Sharlotta'nın kendisini dikkatle izlediğini de fark etti.

Sharlotta, avlanan bir kedinin zarafeti ve hızıyla harekete geçip sandalyeden aşağı tek dizinin üzerine yuvarlandı, bir hançer çekip silahı Entreri'nin kalbine doğru fırlattı ve odanın diğer, daha az göze çarpan kapısına doğru fişek gibi fırladı.

Entreri hançeri havada yakalayıp çevirdi ve kapıya fırlattı. Hançer, tok bir ses çıkartıp kapıya saplandı ve Sharlotta'nın fal taşı gibi açılan gözlerinin önünde titreyerek durdu.

Entreri kadını yakaladığı gibi sertçe çevirdi ve yüzüne ağır bir şamar indirdi.

Kadın bir hançer daha çekti —daha doğrusu çekmeye çalıştı. Entreri, daha hançer gizli kınından çıkarken kadının bileğim kavradı, hızla kolunun altından geçirip büktü ve öyle bir şiddetle asıldı ki, Sharlotta'nın kolunda güç kalmadı ve hançer hiçbir zarar vermeden yere düştü. Entreri kolunu tekrar büktükten sonra kadını bıraktı. Sıçrayıp kadının önüne geçti ve yüzüne iki tane tokat indirdi, sonra da omuzlarından sertçe kavradı. Onu geri ittirip sertçe koltuğa oturttu.

"Bu ahmakça oyunları kimlerle oynadığını dahi anlayamıyor musun?" diye kadının suratına hırladı. "Seni kendi çıkarları için kullanacak ve ortadan kaldıracaklar. Onların gözünde sen iblissin, bu kelime 'drow olmayan' anlamına geliyor, aynı zamanda da dışkı mânâsında. O ikisi, şu Rai-guy ile Kimmuriel, Jarlaxle'ın teğmenleri arasındaki en büyük ırkçılar. Onların yanında sana hiçbir kazanç yok, ahmak Sharlotta, sadece feci bir ölüm var."

"Peki ya Jarlaxle?" diye haykırdı kadın cevap olarak.

İşte kiralık katilin bel bağladığı şey de bu çeşit bir içgüdüsel duygu patlamasıydı. İşte olabileceği kadar net bir şekilde söylenmişti, Sharlotta'ınn Bregan D'aerthe'nin iki kral namzediyle birlik olduğunu itiraf edişiydi.

"Sana tek bir şans sunuyorum," dedi kadına. "Sana karşı besleyebileceğim herhangi bir iyi duygudan değil, ki beslemiyorum, sende ihtiyacım olan bir şey olduğundan dolayı." Sharlotta gömleğiyle tuniğini düzeltti ve saygınlığını korumaya çalıştı.

"Bana her şeyi anlat," dedi Entreri açık açık. "Bu darbe hakkındaki her şeyi —ne zaman, nerede ve nasıl. Sandığından daha fazlasını biliyorum, bu yüzden benimle o ahmakça oyunlarını oynamaya kalkma sakın."

Sharlotta şüpheyle, zoraki bir şekilde sırıttı. "Hiçbir şey bilmiyorsun," diye yanıtladı. "Eğer buseydin, bir ahmak rolünü oynamakta olduğunu da bilirdin."

Bu son sözler kadının ağzından çıkarken Entreri bir anda onuf üstüne çullanıp arkasına geçti. Bir eliyle sertçe saçını kavrayı kafasını geriye yatırdı ve diğeriyle ise o korkunç hançeri açı gırtlağına dayadı. "Son şansın," dedi, son derece sakin bir şekilde "Senden hiç hoşlanmadığımı da hatırla, sevgili Sharlotta."

Gözleri Entreri'nin ölümcül bakışlarına kenetlenmiş olan kadı acı acı yutkundu.

Entreri'nin şöhreti, o gözlerdeki bakışla birleşince bu tehdidi inanılırlığını arttırdı. Ki o durumda, kara elflere sadık olması içi hiçbir sebep yokken, Sharlotta plan hakkında bildiği her şeyi, hatt Rai-guy ile Kimmuriel'in Kristal Parçası'ın etkisiz kılmak içi kullanacağı yöntemi —bir fenere yüklenmiş olan bir çeşit zihi büyüsü— dahi bir bir anlattı.

Elbette ki, bunların hiçbiri Entreri'yi şaşırtmadı. Yine de bu sözlerin açık açık konuşulması, içinde bulunduğu durumun ne kadar sallantıda olduğunun hatırlatılması onu şoke etti. Katmanlı ağın iplikleri içinde kendi gerçekliğini yaratma konusundaki düsturunu sessizce tekrarladı ve onun da diğer iki rakibi gibi bir oyuncu olduğunu art arda kendisine hatırlattı.

Sharlotta'dan uzaklaşıp iç kapıya yöneldi. Saplanmış olan hançeri çekip çıkarttı ve kapıya üç defa sertçe vurdu. Kapı birkaç saniye sonra açıldı ve Dwahvel Tiggervvillies, yüzünde son derece şaşkın bir ifadeyle odaya daldı.

"Neden geldin?" diye Entreri'ye sormaya davrandı, ama bakışları tartaklanmış Sharlotta'ya ilişince durdu. Yine Entreri'ye doğru döndü ve bu sefer yüzünde hayret ve hiddet dolu bir bakış vardı. "Ne yaptın sen?" diye kiralık katile sordu buçukluk. "Basadoni Loncası'nın içindeki hiçbir rekabete bulaşmayacağım!"

"Sana söyleneni yapacaksın," diye soğukça yanıtladı kiralık katil. "Ben geri dönüp onun salınmasına, izin verene kadar, Sharlotta'yı konforlu ama yalnız bir konuğun olarak burada tutacaksın."

"İzin vermek mi?" diye şüpheyle sordu Dwahvel, Entreri'den Sharlotta'ya doğru dönerek. "Başıma ne biçim bir bela getirdin sen böyle, ahmak?"

"Bir daha hakaret edersen dilinden olursun," dedi Entreri soğukça, rolünü mükemmel bir şekilde oynayarak. "Sana emrettiğim gibi yapacaksın. Ne eksik, ne fazla. Bu iş bittiğinde, Sharlotta hiçbirimizin güvende olmadığı bir zamanda onu güvende tuttuğun için sana teşekkür edecek."

Entreri konuşurken Dwahvel dikkatle Sharlotta'ya baktı ve onunla sessiz bir iletişim kurdu. İnsan kadın kafasını çok hafifçe sallayarak onay verdi.

Dwahvel kiralık katile doğru döndü. "Dışarı," diye emretti.

Entreri, sadece dış hatlarıyla görünecek kadar mükemmel bir şekilde duvara yerleştirilmiş olan arka sokak kapısına baktı.

"O yönden değil... o sadece içeri doğru açılır," dedi Dwahvel tersçe ve normal kapıyı işaret etti. "Bu yoldan." Onun yanma gidip Entreri'yi dışarı doğru ittirdi ve kapıyı arkalarından kapatıp kilitledi.

"Daha şimdiden iş bu raddeye mi geldi?" diye sordu Dwahvel, ikisi güvenli bir şekilde koridora çıktıklarında.

Entreri başını sertçe sallayıp onayladı.

"Ama hâlâ planına sadık mısın?" diye sordu Dwahvel. "Bu beklenmedik değişikliğe rağmen yani?"

Entreri'nin gülümsemesi buçukluğa, hiçbir şeyin beklenmedik olmayacağını ve olamayacağını hatırlattı.

Dwahvel başıyla onayladı. "Mantıklı doğaçlama," diye belirtti.

"Rolünü biliyorsun," diye yanıtladı Entreri

"Sanırım gayet de iyi oynadım," dedi Dwahvel gülümseyerek.

"Fazlasıyla iyi," dedi Entreri ikisi arka sokağa bakan duvarın çok ilerisindeki başka bir kapıya yaklaşırken. "Dilini keseceğimi söylediğimde şaka yapmıyordum."

Bunu dedikten sonra arka sokağa çıktı ve afallayıp kalmış olan Dwahvel'i geride bıraktı. Fakat buçukluk, birkaç saniye sonra sadece kıs kıs güldü. Adama ne kadar kötü hakaret ederse etsin Entreri'nin onun dilini keseceğinden şüpheliydi.

Şüpheliydi, ama emin değildi —asla emin olamazdı. Artemis Entreri' nin yöntemi buydu.

Entreri şafak vaktinden önce şehirden çıkmış, sahibinin izni olmadan ödünç aldığı bir atın üzerinde hızla Dallabad Vahası'na doğru yol almaktaydı. Yolu iyi biliyordu. Çoğunlukla dilenciler ve eşkıyalarla dolu olurdu. Fakat bu gerçek, kiralık katili ne durdurdu ne de hızlı sürüşünü biraz olsun yavaşlattı. Güneş sol omzunun üzerinden yükseldiğinde, Dallabad'a zamanında varması gerektiğini bilerek hızını daha da arttırdı.

Dwahvel'e Jarlaxle'ın kristal kuleye geri döndüğünü söylemişti ve kiralık katilin o anda tüm hızıyla oraya gitmesi gerekiyordu. Entreri, buçukluğun planda kendi üzerine düşeni yapacağını biliyordu. Sharlotta'yı serbest bıraktıktan sonra...

Entreri başını öne eğdi ve giderek artan sabah güneşindeA yoluna devam etti. Hâlâ millerce uzaktaydı, ama kulenin tepesindeki keskin ışık odağını görebiliyordu... 'Hayır, kule değil, Haileler,' diye fark etti, zira uzakta güneş ışığını kucaklamak için y/ükselen bir değil, iki kule görüyordu.

Elbette ki bunun ne mânâya geldiğini bilmiyordu, am;a bunun için endişelenmedi. Çok sayıdaki kaynağına —Rai-guy ile Kimmuriel ve onların çok sayıdaki yardakçısından bağı imsiz ve onların kıskacının ötesindeki muhbirlere— bakılırsa Jarlaxle oradaydı.

Kısa süre sonra uzgörüyü sezdi ve izlenmekte olduğunu anladı. Bu da çaresiz kiralık katilin sadece başını öne eğip çalıntı atını daha da hızlı bir şekilde sürmesini sağladı. O kendi kendine çizdiği acımasız zaman programını geçmeye kararlıydı.

"Tüm hızıyla Jarlaxle'a gidiyor ve Sharlotta Vespers'ın nereye gittiğini bilmiyoruz," diye Rai-guy'a belirtti Kimmuriel.

İkisi, Berg'inyon Baenre ile birlikte, kiralık katilin hızla Calimport'tan dışarı at sürüşünü izlemekteydi.

"Sharlotta hâlâ Paşa Da'Daclan ile birlikte olabilir," diye yanıtladı Rai-guy. "Bundan emin olamayız."

"Öyleyse öğrenmeliyiz," dedi bariz bir şekilde tepesi atmış ve gerginleşmiş olan Kimmuriel.

Rai-guy ona baktı. "Sakin ol, dostum," dedi. "Artemis Entreri bizim için bir tehdit değil, sadece bir can sıkıntısı. Tüm haşaratların bir araya toplanması daha iyi."

"Daha kesin ve hızlı bir zafer olur," diye hemfikir oldu Berg'inyon.

Kimmuriel bu konuyu biraz düşündükten sonra üç tarafı kapalı, dördüncü yüzü açık olan dikdörtgen feneri kaldırdı. Yharaskrik, Kimmuriel feneri yaktığında ve parıltısının Crenshinibon'un üzerine düşmesini sağladığında, Kristal Parçası'nm güçlerinin engellenmiş olacağına dair drowa teminat vermişti. İllithid etkisinin geçici olacağı konusunda onu uyarmıştı. Kendine güvenen Yaharskrik dahi herhangi bir şeyin o kudretli ziyneti uzun süre zaptedebileceği gibi bir hayale kapılmıyordu.

Ama Kimmuriel ve diğerleri, Jarlaxle'ın yanında Artemis Entreri bile olsa bu işin uzun sürmeyeceğini biliyordu. Ziynetin gücü engellendiğinde, Jarlaxle'ın düşüşü hızlı ve kesin olacaktı, tabii, Entreri de dahil olmak üzere onun yanında duran herkesin düşüşü de öyle.

Bugün —daha doğrusu be gece— gerçekten çok güzel olacaktı. Rai-guy ile Kimmuriel gece vaktinde, yani Kristal Parçası'nın gücünün en zayıf olduğu zamanda saldırmayı planlıyordu.

"O bir ahmak, ama dürüst korkuları doğrultusunda hareket ettiğine inandığım bir ahmak," dedi Dwahvel Tiggerwillies Sharlotta'ya, küçük

odada kadına katıldığında. "Sana yalvarırım biraz onun halinden anla."

Esir olan Sharlotta, duyduklarına inanamamış bir halde buçukluğa baktı.

"Ah, o şimdi gitti," dedi Dwahvel, "sen de gitmelisin."

"Senin esirin olduğunu sanıyordum," diye sordu kadın.

Dwahvel kıs kıs güldü. "Sonsuza kadar mı?" diye sordu bariz bir iğnelemeyle. "Artemis Entreri korkuyor ve sen de korkmalısın. Kara elfler hakkında pek az şey bildiğimi itiraf etmeliyim, ama—"

"Kara elfler mi?" diye tekrarladı Sharlotta, şaşkın ve cahil numarası yaparak. "Bu meselenin kara elflerle ilgisi ne?"

Dwahvel yine güldü. "Haber yayıldı," dedi, "Dallabad ve Basadoni Loncası hakkındaki haber. Tahtın ardındaki gü sokaklarda gayet iyi biliniyor."

Sharlotta Entreri hakkında bir şeyler mırıldanmaya başladı ama Dwahvel onun sözünü kısa kesti. "Entreri bana hiçbir şe söylemedi," diye açıkladı. "Bunun kadar yaygın bir bilgi içi Entreri kadar güçlü biriyle uğraşmak zorunda kalacağımı m sanıyorsun? Ben birçok şey olabilirim, ama ahmak değilim."

Kadın sandalyesinde arkasına yaslanıp buçukluğa dikkati baktı. "Gerçekten bildiğinden daha fazlasını bildiğini sanıyorsun,' dedi. "Bu tehlikeli bir hatadır."

"Bildiğim tek şey bu işe bulaşmak istemediğim," diye karşılık verdi Dwahvel. "Basadoni Loncası veya Dallabad Vahası'yla bir ilişiğim olmasın. Sharlotta Vespers ile Artemis Entreri arasındaki davaya da bulaşmayayım."

"Görünüşe bakılırsa o davaya çoktan bulaştın," diye yanıtladı kadın, kıvılcımlar saçan karanlık gözleri kısılarak.

Dwahvel kafasını sağa sola salladı. "Yapmam gerekeni yaparım ve öyle yaptım, başka bir şey değil."

"Öyleyse gitmekte serbest miyim?"

Dwahvel başıyla onaylayıp kenara çekildi ve kapıya giden yolu açtı. "Entreri'nin uzaklaştığından emin olur olmaz buraya geldim.

Affet beni, Sharlotta, ama bunu yapmak Entreri'yi düşman edinmek mânâsına gelirken seninle müttefik olamazdım."

Sharlotta buçukluğa bakmaya devam etti, ama bu sözlerin ardındaki mantık payına karşı çıkamazdı. "Nereye gitti?" diye sordu.

"Kaynaklarımın bildirdiğine göre Calimport'tan ayrıldı," diye yanıtladı Dwahvel. "Belki de Dallabad'a gitmiştir. Ya da vahanın da ötesine —Calimshan'dan dışarı giden yola. Eğer Artemis Entreri olsaydım, sanırım ben de o yolu kullanırdım."

Sharlotta yanıt vermedi, ama sessizce ve tüm kalbiyle ona katıldı. Son hadiselerden dolayı hâlâ kafası karışıktı, ama Entreri'nin onu "sözde" kurtarışının, ondan zorla bilgi alabilmek ve kendi kaçışını sağlamak için olduğunu fark etti. Kadın çok fazla bilgi vermiş olduğunu korku içinde fark etti. Ona söylemesi gerekenden fazlasını söylemiş, Rai-guy ile Kimmuriel'in muhtemelen hoş görmeyeceği kadar fazla şeyi açık etmişti.

Bütün bu olayları anlamaya çalışarak Bakır Ante'den ayrıldı. Bildiği tek şey kara elflerin onu bulacağı ve bunu kısa süre içinde yapacaklarıydı. Kadın başını sallayıp kendi düşüncesini onayladı. Önünde duran tek gerçek seçeneği fark etmişti ve bu yüzden tüm hızıyla Basadoni Loncası'na doğru gitmeye başladı. Rai-guy ile Kimmunel'e Entreri'nin ihanetinden bahsedecekti.

Entreri, doğu ufkunda alçakta duran güneşe baktı ve kendini toplamak için derin bir nefes aldı. Zaman geçmişti. Dwahvel, kararlaştırıldığı üzere Sharlotta'yı salmıştı. Kadın, hiç şüphesiz, dosdoğru Rai-guy ile Kimmunel'e koşturacak ve son derece önemli olan hadiseleri harekete geçirecekti.

Tabii eğer iki kara elf hâlâ Calimport'taysa.

Eğer Sharlotta kaçınlışının ardındaki numarayı anlayıp başka bir yön seçerek saklanmadıysa. ?

Eser kara elfler çok uzun süre önce Sharlotta'nın Bakır Ante üe olduğunu anlayıp orayı yerle bir etmediyse, ki bu takdirde zaten Dallabad ve Kristal Parçası çoktan Raı-guy'ın tehlikeli ellerine 8AEğer° açığa çıktıklarını öğrenen Rai-guy ile Kımmurıel öylece çekiltp Menzoberranzan'a geri kaçmadıysa. E&erJarlaxlehâlâDallabad'daysa.

Bu son düşünce Entreri'yi derinden endişelendiriyordu. Sağı solu belirsiz Jarlaxle, belki de, bu bilinmeyenler listesinde en değişken unsurdu. Eğer Jarlaxle Dallabad'ı terk ettiyse p anının her bir cephesi ne gibi sorunlar getirebilirdi? Kımmurıel de Raı-guy onu habersiz yakalayıp rahatça katledebilir mıydı?

Kiralık katil bütün şüpheleri aklından uzaklaştırdı. Kendinden şüphe etmeye, hatta kendim yetersiz hissetmeye alışkın değildi Belki ele kara dilerden bu kadar nefret etmesinin sebebi de buydu. Şon derece yetenekli olan Artemis Entreri, Menzoberranzan dayken kendini hakikaten çok küçük hissetmişti WırwJ 'Gerçek ondan ne çıkarırsan odur,' diye kendine hatırlattı.

Entrika ve' aldatma katmanlarını ören kendisiydi, bu yüzden kumanda ondaydı -Rai-guy ve Kimmuriel'de değil, Sharlotta da değil, hatta Jarlaxle ve Kristal Parçası'nda da degıl Tekrar güneşe baktı ve bakışlarını öbür tarafa, Dallabad m palmiyelerinin arasına yerleştirilmiş olan heybetli ikiz kristal kulelere çevirdi. Bu sefer o kum saatim, başka birinin degıl sadece kendisinin çevirmiş olduğunu kendine hatırlattı.

Kumların akmakta olduğunu, zamanın azaldığını kendine önemle hatırlatan Entreri atının böğrünü mahmuzladı ve vahaya doğru dörtnala ilerledi.

BÖLÜM 14 KUMLAR TÜKENDİĞİNDE

Entreri, Kristal Parçası'nı çalmak için geldiği düşüncesini aklında ön planda tutuyordu. Düşündüğü tek şey, Jarlaxle'a neye mâl olursa olsun buraya ziyneti kendisi için almaya geldiğiydi, fakat paralı asker liderini her düşündüğünde ona birazcık şefkat duyduğundan emindi. Ziynetin, gücünün doruğunda olduğu bu yerde düşüncelerini tarayacağından şüphelenen Entreri o tek düşünce ve amacı zihninde üst üste tekrarladı.

Jarlaxle onu kulenin ikinci katında bulunan, iki sandalye ve küçük bir masayla seyrekçe süslenmiş dairesel bir odada beklemekteydi. Paralı asker lideri öteki tarafta, Entreri'nin girdiği kapının tam karşısında duruyordu. Entreri, Jarlaxle'ın kendisini yaklaşan kiralık katilden mümkün olduğunca uzakta tuttuğunu fark etti.

"Selamlar," dedi Entreri.

Bugün ne hikmetse göz yaması takmamış olan Jarlaxle, geniş siperlikli şapkasıyla selam verdi ve, "Neden geldin?" diye sordu.

Entreri ona sanki bu soruya şaşırmış gibi baktı, ama aklında bulunan ve hiç de sır olmayan düşünceyi çarpıtarak iğneleyici bir cevaba dönüştürdü: 'Hakikaten de niye geldim!'

Jarlaxle'ın alışılmadık bir şekilde kaşlarını çatması, kiralık katile, Kristal Parçası'nın bu düşünceyi net bir şekilde duyduğunu ve derhal taşıyıcısına naklettiğini söyledi. Hiç şüphesiz, ziynet o anda Jarlaxle'a Entreri'den kurtulmasını söylüyordu ve paralı asker liderinin bu tavsiyeye direndiği barizdi.

"Seçtiğin yol bir ahmağın yolu," diye belirtti Jarlaxle, içindeki savaşın şiddeti arttıkça sözlerle cebelleşerek. "Burada senin için hiçbir şey yok."

Entreri ağırlığını topuklarına verip düşünceli bir tavır takındı.

"O zaman belki de gitsem iyi olur," dedi.

Jarlaxle gözünü dahi kırpmadı.

Entreri, Jarlaxle kadar kurnaz birini hazırlıksız yakalamayı hiç ummadığı halde hızla harekete geçti. İleri doğru dalış yapıp takla

attı ve ayağa kalkıp dosdoğru rakibine doğru koştu.

Jarlaxle kemerindeki keseyi kavradı —ziyneti dışarı çıkarması dahi gerekmiyordu— ve diğer elini kiralık katile doğru uzattı. Elinden saf, beyaz bir enerji huzmesi fışkırdı.

Entreri huzmeyi kırmızı dikişli kolçağıyla yakaladı ve orada hapsetti. Daha doğrusu birazım hapsetti, zira tamamıyla zaptedilemeyecek kadar büyük bir güçtü. Kiralık katil acıyı, yoğun ıstırabı hissetti, fakat ziynetin saldırısının sadece cüzi bir kısmının kolçağı aşmış olduğunu biliyordu.

'Bu nesne ne kadar güçlü?' diye merak etti. Huşu içindeydi ve başının ciddi bir belada olabileceğini düşünüyordu.

Enerjinin kolçağı eriteceğinden veya yok edeceğinden korkan Entreri, büyüyü gerisingeri saldı. Drowu öldürmek istemediği için onu Jarlaxle'a doğru fırlatmadı. Entreri enerjiyi kara elfin yanındaki duvara saldı. Enerji, kavurucu, göz kamaştıran, gümbürtülü bir

darbeyle duvarda patladı ve hem adam hem de drow kenara doğru yalpaladı.

Entreri rotasını sabit tuttu. Jarlaxle'ın kolu ileri geri hareket edip onu bir hançer yağmuruna tutarken, kiralık katil hançerlerden kaçınıp onları silahıyla savuşturdu. Kiralık katil bir tanesini önledi, ikincisinden bir sıynk aldı ve diğer iki tanesinden kaçındı. Bundan sonra, daha hafif olan kara elfı yere çalmayı düşünerek hızla saldırdı.

Net bir şekilde kaçırıp Jarlaxle'ın arkasındaki duvara çarptı.

'drow bir yanılsatma pelerini giymiş, ya da belki de bunu o süslü şapkası yapıyordur,' diye düşündü Entreri, ama bu düşüncesi çok kısa sürdü, zira saldırıya açık olduğunu anlamıştı. Hemen döndü, Charon'un Pençesi'ni ardında kül bırakan geniş bir yay halinde savurdu ve rakiplerin birbirini görmesini engelledi. Hiç yavaşlamayan Entreri, dosdoğru o görsel engelin içinden geçti. Fazlasıyla doğrudan olan bu hareketi Jarlaxle'ı afallattı.

Entreri'nin kendine has büyüsünü yapabileceği kadar drowa yaklaşmasına —ve bu sefer saldın açısını düzgün bir şekilde ayarlamasına— olanak tanıdı.

Entreri, hemen hemen yaşayan her insanın yeteneklerinin ötesindeki bir hünerle Charon'un Pençesi'ni kınına soktu, eldivenli eliyle hançerini çekti ve diğeriyle de sahte kesesini çıkarttı. Dönerek Jarlaxle'ın yanından geçerken, itişip kakışmakta olan drow elfinin kemerindeki keseyi hünerli bir şekilde kesip eldivenli eliyle yakaladı ve sahte keseyi paralı asker liderinin ayağının dibine attı.

Bundan sonra Jarlaxle ona, demir bir çekiç gibi acıtan sert darbeler indirmeye başladı. Entreri yuvarlanarak uzaklaştı, tam zamanında arkasına bakıp başka bir hançeri savuşturdu, fakat ikincisi böğrüne saplandı. İnleyen ve acıyla iki büklüm olan Entreri, yalpalayarak rakibinden uzaklaştı. Drowun elinde küçük bir savaş çekici tuttuğunu artık görebiliyordu.

"Seni yok etmek için Kristal Parçası'na ihtiyacım olduğunu mu sanıyorsun?" diye özgüvenle sordu Jarlaxle, yere eğilip keseyi geri alarak. Derken savaş çekicini kaldırdı ve bir şeyler fısıldadı. Silah

küçülerek minik bir kopyası haline dönüştü ve Jarlaxle onu büyük şapkasının şeridine sıkıştırdı.

Entreri onu pek iyi duymadı ve bu hareketi pek iyi görmedi. Hançer çok derine saplanmadığı halde duyduğu acı içini kavuruyordu. Daha da kötüsü, zihninde yeni bir şarkı çalmaya başlamıştı. Bu şarkı, şu anda elinde bulundurduğu ziynetin gücüne kendini teslim etmesini talep ediyordu.

"Seni öldürmemin yüz ayrı yolu var, sabık dostum," diye belirtti Jarlaxle. "Belki de bu işte en etkilisi Crenshinibon olacaktır ve gerçeği söylemek gerekirse, sana işkence etmeyi hiç istemiyorum."

Derken Jarlaxle keseyi kavradı ve yüzünden şaşkın bir ifade geçti.

Entreri hâlâ Jarlaxle'ın sözlerini ve hareketlerini pek iyi algılayamıyordu. Ziynet ona güçlü bir şekilde saldırıp zihnine uzanıyordu ve ona öyle ezici, öyle katıksız umutsuzluk görüntüleri gösteriyordu ki, kudretli kiralık katil az kalsın dizlerinin üzerine çöküp hıçkırıklara boğulacaktı.

Jarlaxle omuz silkti, elindeki teri pelerinine sildi ve tılsımlı göğüs kayışından tükenmek bilmeyen hançerlerinden birini çıkarttı. Hançeri kaldırıp geri çekti ve görünüşte savunmasız olan adama öldürücü atışı yapmak için nişan aldı.

"Lütfen bana neden bunu yapmak zorunda kaldığımı söyle," dedi drow. "Sana seslenen Kristal Parçası mıydı? Ya da belki de kendi hırslarındır?"

Umutsuzluk imgeleri ona saldırmaya devam etti, Entreri hayatı boyunca hissetmediği kadar derin bir umutsuzluk içinde buldu kendisini.

Artemis Entreri'nin hırpalanmış zihninde, görüntüleri yarıp yüzeye çıkmayı başaran tek bir düşünce oldu: neden Kristal Parçası enerjisini salıp onu hemen oracıkta yok etmiyordu?

'Çünkü yapamıyor!' diye yanıtladı Entreri'nin irade gücü.

'Çünkü şu anda onu taşıyan benim, ki bu da Kristal Parçası'nın hiç hoşlanmadığı bir şey!'

"Söyle bana!" diye cevap talep etti Jarlaxle.

Entreri tüm zihinsel gücünü, on yıllarını harcayıp geliştirdiği tüm disiplinini topladı ve ziynete durmasını söyledi, ona açıktan açığa kendisiyle olan tüm bağlarını kesmesini emretti. Bilinçli ziynet direndi, ama sadece bir saniye sürdü. Entreri'nin zihin duvarı katıksız bir hiddet ve disiplinden inşa edilmişti ve Kristal Parçası, onu Drizzt Do'Urden'in taşıdığı günlerde olduğu kadar eksiksiz bir şekilde kapanmıştı. İyi yürekli bir kolcu olan Drizzt'in ziyneti reddetmesi onun ahlaki yapısından gelmişti, Entreri'ninki ise sadece irade gücüne bağlıydı. Ama sonuç aynıydı. Ziynet kapanmıştı.

Entreri sadece bir an sonra gözlerini açtı ve üzerine doğru uçan hançer yağmurunu gördü. Kenara kaçıp kendi hançeriyle savuşturma yaptı. Hiçbirini net bir şekilde savuşturmayı başaramadı, ama en azından ona tamamen saplanmamaları için, fırlatılan hançerlere vurup onları uzaklaştırdı. Bir tanesi yüzüne, elmacık kemiğinin üzerine, tam gözünün altına isabet etti, ama hançerin açısını yeterince değiştirmeyi başarmıştı; böylece silahın keskin yeri değil sapı çarptı. Bir diğeri kolunu sıyırıp geçti ve uzun bir yarık açtı.

"Geri çevirdiğim enerjiyle seni öldürebilirdim!" diye haykırmayı başardı Entreri.

Jarlaxle'ın kolu tekrar hareket etti, bu seferki hançer aşağıdan gitti ve yerinde sıçrayan kiralık katilin ayağını çentti. Fakat drow, Entreri'nin sözlerini algıladı ve paralı asker lideri elini başka bir hançeri savurmaya hazır bir şekilde kaldırarak duraksadı.

Entreri'ye merakla baktı.

"Seni kendi saldırınla öldürebilirdim," diye hırladı Entreri, acıyla sıktığı dişlerinin arasından.

"Ziyneti yok edeceğinden korktun!" diye mantık yürüttü Jarlaxle.

"Ziynetin enerjisi ziyneti yok edemez!" diye lafı yapıştırdı Entreri.

"Buraya beni öldürmeye geldin," diye iddia etti Jarlaxle.

"Hayır!"

"Bedeli her ne olursa olsun Kristal Parçası'nı almaya geldin!" diye karşılık verdi Jarlaxle.

Artık ağırlığının büyük kısmını duvara vermiş, bacakları acıyla zayıflamaya başlamış olan Entreri tüm kararlılığını topladı ve drowun

gözlerinin içine baktı —fakat bunu sadece tek gözüyle yapabildi, zira diğeri çoktan şişmiş ve kapanmıştı. "Buraya gelirken," dedi ağır ağır konuşarak ve her sözünü dikkatle vurgulayarak, "ziyneti kullanarak seni niyetimin bu olduğuna inandırdım."

Jarlaxle'ın yüzü buruştu ve pek nadiren görülen şaşkınlık ifadelerinden birini takındı ve hançer tutan kolu aşağı sarkmaya başladı. "Ne peşindesin?" diye sordu. Görünüşe bakılırsa hiddeti artık yerini samimi bir meraka terk etmişti.

"Senin için geliyorlar," diye belirsiz bir şekilde açıkladı Entreri. "Hazırlıklı olmalısın."

"Kim?"

"Rai-guy ile Kimmuriel," dedi kiralık katil. "Bregan D'aerthe'deki hükümdarlığının sona erdiğine karar verdiler. Çeteyi çok fazla kudretli düşmana açık ettin."

Jarlaxle'ın yüz ifadesi birkaç kez değişip şaşkınlıktan hiddete kadar birçok duyguyu yansıttı. Kafasını eğdi ve elinde tuttuğu keseye baktı.

"Ziynet seni kandırdı," dedi Entreri, acısı en sonunda dinmeye başladığında biraz doğrulmayı başararak. Aşağı uzandı ve titreyen elleriyle hançeri böğründen çekip çıkartarak yere bıraktı. "Seni sağduyunun ötesine itiyor," diye devam etti. "Aynı zamanda, senin yeteneğini... "

Jarlaxle keseyi açıp ziynete —taklit nesneye— dokunurken kiralık katil duraksadı. Entreri, yemden konuşmaya başlayamadan önce havada bir parıltı, odanın öbür tarafında beliren mavi bir ışık gördü. Derken, aniden, orası sanki bir pencereymiş gibi Dallabad Vahası'na bakmaktaydı.

O geçidin içinden Rai-guy ile Kimmuriel, yanlarında Berg'inyon Baenre ve bir çift Bregan D'aerthe askeriyle çıkageldi.

Burada en iyi performansını sergilemezse hakikaten de yitip gideceğini bilen Entreri kendini zorlayarak doğruldu, hırlayarak acıyı aklından attı. Derken, Rai-guy garip görünüşlü bir fener çıkarırken, Kimmuriel'in boyut kapısını ortadan kaldırmamış olduğuna dikkat etti.

Belki de ikisi kulenin çökmesini bekliyorlardı, ya da Kimmuriel kaçış yolunu açık tutuyordu.

"Emredilmeden geldiniz," diye onlara belirtti Jarlaxle ve ziyneti kesenin içinden çıkarttı. "Sizi, ihtiyacım olduğunda çağırırım." Paralı asker lideri dimdik ve heybetli duruyordu, bakışları Rai-guy'a kenetlenmişti. Entreri onun yüz ifadesinde kesin bir ustalık, buyurgan bir hava olduğunu düşündü.

Rai-guy feneri ileri uzattı, parıltısı Jarlaxle'ı ve Kristal Parçası'ın hafif ışığıyla aydınlattı.

'İşte bu,' diye fark etti Entreri. Kristal Parçası'nı, etkisiz hale getirecek, dövüşün dengesini değiştirecek olan nesne buydu. Kiralık katil, davetsiz misafirlerin tek bir taktik hatası yaptığını biliyordu ve Entreri buna bel bağlamıştı. Onların odak noktası Kristal Parçası'ydı, ki Jarlaxle'ın oyuncağının baskın ziynet olacağı farz edilirse böyle olması gerekliydi.

'Seni nasıl reddedeceklerini görüyorsun,' diyerek, kemerinde güvenli bir şekilde duran ziynete telepatik bir mesaj gönderdi Entreri. 'Yine de seni hak ettiğin şana götürmeleri için çağırdığın kişiler bunlar.'

Ziynetin şaşkınlık anını hissetti, verdiği cevabı, Rai-guy'ın sadece ona sahip olmak için gücünü etkisiz kılacağını ve...

Artemis Entreri, o şaşkınlık anı içinde harekete geçti. Crenshinibon'a telepatik yolla kükredi ve kuleyi çökertmesini talsp etti. Aynı zamanda Jarlaxle'a doğru sıçradı ve Charon'un Pençesi'ni çekti.

Bu kadar hazırlıksız yakalanmış olan ziynet, hakikaten de neredeyse emre itaat edecekti. Kuleyi şiddetli bir sarsıntı aldı. Gerçek bir hasar vermedi, ama Entreri'nin yolunu kesmek için harekete geçmiş olan Berg'inyon ile diğer iki drowun dengesini bozmaya ve Rai-guy'ın büyü yapma girişimini bölmeye yetecek bir sarsıntıydı.

Entreri yön değiştirip en yakındaki drow savaşçıya doğru koşturdu, dengesini kaybetmiş olan kara elfin kılıcına vurarak silahı kenara itti ve onu sertçe şişledi. Kara elf geri tökezledi ve kiralık katil kılıcını dikey hamlelerle savurarak havayı küle, odayı karmaşaya boğdu.

Yana yuvarlanıp Jarlaxle'a doğru dalışa geçti. Jarlaxle şaşırıp kalmış bir halde duruyor, sanki ihanete uğramış gibi elinde tuttuğu kristale bakıyordu.

"Unut gitsin," diye haykırdı kiralık katil. Tam zamanında Jarlaxle'ı kenara çekti ve bir arbalet tabancası dartı —elbette zehirliydi— ıslık çalarak yanlarından geçti. "Kapıya," diye Jarlaxle'a fısıldadı ve onu ileri ittirdi. "Canım seviyorsan savaş!"

Jarlaxle hırlayarak kristali kesesinin içine koydu ve kesip biçen kiralık katilin yanında harekete geçti. Kolu art arda ileri geri hareket etti ve Rai-guy'ı hançer yağmuruna tuttu. Tahmin edilebileceği gibi, hançerler büyücünün taştanderi tüsımıyla geri sekiyordu. Kimmuriel'i de yaylım ateşine tuttu, o ise hançerlerin gücünü kinetik engeliyle emerek hapsetti.

"Onu onlara ver!" diye beklenmedik bir şekilde haykırdı Entreri. Jarlaxle'ın böğrüne çarpıp keseyi tekrar aldı ve onu Rai-guy ile Kimmuriel'e, daha doğrusu onların arkasına, odanın en gerisine, Kimmurlel'in büyülü geçidinin ardına fırlattı. Rai-guy kudretli ziyneti fenerinin ışığında tutma çabasıyla derhal döndü ve Kimmuriel ziyneti kapmak için harekete geçti. Entreri elindeki tek çaresiz şansı gördü.

Şaşkına dönmüş olan Jarlaxle'ı sertçe kavradığı gibi çekiştirdi ve Kimmuriel'in büyülü geçidine doğru koştu.

Berg'inyon onun hücumunu dosdoğru karşıladı ve Entreri'nin savunmasında bir gedik bulabilmek için iki kılıcını çılgınlar gibi savurdu. Drizzt Do'Urden'a rakip olmuş olan kiralık katil, çift elli dövüş stiline yabancı değildi. Yetenekli drow savaşçının etrafından dolaşırken titizlikle hamleleri karşıladı.

Jarlaxle, başka bir askerden gelen bir hamleden hızla eğilerek kurtuldu, görkemli şapkasmdaki kocaman tüyü çekip çıkarttı, dudaklarına götürdü ve sertçe üfledi. Hava tüylerle doldu.

Asker haykırdı ve uzaklaştırmak için tüylere vurdu. Öyle kolayca kıpırdamayan tüylerden bir tanesine vurdu ve o anda üç metre boyunda, canavarımsı, kuşa benzer bir yaratıkla —bir diatrymayla— karşı karşıya olduğunu dehşet içinde fark etti.

Entreri de kılıcını çılgınlar gibi savurup havayı külle doldurarak bu karmaşaya katkıda bulunuyordu. Fakat her zaman dikkatini koruyor,

savrulan kılıçların etrafından dolaşıp boyut kapısına doğru ilerliyordu. Kendi başına geçitten kolayca geçebileceğini biliyordu ve gerçek Kristal Parçası ondaydı, ama pek anlayamadığı ve anlamak için uğraşma zahmetine girmediği bir sebepten dolayı arkasına dönüp Jarlaxle'ı tekrar kavradı ve onu geriye doğru çekti.

Bu gecikme ona acıya mâl oldu. Rai-guy, kiralık katilin canını feci şekilde yakan büyü misilleriyle dolu bir yaylım ateşi açmayı başarmıştı. Entreri, Jarlaxle'a isabet eden büyü misillerinin şapkasının şeridindeki broş tarafından emildiğini sinirle fark etti.

Bu adamın numaraları hiç tükenmez miydi?

"Öldür onları!" diye Kimmunel'in haykırdığını duydu Entreri. Berg'inyon'un ölümcül kılıcının hızla sırtına doğru savrulduğunu hissetti.

Enderi kendisini, yönünü şaşırmış bir şekilde Kimmunel'in büyülü geçidinin ötesine Dallabad'ın kumlarına doğru yuvarlanırken buldu. Debelenerek ilerlemeyi, aynı şekilde yönünü şaşıran Jarlaxle'ı kavrayıp onu da beraberinde çekmeyi akıl edebildi.

"Kristal onlarda!" diye itiraz etti paralı asker.

"Bırak onlarda kalsın!" diye haykırdı Entreri.

Arkasında, geçidin öbür tarafında duran Rai-guy'in uluyarak kahkaha attığını duydu. 'Evet, drow büyücü artık Kristal Parçası'na sahip olduğunu sanıyor,' diye fark etti kiralık katil. Kısa süre içinde onu kullanmaya çalışacak, hiç şüphesiz Jarlaxle'ın kaçan casusa yaptığı gibi bir enerji ışmı oluşturmayı isteyecekti.

Belki de hiç kimsenin geçitten çıkıp onları takip etmemesinin sebebi buydu.

Entreri koşarken elini bir kez daha gerçek Kristal Parçası'na attı. Ziynetin hiddetlenmiş, sarsılmış olduğunu sezdi ve Entreri'nin Jarlaxle'ın yanma gidip de onu Rai-guy'ın etkisiz hale getiren ışığına yaklaştırmasından hoşlanmadığını anladı.

'Büyülü kapıyı kapat,' diye emretti nesneye. 'Onları içeri kıstır ve ez.'

Arkasına baktığında Kimmuriel'in kapısının Crenshinibon'un kesin şekilde hükmettiği alanda kalan yarısının ortadan kalktığını gördü.

"Kule," diye talimat verdi Entreri. "Onu çökertirsen seninle birlikte tüm Faerûn'a onlardan oluşan bir set çekeceğiz."

Enerji ve hevesle verilmiş olan bu söz, ziynetin kendisini taşıyanlara sunduğu bu vaat, Kristal Parçası'nı derhal tavlamıştı.

Entreri ile Jarlaxle, zeminin ayaklarının altında gümbürdediğini duydular.

Dallabad'ın küçük göletinin yanındaki bir kamp arazisine doğru koşmaya devam ettiler. Arkalarından, kalenin askerlerinden gelen çığlıkları ve önlerinde ise vahaya gelmiş olan tacirlerden yükselen hayret nidalarını duydular.

Tacirler, kendilerine yaklaşanların gerçek doğasını görüp, bir kara elfin üzerlerine doğru koştuğunu fark ettiğinde o nidalar daha da arttı.

Entreri ile Jarlaxle'ın, korkmuş ve şaşkına uğramış grupla dövüşe tutuşacak zamanı yoktu. Dosdoğru, yakınlardaki bir at arabasına bağlanmış olan atlara doğru koştular. Birkaç saniye içinde ikili, arkalarından yükselen hiddetli haykırışlar ve küfürler eşliğinde Dallabad'dan dışarı çıktılar. Dörtnala at sürüyorlardı, fakat parlak güneş ışığının altında ve bir atın üzerinde olan Jarlaxle epey rahatsız görünüyordu.

Entreri iyi bir biniciydi ve atın üzerinde kanının yarasından gürül gürül akmasını engelleme çabasıyla öne ve yana doğru eğilmiş bir halde dursa da, kara elfe kolayca ayak uyduruyordu.

"Kristal Parçası onlarda!" diye hiddetle haykırdı Jarlaxle. "Ne kadar uzağa kaçabiliriz ki?"

"Kendi büyüleri ziyneti alt etti," diye yalan söyledi Entreri. "Kristal, artık takiplerinde onlara yardım edemez."

Arkalarında ilk kule çöktü ve ikincisi de gümbürtülü bir patlamayla birincinin üzerine yıkıldı. Onları bağlayan tüm enerji gitmiş ve tüm büyüleri hızla dağılıp rüzgâra karışmıştı.

Entreri, Rai-guy, Kimmuriel ve yardakçılarının o yıkıma kurban gittikleri gibi bir yanılgıya kapılmıyordu. Çok hızlı ve çok kurnazdılar. Sadece enkazın onlan, Jarlaxle ile birlikte yeterince uzaklaşmalarına zaman tanıyacak kadar oyalamış olduğunu umabilirdi. Yaralanmn ne kadar ciddi olduğunu bilmiyordu, ama kötü yaralanmış olduğunun ve

kendini zayıf hissettiğinin farkındaydı. O anda istediği son şey, büyücü ve siyonisistle veya Berg'inyon Baenre gibi becerikli bir kılıç adamıyla savaşmaktı. Şanslarına, daldır bir saate bağlanırken peşlerinde hiçbir takip izi belirmedi. İki at ve binici de, tamamen bitap duşmuş bir halde yava ayip durmak zorunda kaldı. Entreri, Crenshinibon un tekrarladığı vaatleri kafasının içinde duyuyor sığınmak ve dmLAek için hemen oracıkta başka bir kule yükseltmesini ona flt:reAsfSU yapacaktı ve bir anlığınken Kristal Parçası'na-kı zıynetm"yöntemleri o anda Entreri'ntrAUfend* amaçlara hizmet edecekmiş gibi görünüyordu- karşı çıktığını 1116Acıtndeki kiralık katıl, kendisine daha çok yüz buruşturma gibi ge en kavrayış dolu bir gülümsemeyle bu fikri aklından uzlaşmıştı. Crenshinibon hakikaten de zekiydi, her zaman direnişten sinsice sıyrılıyordu.

Ayrıca Artemis Entreri, Dallabad'dan kaçmamıştı. Atından aşağı indi ve zar zor *a**£a** etti. Yine de sırt çantasını omuzlarından çıkartmayı ve önüne, yere atmayı sonra da bir dizinin üzerine çöküp bağını çözmeyi başardı, Jarl'axle kısa süre içinde yanına geldi ve çantayı açmasına yardım uot;mrfksir," diye açıkladı Entreri ad acı yutkunarak ve zorlukla "lar. Çantanın içini karıştırdı ve mavi-beyaz bu-av. ihtiva eden küçük bir şişe çıkarttı. "Şifa iksiri mı?' diye sordu.

Entreri başıyla onayladı ve onu işaret etti.

Jalaxle iksiri gerçekti. "Açıklaman gereken çok şey var, dedi. "Bana saldırdın ve Kristal Parçası'nı onlaraA

Alnı ter içinde kalmış olan Entreri tekrar iksiri işaret etti. Elini böğrüne attı ve tekrar kaldırdığında kana bulanmıştı. İyi atıştı, ded"Sem aldığırm hayal dahi etmiyorum, Artermis Entreri," dedi Jarlaxle iksiri uzatırken. "Belki de arkadaşlığından bu kadar h0ttrsA6«urda içti ve kendinim bırakıp oturdu.

Gözlerini kapadı ve rahatlatıcı karışımın a£A£3 bazılarını girmeye başlamasına izin verdi. O şeyden tone daha olmasını dilerdi, ama bunun yeterli olması gerekecekti -ve bunun onu hayatta tutup iyileşmeye başlamasını sağlayacağına "Tarlit bir süre onu izledi ve ilgisini daha acil olan bir soruna çevirdi. Kafasını kaldırıp göz yakan, kavuran güneşe baktı. "Bu güneş ışığı bizim sonumuz olacak," diye belirtti.

Entreri, cevap olarak yana kaykıldı ve elini sırt çantasına attı.

Az sonra kahverengi bir çadır maketi çıkarttı. Çadırı yaklaştırıp birkaç söz fısıldadı ve onu kenara attı. Birkaç saniye sonra maket genişlemeye başladı, esas boyutuna geldi ve büyümeye devam etti.

"Yeterli!" dedi Entreri, çadır onu, kara elfı ve iki atı rahat bir şekilde barındıracak kadar büyüdüğünde.

"Açık çölde bunu bulmak zor olmayacaktır," diye belirtti Jarlaxle.

"Sandığından daha zor," diye onu temin etti Entreri, konuştuğu her kelimede zorlukla nefes almaya devam ederek. "İçine girdiğimizde, kendi yarattığı bir cep boyutuna çekilecek."

Jarlaxle gülümsedi. "Böyle yararlı bir çöl nesnesine sahip olduğunu bana hiç söylemedin," dedi.

"Çünkü dün geceye kadar sahip değildim."

"Bu da demek oluyor ki, işin bu noktaya varacağını, bizim engin çöle kaçacağımızı biliyordun," diye mantık yürüttü paralı asker lideri, kurnaz olduğunu düşünerek.

Bu konuda tartışmayacak olan Entreri, Jarlaxle ayağa kalkmasına yardım ederken sadece omuz silkti. "İşin bu noktaya varmasını umuyordum," dedi kiralık katil.

Jarlaxle ona ilgiyle baktı, ama konuyu üstelemedi. Sırası değildi. Uzakta kalmış olan Dallabad'a doğru baktı. Sabık

teğmenlerinin başına ne geldiğini, bütün bunların nasıl bu kadar ani bir şekilde olup bittiğini merak ettiği barizdi. Kurnaz Jarlaxle'ın kafasının karıştığı pek vaki değildi.

"Arzuladığımız şeyi aldık," diye hatırlattı Kimmuriel, hiddetten köpürmüş olan yoldaşına. "Bregan D'aerthe artık bizim emrimizde — Karanlıkaltı'na ve Menzoberranzan'a dönmek üzere."

"Bu Kristal Parçası değil!" diye itiraz etti Rai-guy, taklit nesneyi yere fırlatarak.

Kimmuriel ona ilgiyle baktı. "Amacımız nesneyi ele geçirmek miydi?"

"Hâlâ Jarlaxle'ın elinde," diye ona hırladı Rai-guy. "Liderlik mevkiinde kalmamıza ne kadar izin vereceğini sanıyorsun? O ölmüş,

ziynet de bana geçmiş olmalıydı."

Kimmuriel'in kurnaz yüz ifadesi, büyücünün garip kelime seçimiyle değişmedi —bu sözlerin Crenshinibon tarafından ona ilham edildiğini ve ziynetin Rai-guy'ı kendisine köle etmeyi istediğini anladı. Evet, Yharaskrik drow siyonisiste kudretli ve tehlikeli ziynetin ince ayrıntılarını öğretmekle iyi etmişti. Fakat Kimmuriel, güçlü Jarlaxle'ın hâlâ hayatta olduğu düşünülürse, içinde bulundukları durumun zayıf olduğuna hemfikirdi.

Kimmuriel, Jarlaxle'ı düşman edinmeyi hiç istememişti —kendisinden yaşlı olan drowa duyduğu dostluktan değil, sadece korkusu yüzünden. Belki de Jarlaxle çoktan Menzoberranzan'a doğru yola çıkmıştı. Orada Bregan D'aerthe'nin geri kalan üyelerini —yani çetenin yarısından fazlasını— Rai-guy, Kimmuriel ve onları drow şehrine dönüşte takip edebilecek olanlara karşı bir araya toplayabilirdi. Belki de Jarîaxle, Menzoberranzan'ın başbüyücüsü Gromph Baenre'nin yardımını isteyip onun büyücülük yeteneklerini Rai-guy'a karşı sınamasını isteyebilirdi.

Bu hoş bir düşünce değildi, ama Kimmuriel, Rai-guy'ın sinir bozukluğunun ettiği diğer şikayetle, yani Jarlaxle'ın kaçmasıyla değil de Kristal Parçası'yla ilgili olduğunu anlıyordu.

"Onları bulmak zorundayız," dedi Rai-guy bir süre sonra. "Jarlaxle'ın ölmesini istiyorum. Yoksa nasıl rahat edebilirim?"

"Sen artık Menzoberranzan'da yaşayan erkeklerden oluşan bi paralı asker çetesinin liderisin," diye yanıtladı Kimmuriel. "Sürekl tehlikeler ve matron oyunları arasında hiç rahat edemeyeceksin. Gücün esareti budur, arkadaşım."

Rai-guy'ın cevaben attığı bakış hiç de dostane değildi. Hiddetliydi, belki de Kimmunel'in şimdiye kadar onu hiç görmediği kadar hiddetli. Ziyneti gözü dönmüş bir şekilde istiyordu. Kimmuriel, Yaharaskrik'in de istediğini biliyordu. Jarlaxle ile Crenshinibon'u yakalamanın bir yolunu bulabilirlerse, Kimmuriel ziyneti illithidin almasını sağlamaya niyetliydi. Yharaskrik ile güçlü zihin yüzücü halkı Crenshinibon'u kontrol altına alacak, onu inceleyecek ve yok edecekti. O Rai-guy'ın elindeyken Menzoberranzan'a dönmesinden iyiydi —tabii ziynet Menzoberranzan'a dönmeye razı olursa, zira Yharaskrik Kimmurid'e ziynetin gücünün büyük bir kısmını güneş ışığından aldığını

söylemişti. Crenshinibon bir müttefikken, Kimmuriel'in ne kadar daha ihtiyatlı olması gerekirdi? Ziynet onu, aklına girip onu kontrol etmesini zihinsel disipliniyle engelleyebilecek olması gerçeğini asla kabul etmeyecekti.

Artık Rai-guy'a karşı çalışmaya, elinden gelen her şekilde Jarlaxle'ı aramasını engellemeye nasıl da istekliydi, fakat Jarlaxle'ın, Kristal Parçası'na sahip olsun ya da olmasın, serbestçe dolaşmasına izin verilmeyecek kadar güçlü bir rakip olduğunu biliyordu.

Kapının çalınması onu derin düşüncelerinden ayırdı. Kapı açıldı ve Berg'inyon Baenre, arkasında zincire vurulup tartaklanmış olan Sharlotta Vespers'ı sürükleyerek gelen birkaç drow askeriyle birlikte odaya girdi. Bunları, iri ve heybetli bir sıçanadama refakat eden daha fazla drow askeri takip etti.

Kimmuriel, sıçanadamla doğrudan yüzleşebilmek için, Sharlotta'yi getiren gruba kenara çekilmelerini işaret etti

"Gord Abrix emrinizdedir, iyi yürekli Kimmuriel Oblodra," dedi sıçanadam, yerlere kadar eğilerek.

Kimmuriel ona dik dik baktı. "Caîimport'un sıçanadamlarına artık sen mi liderlik ediyorsun?" diye sordu, duraksayarak konuştuğu Ortak Lisan'da.

Gord başıyla doğruladı. "Basadoni Loncası'ınn hizmetindeki sıçanadamlara," dedi. "Onlar da—"

"Bilmen ve konuşacak kadar akıllı olman gereken her şey bu kadar," diye hırladı Rai-guy ona. Sıçanadam, her ne kadar heybetli görünse de, kara elfler karşısında kaçınılmaz bir şekilde ürküp sindi.

"Onu buradan çıkartın," diye drow refakatçilere kendi dilinde emretti Kimmuriel. "Ona, sıçanadamlarm yeni rotasına karar verdiğimizde onu çağıracağımızı söyleyin."

Gord Abrix odadan dışarı çekiştirilmeden önce son bir kez eğilip reverans yapmayı başardı.

"Peki sana ne demeli?" diye sordu Sharlotta'ya ve sadece kadının onun dilini konuşabilmesi bile ona, Sharlotta'nın hünerlerini ve muhtemel faydalarını hatırlattı.

"Böyle bir muameleyi hak edecek ne yaptım?" diye sordu sonuna kadar inatçı olan Sharlotta.

"Neden bir şey yapmış olman gerektiğini sanıyorsun ki?" diye sakince yanıtladı Kimmuriel.

Sharlotta cevap vermeye davrandı, ama bu sorudaki basit mantığa karşı söyleyebileceği hiçbir şey olmadığını derhal fark etti.

"Seni Paşa Da'Daclan ile buluşmaya gönderdik, bu gerekli bir randevuydu, fakat gitmedin," diye ona hatırlattı Rai-guy.

"Entreri tarafından kandırıldım ve esir alındım," diye itiraz etti kadın.

"Başarısızlık başarısızlıktır," dedi Rai-guy. "Başarısızlık ceza getirir —ya da daha beterini."

"Ama kaçtım ve sizi Entreri'nin Jarlaxle'ın yanma döndüğü konusunda uyardım," diye karşı çıktı Sharlotta.

"Kaçmak mı?" diye sordu Rai-guy, duyduklanna inanmayarak. "Senin kendi sözlerine göre, buçukluk seni orada tutamayacak kadar korkmuş ve salıvermiş."

Bu sözler Kimmurid'in zihninde rahatsızlıkla çınladı. Yoksa bu da Entreri'nin planının bir parçası mıydı? Zira Kimmuriel ile Rai-guy, Dallabad'daki kristal kuleye darbe için en uygunsuz anda varmamışlar mıydı? Kristal Parçası başka bir yerde saklanmamış ve onun bir kopyası drowların en büyük çabaları karşısında bir yem olarak kullanılmamış mıydı? Bu ilginç bir düşünceydi ve drow siyonisistin daha sonra buçukluk Dwahvel Tiggerwillies'le ilgilenmeye karar vermesini sağlayacak cinstendi.

"Dosdoğru size geldim," dedi Sharlotta açıkça ve vurgulu bir şekilde. O anda kaybedecek hiçbir şeyinin kalmadığını en sonunda anlamış biri gibi konuşuyordu.

"Başarısızlık başarısızlıktır," diye tekrarladı Rai-guy, eşit derecede vurgulu bir şekilde. "Hatta kurtuluş ihtimaline de inanıyorum. Seni bu bahtsız duruma Artemis Entreri soktu, yani sen böyle diyorsun, öyleyse onu bul ve öldür. Bana kellesini getir, yoksa seninkini alırım."

Sharlotta ellerini çaresizce kaldırdı. "Nereden başlayacağım?" diye sordu. "Ne gibi kaynaklar—"

"Basadoni Loncası ile Dallabad'ın her askeri ve her türlü kaynağı senin, aynı zamanda o sıçan yaratık ile tebaasının eksiksiz işbirliği de," diye yanıtladı Kimmuriel.

Sharlotta'nın yüz ifadesi hâlâ şüpheciydi, ama gözlerinde Kimmuriel'in gözden kaçırmadığı bir kıvılcım belirdi. Bütün bunlar için Artemis Entreri'ye hiddetlenmişti, hem de en az Rai-guy ile Kimmuriel kadar. Evet, o kurnaz ve değerli bir rakipti. Entrerfyi bulup yok etme çabaları kesinlikle Rai-guy ile Kimmuriel'in Jarlaxle ve Kristal Parçası'ın etkisiz hale getirme çabalarına yardımcı olacaktı.

"Ne zaman başlayayım?" diye sordu Sharlotta.

"Neden hâlâ buradasın?" diye sordu Kimmuriel.

Kadın işareti aldı ve debelenerek ayağa kalktı. drow muhafızlar da işareti aldı ve kadının kalkmasına yardımcı olup onu zincirlerinden azat etmek için yanma seğirtti.

BÖLÜM 15 SEVGİLİ DWAHVEL "

Ah, dostum, beni nasıl da kandırdın," diye Entreri'ye fısıldadı Jarlaxle. Entreri'nin yaralan iyileşmekten çok uzaktı ve onu zayıf neredeyse çaresiz bir durumda bırakıyordu. Entreri kendinde geçip bilincini yarı yarıya kaybettiğinde, onu tamame iyileştirebilecek büyüye sahip olan Jarlaxle, bunu yapmak yerine bu zamanı olup biten her şeyi gözden geçirmek için kullandı. Entreri'nin kendini kurtarmış mı, yoksa sonunu hazırlamış mı olduğunu anlamaya çabalamaktaydı ki, çok tanıdık bir çağrı işitti. Jarlaxle'ın bakışlan Entreri'ye kaydı ve kara derili yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Crenshinibon! Crenshinibon ondaydı! Jarlaxle olan olayları aklında canlandırdı ve Entreri'nin ilk, beklenmedik saldırısında Jarlaxle'ın belindeki kemeri kesmekten daha fazlasını yapmış olduğunu derhal anladı. Hayır zeki —son derece zeki— olan insan, Jarlaxle'ın kesesini, Kristal Parçası'nın kopyasını taşıyan taklit bir keseyle değiştirmişti.

"Benim sinsi yol arkadaşım," diye belirtti paralı asker, fakat Entreri'nin kendisini duyup duyamadığından emin değildi. "Bir kez daha seni hafife almış olduğumu anlamak çok hoş!" Paralı asker sözünü bitirirken, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle

Entreri'nin kemerindeki keseye uzandı.

Kiralık katilin eli hızla harekete geçip Jarlaxle'ın kolunu kavradı.

Jarlaxle göz açıp kapayıncaya kadar serbest olan elinde bir hançer hazır etti ve onu neredeyse çaresiz olan adamın kalbine saplamaya hazırlandı, ama Entreri'nin saldırıya devam etmediğini fark etti. Kiralık katil, hançerine veya başka bir silaha elini atmıyor, daha ziyade, dokunaklı bir ifadeyle Jarlaxle'a bakıyordu. Jarlaxle, kafasının içinde Kristal Parçası'nın kendisine seslendiğini, onu adamı öldürmeye ve hakkıyla kendisine ait olan ziyneti geri almaya teşvik ettiğini duyabiliyordu.

Crenshinibon'un çağrısı, drow ziynetin eskisi altındayken olduğu kadar güçlü ve melodik gelmediği halde, Jarlaxle neredeyse bunu yapacaktı.

"Yapma," diye ona fısıldadı Entreri. "Onu kontrol edemiyorsun."

Jarlaxle geri çekilip adama dik dik baktı. "Peki sen edebiliyor musun?"

"Sana seslenmesinin sebebi bu," diye yanıtladı Entreri. Nefes alışı önce olduğundan bile daha zorlaştı ve böğründeki yaradan yine kan aktı. "Kristal Parçası'nın benim üzerimde hiçbir etkisi yok."

"Peki nedenmiş o?" diye sordu Jarlaxle şüpheyle. "Artemis Entreri, Drizzt Do'Urden'in ahlak yapısını mı benimsedi yoksa?"

Entreri kıs kıs gülecek oldu, ama bunun yerine neredeyse dayanılamaz bir acı duyarak yüzünü buruşturdu. "Drizzt ile ben birçok açıdan birbirimizden o kadar farklı sayılmayız," diye açıkladı. "En azından, disiplin konusunda."

"Peki tek başına disiplin, Kristal Parçası'nın seni kontrol etmesini önler mi?" diye sordu Jarlaxle. Ses tonunda hâlâ rezil bir inançsızlık vardı. "Öyleyse benim ikinizin olduğu kadar disiplinli olmadığımı mı —"

"Hayır!" diye hırladı Entreri ve bir acı dalgasına karşı böğrünü kasarken neredeyse doğrulup oturacak gibi oldu.

"Hayır," dedi bir saniye sonra, daha sakin bir sesle, nefes nefese kalmış bir halde tekrar uzanarak. "Drizzt ziyneti prensipleriyle reddetti, ben de öyle —fakat benim prensiplerim ahlaka değil, bağımsızlığa dayalı."

Jarlaxle biraz geriledi ve yüz ifadesindeki şüphe, yerini ilgiye bıraktı. "Onu neden aldın?"

Entreri drowa baktı ve cevap verecek oldu, ama sonunda

yüzünü buruşturup kaldı. Jarlaxle pelerinin kıvnmlannın arasına elini attı ve küçük bir küre çıkartıp Entreri'ye doğru uzatarak ınınldanmaya başladı1.

Kiralık katil neredeyse derhal kendini daha iyi hissetmeye başladı. Yarasının kapandığını ve nefesini daha rahat kontrol edebildiğini hissetti. Jarlaxle birkaç saniye mırıldandı ve her bir söz Entreri'nin kendini çok daha iyi hissetmesini sağladı, ama paralı asker, iyileştirme işlemi tam anlamıyla bitmeden çok önce durdu.

"Soruma cevap ver," diye talep etti.

"Seni öldürmeye geliyorlardı," diye yanıtladı Entreri.

"Bu kadan bariz," dedi Jarlaxle. "Beni sadece uyarsan olmaz mıydı?"

"Yeterli olmazdı," diye ısrar etti Entreri. "Sana karşı sayılan çok fazlaydı ve kullanacağın başlıca silahın ziynet olacağını biliyorlardı. Bu sebeple onu geçici olarak etkisiz hale getirdiler."

Jarlaxle'ın ilk içgüdüsü, geri dönüp Rai-guy ile Kimmuriel'e ihanetlerinin cezasını ödetmek için Kristal Parçası'nı tekrar talep etmek oldu. Fakat bu düşünceyi zaptetti ve Entreri'nin sözüne devam etmesine izin verdi.

"Onu senden almayı istemekte haklılardı," diye cesurca sözünü bitirdi kiralık katil.

Jarlaxle ona dik dik baktı, ama sadece bir anlığına.

"Ondan vazgeç," diye tavsiye etti Entreri. "Çağrısına kulak asma ve şu son birkaç on gün içinde Jarlaxle'ın sergilediği davranışları gözden geçir. Gerçek kimliğini gizli tutmadan yüzeyde kalamazdın, ama yine de kristal kuleler diktin! Bregan D'aerthe, kendi gücüne ve Crenshinibon'un tüm kudretine rağmen dünyayı —hatta sırf Calimport Şehri'ni bile— yönetemez, fakat yapmaya çalıştığın şeye bir bak."

Jarlaxle birkaç kez cevap verecek oldu, ama tüm argümanları daha konuşamadan boğazına düğümlenip kaldı. Kiralık katilin haklı olduğunu biliyordu. Hata yapmıştı, hem de feci şekilde.

"Geri dönüp bunu gaspçılara açıklamaya çalışamayız," diye belirtti paralı asker.

Entreri kafasını sağa sola salladı. "Sana karşı yapılan darbeyi ilham eden Kristal Parçası'ydı," diye açıkladı ve Jarlaxle tokat yemişe döndü. "Sen fazlasıyla kurnazdın, ama Crenshinibon, hırslı Rai-guy'ın onun kaotik planlarına kolayca yem olacağı sonucuna varmıştı."

"Bunu beni yatıştırmak için söylüyorsun," diye suçladı Jarlaxle.

"Bunu gerçeğin ta kendisi olduğu için söylüyorum, başka bir sebepten değil," diye yanıtladı Entreri. Derken, bir acı spazmı vücudunu sardığında duraksadı ve yüzünü buruşturdu. "Eğer durup düşünürsen bunun doğru olduğunu anlayacaksın. Crenshinibon seni kendi tercih ettiği yöne itiyor, ama engellenmeyle karşılaşıyordu."

"Kristal Parçası beni ya kontrol ediyordu, ya da etmiyordu. İkisi birden olamaz."

"Seni kullanıyordu. Bundan nasıl şüphe duyabilirsin?" diye karşılık verdi Entreri. "Ama Rai-guy'ı kullanabileceği kadar çok değil."

"Dallabad'a kuleyi yok etmeye gittim, bu da ziynetin kesinlikle istemediği bir şeydi," diye karşı çıktı Jarlaxle, "yine de bunu yapabilirdim! Ziynetten gelen tüm engellemeleri reddetmiştim."

Devam etti, daha doğrusu etmeye çalıştı, ama Entreri kolaylıkla sözünü kesti. "Yapabilir miydin?" diye sordu kiralık katil duyduklarına inanamayarak.

Jarlaxle kekeleyerek cevap verdi. "Elbette."

"Ama yapmadın, öyle mi?"

"Yapabileceğimi öğrendiğim anda onu yıkmak için bir sebep görme..." diye açıklamaya başladı Jarlaxle, ama ağzından çıkan bu sözleri duyunca gerçek kafasına dank etti, hem de sert bir şekilde. Kandırılmıştı. O, yani entrika ustası, kandırılmış ve kontrolün kendisinde olduğuna inandırılmıştı.

"Bırak bende kalsın," dedi Entreri ona. "Kristal Parçası beni de kullanmaya çalışıyor, hem de sürekli olarak, ama bana gerçekten arzuladığım bir şey sunamaz ve bu sebeple benim üzerimde hiçbir gücü yok."

"Seni yıpratacak," dedi ona Jarlaxle. "Her türlü zayıflığını bulacak ve onları kullanacak."

Entreri başıyla doğruladı. "Zamanı azalıyor," diye belirtti.

Jarlaxle ona ilgiyle baktı.

"Eğer bir planım olmasaydı seni o sefillerin elinden kurtarmak için ne zamanımı ne de enerjimi harcardım," dedi kiralık katil. "Anlat bana."

"Zamanı gelince," diye söz verdi kiralık katil. "Şimdi sana yalvarırım Kristal Parçası'nı benden alma ve dinlenmeme izin ver."

Uzandı ve gözlerini kapadı. Eğer Jarlaxle ona saldırırsa, drowa karşı tek savunmasının Kristal Parçası olacağını biliyordu. Eğer onu kullanırsa, muhtemelen ziynetin onun savunmasını zayıflatacak birçok yöntem bulacağını ve bunun sonucunun, görevinden vazgeçmesi ve ziynetin ona rehberlik etmesine izin vermesi olabileceğinin de farkındaydı.

Onun ancak yıkıma ve belki de ölümden beter bir akıbete giden yoldaki rehberi olacağını biliyordu.

Entreri Jarlaxle'a baktığında biraz rahatladı, zira drowun yine o zeki ve faydacı tavrı, kesin ve muhtemelen aceleci bir harekette bulunmadan önce meseleleri dikkatle ölçüp tartan birinin yüz ifadesini takındığını görmüştü. Entreri'nin az önce paralı asker drowa açıkladığı her şey hesaba katılınca, Crenshinibon'u geri alması tamı tamına bu sınıfa dahildi. Hayır, Jarlaxle'ın ona karşı bir harekette bulunmayacağına güveni tamdı. Paralı asker drow, tam olarak anlamadığı bariz olan bir durumu değiştirmeye yönelik herhangi bir harekette bulunmadan önce işleri bir süre oluruna bırakacaktı.

Entreri, aklında bu düşünceyle birlikte derin bir uykuya daldı.

Uykuya dalarken, Jarlaxle'ın küresinin iyileştirici büyüsünü tekrar üzerinde hissetti.

Buçukluk, mektubu dikkatle açarken parmaklarının titrediğini gördüğüne şaşırmıştı.

"Ah, Artemis, senin yazabildiğim dahi bilmiyordum," dedi Dwahvel sırıtarak, zira parşömendeki satırlar, Dwahvel'in gösterişli el yazısı becerisine göre biraz zayıf ve hızlı karalanmış olmasına rağmen, mükemmel bir şekilde oluşturulmuştu. "Sevgili Dwahvel," diye yüksek sesle okudu ve bu hitabı neye yorması gerektiğinden emin olamayarak sözleri düşünüp tartmak için duraksadı. Bu resmi ve münasip bir giriş miydi, yoksa gerçek bir dostluğa mı işaret ediyordu?"

İşte buçukluk, Artemis Entreri'nin kalbinden geçenleri gerçekten de ne kadar az anlayabildiğini o anda fark etti. Kiralık katil, her zaman tek isteğinin en iyi olmak olduğunu iddia ederdi, peki ama eğer bu doğruysa, Kristal Parçası'nı ele geçirdikten sonra onu neden yıkım yolunda kullanmamıştı? Ayrıca Dwahvel onun ziyneti ele geçirdiğini biliyordu. Dallabad'daki bağlantıları, kristal kulelerin yıkılışını ve bir insan —yani Entreri— ile Dwahvel'in

Jarlaxle olması gerektiğini düşündüğü bir kara elfin kaçışını detaylı bir şekilde ona anlatmıştı.

Tüm işaretler Entreri nin planının başarıya ulaştığı yönündeydi. Buçukluğun görgü tanıklarının hikâyesi olmadan ve rakiplerinin hakkıyla kazanılmış şöhretine rağmen, Dvvahvel ondan hiç şüphe etmemişti.

Buçukluk kapıya ilerledi ve kilitli olduğundan emin oldu. Sonra küçük komodininin önüne bir sandalye çekip parşömeni üzerine yaydı, kağıt ağırlığı olarak tasarlanmış iri mücevherleri parşömenin dört bir yanma koydu ve yapacağı çıkarımlan ikinci okuyuşuna saklamaya karar vererek okumaya devam etti.

Sevgili Dwahvel,

İşte yollarımızı ayırmamızın zamanı geldi ve bunu içimde büyük bir pişmanlıkla yapıyorum.

Sohbetlerimizi özleyeceğim, benim küçük dostum.

Gerçekten aklımdan geçenleri söyleyecek kadar güvendiğim birini tammışlığım pek nadirdir. Şimdi de, son defa öyle yapacağım. Bunun sebebi bana seçtiğim yol hakkında tavsiye vereceğini ummam değil,

bu konulardaki kendi hislerimi daha iyi anlamak... fakat zaten sohbetlerimizin en güzel tarafı da buydu, değil mi?

Şimdi o konuşmaları gözden geçirdiğimde, bana pek nadiren tavsiyede bulunduğunu fark ediyorum. Aslında, pek nadiren konuştun ve sadece dinledin. Ben kendi sözlerimi dinlerken ve onların ağzımdan çıktığını duyarken, kendi düşüncelerimi ve hislerimi başka birine anlatırken, onları çözümleme olanağı buluyordum. Beni belli bir amaca yönelik olarak değişik çıkarımlara götüren şey senin yüz ifadelerin, hafifçe baş saltayısın veya kaşını kaldırman mıydı?

Bilmiyorum.

Bilmiyorum —işte görünüşe bakılırsa varlığımın şiarı bu olup çıktı, Dwahvel. İnançlarımı ve davranışlarımı üzerine inşa ettiğim temellerin o kadar da sağlam olmadığını, tam tersine çöldeki kumlar gibi savrulduğunu hissediyorum. Daha gençken, tüm soruların cevabını bilirdim. Garanti ve kesinlikle dolu bir dünyada yaşıyordum. Artık yaşlandım, hayatta kırk yıl görüp geçirdim ve şimdi kesin bir şekilde bildiğim tek şey, hiçbir şeyi kesin bir şekilde bilmediğim.

Yirmi yaşında genç bir adam olmak çok daha kolaydı, temellerini dayandırdığım bir amaçla dünyada gezmek daha kolaydı.

Sanırım temellerini nefrete ve kara sanatımda en iyisi olma ihtiyacına dayandırdığım bir amaçtı. Benim gayem buydu; tüm dünyadaki en iyi savaşçı olmak, ismimi Faerûn 'un tarihine kazımak Birçok insan bunu sadece kendimi beğenmişliğim yüzünden başarmak istediğimi, insanların sadece ismimi duyduğunda bile titremesini sağlamayı sadece kibrim yüzünden arzuladığımı sanıyordu.

Sanırım kısmen haklılardı. Bu tabire karşı ne çeşit savlar öne sürersek sürelim, hepimiz kibirliyiz. Fakat benim için, şöhretimi büyütme arzum, sanatımda gerçekten en iyi olma arzum —hayır, arzu değil, ihtiyaç— kadar önemli değildi. Şöhretimin artmasını kibrim yüzünden değil, böyle bir korkunun rakiplerimin zırhından içeri sızmasının bana daha büyük bir avantaj getirdiğini bildiğim için seve seve kabul ettim.

Titreyen bir el, kılıcı doğru saplayamaz.

Hâlâ zirveye erişmeye çabalıyorum, bunun sebebi sadece, gitgide daha az neşe veren bu hayatta bana bir gaye sunması.

Hayatımın ne kadar boş olduğunu ancak bana o gerçeği göstermeyi birçok farklı yöntemle denemiş olan kişiyi mağlup ettiğimde öğrenmiş olmam, bana kaderin garip bir cilvesi gibi geliyor. Drizzt Do'Urden —ah, ondan hâlâ nasıl da nefret ediyorum!— hayatımı boş bir şey, gerçek bir kazanç veya mutluluk getirmeyen beyhude bir tuzak olarak görüyordu. Onun bu yargısına asla tam anlamıyla karşı çıkmadım. Sadece bunun öneminin olmadığına inanıyordum. Onun yaşama amacı hep dostlarına ve topluma dayalıydı. Benimki ise daha içine kapanık bir yaşamdı. İki şekilde de, bu bana sadece bir oyun —hem de anlamsız bir oyun— gibi, bizi izleyen tanrıları eğlendirmek için sahnelenmiş bir tiyatro, bizi yüksek gibi gördüğümüz tepelere çıkartan ve çok derin gibi görünen vadilerden geçiren, ama esasında hiç de önemli olmayan bir yürüyüş gibi geliyor. Korkarım ki, benim şikayetim hayatın başlı başına anlamsız olması.

Ya da belki de bana ayağımın altından kayıp giden kumları gösteren kişi Drizzt değildi. Belki de o Dwahvel, yani bana pek nadiren bildiğim ve asla iyi bilemediğim bir şey veren kişiydi.

Bir dost mu? Bu kavramı anladığımdan hâlâ emin değilim, ama eğer bunu çözümlemeye çalışma zahmetine girecek olursam, birlikte geçirdiğimiz zamanı bir örnek olarak kullanacağım.

Bu sebeple, belki de bu bir özür mektubudur.

Sharlotta Vespers'ı halletme konusundı sana emrivaki yapmamalıydım, fakat sana söylediğim üzere ona öldürene kadar işkence edip onu çok, çok uzaklara gömdüğüne güvenim tam.

Kim bilir bana kaç defa planlarımı sordun ve ben de sadece kahkaha attım, ama bilmelisin ki, sevgili Dwahvel, benim niyetim çok büyük ve kudretli bir ziyneti çalmak, hem de diğer talipler onu ellerine geçirmeden önce. Bunun çaresiz bir girişim olduğunu biliyorum, ama kendime engel olamıyorum, zira ziynet beni çağırıyor ve onu şu andaki, pek de muktedir olmayan sahibinden almamı istiyor.

Bu yüzden onu alacağım, çünkü hakikaten de sanatımda en iyisi benim ve bu yerden uzaklara, çok uzaklara gideceğim. Belki de asla

geri dönmemek üzere.

Yolun açık olsun, Dwahvel Tiggenvillies, artık her ne yöne gitmeye kalkışacaksan. Seni temin ederim, bana hiçbir şey borçlu değilsin, fakat ben kendimi sana karşı borçlu hissediyorum. Önümde uzanan yol uzun ve tehlikelerle dolu, ama hedefimi görebiliyorum. Eğer onu başarırsam, bana hiçbir şey gerçekten zarar veremeyecek.

Elveda!

—AE

Dwahvel Tiggerwillies parşömeni kenara itti, gözüne dolan bir damla yaşı sildi ve bütün bunların saçmalığı karşısında güldü.

Eğer bundan aylar önce biri ona, Artemis Entreri'nin hayatından» çıkıp gittiği gün pişman olacağını söyleseydi, Dwahvel ona kahkahayla güler ve ahmak derdi.

Ama işte burada, karşısında, Dvvahvel'in en az Entreri'yle yaptığı sohbetler kadar kişisel bir mektup duruyordu. Daha şimdiden o sohbetleri özlediğini, ya da belki de o adamla gelecekte bir daha konuşamayacağı için üzgün olduğunu fark etti. Yani en azından yakın gelecekte.

Sözlerine bakılırsa, Entreri de o sohbetleri özleyecekti. Bu, Dwahvel'i derinden etkiliyordu. Bu adamın —Calimport sokaklarını yirmi yıldan fazla süredir gizlice yöneten bu katilin— kendisine bu kadar açılmış olduğunu düşünmek çok etkileyiciydi. Başka herhangi biri Artemis Entreri'ye bu kadar yakınlaşmış mıydı?

Dwahvel, hâlâ hayatta olan kimsenin bunu yapamamış olduğunu biliyordu.

Mektubun sonunu ve Entreri'nin amacı konusundaki bariz yalanlan okudu. Geride kalan kara elflere, Dvvahvel'in onlar veya çalman ziynet hakkında herhangi bir şey bildiğine, ya da Entreri'nin Kristal Parçası hakkında buçukluğa bilgi sunduğuna işaret edecek hiçbir şey söylememeye dikkat etmişti. Sharlotta'nm I ölümü için verdiği talimat konusundaki yalan ise kesinlikle Dwahvel'e daha büyük bir güvence getirecek, eğer ihtiyaç olursa, kadının ve onun sokak yardakçılarının buçukluğa merhamet etmesini sağlayacaktı.

Bu düşünce Dwahvel'in tüylerini ürpertti. Hakikaten de kara elflerin merhametine kalmayı hiç istemiyordu!

İşin oraya varmayacağını fark etti. Eğer ipuçları ona ve onun örgütüne işaret ederse, bu mektubu Sharlotta'ya seve seve ve hevesle gösterir, Sharlotta da onu değerli bir bağlantı olarak görürdü.

Evet, Artemis Entreri, Dwahvel'in bu komplodaki rolünü örtbas etmek için büyük bir çaba sarfetmişti ve bu da buçukluğa, aralarındaki dostluğun derinliğini yazdığı her türlü sözden daha iyi gösteriyordu.

"Uzaklara kaç, dostum ve derin deliklerde saklan," diye fısıldadı.

Parşömeni nazikçe rulo yaptı ve oymalı yazı masasının çekmecelerinden birine kaldırdı. O çekmecenin kapanış sesi, Dwahvel'in kalbinde derinden yankılandı.

Artemis Entreri'yi hakikaten özleyecekti.

KISIM 3 PEKİ ŞİMDİ NE OLACAK?

İblislerin katıksız çirkinliğinde basit bir güzellik var. Birinin o tip yaratıklara karşı ne yapması gerektiğine dair şüpheye, tereddüde, yanlış anlamaya mahal yok.

İblislerle barış yapmazsınız. Onların yalanlarını dinlemezsiniz. Onları sürer, yok eder, dünyayı onlardan arındırırsınız —ufak bir iyilik olduğunu düşündüğünüz bir şeyi yapmak için onların gücünü kullanmanın cazibesi mevcut olsa dahi.

Bu, birçoğunun anlayamayacağı kadar zor bir kavramdır ve hatalı bir şekilde iblisler çağırıp, yaratıklar tarafından onlara önerilen gücün cazibesine kapıldıkları için yaratıkların esas amaçlarının —meselâ bir soruyu yanıtlamak gibi— ötesine geçmesine izin veren birçok büyücü ve rahibin sonunu getirmiştir. Sonu gelen bu büyü kullanıcılarının çoğu iblisleri kendi taraflarına çekip, ordularım iblis askerlerle güçlendirerek davalarına iyilik edeceklerini sanmışlardır. Sonuç daha büyük bir iyilik olacaksa bunda ne gibi bir kötülük olabileceğini düşünmüşlerdir. Eğer toprakları goblinler tarafından tehdit edilirse, iyi yürekli bir krala davasına "kontrol" altındaki bazı iblisleri dahil etmesi tavsiye edilemez mi?

Sanırım edilemez, çünkü eğer iyiliğin kurtarılması ve kötülüğün mağlup edilmesi bu kadar bariz ve kurtuluş şansı olmayan bir kötülüğün kullanılmasına bağlıysa, gerçekten kurtarılmaya değer bir şey yoktur.

Öyleyse iblislerin işe yarayacağı tek durum, onları kötülüğün davasına ihanet etmek zorunda kalacakları zamanlarda ve sadece hiç kaçma şanslarının olmayacağı kadar kontrollü bir ortamda celp etmektir. Cadderly bunu, eminim ki sayısız rahip ve büyücünün yaptığı üzere, Yükselen Ruh 'un güvenli celp odasında yaptı. Fakat koruma çemberi kusursuz bir şekilde oluşturulmuş olsa bile, böyle bir celbin tehlikeleri yok değil, zira bir balor veya nalfeshnienin güçlerini kullanmanın cazibesi her zaman mevcuttur.

O cazibenin içinde, her zaman doğru yola döndürülmesi imkansız bir kötülüğün yattığının anlaşılması gerekli. Doğru yola döndürülmesi imkansız. Hiç umudu olmayan. Bu kavram, yani doğru yola dönmek, bu tarzdaki ilişkilerde kesin bir şekilde belirleyici rol oynamalıdır. Doğru yola dönüş mümkün olduğunda kılıcı savurmayı ağırdan almak, doğru yola dönüş yaşandığında kılıcı tutmak ve rakip doğru yola dönme umudunun çok ötesindeyse sertçe ve vicdan azabı duymadan saldırmak gereklidir.

Artemis Entreri'nin bu terazinin hangi tarafında durduğunu merak ediyorum. O gerçekten yardımın ve umudun ötesinde mi?

Sanırım ilkine evet ve ikincisine hayır. Artemis Entreri'ye kimse yardım edemez, çünkü o hiçbir yardımı kabul etmiyor. En büyük hatası kibri —birçok düşük seviyeli savaşçının böbürlenme dolu kibri değil, kesin bir bağımsızlığın ve şaşmaz bir özgüvenin kibri. Ona. herhangi bir şekilde onu tanıyan herkesin yapabileceği gibi hatalarını söyleyebilirdim, ama benim sözlerimi dinlemezdi.

Ama yine de, belki de o adamın kurtuluşa ermesinin bir umudu olabilir. Hiddetinin kaynağını bilmiyorum, fakat büyük bir sebebi olmalı. Yine de, ne kadar zor ve feci olmuş olsa da, o kaynağın Entreri'nin hareketlerine herhangi bir şekilde mazeret teşkil etmesine izin veımem. Entreri'nin kılıcmdaki ve alamet-i farikası olan hançerini lekeleyen kan onun sorumluluğu.

Sanırım onu iyi taşıyamıyor. Bu sorumluluk onun derisini, bir kara ejderin nefesinin yapacağı gibi yakıyor ve tüm iç dünyasını kemirip

duruyor. Bunu son karşılaşmamızda gördüm; karanlık gözlerinin çeperinde duran sessiz ve hafif bir sızıydı. Onu mağlup etmiştim ve öldürebilirdim. Sanırım o da hamleyi tamamlayıp bu işi bitirmemi ve çoğunlukla kendi kendine dayattığı acıyı sonlandırmamı birçok açıdan umut ediyordu.

İşte kılıcımı geride tutmamı sağlayan şey gördüğüm o sızı, Artemis Entreri'nin yolunu değiştirmeye ihtiyaç duyduğunu, üzerinde yürüdüğü patikanın boş ve nihai umutsuzlukla dolu olduğunu ruhunun derinlerinde bir yerde anladığını umut etmemdi. Orada, elimde silahlarımla durmuş, onu karşımda savunmasız bir şekilde yakalamışken aklımdan bir sürü düşünce geçti. Gözlerindeki o acıyı gördükten ve böyle bir acının bir kurtuluşun müjdecisi olabileceğini bildikten sonra o darbeyi nasıl indirebilirdim? Aynı şekilde, Artemis Entreri'nin o kristal kuleden dışarı çıkmasının diğer birçok kişinin sonu olacağını gayet iyi bildiğim halde bunu nasıl yapamazdım?

Bu gerçekten bir ikilem, bir vicdan ve denge çatışmasıydı. O kritik anda, sorumun cevabını babam Zaknafein'in hatırasında buldum. Biliyorum ki, Entreri'nin fikir yapışma göre, o ve Zaknafein birbirinden o kadar da farklı değil ve hakikaten de benzerlikleri var. İkisi de birçok düşmanla ve ikisinin de kendi bakış açılarına göre kötülükle dolu olan çevrelerde yaşadılar.

Kendi algılarına göre, ikisi de yollarından sapıp da ölümü hak etmeyen birini öldürmediler. Calimport'un sefil paşaları için savaşan savaşçıların ve kiralık katillerin, drow evlerinin askerlerinden aşağı kalır yanı var mı? Sonuç olarak, Zaknafein ile Artemis Entreri'nin hareketleri birçok açıdan benzerlik gösteriyor. İkisi de entrika, tehlike ve kötülükle dolu bir dünyada yaşadılar. İkisi de içinde bulundukları hapiste acımasızlıkla hayatta kaldılar. Eğer Entreri yaşadığı dünyayı, Zaknafein 'in Menzoberranzan 'ı gördüğü kadar sefillikle dolu bir hapis gibi görüyorsa, o zaman Entreri'nin bu tavrı da, Do'Urden Evi'nin hamisi olarak hizmet verirken birçok drowu katletmiş silah ustası Zaknafein'in davranışları gibi haklı çıkarılamaz mı?

Bu, Regis 'i esir almış olan (ki itiraf etmeliyim, bunun bile haklı çıkarılabilecek bir sebebi vardı) Artemis Entreri'nin peşinden Calimport'a ilk geldiğimde fark etmiş olduğum ve beni gerçekten rahatsız etmiş olan bir mukayese. Kılıç konusundaki yetenekleri ve

görünüşte öldürmeye bu kadar hazır olmaları hesaba katılırsa ikisi birbirine ne kadar yakın? Peki öyleyse, Entreri'yi deşip öldürebilecekken kılıcımı tutmama sebep olan şey derinlerde Zaknafein 'e duyduğum hisler miydi?

Hayır, diyorum ve buna inanmak zorundayım, zira kimi öldürüp kimi öldürmeyeceği konusunda Zaknafein 'in sezisi daha güçlüydü. Zaknafein 'in yüreğinin aslını biliyorum. Zaknafein 'in sevme yeteneğine sahip olduğunu biliyorum ve Artemis Entreri'nin gerçek kişiliği bunun karşısında yerini koruyamaz.

En azından bu enkamasyonunda olmasa bile, adamın o kiralık katilin cinai suretinin altında ışığı bulma ihtimali var mı?

Belki de vardır ve adamın ışıkla kucaklaştığını duyarsam buna gerçekten sevineceğim. Fakat aslında, herhangi birinin veya herhangi bir şeyin o şefkat ateşini, Artemis Entreri'nin şu anda üzerine giydiği, kaim ve aşılması imkansız gibi görünen o ' duygusuzluk zırhının içinden çekip çıkartabileceğinden şüpheliyim.

—Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 16 GÜNEŞLİ BİR GÜNDE KARANLIK BİR MEKTUP

Danica, Yükselen Ruh adındaki, göğe uzanan minarelere, yüksek payandalara, farklı renklerdeki camlara ve iri, süslü pencerelere sahip olan muhteşem katedralin içinde bulunduğu alanın yanındaki heybetli bir dağda, bir çıkıntının kenarında oturmaktaydı. Aşağıdaki dönümlerce arazi, sıra sıra bakımlı çalılıklarla donanmıştı ve çalıların çoğu hayvanları andıracak şekilde budanmış, kendi etrafında dönüp dolaşıp büyük bir labirent oluşturmuştu.

Bu Katedral, Danica'nın kocası ve irfan tanrısı Deneir'in kudretli bir rahibi olan Cadderly'nin eseriydi. Bu bina Cadderly'nin en bariz mirasıydı. Fakat Danica'ya göre adamın en büyük mirası, labirentin girişinde hoplaya sıçraya oyun oynayan ikizler ve onların katedralin içinde uyuyan küçük kardeşleriydi. İkizler, cüce Pikel Bouldershoulder'ın sinirlerini bozacak şekilde çalı labirentinin içine koşturmuşlardı. Bu labirenti ve diğer muhteşem bahçeleri yaratan kişi druid âdetlerinin savunucusu olan —ki bu da, huysuz kardeşi Ivan'ın hâlâ reddettiği bir büyüydü— Pikel idi.

Pikel, "Eeek!" âiys çığlık atarak buna benzer Pikelvari sesler çıkartarak ve yeşile boyanmış olan saçıyla sakalını yolarak çocukların peşinden labirente dalmıştı. Labirenti henüz ziyaretçiler için tam olarak hazır değildi ve kökler gerektiği gibi hazırlanmamıştı.

Tabii ki, Pikel peşlerinden labirente daldığında, ikizler dosdoğru dışarı sıvışmıştı ve o anda labirent girişinin önünde sessizce oyun oynamaktaydı. Danica, yeşil sakallı cücenin kafa karıştıran koridorlar arasında ne kadar uzağa gittiğini bilmiyordu, ama sesinin hızla azaldığını duydu ve kısa süre içinde labirentte yolunu kaybedeceğini —hem de o gün içinde üçüncü defa olacaktı— anladı.

Dağ duvarından ani bir rüzgâr esip Danica' nm gür ve dağınık çilek sarısı saçlarını yüzüne vurdu. Ağzına gelen saç tellerini üfleyerek uzaklaştırdı ve tam zamanında kafasını yana doğru savurup Cadderly'nin kendisine doğru yürüdüğünü gördü.

Ten beyazı tuniği ve pantolonu, açık mavi ipek pelerini ve alamet-i farikası olan geniş siperlikli, kuş tüyüyle süslü mavi şapkasıyla ne kadar da yakışıklı görünüyordu. Cadderly, Yükselen Ruh'u inşa ederken çok yaşlanmıştı, o kadar ki, hem kendisi, hem de Danica vefat edeceğini sanmışlardı. Cadderly, Danica'yı son derece üzdüğü halde, ölmeyi beklemiş ve bunu, anıt niteliğindeki bu kütüphanenin inşası için gerekli bir fedakârlık olarak görmüştü. Ana binanın inşasını —çok sayıdaki kapı ve güzel kemerli geçitlerin etrafındaki altın yaprak süslemeleri, asla tamamlanamayabilirdi— bitirdikten sonra yaşlanma safhası geri çevrilmiş ve adam yaşlandığı kadar hızlı bir şekilde gençleşmişti. Artık, adımlarında canlılığa ve ne zaman Danica'ya baksa gözlerinde beliren bir parıltıya sahip, yirmili yaşlarının sonundaki bir adam gibi görünüyordu. Hatta Danica bu gençleşme safhasının devam edeceğinden ve kısa süre sonra kendisini üç yerine dört çocuk yetiştirirken bulacağından bile endişelenmişti.

Fakat en sonunda gençleşmesi bitmişti. Bu evre, Cadderly'nin, Kaos Laneti'nin gelişinden ve eski Deneir Tarikatı'ınn yok edilişinden önce bu mekanda bulunan Ulu Kütüphane'deki tüm o sorunlar başlamadan evvelki neşeli haline döndüğü anda durmuştu. Yeni katedral ve yeni tarikat için her şeyini feda etmeye hazır olması,

Deneir için yeterli olmuş, böylece Cadderly Bonaduce'a hayatı geri verilmişti. O hayat ise, eşi ve çocuklarıyla çok daha zenginleşmişti.

"Bu sabah bir ziyaretçim vardı," dedi Cadderly, kadının yanma geldiğinde. İkizlere bir bakış attı ve Pikel'den yükselen bir diğer çılgın haykırışı duyunca yüzündeki gülümseme daha da genişledi.

Danica kocasının gri gözlerinin de gülümsüyor gibi görünmesine hayran kaldı. "Carradoon'dan gelen bir adam," diye yanıtladı kadın, başını sallayarak. "Onun geldiğini gördüm."

"Drizzt Do'Urden'den haber getirmiş," dedi Cadderly ve aniden son derece ilgilenmiş olan Danica, dönüp dosdoğru ona baktı. O ve Cadderly o sıradışı kara elfle bir yıl önce tanışmış ve Cadderly'nin rüzagâryolculuğu büyülerinden birini kullanarak onu kuzey diyarına geri götürmüşlerdi.

Danica, adamın normalde sakin olan yüzündeki yoğun ifadeyi hesaba katarak Cadderly'yi bir süre inceledi. "Kristal Parçası'ın geri aldı," diye fikir yürüttü kadın, zira o ve Cadderly, Drizzt ile insan yol arkadaşı Catti-brie'yi en son gördüklerinde tam olarak bu konuda konuşmuşlardı. Drizzt kadim, şeytani ziyneti geri alıp onu yok edilmek üzere Cadderly'ye getireceğine söz vermişti.

"Almış," dedi Cadderly.

Danica'ya bir parşömen rulosu uzattı. Kadın ruloyu alıp açtı. Drizzt'in kayıp dostu Wulfgar'ın, iblis Errtu'nun pençelerindeki hapsinden kurtulduğunu öğrenince yüzünde bir gülümseme belirdi. Fakat ikinci sayfaya geçtiğinde, Danica'nm ağzı bir karış açıldı, zira mektubun devamında, daha sonra Kristal Parçası'nm, drow askerlerinden birini Cadderly'nin kılığında Drizzt'e yollayan Jarlaxle adındaki haydut bir kara elf tarafından çalmışı anlatılıyordu.

Danica duraksayıp kafasını kaldırdı ve Cadderly parşömenleri geri aldı. "Drizzt ziynetin muhtemelen yeraltına, Jarlaxle'ın yuvası olan Menzoberranzan adındaki kara elf şehrine gittiğine inanıyor," diye açıkladı.

"Pekâlâ, Menzoberranzan için ne iyi, öyleyse," dedi Danica tüm ciddiyetiyle.

O ve Cadderly, bilinçli ziynetin güçlerini uzun uzadıya tartışmışlardı ve kadın onun bir yıkım aracı olduğunu —sahibinin

düşmanlarına, sahibinin müttefiklerine ve en nihayetinde sahibin kendisine yıkım getirdiğini— anlamıştı. Crenshinibon söz konusu olduğunda bundan farklı bir sonuç asla olmamıştı ve Cadderly'nin düşüncesine göre asla olamazdı. Kristal Parçası'na sahip olmak demek, nihai olarak ölümcül bir hastalığa yakalanmak ve etrafta olanlara azap vermek demekti.

Danica daha bu görüşünü bitirmeden evvel Cadderly kafasını sağa sola sallamaya başlamıştı. "Kristal Parçası güneş ışığına bağlı bir ziynet ve bu da belki sembolizm açısından en büyük sapkınlığı."

Ama drowlar karanlık deliklere ait yaratıklardır," diye mantık yürüttü Danica. "Bırak onu alıp gitsinler. Belki de Karanlıkaltı'nda, Kristal Parçası'nın gücü azalır, hatta yok olur."

Cadderly yine başını sağa sola sallıyordu. "Kim daha güçlü?" diye sordu. "Ziynet mi, yoksa onu taşıyan mı?"

"Görünüşe bakılırsa bu kara elf epey kurnazmış," diye yanıtladı Danica. "Sanınm Drizzt Do'Urden'i kandırmak kolay bir şey olmasa gerek."

Cadderly omuz silkip sırıttı. "Yeni sahibinin yüreğine sızmayı becerdikten sonra —ki eğer Jarlaxle yüreği bakımından Drizzt Do'Urden'e benzemiyorsa ziynet bunu kesinlikle başaracaktır— Crenshinibon'un onun dünyanın derinliklerine çekilmesine izin vereceğinden şüpheliyim," diye açıkladı. "Aslında mesele kimin daha güçlü olduğu meselesi değil. Ziynetin esas numarası, kendisini taşıyana hükmetmektense onu kullanıp kendisiyle mutabakata sevk etme becerisi."

"Ki, bir kara elfin yüreği kolayca ayartılabilir," diye mantık yürüttü Danica.

"Tipik bir kara elfse, evet," diye hemfikir oldu Cadderly.

İkisi de bu sözleri ve yeni gelen bilgiyi düşünürken birkaç saniyelik bir sessizlik yaşandı.

"Öyleyse ne yapmalıyız?" diye sordu Danica en sonunda.

"Eğer Kristal Parçası'nın güneşsiz Karanlıkaltı'na çekilmeye izin vermeyeceğine inanıyorsan, onun yüzey dünyasında zarar ziyan

çıkartmasına izin mi vereceğiz? Nerede olduğundan dahi haberimiz var mı?"

Hâlâ derin düşünceler içinde olan Cadderly bu sorulara hemen yanıt vermedi. Ne yapmaları gerektiği, bu durumdaki sorumluluklarının ne olduğu sorusu, felsefi güç alametlerinin özüne dayanıyordu. Ruhban gücü sebebiyle, Kristal Parçası'nın yeni taşıyıcısı olan o kara elf hırsızı arayıp bulmak, onu ondan zorla almak ve yok etmek Cadderly'nin mi üzerine düşüyordu? Eğer hal böyleyse, dünyadaki diğer tüm adaletsizliklere ne demeliydi? Kayan Yıldızlar Denizi'ndeki korsanlara ne demeliydi? Cadderly'nin bir tekne kiralayıp onları avlamaya mı çıkması gerekliydi? Peki ya Thay'in, o kötü şöhretli toprakların Kızıl Büyücüleri? Onları arayıp bulmak ve hepsiyle tek tek savaşmak Cadderly'nin görevi miydi? Ayrıca Zhentarimler, Demir Taht ve Gölge Hırsızları...

"Drizzt Do'Urden ve Catti-brie ile burada tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu Danica ve Cadderly'ye kadın onun zihnini okuyormuş gibi geldi. "Drizzt, Errtu'yu celp edişimizin büyük baloru sürgününden —yıllar önce Drizzt tarafından gönderildiği sürgünden— azat ettiğini anlayınca büyük bir ıstırap duymuştu. Onu sakinleştirmek için Drizzt'e bu konuda ne demiştin?"

"Errtu'nun serbest bırakılmasının büyük bir sorun olmadığını," diye tekrar itiraf etti Cadderly, "şeytani maksatları olan bir büyücü için her zaman bir iblis olacağını. Errtu olmasa bir başkasının celp edileceğini söylemiştim."

"Errtu kaosun temsilcilerinden sadece biriydi," dedi Danica, "Kristal Parçası 'nın da kaosun bir başka unsuru olduğu gibi. Onun getireceği her türlü zarar ziyan, sadece kaosun diğer aletlerinin yarattığı sayısız yıkımın yerine geçecek, öyle değil mi?"

Cadderly ona gülümsedi ve kadının badem şeklindeki elâ gözlerinin sonsuzmuş gibi görünen derinliklerine dikkatle baktı.

Bu kadını ne kadar çok seviyordu. Hayatının her bir yönünde onun ortağıydı. Zekiydi ve Cadderly'nin şimdiye kadar gördüğü en büyük disipline sahip kişiydi. Danica sadece dinleyerek ve tavsiyelerde bulunarak ona hep, her türlü zor soru ve seçimde yardımcı olurdu.

"Kötülüğü doğuran yüreklerdir, yıkım araçları değil," diye kadının düşüncesini tamamladı Cadderly.

"Kristal Parçası araç mı, yürek mi?" diye sordu Danica.

"İşte soru da bu zaten, değil mi?" diye yanıtladı Cadderly.

"Ziynet, celp edilmiş bir canavara mı benziyor, zaten yüreği lekeli olan birine hizmet edecek bir yıkım aracı mı? Yoksa kendi çıkarma kullanan, aksi takdirde olmayacak kötülükler yaratan bir şey mi?"

Buna verecek gerçek bir cevabı olmadığı için kollarını iki yana açtı.

"Her iki seçenekte de, sanırım ziynetin ve şu Jarlaxle denilen kara elfin yerini tespit edip edemeyeceğimi görmek için bazı düzlem ötesi kaynaklarla irtibata geçeceğim. Kristal Parçası'nı ne şekilde kullandığını, hatta daha da rahatsız edici olanı, Kristal Parçası'nın onu ne şekilde kullanmayı planladığım öğrenmek istiyorum."

Danica onun neden söz ettiğini soracak oldu, ama daha bu sözleri şekillendirmeden ne olduğunu anladı ve dudakları son derece inceldi. Kristal Parçası, Jarlaxle denilen yaratığın onu ışıksız Karanlıkaltı'na geri götürmesine izin vermektense, onu istilacı bir drow ordusunun başına geçirebilir miydi? Kristal Parçası, yeni taşıyıcısının mevkiini ve ırkını, daha evvel hiç görmediği kadar büyük bir zarar ziyan vermek için kullanabilir miydi? Kişisel olarak onlar için daha da kötü olanı, eğer Jarlaxle o ziyneti Cadderly'nin kılığına bürünmüş birini kullanarak çaldıysa, o zaman kesinlikle Cadderly'den haberdar olmalıydı. Eğer Jarlaxle haberdarsa, Kristal Parçası da haberdar demekti —ve Cadderly'nin onun nasıl yok edilebileceğinin bilgisini taşıdığını da biliyor olacaktı. Danica'nm çehresinden, Cadderly'nin gözden kaçıramayacağı bir endişe geçti ve kadın derhal dönüp çocuklarına baktı.

"Ziynetle birlikte nerede bulunduğunu ve daha şimdiden ne gibi sorunlar çıkartmakta olabileceklerini keşfetmeye çalışacağım," dedi Cadderly, Danica'nm yüz ifadesini iyi okuyamayarak ve kadının belki de kendisinden şüphe ettiğini sanarak.

"Dediğini yap," dedi son derece ikna olmuş olan kadın, tüm ciddiyetiyle. "Hem de hemen."

Labirentin içinden yükselen bir cıyaklama ikisinin de o yöne dönmesini sağladı.

"Pikel," dedi kadın.

Cadderly gülümsedi. "Yine mi kayboldu?" "Yine mi?" diye sordu Danica. "Yoksa hâlâ mı?"

Yan taraftan gelen bir gümbürtü duydular ve Pikel'in geleneklere daha uygı T olan kardeşi İvan Bouldershoulder'ın, attığı her adımla homurdanarak labirente doğru ilerlediğini gördüler. "Duuritmiş," dedi sarı sakallı cüce iğneleyici bir sesle, Pikel'in kendine taktığı ismin telaffuzunu taklit ederek. "Donumun Duuriti," diye söylendi Ivan. "Daha çalılardan dışarı çıkamıyor." "Peki ona yardım edecek misin?" diye seslendi Cadderly cüceye.

Ivan merakla dönüp baktı, ikiliyi daha yeni fark etmiş gibiydi. "Bütün hayatım ona yardım etmekle geçti zaten," diye homurdandı.

Cadderly de Danica da başlarıyla onaylayıp Ivan'ın bu hayalini yaşamasına izin verdiler. Ivan bilmese de, onlar gayet iyi biliyordu ki, onun Pikel'e yardım etmesi iki cüce için de daha fazla soruna yol açıyordu. Birkaç dakika sonra, Ivan'ın kaybolduğu için imdat çağrılan en az Pikel'inkiler kadar yüksek çıkmaya başlamıştı. Dolambaçlı labirentin dışında oturan Cadderly, Danica ve ikizler bu hadiseyle son derece eğlenmişlerdi.

Birkaç saat sonra, uygun büyü terkiplerini hazırlayan ve aşağı düzlemlerin en düşük seviyeli yaratıklarına dahi işi düşse kullandığı büyülü koruma çemberini kontrol eden Cadderly, celp odasının zemininde bağdaş kurmuş oturuyor, ona küçük bir iblis, bir imp getirecek olan büyülü sözleri mırıldanıyordu.

Kısa süre sonra koruma çemberinin içinde ufak tefek, yarasa kanatlı, boynuzlu bir yaratık belirdi. Kafası karışmış ve hiddetlenmiş bir şekilde hoplayıp sıçradı ve en sonunda Cadderly'ye odaklandı. Hiç şüphesiz, tavrı hakkında bir ipucu bulmaya çalışarak bir süre adamı inceledi. İmpler sıklıkla madde düzleme çağrılırlardı, bu bazen bilgi almak, bazı zamanlarda ise kötü niyetli büyücülere evcil olmaları içindi.

"Deneir mi?" diye sordu imp, Cadderly'nin onun dumanlı doğal ortamı için hem alışıldık, hem de uygun olduğunu düşündüğü öksürüklü ve hırıltılı ses tonuyla. "Bir Deneir rahibinin kıyafetlerini giymişsin."

Cadderly, yaratığın onun şapkasındaki kırmızı kayışa baktığını biliyordu. Şapkanın kayışında Deneir'in sembolü olan, bir göz üzerinde yanan mum motifiyle süslü, porselen ve altından bir pendantif vardı.

Cadderly başıyla onayladı.

"Ahhhtf." dedi imp ve yere tükürdü.

"Kendisine evcil arayan bir büyücü mü ummuştun?" diye sordu Cadderly kurnazca.

"Senden başka her şeyi ummuştum, Deneir rahibi," diye yanıtladı imp.

"Sana sunulanı kabul et," dedi Cadderly. "Ne de olsa maddesel düzleme şöyle bir bakmak ve cehennemvari yaşamından biraz

sıyrılmak hiç yoktan iyidir."

"Ne istiyorsun, Deneir rahibi?"

"Bilgi," diye yanıtladı Cadderly, ama bunu söylerken dahi sorularının hakikaten de zor, belki de bu kadar düşük seviyeli bir iblis için fazlasıyla zor olacağını düşündü. "Senden tek istediğim, buraya çağırabilmem için bana daha büyük bir iblis kaynağının adını vermen."

İmp, kafasını bir köpek gibi yana yatırarak ve sivri diliyle ince dudaklarını yalayarak ona ilgiyle baktı.

"Bir nalfeshnieden daha büyük bir şey olmasın," diye derhal sözüne açıklık getirdi Cadderly, impin yüzündeki yaramaz gülümsemenin büyüdüğünü görerek ve bundan sonra her ne yaratık celp edecekse onun gücünü sınırlı tutmak isteyerek. Nalfeshnie düşük seviyeli bir iblis türü değildi, ama kesinlikle Cadderly'nin kontrol edebileceği cinstendi, en azından ihtiyacı olan şeyi elde edene kadar.

"Ah, sana verecek bir ismim var, Deneir Rahibi..." diyecek oldu imp, ama Cadderly bir işkence büyüsü okumaya başlayınca spazmlar geçirerek sarsıldı. İmp yere devrildi ve kıvranıp lanetler savurmaya başladı.

"İsim ne?" diye sordu Cadderly. "Seni uyarırım, eğer beni kandınrsan ve daha büyük bir yaratık celp etmem için aldatırsan, onu

derhal geri gönderir ve seni tekrar bulurum. Bu ıstırap o zaman sana tattıracağımın yanında hiç kalır!"

Bu sözleri kendinden emin ve güçlü bir şekilde söylemişti, fakat aslında, sefil bir impe bile bu kadar işkence etmek nazik adama acı veriyordu. Görevinin önemini kendisine hatırlattı ve azmini korudu.

"Mizferac!" diye çığlık attı imp. "Bir glabrezu ve ahmağın teki."

Cadderly impi işkence büyüsünden azat etti ve yaratık kanatlarını çırpıp ayağa kalkarak ona soğuk bir bakış attı. "İstediğini yaptım, Deneir'in kötü kalpli rahibi. Bırak gideyim!"

"Defol git öyleyse," dedi Cadderly. Küçük yaratık açık saçık birkaç hareket yaparak görünürden kaybolmaya başladığı zaman Cadderly eklemeden edemedi. "Mizferac'a onun zekası hakkında ne dediğini söyleyeceğim."

Küçük impin yüzünde son anda beliren panik dolu ifadeyi görmekten hakikaten hoşlanmıştı.

Cadderly, Mizferac'ı aynı günün ilerleyen saatlerinde çağırdı

ve kule gibi yükselen, kıskaçlı kollara sahip glabrezunun, iblisler konusunda nefret ettiği her şeyin somutlaşmış hali olduğunu düşündü. Her sözden mümkün olduğunca fazla kazanç sağlamaya çalîşan kötü, gaddar, hilekâr ve rezillik derecesinde bencil bir yaratıktı. Cadderly görüşmelerini kısa tuttu ve konuya hep sadık kaldı. İblisin görevi, muhtemelen Faerûn'un yüzey diyarında bulunan Jarlaxle adındaki kara elfin nerede olduğu konusunda diğer düzlem dışı yaratıklara sorular sormaktı. Dahası, Cadderly iblisin üzerine bir güç hükmü koymuş ve onun madde dünyasında dolaşmasını engellemiş, iblisi Cehennem'e geri dönmek ve bilgi edinmek için kaynaklarını kullanmak zorunda bırakmıştı.

"Bu daha uzun sürer," dedi Mizferac.

"Seni her gün çağıracağım," diye yanıtladı Cadderly, ses tonuna başka bir duygu karıştırmadan elinden geldiğince hiddetli bir hava katarak. "Her geçen gün sabrım daha da tükenecek ve ıstırabın artacak."

"Mizferac'ı kızdırmakla feci bir düşman ediniyorsun, Deneir Rahibi Cadderly Bonaduce," diye yanıtladı Glabrezu. İsmini bildiği için

Cadderly'yi ürkütmeye çalıştığı barizdi.

Deneir'in kudretli şarkısını, yüreğinde çalan bir akor kadar net bir şekilde duyan Cadderly, bu tehdit karşısında sadece gülümsedi. "Eğer bağlarından kurtulur da Toril yüzeyinde gezinecek olursan, lütfen gelip beni bul, ahmak Mizferac. Fiziksel bedenini küle çevirip ruhunu bu dünyadan yüz yıllığına sürmek benim için büyük bir zevk olur."

İblis hırladı ve Cadderly sadece elini şöyle bir savurup tek bir kelime söyleyerek onu huzurundan gönderdi. Bir iblisin edebileceği her türlü tehdidi duymuştu, hem de birçok defa. Genç rahibin —bir kırmızı ejderle yüzleşmekten, babasıyla savaşmaya, Kaos Laneti'ne karşı karşıya gelmeye ve hepsinden önemlisi hayatını tannsı için feda etmeye kadar— hayatında yaşadığı tüm zorlu sınavlardan sonra, iblis olsun olmasın, herhangi bir yaratığın ona söyleyeceği pek az şey adamı korkutabilirdi.

Sonraki ongun içinde glabrezuyu her gün çağırdı, ta ki iblis en sonunda ona Kristal Parçası ve drow Jarlaxle hakkında bazı haberler getirene kadar. Aynı zamanda, ziynete artık Jarlaxle'ın sahip olmadığı, fakat onu taşıyan insan Artemis Entreri'yle birlikte yolculuk ettiği gibi şaşırtıcı bir haber de getirmişti.

Cadderly bu ismi, Drizzt ile Catti-brie'nin Yükselen Ruh'ta kaldıklan kısa süre içinde kendisine anlattığı hikâyelerden gayet

iyi biliyordu. Adam bir kiralık katil, acımasız bir caniydi. İblise bakılırsa Entreri, beraberinde Kristal Parçası ve kara elf Jarlaxle ile birlikte Kartanesi Dağları'na doğru yolculuk ediyordu.

Glabrezu bu bilgiyi verirken Cadderly çenesini ovuşturdu —ki bu bilginin doğru olduğunu biliyordu, zira iblisin kendisine yalan söylemediğinden emin olmak için bir büyü yapmıştı.

"İstediğini yaptım," diye hırladı glabrezu, kıskaç uçlu uzuvlarını tedirginlikle şıklatarak. "Bağlarından azat edildim, Cadderly Bonaduce."

"Öyleyse defol git de o çirkin yüzüne daha fazla tahammül etmek zorunda kalmayayım," diye yanıtladı genç rahip.

İblis iri gözlerini tehditkâr bir şekilde kıstı ve kıskaçlarını açıp kapadı. "Bunu unutmayacağım," diye söz verdi.

"Unutursan hayal kırıklığına uğrarım zaten," diye yanıtladı Cadderly umursamadan.

"Bana genç çocukların olduğu söylendi, ahmak," diye belirtti Mizferac, ortadan kaybolurken.

"Mizferac, ehugu-winance.r diye haykırdı Cadderly, oradan ayrılmak üzere olan iblisi, ortadan kaybolup Cehennem'in girdap gibi dönen dumanlarına karışmadan önce yakalayarak. Tılsımının katıksız gücüyle onu sabit tutan Cadderly, büyüsünün kudretiyle iblisin fiziksel suretini acı verecek şekilde çarpıttı.

"Korku kokusu mu alıyorum, insan?" diye meydan okurcasına sordu Mizferac.

Cadderly hoşnutsuzlukla gülümsedi. "Bundan şüpheliyim, zira madde düzlemde bir daha dolaşamadan önce yüz yıl geçecek." Bu kadar açık bir şekilde söylenen bu tehdit, Mizferac'ı celp ayininin bağlayıcı tılsımından azat etti —ama yine de, iblis serbest bırakılmamıştı, zira Cadderly başka bir büyüyü, bir hüküm büyüsünü devreye sokmuştu.

Mizferac odayı büyülü bir karanlıkla doldurdu. Cadderly ise sesini sahte bir dehşetle titreterek başka bir büyü yapmaya koyuldu.

"Kokunu alabiliyorum, ahmak ölümlü," diye belirtti Mizferac. Cadderly bu sesin yan taraftan geldiğini işitti, ama Mizferac'ın onu hazırlıksız yakalamak için vantrologluk yaptığını tahmin etti ve yanılmadı. Genç rahip artık Deneir'in şarkısının akışına tamamen kapılmıştı; tüm güzel notaları duyuyor ve büyüye hızla, büsbütün erişiyordu. İlk olarak kötülük tespit etme büyüsü yapü ve glabrezunun büyük negatif gücünü kolayca buldu —derken iblis o kapıdan kendine

bir yoldaş çağırdığında başka bir negatif aura daha sezdi.

Cadderly cesaretini korudu ve büyü yapmaya devam etti.

"İlk olarak çocukları öldüreceğim, ahmak," diye söz verdi Mizferac ve yeni yoldaşına Cehennem'in gırtlaktan konuşulan lisanında bir şeyler söyledi —Mizferac'ı bugün celp etmeden önce yapmış olduğu başka bir büyü sayesinde Cadderly'nin kusursuz bir şekilde anladığı bir lisandı bu. Glabrezu, yoldaşı olan iblise, kendisi çocukları avlamaya giderken onun bu ahmak rahibi oyalamasını söylemişti.

"Onları kurban etmek için senin önüne getireceğim," diye söz verecek oldu Mizferac, ama Cadderly'nin büyüsü tamamlandığında bu cümle çığlığa dönüştü; zira Cadderly'nin büyüsü, iki iblisin etrafında havada dönen, kesip biçen bir bıçak silsilesi oluşturmuştu. Derken Rahip bir ışık küresi meydana getirip Mizferac'ın karanlığını defetti. Mizferac'ın ve dev bir tatarcığa benzeyen daha düşük seviyeli bir iblis olan yoldaşının kesilip biçilme sahnesini gözler önüne serdi.

Mizferac kükredi ve gırtlaktan konuşarak bir söz söyledi.

Cadderly, bu sözün onu başka bir yere nakletmek için tasarlanmış olduğunu düşündü. Söz işe yaramadı. Deneir'in şarkısının akışına güçlü bir şekilde kapılmış olan genç rahip daha hızlıydı. Mizferac kaçamadan önce, Cadderly iblisin büyüsünü alt edecek bir dua etti.

Bunu derhal bir tutuş büyüsü takip etti ve büyülü usturalar dönerek kesip biçmeye devam ederken Mizferac'ı sıkı bir şekilde yerine mıhladı.

"Bunu asla unutmayacağım!" diye kükredi Mizferac; hiddet ve ıstırapla yüklü sözlerdi bunlar.

"İyi, öyleyse asla geri dönmemen gerektiğini de bilirsin," diye hırladı Cadderly.

İkinci bir ustura duvarı meydana getirdi. İki iblis kesilip biçildi, madde bedenleri düzinelerce kanlı parçaya bölündü ve böylece ikisi de maddesel düzlemden yüz yıllığına sürülmüş oldu. Bununla tatmin olan Cadderly, iblis kanına bulanmış olan celp odasını terk etti. Elbiselerini temizlemek için Deneir'e edeceği uygun bir dua bulması gerekiyordu.

Kristal Parçası konusunda ise istediği cevaplara erişmişti —ve bunu kontrol etme zahmetine girmekle iyi yapmış gibi görünüyordu, zira tehlikeli bir kiralık katil ve en az onun kadar tehlikeli bir kara elf ve daha da tehlikeli olan Kristal Parçası, görünüşe bakılırsa onu görmeye gelmekteydi.

Yükselen Ruh'u ve Deneir tarikatını muhtemel savaşa hazırlamak için Danica'yla konuşması gerekliydi.

BÖLÜM 17 YARDIM ÇAĞRISI

Bu hayvanların zaman zaman çok eğlenceli olabildiklerini itiraf etmeliyim," dedi Jarlaxle, Entreri'yle bir dağ geçidinin kenarında durduklarında.

Kiralık katil hızla atından indi ve aşağılanndaki patikaya —ve inatla peşlerinden gelen orklara göz atmak üzere uçurumun kenarına koştu. İkili uzun zaman önce çölü gerilerinde bırakıp kırık dökük tepeler ve taşlı patikalarla dolu bu bölgeye girmişlerdi.

"Ama eğer yanımda Menzoberranzan'daki kertenkelelerimden biri olsaydı, şimdi çoktan şu tepenin üstüne tırmanmış karşı tarafa iniyor olurdum," diye devam etti drow. Kuş tüyüyle süslü büyük şapkasını çıkarttı ve bir elini kel kafasının üstünde gezdirdi. Bugün güneş fazlasıyla kavurucuydu, ama kara elf bunun üstesinden gayet iyi gelebiliyor gibi görünüyordu —bunu Entreri'nin bir drowdan bekleyebileceğinden çok daha iyi yapıyordu hem de. Kiralık katil Jarlaxle' m duyarlı gözlerini bir çeşit büyüyle koruyup korumadığını bir kez daha merak etti. "Menzoberranzan kertenkeleleri gerçekten yararlı yaratıklar," diye belirtti Jarlaxle. "Yüzeye gelirken yanımda birkaç tane getirmeliydim."

Entreri hafifçe tebessüm etti ve başını salladı. "Yanımda bir drow olması yolumuzun üstündeki kasabalarda işimizi zaten yeteri kadar zorlaştıracak," diye belirtti kiralık katil. "Eğer bir de kertenkeleye biniyor olsaydım ne kadar hoş karşılanırdım, değil mi?"

Tekrar dağ kenarından aşağı baktı, ork grubunun hâlâ peşlerinde olduğundan emindi, ama aşağılık yaratıklar yorulmuşa benziyordu. Yine de ipleri başkasının elindeki kuklalar gibi ilerlemeye devam ediyorlardı.

Entreri onları buna zorlayanın ne olduğunu gayet iyi biliyordu.

"Neden şu büyülü çadırını çıkartıp ortadan kaybolmamızı sağlayamıyorsun?" diye sordu Jarlaxle üçüncü kez.

"Çünkü büyüsü kısıtlı," diye yanıtladı Entreri her zamanki gibi.

Kiralık katil cevap verirken Jarlaxle'a baktığında kurnaz drowun bu soruyu daha pek çok kez sormaya niyetli olduğunu anladı. Jarlaxle çadır hakkında biraz daha bilgi toplamaya çalışıyor olabilir miydi? Ya da daha da beteri, acaba Kristal Parçası drowun zihnine uzanıp ona gizliden gizliye Entreri'ye çadırı kullandırtmasını mı söylüyordu?

Eğer cadın çıkartıp ortadan kaybolsalar dahi, sonuçta tekrar aynı yerde ortaya çıkmak zorunda kalacaklardı. Acaba Kristal Parçası telepatik çağrılarını varlık düzlemleri arasında göndermenin bir yolunu mu bulmuştu? Öyleyse Entreri'yle Jarlaxle'ın çadırı kullandıktan sonra madde düzlemine döndüklerinde Crenshinibon tarafından güdümlenmiş bir ork ordusuyla burun buruna gelmeleri işten değildi.

"Atlar tedirginleşmeye başlıyor," diye belirtti Jarlaxle.

"Yine de orklardan hızlı koşarlar," diye karşılık verdi Entreri. "Belki de onları serbest bırakmalıyız."

"Onlar sadece ork," diye mırıldandı Entreri, buna rağmen grubun bu kadar ısrarcı olabilmesine inanmakta güçlük çekiyordu.

Tekrar Jarlaxle'a döndüğünde artık drowun niyetinden şüphe etmiyordu. Atlar gerçekten yorulmuştu —orklar tarafından takip edilmeye başlamadan çok önceden beri yol üstündeydiler. Atları, çöl kumlarında bile o çorak ve engin kum denizinden bir an önce kurtulmak için nerdeyse durmadan sürmüşlerdi.

Belki de artık kaçmaktan vazgeçme zamanı gelmişti.

"Onlardan en fazla yirmi tane var," diye gözlemledi Entreri, orklar alçak bayırlarda sürünerek ilerlemeye çalışırken onları gözlüyordu.

"Yirmiye karşı iki," diye hatırlattı Jarlaxle. "İzin ver de senin çadınnda saklanalım. Böylece atlar da biraz dinlenebilir ve sonra çıkıp biz takibe başlarız."

"Onları alt edip geldikleri yere gönderebiliriz," diye ısrar etti Entreri, "tabii savaş alanını seçip hazırlayabilirsek."

Jarlaxle'ın bu ihtimale sıcak bakmaması kiralık katilin garibine gitti. "Onlar sadece ork," dedi tekrar.

"Öyle mi?" diye sordu Jarlaxle.

Entreri cevap verecekti ki, kara elfin sözlerinin ardındaki manayı özümsemek üzere durdu. Bu kovalamaca gerçekten bir tesadüf müydü? Yoksa sıradan görünen bu yaratık grubunun ardında daha büyük bir şey mi vardı?

"Kimmuriel ve Rai-guy'ın grubu gizlice yönettiğine inanıyorsun," diye sormaktan çok belirtti Entreri.

Jarlaxle omuz silkmekle yetindi. "O ikisi her zaman yaratıkları yem olarak kullanma taraftan olmuşlardır," diye açıkladı. "Orkları — koboldlan ya da o an hangi yaratığı bulabilmişlerse onu—

rakiplerini tedirgin etmek için kullanırken kendileri ölümcül darbe için hazırlık yaparlar. Bu onlar için yeni bir taktik değil. Aynı şeyi Basadoni Loncası'nda da yaptılar, önden koboldlan gönderip kalanı kendileri temizlediler."

"Olabilir," diye katıldı Entreri başını sallayarak. "Ya da aramızdaki bir şeyden kök salan başka çeşit bir komplo da olabilir."

Bunu kafasında tartmak Jarlaxle'ın birkaç saniyesini aldı.

"Orkları benim yönlendirdiğimi mi düşünüyorsun?" diye sordu.

Buna karşılık olarak Entreri Kristal Parçası'ınn bulunduğu cebe birkaç kez vurdu. "Belki de Crenshinibon bizim ellerimizden kurtulması gerektiğine karar vermiştir."

"Ziynet bir orku taşıyıcı olarak sana ya da bana tercih mi edecek?" diye sordu Jarlaxle şüpheli bir ses tonuyla.

"Ben ziynetin taşıyıcısı değilim ve asla da olmayacağım," diye sertçe yanıtladı Entreri. "Sen de öyle, aksi takdirde onu daha Dallabad'dan sonraki ilk gecemizde benden alırdın ve ben yaralarım yüzünden öyle zayıf düşmüştüm ki, buna engel olamazdım. Bu gerçeği ben biliyorum, sen biliyorsun ve Crenshinibon da biliyor. Onun dokunuşunun ötesinde olduğumuzu biliyor ve bizden korkuyor, ya da en azından kalbimin içindekini gördüğü için benden korkuyor."

Kiralık katil o mükemmel derecede sakin ve soğuk tonlamasıyla konuşmuştu ve Jarlaxle'ın onun neden bahsettiğini anlaması zor olmamıştı. "Onu yok etmeyi planlıyorsun," diye belirtti drow, ses tonu cümleye daha çok bir suçlama havası veriyordu.

"Ve bunu nasıl yapacağımı biliyorum," diye açıkça itiraf etti Entreri. "Ya da en azından bunun nasıl yapılacağını bilen birisini tanıyorum."

Jarlaxle'ın yakışıklı suratından geçen ifade inanamazlıktan katıksız öfkeye, daha derin ve daha üstü kapalı bir şeye dönüştü. Kiralık katil, Kristal Parçası tarafından tamamen aldatılmış ve Entreri'nin sayısız telkinlerine rağmen ziynetten kurtulmanın iyi bir şey olduğuna hâlâ tam olarak ikna olamamış olan drowun yanında niyetini tüm

açıklığıyla belli etmesinin bir kumar olduğunun farkındaydı. Jarlaxle'ın anlaşılmaz ifadesi, Entreri'ye Kristal Parçası'nm drow liderini bir kez daha etkisi altına aldığını ve o an bile ziynetin Jarlaxle'ın Entreri'den kurtulması için zihinsel çalışmalarını sürdürdüğünü gösteren bir işaret olabilir miydi?

"Ziyneti yok etmeye yetecek yürek gücünü asla bulamayacaksın," diye belirtti Jarlaxle.

Şimdi kafası karışmış bir ifade takınma sırası Entreri'deydi.

"Bir yolunu bulsan bile —ve ben bu yolun varlığından şüphe ediyorum— zamanı geldiğinde Artefnis Entreri Crenshinibon kadar güçlü ve bu kadar kazançlı olabilecek bir şeyi yok edecek yüreği asla kendisinde bulamayacak," diye duyurdu. Kara elfin yüzünü geniş bir sırıtış kapladı. "Seni tanıyorum, Artemis Entreri," dedi gülümsemeye devam ederek, "ve böyle bir gücü ve vaadi, Crenshinibon gibi bir güzelliği çöpe atamayacağını biliyorum!"

Drowa bakarken Entreri'nin bakışları deliciydi. "Bunu en ufak bir tereddüt etmeden yaparım," dedi buz gibi bir sesle. "Ve sen de öyle yapardın, tabii kristalin büyüsüne kapılmamış olsaydın. O tılsımın ne olduğunu görebiliyorum, pervasız hareketler yoluyla geçici bir kazanç vaat ediyor, sonu kati surette yıkım olan bir kazanç. Beni hayal kırıklığına uğratıyorsun, Jarlaxle. Senin daha zeki olduğunu sanırdım."

Jarlaxle'ın ifadesi de sertleşti ve kara gözlerinden bir hiddet ateşi geçti. Bir an için Entreri günün ilk dövüşünün yaklaşmakta olduğunu, kara elfin kendisine saldıracağını düşündü. Jarlaxle gözlerini yumdu ve düşüncelerini odaklayıp konsantre olmaya çalışırken vücudu salındı.

"Dürtülerle savaş," diye fısıldarken buldu kendisini kiralık katil. Entreri, kendi yolunda hayatı boyunca kendisinden başka kimseye güvenmeden yalnız yürüyerek kusursuzlaşan adam, kendi ağzından çıkanları duyduğunda şaşkınlığını gizleyemedi. "Kaçmaya devam mı edeceğiz, yoksa durup dövüşecek miyiz?" diye sordu Jarlaxle biraz sonra. "Eğer bu yaratıklar Rai-guy ve Kimmuriel tarafından yönetiliyorlarsa, bunu yakında —? muhtemelen savaşın tam ortasında— öğreneceğiz. Kendi seçeceğimiz bir dağ arenasında orklara karşı ona bir, hatta yirmiye bir olmamız beni biraz olsun

endişelendirmiyor, ama doğruyu söylemek gerekirse eski teğmenlerimle ikiye iki bile olsa karşılaşmayı dilemiyorum. Büyüsel ve ruhban güçlerinin karışımıyla Rai-guy'ın Gromph Baenre'yi bile tedirgin edebilecek kadar çok silahı var. Kimmuriel Oblodra nın taktiklerinin ise tahmin etmeyi bırak, anlaşılabilir bir yanı yok. Bana hizmet ettiği yıllar boyunca adı Kimmuriel olan bu bulmacayı çözmeye başlayamadım bile. Tek bildiğim fazlasıyla etkili olduğu."

"Böyle konuşmaya devam et," diye mırıldandı Entreri, eskisinden çok daha yakında olan orklara ve muhtemel savaş alanlarına bakmak için geri dönerken. "İçimde seni ve Kristal Parçası'nı geride bırakmış olma isteği uyandırıyorsun."

Bunu söylerken Jarlaxle'ın ifadesinde hafif bir değişiklik gözüne çarptı, belki de paralı asker lideri bütün yol boyunca Entreri'nin hırsızlık ve kaçırma olayıyla neden uğraştığını merak edip durmuştu. Eğer Entreri'nin tek amacı Kristal Parçası'nı yok etmekse neden yalnız başına kaçıp gitmemişti? Böylece Jarlaxle ve tehlikeli teğmenleri arasındaki kan davasını geride bırakıp kendisini kurtarabilirdi.

"Bu konuyu konuşacağız," diye karşılık verdi Jarlaxle.

"Başka bir zaman," dedi Entreri, uçurum kenarında sağa doğru ilerlerken. "Yapacak çok işimiz var ve ork dostlarımızın acelesi var gibi görünüyor."

"Balıklama ölüme geliyorlar," dedi Jarlaxle sessizce. Atından aşağı kaydı ve Entreri'yi takip etmeye başladı.

İkili kısa süre sonra, bölgenin kuzeydoğu tarafındaki en dik yamacın yakınlarına konuşlanmıştı. Jarlaxle bazı orklarrn, az önce kullanmış oldukları patikadan gelerek yükselti avantajlarını ortadan kaldıracakları konusunda endişelense de Entreri ziynetin çağnsı üzerine peşlerine düşen orkların Crenshinibon'a giden en kısa yolu kullanacaklarından emin gibiydi. Bu yol onları tepenin bu bölümündeki birkaç dik kayalıktan ve dar, kolay savunulabilir patikadan geçirecekti.

Yerlerine yerleştikten birkaç dakika sonra taş çıkıntıların üstünden ilerlemeye çalışan, itaatkâr ve hevesli ork grubu ikilinin görüş alanına girdi.

Jarlaxle alışıldık konuşmasına başlamıştı, ama Entreri onu dinlemiyordu. Kiralık katil düşüncelerini kendi içine yönlendirmiş, orklara seslenen Kristal Parçası'nı dinliyordu.

Dikkatini ziynetin üstü örtülü dalgalarına verdi, bunları kristale sahip olduğu zamanlardan çok iyi biliyordu. Kristal Parçası'nı reddetmesine, ziynetin kendisine hiçbir şey sunamayacağını açıkça ortaya koymasına rağmen ziynet cezbedici çağrısını geri çekmemişti.

Şimdi bile kristalin dağ geçitlerini aşıp orklara gelmeleri ve hazineyi bulmaları için yalvaran çağrısını duyabiliyordu.

'Çağrıyı durdur,' diye ziynete sessizce buyurdu. 'Bu yaratıklar sana da bana da hizmet etmeye layık köleler değil.'

O anda bir şey hissetti, ziynetin bir anlık şaşkınlığını, bir anda kayıp giden umutlarını —sonunda, Entreri hiç şüphesiz biliyordu ki, Crenshinibon onun taşıyıcısı olmasını gerçekten arzuluyordu! —ve... sorularını. Entreri bu anlık zaaftan faydalanarak kendi düşüncelerini telepatik çağrı akımının içine kattı. Düşüncelerinde hiçbir kelime yoktu, sonuçta Orkça bilmezdi ve orklarm kendi dilini anlayacaklarından şüpheliydi, bunun yerine bir kara elf sahibin buyruğundaki ork köleleri vardı. Jarlaxle'ın orklara kendisinden daha heybetli görüneceğini düşünmüştü. Entreri onlara bir drow tarafından yenen ya da başka bir drow tarafından vahşi bir neşeyle parçalara ayrılan ork görüntüleri gösterdi.

"Ne yapıyorsun, dostum?" diye Jarlaxle'ın seslendiğini duydu. Ses tonuna bakılırsa drow yoldaşı bu soruyu birden çok kez yinelemişti.

"Çirkin, küçük takipçilerimizin aklına bir tutam tereddüt tohumu ekiyordum," diye yanıtladı Entreri. "Bir yalanı diğerinden ayıramayacaklarım umarak kendi düşüncelerimi Crenshinibon'un çağrısına kattım."

Jarlaxle'ın kafası karışmışa benziyordu ve Entreri drowun aklından geçen sorulan tahmin edebiliyordu, çünkü kendisinin de bu konuda bir yığın şüphesi vardı. Bir yalan ve diğeri. 'Crenshinibon'un vaatleri gerçekten yalan mı?' diye sordu kiralık katil kendine. Entreri Jarlaxle'ın bu esaslı kafa karışıklığı anında bile kiralık katilin niyetinden korkacağını —korkmak zorunda olduğunu— anlayabiliyordu. Acaba Entreri konuşurken kelimelerini, Kristal

Parçası'nı drowun değil de kendisinin taşımasına ikna edecek gölgelere bulayıp mı sarf ediyordu?

"Crenshinibon aklına ne tereddütler salıyorsa onları yok say," dedi Entreri, kara elfin yüz ifadesini kusursuz bir biçimde okuyarak.

"Doğruyu bile söylüyor olsan, korkarım ki senin anlayışının çok ötesinde olan bir ziynetle çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun," diye sitem etti Jarlaxle, kısa bir süre kendi içine kapandıktan sonra.

"Onun ne olduğunu biliyorum," diye temin etti Entreri, "ve ziynetin aramızdaki ilişkinin gerçekliğini anladığını da biliyorum. İşte bu yüzden Kristal Parçası bu kadar umutsuzca benden kurtulmak istiyor —ve bir kez daha sana sığınıyor."

Jarlaxle ona sert bir bakış attı ve Entreri bir anlığına drowun harekete geçeceğini düşündü.

"Beni hayal kırıklığına uğratma," demekle yetindi kiralık katil.

Jarlaxle göz kırptı, şapkasını çıkarttı ve tekrar kel kafasındaki teri sildi.

"Şuraya bak!" dedi Entreri, orkların farklı grupları arasında bir çatışmanın çıktığı alçak yamaçları işaret ederek. Çirkin yaratıkların bir kısmı —her kaotik orkun yapacağı gibi— bu yolla barış sağlamaya çalışıyordu. En ufak bir kıvılcım bu yaratık kabilelerinde iki taraftan biri tamamen yok olana kadar süren kanlı bir savaş başlatabilirdi. Entreri'nin eklediği işkence, kölelik ve drow sahip görüntüleri ufak bir kıvılcımdan fazlasını çakmışa benziyordu. "Görünüşe göre bazıları benim çağrımı ziynetinkinden daha inandırıcı bulmuş."

"Ben de bugünün biraz heyecan getireceğini düşünmüştüm," diye yakındı Jarlaxle. "Birbirlerini öldürmeden önce onlara katılsak mı? Tabii ki, kaybedenin tarafında olacağız."

"Ve bizim yardımımızla o taraf yakında kazanan taraf olacak," diye mantık yürüttü Entreri ve Jarlaxle'ın cevabı gecikmedi.

"Doğal olarak," dedi drow, "sonra bu davaya şerefimizle bağlı olduğumuz için saf değiştirip yeni kaybedenlerin tarafına geçeceğiz. Biraz karmaşık bir öğleden sonra olacak gibi."

Bulundukları yerden orklara gidebilecekleri en kestirme yolu bulmaya çalışan Entreri gülümsedi.

İkili arbedeye yaklaştığında yirmiye yakın ork varsayımının büyük bir hata olduğunu fark etti. Bu yaratıklardan en az elli tanesi etrafta çılgınca koşturuyor ve önüne gelene sopalarla, ağaç dallarıyla, sivriltilmiş çubuklarla ve birkaç gerçek silahla saldırıyordu.

Jarlaxle şapkasını eğerek kiralık katile sola gitmesini işaret ettikten sonra sağa ilerledi ve gölgeler arasına öyle karıştı ki, Entreri bile gözlerinin ona oyun oynayıp oynamadığını anlamak için birkaç kez onları kırpıştırmak zorunda kaldı. Jarlaxle'ın da bütün kara elfler gibi sinsi olduğunu biliyordu. Aynı şekilde Jarlaxle'ın pelerininin —yaygın drow pj\va fıvAerinden olmamasına karşın— çeşitli büyülü özellikleri olduğunu da biliyordu. Görünmezlik büyüsü yapan bir sihirbazdan aşağı herhangi birinin o şapkayı gizleyebilmesi kiralık katili bir hayli şaşırtmıştı.

Entreri düşüncelerinden sıyrıldı ve sola doğru koşarak seyrek ağaçlar, iri kayalar ve taşlı bayırlar arasından geçen gölgeli patikaya daldı. Kısa süre sonra ilk yaratık grubuna ulaştı —üçe bir arbede halinde dört ork. Sessizce ilerleyen kiralık katil üçlünün arkasına sızıp ani bir hamleyle oranı dengelemeyi planlıyordu. Hiç ses çıkartmadığını biliyordu, ağaçtan ağaca kayadan kayaya mükemmel bir şekilde süzüldüğünü de biliyordu. Bunun gibi saldırıları yaklaşık otuz yıldır yapıyordu ve sinsi saldırısını görülmemiş bir düzeye yükseltmişti —ki karşısındaki basit, ahmak yaratıklar sadece orktu.

Derken üçlünün iki tanesi ulumaya ve kendisine doğru koşturmaya başladığında Entreri'nin yaşadığı şaşkınlık inanılmaz boyutlardaydı. Üçe karşı tek kalmış olan ork bile saniyeler önce devam ettirmeye çalıştığı dövüşü bırakıp kiralık katile doğru hücuma kalkmıştı. Kalan tek ork ise, yalnız ork yanmdan geçerken tek hamleyle işini bitirdi.

Sıkıştırılan Entreri kılıcını sola ve sağa savurarak el yapımı mızraklarla yapılan iki hamleyi savuştururken silahlardan bir tanesinin başını uçurdu. Denge açısından rezalet bir konumdaydı, tam topuklarının üstünde duruyordu. Gerçekten hünerli bir rakibe karşı dövüşüyor olsaydı, kesinlikle ölmüştü, ama bunlar sadece orktu. Silahları eğreti duruyordu ve her hamlelerini önceden sezmek

mümkündü. Onların tek şansı olan ilk saldırılarını alt etmişti, ama yine de yılmadan, amansızca gelmeye devam ediyorlardı.

Charon'un Pençesi önlerinde dalgalandı ve havayı donuk bir kül duvarıyla kapladı. Orklar duvara bodoslama daldı —başka ne beklenirdi ki!— ama Entreri çoktan sola çekilmişti ve kendi etrafında dönüp hançeri en yakındaki orkun böğrüne saplamak kiralık katil için çocuk oyuncağı oldu. Hançeri kurtarmış olmasına rağmen hemen geri çekmedi. Duvardan geçen ikinci orku da rahatlıkla öldürebilirdi, ama o hançeri ölmekte olan yaratığın yaşam enerjisini kendi vücuduna çekip yaralarının iyileşmesini hızlandırmak için kullandı.

Cansız yaratığı yere bıraktığında ikinci ork başına dikilmiş, mızrağını deli gibi savurmaya başlamıştı. Entreri mızrağı hançerinin kabzasıyla yakaladı, silahı kolayca omzunun üstüne doğru kaldırdı ve eğilip ileri atılarak Charon'un Pençesi'ni yaratığın karnına doğru savurdu. Ork içgüdüsel bir şekilde saldırıyı koluyla durdurmaya çalıştı, ama kılıç kolu sıyırıp geçerek yaratığa yandan, derinlemesine saplandı ve kaburgaları parçalayarak göğsünde akciğerinden kalbe kadar uzanan bir yarık açtı.

Entreri, gruptaki üçüncü orkun, yandaşlarının ne kadar kolayca ve vahşice katledildiklerini görmesine rağmen hâlâ saldırıya kalkışmasına inanmakta zorluk çekiyordu. Entreri ayağını kılıcının ucundaki cesedin göğüs kısmına ilgisizce yerleştirdi ve doğru anı bekledi. Beklediği an geldiğinde ayağını savurarak ölü orku koşturan rakibinin yoluna fırlattı.

Ork yoldaşına takıldı ve Entreri'nin yanından yan uçarak geçti. Kiralık katil muhteşem bir zamanlamayla hançerini aşağıdan yukarı doğru savurdu ve silahı orkun çenesinden beyninin derinliklerine gömdü. Ağır ork dalışına devam ederken geriye kaykıldı ve yere serilen orku ölürken düzensiz olarak geçirdiği spazmlarla baş başa bıraktı.

Biraz hareket ettirince hançer serbest kaldı ve Entreri yeni bir av peşine düşmeden önce iki kılıcını da ölü yaratığın üstünde temizledi.

Ancak üçlüye arkadan yaklaşmadaki başarısızlığı canım sıktığından da bu kez ilerleyişi çok daha ölçülüydü. Olan biteni anladığını sanıyordu —Kristal Parçası gruba bir uyarı göndermişti— ama o lanet olası ziyneti taşımanın kendisini er sevdiği saldırı ve

kendisini koruma şekillerinden mahrur bırakacağı düşüncesi kiralık katili tedirgin ediyordu.

Kayalık alanı olabildiğince gölgeleri kullanarak, ama gizlenmek fazla zaman kaybetmeden koşarak geçti. Cebinde Kristal Parçası'ın taşıdığı sürece gece karanlığında kamp ateş yanında oturuyormuş gibi açıkta olacağını biliyordu. Çalılıkl araziden alçakta kalan çıplak topraklara geçince küfreden Entreri yavaşlamadan yoluna devam etti.

Orkun tekinin hücuma kalktığını gözünün ucuyla gördü, yaratık tek kolu elindeki mızrağı insan düşmanına doğru fırlatmak üzere gerilmiş bir vaziyette paldır küldür koşuyordu.

Aralarındaki mesafe beş adım yoktu ve mızrak yola çıktığında Entreri serseri silahı karşılamaya tenezzül dahi etmedi. Mızrak yanından zararsızca geçip gitti. Buna rağmen kiralık katil saldırıya dramatik bir hareketle tepki verdi ve fazlasıyla hevesli orku kışkırtmayı başardı.

Yaratık görünüşte savunmasız olan adamın beline doğru sıçrayarak onu durdurmaya çalıştı. İki çabuk adım kiralık katili tehlikeden uzaklaştırdı ve Entreri kılıcını yanından geçen orkun sırtına doğru savurarak güçlü silahı yaratığın belkemiğine gömdü. Yüzüstü yere çakılan ork, kollarını çılgınca çırpmaya başladı, ama bacakları en ufak bir tepki vermiyordu.

Entreri zavallı yaratığın işini bitirmeye de tenezzül etmeden koşmaya devam etti. Gideceği yön oldukça açıktı, çünkü ilerde bir yerde yaptığı işten fazlasıyla zevk alan bir drowun kahkahaları çınlıyordu.

Entreri, Jarlaxle'ı muazzam bir ork arbedesinin yakınlarındaki bir kayalığa oturmuş, bir taraftan kiralık katilin anlayamadığı heyecanlı sözlerle bir tarafı galeyana getirip diğer yandan sonsuz gibi görünen hançerleriyle rakiplerini indirirken buldu.

Entreri ağaçlardan birisinin gölgesine sinip manzarayı izlemeye koyuldu.

Beklediği gibi Jarlaxle kısa süre sonra taraf değiştirip diğer orklara seslenmeye ve az önce kışkırttığı orklara hançer yağdırmaya başladı.

Sayıları bariz bir biçimde azalıyordu ve sonunda aptal orklar bile dönen oyunu fark edip hep birlikte Jarlaxle'a saldırdı.

Bir düzine mızrak üstüne doğru gelirken drowun kahkahası daha da gürleşti —ve bütün silahlar hem drowun pelerinindeki yanılsatma büyüsü, hem de orkların beceriksizliği yüzünden hedefi ıskaladı. Drow buna ardı ardına fırlattığı hançerlerle karşılık verdi. Jarlaxle yüksek tüneğinde dönerek adeta dans ediyor ve her seferinde en yakın orkun işini neredeyse mükemmel bir atışla bitiriyordu.

Gölgelerin arasından etkili bir hançer ve vahşi bir kılıçtan oluşan bir hiddet fırtınası şeklinde çıkan Entreri, yolunu açtıkça savaş alanını kendine has bir kül bulutuyla dolduruyordu. İster istemez Entreri bire bir çarpışmalara da giriyordu ve yine ister istemez ork rakibi birkaç savuruş ve saplama sonucu ölmüş oluyordu.

Kısa süre sonra Entreri' yle Jarlaxle başladıkları dağ çıkıntısına yavaşça ilerlerken drow orklarm üstünden çıkan ganimetin azlığından yakınmaktaydı. Entreri onu pek dinlemiyordu, çünkü zihni yaratıkları onlara getiren çağrıyla —Crenshinibon'un yakarışıyla, yardım çağnsıyla— meşguldü. Bu sefer beş para etmez orklar gelmişti, ama Crenshinibon'un bir sonraki çağrısına daha ne kadar güçlü yaratıklar uyabilirdi?

"Ziynetin çağrısı oldukça güçlü," diye itiraf etti drowa.

"Kristal Parçası varlığını yıllarca sürdürdü," diye cevapladı Jarlaxle. "Kendisini nasıl muhafaza edeceğini biliyor."

"O varlık yakında son bulacak," dedi Entreri yüzünde meşum bir ifadeyle.

"Neden?" diye sordu Jarlaxle son derece masum bir sesle.

Duyduğu kelimeden çok söylenirkenki ses tonu Entreri'nin donup kalmasına ve yoldaşına dönmesine neden oldu.

"Bu konuyu baştan sona tekrar etmeye mecbur muyuz?" diye sordu kiralık katil.

"Dostum, neden ikimizin de Kristal Parçası'nı kullanmamızın kabul edilemez olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama neden bu olguyu kristali yok etmek olarak tercüme ediyorsun?" diye sordu Jarlaxle. Durdu, etrafına bakındı ve Entreri'ye takip etmesini işaret ettikten

sonra oldukça derin görünen, ıssız bir vadinin kenarına doğru ilerledi. "Neden onu fırlatıp gitmiyorsun?" diye sordu. "Bu tepeden aşağı at ve bırak nereye giderse gitsin."

Entreri çorak vadiye göz gezdirirken nerdeyse Jarlaxle'ın teklifini değerlendirmeye başlayacaktı. Derken asıl gerçek zihninde çınlamaya başladı. "Çünkü ziynet kısa sürede kendisini rakiplerimizin eline bırakmanın bir yolunu bulacaktır," diye yanıtladı. "Kristal Parçası'nın Rai-guy'da büyük bir potansiyel gördüğünü biliyorum."

Jarlaxle başıyla onayladı ve, "Mantıklı," dedi. "O kendi iyiliği için her zaman fazlasıyla hırslı olmuştur. Ama bu niye senin umurunda ki? Bırak Rai-guy ziynete ve becerebiliyorsa bütün Calimport'a sahip olsun. Bu, o yerden gitmiş ve ne olursa olsun yakın zamanda oraya dönmeyecek olan Artemis Entreri için ne fark yaratır? Muhtemelen benim eski teğmenim ziynetin sunacağı kazanç fırsatlarıyla o kadar meşgul olacak ki, kristal dindeyken bizim nerede olduğumuz konusunda endişelenmek için hiçbir sebep göremeyecek. Belki de kendimizi ziynetin yükünden azat etmek, her zaman arkamızda hissettiğimiz takip hissinden kurtulmamızı sağlayacaktır."

Entreri bu yeni mantık üzerinde uzun süre kafa yordu, ama bir nokta daima zihnini bulandırıyordu. "Kristal Parçası onu yok etmek istediğimi biliyor," diye karşılık verdi. "Ona karşı derin bir nefret beslediğimi ve ondan kurtulmak için yollar aradığımı biliyor. Rai-guy da önünde Jarlaxle adlı bir engel olduğunu biliyor. Sen hayatta olduğun sürece Bregan D'aerthe'deki yeri hiçbir zaman garanti olmayacak. Eğer Jarlaxle Menzoberanzan'da tekrar ortaya çıkıp eski yoldaşlarıyla Bregan D'aerthe tahtını çalmaya kalkışan ahmaklara karşı ittifak oluşturursa ne olur?"

Jarlaxle herhangi bir cevap vermedi, ama kara gözlerindeki ışıltı Entreri'ye drow yoldaşının bu senaryoyu oynamayı her şeyden çok istediğini belli ediyordu.

"Ölmeni istiyor," dedi Entreri açıkça. "Senin ölümüne ihtiyaç duyuyor ve emrinde Kristal Parçası'yla bu görüldüğü kadar zor bir şey olmaz."

Jarlaxle'ın kara gözlerindeki parıltı devam ediyordu, ama bir anlık düşünceden sonra sadece omuzlarını silkti, "Önden buyur."

Entreri de aynen bunu yaptı, atlarına atladıktan sonra onları kuzeydoğuya, Kartanesi Dağları ve Yükselen Ruh'a götürecek yola koyuldular. Entreri Jarlaxle'ı Kristal Parçası'nı yok etmeye ikna etmedeki başarısından son derece memnundu.

Ama bunun kalbinden geçenlere makul bir gerekçe sağlamaktan başka faydası yoktu. Evet, Kristal Parçası'nı yok etmeye kararlıydı, ama bunu cezalandırılmaktan ya da peşindekilerden korktuğu için yapmayacaktı. Entreri Crensihinibon'un yok olmasını, sadece hükmeden ziynetin varlığından tiksindiği için istiyordu. Kristal Parçası onu zorlamaya çalışmakla her bakımdan kiralık katile hakaret etmişti. Zavallı dünyanın ziynet olmadan daha güzel bir yer olacağı gibi düşünceler taşımıyordu, hatta bu umurunda değildi, ama varlığını sürdüren Creshinibon gibi sefil ve sapkın cisimlerinin sayısının bir azalmasının bile dünyadaki varlığından daha çok zevk almasını sağlayacağından emindi.

Tabii ki Entreri, bu düşünceleri aklından geçirirken bunları Creshinibon da duyuyordu. Ama Kristal Parçası'nın olduğu yerde kudurup Artemis Entreri'den daha iradesiz ve daha kudretli birisinin kendisini kiralık katilden kurtarmasını beklemekten başka çaresi yoktu.

BÖLÜM 18 SAYGIDEĞER RAKİPLER

"Bu Entreri'nin işi," dedi Sharlotta Vespers kurnazca sırıtarak, birkaç gün sonra dağ yamacındaki ork cesetlerini incelerken. "Kesişler mükemmel... ve baksana, şuraya bir hançer saplanmış, şurada da bir kılıç yarığı var."

"Çoğu kişi kılıç ve kamayla savaşır," diye karşılık verdi sıçanadam Gord Abrix. O anda insan şeklinde olan sefil yaratık, kollarını iki yana açarak kemerinde asılı duran kılıcıyla hançerini gösterdi.

"Ama çok azı böyle iyi vurabilir," diye karşı çıktı Sharlotta.

"Ve bu diğerleri," diye resmiyetle kullandığı ortak lisanda katıldığım belirtti Berg'inyon Baenre. Kolunu iri bir kayanın etrafını saran ölü orklara doğru savurdu. "Fırlatılmış bir hançer tarafından açılmış kesikler—ve onlardan çok sayıda var. Böyle bir teçhizatla dolaşan sadece tek bir savaşçı tanıyorum."

"Sen sadece yaralan sayıyorsun, hançerleri değil!" diye itiraz etti Gord Abrix.

"Böylesine çılgın bir çarpışmada ikisi de aynı şey sayılır," diye akıl yürüttü Berg'inyon. "Bunlar atış yaraları, saplama değil, çünkü kesiklerin kenarlarında genişleme yok, sadece tek bir giriş deliği mevcut ve ben herhangi birinin birkaç hançer attıktan sonra bir şekilde hançerleri geri toplayıp tekrar başkasına fırlatacağını hiç sanmıyorum."

"Peki bu hançerler şimdi nerede acaba, drow?" diye şüpheyle sordu sıçanadam lideri.

"Jarlaxle'ın silahları büyülüdür ve kendiliğinden yok olurlar," diye soğuk bir tonda cevap verdi Berg'inyon. "Hançer stoku nerdeyse sınırsızdır. Bu Jarlaxle'ın işi, seni temin ederim —ve ikinizi de uyarıyorum, çok daha iyi işlerini de gördüm."

Sharlotta ile Gord Abrix birbirlerine tedirgin bakışlar attılar, ama sıçanadamın yüzündeki şüpheci ifade hâlâ silinmemişti.

"Drowlara saygı duyman gerektiğini hâlâ öğrenemedin mi?" diye sordu Berg'inyon doğrudan ve tehdit edici bir sesle.

Gord Abrix topuklarının üstünde sallandıktan sonra boş ellerini önünde kaldırdı.

Sharlotta gözlerini ona dikmişti. Gord Abrix'in, karşısındaki bir kara elf dahi olsa dövüşmek istediğini biliyordu. Sharlotta Berg'inyon'u hiç iş üstünde görmemişti, ama bu genç Baenre'nin adını muazzam bir saygıyla anan, daha alt rütbeli kara elfleri görmüştü. O düşük rütbeliler bile kendini beğenmiş Gord Abrix'i katletmekte zorluk çekmezlerdi. Evet, Sharlotta o anda kendim korumasının Gord Abrix'ten ve onun lağım sakinlerinden mümkün olduğunca uzak durmasına bağlı olduğunu anladı, çünkü onlarda saygı yoktu, sadece Artemis Entreri'ye ve kara elflere karşı gerçek bir nefret vardı. Şüphesiz, Gord Abrix kendi sıçanadamlarını ve diğer yoldaşlarını mutlak bir yıkıma götürecekti.

Sharlotta Vespers, hayatta kalmayı başaran kadın, bundan pay almak istemiyordu.

"Cesetler soğuk, kanları kurumuş, ama daha doğru dürüst kemirilmemişler," diye gözlemledi Berg'inyon.

"En fazla birkaç gün olmuş," diye ekledi Sharlotta ve gözlerini Berg'inyon gibi Gord'a dikti.

Sıçanadam başıyla onayladı ve habisçe gülümsedi. "Onları ele geçireceğim," diye ilan ettikten sonra savaş alanının yakınında duran sıçanadam yandaşlarının yanma gitti.

"Tek ele geçireceği şey ölüler diyarına bir geçit olacak," diye sessizce söyledi Berg'inyon, Sharlotta'yla yalnız kalınca.

Sharlotta drowa meraklı gözlerle baktı. Söylediklerine tabii ki katılıyordu, ama kara elflerin bunu bilmelerine karşın Gord Abrix'in bu önemli takipte bu kadar önemli bir rol oynamasına neden izin verdiklerini merak ediyordu.

"Gord Abrix onları haklayabileceğim düşünüyor," dedi Sharlotta, "hem de ikisini birden, ama sen o kadar da kendinden emin görünmüyorsun."

Berg'inyon bu yorum karşısında gülmeden edemedi —bunu gerçekten gülünç bulmuştu. "Şüphesiz, Entreri son derece ölümcül bir rakip."

"Senin sandığından daha ölümcül," diye çabucak ekledi kiralık katilin marifetlerini çok iyi bilen Sharlotta.

"Yine de her bakımdan avlarımızın en kolayı," diye onu temin etti Berg'inyon. "Jarlaxle zeka ve becerisiyle yüzyıllar boyu hayatta kalmayı başardı. Calimport'un hayal dahi edemeyeceği kadar vahşi bir diyarda büyüdü ve erkeklerin yükselmesini engelleyen bir şehirde gücün en yüksek seviyelerine ulaştı. Zavallı yoldaşımız Gord, Jarlaxle'ın esasında kim olduğunu anlayamaz, sen de öyle, bu yüzden son aylarda saygımı kazandığın için sana şu kadarını söylüyorum, ona dikkat et, ondan sakın."

Sharlotta durdu ve şaşırtıcı drow savaşçıya uzun süre bakakaldı. Ona saygı mı göstermişti? Bu düşünce onu hem mutlu hem de tedirgin etti, çünkü Sharlotta yanındaki kara elflerin her kelimesinin altında başka anlamlar da aramayı öğrenmişti. Belki Berg'inyon ona çok büyük bir iltifat etmişti. Belki de onu bir felaket için ileri sürüyordu.

Sharlotta alt dudağını ısırıp başını eğerek düşüncelere daldı.

Tekrar Berg'inyon'un onu, Rai-guy'la Kimmuriel'in Gord Abrix'i ileri sürdüğü gibi kullanmakta olduğunu düşündü. Kudretli Jarlaxle'ı ve sahip olduğu nesneyi düşünürken Rai-guy'ın, Gord Abrix ve uyduruk sıçanadam takımının büyük Entreri'yi ve büyük Jarlaxle'ı alt edeceğini düşünmesinin mümkün olamayacağını fark etti. Eğer bu gerçekleşirse, Gord Abrix Kristal Parçası' m ele geçirecekti ve Rai-guy ile Kimmuriel ziyneti geri alana kadar kim bilir ne belalarla uğraşmak zorunda kalacaklardı. Hayır, Rai-guy'la Kimmuriel, sıçanadam liderinin Kristal Parçası'na yaklaşabileceğine ihtimal dahi vermiyor, hatta yaklaşmasını istemiyorlardı.

Sharlotta başını kaldırdığında Berg'inyon'u sanki az önceki düşüncelerini yüksek sesle dile getirmiş gibi kendisine muzipçe gülümserken buldu. "Drowlar her zaman savaşa öncü olması için aşağı ırklardan birini kullanır," dedi kara elf savaşçı. "Doğal olarak, hiçbir zaman düşmanımızın bizim için ne gibi sürprizleri olabileceğini bilemeyiz."

"Yem," diye belirtti Sharlotta.

Berg'inyon'un her türlü duygudan arınmış yüz ifadesi Sharlotta'ya gereken doğrulamayı sağlamıştı.

Kara elflerin çok farklı ve çok çok daha tehlikeli olduğunu, pek gizli olmayan o sakin, acımasız ve soğuk bakışı düşünen Sharlotta, omurgası boyunca ilerleyen bir ürperti hissetti. Sharlotta'nın tanıdığı kişiler arasında mizaç olarak kara elflere en çok benzeyen kişi Artemis Entreri'ydi, ama safı kötülük bakımından karşılaştınlmca kiralık katil bile sönük kalıyordu. Uzun ömürlü kara elfler kalpsizlik becerilerini, insanların taklit etmek bir yana, idrak bile edemeyecekleri bir dereceye kadar mükemmelleştirmişlerdi. Sharlotta, Gord Abrix ve hırslı sıçanadamlanna bakmak için döndüğünde bu kahrolası yaratıklardan elinden geldiğince uzak durmaya sessizce yemin etti.

«Sp».a^A»

Derisi tüten, kanı kaynayan iblis yerde acı içinde kıvranıyordu.

Cadderly yaratığa acımıyordu, ama kendini bu kadar alçaltması canını sıkmıştı. İşkenceden hiç haz etmezdi —bir iblise karşı bile olsa— ki bu yaratık işkenceyi sonuna kadar hak ediyordu. Aşağı

düzlemlerin sakinleriyle'uğraşmayı da sevmezdi, ama Yükselen Ruh'un iyiliği için, kendi karısı ve çocuklarının iyiliği için buna mecbur kalmıştı.

Kristal Parçası ona geliyordu, onun için geliyordu ve aşağılık ziynetle yapacağı savaş, heybetli Kaos Laneti, yani Tuanta Quiro Miancayla yapmış olduğu savaş kadar önemliydi. Yükselen Ruh'un inşa edilmesi kadar önemliydi, zira Creshinibon onu harabeye çevirecekse, olağanüstü katedralin ne gibi bir uzun süreli etkisi olabilirdi?

"Cevabı biliyorsun," dedi Cadderly, elinden geldiğince sakin bir sesle. "Eğer bana söylersen, seni azat ederim."

"Sen bir aptalsın, Deneir rahibi!" diye gürledi iblis. Gırtlaktan gelen sözleri vücudunu sarsan nöbetlerle kesildi. "Mizferac'ı düşman edinmenin ne demek olduğunu biliyor musun?"

Cadderly iç geçirdi. "Ve böyle sürer gider," dedi kendi kendine konuşur gibi, ama Mizferac'ın kendisini duyduğuna ve sözlerin arkasındaki acı veren imayı gayet iyi anladığına emindi.

"Bırak beni!" diye yalvardı glabrezu.

" Yokk tu Mizferac be-enck to-du" diye okudu Cadderly ve iblis kusursuzca çizilmiş koruma çemberinin içinde çılgınca uluyup kıvranmaya başladı.

"Bu sen ne kadar istersen o kadar sürecek," dedi Cadderly buz gibi bir sesle. "Seni temin ederim ki, senin gibilere hiç acımam yoktur."

"Biz... acımanı... istemiyoruz," diye gürledi Mizferac. Derken muazzam bir kasılma yaratığı mahvetti ve iblis kıvranıp kâfir iblis lisanında küfürler haykırırken vahşice debelenmeye başladı.

Cadderly sürekli çocuklarının başına yakında büyük bir felaket gelebileceğini düşünerek harabiyet büyülerine sessizce devam etti.

"Kaybolmamışsın! Sadece oynuyormuşsun!" diye yeşil sakallı kardeşine kükredi Ivan Bouldershoulder.

"Duurit labirenti!" diye şiddetle kendini savundu Pikel.

Her zaman uysal olan cücenin ses tonu kardeşini hazırlıksız yakalamıştı. "Duurit olduktan sonra çenen düştü senin," dedi.

"Oy, oy!" diye çığlık attı Pikel, yumruğunu havaya savurarak.

"Pekâlâ, ama Cadderly bu kadar karanlık şeylerle uğraşırken labirentinde oynamamalısın," diye azarladı Ivan.

"Duurit labirenti," diye fısıldadı Pikel ve gözlerini indirdi.

"Neyse işte, sen ona ne diyorsan," diye söylendi Ivan.

Kardeşinin orman sevdasına hiç anlam veremiyor ve bunu bir cüce için son derece tuhaf buluyordu. "Cadderly'nin bize ihtiyacı olabilir, seni ahmak." Ivan konuşurken büyük baltasını kaldırdı ve kısa, ama kuvvetli kolunun kabarık kaslarını esnetti.

Pikel buna alışıldık sıntışıyla karşılık verdi ve tahta sopasını kaldırdı.

"İblislere karşı mükemmel bir silah doğrusu," diye mırıldandı Ivan.

"Şa-la—" diye başladı Pikel.

"Evet, evet, ismini biliyorum," diye hemen sözünü kesti Ivan. "Şa-la-la. Eminim bir iblis buna olsa olsa 'zarif-yumuşak-süpürge-otu' derdi."

Pikel'in sırıtışı anında bozularak sert bir kaş çatmaya döndü.

Celp dairesinin kapısı açıldı ve Cadderly dışarı son derece bitkin bir halde çıktı —en azından çıkmaya çalıştı. Rahip adımını atar atmaz bir şeye takıldı ve yüzükoyun yere yapıştı.

"Tüh," dedi Pikel.

"Sevgili kardeşim büyülü tuzaklanndan birini kapının ağzına koydu," diye açıkladı Ivan rahibin ayağa kalkmasına yardımcı olurken. "İblisin tekinin dışarı çıkmasından endişelendik de."

"Ah, tabii ki, Pikel yaraüğı yere yapıştırıp sopasıyla kafasını kıracaktı," dedi Cadderly tatsız bir sesle, üstüne çeki düzen verirken.

"Şa-la-la!" diye neşeyle cıyakladı Pikel, genç rahibin sözlerindeki kinayeyi tamamen kaçırarak.

"Arkandan gelen iblis yok, değil mi?" diye sordu Ivan, Cadderly'nin arkasına bakmaya çalışarak.

"Glabrezu Misferac'ı kendi leş düzlemine geri gönderdim," diye cüceleri temin etti Cadderly. "Onu tek bir soru sormak için buraya

getirip yüzyıllık sürgününü feshetmiş oldum ve işim bitince ona ihtiyacım kalmadı —umanın bir daha da olmaz."

"Onu keşke burada tutsaydın da kardeşimle birlikte biraz dövseydik," dedi Ivan.

"Şa-la-la!" diye katıldı Pikel.

"Gücünüzü saklayın, çünkü korkarım ona ihtiyacımız olacak," diye açıklamaya başladı Cadderly. "Kristal Parçası'ın yok etmenin yolunu öğrendim, ya da en azından bunu yapabilecek yaratığın ne olduğunu öğrendim."

"İblis mi?" diye sordu Ivan.

"Duurit?" diye umutla ekledi Pikel.

Cadderly başını sağa sola salladıktan sonra Ivan'a açıklamaya başlamıştı ki, durup yüzünde mükemmel bir şaşkınlık ifadesiyle yeşil sakallı cüceye baktı. Mahcup olan Pikel omuz silkmekle yetindi ve "Ooo," dedi.

"İblis değil," dedi sonunda diğer cüceye. "Bu dünyadan bir yaratık."

"Dev."

"Daha büyük düşün."

Ivan tekrar konuşmaya başlıyordu ki durup başlarından geçmiş olan olaylar ışığında Cadderly'nin yüzündeki acı ifadeyi de düşüncelerine kattı.

"Bir kez daha deneyeyim," dedi cüce.

Cadderly cevap vermedi.

"Ejderha," dedi Ivan.

"Ooo," dedi Pikel.

Cadderly cevap vermedi.

"Kırmızı ejderha," diye açmadı ivan.

"Ooo," dedi Pikel.

Cadderly cevap vermedi.

"Büyük kırmızı ejderha" dedi cüce. "Kocaman kırmızı ejderha! Dağlar kadar yaşlı."

"Ooo," dedi Pikel üçüncü ,jefa Cadderly sadece iç geçirdi.

"Yaşlı Fyren öldü," dedi ivan. O büyük kırmızı ejderhayla yaptıkları dövüşün neredeyse hepsinin sonunu getirdiğini hatırlayınca sert cücenin sesi titredi.

"Fyrentennimar, seni temin ederirA türünün ne sonuncusu ne de en büyüğüydü," diye yaruJadj cacjderly.

"O şeyi başka bir yaratığa götürmemiz gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye duydt.kjanna inanamayarak sordu Ivan.

"Hem de yaşlı Fyren'den bile büyük pirine?"

"Bana böyle dendi," diye açıklacrı Cadderly. "Kadim ve muazzam bir kırmızı ejderha"

Ivan başını salladı ve bir, Qoo " diAha koyveren Pikel'e sert bir bakış attı.

Ivan kıkırdamaktan kendisini alamacil- Kudretli Fyrentennimar'la Cadderly'nin habis babasınu uşaklarJna ev sahipliği yapan dağ kalesini ararken tanışmışlardı. Cadderly nin güÇİü büyüleri sayesinde ejderhayı "evcilleştirip" Kartanesi Jpağları'nın ötesine uçarak gidebilmişlerdi. Lakin dağlar- derinliklerindeki bir savaş büyüyü bozmuş ve yaşlı Fyren'in a. önceki efendilerine intikam savaşı açmasına neden olmuştu. Cadderly mn her nasılsa ejderhayı zayıflatmaya yetecek kadar büyü gücAü kalmıştı ve dev dostları Vander kellesini uçurmakta zianmarrr]ŞU, ama Avan ve diğerleri o galibiyette yeteneğin yanında şaıısm da büyük payı olduğunda hemfikirdi.

"Drizzt Do'Urden sana kıırtuAiarırAl birinden bahsetmişti, değil mi?" diye sordu Ivan.

"Ejderhayı nerde bulacai!ımızı ikiliyorum," diye neşesizce cevap verdi Cadderly.

Danica yüzünde geniş bir gülümsemeyle yanına geldi diğer üçlünün yüzündeki ifadeyi gördüğünde gülümsemesi kayboldu.

"Pof!" dedi Pikel ve gıcırtılı sesler çıkararak odadan çıktı gitti. Aklı karışan Danica cücenin gidişini seyretti ve diğer kardeşe döndü.

"O bir duurit," diye açıkladı Ivan, "ve doğal olan hiçbir yaratıktan korkmaz. Herhalde bir kırmızı ejderden daha az doğal başka bir

yaratık yok ki, şu an pek mutlu değil." Ivan biraz daha homurdandıktan sonra kardeşinin peşinden odayı terk etti.

"Kırmızı ejderha mı?" diye Cadderly'ye sordu Danica.

"Pof," diye yanıtladı rahip.

BÖLÜM 19 ÇÜNKÜ HİÇ MECBUR KALMAMIŞTI

Entreri pek uzak olmayan köye doğru ilerlerken komik kuş tüyleri takınmış drow yoldaşına bakınca kaşlarını çattı. Geniş siperliği ve Jarlaxle'ın devasa bir kuş celp etmek için kullanmasından sonra bile tekrar büyüyen diatryma tüyüyle, şapka başlı başına köydeki çiftçilerin şüphesini ve muhtemelen hoşnutsuzluğunu çekmeye yetecekti. Üstelik bir de şapkayı takanın bir kara elf olduğu gerçeği vardı...

"Bence gerçekten kılık değiştirmeyi düşünmelisin," dedi Entreri tatsızca ve başını sağa sola salladı, bir zamanlar taşıdığı büyülü bir nesnenin, kullanıcısının görünüşünü değiştiren bir maskenin yanında olmasını diledi. Drizzt Do'Urden de bu maskeyi kuzey diyarlarından Derinsu'ya, oradan da Calimport'a gelirken bir yüzey elfi görünümüne bürünmek için kullanmıştı.

"Kılık değiştirmeyi düşünmüştüm," dedi drow ve Entreri'yi — geçici de olsa— rahatlatmak istercesine şapkasını çıkarttı. 'Fena bir başlangıç sayılmaz,' diye düşündü kiralık katil.

Jarlaxle şapkayı biraz silkip temizledikten sonra eski yerine koydu. "Sen de şapka takıyorsun," diye itiraz ettiğinde Entreri tekrar kaşlarını çattı. Entreri'nin taktığı dar siperlikli, kara şapkaya, onu — ve onun gibi nicesini— yaratan ve birçok büyüyle donatan drow büyücünün adı olan Bolero ismi verilmişti.

"Şapkadan bahsetmiyorum.'" diye karşılık verdi sinirlenmeye başlayan Entreri ve bir eliyle yüzünü sıvazladı. "Bunlar basit çiftçiler, muhtemelen kara elflere karşı belli duygular taşıyorlar ve seni temin ederim, bu duygular hiç de dostane değil."

"Kara elflerin çoğunluğu göz önüne alınırsa onlara katılmamak

elde değil," dedi Jarlaxle ve cümlesini burada noktaladıktan sonra, sanki Entreri hiçbir tartışma açmamış gibi kasabaya doğru ilerlemeye devam etti.

"Lanet olası, kılık—" diye bağırmaya başlamıştı Entreri drowun arkasından.

"Bence de haklısın dostum," dedi Jarlaxle ve atını sürmeye devam etti.

Entreri topuklarını atın böğrüne geçirip bineği eşkin gidişe mahmuzladıktan sonra ele avuca sığmayan drowa kısa sürede yetişti. "Demek istediğim bence kılık değiştirmelisin," dedi Entreri kısaca.

"Ama zaten değiştirmiş durumdayım," diye yanıtladı drow. "Ve herkesten önce sen, Artemis Entreri, beni tanımış olmalıydın! Ben Drizzt Do'Urden, en çok nefret ettiğin düşmanın."

"Ne?" diye sordu kiralık katil duyduklarına inanamayarak.

"Drizzt Do'Urden benim için en iyi kılık olacak," diye rahat bir tavırla yanıtladı Jarlaxle. "Drizzt iyi tanınmadığı yerlerde bile ırkını saklamadan ve inkâr etmeden kasaba kasaba gezmiyor mu?"

" Geziyor mu?" diye sordu Entreri kurnazca.

"Gezmedi mi?" diye hızla karşılık verip zaman kipini düzeltti Jarlaxle. Ne de olsa Artemis Entreri Drizzt Do'Urden'in öldüğünü sanıyordu.

Entreri drowa sert bir bakış attı.

"Pekâlâ da gezdi," dedi Jarlaxle açık bir biçimde. "Halkın Drizzt'e karşı ayaklanıp onu katletmesini engelleyen şey onun cesareti, soğukkanlılığıydı. Çünkü o kadar açıktı ki, onu gören herkes saklayacak bir şeyinin olmadığını anlayabilirdi. İşte bu yüzden ben de aynı yöntemi ve aynı ismi kullanacağım. Ben Drizzt Do'Urden, Buzyeli Vadisi'nin kahramanı, Mithril Salonu'nun Kralı Bruenor Battlehammer'ın dostuyum ve bu basit çiftçilerin benden korkmaları için hiçbir sebepleri yok. Hatta bir tehlike baş gösterirse, onlara yardımcı bile olabilirim."

"Bundan eminim," dedi Entreri. "Tabii biri sana karşı gelmeye kalkarsa, tüm kasabayı yok edersin, o ayrı."

"O ihtimal her zaman var," diye kabul etti Jarlaxle, ama atını yavaşlatmadı ve artık ne oldukları —ya da ne olmaya çalıştıkları— görünecek kadar köye yaklaşmışlardı.

Etrafta hiç muhafız yoktu ve ikili, atlarının toynakları kaldırım taşlarında yankılanarak, rahatsız edilmeden köye girdi. İki katlı bir binanın önünde durdular, mekanın eski ve yıpranmış tabelasında bol köpüklü bir bal likörü kupası resmi ve yerin ismi yazıyordu.

Be fendi Briar'ın Şah ne Di lenme Y ri

"Dilenme," diye okudu Jarlaxle, başını kaşırken uzun ve dramatik bir şekilde iç çekti. "Burası dilencilerin toplanma yeri mi?"

"Dilenme değil," diye karşılık verdi Entreri. Jarlaxle'a baktı, homurdandı ve atından aşağı indi. "Dinlenme, belki de diplenme. Dilenme değil."

"Dinlenme o zaman, ya da diplenme," diye ilan etti Jarlaxle ve sağ bacağını atın üstünden geçirip havada ters bir perendeyle yere kondu. "Belki de ikisi birden. Ha!" Şovunu geniş, ışıldayan bir tebessümle bitirdi.

Entreri yine sert bir bakış attı ve başını sallarken bu drowu Rai-guy ve Kimmurid'le bırakmış olmasının daha iyi olabileceğini düşünmeye başladı.

Mekanda yaklaşık bir düzine müşteri vardı, on adam, birkaç kadın ve homurtusu, köseleleşmiş kırışıklıklar ve iltihaplı yaralarla kaplı suratına kazınmış ak saçlı bir hancı. On üçü de içeri giren ikiliyi gördü ve kaçınılmaz olarak başını eğdi, gözlerini kaçırdı ya da yeni gelenlere —özellikle de kara elfe— şaşkın bakışlar atarak elini en yakındaki silahın kabzasına götürdü. Hatta adamlardan biri anında sandalyesinden fırlayarak oturağın devrilmesine neden oldu.

Entreri'yle Jarlaxle sadece şapkalarıyla selam verdiler ve herhangi bir tehditkâr hareket yapmadan, en dost canlısı yüz ifadeleriyle bara doğru ilerlediler.

"Burada ne işiniz var?" diye bağırdı hancı. "Kimsiniz ve neyin peşindesiniz?"

"İki gezginiz," diye yanıtladı Entreri, "yol yorgunuyuz ve dinlenecek yer arıyoruz."

"Pekâlâ, aradığınızı burada bulamayacaksınız. Bulamayacaksınız, dedim!" diye gürledi hancı. "Şapkalarınızı tekrar kafanıza geçirin ve mekanımdan defolup gidin!"

Entreri Jarlaxle'a baktı, drow son derece sakin görünüyordu.

"Sanırım biraz daha kalacağız," diye belirtti drow.

"Tereddüdünüzü anlıyorum iyi yürekli bayım... Fendi Briar," diye ekledi tabelayı hatırlayarak.

"Fendi mi?" diye tekrarladı hancı, bariz bir şaşkınlıkla.

"Fendi Briar, tabelanızda öyle yazıyor," diye cevap verdi Jarlaxle masumca.

"He?" dedi kafası karışmış adam, derken durumu anlayınca yaşlı san gözleri parladı. "Beyfendi Briar," dedi. "Y harfi çürüyüp gitti. BeyfendiBriar."

"Kusura bakmayın, beyefendi," dedi büyüleyici ve yatıştıncı Jarlaxle, hancının önünde eğilirken. Derinden iç geçirdi ve kaşlarını çatmış olan Entreri'ye göz kırptı. "Buraya dinlenmeye ve diplenmeye geldik ve ikisinden de biraz alacağız. Sizi temin ederim ki bela getirmedik ve istemiyoruz. Adımı hiç duymadınız mı? Buzyeli Vadisi'nden Drizzt Do'Urden, Mithril Salonu'nu cüce Kral Bruenor Battlehammer için geri alan kahraman?"

"Drizzit de Dudden de duymadık," diye karşılık verdi Briar. "Şimdi dostlarım ve ben sizi dışan atmadan burayı terk edin!" Konuşurken sesi yükseldikçe mekanda bulunan adamlardan bazıları da toplanıp silahlanm hazırlamaya başlamıştı.

Jarlaxle gülümseyerek ve son derece keyifli görünerek etrafına baktı. Entreri de bütün bu olanlarla çok eğleniyordu, ama etrafına bakmaya gerek duymadı, sadece bar taburesinde geriye yaslandı ve dostunun bu durumdan nasıl sıyrılacağım izlemeye koyuldu. Doğal olarak zavallı çiftçi takımı hünerli kiralık katili ilgilendirmiyordu, özellikle yanında Jarlaxle oturuyorken. Eğer kasabayı harabeye çevirip gitmeleri gerekiyorsa, öyle olacaktı.

Bu yüzden Entreri tutsak Kristal Parçası'um her zamanki sessiz çağrısını yapıp yapmadığını bile kontrol etmedi. Eğer ziynet bu ahmakların eline geçmek istiyorsa, varsın denesinlerdi!

"Size daha biraz önce bir cüce krallığını geri aldığımı söylemedim mi?" diye sordu Jarlaxle. "İşin çoğunu da tek başıma yaptım hani. Beni iyi dinle, Be fendi Briar. Eğer sen ve dostlann beni kovmaya

çalışırsanız, hısımların bu sezon toprağa tahıldan farklı şeyler de ekmek zorunda kalacak."

Bu grubu drowun onlardan korkmadığına ikna eden şey söylediği sözlerden çok sesindeki rahatlık ve kendine güvendi. Yaklaşan adamlar yavaşladı ve önden gidecek bir gönüllü için birbirlerini süzmeye başladı.

"Gerçekten, bela istemiyorum," dedi Jarlaxle sakince.

"Hayatımı, çoğunluğun ırkıma karşı taşıdığı önyargıları —ve çoğu durumda haklı yargıları— silmeye adadım. Ben sadece yorgun bir gezgin değilim, aynı zamanda kendisini halkların iyiliğine adamış bir savaşçıyım. Eğer güzel kasabanıza goblinler saldırırsa, hepsi geri püskürtülene ya da son nefesimi verene kadar yanınızda çarpışırım!" Sesini teatral bir şekilde yükseltti. "Eğer büyük bir ejderha lanetini kasabanızın üstüne kusarsa, cesurca yakıcı nefesine karşı koyarım, silahlarımı çekerim ve siperlere koşarım... "

"Sanırım demek istediğini anladılar," dedi Entreri, drowu kolundan tutup arkasına yaslanmasını sağlayarak.

Beyefendi Briar homurdanmaya başladı. "Üstünde silah bile yok, drow," diye gözlemini bildirdi.

"Bin ölü adam da aynen böyle söylemişti," diye yanıtladı Entreri en ciddi ses tonuyla. Jarlaxle şapkasını kiralık katile doğru eğerek onu selamladı. Kiralık katil, "Ama bu kadar gevezelik yeter," diye ekledikten sonra taburesinden kalktı ve pelerinim geri çekerek iki inanılmaz silahını, özel kemik kabzasıyla muhteşem Charon'un Pençesi'ni ve mücevherli hançerini gözler önüne serdi. "Eğer dövüşmek istiyorsanız, bunu şimdi yapın da akşam olmadan yiyip içip rahat yatağıma kurulabileyim. İstemiyorsanız, masalarınıza dönün ve lütfen bizi rahat bırakın, yoksa hezeyanlı paladin dostumun diyarların kahramanı olma arzusunu hiçe sayacağım."

Müşteriler tekrar birbirlerine tedirgin bakışlar atarken bazıları sessizce söylenmeye başladı.

"Beyfendi Briar, adamların senin işaretini bekliyor," diye işaret etti Entreri. "Hangi işareti vereceğine iyi karar ver ya da içkilere kan karıştırmamanın bir yolunu bul, çünkü hanın galonlarca kana bulanacak."

Briar elini savurdu ve müşteriler dağılıp eski yerlerine döndü. Hancının yüzünde derin bir somurtuş belirmişti.

"Güzel!" dedi Jarlaxle elini bacağına şaplatarak. "Namım tez canlı dostumun ihtiyatsız hareketlerinden kurtulmuş oldu. Şimdi, bana güzel ve leziz bir içki hazırlayabilir misiniz, Beyefendi Briar," dedi ve altınla dolu kesesini çıkarttı.

"Hanımda hiçbir lanet olası drowa servis yapmam," diye ayak diredi Briar ve ince, ama kaslı kollarını göğsünde kavuşturdu.

"O zaman ben seve seve kendime hizmet ederim," diye tereddütsüz cevap verdi Jarlaxle ve geniş siperlikli şapkasını nazikçe eğdi. "Tabii, bu kasanıza daha az altın girecek demek oluyor."

Briar ona kıstığı gözleriyle bakmaya devam ediyordu.

Jarlaxle onu görmezden geldi ve bann arkasındaki raflarda bulunan zengin şişe koleksiyonuna göz gezdirdi. Zarif parmaklarından birini dudaklarına götürdü ve şişelerin renkleriyle üstündeki işaretleri incelemeye başladı.

"Bir önerin var mı?" diye sordu Entreri'ye.

"İçilecek bir şey," diye cevap verdi kiralık katil.

Jarlaxle parmağını bir şişeye doğru uzattı, basit bir büyü sözü söyledi ve parmağını geri çektiğinde şişe bulunduğu raftan hazır bekleyen ele uçarak gelmeye başladı. İki işaret ve büyü sözünden sonra bir çift kadeh yoldaşların önünde servise hazır bekliyordu.

Jarlaxle şişeye doğru uzandığında şaşkın ve sinirli Briar kara elfin kolunu yakalamak için aniden harekete geçti.

Ama yaklaşamadı bile.

Entreri, Briar'ın tepki verebileceğinden —tepki vermeye karar verebileceğinden— daha hızlı bir şekilde hancıya uzanıp adamın kolunu tezgâha yapıştırdı ve oraya mıhladı. Aynı akıcı hareket içinde kiralık katilin diğer eli mücevherli hançerini çıkarttı ve Entreri silahı Beyfendi Briar'ın parmaklarının arasından tezgâha sertçe sapladı. Adamın sağlıklı yüzündeki bütün kan çekilmişti.

"Eğer bu ısrarından vazgeçmezsen, hanından geriye pek bir şey kalmayacak," dedi Entreri, Beyfendi Briar'ın bugüne kadar duymuş

olduğu en soğuk ve en tehditkâr sesle. "Belki seni gömmeye uygun bir tabut yapacak kadar bırakırız."

"Hiç sanmıyorum," dedi Jarlaxle.

Drow kusursuz bir rahatlık içinde, olan bitene pek aldırış etmiyor, sanki başından beri Entreri'nin müdahalesini bekliyormuş gibi davranıyordu. İki kişilik içki koydu ve arkasına yaslanıp içkisinin tadını çıkartmaya başladı.

Entreri adamın kolunu bıraktı, diğerlerinin hareket edip etmediklerine baktı ve hançerini kemerindeki kınına yerleştirdi.

"Bak bayım," dedi Jarlaxle. "Bir kez daha söylüyorum, buraya olay çıkartmaya gelmedik, olay çıksın da istemiyoruz. Geride bıraktığımız yol uzun ve kuraktı, önümüzdeki yolun da onun kadar ağır olacağından şüphem yok. Bu yüzden sizin güzel kasabanızdaki bu güzel hana geldik. Niye kalbimizi kırmak isteyesiniz?"

"Daha doğrusu neden kendini öldürtmek isteyesin?" diye düzeltti Entreri.

Beyfendi Briar birinden öbürüne baktı ve elini kaldırarak mağlubiyeti kabullendi. "İkinizin de Dokuz Cehennem'e kadar yolu var," diye gürledi ve arkasını döndü.

Entreri Jarlaxle'a döndü. Drow yalnızca omuz silkti ve, "Orada zaten bulundum. Tekrar gitmeme değecek pek bir şey yok," dedi. Bardağıyla şişesini aldıktan sonra uzaklaşmaya başladı. Entreri de kendi bardağını aldıktan sonra yoldaşını küçük hanın karşı ucundaki boş bir masaya doğru takip etti.

Doğal olarak, diğer müşteriler kara elften kaçmak için kadehlerini alıp çekilince o masanın yakınlarındaki iki masa da kısa sürede boşaldı.

"Her zaman böyle olacak," dedi Entreri dostuna kısa süre sonra.

"Casuslarımın saptamalarına göre son zamanlarında bu Drizzt Do'Urden için hiç de böyle olmamış," diye cevap verdi drow. "Tanındığı diyarlarda namı derisinin rengini kıt kafalı insanların gözünde bile aşmış. Aynı yakında bana olacağı gibi."

"Kahramanlıklarınla nam salmak mı istiyorsun?" diye sordu Entreri, kinayeli bir gülümsemeyle. "Gerçekten diyarların kahramanı

olmak istiyorsun o zaman."

"Namım ya öyle, ya da arkasında yakıp yıkılmış kasabalar bırakan kişi olarak yayılacak," diye yanıtladı. "İki sonuç da pek umurumda değil."

Bu söz Entreri'nin yüzüne geniş bir gülümseme getirdi ve kiralık katil drowla mükemmel bir ikili oluşturacaklarını ummaya cüret etti.

Kimmuriel ve Rai-guy büyülü aynanın karşısına geçmiş, insan kılığına girmiş olan yaklaşık yirmi sıçanadamın kasabaya doğru hızla ilerlemesini izliyorlardı.

"Ortam zaten oldukça gergin olmalı," dedi Kimmuriel. "Eğer Gord Abrix denileni gerektiği gibi yaparsa, halk da Entreri'yle Jarlaxle'a karşı ona katılacaktır. Otuza karşı iki. Fena oran değil."

Rai-guy alaycı bir şekilde homurdandı. "Biz olaya dahil olup işi bitirene kadar Jarlaxle'la Entreri'yi bir ihtimal tedirgin edebilecek bir oran," dedi.

Kimmuriel arkadaşına döndü, ama sadece omuz silkip gülümsedi. Gord Abrix'in ve bir avuç pireli sıçanadamm arkasından yas tutmayacaktı.

"Eğer şansları yaver giderse," diye belirtti Kimmuriel, "acele etmeliyiz. Kristal Parçası orada."

"Crenshinibon Gord Abrix'e ve onun ahmaklarına, seslenmiyor," diye karşılık verdi Rai-guy, kara gözleri beklentiyle parıldıyordu. "Bana sesleniyor, şu an bile. Yakında olduğumuzu ve onun taşıyıcısı olduğumda ne kadar kudretli olabileceğimizi biliyor."

Kimmuriel hiçbir şey demeden dostunu dikkatle inceledi.

Önsezileri onu yanıltmıyorsa, drow yoldaşı Crenshinibon'la bir araya gelince ilk karşısına dikileceği kişi Kimmuriel olacaktı.

"Bu ufacık köyde ka.; kişilik yer var?" diye sordu Jarlaxle, han kapıları açılıp bir grup adam içeri girdiğinde.

Entreri pek ciddiye almadan cevap veriyordu ki, dönüp yeni gelenleri yakından inceleyebilmek için durdu. "Bu kadarını alacak kadar değil," dedi kiralık katil başını sallayarak.

Jarlaxi"î yoldaşının yaptığını yaparak yeni gelenlerin hareketlerini ve silahlarını incelemeye koyuldu, çoğunlukla kılıç taşıyorlardı, ama

silahları köylülerin taşıyabileceğinden çok daha gösterişliydi.

İki pencerenin civarında gezinen şekiller dikkatini çekince, Entreri başını anında o yöne çevirdi. Artık hiçbir kuşkusu kalmamıştı.

'Bunlar köylü değil,' diye drowlarm karmaşık işaret dilini kullanarak dostuna katıldığını belirtti Jarlaxle, yine de Entreri'nin gelişmemiş işaret dili bilgisini göz önünde bulundurarak parmaklarını nispeten yavaş hareket ettirmişti.

"Sıçanadamlar," diye fısıldayarak karşılık verdi kiralık katil. "Ziynetin yaptığı çağrıyı mı duyuyorsun?"

"Leş kokularını duyuyorum," diye düzeltti Entreri. Kristal Parçası'nın gruba yol gösterip göstermediğini düşünmek üzere bir anlığına durdu, ama bu düşünceyi derhal zihninden uzaklaştırdı, çünkü artık pek fark etmiyordu.

"Ayakkabılanndaki lağım pisliği," diye işaret etti Jarlaxle.

"Damarlarında akan pislik," diye ekledi kiralık katil tükürürcesine. Oturduğu yerden kalktı ve masadan bir adım uzaklaştı. "Gidelim artık," dedi Jarlaxle'a, hana giren bir düzine sıçanadamdan en yakındakinin rahatlıkla duyabileceği bir sesle.

Entreri kapıya doğru bir adım attı, bir adım -daha attı, bütün gözlerin kendisinin ve ayağa kalkmakta olan şaşaalı dostunun üstünde olduğunun farkındaydı. Entreri üçüncü adımını attı ve sonra... yan tarafa doğru sıçrayıp en yakındaki sıçanadam daha kılıcını çekmeye yeltenemeden hançerini yaratığın kalbine sapladı.

"Katiller!" diye haykırdı birisi, ama Entreri bunu çat pat duydu ve ileri atılarak Charon'un Pençesi'ni çekti.

Entreri sıradaki sıçanadamın savurduğu kılıcını acımasız bir şekilde perdelediğinde metaller çınladı ve çarpışmanın şiddeti sıçanadamın kılıcının uçup gitmesine neden oldu. Hızlı bir ters dönüş Entreri'nin kılıcını sıçanadamın yüzünü yarıp geçmesini sağladı ve yaratık parçalanmış gözlerini tutarak geriye devrildi.

Entreri'nin başladığı işi devam ettirme lüksü yoktu, çünkü bütün han harekete geçmişti. Kılıçları önlerindeki havayı yaran bir sıçanadam üçlüsü aradaki mesafeyi hızla kapatıyordu. Kiralık katil Charon'un Pençesi'ni önünde savurarak bir kül bulutu yarattıktan

sonra yana dalışa geçip bir masanın altına doğru yuvarlandı. Sıçanadamlar bu numarayı yemeyip işlerini bitirmek için döndü, ama daha onlar dönerken Entreri hızla ayağa kalktı ve masayı üçlünün suratına gömdü. Derken kiralık katil kılıcını alçaktan dizlerine doğru savurdu ve mükemmel silah bir bacağı derinlemesine keserken neredeyse diğerini de götürüyordu.

Sıçanadamlar üstüne gelmeye başlıyorlardı ki, kiralık katilin arkasından bir hançer yağmuru gelip yaratıkları geride tuttu.

Entreri kılıcını rastgele savurarak görüşü engelleyen, geniş bir duvar oluşturdu. Bir anlığına geriye baktığında yoldaşı Jarlaxle'ın bir makine gibi çalışıp düşmana ardı ardına vahşice hançer fırlattığını gördü. Sıçanadamların bir kısmı Entreri'nin de yapmış olduğu gibi bir masayı kaldırıp kalkan olarak kullanmaya başlamıştı. Masanın üstü kısa sürede hançerle doldu ve uyduruk kalkanlarının işe yaradığını gören sıçanadamlar drowa doğru hücuma kalktı.

Birkaç köylünün de savaşa dahil olmasıyla birden düşman sayısı artan Entreri, dikkatini yine kendi durumuna vermek zorunda kaldı. Kılıcını yere paralel olarak kaldırarak köylülerden birinin kılıcını karşıladı ve silahın yükselmesini sağladı. Entreri bu durumda çoğu savaşçının yapacağı ve bekleyeceği gibi kılıcını ucu yukarı gelecek şekilde eğdi ve adamın kılıcının yana çekilmesini sağladı. Çiftçi perdelemeyi sürdürmek ve zorlamak isteyince, Entreri kılıcını aniden ters çevirerek kabzayı yukarı getirdi ve adam kılıcını vücudunu korumak için aşağı indirdi. Entreri adamın elinin tersiyle karşılık veremeyeceği bir hızla kolunu savurdu ve kılıcının kafatası işlemeli başını adamın suratına gömerek onu yere indirdi.

Hemen ardından Charon'un Pençesi yanlamasına geldi ve başka bir sıçanadamm kılıcını karşıladıktan sonra yanındaki başka bir çiftçinin yabasını ikiye ayırdı. Kiralık katil hamlesine iki düşmanının üstüne hışımla ileri atılarak devam etti; kılıcı hiddetle çalışıyor, sıçanadamı geri püskürtürken hata yapmaya zorluyordu.

Aynı zamanda mücevherli hançer de Entreri'nin dairesel hareketleriyle kırık yaba sopasını uzakta tutmada iyi iş çıkartıyor, yavaş yavaş deneyimsiz çiftçinin dengesini bozmaya başlıyordu. Aslında kolay bir av olurdu, ama Entreri'nin başka planlan vardı.

"Yeni müttefiklerinin ne olduklarını anlayamıyor musun?" diye adama haykırdı ve konuşurken kılıcıyla daha da bastırıp silahım sıçanadammkine yanlamasına vurarak açısını bozmaya, sonra da açığı değerlendirip yaratığın yüzüne zararsızca vurmaya başladı. Onu öldürmek değil, hiddetlendirmek istiyordu. Kiralık katilin kılıcı sıçanadama tekrar tekrar vurdu, yaraladı, battı ve adeta alay etmeye devam etti.

Entreri yaratığın seğirmeye başladığını gördüğünde hedefine yaklaştığını anladı.

Ani, ama yarıda kesilmiş bir saldırıyla sıçanadamı geri püskürttü ve doğrudan çiftçiye döndü. Hançerini yabanın etrafında çevirerek tahta sopayı aşağı çekti ve bir adım ilerleyerek adamı iyice eğilmiş ters bir vaziyete soktuktan sonra aniden geri çekildi.

Çiftçi elinde olmadan ileri doğru tökezledi ve Entreri kılıç tutan kolunu adamm boynuna dolayarak onu kilitledikten sonra seğiren ve dönüşmek üzere olan sıçanadamı izleyebileceği şekilde çevirdi.

Hayatının sonunun geldiğini düşünen adam derin bir nefes aldı, ama Entreri'nin sırtına dayadığı hançerini saplamadığını fark edince dikkatini önündeki manzaraya verebilecek kadar rahatladı.

Sıçanadamın iğrenç dönüşümü sırasında yüzü dağılıp parçalandıktan sonra devasa bir fare kafası olarak tekrar oluşurken attığı feryat havada dalgalandı ve herkesin dikkatini o yöne çekti.

Entreri çiftçiyi dönüşmekte olan aşağılık sıçanadama doğru ittirdi ve adamın kırık yaba sopasını yaratığın karnına sapladığını görünce memnuniyetle gülümsedi.

Hâlâ öldürülmeyi bekleyen bir sürü düşmanı olan Entreri dikkatini yeniden dövüşe verdi. Aklı karışan çiftçiler hangi tarafta yer alacaklarını bilemez bir halde dikiliyorlardı. Kiralık katil şekil değiştiricileri, az önce bir zincirleme reaksiyon başlattığını bilecek kadar iyi tanıyordu ve hiddetli ve heyecanlı sıçanadamların dönüşmüş soydaşlarına bakıp daha ilkel şekillerine dönüşmeye başlayacaklarından emindi.

Birkaç saniyeliğine başını Jarlaxle'ın olduğu tarafa çevirdi ve drowun havada süzülüp daireler çizerek etrafa hançer saçmasını izledi. Hançerleri takip eden Entreri saldırı altındaki sıçanadamların

birer birer geri çekildiğini gördü. Çiftçilerden birisi elini kalçasına attığında oraya derinlemesine saplanmış bir hançer buldu.

Jarlaxle adamı bilerek öldürmemişti, ki Entreri istese öldürmüş olabileceğinden adı gibi emindi.

Bir ok yağmuru aniden Jarlaxle'a doğru süzülmeye başladığında Entreri irkildi, ama drow bunu bekliyordu ve levitasyonunu bırakarak zarifçe yere kondu. Onu bekleyen düşmanları saldırıya geçtiğinde drow, çapraz bir hareketle kemerindeki gizli kınlarından iki hançer çekti. Kolları eski yerlerine gelirken Jarlaxle bileklerini büküp bir şeyler mırıldandığında hançerler uzayarak parıldayan kılıçlara dönüştüler.

Drow bacaklarını iki yana açtıktan sonra adeta patlayarak harekete geçti. Kollan ileri geri çalışıyor, kılıçlan altta, üstte ve yanlarda ufak daireler çizerken havayı patlama ve kamçılama sesleri eşliğinde yarıyordu. Önce kılıçlarından birini, sonra diğerini göğsünün hizasından geçirip çılgınca döndükten sonra bir kolunu kaldırarak kılıcı başının üstünde yere paralel konuma getirdi.

Entreri'nin suratı anında ekşimişti. drow yoldaşından daha iyi bir dövüş stili beklerdi. Bu stili daha önce özellikle Calimport civarındaki denizlerde sık rastlanan korsanlarda pek çok kez görmüştü. Bu aldatıcı ve sağlamlıktan çok gösteriş ve kafa karıştırma özellikli dövüş tekniğine halk arasında "külhanbeyliği" denirdi. Külhanbeyi rakiplerinin ona daha iyi vuruş açıklan vermesi için onlann korkusunu ve tereddüdünü kullanırdı. Zayıf rakiplere karşı genelde etkili olsa da Entreri bu tekniği yetenekli rakiplere karşı oldukça gülünç bulurdu. Zamanında kendisi de birkaç külhanbeyi öldürmüştü —ikiye karşı birken kazayla birbirlerinin kılıç dönüşlerine takılmışlardı— ve hiçbirini yeteri kadar tehdit uyandırıcı bulmamıştı.

Jarlaxle'a yaklaşmakta olan sıçanadamların da görünüşe göre bu stile pek saygı duydukları söylenemezdi. Hızla drowun etrafını çevirerek onu bir kutu içine aldılar ve karışık bir sırayla saldırarak onu devamlı dönmeye zorladılar.

Jarlaxle durumdan şimdilik memnundu, mükemmel bir uyumla dönen kılıçlan her der.eme saldınsını başarıyla savuşturuyordu.

"Onu yormaya çalışıyorlar," diye mınldandı Entreri, yeni rakibiyle dövüşürken yavaşça uzaklaşıyordu. Kendisini drow dostunun yanına getirecek bir yol bulmaya çalışıyordu, böylece onun düştüğü durumdan kurtulmasına yardımcı olabilecekti. Oraya zamanında yetişeceğini umarak başını çevirirken kendisini hayal kırıklığına uğratmış Jarlaxle'ın bu zahmete değip değmeyeceğini merak etti.

Ve soluğunu tuttu, önce şaşkınlıktan, sonra da hayranlıktan.

Jarlaxle ani bir takla atarak arkasındaki rakibiyle yüz yüze geldi. İki kısa saplamayla —kısa, çünkü Jarlaxle'ın aklında başka hedefler de vardı— hazırlıksız yakalanan sıçanadam tökezleyerek devrildi.

Drow geri yuvarlanıp çömeldi ve tam karşısındaki sıçanadamm üstüne iki kılıcı önde, patlarcasına fırladı. Yaratık geriye sıçradı ve kılıcını Drowu perdelemek için umutsuzca aşağıya doğru savurdu.

Entreri, ne yaptığını düşünmeden sonunun geldiğini sandığı dostuna haykırdı, çünkü kılıç kullanan sıçanadam bir Jarlaxle'ın solundan, diğer biri de sağ arkasından yaklaşıyor, drowa kaçacak yer bırakmıyordu.

"Kendilerini açık ediyorlar," dedi Kimmurie! gülerek. O, Rai-guy ve Berg'inyon dövüşü bir boyut kapısından izliyorlardı, bu da onları aslında dövüşün en hareketli yerine koyuyordu.

Berg'inyon saldıran sıçanadamlan izlemeyi oldukça eğlendirici bulmuştu. Derken ileri atıldı, yanlışlıkla geçide düşmek üzere olan bir çiftçiyi yakaladı ve kılıcını adamın böğrüne sapladıktan sonra hana geri fırlattı.

Onlar izlerken bir sürü şekil önlerinden geçip gitti. Kimmuriel ve Berg'inyon tüm dikkatini savaşa vermişti, arkalarındaki Rai-guy ise gözlerini kapatmış, büyülerini hazırlıyordu —bu işlem tutsak Kristal

Parçası'nm devamlı çağrısı yüzünden gerekenden fazla zaman alıyordu.

Gord Abrix boyut kapısının önünden şimşek gibi geçti.

"Yakala onu!" diye haykırdı Kimmuriel ve çevik Berg'inyon geçitten dışarı sıçradı, Gord Abrix'i zayıflatan bir kabana aldı ve yanında sıçanadamla boyut kapısına geri gitti. Savaşçı Gord Abrix'i sıkıca geçitten uzakta tutarken Kimmuriel'e bağıra çağıra karşı çıkıyordu.

Ama drow siyonisist onu dinlemiyordu, tüm dikkatini drow yoldaşına vermişti. Geçidi kapatma zamanlaması kusursuz olmalıydı.

Jarlaxle bulunduğu durumdan kaçmayı denemedi bile ve Entreri drowun bu saldırılan başından beri bekleyip sıçanadamlara yem attığını fark etti.

Sol bacağı sağdakinden oldukça önde, çömelmiş vaziyette iki kılıcını öne doğru uzatmış duran Jarlaxle bir şekilde silah tutuşunu

ters çevirmeyi başarmıştı ve ani ve mükemmel bir devinimle sıçrayarak doğruldu. Sol kolu ve kılıcını sola doğru savurduktan sonra sağ bileğini bükünce sağ elinde çevirmiş olduğu kılıcın ucu tam istediği gibi havaya kalkmış oldu.

Hücuma kalkmış iki sıçanadam da göğüslerinde aniden açılan yarıklar yüzünden durmak zorunda kaldı.

Jarlaxle kılıçları kurtardıktan "sonra dönüşüne devam etti ve sola dönerek oradaki yaralı sıçanadamın üstünde bir çift parlak kan izi bıraktıktan sonra dönüşünü arkasındaki sıçanadamı üst üste kesip kuvvetli bir çapraz ters savuruşla yaratığın kellesini uçurarak bitirdi.

Böylece Entreri'nin kafasındaki zayıf külhanbeyliği imajını silip atmış oldu.

Drow vurmuş olduğu ilk sıçanadama doğru koştu ve dönen kılıçları rakibininkine karışıp onunla birlikte dönmesine neden oldu. Bir anda üç kılıç birden havada dönüyordu, ama sadece iki tanesinin ucunda onu tutan bir kol vardı. Üçüncü kılıç Jarlaxle'ın kılıçlarının hamleleriyle havada duruyordu.

Jarlaxle kılıçlarından birini uçan kılıcın kabzasına geçirdi ve istediği açıyı yakaladıktan sonra başka bir düşmanının üstüne

fırlatarak bir sıçanadamı daha yere devirdi.

Drow aniden ve vahşice atağa kalkıp kılıç fırtınasını muhteşem bir şaşmazlıkla kullanarak önce sıçanadamın bir kolunu gövdesinden ayırdı, sonra diğer taraftaki köprücük kemiğine yaptığı vuruşla o kolu kullanılmaz hale getirdi ve son kez önce yüzünü sonra gırtlağını kesti.

Jarlaxle sendeleyen sıçanadamın göğsüne tekmeyi indirip yaratığı yere yıkıktan sonra üstüne basıp geçti gitti.,

Entreri Jarlaxle'ın yanına gelmeye niyetliydi, ama bunun yerine Jarlaxle ona doğru koşturuyordu. Bir şeyler mırıldandı ve kılıçlardan birisi eski hançer boyutlarına geri döndü. Silahı anmda kınına geri koyan drow, serbest eliyle Entreri'yi omzundan tuttu ve koşturmaya devam etti.

Ne olduğunu anlayamayan kiralık katil dostuna baktı. Daha fazla sıçanadam kapıdan ve pencerelerden içeri akın ediyordu ve kalan az sayıda çiftçi de tamamen savunmaya çekilmişti. Bir düzineden fazla sıçanadam kalmış olmasına rağmen inanılmaz derecede yetenekli drow savaşçısıyla birlikte onları kılıçtan geçirmekte zorlanacaklarını sanmıyordu.

Daha da şaşırtıcı olan şey ise, Jarlaxle'ın en yakın duvara doğru koşuyor olmasıydı. Sırtını sağlam bir engele dayamak bu kadar çok sayıda düşmana karşı aslında etkili bir taktik olsa da, Entreri Drowun gösterişli ve geniş alan gerektiren tarzını göz önünde bulundurarak bu fikri son derece saçma buldu.

Jarlaxle elini Entreri'nin üstünden çekti ve devasa şapkasının tepesine uzandı.

Garip şapkanın görünmeyen bir yerinden Entreri'nin bilmediği bir kumaş türünden yapılmış kara bir disk çıkarttı ve karşısındaki duvara doğru fırlattı. Disk, havada süzülürken genişleyerek duvara paralel şekilde döndü ve ahşap duvara çarptı... ve oraya yapıştı.

Artık kumaştan bir disk değil, duvarda duran bir delikti — gerçek bir delik.

Jarlaxle Entreri'yi itti ve hemen arkasından içeri daldıktan sonra sadece geri dönüp büyülü deliği duvardan çekip alacak kadar duraksadı.

"Koş!" diye haykırdı kara elf, tam arkasında Entreri'yle tabana kuvvet koştururken.

Entreri drowa, onun bilmediği neyi bildiğini sormaya fırsat bulamadan devasa bir ateş topu hanı, hâlâ giriş ve çıkışlar civarında itişip kakışmakta olan bütün sıçanadamları ve han yakınlarındaki Jarlaxle ve Entreri'ninkiler dahil tüm atları yakıp yok etti.

Drowla kiralık katil tünelin sonundan uçarak yere kapaklandı, ama anında ayaklanarak kasabanın dışına, civar orman ve tepelerin güvenli gölgelerine doğru yola koyuldular.

Uzun süre tek kelime etmeden koştular, derken sonunda Jarlaxle bir kayalığın arkasında çimenlerin üstüne çöktü ve uflaya puflaya nefesini düzene sokmaya çalıştı.

"Bineğime epey ısınmıştım," dedi drow. "Yazık oldu."

"Büyüyü yapanı göremedim," diye konuyu değiştirdi Entreri.

"Çünkü odada değildi," diye açıkladı Jarlaxle, "en azından fiziksel olarak."

"O zaman onu nasıl hissettin?" diye sormaya başlıyordu ki durup Jarlaxle'ın hayatlarını kurtaran mantığım kavradı. "Çünkü Kimmuriel ve Rai-guy Gord Abrix ve ayaktakımının Kristal Parçası'na yaklaşmalarına bile izin vermezdi," diye mantık yürüttü. "Aşağılık sıçanadamlann ziyneti bizden alabileceklerini de zaten düşünmüyorlardı."

"Sana ikisinin her zamanki taktiğinin bu olduğunu anlatmıştım," diye hatırlattı Jarlaxle. "Yemlerini düşmanın üstüne salarlar, sonra Kimmuriel bir pencere açar ve Rai-guy canı hangi büyüyü istiyorsa onu yollar."

Entreri köye doğru döndü ve havaya yükselen kara dumanları gördü. "İyi düşünmüşsün," diye tebrik etti. "İkimizin de hayatım kurtardın."

"Şey, en azından senin hayatını kurtardım," diye yanıtladı Jarlaxle ve Entreri merak içinde drowa döndüğünde yanağına yasladığı elinde daha önce görmemiş olduğu, kızılımsı altından bir yüzük olduğunu fark etti.

"Ne de olsa sadece bir ateş topuydu," dedi Jarlaxle sırıtarak.

Entreri başını eğip sırıtışa tebessümle karşılık verdi. Dünyada Jarlaxle'ın hazırlıklı olmadığı bir şey —herhangi bir şey— olup olmadığını merak ediyordu.

BÖLÜM 20 DENGELEYİCİ İHTİYAT VE ARZU

Ufak ateş topu üstünden uçarak boyut kapısından hana geçtiğinde Gord Abrix kendini yere atıp nefesini tuttu. Kürenin geçidi terk etmesiyle Kimmunel'in boyut kapısını sonlandırması bir oldu. Gord Abrix daha önce de pek çok kez ateş topu atıldığını görmüştü ve handa meydana gelecek yıkımın boyutlarını yaklaşık olarak tahmin edebiliyordu. Aynı zamanda, birkaç saniye önce yaklaşık yirmi sadık sıçanadam askerini kaybettiğinin de farkındaydı.

Dengesizce ayağa kalktı ve —her zamanki gibi— ne yapacakları konusunda en ufak fikre sahip olmadığı kara elf yoldaşlarına baktı.

"Sen ve askerlerin takdire şayan bir iş çıkarttınız," diye belirtti Rai-guy.

"Onları katlettin," demeye cüret etti Gord Abrix, yine de sesine suçlayıcı bir ton vermekten kaçınmıştı.

"Gerekli bir fedakarlık," diye karşılık verdi Rai-guy. "Artemis Entreri'yle Jarlaxle'ı yenebileceklerine inanmıyordun, değil mi?"

"O zaman onları neden gönderdiniz?" diye sormaya başladı sinirlenen sıçanadam lideri, ama sorusu ağzını terk eder etmez sesi kesildi. Karşısındaki yaratıkların ne olduklarını kendisine hatırlatınca yürüttüğü mantığın sonuçsuz olduğunu idrak etti. Gord Abrix ve uşakları sadece Rai-guy ve Kimmuriel küçük sürprizlerini hazırlaymcaya kadar Entreri'yle Jarlaxle'ı oyalamak üzere gönderilmişlerdi.

Derken Kimmuriel yeni bir boyut kapısı açtı ve yerle bir olmuş ham gözler önüne serdi. Kavrulmuş cesetler her yere saçılmıştı ve tek bir canlı bile kalmamıştı. Dehşet verici manzarayı izlerken Drowun yüzüne habis bir tebessüm oturdu ve az önce kaçtığı sonu fark eden Gord Abrix'in vücudu temellerinden sarsıldı.

Berg'inyon Baenre geçitten geçerek handan geriye kalan harabeye indi ve çok kısa bir süre sonra geri geldi.

"Birkaç sıçanadam şöyle böyle kıpırdıyor, başka canlı yok," diye yoldaşlarını bilgilendirdi Drow savaşçı.

"Dostlarımızdan haber yok mu?" diye sordu Rai-guy.

Berg'inyon omuz silkti. "Jarlaxle'ı daEntreri'yi de görmedim," diye açıkladı. "Ya enkazın altmdalar, ya da yanarak hemen tanınmayacak hale geldiler."

Rai-guy bunu biraz düşündükten sonra Berg'inyon'la Gord Abrix'e hana tekrar inip etrafı iyice aramalarını işaret etti.

"Peki ya askerlerim ne olacak?" diye sordu sıçanadam.

"Eğer kurtulabilecek durumdaysalar, onları buraya getir," diye yanıtladı Rai-guy. "Leydi Lolth bana onları iyileştirecek gücü verecektir... tabii istersem."

Gord Abrix büyülü geçide doğru harekete geçmişti ki durdu ve büyücü-rahibin sözlerini nasıl değerlendirmesi gerektiğini bilemeyerek meraklı gözlerle anlaşılmaz ve tehlikeli drowa baktı.

"Avlarımızın hâlâ orada olduklarına inanıyor musun?" diye Rai-guy'a sordu Kimmuriel, sıçanadam liderini konunun dışında bırakmak için Drow lisanı kullanarak.

Cevap geçidin diğer tarafındaki Berg'inyon'dan geldi. "Burada değiller," dedi kendinden emin bir sesle, yine de bütün enkazı araştırmaya fırsat bulamadığı açıktı. "O ikiliyi indirmek için bir sahte taarruz ve basit bir büyüden fazlası gerekir."

Büyüsüne hakaret edilen Rai-guy'ın gözleri kısıldı, ama aslında bu yargıya karşı gelecek bir fikri kendisi de üretemiyordu. Bu avın kolay ve zahmetsiz olmasını ummuştu, ama Jarlaxle'ın zorlu ve kurnaz bir av olacağım zaten çok iyi biliyordu.

"Daha hızlı ara," diye buyurdu Kimmuriel.

Berg'inyon ve Gord Abrix tekrar dönerek için için yanan harabeyi karıştırmaya devam ettiler.

"Berg'inyon'a katılıyor musun?" diye sordu Kimmuriel.

"Kristal Parçası'ınn çağrısını duyuyorum," diye hırlayarak açıkladı Rai-guy, çünkü gerçekten de inatçı Artemis Entreri'nin tutsağı olan ziynetin çağrısını yeniden duymaya başlamıştı. "Çağrı handan gelmiyor."

"O zaman nereden?" diye sordu Kimmuriel.

Rai-guy hiddetle başını sallamaktan başka bir şey yapamadı. Gerçekten nerede. Yakarışları duyuyordu, ama bunların yanında bir yer hissi yoktu, sadece sonsuz, ısrarlı çağrılardı.

"Adamları geri getir," diye talimat verdi büyücü ve Kimmuriel geçitten geçip Berg'inyon, Gord Abrix ve bir çift dehşet verici biçimde yanmış, ama hâlâ kurtulma şansı olan sıçanadamla geri döndü.

"Onlara yardım et," diye yalvardı Gord Abrix, alazlanmış soydaşlarını Rai-guy'a yaklaştırdı. "Bu Povveeno, danışmanım ve yakın dostum."

Rai-guy gözlerini kapayıp şakımaya başladı ve gözlerini açtığında elini hareketsiz yatan Povveeno'ya uzattı. Büyüsünü parmaklarını sallayarak ve bir dizi mistik kelime daha söyleyerek bitirdiğinde açık seçik bir kıvılcım bahtsız sıçanadamı sarstı. Yaratık feryat etti ve ardı ardına kasılmaya başladı. Korkunç yaralarından dumanı tüten pıhtılaşmış kan sızarken ıstırap içinde uludu.

Birkaç saniye içinde Povveeno hareketsiz yatıyordu, bu sefer gerçekten ölmüştü.

"Ne... ne yaptın sen?" diye Rai-guy'a hesap sordu Gord Abrix, ama büyücü cevap vermedi, çoktan yeni bir büyü yapmaya başlamıştı.

Rai-guy'dan cevap alamayan Gord Abrix Drowun üstüne yürüdü - en azından yürümeye niyetlendi. Sıçanadam kuvvetli bir tutkalın içinde kalmış gibi yürüyemiyordu, zemine tutulup kalmıştı. Etrafa bakındığında gözleri Kimmuriel'e takıldı. Drowun halinden memnun yüz ifadesinden bunun siyonisistin işi olduğunu anladı.

"Başarısızlığa uğradın," diye açıkladı Rai-guy, gözlerini açtı ve bir elini diğer yaralı sıçanadama doğru uzattı.

"Biraz önce takdire şayan bir iş çıkarttınız, demiştin," diye karşı çıktı Gord Abrix.

"O Jarlaxle'la Entreri'nin kaçtığını öğrenmeden önceydi," diye açıkladı Rai-guy.

Büyüsünü tamamladığında yeni bir yıldırım büyücünün parmak uçlarından diğer yaralı sıçanadama sıçradı. Yaratığın bedeni garip

bir şekilde bükülerek kısa sürede ölü soydaşına refakat etti.

Gord Abrix gürleyerek kılıcını çekti, ama Berg'inyon hazırdı ve kendi Drow kılıcıyla sıçanadamm silahını kolaylıkla saf dışı etti. Drow başım iki yoldaşına çevirdi. Rai-guy'dan gelen onayla Gord Abrix'in gırtlağım kesti.

Ayakları hâlâ yere sabitlenmiş duran sıçanadam Rai-guy'a umutsuz ve yalvaran bakışlar atarak yere yığıldı.

"Başarısızlığı asla kabul etmem," dedi drow büyücü soğuk bir sesle.

"Kral Elbereth durumu en uçtaki gözcülerimize kadar iletti," diye Ivan'la Pikel'i temin etti elf Shayleigh, iki cüce temsilci Kartanesi Dağlan'nm batısındaki Shilmista Ormanları'na ulaştıklarında. Bölgeye yaklaşan herkesin Kral Elbereth'in geniş gözcü ağına takılacağından emin olan Cadderly cüceleri doğrudan elf dostlarına göndermişti.

Derken Pikel, Ivan'ın umuttan çok bir kaygı ifadesine benzettiği bir ses çıkarttı, savaşçı cüce Shayleigh'in buraya almaya geldikleri teminatı az önce vermiş olduğunu düşününce buna bir anlam veremedi.

Yoksa vermemiş miydi?

Ivan Bouldershoulder dişi elfi dikkatlice süzdü. Menekşe rengi gözleri ve omzundan çok daha aşağılara kadar uzanan altın şansı saçlarıyla elf, güzel kadın anlayışı daha kısa, daha kalın ve daha sakallı olan bir cücenin bile inkâr edemeyeceği kadar güzeldi. Yine de Shayleigh'in duruşunda ve davranışlarında, melodik sesinin ardındaki sözlerinde saklı bir şeyler vardı.

"Onları öldürmeyeceksiniz, biliyorsun değil mi?" diye açıkça hatırlattı Ivan.

Elfin duruşu pek değişmedi. "Onların son derece tehlikeli olduklarım bizzat kendiniz söylemediniz mi?" diye karşılık verdi. "Bir kiralık katil ve bir Drow."

Ivan, Shayleigh kara elften bahsederken yaratığın ırkını yoldaşının mesleğinden çok daha aşağılık bulduğunu sesindeki meşum tınının yükselmesinden fark etti.

"Cadderly'nin onlarla konuşması gerekiyor," diye gümbürdedi Ivan.

"Ölülerle konuşamıyor mu?"

"Ooo," dedi Pikel, aniden çalıların arasına daldı ve kısa bir süre sonra tekrar ortaya çıktığında bir kolu arkasına saklanmıştı. En masumane tebessümüyle ileri atılarak Shayleigh'in karşısına dikildi. "Drizzit," diye hatırlattıktan sonra kolunu kıvırarak elf için az önce toplamış olduğu çiçeği takdim etti.

Shayleigh bu duygusal hücum karşısında sert tavrını korumayı başaramazdı. Gülümsedi ve güzel aramasını hissetmek için yabani çiçeği burnuna götürdü. "Çalılıkların içinde ara sıra çiçekler de büyür," dedi elf, Pikel'in varmak istediği noktayı kavrayarak. "Aynı bir cüce klanından druid çıkması gibi. Ama bu başkalarının da olacağını göstermez."

"Umut," dedi Pikel.

Shayleigh kahkahasını tutamadı.

"Kalbin doğru yolda olsun," diye uyardı Ivan, "en azından Cadderly öyle diyor, aksi takdirde Kristal Parçası kalbini bulacak ve onu kendi isteklerine göre ezip büzecek. Cadderly senden çok şey bekliyor, elf."

Shayleigh'in içten tebessümü istedikleri her şeyin teminatıydı.

"Chaunticleer Birader çocukları meşgul tutmak için muhteşem şeyler hazırladı," dedi Danica Cadderly'ye. "Ziynet buraya varır varmaz yola çıkabiliriz."

Cadderly'nin yüz ifadesi hiç de bu fikri destekler gibi görünmüyordu.

"Kadim bir ejderhayı bensiz ziyaret etmene izin vereceğimi sanmıyordun, öyle değil mi?" diye sordu Danica, içten bir gücenmişlikle.

Cadderly içini çekti. "Daha önce de bir tanesiyle karşılaştık ve onunla dağlardan geçiyor olmasaydık yine hiçbir sorun yaşamayacaktık," diye hatırlattı kadın.

"Bu seferki daha zorlu olabilir," diye açıklamaya başladı

Cadderly. "Bir yandan yaratıkla uğraşırken diğer yandan Kristal Parçası'ın kontrol altında tutmak için güç harcayacağım. Daha da

kötüsü ziynet de muhtemelen ejderhayla konuşmaya çalışacak. Kaos ve yıkım âşığı bir alet için kudretli bir kırmızı ejderhadan daha iyi bir taşıyıcı olabilir mi?"

"Büyün ne kadar güçlü?" diye sordu Danica.

"Korkarım o kadar da güçlü değil," diye yanıtladı Cadderly.

"İşte benim, Ivan'ın ve Pikel'in de seninle gelmemiz için bir sebep daha," diye belirtti Danica.

"Deneir'in yardımı olmadan böyle bir ejdere karşı galip gelebileceğimize inanıyor musun?" diye samimiyetle sordu rahip.

"Eğer Deneir seninle değilse, seni oradan hızla kaçırabilecek birilerine ihtiyacın olacak," dedi kadın geniş bir gülümsemeyle. "Dostlar bunun için değil midir?"

Cadderly cevap vermeye başlıyordu ki, Danica' nın güzel yüzüne oturmuş kararlılık ve huzur ifadesine karşı söyleyecek pek bir şeyinin olmadığını fark etti. Danica tabii ki onunla gelmek istiyordu ve Cadderly büyü yoluyla ve büyük kılık değiştirmelere kalkışmadan bunu önleyemeyeceğinin farkındaydı. Ve tabii ki Ivan ve Pikel de onunla gelecekti. Rahip sözde druidi düşününce irkilmekten kendisini alamadı. Pikel kırmızı ejderhaya karşı. Cüceler bir ejderhanın ateşli nefesini tek bir ateş patlaması için ödünç almayı ne kadar isterse, koca hayvanı rahatsız etmeyi de ancak o kadar isterdi. Yalnız kendisini doğaya son derece adamış olan Pikel belki bir ejderhadan uzak durmaya o kadar gönüllü olmayabilirdi, sonuçta ejderhalar tüm dünyadaki en büyük doğa sapkınlığıydılar.

Danica elini Cadderly'nin çenesinin altına koydu ve ona yaklaşırken göz göze gelmek için rahibin başını hafifçe kaldırdı.

"Bu işin de üstesinden başarıyla geleceğiz," dedi ve Cadderly'yi dudaklarından nazikçe öptü. "Bundan çok daha zorluları da olmuştu, aşkım."

Cadderly eşinin sözlerine, varlığına ya da bu önemli, ama tehlikeli yolculuğa onunla birlikte çıkmaktaki kararlılığına karşı çıkmaya yeltenmedi. Sadece Danica'yı kendisine daha da yaklaştırdı ve tekrar tekrar öptü.

"Başka yerlerde fazlasıyla meşguldük," diye Kimmuriel'le Rai-guy'a açıklamaya çalıştı Sharlotta Vespers. İkili, Dallabad'ın bir şekilde Memnon'un büyük savaş lordlannın casuslanyla dolup taştığını öğrenmekten hiç memnun kalmamıştı.

Kara elfler birbirine kaygılı bakışlar attı. Sharlotta her bir casusun yakalanıp öldürüldüğünde ısrar ediyordu, ama ya yanıhyorduysa? Ya bir tane casus bile kaçmayı başarmış ve Memnon'un savaş lordlarma Dallabad'daki değişimi anlatmışsa?

Ya başka bir casus da Basadoni Loncası'nm düşürülmesinin arkasındaki gerçek gücü öğrendiyse?

"Jarlaxle'ın ektiği tüm tehlikeleri hasat etme zamanı çok yakın olabilir," dedi Kimmuriel dostuna Drow lisanında.

Sharlotta kelimeleri pekala da anlamıştı, ama kelimelerin ardındaki Drow deyişinin, bir Drow evinin başka bir drow evine karşı işlediği suçlardan dolayı alınan intikamdan bahsettiğini anlamasına imkan yoktu. Kimmuriel'in sözleri amansız bir uyarıydı, Jarlaxle'ın Crenshinibon'la münasebetinin onları hangi önlemleri alırlarsa alsınlar savunmasız bıraktığını hatırlatıyordu.

Rai-guy başıyla onayladı ve çenesini eğdikten sonra diğerlerinin duyamadığı bir şeyler mırıldanmaya başladı. Aniden ileri çıkarak Sharlotta' nın önüne dikildi ve baş parmaklan birleşmiş ellerini önünde kaldırdı. Bir kelime daha söyledi ve alevler parmaklarının arasından püskürerek hazırlıksız yakalanan kadının başını adeta yuttu. Sharlotta alevleri tokatladı, odada haykırarak koşuşturdu ve sonunda yere yığılıp zeminde yuvarlanmaya başladı.

"Çok şey bilen diğerlerinin de bu yükten azat edildiğinden emin olmalıyız," dedi Rai-guy soğuk bir sesle, Sharlotta ayaklarının dibinde can verirken.

Kimmuriel meşum bir ifadeyle başını salladı, yine de hevesli bir sırıtış ince dudaklarının kenarlarını kıvırmıştı.

"Menzoberranzan'a geri giden geçidi açacağım," diye açıkladı büyücü. "Buraya karşı hiçbir sevgi beslemiyorum ve senin de bildiğin gibi artık buradan gelecek kazanç Bregan D'aerthe'nin aldığı riskleri karşılamıyor. Jarlaxle'ın mantıklı ihtiyat sınırlannı aşmasını ahmakça bulduğumdan bu geri çekilmeyi bir kayıp olarak görmüyorum."

"İyi söyledin," diye katıldı Kimmuriel. "Artık ait olduğumuz mağaralara dönebiliriz." Aşağı, Sharlotta'ya baktı ve kadının hâlâ dumanı tüten kararmış kafasını görünce bir kez daha gülümsedi.

Yoldaşına, benzer kafa yapısına sahip dostuna başını eğdi ve diğerlerini sorguya çekmeye hevesli bir şekilde odadan çıktı.

Rai-guy da odayı Basadoni Loncası'nm bodrum katma inen merdivenlere açılan, farklı bir kapıdan terk etti. Oradaki güvenli dairelerde tek başına dinlenebilirdi. Her adımında Kimmuriel'e söylediği geri çekilme sözleri zihninde tekrarlanıyordu.

Mantıklı sözler. Fazlasıyla tehlikeli olmaya başlamış bir yerde hayatta kalma sözleri.

Ama yine de... zihninin bir yerini bir çağrı, ısrarlı bir sokulma, bir yardım çağnsı işgal ediyordu.

Anlayışının ötesinde bir büyüklük vaadeden çağrı.

Rai-guy özel odasındaki rahat bir koltuğa kurulduğunda kendisine devamlı olarak Menzoberranzan'a dönmenin Bregan D'aerthe için en doğru adım olacağını, güçlü ziyneti aramak için bile olsa yüzeyde kalmanın getirdiği riskin elde edecekleri kazançtan çok daha büyük olduğunu telkin edip durdu.

Kısa süre sonra bitkin drow bir kara elfin yaşamayı umabileceği gerçek uykuya çok yakın bir hayale daldı.

Ve bu 'uykuda' Crenshinibon'un çağrısı, yardım yakarışı ve karşılığı olan muazzam güç vaadi tekrar geldi.

O beklenilen çağrı kısa zamanda yüzlerce çağnyla katlandığında daha büyük kudret ve ihtişam vaatleri Rai-guy'in zihninde yüzmeye başladı. Yalnız büyücü-rahip bu kez Calimshan çöllerinde muhteşem kristalden kuleler görmüyordu. Bu kez Menzoberranzan'daydı.

Şehrin ortasında, içten enerji ve ısıyla parıldayan, en saf opalden oluşmuş bir kuledeydi.

Rai-guy'ın ihtiyat pusulaları bu görüntüye, içinde lanet olası Triel Baenre'nin de bulunduğu, kendisine biat etmeye gelen Matron Analar geçidi görüntüsüne karşı duramadı.

Kara elfin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Düşüncelerini toplayıp sandalyesinden fırladıktan sonra hızlı hareket edip Kimmuriel'i

bulmaya, siyonisistin talimatlarını değiştirmeye gitti. Evet, Menzoberranzan'a giden geçidi açacaktı ve evet, Bregan D'aerthe'nin büyük bir kısmı eve geri dönecekti.

Ama Rai-guy'la Kimmunel'in buradaki işleri henüz bitmemişti. Kristal Parçası uygun taşıyıcıyı —ziyneti gücünün zirvesine çıkartacak ve ondan aynı oranda faydalanacak kara elf büyücü-rahibi — bulana kadar son darbeyi vuracak bir kuvvetle burada kalacaklardı.

Dallabad Vahası'nın çok altındaki karanlık bir odada Yharaskrik, Kristal Parçası'nın vaatlerini Rai-guy'ı ayartacak şekilde değiştirmedeki başarısından dolayı kendisini sessizce tebrik etti. Kimmuriel Yharaskrik'i Bregan D'aerthe'nin planlarındaki değişliklerden haberdar etmişti, ama bu değişikliği kabul ettiğini söylemiş olmasına rağmen, illithid ziynetin peşinin bırakılmasına, şimdilik razı değildi. Muazzam bir konsantrasyon ve zihin hakimiyeti sonucunda Yharaskrik ziynetin sessiz çağrısındaki gizli noktaları yakalamıştı, ama yine de çağrının kaynağını takip etmeyi başaramamıştı.

Yharaskrik'in Bregan D'aerthe'ye bir süre daha ihtiyacı vardı. İllithid, drowlar Kristal Parçası'ın tespit etme görevlerini tamamladıktan sonra Rai-guy'la kaçınılmaz bir savaşta muhtemelen karşı tarafta olacaklarının farkındaydı.

'Nasıl gerekiyorsa, öyle olsun,' diye düşündü Yharaskrik. Crenshinibon'un kusurları hakkındaki derin gerçekleri anlayabilen siyonisist Kimmuriel Oblodra, dostu bu savaşta kesinlikle yanında yer alacaktı.

BÖLÜM 21 BİR TANRININ MASKESİ

"Hemen yakında böyle bir güzellik varken neden bir çölde yaşayasın ki?" diye Entreri'ye sordu Jarlaxle.

İkili, Beyfendi Briar'ın hanmdaki felaketten sonraki günlerde hızla ilerlemiş, hatta yol üstünde buldukları büyücü kulesinin sahibinin yardımıyla hedefleri olan Yükselen Ruh'a ve rahip Cadderly've daha yakın bir yere büyü yoluyla naklolarak yollarını kilometrelerce kısaltmışlardı.

Elbette Jarlaxle'ın sonsuz gibi görünen bir altın sikke hazinesine sahip olması işlerini epey kolaylaştırmıştı.

Artık önlerinde yükselen Kartanesi Dağları'nı açıkça görebiliyorlardı. Yaz sona ermek üzereydi ve rüzgâr iyice soğumaya başlamıştı. Entreri Jarlaxle'ın manzara hakkında yaptığı yoruma katılmadan edemiyordu. Gerçi kiralık katil bir drowun böyle bir yeryüzü ortamını güzel bulmasına oldukça şaşırmıştı. Kartanesi Dağları'nm batı eteklerinde, uzun ve geniş bir vadiyi dolduran devasa ve kadim ağaçların oluşturduğu kubbeye bakıyorlardı. Hayatının çoğunu güzelliği inkâr ederek geçiren Entreri bile tepelerindeki karların gün ışığı altında muhteşem bir parıltı saçtığı yüksek ve dişli dağların görkemini inkâr edemiyordu.

"Calimport hayatımı kazandığım şehir," diye yanıtladı Entreri bir süre sonra.

Jarlaxle bu düşünceye alayla homurdanarak cevap verdi. "Bu yetenekle dünyanın her yerinde yaşayabilirsin," dedi. "Derinsu'da ya da Luskan'da, Buzyeli Vadisi'nde ve hatta burada. Kâh büyük şehirlerde, kâh küçük köylerde senin gibi güçlü bir savaşçının değerini inkâr edecek çok az kişi çıkacaktır. Kimse Artemis Entreri'yi —benim tanıdığım gibi tanımıyorlarsa— geri çevirmeyecektir."

Bu son cümle kiralık katilin kısık gözlerle bakmasına neden oldu, ama ikisi de bunun bir şaka olduğunu biliyordu —yoksa değil miydi? Öyle bile olsa Jarlaxle'ın sözlerinde Entreri'nin hakaret saymasını engelleyecek kadar çok doğruluk ve mantık payı vardı.

"Caradoon'a ve bizi Yükselen Ruh'a götürecek patikalara ulaşmak için dağın güneyinden dolaşmalıyız," diye açıkladı Entreri. "Eğer çabuk olursak birkaç gün içinde Cadderly'nin yanına varmış oluruz."

"Çabuk olalım o zaman," dedi Jarlaxle. "Ziynetten kurtulalım ve ..." Durdu ve meraklı gözlerle Entreri'ye baktı.

Ve ne?

Bu soru sorulmamış olmasına rağmen ikisinin arasında havada asılı kaldı. Dallabad'daki kristal kuleden kaçışlarından bu yana ikilinin bir hedefi ve amacı vardı —tehlikeli ziynetten kurtulmak için Yükselen Ruh'a geleceklerdi— peki ondan sonra onları ne bekliyordu? Jarlaxle Bregan D'aerthe'nin başına geçmek için tekrar

Calimport'a mı dönecekti? Entreri bu söz konusu olursa kara elf yoldaşının peşinden gitmeyeceğine karar verdi. Jarlaxle, Rai-guy ve Kimmuriel tarafından ekilmiş değişim tohumlarını bir şekilde ortadan kaldırmayı basarsa bile Entreri tekrar Drowlarm arasında olmak istemiyordu. Her adımını sözde müttefiklerinin çoğunun aslında onun ölümünü yeğleyeceği bilgisiyle atmak istemiyordu.

Nereye giderlerdi? Birlikte mi, ayrı ayrı mı? İkisi de bu soru üstünde kafa yormakla meşguldü ki, güçle yankılanan, kuvvetli, ama melodik bir ses otlağı aşıp ikiliye geldi.

"Durun ve teslim olun!" dedi ses.

Entreri'yle Jarlaxle birlikte başlarını kaldırdığında tek bir siluet, güzel ve zarif bir elf dişisi gördüler. Yanında iyi dövülmüş bir kılıçla onlara doğru açıkça yaklaşıyordu.

"Teslim olmak mı?" diye mırıldandı Jarlaxle. "Herkes bizden teslim olmamızı istemek zorunda mı? Durun da ne demek oluyor? Zaten hareket etmiyorduk ki!"

Entreri onu pek dinlemiyor, etrafındaki ağaçlara odaklanmaya çalışıyordu. Elf kızının yürüyüşü ona çok şey anlatıyordu ve kiralık katil ağaç dalları arasında kendilerine nişan almış elf okçuları tespit edince şüpheleri onaylanmış oldu.

"Yalnız değil," diye Jarlaxle'a fısıldadı kiralık katil, yine de konuşurken yaklaşan savaşçıyı karşılamak için yüzüne yerleştirdiği tebessümü korumaya çalıştı.

"Elfler hiç yalnız gezmezler," diye sessizce karşılık verdi Jarlaxle. "Özellikle drow karşılamaya giderken."

Bu basit gerçekle yüzleşen Entreri gülümsemesini daha fazla koruyamadı. Her an üstlerine ok yağmaya başlayabilirdi.

"Selamlar!" diye bağırdı Jarlaxle ve şapkasını çıkartıp ırkını iyice ortaya koymak için eğildi.

Entreri elf kızının bu mesafeden bile —hâlâ aralarında yaklaşık otuz metre vardı— Jarlaxle'ın devasa şapkayı çıkartmasından sonra drow olduğunu anlayıp çekindiğini ve yavaşladığını görebiliyordu.

Elf yüzündeki kusursuz dinginlik ve kararlılık ifadesini koruyarak biraz daha ilerledi. O an Entreri bunun tesadüfi bir karşılaşma

olmadığını anladı. Bir an düşüncelerini uzaklaştırıp Crenshinibon'un sessiz çağrısını dinlemeye, Kristal Parçası'nm Entreri'den kurtulmak için yeni rakipler getirip getirmediğini tespit etmeye çalıştı.

Olağandışı hiçbir şey hissetmedi, ziynetle bu elf arasında hiçbir bağlantı yoktu.

"Etrafınızda tam yüz savaşçı bulunuyor," dedi elf kızı, ikiliden yaklaşık yirmi metre ötede durduğunda. "Hiçbir şeyi senin o küçücük drow kalbini oklarıyla paramparça etmekten çok isteyemezler, ama buraya onun için gelmedik —tabii bunu siz istemezseniz."

"Bu çok saçma!" dedi Jarlaxle, hayli heyecanlı bir şekilde. "Neden böyle bir şey arzu edeyim ki, elf dostum? Ben Buzyeli Vadisi'nden Drizzt Do'Urden, bir kolcuyum ve kalbim seninkinden o kadar da faklı değil inan ki."

Elfin dudakları bir tebessümle kıvrıldı.

"Sanırım seni tanımıyor, dostum," dedi Entreri.

"Shilmista Ormanı'ndan Shayleigh Drizzt Do'Urden'i tanıyor," diye ikisini de temin etti Shayleigh. "Aynı zamanda Bregan D'aerthe'den Jarlaxle'ı ve kiralık katillerin en aşağılıklarından

Artemis Entreri'yi de tanıyor."

Bu son cümle ikilinin birkaç kez göz kırpıştırmasına neden oldu. "Ona Kristal Parçası söylemiş olmalı," diye dostuna fısıldadı Jarlaxle.

Entreri bunu inkâr etmemesine karşın inanmıyordu. Gözlerini kapatıp ziynetle elf arasında bir bağlantı bulmayı tekrar tekrar denedi, ama bir şey bulamadı. Bağlantı yoktu.

Ama bunu başka nasıl bilebilirdi ki?

"Peki şu Shilmista Ormanı'ndan Shayleigh siz mi oluyorsunuz?" diye nazikçe sordu Jarlaxle. "Yoksa başkası adma mı konuşuyorsunuz?" "Shayleigh benim," diye ilan etti elf. "Ben ve etrafınızdaki ağaçlarda toplanmış dostlarım sizi bulmak için gönderildik, Bregan D'aerthe'den Jarlaxle. Bizim için çok önemli olan bir şey taşıyorsunuz."

"Aradığınız şey bende yok," dedi drow, aklı karışmış gibi görünmeye çalışıyordu ve gerçeklerin bu maskeyle örtüşmesine memnundu.

"Kristal Parçası Jarlaxle ve Artemis Entreri'nin himayesi altında," diye kuşkusuzca belirtti Shayleigh. "Hanginizin taşıdığının bir önemi yok."

"Hızla hücuma geçecekler," diye Entreri'ye fısıldadı drow. "Ziynet onların aklım çeliyor. Korkarım bu kez barış görüşmesi olmayacak."

Entreri hiç de bu düşüncede değildi. Kristal Parçası Shayleigh'ye ya da herhangi bir elfe seslenmiyordu. Öyle olsaydı bile, çağrı kesinlikle geri çevrilirdi.

Derken kiralık katil Jarlaxle'ın belli belirsiz hareketler yapmaya başladığını fark etti —bir büyüyü oluşturacak hareketler— ve bir elini kara elf dostunun omzuna koyarak onu durdurdu.

"Bahsettiğiniz şey gerçekten bizde," dedi Entreri, Jarlaxle'ın bir adım önüne çıkarak. Sadece önsezileriyle hareket ediyordu. "Onu Yükselen Ruh'a, Cadderly'ye götürüyoruz."

"Ne amaçla?" diye sordu Shayleigh.

"Dünyayı ziynetten kurtarsın diye," diye açıkça cevapladı Entreri. "Drizzt Do'Urden'i tanıdığınızı söylediniz. Eğer bu doğruysa ve eğer Yükselen Ruh'tan Cadderly'yi tanıyorsanız —ki tanıdığınıza eminim — o zaman muhtemelen Drizzt'in de bu ziyneti Cadderly'ye getirmekte olduğunu biliyorsunuzdur."

"Ziynet Cadderly kılığmdaki bir kara elf tarafından ondan çalmana kadar getirmeye çalışıyordu," dedi Shayleigh kararlı bir ses tonuyla. Aslında bu, Cadderly'nin ikilinin ziyneti ele geçirme öyküsünün nerdeyse tamamıydı.

"Bazı şeylerin sıradan bir gözlemcinin anlayamayacağı nedenleri vardır," diye araya girdi Jarlaxle. "Kristal Parçası'nın bizde olduğundan ve ziyneti, dünyayı Crenshinibon adlı illetten kurtarması için Yükselen Ruh'taki Cadderly'ye götürdüğümüzden emin olabilirsiniz."

Shayleigh ağaçlara doğru elini salladı ve yoldaşları saklandıkları gölgeleri birer birer terk etti. Etrafları hünerli ellerden çıkmış yaylar, muhteşem kılıçlar ve parıldayan esnek zırhlarla donatılmış düzinelerce sert suratlı elf savaşçıyla sarılmıştı.

"Sizi Yükselen Ruh'a götürme talimatı aldım," diye açıkladı Shayleigh. "Sizi ölü mü diri istedikleri pek açık değildi. Hızlı ve sessizce yürüyün, saldırganlık belirtecek herhangi bir hareketten sakının, belki katedralin büyük kapılarını görecek kadar uzun yaşarsınız, ki sizi temin ederim bu yapmanızı umduğum şey değil."

Konuştuktan sonra döndü ve yürümeye başladı. Geri kalan elfler yaylan elinde, okları öldürmek için doğrultulmuş bir şekilde kara elfin ve kiralık katil dostunun etrafını çevirdi.

"Şimdiye kadar beklediğimden iyi gitti," dedi Jarlaxle alaylı bir sesle.

"Sen ebedi bir iyimsersin o zaman," diye aynı ses tonuyla karşılık verdi Entreri. Etraflarındaki elf halkasında bir zayıflık bulabilmek için çevresine göz gezdirdi, ama baktığı her elf yüzünde çabuk, kaçınılmaz bir ölümden başka bir şey göremedi.

Jarlaxle da bunu dostundan çok daha açık bir biçimde görmüştü. "Yakalandık," diye belirtti.

"Eğer Drizzt Do'Urden'le karşılaşmamızın tüm detaylarını biliyor olsalardı..." dedi Entreri uğursuzca ve cümlenin havada kalmasına, izin verdi.

Jarlaxle çarpık gülümsemesini Entreri başını çevirinceye kadar tuttu, o karşılaşmanın arkasındaki gerçeği asla açıklamak zorunda kalmamayı diliyordu. Entreri'ye Drizzt'in hâlâ hayatta olduğunu söylemek istemiyordu. Jarlaxle, Entreri'nin yıkıcı Drizzt takıntısını aşmış olduğuna inanmasına karşın, eğer bir şekilde gerçeği öğrenirse tekrar hünerli drowun peşine düşeceğinden neredeyse emindi.

Jarlaxle etrafındaki çok sayıda amansız yüze göz gezdirince şu anda zaten yeteri kadar sorunu olduğuna kanaat getirdi.

Yükselen Ruh'taki toplantı devam ederken, Jarlaxle kendisinin ve yoldaşının kendilerini yüz kızgın elf muhafızı eşliğinde getiren birine asla güvenemeyeceklerini söyledikten sonra, Cadderly buna drowlar ve yüzey elfleri arasındaki duygu çatışmasına hırçınca işaret ederek karşılık verdi.

"Ama bunun bizimle ilgili olmadığını kendin söyledin," diye mantık yürüttü Jarlaxle. Başını Entreri'ye çevirdi, ama kiralık katil hiç

yardımcı olmuyordu, hatta hiçbir şey yapmıyordu.

Buraya vardıklarından beri Entreri tek kelime etmemişti, toplantıda Cadderly'nin ardından gelen kişi —Danica adında, kendinden emin görünen kadın— de öyle. Aslında kadın da Entreri de aynı kumaştan yapılmış ve bu durumdan nefret ediyor gibi görünüyorlardı. Bütün zaman boyunca aralarında kişisel bir kan davası varmış gibi birbirlerine öfkeyle bakmışlardı.

"Son derece doğru," diye sonunda kabul etti Cadderly. "Başka bir durumda sana sorulacak bir sürü sorum olurdu, Menzoberranzan'dan Jarlaxle ve inan bu soruların çoğu şu anki hareketlerini övmekten çok uzak olurdu."

"Beni yargılayacak mısın?" diye sordu kara elf homurdanarak. "Şimdiki mevkiin de bu mu, Yargıç Cadderly?"

Rahibin arkasındaki cücelerden bariz bir biçimde daha ciddi olan sarı sakallı cüce homurdandı ve rahatsızca yerinde kıpırdandı. Yeşil sakallı kardeşi ise saf ve aptal sırıtışına devam etti.

Jarlaxle'ın her zaman yalanların altındaki doğruluk kademelerini arayan düşünce tarzına göre bu sırıtış, yeşil sakallıyı daha tehlikeli olan cüce yapıyordu.

Cadderly gözünü kırpmadan Jarlaxle'a bakıyordu. "Hepimiz yaptıklarımızın hesabını vermeliyiz," dedi rahip.

"Ama kime?" diye karşı çıktı drow. "Benim yaşamış olduğum hayatı anladığına inanmaya başladığını mı sanıyorsun, yargıç rahip? Menzoberranzan'ın karanlığında sen nasıl yaşardın, merak ediyorum."

Daha devam etmeye niyetliydi, ama Entreri'yle Danica önceden kararlaştırmış gibi bağırarak sessizliklerini bozdular, "Yeter!"

"Ooo," diye mırıldandı yeşil sakallı cüce, oda mutlak sessizliğe büründüğünde. Entreri'yle Danica da sözlerindeki uyum karşısında diğerleri kadar şaşkındı. Birbirlerine sert bakışlar atarken savaşın eşiğinde gibiydiler.

"Şu işi sonuca bağlayalım," dedi Cadderly. "Kristal Parçası'nı verin ve yolunuza gidin. Geçmişiniz sadece size musallat olsun, ben de sadece gelecekte yapacaklarınızla ilgileneyim. Yükselen Ruh'un

yakınlarında kaldığınız süre boyunca, bilin ki benim sınırlanmdasımz ve her hareketinizden sorumlusunuz. Gözüm üstünüzde olacak"

"Bu bilgi karşısında iliklerime kadar ürperiyorum," dedi Entreri, Jarlaxle benzer, ama daha nazik bir cevap veremeden. "Ne yazık ki, birlikte geçireceğimiz zaman daha yeni başladı. Sefil ziyneti yok etmeniz için size ihtiyacım var ve ziyneti taşıdığım için de sizin bana ihtiyacınız var."

"Onu bize ver," dedi Danica, soğuk gözlerini adama dikmişti. Entreri zorla gülümsedi, "Hayır."

"Onu yok etmeye yemin ettim," diye münakaşa etti Cadderly.

"Bunu diyen çok kişi duydum," diye yanıtladı Entreri.

"Şimdiye kadar ziynetin çağrısını göz ardı etmeyi başaran tek kişi benim ve bu yüzden yok edilene kadar ziynet benimle kalacak." Bununla birlikte tutsak Kristal Parçası'ndan daha önce hiç duymadığı güçte bir yakarış, tehdit ve katıksız hiddet karışımı yayıldı.

Danica adamın iddiasını son derece mantıksız bularak dudak büktü, ama Cadderly onu dizginledi.

"Böyle bir kahramanlık yapmana ihtiyaç yok," diye Entreri'yi temin etti rahip. "Bunu yapmana gerek yok."

"Var," diye yanıtladı Entreri, lakin Jarlaxle'a baktığında sanki Drow yoldaşı Cadderly'nin tarafını tutuyormuş gibi geldi.

Entreri onun bakış açısını çok iyi anlıyordu. Peşlerinde kudretli düşmanlar vardı ve Kristal Parçası kendisi de korkunç bir savaş olmadan yok edilemeyecekti. Yine de Entreri'nin içinden bir ses bunu sonuna kadar takip etmesi gerektiğini söylüyordu. Ziynete karşı nefreti çok derindi. Bu akıl çelen, kahrolası şeyin tamamen yok olduğunu görmeliydi. Duygularının neden bu kadar kuvvetli olduğunu bilmiyordu, ama nefes aldığı sürece ziyneti Cadderly'ye, Danica'ya, Rai-guy'a, Kimmuriel'e, yani kimseye vermeyecekti. "Bu işi bitireceğim," diye belirtti Cadderly.

"Öyle diyorsun," diye alayla cevapladı kiralık katil bir an bile tereddüt etmeden.

"Ben bir Deneir rahibiyim," diye itiraz edecek oldu Cadderly.

"Ben sözde iyilik meleği rahipleri en güvenilmez yaratıklardan sayarım," diye duygusuzca sözünü kesti Entreri. "Dünyadaki en büyük iki yüzlü ve yalancılar olarak benim sıralamamda troglodyte ve yeşil balçıktan hemen sonra geliyorlar."

"Dostum, lütfen duygularını yumuşatmaya çalışma," dedi Jarlaxle alayla.

"Ben hep o şerefin kiralık katillere, canilere ve hırsızlara ait olduğunu sanırdım," diye belirtti Danica, ses tonu ve yüz ifadesi Artemis Entreri'ye karşı duyduğu nefreti açıkça ortaya koyuyordu. "Sevgili kızım, Artemis Entreri bir hırsız değil ki," diye gülümsedi Jarlaxle, tırmanmaya başlayan gerginliği patlamadan — ve yoldaşıyla birlikte kendilerini bu odanın içindekilerin ve dışındaki, az önce katedrale varan olağandışı tipleri hafif bir kaygıyla tartışan bir yığın rahip ve elfin karşısında bulmadan— önce biraz dağıtabilmeyi umarak.

Cadderly bir elini Danica'ınn koluna koyarak onu yatıştırdıktan sonra derin bir nefes aldı ve yeniden konuşmaya başladı.

Entreri yeniden sözünü kesti. "Ne derseniz deyin gerçek şu ki, Kristal Parçası bende ve ben bunu deneyen herkesin aksine ziynetin çağrısını kontrolüm altında tutacak iradeyi gösterdim.

"Eğer onu benden almak istiyorsanız," diye devam etti Entreri, "denemekte serbestsiniz, ama bilin ki bu hiç kolay olmayacak — ve gerekirse ziynetin gücünü bile size karşı kullanabilirim. Ben ziynetin yok olmasını istiyorum ve —söylediğinize göre— siz de bunu istiyorsunuz. Bu yüzden bunu birlikte yapacağız."

Cadderly uzun süre düşündü, birkaç kez Danica'ya, bir kez de Jarlaxle'a göz gezdirdi. îkisi de ona hiçbir cevap sunmamışlı.

Sonunda omuz silken rahip gözünü tekrar Entreri'ye dikti.

"Nasıl istersen öyle olsun," diye kabul ettiğini bildirdi. "Ziynet büyülü karanlıkla sarıldıktan sonra kadim ve muazzam bir kırmızı ejderhanın nefesine maruz bırakılmalı."

Jarlaxle başıyla onaylıyordu ki kara gözleri genişleyerek durdu. "Ziyneti ona ver," dedi yoldaşına.

Artemis Entreri, herhangi bir boyda ya da yaşta bir ejderhayla karşılaşmaya gönüllü olmamasına rağmen Crenshinibon'un tüm gücüyle bir kez daha serbest kalması fikri onu korkutuyordu. Artık onu nasıl yok edeceğini biliyordu —hepsi biliyordu— ve Kristal Parçası, hizmetkârı olmadıkları sürece yaşamalarına asla izin vermezdi.

Artemis Entreri'nin en nefret ettiği ihtimal de buydu.

Jarlaxle, Drizzt Do'Urden'in de ziyneti kullanmayacak iradeyi göstermiş olduğundan bahsetmeyi düşündü, ama sözü drow kolcuya getirmeyi istemeyerek bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Cadderly'nin duruma hakimiyetini göz önünde bulundurunca Jarlaxle rahibin, Drizzt'le yapılan karşılaşmanın ardındaki gerçeği bildiğini fark etti. Jarlaxle Entreri'nin güçlü düşmanının hayatta olduğunu öğrenmesini istemiyordu —en azından önünde bir yığın işin olduğu şu anda.

Jarlaxle her şeyi, tüm gerçeği bir anda ağzından kaçırmayı, bunun Entreri'nin bu işten vazgeçmesini ve ziyneti verip

Jarlaxle'la birlikte daha önemli bir işe —bir drow kolcuyu arama işine— atılmalarını kolaylaştıracağını düşündü.

Jarlaxle bu fikri de geri attı ve ilham kaynağının gizli telepatik dalavereler çeviren tutsak ziynet olduğunu fark edince gülümsedi.

"Akıllıca," diye mırıldandı ve tüm gözler ona dönünce sadece gülümsedi.

Kısa zaman sonra, Cadderly ile dostları rahibin bildiği bir ejderhanın inine doğru yapılacak yolculuk için hazırlanmaya koyulduklarında Jarlaxle ile Entreri de muhteşem Yükselen Ruh'un etrafında, her hareketlerini izleyen birilerinin olduğu bilinciyle dolaşıyorlardı.

"Yadsınamaz bir güzellik, öyle değil mi?" diye sordu Jarlaxle, geriye dönüp yüksek minareleri, uçan payandaları ve muazzam, renkli pencereleriyle yükselen katedrale bakarken.

"Bir tanrının maskesi," diye karşılık verdi Entreri huysuzca.

"Maskesi mi, yüzü mü?" diye sordu her zaman şaşırtıcı olmayı başaran Jarlaxle.

Entreri yoldaşına sert bir bakış attıktan sonra dönüp katedrale baktı. "Maskesi," dedi, "hatta belki de diğerlerinin üstüne yükselmek isteyip de bunu başaracak yeteneğe sahip olmayanların yarattığı illüzyonu."

Jarlaxle ona meraklı gözlerle baktı.

"Kılıcının veya düşüncelerinin altında olan bir adam bile kendisini yüceltebilir," diye kısaca açıkladı Entreri, "tabii eğer bir tanrının ya da başka bir şeyin kendi adına konuştuğu inancını bir yayabilirse. Bu dünyadaki en büyük aldatmacadır ve krallarla lordlar bağış isteyip duran bu yalancıları bağrına basarken Calimport sokaklanndaki önemsiz hırsızlar başkasının kesesini almak için tatlı dilli yalanlar söylediğinde dilini kaybeder."

Bu cümle, Jarlaxle'ın anlaşılmaz Artemis Entreri'nin ağzından söküp almayı başarabildiği en dokunaklı, bu adamın gerçekte kim olduğunu en iyi açık eden sözler topluluğuydu.

O ana kadar Jarlaxle, Entreri, Cadderly ve Cadderly kimi yanında getirecekse onlar ejderhayla karşılaşıp ziyneti yok etmeye çalışırken arkada beklemenin bir yolunu aramaktaydı.

Şimdi, önündeki konuyla alakasız bile olsa, Artemis Entreri'nin kalbindekini gördükten sonra Jarlaxle kiralık katilin yanında olması gerektiğini anladı.

BÖLÜM 22 GÖRMESİNİ BİLENE

Muazzam yaratık dinlenmeye çekilmişti, ama ejderha pineklerken bile korkunç ve hiddetli görünümünden bir şey kaybetmiyordu. Kedi gibi kıvrılmış yatarken uzun kuyruğu başının olduğu yere kadar uzanıyor, devasa, pullu gövdesini büyük bir dalga gibi yükselip alçaltan nefesi burun deliklerinden gri dumanlar halinde çıkarken gümbürtülü horultusu taştan mağarayı titretiyordu. Taşlı odada ejderhanın, sanki içi her an patlayabilecek enerji ve vahşi ateşle doluymuş gibi görünen, altınımsı kırmızı parıltısından başka ışık yoktu.

Uzgörü aynasının diğer tarafında, altı aykırı yoldaş —Cadderly, Danica, Ivan, Pikel, Entreri ve Jarlaxle— ejderhayı hayranlık ve dehşet arası bir duyguyla izliyordu.

"Shayleigh ve okçularından da faydalanabiliriz," diye önerdi Danica, ama doğal olarak bu mümkün değildi, çünkü elfler amacı ne olursa olsun bir kara elfle işbirliği yapmayı reddetmiş ve ormandaki yurtları Shilmista'ya geri dönmüşlerdi.

"Kral Elbereth'in bütün ordusundan da faydalanabiliriz," diye ekledi Cadderly.

"Ooo," dedi gözlerini, en azından yaşlı Fyrentennimar kadar heybetli ve korkunç görünen kadim ejderhaya büyülenmişçesine dikmiş olan Pikel.

"İşte ejderha," dedi Cadderly, Entreri'ye dönerek. "Hâlâ bana eşlik etmeye kararlı mısın?" Nitekim sorusu Artemis Entreri'nin gözlerindeki hevesli parıltıyı gördükten sonra hafif sönerek sonlanmıştı.

Kiralık katil elini cebine attı ve Kristal Parçası'ın ortaya çıkarttı.

"Kıyametine şahit ol," diye ziynete fısıldadı. Kristalin umutsuzca ve son gücüyle çağrı yaptığını hissetti —bu titreşimleri Cadderly de hissetmişti. Ziynet kollarını önce Jarlaxle'a uzattı ve fırsatçı drow gerçekten ona doğru hamle yapmaya başlıyordu ki, kendisine hakim olmayı başardı.

"Onu yerine geri koy," sertçe fısıldadı Danica, gözlerini parlayan yeşil ziynetten kımıldanmaya başlayan yaratığa çevirirken. "Ejderhayı uyandıracaksın!"

"Tatlım, kızgın nefesi uyuyan bir ejderhadan mı almiyı umuyorsun?" diye ona hatırlattı Jarlaxle ve Danica hışımla dönerek öfkeli gözlerini drowa dikti.

Kristal Parçası 'nın çağrısını açıkça duyan ve ne yapmak istediğini anlayan Entreri kadının görüşünü mantıklı buldu, sonuçta ejderhayı tabii ki uyandıracaklardı, ama yaratık bunun nedenini bilmese çok daha iyi olurdu. Entreri ziynete son bir bakış atıp kendini beğenmişçe sırıttıktan sonra cebine geri koydu ve Cadderly'ye uzgörü aynasını kaldırmasını söyledi.

"Ne zaman yola çıkıyoruz?" diye Cadderly'ye sordu kiralık katil ve ses tonu, muazzam ejderhanın görüntüsü karşısında en ufak bir sarsıntı yaşamadığı ve habis ziyneti yok etmek için gerçekten

sabırsızlandığı konusunda şüpheye yer bırakmayacak kadar berraktı.

"Uygun büyüleri hazırlamam gerekiyor," diye yanıtladı Cadderly. "Fazla uzun sürmez."

Rahip, Danica ve dostlarına diğer iki istenmeyen misafire eşlik etmelerini işaret ettikten sonra yalnız kaldığında, sadece geçici olarak kaldırdığı görüntüyü uzgörü aynasına geri çağırdı. Ejderhanın mağarası tekrar göz önüne geldiğinde Cadderly kendisine karanlıkta görmesini sağlayan bir büyü daha yaptı ve uzgörü aynasının dolaşan gözünü büyük, karışık mağarada gezdirmeye başladı.

Zeminde birçok geniş çaplı çatlak olduğunu fark etti ve bunlardan bir tanesini takip ettiğinde uyuyan ejderhanın altında bir odalar ve tüneller labirenti bulunduğunu öğrendi. Üstelik Cadderly'nin ejderha ininin sağlamlığı ve güvenliği konusunda derin şüpheleri vardı.

Hephaestus diye bilinen bu muazzam yaratığın evine ziyarette yanında götüreceği büyülerini seçerken bu konuyu da göz önünde bulundurmayı unutmasa iyi ederdi.

Gözleri kapalı, derin konsantrasyonda olan Rai-guy, Crenshinibon'un çağnlannm tüm benliğini doldurmasına izin verdi. Çağrılarda hiddet ve keder parlamaları, yardım yakanşlan ve nihai kudret vaatleri vardı.

Farklı şeyler de görüyordu, özellikle kıvnlıp uyuyan heybetli bir kırmızı bir ejderha vardı ve bir kelime, bir isim duyuyordu: Hephaestus.

Rai-guy hızla harekete geçmesi gerektiğini biliyordu. Basadoni Loncası'nm aşağılanndaki özel odasında arkasına yaslandı ve tüm kalbiyle Leydi Lolth'a dua etti —dualarında Kristal Parçası'ndan ve ziynetin ona dünyayı görkemli bir kaosa boğma imkanı sunacağından bahsediyordu.

Rai-guy saatlerce yalnız başına oturup dua etti ve kapısını çalan herkesi —Berg'inyon ve Kimmuriel dahil— sert ve kati bir yanıtla geri çevirdi.

Derken, Örümcek Kraliçe'nin, ya da en azından onun hizmetkârlarından birinin dikkatini çektiğine inandığı bir anda, büyücü bir dış boyut kapısı açacak kudretli bir büyü yapmaya başladı.

Bu tarz büyülerde âdet olduğu üzere Rai-guy, istenmeyen ya da fazla güçlü dış düzlem sakinlerini geçidinden uzak tutmak için önlemler almak zoruna kaldı. Şüpheleri doğru çıkmıştı, boyut kapısından geçerek özel dairesine gelen yaratık bir yochloldu. Lolth'un hizmetkân olan bu yaratıklar daha çok yan erimiş muma benziyordu ve Örümcek Kraliçe'ninkilerden bile uzun uzantılan vardı.

Aniden ziynetten bahsederek hata yapmış olmaktan korkmaya başlayan Rai-guy nefesini tuttu. Acaba Lolth ziyneti kendisine isteyebilir ve onu temin etmesi için Rai-guy'ı görevlendirebilir miydi?

"Hanım'a yardım çağrısında bulundun," dedi yochlol. Hem sulu, hem de gırtlaktan çıkan çift tonlu sesi tüyler ürperticiydi.

"Menzoberranzan'a dönmek istiyorum," diye itiraf etti Rai-guy, "ama bunu şu anda yapamam. Bir kaos aygıtı yok edilmek üzere... "

"Leydi Lolth Crenshinibon adlı ziyneti biliyor, Teyachumet Evi'nden Rai-guy," diye yanıtladı yochlol ve yaratığın ona bahşettiği unvan drow büyücü-rahibi şaşırttı.

Gerçekten Teyachumet Evi'nin oğlu sayılırdı —ama Ched Nasad'ın bu evi yüz yıldan uzun zaman önce yok edilmişti. Drow bunu Lolth ve hizmetkârlarının belleklerinin ne kadar engin olduğunun bir göstergesi saydı.

Belki de ziyneti Lolth'un kudretli rahibelerinin şehrinde nasıl kullanacağı konusunda bir uyarı.

Rai-guy'ın Menzoberranzan'da hakimiyet hayalleri o anda orada eriyip gitti.

"Bu nesneyi nerede ele geçireceksin?" diye sordu hizmetkâr.

Düşünceleri o an için başka yerde olan Rai-guy bir anlığına kekeledi. "Hephaestus'un ininden... bir kırmızı ejderha," diyebildi. "Nerede olduğunu bilmiyorum..."

"Sorunun cevabı verilecek," diye taahhüt etti hizmetkâr.

Yochlol arkasını dönüp Rai-guy'ın geçidinden geçti ve ardından boyut kapısı drow büyücü bir şey yapmadığı halde anında kapandı.

Rai-guy korkuyla Lolth'un bizzat bu mübadeleyi seyredip seyretmemiş olduğunu merak etti. Menzoberranzan'la ilgili planlarının abesle iştigalini bir kez daha anladı. Kristal Parçası

gerçekten, belki de Matron Analar'ın arasındaki güç merdivenlerinde Rai-guy'a yer açabilecek kadar kudretliydi, ama yochlol tam adını söylerken sesindeki bir şey Rai-guy'a aynı oranda dikkatli olması gerektiğini hatırlatmıştı. Leydi Lolth Menzoberranzan'ın güç dengelerinde böyle bir değişikliğe izin vermezdi.

Kısacık bir an için Rai-guy Kristal Parçası'ın geri alma planlarından vazgeçmeyi, kalan müttefikler ve ganimetlerle, dostu Kimmunel'le birlikte Bregan D'aerthe'nin iki lideri olarak Menzoberranzan'a dönmeyi düşündü.

Bu sadece kısacık bir an olarak kaldı, çünkü Kristal Parçası'ınn çağrısı hızla düşüncelerine akıp zihnini güç ve görkem vaatleriyle ve Rai-guy'a yüzey dünyasının düşündüğü kadar nahoş bir yer olmadığı telkinleriyle doldurdu. Emrinde Crenshinibon'la kara elf, Jarlaxle'ın planlarını uygun diyarlarda —meselâ goblinlerle dolu, dağlık bir bölgede— devam ettirebilir ve hizmetkarlarıyla kölelerinden oluşan muhteşem ve ebediyete kadar sadık olan bir ordu kurabilirdi.

Drow büyücü zarif, kara parmaklarını birbirlerine sürterek tedirgin bir şekilde yochlolun vaat ettiği cevabı beklemeye başladı.

"Bu güzelliği inkâr edemezsin," dedi Jarlaxle, Entreri'yle bir kez daha katedralin dışında oturmuş, yolculuk öncesi son dinlenmelerini yaparken. İkisi de birçok gözleme noktasından birçok tedirgin gözün üstlerine odaklanmış olduğundan haberdardı.

"Kuruluş amacının ta kendisi bu güzelliğe ters düşüyor," diye yanıt verdi Entreri, ses tonundan bu konuşmayı bir kez daha tekrarlamak istemediği anlaşılıyordu.

Jarlaxle, dış görünüşüne dikkatle bakmanın Artemis Entreri'nin oldukça karanlık olduğu anlaşılan geçmişini ortaya koyacağını umarcasma adamı yakından incelemeye koyuldu. Entreri'nin "ikiyüzlü" rahiplerden hoşlanmaması drowu şaşırtmamıştı. Hatta çoğu noktada ona katılıyordu. Kara elf dünyaya geleli çok uzun zaman olmuştu, sık sık Menzoberranzan dışına yolculuk etmişti —ayrıca neredeyse kara şehre giren çıkan herkesin hareketlerinden haberdardı— ve Toril'in birçok dini tarikatını sözde rahiplerinin ikiyüzlülüğünü anlayabilecek kadar iyi tanıyordu. Artemis Entreri'de bundan çok daha derin, çok daha kişisel bir şey vardı. Durum muhtemelen Entreri'nin geçmişinde derin bir iz bırakan, rahiplerin de

bir şekilde dahil olduğu bir olaydan ileri geliyordu. Belki bir suçtan yanlış yere yargılanmış ve yeryüzünün ufak toplumlarında gardiyan görevi gören bir rahip tarafından işkenceye uğramıştı. Belki bir kez aşkı tatmıştı, ama o kadın kiralık katilden bir rahip tarafından çalınmış ya da öldürülmüştü.

Ne olursa olsun Jarlaxle, kiralık katil muhteşem —her şeye rağmen muhteşem— Yükselen Ruh'a bakarken Entreri'nin kara gözlerindeki nefreti açıkça görebiliyordu. Karanlıkaltı'nın bir sakini olan Jarlaxle için bile bu yer adını hak ediyordu, drow ne zaman başını kaldırıp yüksek kulelere baksa, ruhunun yükseldiğini, benliğinin aydınlanıp hafiflediğini hissediyordu.

Görünüşe bakılırsa durum yoldaşı için pek de öyle değildi ve Jarlaxle'a çözmesi için bir Artemis Entreri gizemi daha çıkmıştı.

Bu adamı gerçekten ilgi çekici bulmaya başlamıştı.

"Ziynet yok edildikten sonra nereye gideceksin?" diye beklenmedik bir şekilde sordu Entreri.

Jarlaxle hem soruyu hazmetmek, hem de cevabını düşünmek için durmak zorunda kaldı —ve aslında verecek bir cevabı yoktu. "Eğer ziyneti yok edebilirsek," diye düzeltti. "Daha önce hiç kırmızı bir ejderhayla münasebetin olmuş muydu, dostum?"

"Cadderly'nin olmuş ve eminim senin de olmuştur," diye yanıtladı Entreri.

"Sadece bir kere ve gerçekten öyle bir yaratıkla bir kez daha karşılaşmak istemezdim," dedi Jarlaxle. "Bir kırmızı ejderhayla belli bir seviyenin ötesinde tartışamazsın, çünkü onların kişisel kazanç için belli hedefleri yoktur. Görürler, yok ederler ve geriye kalanları alırlar. Gerçekten basit bir yaşam tarzı, ama onları tehlikeli yapan da bu zaten."

"O zaman onun Kristal Parçası'ın görmesine ve yok etmesine izin verelim," dedi Entreri ve sözleri duyan Crenshinibon'un ıstırap içinde haykırdığım hissetti.

"Neden?" diye aniden sordu Jarlaxle ve Entreri her zaman fırsatçı olan dostunun sessiz çağrıyı duyduğunu fark etmekte gecikmedi.

"Neden mi?" diye tekrarladı kiralık katil, Jarlaxle'la yüz yüze gelmek için dönerek.

"Belki de planlama yaparken aceleci davrandık," diye açıkladı Jarlaxle. "Artık Kristal Parçası'ın nasıl yok edebileceğimizi biliyoruz —bunu ziyneti sürekli olarak isteğimize göre hareket etmek zorunda bırakmak için kullanabiliriz."

Entreri gülmeye başladı.

"Sözlerimde doğruluk ve kurduğum mantıkta bizim için kazanç var," diye üsteledi Jarlaxle. "Crenshinibon şüphesiz beni idare etmeye başladı, ama sen ziynetle ilişkinizde gerçek üstün taraf olduğunu kanıtladığına göre neden onu yok etmek için bu kadar acele ediyoruz? Neden senin ziyneti kendi çıkarların için belli bir raddeye kadar kullanıp kullanamayacağını görmüyoruz?"

"Çünkü eğer ziyneti yok edebileceğine tüm kalbinle inanıyorsan ve Kristal Parçası da bunu biliyorsa, belki de onu yok etmeye gerek kalmaz," diye dostuyla oynamaya başladı Entreri. "Kesinlikle!" dedi son derece heyecanlanmış olan kara elf.

"Çünkü eğer kristal kuleyi yok edebileceğini biliyorsan, sonunda kendini iki kuleyle karşı karşıya bulmanın hiçbir yolu yoktur," diye alaycı bir sesle yanıtladı Entreri ve Jarlaxle'ın kara yüzündeki hevesli sırıtış göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu. "Ziynet yine yapacağını yaptı," dedi Drow tatsızca.

"Oltaya yine aynı yemi koydu ve Jarlaxle balığı yemi bu kez daha da hevesle yuttu," diye karşılık verdi kiralık katil.

"Diyorum ki, katedral çok güzelmiş," diye başını kaldırıp konuyu değiştirmeye çalıştı Jarlaxle.

Entreri kahkaha atmaya başladı.

'O zaman onu oyala, dedi Yharaskrik Kimmuriel'e. Drow siyonisist, Jarlaxle, Entreri ve rahip Cadderly'yi kırmızı ejderha Hephaestus'un ininde durdurma planını illithide anlatmıştı.

'Rai-guy açık savaştan aşağı hiçbir şey için niyetinden vazgeçmeyecektir,' diye açıkladı Kimmuriel. ' Kristal Parçası 'nı ne pahasına olursa olsun alacaktır'

' Çünkü Kristal Parçası ona öyle emrediyor? diye cevap verdi Yharaskrik.

' Yine de kendisini, en azından kısmen, ziynetin kıskacından kurtarmış görünüyor,' diye münakaşa etti Kimmuriel. "Drow askerlerimizin büyük bir bölümünü Menzoberranzan'a gönderdi ve burada, yüzeydeki yatırımlarımızı sistemli olarak elden çıkarttı.'

'Haklı olabilirsin,' diye kabul etti illithid, 'ama Kristal Parçası'nm Rai-guy'ın onu Karanhkaltı'nm ışıksız derinliklerine götürmesine izin vereceğini sanıyorsan, aldanıyorsun. Crenshinibon gücünü güneş ışığından alan bir ziynet'

'Rai-guy yüzeyde kuracağı birkaç kristal kulenin ziynetin günışığını Menzoberranzan'a aktarmasına imkan sağlayacağım düşünüyor,'' diye açıkladı Kimmuriel, drow büyücü ona— Crenshinibon'un kendisinin gösterdiği— bu ihtimalden gerçekten bahsetmişti.

'Rai-guy bu aralar fazla ihtimal görmeye başlamış,' dedi Yharaskrik. İllithidin cevabında hafif alaya kaçan bir şüphecilik vardı. 'Ama bu çeşitli ve olağanüstü fikirler nedense hep aynı kaynaktan geliyor.'

Kendisini beş tehlikeli rakibin —Rai-guy, Yharaskrik, Jarlaxle, Artemis Entreri ve Kristal Parçası'nın ta kendisi— ortasında bulan Kimmuriel Oblodra'nın üzerinde durmak istemediği bir fikirdi bu. Siyonisistin yaklaşan olaylar karşısında yapabilecek çok az şeyi vardı. Hem büyücü-rahibin cesaret ve zekası, hem de drowla arasındaki derin bağlantı yüzünden Rai-guy'a zıt gitmeyecekti. Muhtemel düşmanları arasında Kimmuriel'i en az tedirgin edeni Yharaskrik'ti. Yanında Rai-guy varken illithid kazanamazdı. Kimmuriel rahatlıkla illithidin zihinsel güçlerini Rai-guy'ın onu yok etmesine yetecek kadar uzun sure ortadan kaldırabilirdi.

Kristal Parçası'nın diğerlerini idare etme gücüne saygı duyan ve kudretli ziynetin bir siyonisistin varlığından hoşlanmayacağını bilen Kimmuriel ciddi ciddi ziynetin Rai-guy'la muhteşem bir uyum içinde olacağını düşünmeye başladı. Jarlaxle ziyneti idare etmeyi becerememişti, ama drow kristalin etki gücü hakkında önceden uyarılmamıştı. Kimmuriel Rai-guy'ın aynı hataları yapacağını sanmıyordu.

Siyonisist yine de Kristal Parçası yok edilirse her şeyin daha basit ve daha düzgün olacağına inanıyordu, ama bunu kolaylaştırmak için Rai-guy'a karşı gelmek gibi bir niyeti yoktu.

Kimmuriel illithide baktığında, Rai-guy'ın düşmanı olan şişkin başlı yaratığı büyücü-rahibin Kristal Parçası'yla yapacağı ittifaktan haberdar ederek dostuna bir nebze karşı gelmiş olduğunu fark etti.

Siyonisist Yharaskrik'e saygıyla başını eğdikten sonra zihin rüzgârları eşliğinde Basadoni Loncası'ndaki özel odasına geri süzüldü. Koridorun biraz aşağısında Rai-guy yochloldan cevap bekliyor ve eski önderinin yeni dostlarına karşı saldın hazırlığı yapıyordu.

Kimmuriel'in tüm bu kargaşa ortasına nerede duracağı hakkında en ufak fikri yoktu.

BÖLÜM 23 FELAKETİN YÜZÜ

Cadderly önünde yürüyüp yavaş bir ilahiye başladığında Artemis Entreri, Deneir rahibini bariz bir güvensizlikle süzdü. Cadderly savunma büyülerini kendisine, Danica'ya, Ivan'a ve Pikel'e yapmıştı, ama Entreri'ye rahip bu fırsatı kiralık katilden kurtulmak için Kullanacakmış gibi geliyordu. Entreri'yi ateş fırtınasına karşı büyüyle korunduğunu zannetmesini sağlayarak bir ejder nefesinin öflüne atmaktan daha etkili bir kurtulma yöntemi var mıydı?

Kiralık katil, kendi yöntemleri olduğunu söyleyip rahibin yardım teklifini geri çeviren Jarlaxle' a baktı. Kara elf başını salladı ve parmaklarıyla Cadderly'nin gerçekten bir ateşten korunma efsunu yaptığını işaret etti.

Büyüsü bitince Cadderly geri çekildi ve grubu inceledi. "Hâlâ bu işi tek başıma daha iyi yapacağımı düşünüyorum," diye belirtirken Danici'yla Entreri'nin kaşlarının çatılmasına neden oldu.

"Eğer yapacağımız şey ejderhadan ateş çıkarttırıp ziyneti yaratığın önüne atmak ise, sana katılıyorum," diye yanıtladı Jarlaxle. "Ama korkarım ki, nefesinden yararlanabilmek için önce onu biraz kışkırtman gerekecek. Ejderler en güçlü silahlarını kullanmada pek aceleci davranmazlar."

"Hepimizi gölüğünde, muhtemelen nefesini kullanacaktır," diye mantık yürüttü Danica.

"Poof!" diye i'ıa katıldı Pikel.

"Olasılıklar, sevgili Cadderly," dedi Jarlaxle. "Oyunu kazanmak için her olasılığı göz önünde bulundurmalı, her ihtimale karşı hazırlıklı olmalıyız. Söz konusu olan kadim bir ejderhayken, hiçbir olasılık olanaksız değildir."

Konuşma burada kesildi, çünkü ikisi de gözlerini yeşil sakallı cüceye çevirmek zorunda kaldı. Pikel kardeşinin etrafına hoplayıp zıplıyor ve acayip bir şarkı söylerken itiraz edip havayı tokatlayan

Ivan'ın üstüne bir çeşit toz serpiştiriyordu. Pikel büyüsünü geniş bir tebessümle bitirdi ve Ivan'ın kulağına bir şeyler fısıldadı.

"Kendisinin de işe yarar bir büyüsü olduğunu söylüyor," dedi san sakallı cüce. "Bana ve kendisine yapmış, aranızdan başka isteyen var mı diye soruyor."

"Nasıl bir büyü?"

"Başka bir ateş koruması/' diye açıkladı Ivan. "Duuritlerin böyle şeyler yapabildiğini söyledi."

Bu söz Jarlaxle'ın gülmesine neden oldu —ama cücenin her kelimesine inanmadığından değil, druid olan bir cüce fikrini oldukça eğlendirici bulduğundan gülüyordu. Pikel'e doğru başım eğdi ve cücenin büyü yapmasına izin verdi. Diğerleri de onu takip etti.

"Elimizden geldiğince çabuk olmalıyız," diye açıklamaya başladı Cadderly, Yükselen Ruh'un minarelerinin birindeki odanın geniş penceresine doğru ilerlerken. "Hedefimiz sadece ziyneti yok' etmek, başka bir şey değil. Yaratıkla savaşmayacak, öfkesini uyandırmayacağız ve," sözünü bitirirken Entreri'yle Jarlaxle'a baktı, "kesinlikle kudretli Hephaestus'tan bir şey çalmaya çalışmayacağız."

"Unutmayın," diye ekledi rahip, "üstünüzdeki tılsımlar Hephaestus'un bir, en fazla iki nefesini kaldırabilir, daha fazla değil." "Bir tanesi yeterli olacaktır," diye cevap verdi Entreri.

"Fazla bile," diye mırıldandı Jarlaxle.

"Herkes ejderhanın inindeki görevini ve duracağı yeri biliyor mu?" diye sordu Danica, homurdanan Drowu duymazdan gelerek.

Kimseden karşılık gelmedi. Bunu onay işareti olarak kabul eden Cadderly onları katedralden dışarı, kilometrelerce güneye ve

doğuya, kudretli Hephaestus'un inine taşıyacak rüzgâr yolculuğu büyüsünü yapmaya başladı. Rahip onları doğrudan ön kapıya değil, mağaranın derinliklerine, ejderhanın ana mağarasının yakınındaki büyük bir bekleme odasına getirdi.

Büyü bozulup maddesel bedenlerine kavuştuklarında, uyuyan ejderin dumanlı nefesinin muazzam iç çekişlerini duyabiliyorlardı.

Jarlaxle bir parmağını büzülmüş dudaklarına götürdü ve elinden geldiğince sessiz bir şekilde ilerlemeye başladı. Çıkıntı yapan bir kayanın ötesine kayboldu ve kısa süre sonra geri geldiğinde kendisini sabitlemek için duvara tutunmak zonanda kaldı. Diğerlerine baktı ve şiddetle başını salladı, her zaman cüretkâr olan yüzündeki ifadeye bakılırsa Drowun az önce yaratığı görmüş olduğundan kimsenin şüphesi yoktu.

Cadderly ile Entreri başı çekerken Danica'yla Jarlaxle onları takip etti ve Bouldershoulder kardeşler en arkada kaldı. Çıkıntının arkasındaki tünel oldukça kısaydı ve zemini çatlak ve yarıklarla dolu, muazzam bir mağaraya açıldı.

Gerçi yoldaşlar odanın fiziksel özelliklerine pek dikkat edemedi, çünkü önlerinde pullan içindeki ateşle kızıl-altm parıldayan kıyamet dağı, Hephaestus yatıyordu. Yaratık kelimenin tam anlamıyla devasaydı ve kıvrılmış yatıyor olmasına rağmen heybeti her birinde yere kapaklanıp ejderhaya tapınma isteği uyandırıyordu.

Bu, yaratıktan yayılan huşu uyandırıcı katıksız güç aurası ve görkemli dehşetine bakanların yaşadığı zavallılık hissi ejderhalarla münasebette bulunanlar için ilk tuzaklardan biriydi.

Lakin bunlar kısa yoldan şan şöhret kazanmaya çalışan acemi savaşçılar değildi. Her biri deneyimliydi ve Artemis Entreri dışındaki hepsi daha önce Hephaestus gibi bir yaratıkla karşılaşmışlardı. Lakin bu alandaki tecrübesizliğine rağmen dünyadaki hiçbir şey —ne bir ejderha, bir baş şeytan ne de bir iblis lordu— Artemis Entreri'yi korkutamazdı.

Ejderhanın bir kertenkeleden çok bir kedininkine benzeyen, loş ışığa hızla uyum sağlayan yank gözbebekli yeşil gözleri grup mağarasına girer girmez açıldı. Hephaestus her hareketlerini izliyordu.

"Beni uykumda yakalayacağınızı mı sandınız?" diye sessizce sorarken bile ejderhanın sesi yoldaşların üstüne bir çığ düşüyor gibiydi.

Cadderly yoldaşlarına bir başlama kelimesi söyledi ve parmaklarını şaklatarak odayı büyülü bir ışıkla aydınlattı.

Hephaestus boynuzlu devasa başını anında havaya dikerken gözbebekleri hızla daraldı. Ayaklanırken dönerek küstah rahibi karşısına aldı.

Yan tarafında Entreri, Hephaestus yakıcı nefesini salar salmaz ziyneti fırlatabilmek için Kristal Parçası'ın cebinde rahatça ulaşabileceği bir konuma getirdi. Bu işteki görevi, alevler ziyneti yutarken kara elf yetilerini kullanarak kristalin üstüne bir karanlık küresi indirmek olan Jarlaxle da hazırdı.

"Hırsızlar!' diye gürledi ejderha. Sesi mağarayı sarstı ve zemini titretti —ve Cadderly'ye yerin ne kadar güvenilmez olduğunu acı bir şekilde hatırlattı. "Buraya Hephaestus'un hazinesini çalmaya geldiniz. Büyüler hazırlayıp büyülü nesneler takıp takıştırmışsınız, ama acaba gerçekten hazır mısınız? Dünyadaki herhangi bir ölümlü adı Hephaestus olan korkunç görkemle yüzleşmeye gerçekten hazır olabilir mi?"

Cadderly kelimeleri aklından geçirdikten sonra Deneir'e bir ilahi şakıyarak sihirli bir kaos yaratacak büyüyü yapmaya başladı. Bunu Fyrentennimar'a karşı kullanmıştı ve belki yine faydalı olur, işlerini görüp gitmelerini sağlardı. Ejderhalarla bir önceki münasebetinde kullandığı en iyi büyü tersine yaşlanma olmuş, yaratığın kudretli büyülerinin bir bölümünden kurtulmuş olmuştu, ama bu kez aynı büyüyü kullanamayacaktı, çünkü büyü ejderhanın nefesini de güçsüzleştirecek ve orada bulunmalarını tamamen anlamsız kılacaktı. Kullanabileceği başka büyüleri ve zihninde muhteşem bir şekilde çınlayan Deneir ilahisi vardı. Lakin rahip ilahinin yanında Crenshinibon'un çağrılarını, dikkatini dağıtmaya çalışan uyumsuz notalan da duyuyordu.

"Bir terslik var," diye Entreri'ye fısıldadı Jarlaxle. "Yaratık geleceğimizi biliyordu ve yapacağımız hareketleri sabırla bekliyor. Ejderhalar saldın karşısında saldırır, konuşmaz."

Entreri önce drowa, sonra tekrar Hephaestus'a baktı. Devasa kafası ileri geri, ileri geri sallanıyordu. Entreri ziynetin onları ele verdiğim düşünerek bakışlarını Kristal Parçası'na indirdi.

Crenshinibon o an için gerçekten de bir yandan yaratığa yakarırken diğer yandan Cadderly'nin büyüsünü bozmaya çalışıyordu, ama Hephaestus'u davetsiz misafirlere karşı uyaran Kristal Parçası değildi. Hayır, bu iş bir avuç drow yoldaşıyla mağaranın karşısındaki bir tünelde saklanan bir kara elf büyücü-rahibe aitti. Cadderly ile diğerleri rüzgâr yolculuğuyla ejderhanın inine varmadan hemen önce Rai-guy büyülü bir fısıltıyla Hephaestus'u davetsiz misafirlerden ve bu hırsızların yanlarında ejderhanın nefesini kendisine karşı kullanacak büyülü bir ziynetle geldiklerinden haberdar etmişti.

Şimdi Rai-guy Kristal Parçası'nm ortaya çıkmasını, Kimmuriel ve diğer yoldaşlarıyla hücuma geçip ellerinde ganimetle ortadan kaybolacakları anı bekliyordu.

"Evet, bizler hırsızız ve hazinem senden çalmaya geldik!" diye bağırdı Jarlaxle. Hephaestus'tan başka kimsenin anlamadığı bir lisanda, kadim ejderhaların çok az kişinin öğrenebileceğine inandığı kırmızı ejderha lisanında, konuşmuştu. Her zaman boynunun yakınında asılı duran düdüğü sayesinde Jarlaxle'ın tonlaması mükemmeldi. Hephaestus anında başını drowa doğru çevirdiğinde gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Entreri kenara doğru yuvarlandı ve tekrar ayaklarının üstünde doğruldu.

"Ne dedin sen?" diye sordu kiralık katil.

Jarlaxle'ın parmaklan hiddetle hareket etti. 'Benim de bir kırmızı ejderha olduğumu zannediyor."

Uzun bir süre muhteşem bir fırtına öncesinde yaşanabilecek o mutlak sessizlik yaşandı. Derken Cadderly'nin kolları yana açılmış, parmağı suçlarcasına yaratığa doğrultulmuş bir şekilde ileri atılmasıyla her şey harekete geçti.

"Hephaestus!" diye gürledi rahip, tam büyünün gerektirdiği anda. "Becerebilirsen beni yak bakalım!"

Bu bir cüretten, bir meydan okumadan, bir tehditten fazlasıydı. Bu kudretli bir büyü yoluyla sağlanmış sihirli bir zorlamaydı. Daha önce bu konuda uyarıldığını hayal meyal hatırlamasına rağmen Hephaestus korkunç nefesini içine çekti, muazzam hava akımı Cadderly'nin kahverengi buklelerinin havalanmasına neden oldu.

Entreri ileri doğru atıldı ve Crenshinibon'u cebinden çıkartarak rahibin önüne, zemine fırlattı. Hephaestus kudretli nefesini salmak üzere başını kaldırırken ileri çıktı ve muhteşem nefes serbest kalmak üzereyken karanlık küresini indirdi.

'Hayırf Entreri'nin zihninde haykırdı Crenshinibon, feryadı o kadar güçlü, o kadar hiddetliydi ki, kiralık katil kulaklarını tıkayıp kenara sıçramak zorunda kaldı.

Ziynetin çağrısı aniden kesildi.

Hephaestus'un başı alçalırken muhteşem ateş Jarlaxle'ın küresiyle, Cadderly'yle ve tüm yaptığı büyülerle dalga geçercesine gürleyerek püskürdü.

Karanlık küresi Kristal Parçası'ın sarmak üzereyken Rai-guy ziyneti bir telekinezi büyüsüyle yakaladı ve ani bir çekiş kuvvetiyle ziynet, görünüşe bakılırsa kristalin varlığından bile bihaber olan Hephaestus'un yanından, aşağıdaki koridorda saklanan büyücü-rahibin kollarına doğru uçtu.

Rai-guy Kimmunel'e döndüğünde kırmızı gözleri kısılmıştı, çünkü ziyneti kavramak onun göreviydi —siyonisistin açıkça ihmal ettiği bir görev.

' Yeterince hızlı olamadım,' dedi drow dostuna işaret diliyle.

Ama Rai-guy gerçeğin böyle olmadığını biliyordu, çünkü zihin güçleri sihir ve büyülerden çok daha çabuk harekete geçebilirdi. Sert bakışlarım dostunun üstünden çekmeyen Rai-guy devasa mağarayı hedef alan yeni bir büyü yapmaya başladı.

Ateş girdabı aralıksız devam etti ve fırtınanın ortasında Cadderly, kollarını iki yana açmış, Deneir'e bu mağaradan zaferle ayrılmak için dua ediyordu.

Danica, Ivan ve Pikel de dikkatle rahibi seyredip dua ederken Jarlaxle daha çok indirdiği karanlık hakkında endişeleniyordu.

"Crenshinibon'un ebedi çağrısını duymuyorum!" diye umutla haykırdı Entreri, alevlerin sesini bastırmaya çalışarak.

Jarlaxle ise başını sallamakla meşguldü. "Ziynet yok olunca karanlığın da ortadan kalkması gerekirdi," diye haykırdı drow, bir şeylerin gerçekten yanlış gittiğini hissediyordu.

Ateşler söndüğünde geriye, burnu dahi kanamamış Deneir rahibine bakan dumanı üstünde Hephaestus kalmıştı. Ejderhanın gözleri tehditkâr biçimde kısılmıştı.

Jarlaxle karanlık küresini ortadan kaldırdığında erimiş zeminin üstünde Crenshinibon'dan hiçbir iz göremedi.

"Başardık!" diye haykırdı Ivan.

"Eve dön!" diye yalvardı Pikel.

"Hayır," diye ısrar etti Jarlaxle.

Drow düşüncelerini açıklamaya başlayamadan kısık bir mırıltı mağarayı doldurdu, bu kara elfin daha önce duyduğu ve bu tehlikeli durumda hiç hoşuna gitmeyen bir sesti.

"Sihir bozma büyüsü!" diye diğerlerini uyardı kara elf. "Efsunlarımız tehlikede!"

Bu onlara fazlasıyla hiddetlenmiş, kadim ve muazzam bir ejderhayla koruma büyülerinin çoğundan yoksun bir şekilde baş başa kaldıklarını hatırlattı.

"Ne yapacağız?" homurdandı Ivan, savaş baltasının sapını açık avucuna vurarak .

"Wee!" dedi Pikel.

"Wee mi?" diye tekrarladı aklı karışmış sarı sakallı cüce, yeşil saçlı kardeşine bakarken suratı çarpılmıştı.

"Wee!" dedi Pikel tekrar ve sözünü vurgulamak istercesine Ivan'ı yakasından yakalayıp biraz koşturdu ve bir yanğm başına geldiğinde yanında Ivan'la birlikte aşağı atladı.

Hephaestus'un devasa kanatlan havayı dövmeye başlayınca heybetli ejderin ön kısmı yerden yükseldi. Arka bacaklan zemini tırmalayarak yerde derin oluklar oluşturdu.

"Kaçın!" diye haykırdı Cadderly, Pikel'in seçimine yürekten katılarak. "Hepiniz!"

Danica'yla Jarlaxle ileri atıldılar ve kadın yerde yuvarlanarak ejderin önünde savaş pozisyonu aldı. Hephaestus hiç zaman kaybetmeden öne atılarak koca çenesiyle kadına doğru hamle yaptı. Danica tekrar yana doğru yuvarlanarak savunmada kaldı, yaratığı iyice sinirlendirmeye çalışıyordu.

Cadderly bunu seyredemeyecekti, tek yapabildiği hayat arkadaşına güvenmesi gerektiğini kendisine sürekli hatırlatmak oldu. Danica'nın ona paha biçilmez saniyeler kazandırdığını biliyordu, böylece belki bir savunma büyüsü yapabilir, belki de Hephaestus'a bir saldırı daha düzenleyebilirdi. Yeniden Deneir'e bir ilahi okumaya başladı, yapabileceği büyüleri gözden geçirirken notalar son derece berraktı.

Bir çığlık duydu —Danica'nın çığlığı— ve başını kaldırdığında Hephaestus'un alevli nefesini kadına yönelttiğini gördü.

Cadderly de haykırdı ve umutsuzca Deneir'e uzanıp önündeki korkunç manzarayı değiştirebilecek, durdurabilecek aklına gelen ilk büyüyü yapmaya başladı.

Rahip bir deprem yarattı.

Büyü başlamak üzereyken —vahşi bir sarsıntı ve gümbürtü zemini durgun sudaki dalgalar gibi sallamaya başlarken— Jarlaxle ejderhanın üstüne can yakan hançerler yağdırarak yaratığın dikkatini kendi üstüne çekmeye çalıştı.

Entreri de harekete geçmişti —ve cücelerin arkasından geriye değil de ejderhanın ateşini püskürttüğü noktaya doğru ileriye gidiyor olmasına kendisi bile şaşırmıştı.

Ama orada köpüren taştan başka bir şey yoktu.

Cadderly umutsuzca Danica'ya haykırmaya devam etti, ama ayağının altındaki zemin kaybolunca sesi kesildi.

"Buradan hemen gitmeliyiz," dedi Kimmuriel, "ejderha, ininde altıdan fazla davetsiz misafir olduğunu öğrenmeden defolalım."

Siyonisist ve diğer drowlar çoktan tünelde ilerlemeye, ana mağaradan uzaklaşmaya başlamışlardı. Mağarayı terk etme önerisi

Berg'inyon ve diğer beş drow askeri tarafından oldukça hevesle onaylanmışü, ama nedense inatçı Rai-guy bu teklife hiç de sıcak bakmamışü.

"Hayır," dedi kati bir ses tonuyla. "Hepsi şimdi burada ölmek zorunda."

"Ejderha bu konuyla zaten ilgilenecektir," dedi Berg'inyon, ama Rai-guy başını olumsuz anlamda sallayarak bu olasılığın yeterince güvenilir olmadığını belirtti.

O zamana kadar Rai-guy'la Crenshinibon aralarındaki bağlantıyı çoktan kurmuştu. Kristal Parçası Cadderly ve diğerlerinin —yani ziynetin nasıl yok edileceğini bilen kâfirlerin— en kısa sürede öldürülmelerini talep etmişti. Bu grup hakkında hiçbir şeyin şansa bırakılmaması gerektiğini belirtmişti. Bunun yanında sürekli olarak Rai-guy'a bir kırmızı ejderhanın Bregan D'aerthe'ye ne kadar muhteşem bir katkı yapacağını telkin edip duruyordu.

"Onları bulup öldürün, hepsini!" diye buyurdu Rai-guy hararetle.

Berg'inyon emri kafasında tartıp askerlerini farklı yönlere gidecek iki gruba ayırdı ve birinin başına geçerek ilerlemeye başladı. Durumdan hiç hoşlanmayan Kimmuriel, büyücü-rahibe dik dik bakmaya bir süre daha devam etti. Sonunda o da zeminde eriyip giderek kayboldu.

Nihayet Rai-guy en yeni ve en sevdiği müttefikiyle baş başa kalmıştı.

Rai-guy'in bulunduğu tünelin yakınlarındaki bir köşede Yharaskrik'in yan ruhani bedeni taş duvardan çıkarak maddeleşti. İllithid elinde, Crenshinibon'u alt eden feneri tutuyordu.

BÖLÜM 24 KAOS

Mutlak mükemmelliğe ulaşmış hünerleriyle Danica, alevlerden kıl payı kurtulmuş, ancak yanağının bir tarafının hafif kızarmasına mani olmamıştı. O anda hiçbir büyünün kendisine yardım edemeyeceğini biliyordu, güvenebileceği tek şey uzun yıllar boyunca binlerce saatlik ağır çalışma sonucunda mükemmelleştirdiği, çoğunlukla bertaraf etme üstüne kurulu dövüş stiliydi. Danica'ınn muazzam ejderle arbedeye girmeye hiç niyeti yoktu, öldürmek bir yana, muhtemelen yaralamayı bile başaramayacağı bir yaratığa saldırmak son derece

yersiz bir hareket olurdu. Bütün yeteneklerini, gücünü ve konsantrasyonunu sadece savunmaya adamıştı, iki yana, örıe ve arkaya rahatça yuvarlanabileceği dengeli bir şekilde hafifçe çömelmişti.

Hephaestus'un usturaya benzeyen dişlerle dolu çenesi kadının üstüne büyük bir gürültüyle kapandı, ama keşişin sağa doğru dalışa

geçmesiyle havadan başka bir şey kapamadı. Saldırıyı Danica'yi kesinlikle parçalara bölecek bir pençe hamlesi takip ediyordu ki, kadın yuvarlanmasının devinimini, ani bir geri çekilişle ayağa kalkmak üzere değiştirdi.

Ardından sonsuza kadar sürecek gibi gcirünen ateş patlaması, ejderha nefesi geldi.

Kıyafetinin sırt kısmım yakalayan alevleri söndürmek için Danica'ınn birkaç kez yuvarlanması gerekti. Hephaestus'un, kaçışını fark edip nefesinin yönünü değiştireceğini hisseden keşiş hızla duvardaki bir çıkıntının arkasına sığındı ve boylu boyunca yere uzandı.

Orada iki kişi gördü. Artemis Entreri ona doğru koşuyordu ki, Danica'ya kısa bir mesafe kala Cadderly'nin depreminde açılan yarıklardan birisine atladı. Garip kara elf Jarlaxle ise ejderhanın arkasına sızdı ve Danica'yı hayretler içinde bırakacak şekilde Hephaestus'a bir büyü yolladı. Ani yıldırım saldırısı ejderhanın dikkatini o yöne çekerek Danica'ya kurtulma fırsatı verdi. Kadın bunu ziyan etmedi.

Danica yerinden çıkıp koşmaya başladı ve Hephaestus'un kendisini ezmeye çalışan devasa kuyruğuna rağmen sıçradı ve Artemis Entreri'nin az önce kullandığı yarıktan içeri daldı.

Daha yangın ağzından geçer geçmez keşiş başının belada olduğunu anladı —yine de ejderhanın inindekinin yanında hiçbir şey sayılırdı. Kırık ve genelde keskin kenarlı taşlarla bezenmiş iniş yolu kıvrılıp bükülüyordu. Danica'ınn eğitimi burada da devreye girdi ve keşiş el ve bacaklarını şiddetle kullanarak darbeleri tamponlayıp düşüşünü yavaşlatmaya çabaladı. Bir süre sonra yarık geniş bir odaya açıldı ve Danica düşüşünün son altı metresinde tutunacak bir şey bulamadı. Yine de hareketini ayaklarının üstüne konacak şekilde

düzenledi ve bacaklarını hafif kırarak yanlamasına taklalar atmaya başladı. Defalarca takla atarak düşüşünün hızını azalttı.

Birkaç saniye sonra tekrar ayağa kalktığında önünde, duvara yaslanan hırpalanmış Artemis Entreri'yi gördü. Kiralık katil elinde bir meşaleyle dikkatle kadına bakıyordu, ama Danica onun farkına varınca meşaleyi kenara fırlattı.

"Senin Hephaestus'un ateşlerinde yanıp gittiğini sanmıştım," dedi Entreri, duvardan beri gelirken kılıcıyla hançerini çekti. Hançer beyaz ışıkla şevkle parlıyordu.

"Kişilerin dilekleri her zaman gerçekleşmeyebilir," diye karşılık verdi kadın soğukça.

"Benden, ilk gördüğün andan beri nefret ediyorsun," diye belirtti kiralık katil, sözünü bunu pek umursamadığını gösteren bir kıkırdamayla bitirerek.

"Nefretim ondan da eski, Artemis Entreri," dedi Danica ve gözleri adamın silahlarını dikkatle incelerken bir adım ilerledi.

"Burada, aşağıda ne gibi düşmanlar bulacağımızı bilmiyoruz," diye açıkladı Entreri, ama daha kelimeler ağzından dökülürken Danica'nın nefret maskesine baktığında hiçbir açıklamanın yetmeyeceğini, teslimiyetinden aşağı hiçbir şeyin kadının gazabını durduramayacağını anladı. Artemis Entreri'nin kadınla —ya da aşağıda karşısına çıkacak herhangi biriyle— gereksiz yere dövüşmek gibi bir arzusu yoktu, ama gerekirse bundan kaçınmayacaktı.

"Haklısın," dedi Danica sadece ve ilerlemeye devam etti.

İkisi de bunun gelmekte olduğunu bir süredir biliyordu ve ikisinin de dostlarından ayrı olmalarına rağmen, hiddetli bir ejderhanın taş çatlasa on beş metre üstlerinde olmasına rağmen ve hepsinden öte bulundukları mağaranın her an çökebilecek olmasına rağmen Danica bu karşılaşmayı bir fırsattan çok, bir mecburiyet olarak görüyordu.

Bütün mantığı ve sağduyusuna rağmen Artemis Entreri, kadının duygulan karşısında hayal kınklılığına uğramamıştı.

Hephaestus hayret verici bir hızla dönmeye başladığında Jarlaxle dikkat dağıtıcı yıldırım okunun bilgeliğini sorgulamak zorunda kaldı.

Yine de drow her müttefikin yapacağını yapmıştı, yaratığın dikkatini dağıtarak Entreri'yle kadının kaçmasına yardımcı olmuştu.

Aslında, aşın öfkelenmiş bir kırmızı ejderhayla yüz yüze kalmanın ilk şokunu atlattıktan sonra Jarlaxle fazla endişelenmemeye başlamıştı. Bütün mağarayı etkileyen sihir bozma büyüsüne rağmen —ki paralı asker lideri bunu hiçbir ejderhanın yapamayacağından emindi— Jarlaxle bu durumdan kurtulmaya yetecek numaralan olduğuna güveniyordu.

Hephaestus'un çenesi muntazaman hareketsiz duran ve kolay bir av gibi görünen drowa doğru atıldı, ama Jarlaxle'ın pelerininin büyüsü ejderin ıskalamasına neden oldu ve kafası kaya duvanna toslayan Hephaestus tüm hidde tiyle gürledi.

Bunun ardından, doğal olarak, ateşli nefes geldi, ama Hephaestus henüz heybetli ciğerlerini havayla doldurmayı bitirmeden, Jarlaxle yüzüklerinden birine dokundu ve kendisini ejderhanın arkasına getirecek bir boyut kapısı açtı. Şimdi rahatlıkla diğerlerinin peşinden kaçabilirdi, ama yaratığı bir süre daha uzakta tutmaya karar verdi. Drow yanında taşıdığı birkaç değnekten birini çıkarttı ve Hephaestus'un seğiren kuyruğunun ucuna doğru yeşilimsi, kıvamlı bir sıvı püskürttü.

"İşte şimdi yakaladım seni!" diye yüksek sesle ilan etti Jarlaxle, ateşli nefes sonunda dindiğinde.

Hephaestus tekrar arkasına döndü ve geçici, ama inanılmaz derecede etkili yapışkanla yere tutulmuş olan kuyruğunun etrafına dolandı.

Jarlaxle değneği bir kez daha kullandı ve yapışkanı bu kez ejderhanın yüzüne buladı.

O zaman Jarlaxle neden böyle bir yaratıkla tekrar karşılaşmak istememiş olduğunu hatırladı, çünkü Hephaestus dehşet verici bir cinnete kapılarak tutkallanmış ağzından mağaranın temelinde yankılanan kükremeler koyvermeye başlamıştı. Vahşice etrafa saldırırken kuyruğu duvarları parçalıyordu.

Geniş siperlikli şapkasıyla son bir selam veren paralı asker, büyülü yüzüğünü tekrar kullanıp bu günlük son boyut kapısını açtı ve ejderhanın arkasında, ilk boyut kapısından önce bulunduğu yerin

biraz daha ötesinde yeniden belirdi. Odanın o bölümünde bir çıkış daha vardı, Jarlaxle'ın kendisini eski dostlarına götüreceğini düşündüğü bir çıkış.

'Muhtemelen de Kristal Parçası'ın ellerinde bulunduran eski dostlar,' diye düşündü, çünkü ziynetin Hephaestus'un ateşinde yok edilmediğinden emindi. Büyük olasılıkla odayı kaplayan sihir bozumu gerçekleşmeden önce büyü yoluyla çalınmıştı.

Rai-guy'la Kimmuriel'in Kristal Parçası'nı ele geçirip peşine düşmeleri, Jarlaxle'ın bu dünyada isteyeceği son şeydi.

Kısa süre sonra mağaranın dışmdaydı ve ne mutlu ki,

Hephaestus'un gümbürtülü cinnet sesleri geride kalmıştı. Elini olağanüstü şapkasının içine soktu ve ufak bir yarasa şeklinde bir parça kara kumaş çıkarttı. Drow birkaç mistik kelime söyledi ve kumaşı havaya fırlattı. Kumaş parçası yaşayan bir yaratığa dönüştü ve kanatlarını çırparak yaratıcısı olan Jarlaxle'ın omzuna kondu.

Drow yaratığın kulağına talimatlarını fısıldadı ve onu tekrar havaya atarak ufak izcisinin karanlığa karışmasını izledi.

"Hephaestus'u aramıza katacağız," diye Kristal Parçası'na fısıldadı Rai-guy. Drow bugün ne büyük şeyler elde edebileceğini düşünüyordu. Mantıksal olarak kara elf buradan çekip gitmesi gerektiğini biliyordu, Kimmuriel ve diğerleri gerçekten Jarlaxle'ı ve yanında ejderhanın inine getirdiği güçlü yoldaşlarını alt etmeyi başarabilir miydi?

Bu konuda pek korkusu olmayan Rai-guy gülümsedi. Elinde Crenshinibon varken nasıl korkabilirdi ki? Yakında, çok yakında muazzam ejderle müttefik olacağını biliyordu. Döndü ve geniş tünelde Hephaestus'un inine doğru ilerlemeye başladı.

Yan taraftaki bir köşede hareket sezdi ve Crenshinibon'un uyarı haykırışları zihnini doldurmaya başladı.

Yharaskrik yaklaşık on metre önünde belirdi. İllithidin ağzının çevresindeki uzantılar tehditkâr bir şekilde havada savruluyordu.

"Şüphesiz ki, Kimmuriel'in Kohrin Soulez'e ihanet eden dostu," diye belirtti kara elf.

'İhanet ittifak gerektirir,' diye telepatik yolla karşılık verdi illithid. 'Bir ihanet yoktu'

"Eğer buraya bizimle birlikte geldiysen, neden gizleniyorsun?" diye sordu Drow.

'Seninle gelmedim, senin için geldim,' diye yanıtladı her zaman kendinden emin olan illithid.

Rai-guy, Kristal Parçası'nın aşağılık yaratığa karşı duyduğu nefreti oldukça açık bir biçimde göstermesiyle neler döndüğünü anladı.

"Drowlarla senin ırkın geçmişte birçok kez müttefik olmuştur," diye belirtti Rai-guy, "ve çok nadiren savaşmayı gerektirecek bir sebep ortaya çıkmıştır. Şimdi de öyle olmalı."

Büyücü, illithidi ihtiyatsız hareketlerden kaçınmaya korkudan itmiyordu —bununla hiç alakası yoktu. Burada, istismar edilebilecek, güçlü bir bağlantı kurabileceğini düşünüyordu.

Ancak Crenshinibon'un mutlak nefret çığlıkları zihin yüzücüyle böyle bir ittifakı olanaksız hale getiriyordu.

Bir an sonra Yharaskrik'in büyülü feneri yakıp ışığını Crenshinibon'un üstüne tutmasıyla hiçbir umut kalmamıştı. Drow büyücünün zihninde dolanan itiraz çığlıkları gittikçe güçsüzleşip soldu.

'Ziynet tekrar ejderhanın önüne getirilecek,' diye buyurdu Yharaskrik telepatik olarak. Bu aslında zihinsel olarak güçlendirilmiş bir emirdi ve Rai-guy'ın gönülsüz olarak ana mağaraya doğru ilerlemesine neden olmuştu.

Kurnaz kara elf, ana yurdu olan amansız topraklarda yüzlerce yıldır yaşıyordu ve hiçbir dövüş şeklinde acemi Sayılmazdı. Onu zorlayan telkin sözüne direnmeye çalıştı ve ayaklarını zemine sabitleyip başını arkaya çevirerek tehditkâr biçimde kısılmış kırmızı gözlerle ahtapot kafalı yaratığa baktı.

"Kristal Parçası'nı serbest bırakırsan belki yaşamana izin veririz," dedi Rai-guy.

'Ziynet yok edilmeli' diye drowun zihnine haykırdı Yharaskrik. ' O kimseye fayda sağlamayan, kendisi dahil her şeye zarar getiren bir nesne.' Yaratık sözlerini bitirirken feneri daha da yukarı kaldırdı ve

uzantıları Rai-guy'a doğru aç bir şekilde kıvranırken bir adım ilerledi. Drow hâlâ herhangi bir fiziksel saldırı için illithidden fazlasıyla uzaktı, ama zihinsel saldırılar için menzilde sayılırdı. Bunu bir an sonra kendi büyüsünü yapmak üzereyken öğrendi.

Sersemletici ve kafa karıştırıcı bir enerji dalgası drowu sardı, içine işledi ve zihnini bulandırdı. Kendini geriye doğru düşüyor gibi hissetti, yan duvarlar yükselip tavan gözünün önüne gelirken olup biteni çaresizce izlemekten başka bir şey yapamıyordu.

Crenshinibon'a seslendi, ama büyülü fenerin parıltısında kaybolmuş ziynet çok uzaklardaydı. İllithidi düşündü, o korkunç uzantılarını derisinin altına gömüp beynine doğru ilerlediğini düşündü.

Rai-guy kendisini toparlamaya çalışıp umutsuzca savaştıktan sonra sonunda dengesini tekrar sağladı ve Yharaskrik'e baktığında uzantılarının çok yakınında olduğunu gördü.

Neredeyse patlayarak harekete geçip başka bir büyü yapmaya başlıyordu ki, daha gizli kapaklı hareket etmesi ve yaratığı onu alt ettiğine inandırması gerektiğini fark etti. Bu çoğu Drowun eğitiminin bir parçası olan, illithidlere karşı savaş yöntemiydi.

Kendini beğenmişliklerinden faydalanmak. Türünün diğer örnekleri gibi Yharaskrik de drow gibi aşağılık bir yaratığın zihinsel saldırılarına dayanabildiğim anlayamayacaktı.

Rai-guy biçare görünümünü sürdürürken göze batmayan hareketlerle basit bir büyü yapmaya çalıştı.

'Bu yapılmak zorunda? diye Drowun zihnine haykırdı illithid. Uzantıları Rai-guy'ın yüzüne yaklaşırken Yharaskrik'in eli Kristal Parçası'na uzandı.

Rai-guy büyüsünü serbest bıraktı. Bu yok edici bir patlama, gümbürdeyen bir infilak, yıldırım oku ya da alev topu değildi. Drowun açık ellerinden ani ve şiddetli bir rüzgâr esip Yharaskrik'in uzantılarını çirkin suratına yapıştırırken cüppesini dalgalandırdı ve illithidin bir adım gerilemesine neden oldu.

Bu esinti feneri söndürmeye yetti.

Yharaskrik aşağı bakıp zihin enerjisiyle feneri tekrar yakmayı düşündükten sonra başım kaldırıp ikinci bir büyü yapmasını engellemek için Rai-guy'a yeni bir zihin enerjisi patlamasıyla saldırmayı düşündü.

İllithid iki düşüncesini de harekete geçiremeden, Crenshinibon kaynaklı birbirine kanşmış duygular dalgası —umutsuzluk ve çaresizlik seli içinde herkesin çıkarına olacak hareketlerle her şeyin daha güzel olacağına dair umut kırıntıları— zihin yüzücüyü içine aldı.

Yharaskrik'in zihin savunmalan anında harekete geçip Kristal Parçası'nın davetkâr çağnsım susturdu.

Bir enerji saplaması, Rai-guy'un şok kavrayışı illithidi göğsünden yakaladı ve zihin yüzücü havalanarak odanın gerisinde bir yere yığıldı.

"Ahmak!" diye gürledi Rai-guy. "Senin gibileri yok etmek için Crenshinibon'a muhtaç olduğumu mu sanıyorsun?"

Yharaskrik drow büyücüye saldırmak için gözlerini çevirdiğinde ufak, kara bir değneğin ucuyla göz göze geldi. İllithid saldırısını koy verdi ve patlama gerçekten Rai-guy'ı geriletmeyi başardı, ama drow değneği çoktan harekete geçirmişti. Değnek, Jarlaxle'ın Hephaestus'un kuyruğunu yere tutturmak ve ejderhanın çenesini kapatmak için kullandığının aynısıydı.

Rai-guy'ın vücudunda dolaşan enerjiyi üstünden atması biraz zaman aldı, ama sonunda ayağa kalkmayı başardığında önündeki kıvamlı, yeşil bir yapışkanla olduğu yere mıhlanmış illithidin görüntüsü karşısında kahkahalara boğuldu.

Crenshinibon'un zihinsel hakimiyeti illithidi tekrar ele geçirmeye başladı. Rai-guy Yharaskrik'in üstünde yükselerek zavallı zihin yüzücünün şişkin gözlerine baktı ve bu savaşın sona erdiğini ilan etti.

Görünürde hiçbir silahı yoktu, ama önündeki yetenekli savaşçının nelere kadir olduğunu iyi bilen Entreri'nin kadına teslim olmasını önermek gibi bir niyeti de yoktu. Savaşçı keşişlerle —pek sık olmasa da— daha önce de dövüşmüştü ve onları her zaman hayret verici bulmuştu. Danica'nm bacaklarındaki hevesle seğiren, gelişmiş kasları görebiliyordu, kadın onunla karşılaşmayı gerçekten istiyordu.

"Neden benden bu kadar nefret ediyorsun?" diye sordu kiralık katil yavan bir tebessümle, ilerleyişini Danica'ya üç adım kala durdurduğunda. "Ya da sadece benden korkuyor, ama bunu göstermeye cesaret mi edemiyorsun? Çünkü anlıyorsun ya, benden korkman gerekir."

Danica ona çok sert bakıyordu. Kadın bu adamdan —Drizzt Do'Urden'den ve çok daha fazlası Catti-brie'dan duyduğu onca şey yüzünden— gerçekten nefret ediyordu. Onun hakkındaki neredeyse her bilgi kendi duyarlılığına saldırı niteliğindeydi. Danica'ya göre Artemis Entreri'yi kara elflerin arasında bulmak daha çok drowları töhmet altında bırakıyordu.

"Ama belki de hesaplaşmamızı buradan çok, çok uzaklarda bir yere saklasak daha iyi olur," diye önerdi Entreri. "Gerçi gözlerin bu savaşın kaçınılmaz olduğunu söylüyor, öyle değil mi?"

"Mantık senin dediğini yapmamızı gerektirirdi," diye yanıtladı Danica. Cümlesini bitirirken hızla ileri atıldı ve Entreri'nin yana açtığı kılıcının altından kayarak adamın ayaklarını yerden kesti. "Ama ikimiz de bilge düşüncelerin kölesi değiliz, değil mi iğrenç kiralık katil?"

Entreri çelmeyi direnmeden kabul etti, Danica'nın bacağı altından geçerken geriye doğru yuvarlandı ve kadının bacaklarına takılmaması için kendi bacaklarını gövdesine yaklaştırdı. Yere tam olarak ayaklarının üstüne basmak yerine parmak uçlarına kondu ve devinimini tam ters yöne çevirerek ani ve etkileyici bir şekilde ileri atıldı.

Hâlâ yerde olan Danica bacağını Entreri'ye doğru uzattı ve muhteşem bir zamanlamayla geriye doğru yuvarlanarak kiralık katilin baldırının iç yanına tekmeyi bastı ve adamın elindeki kılıç karnını deşmeye hazır bir şekilde üstüne düşmesine neden oldu. Çaresizlikten doğan bir çeviklikle Danica, omuzlarına yüklenerek geriye kaykıldı ve karın ve bacak kaslarının mükemmel çalışmasıyla Entreri'yle korkunç kılıcını uzak tutmaya çabaladı.

Entreri kadının üstünden ileriye uçtu ve tam zamanında vücudunu eğerek uçuşunu taklalara dönüştürmeyi başardı. Ayağa kalkarken geriye dönerek ayaklanıp saldırıya geçmiş keşişle yüzleşti ve kadın ölümcül kılıçla hançer yoldaşını görünce durmak zorunda kaldı.

Entreri vücuduna yayılan adrenalini, gerçek bir dövüşün verdiği heyecanı hissetmeye başladı. Bütün bu olanların akılsızlığını anlasa da bu dövüşten zevk almaya başlamıştı.

Danica da öyle.

Yan taraflarından konuşan birisinin sesi duyuldu, bir kara elfin melodik sesi. "Bence de en iyisi birbirinizi öldürüp bizi uğraştırmamanız," diye bağırdı Berg'inyon Baenre, yanında iki kara elf yandaşıyla ufak çaplı odaya girerken. Üç Drow da kudretli tılsımlarla ışıldayan çifte kılıç kullanıyordu.

Bir düzine sıyrıktan kan kaybeden ve öksüren Cadderly kendisini heyelandan kurtardı ve sendeleyerek ufak koridorda ilerlemeye başladı. Elini cebine atıp üstüne devamlı ışık büyüsü yapılmış silindirik ışık tüpünü aradı, ışık tılsımı tüpün bir ucuna odaklanmıştı ve şiddeti kısılıp artırılabiliyordu. Danica'yi bulmak zorundaydı. Onu tekrar görmek zorundaydı. Onu son gördüğü anın —ejderhanın alevli nefesinin kadını yutması anının— hatırası adamın tekrar korkuyla dolmasına neden oldu.

Danica'sız hayatı neye benzerdi? Çocuklarına ne söylerdi? Cadderly Bonaduce'un hayatı hakkındaki her şey içinden çıkılmaz bir şekilde o harikulade ve kudretli kadına bağlanmıştı.

'Evet, kudretli,' diye tekrar tekrar telkin etti kendisini, tozlu koridorda topallayarak ilerlerken. Sadece bir kez omzundaki derin bir kesiğe ufak bir şifa büyüsü yapmak üzere durdu. Boğazına kaçan toz ve kir onu tekrar öksürtmeye başlayınca rahip iki büklüm oldu.

Başını salladı, onu bulması gerektiğini kendi kendisine bir kez daha mırıldandı ve tekrar ayağa doğrultarak ışığı önüne tuttu —ve ileri yönelttiği ışıkların bir drowun kara cildinden geri yansıdığını gördü.

Işık kaynağı Kimmuriel Oblodra'nın hassas gözlerine battı, ama yine de hazırlıksız yakalanmış sayılmazdı.

Zeki rahibin zihnindeki taşlar hızla yerine oturdu. Geçen zamanla Jarlaxle ve onun kiralık katil yoldaşıyla yaptığı konuşmalardan ve aşağı düzlem sakinlerinden kopardığı bilgilerden Jarlaxle ve drowlar hakkında çok şey öğrenmişti. Buna rağmen karşısında bir kara elf

görünce şaşırmadan edemedi —kim edebilirdi ki?— ama yine de bozguna uğramış sayılmazdı.

Drow ile Cadderly, aralarında on adımlık mesafeyle duruyor, gözlerini birbirine dikmiş, rakibini ölçüp biçiyordu. Kimmuriel zihin enerjisiyle —sıradan bir adamın iradesini yıkacak bir enerjiyle— rahibin beynine uzandı.

Ama Cadderly Bonaduce sıradan bir adam değildi. Tanrısına ulaşma tarzı olan akıp giden Deneir şarkısı bir şekilde siyonisistlerin güçlerine benzerlik gösteriyordu. Bu, en saf zihinsel disiplin yöntemlerinden biriydi.

Cadderly, Kimmurid'in az önce yapmış olduğu gibi diğerlerinin zihnine uzanamazdı, ama kendisini böyle bir saldırı karşısında kesinlikle koruyabilir ve yapılan saldırının niteliğini kolaylıkla anlayabilirdi.

O anda Kristal Parçası'nı düşünmeye başladı, ziynet hakkında bildiklerini, üslubunu, güçlerini.

Drow siyonisist elini sallayarak zihinsel bağlantıyı kesti. Belindeki kınından parıldayan bir kılıç çekti ve kendisini gelecek dövüş için fiziksel olarak güçlendirecek bir siyonik güç kullandı.

Cadderly bunun gibi hazırlıklara gerek duymadı. Orada öylece durup Kimmuriel'in gözlerinin içine baktı ve bilmişçe gülümsedi. Tek bir tercüme büyüsü yapmakla yetindi.

Drow merakla adama bakarak bir açıklama bekledi.

"Crenshinibon'un yok edilmesini sen de en az benim kadar istiyorsun," diye belirtti rahip, yaptığı büyü, kelimeleri ağzından dökülür dökülmez tercüme ediyordu. "Sen Kristal Parçası'nın felaketi ve en nefret ettiği düşmanı olan bir siyonisistsin."

Kimmuriel bir an durdu ve hem fiziksel ve zihinsel gözünü sertçe rahibe dikti. "Sen ne biliyorsun ki, ahmak insan?" diye sordu.

"Kristal Parçası senin uzun süre yaşamana izin vermeyecek," dedi Cadderly, "bunu sen de biliyorsun.*'

"Rai-guy'a karşı bir insana yardım edeceğime gerçekten inanıyor musun?" diye sordu Kimmuriel duyduklarına inanamayarak.

Cadderly bu Rai-guy'ın kim olduğunu bilmiyordu, ama Kimmunel'in sorusundan ve ses tonundan kudret ve nüfuz sahibi bir kara elf olduğunu çıkarmak pek zor olmamıştı.

"O zaman kaç ve kendini kurtar," diye önerdi Cadderly ve bunu öyle sakin ve kendinden emin bir tavırla söyledi ki, Kimmunel'in gözlerini kısıp bakışlarım sertleştirmesine neden oldu.

Zihinsel saldırılar tekrar geldi. Bu kez Cadderly drowa bir şekilde izin verdi ve kara elfin zihin gözünü ahenkli akışın gerçek gücünü, bu savaşta ısrarcı olursa kendi ölümünün kaçınılmazlığı gerçeğini görebilmesi için Deneir'in şarkısına yönlendirdi.

Zihin bağlantısı tekrar kesildi ve Kimmuriel doğrularak Cadderly'ye bakmaya devam etti.

"Her zaman bu kadar cömert değilimdir, kara elf," dedi Cadderly, "ama önümde bundan önemli meseleler var. Crenshinibon'a karşı olumlu herhangi bir duygu beslemiyorsun ve yok edilmesini belki benden daha çok arzuluyorsun. Eğer ziynet yok edilmez de şu bahsettiğin Rai-guy ona hakim olursa, bu senin sonun olur. Şimdi, istersen Kristal Parçası'nm yok etmenle yardımcı ol. Eğer sen ve ırkdaşların karanlık evinize dönmeyi seçerseniz, buna hiçbir şekilde müdahale etmeyeceğim."

Kimmuriel kayıtsız duruşunu bir süre daha korudu ve gülümseyerek başını salladı. "Rai-guy'ın zorlu bir rakip olacağını göreceksin," diye önceden haber verdi drow, "özellikle de yanında Crenshinibon varken."

Cadderly cevap vermeye başlayamadan Kimmuriel elini sallayarak maddesel olmayan bir bedene büründükten sonra arkasını dönüp taş duvarın içinden geçti, gitti.

Cadderly uzun bir süre bekledi ve sonunda rahatlayarak derin bir nefes verdi. Nasıl da doğaçlama yapmış ve blöfünü yutturmuştu. Bu gün için hazırlamış olduğu büyüler ejderhayla savaşmaya yönelikti, Drowlara değil ve karşısındaki kara elf gerçekten çok güçlüydü. Bunu yaptığı zihinsel saldırılar sırasında anlamıştı.

Şimdi elinde bir isim vardı, Rai-guy, ve Hephaestus'un nefesi hakkındaki gerçeği doğrulamış oldu. Cadderly de Jarlaxle gibi ziyneti, nefesin altında yok olmuş olsaydı oradaki herkesin bunu

açıkça görebileceğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Şimdi Cadderly Kristal Parçası'nın nereye ve nasıl gittiğini kolayca tahmin edebilirdi. Etrafta daha fazla kara elf ve hiddetli bir kırmızı ejderha olması rahibi üç kayıp dostu konusunda hiç mi hiç rahatlatmıyordu.

Elinden geldiğince hızlı ilerlemeye çalışırken tekrar Deneir'in şarkısına başladı ve Danica'nın yanına ulaşması için kendisine rehberlik etmesi için tanrısına dua etti.

"En çok nefret ettiklerimi korumak zorunda kalmak benim lanetim olsa gerek," diye Danica'ya fısıldadı Entreri, kadına diğer tarafa kaymasını işaret ederken.

Kara elfler de iki gruba ayrıldı, biri doğrudan Danica'yla karşılaşmak üzere ilerlerken Berg'inyon'la diğeri kiralık katile yöneldi. Berg'inyon yanındaki yoldaşını dürttü.

"Git kadını öldür," dedi drow lisanında. "Bununla tek başıma ilgilenmek istiyorum."

Entreri başını Danica'ya çevirdi ve iki parmağını kaldırıp ikisinin kadının üstüne geleceklerini işaret etti. Kadın hızla başını salladı ve o anda ikili arasında büyük bir anlaşma imzalandı.

Danica iki drowu meşgul ederken Entreri'nin hızla üçüncü drowu halletmesi gerekecekti.

"Hep Drizzt Do'Urden karşısında nasıl olacağımı merak

ederdim," dedi Berg'inyon kiralık katile. "Artık bunun için fırsatım kalmadığına göre, Drizzt'in her bakımdan dengi olan Entreri'yle hesaplaşabilirim."

Entreri başını eğdi. "Sana bir şekilde yardımcı olabiliyorsam ne mutlu bana, Baenre Evi'nin korkak evladı."

Kiralık katil daha konuşmasını bitirmeden Berg'inyon'un bu sözler karşısında saldırmaya hiç tereddüt etmeyeceğini biliyordu. Yine de drowun saldırı s mdaki katıksız vahşilik Entreri'yi neredeyse savaş daha adam akıllı başlamadan alt edecekti. Kiralık katil geriye sıçradı ve topuklarının üstünde dengesini sağladıktan sonra göğsüne doğru gelen çift kılıçtan sıyrıldı. Kılıçlar yan yana alçaktan, sonra tekrar aşağıdan, sonra yukardan ve karnına doğru geldi. Bir, iki, üç kere geriye sıçradı ve dördüncü çifte saplamada kılıcını

Berg'inyon'unkilere vurmayı başardığında kılıçlan aşağı çekebilmeyi ummuştu. Ama karşısındaki basit bir çiftçi, bir ork ya da bir sıçanadam değil, kıdemli bir drow savaşçısıydı. Berg'inyon sol elindeki kılıçla kiralık katilinkini tutmaya devam ederken sağ elindeki kılıcı çekip hızla çevirdikten sonra yukarıya doğru sertçe savurdu.

Mücevherli hançer son anda kılıca tutundu ve yönünü değiştirdi. Entreri diğer elini ters çevirerek kendi kılıcının ucunun Berg'inyon'a dönmesini sağladı. Nitekim hareketinin akabinde saplama yapmayıp elinin dönüşünü devam ettirdi ve kılıcını drowunkinin altına aldıktan sonra ileri atıldı.

Berg'inyon sol elindeki kılıcı hızla vücuduna paralel biçimde aşağı çevirdi, sağ elindekini hançerden kurtardı ve üstten sola doğru savurarak Entreri'nin kılıcını daha da aşağı çekti. Aynı akıcı hareketin devamında, hünerli drow sağ elindeki kılıcı yukarı, savrulan sol elinin üstünden geçecek şekilde çevirip kiralık katilin başına doğru savurdu. Berg'inyon bunun, Entreri'nin işini bitirecek, mükemmel bir hamle olduğundan emindi.

Yan tarafta, Danica'nm da çok iyi iş çıkarttığı söylenemezdi. Yaptıkları dövüş katıksız kaos ve vahşice yapılan hareketler karmaşasıydı. Kadın çömelip, yere yatıp, hızla sıçrayıp, o kenardan bu kenara koşturup durarak Drow kılıçlarının sayısız hamlesinden kaçınmaya çabalıyordu. Karşısındakiler odanın diğer ucundaki yoldaşının dövüştüğü Drowun yanında hiçbir şey sayılırdı, ama sonuçta onlar kara elfti ve en güçsüz Drow savaşçı bile yüzey dünyasına göre yetenekli sınıfına girerdi. Üstelik bu ikisi birbirini iyi tanıyor, birbirlerini tamamlayıcı bir uyum içinde dövüşürken Danica'ya karşı saldırı fırsatı vermiyorlardı. Ne zaman biri öne atılıp kadına çifte kılıçtan sıyrılma ya da altından yuvarlanıp dizine bir tekme geçirme fırsatı verse, diğer drow çift kılıcım devreye sokup bütün muhtemel saldırı noktalarını kapatıyordu.

Uzun kılıçları ve kusursuz hamleleriyle drowlar kadını yormaya çalışıyorlardı. Danica her saplama ve kesiş denemesine —bazen kendisini bile aşan— tepkiler vermek zorunda kalıyordu. Bir drowun bileğini hafifçe oynatarak yaptığı hamle karşısında tüm vücuduyla kenara sıçramak zorunda kalıyordu.

Kadın başını Entreri'ye ve diğer Drowa çevirdi. Kılıç çınlamaları vahşi bir şarkı oluştururken kara elf bir avantaj yakalamaya başlıyor gibi görünüyordu. Çok tehlikeli, hatta umutsuz bir şeyler denemek zorunda olduğunun farkına vardı.

Danica hızla ileri atıldı ve ilerleyişini aniden keserek sola döndü ve kendisine üç adım uzaklıktaki duvara doğru koşmaya başladı. Kadının kenara sıkıştığını düşünen en yakındaki kara elf koşturmayı bitirmek üzere kılıcını savurdu... ve havayı kesti.

Danica doğrudan duvara koştu ve duvara sıçrayıp tekmeyle kendisine güç aldıktan sonra havada ters takla attı ve peşindeki kara elfin yanına indi. Yere konarken eğilerek alçakta kaldı ve bir bacağını uzatarak kara elfin bacaklarına vurmak üzere hışımla döndü.

İşini bitirmiş olacaktı, ama Drowun kahrolası yoldaşı tam olması gerektiği yerdeydi ve kılıcını savurarak Danica'ının baldırına sapladı. Kadın acıyla uludu ve geriye doğru sürünürken önündeki kara elflere beyhude tekmeler savurmaya başladı.

Bir karanlık küresi üstüne düştüğünde sırtı duvara dayandı. Gidecek yeri kalmamıştı.

Hemen arkasında fiziksel 'olmayan bedenine bürünmüş durumdaki Kimmuriel Oblodra'yla koşturuyordu.

"Çıkışı mı arıyorsun?" diye sordu siyonisist, inanılmaz derecede ince bir sesle.

"Dostlarımı arıyorum," diye yanıtladı Cadderly.

"Muhtemelen dağın dışına çıkmışlardır," diye belirtti

Kimmuriel ve bu cevap rahibi büyük oranda yavaşlattı.

Gerçekten de Danica ve cüceler dağın dışına çıkan bir yol bulmuş olabilirlerdi —Cadderly yolculuğa başlamadan önce bu yeri incelediğinde alt tünellerden dışarı açılan, kolay bulunan bir sürü çıkış tespit etmişti. Aşağıda düzinelerce koridor birbirine dolanıyordu, ama salim kafayla durmak ve ıslak bir parmağı havaya kaldırmak hava akımlarını belli edebilirdi. Ivan ve Pikel'in mağara dışına giden bir yol bulmada zorlanacaklarım hiç sanmıyordu, peki ya Danica?

"Önümüzdeki tünelden birileri geliyor," diye uyardı Kimmuriel ve Cadderly dönüp baktığında drowun duvarın içine gömülüp hareketsiz

durarak mükemmel bir şekilde gizlendiğini, adeta ortadan yok olduğunu gördü.

Cadderly drowun herhangi bir dövüşe yardımcı olmayacağını, hatta yaklaşan ayak sesleri Drowun yoldaşlarından birine aitse savaşın karşı tarafında yer alacağını adı gibi biliyordu.

Ama onlar değildi, Cadderly gelen sesleri duyar duymaz bunu anlamıştı, çünkü ayak sesleri hiç de sinsi yaratığınkine benzemiyordu.

"Seni aptal duurit!" diye gürledi tanıdık bir ses. "Beni taşlarla dolu bir çukura düşürdün!"

"Oy, oy!" diye yanıtladı Pikel ve iki drow köşeyi sıçrayarak döndüklerinde Cadderly'nin ışık huzmesini tam karşılarında buldular.

Ivan haykırarak hücuma geçmeye kalktı, ama Pikel onu omzundan kavrayarak kulağına bir şeyler fısıldadı.

"Hey, sanırım haklısın," diye kabul etti sarı sakallı cüce.

"Kahrolası Drowlar ışık kullanmaz."

Cadderly yanlarına geldi. "Danica nerede?"

Cücelerin dostlarını gördüklerinde hissettikleri rahatlama bu soru karşısında anında kayboldu.

"Onu bulmama yardım edin!" dedi Cadderly cücelere ve dönerek Kimmurid'e.

Görünüşe göre Cadderly ve yoldaşlarının yanında kendini güvende hissetmeyen Kimmuriel Oblodra, çoktan gitmişti.

Gülümsemesi meşum bir sırıtışa dönüşen Berg'inyon bir kılıcını diğerinin üstünden geçirirken Entreri'nin kendisini karşılayacak hiçbir şeyinin olmadığı bilinciyle iyice sırıttı ve ölümcül hamlesini bitirdi.

Ama kiralık katil orada değildi!

Berg'inyon'un düşünceleri çılgınca dönmeye başladı. Nereye kaybolmuştu? Peki kılıçları nasıl hâlâ önceki perdelemelerindeki konumunda duruyordu? Entreri'nin fazla uzaklaşamayacağım biliyordu, ama yine de, orada yoktu.

Ani ayrışmanın gerçekleştiği açı Berg'inyon'a gerçek hakkında ipucu verdi, Drow kendi bilek çevirişi sırasında Entreri'nin de ileri

çıkıp aşağı eğildiğini ve Berg'inyon'un kendi kılıcını Drowun gözüne siper olarak kullandığını anladı.

Kara elf, Drizzt Do'Urden'in dengi olduğu rivayet edilen bu sinsi adamı sessizce tebrik ederken mücevherli hançerin sırtına saplanıp kalbine doğru ilerlediğini hissetti.

"Yalakalarından birisini yanında tutman gerekirdi," diye drowun kulağına fısıldadı Entreri, ölmek üzere olan Berg'inyon Baenre'yi yavaşça yere bırakırken. "Böylece o da senin yanmda ölmüş olurdu."

Kiralık katil hançerini çekip kurtardı ve dönüp kadına baktı. Danica'nın kesilip biçildiğini, kenara kaçmaya çalıştığını ve üstüne bir karanlık küresi indiğini gördü.

Entreri zamanında yardım edemeyeceği kadar uzakta olan iki kara elfin karşı taraflara geçip kılıçları önde karanlığa dalmak üzere olduklarını görünce irkildi.

Karanlık çökmeden bir saniye önce Danica'nın önünde, sağda bulunan kara elf o tarafa doğru yuvarlanarak hızla dostunun karşısına geçti.

Danica diğerinin de soluna geçtiğini tahmin ediyordu. Etrafını, önden aralarından kaçmasına fırsat bırakmayacak bir açıdan saracaklardı. Bu üç seçenek: sol, sağ ve ileri mümkün görünmüyordu. Arkasını kaya duvara dayadığı için geriye de gidemezdi.

Hareketlerini belli belirsiz hissedebiliyordu ve bu kadarı bile ölümcül darbeye hazırlandıklarını anlamasına yeterliydi.

Tek bir seçeneği kaldığını fark etti. Sadece bir seçenek.

Danica yukarı sıçrarken bacaklarını iyice altına kıvırdı. O kadar umutsuzdu ki, baldırmdaki yaranın acısını hissetmiyordu.

Sağdaki drowun alçaktan çifte saplamasını, ya da soldakinin yüksekten çifte saplamasını göremedi, ama altındaki havayı döven iki çift kılıcın yarattığı dalgalanmayı açıkça hissetmişti. Havada iyice kıvrıldı ve bacaklarını aniden açarak iki yana tekme savurdu.

İki tarafta da hedefi buldu. Sağ ayağını drowun alnına geçirirken sol ayağı rakibinin boğazına gömdü. Vücudunu iyice düzleştirerek tekmelerini kuvvetlendirdi ve iki drowun geriye doğru uçmasına neden oldu. Mükemmel bir dengeyle yere kondu ve hışımla ileri atıldı. Üç koşar adımdan sonra ileri yuvarlanarak karanlık küresinden

çıkmıştı. Ayağa kalkıp etrafına baktığında alnını tekmelediği soldaki kara elfm hâlâ geriye doğru sendelediğini gördü —hazır bekleyen Artemis Entreri'nin kollarına doğru.

Drow aniden vahşice sarsıldı ve Entreri'nin harikulade kılıcı kara elfin göğsünü delip geçti. Kiralık katil kılıcını bir süre orada tutarak silahın şeytani işini görmesine izin verirken kara elfin yüzü tütmeye, yanmaya başladı ve sonunda başından geriye sadece kafatası kaldı.

Danica başını karanlığa doğru çevirerek diğer kara elfin dışarı fırlamasını beklemeye başladı. Yaralı bacağından kan boşalıyordu ve dayanma gücü hızla azalıyordu.

Danica, gırtlağı artık daha fazla hava geçiremeyecek şekilde ezilmiş drowun ölürken çıkardığı son çağlama seslerini duyamayacak kadar sersemlemişti, ama zaten bu rahatlatıcı sesler bile umutlarını cesaretlendirmeye yetmezdi.

Duruşunu ya da bilincini uzun süre koruyamayacağım biliyordu.

Kesinlikle müttefiki olmayan Entreri hâlâ fazlasıyla canlı ve çok, çok yakındı.

Yharaskrik resmen bozguna uğramıştı. Rai-guy'ın büyü saldırılarıyla Crenshinibon'un bitmek bilmeyen zihin saldırıları illithidi kesinlikle aşmıştı. Yharaskrik zihin gücünü takılı kaldığı şu balçıktan kurtulmak için bile toparlayamıyordu.

"Teslim ol!" diye talep etti drow büyücü-rahip. "Bizden kaçamazsın. Sözünü bize karşı sadakat yemini sayacağız," diye açıklarken arkasında belirip bir şeyi almak için uzanan gölgemsi şekilden bihaberdi. "Eğer yalan söylersen Crenshinibon bunu bilecek, ama sadakat konusunda dürüst olursan ödüllendirileceksin!"

Kara elf bu sözleri sarf ederken Crenshinibon da aynılarını Yharaskrik'in zihninin derinliklerinde yankılandırıyordu. Zihin yüzücüler arasında en nefret edilen ziynetlerden biri olan Crenshinibon'a hizmet etme düşüncesi doğal olarak şişkin kafalı yaratığı tiksindirse de yok olma korkusu aynı oranda baskındı.

Ama Yharaskrik'in düştüğü durum buydu. İllithid kazanamaz ve kaçamazdı. Rai-guy bedenini harap ederken Crenshinibon zihnini eritirdi.

' Teslim oluyorum," diye iki saldırganına da telepatik yoldan ilan etti illithid.

Rai-guy büyüsünün şiddetini dindirdi ve Crenshinibon'a danıştı. Ziynet Yharaskrik'in gerçekten teslim olduğunu doğruladı.

"Bilgece bir karar," dedi drow illithide. "Ordumu destekleyip kudretli halkının karşısında irtibat subayım olarak bana hizmet edebilecekken ölmen gerçekten büyük kayıp olurdu."

"Halkım Crenshinibon'dan nefret eder ve onun çağrılarını duymayacaklardır," dedi Yharaskrik ıslak sesiyle.

"Ama sen bu konuda farklı düşünüyorsun," dedi drow. Tek kelimelik bir büyü yaptı ve illithidi yere yapıştıran balçığı ortadan kaldırdı. "Sen ziynetin kıymetini görebiliyorsun."

"Evet, ölümden daha kıymetli," diye kabul etti Yharaskrik ayağa kalkarken.

"Bakalım burada kimler varmış, benim hain teğmenim," diye bir ses geldi yan taraftan. Rai-guy'la Yharaskrik aynı anda döndüklerinde duvarın üst taraflarında bir yere tünemiş olan Jarlaxle'la göz göze geldiler.

Rai-guy gürledi ve Crenshinibon'a sabık efendisini zihinsel saldırılarıyla yok etmesini buyurdu. Ama daha drow bu sessiz çağrısını yapamadan büyülü fener geldi ve ışığı ziynetin üstüne düşerek onu susturdu.

Rai-guy tekrar gürledi. "Ziyneti yenmekten fazlasını yapmalısın!" diye kükredi ve kolunu Yharaskrik'e doğru uzattı. "Yeni dostumla tanıştın mı?"

"Evet ve oldukça dişli bir dostun var," diye kabul etti Jarlaxle ve geniş kenarlı şapkasını eğerek kudretli illithide hürmetini gösterdi. "Peki sen benimkiyle tanıştın mı?" Sözlerini bitirirken yan tarafa, geniş tünelin ilerisine çevirdi.

Daha bakmadan orada yatan gerçeği anlayan Rai-guy sertçe yutkundu. Kollarını çılgınca çırparak bir çeşit savunma büyüsü yapmaya çırpındı.

Doğuştan gelen drow yeteneğini kullanan Jarlaxle büyücü ve illithidin üstüne bir karanlık küresi indirdi ve bir saniye sonra

Hephaestus'un ateşli nefesi üstlerine düşüp feci bir yıkım patlamasıyla onları kavurdu.

Jarlaxle arkasına yaslanıp gözlerini ateş parlamasına karşı korumak için elleriyle yüzünü kapattı. Sonunda turuncumsu kırmızı dalga yerini mutlak karanlığa bıraktı.

Ani bir cızırdama sesinin ardından karanlık da artık yoktu.

Tünel bir şekilde ejderhanın parıltı sıyla aydınlanan normal karanlığına dönmüştü. O ışık yüzlerce kez, binlerce kez yoğunlaşarak güneşe kafa tutacak görkemli bir parıltıya dönüştü.

Jarlaxle bunun kaynağının Crenshinibon olduğunu fark etti. Ejderhanın nefesi görevini yapmış, ziynetin var olmasını sağlayan enerji bağlarını kopartmıştı. Parıltı dayanılmayacak hale gelmeden bir an önce Jarlaxle muazzam ejderin kertenkele suratmdakı hayret ifadesini gördü, eski teğmeninin kavrulmuş cesedini gördü ve Hephaestus'un nefesiyle birlikte serbest kalıp zihin gücüyle altındaki kaya zemine gömülmeye çalışmış olan Yharaskrik'in tuhaf görüntüsünü gördü. Hephaestus'un nefesi zemini de erittiği için kaçış pek bir işe yaramamıştı.

Kısa süre sonra parıltı drowun gözlerinin sınırlarını aşacak derecede artmıştı. "İyi atış... şey, nefesti," dedi Hephaestus'a.

Jarlaxle arkasını döndü ve tünediği yerin arka kısmındaki bir çatlaktan geçer geçmez hiç zaman kaybetmeden tabana kuvvet koşmaya başladı. Hephaestus'un nefesi tüneldeki taşı eriterek tekrar Jarlaxle'ın peşinden geldi ve drowun pantolonunun kıç kısmını hafiften alazladı.

Jarlaxle gittikçe şiddetlenen aydınlık altında ardına bakmadan koştu, koştu. Crenshinibon'un serbest kalan enerjisi her taşı, her çatlağı doldurmuştu. Jarlaxle dış duvarlara yakın olduğunu biliyordu, bu yüzden büyülü boşluğunu tekrar çıkarttı ve önündeki duvara fırlattıktan sonra sürünerek dışarıdaki alacakaranlığa çıktı.

Crenshinibon'un enerjisi anında dışarı taştı ve mağaranın dışı da adeta güneş doğmuş gibi aydınlandı. İşık Jarlaxle'm büyülü boşluğundan geliyordu. Bileğinin çevik bir hareketiyle drow büyülü aygıtı alarak geçidi kapattı ve bölge —dağın üstündeki çok sayıda

noktadan fışkıran ışık huzmelerini sayılmazsa— tekrar doğal karanlığına kavuştu.

"Danica!" diye Cadderly'nin çılgınca haykırdığını duydu arkasından bir yerlerden. "Danica nerede?"

Jarlaxle arkasına döndüğünde rahibin ve homurdanan cücelerin —Jarlaxle'ın bu güne kadar görmüş olduğu en garip iki kardeş—kendisine doğru koşturduğunu gördü.

"En son Artemis Entreri'nin peşinden yarığa atlarken gördüm," dedi Jarlaxle rahatlatıcı bir ses tonuyla. "Bence gayet iyi ve yararlı bir müttefik."

"Bom!" dedi Pikel Bouldershoulder.

"Şu yukarıdaki ışıklar da neyin nesi?" diye ekledi Ivan.

Jarlaxle tekrar dağa bakıp omuz silkti. "Görünüşe göre sizin Kristal Parçası'nı yok etme formülünüz doğruymuş," dedi drow Cadderly'ye.

Gülümseyerek döndü, ama rahibin yüzündeki ifadenin tebessümle uzaktan yakından alakası yoktu. Cadderly sevgili eşi için kaygılanan, dehşet dolu gözlerle dağa bakıyordu.

BÖLÜM 25 TÜNELİN SONUNDAKİ IŞIK

Hephaestus birçok güçlü büyüde uzmanlaşabilecek, bir düzine ırkın dilini konuşabilecek ve karşısına çıkan her düşmanı yok edebilecek kadar zeki bir ejderhaydı. Asırlardır yaşıyor ve geçen zamanla —tüm ejderhalar gibi— giderek bilgeleşiyordu. Bu bilgeliğin ışığında Hephaestus, Crenshinibon'un özgür kalan parlak enerjisine bakmaması gerektiğine karar verdi.

Ama ejderha parıltıdan, bu güne kadar görmüş olduğu en saf ve en muhteşem enerjiden gözünü alamıyordu.

Ejder, muhteşem, parlak nesneden iskeletimsi bir gölgenin, sonra başka bir tanesinin ve üçüncüsünün ve en sonunda yedi, uzun süre önce ziynet tarafından yutulmuş yedi liçin çıkışını ve yok edilmiş Crenshinibon'un etrafında onu yaratırken yapmış oldukları gibi dans edişlerim hayretler içinde izledi.

Derken geldikleri gibi birer birer dağılarak yok oldular.

Ejderha gözlerine inanamayarak bakarken duyguları, ziynetin içinden çıkan son şeklin bir akrabasıymış gibi dürüst ve gerçekti. Son

çıkan, üzüntüden kırılıp dökülmüş kambur bir adamın hayaletiydi. Çok uzun zaman önce göçüp gitmiş olan şeyhin çalınmış ruhu yerde oturmuş, mahzun bir şekilde ziynetin kalıntılarına bakıyordu. Gölgeden yayılan harabiyet aurası o kadar etkiliydi ki, Merhametsiz Hephaestus bile soğuk kalbinde bir burukluk hissetti.

Kısa süre sonra son hayalet de diğerleri gibi kayboldu ve Kristal Parçası'nın ışıltısı sonunda dindi.

Ancak o zaman Hephaestus yaptığı hatanın büyüklüğünü anladı. Ancak o zaman kadim kırmızı ejderha tamamen kör olduğunu, ortaya çıkan gücün saflığı karşısında gözlerinin tamamen yok olduğunu anladı.

Ejderha kükredi —hem de nasıl kükredi! Bu, daima sinirli olan Hephaestus'un bugüne kadarki en hiddetli, en öfkeli kükreyişiydi. Bu kükreyişin içinde bir miktar korku, bir miktar pişmanlık ve ejderhanın inine girip bu lanetli ziyneti önüne getirenleri bir daha kovalayamayacağı, diğer keskin duyularının yanında gözlerine de ihtiyaç duyduğu dış dünyada hüküm sürmek bir yana, yaşayamayacağının bilinci vardı.

Hephaestus'un koku duyulan ejderhaya en azından birkaç saniye önce koridorda bulunan drowla illithidi yok etmiş olduğunu söylüyordu. Bundan memnuniyet duyan Hephaestus, bunun bu gün bulup bulabileceği tek memnuniyet olacağını fark etti ve ejder ana uyuma salonunun arkasına büyü yoluyla gizlenmiş geniş odasına çekildi. Mağaranın sadece tek bir girişi vardı ve ejderhanın altınlar, mücevherler, değerli taş ve takılardan oluşan muazzam hazinesi burada yatıyordu.

Bu mağarada hiddetli, ama yenilmiş ejder tekrar kıvrılıp istiflenmiş hazinesinin üstünde uyumaya, rahatsız edilmeden dinlenmeye çalıştı. Geçen yılların yanmış gözlerini iyileştireceğini urrfüyordu. Rüya görecekti, evet görecekti, o davetsiz misafirleri yakıp kavurduğunu görecekti ve eğer uyku istediği şifayı sunmamışsa o muazzam zekasını çalıştırıp körlüğüne bir çözüm bulacaktı.

VABOj»

Cadderly birinin tünelden koşarak çıktığını gördüğünde nerdeyse sevinçle yerinden sıçrayacaktı, ama koşanın bir adam — Artemis

Entreri— olduğunu ve omzunun üstünde hareketsiz, kan revan içinde bir kadın taşıdığını görünce başından aşağı kaynar sular döküldü.

"Ona ne yaptın?" diye kükredi Ivan, ileri atıldı, ama adeta bir rüyadaymış gibi yavaş hareket ettiğini fark etti. Pikel'e baktığında kardeşinin de doğal olmayan bir uyuşuklukla hareket ettiğini gördü.

"Sakin olun," dedi onlara Jarlaxle. "Danica'nın yaraları Entreri'nin elinden çıkmış olamaz."

"Bunu nerden biliyorsun?" diye sordu Ivan.

"Çünkü öyle olsaydı, cesedini karanlıkta bırakıp giderdi," diye mantık yürüttü drow ve sözlerindeki basit mantık ateşli kardeşleri yatıştırmaya yetti.

Nitekim Cadderly koşmaya devam etti. Jarlaxle büyüsünü yaparken büyü menzilinde olmadığı için hiç de yavaşlamamıştı. Entreri'nin yanına koşturdu ve rahibin geldiğini gören kiralık katil durup Danica'yı omzundan indirdi.

"Drow kılıçları," dedi Entreri, Cadderly yaralan görebilecek kadar yaklaşır yaklaşmaz.

Rahip anında işe koyulup Deneir'in şarkısını söylemeye başladı ve bulabildiği tüm şifa enerjisini önündeki kadına yoğunlaştırdı. Kısa sürede aşkının yaralannın korktuğu kadar ölümcül olmadıklarını ve Danica'nın hızla iyileşeceğini fark ederek rahatladı.

İşi bittiğinde Bouldershoulder kardeşler ve Jarlaxle da yanma gelmişlerdi. Cadderly bakışlarını cüce kardeşlere kaldırdı ve gülümseyerek başını salladı. Sonra da dönerek şaşkın gözlerle kiralık katile baktı.

"Yaptığı hareketler tünellerde hayatımı kurtardı," dedi Entreri tatsız bir sesle. "Kimseye borçlu kalmayı sevmem." Bunu söyledikten sonra kalktı ve bir kere bile arkasına bakmadan uzaklaştı.

Cadderly ve dostları —Danica dahil— Hephaestus'un peşlerine düşmek için ininden çıkmayacağından, emin olduktan sonra Entreri'yle Jarlaxle'a o günün ilerleyen saatlerinde yetiştiler.

"Bizi buraya getiren aynı büyüyle Yükselen Ruh'a dönüyoruz," dedi rahip. "Size en azından geri dönüş yolculuğu için büyü yardımı teklif

etmememin kabalık olacağını düşündüm."

Jarlaxle ona meraklı gözlerle baktı.

"Numara yok," diye kurnaz drowu temin etti Cadderly.

"İkinizle de bir alıp veremediğim yok, sonuçta topraklanma girdiğinizden beri yaptığınız her şey son derece saygıdeğerdi. Yine de ikinizi uyarmalıyım ki, hiçbir—"

"Neden seninle birlikte geri dönmek isteyelim ki?" diye sözünü kesti Artemis Entreri. "Senin yalan çukurunda bizim için ne kazanç olabilir ki?"

Cadderly cevap vermeye başlayacaktı —aynı anda verebileceği bir sürü cevabı vardı. Bu adama haykırmak, onu zorlamak, onu imana getirmek, onu yok etmek istiyordu —o an karşısında duran olumsuzluk duvarı karşısında her şeyi yapabilirdi. Sonunda hiçbir şey söylemedi, gerçekten, Yükselen Ruh'ta bu ikisini bekleyen ne vardı?

'Çok şey,' diye düşündü, 'eğer ruhlarını ve yöntemlerini yola getirmek isteselerdi.' Entreri'nin Danica'yla münasebetleri gelecekte bunun olabileceğine dair bir ipucu gibiydi. Bu düşünceyle rahip Deneir'in şarkısına tekrar katıldı ve göz gezdirdiği kişileri mutlu edecek şeyleri gösteren, ufak bir büyü yaptı.

Entreri ve Jarlaxle'a tek bir bakış, Yükselen Ruh'un, Carradoon'un, Shilmista Ormanı'nın ve Kartanesi Dağlan'nm çevresindeki tüm bölgenin, ikilinin tam zıt yöne gitmesiyle çok daha iyi bir yer olacağım doğrulamasına yetti.

"Elveda, o zaman," dedi rahip ve şapkasını eğdi. "En azından sefil yaşamında tek bir onurlu iş yapma fırsatı bulmuş oldun, Artemis Entreri." Arkasında Ivan ve PikeFle yürümeye başladı.

Danica'ysa bu kadar aceleci davranmıyor, her adımda Entreri'nin gözlerinin içine bakıyordu. "Yaralarım gücümü aştığında yaptığın şey konusunda nankörlük etmeyeceğim," diye itiraf etti kadın, "ama bunun beni Hephaestus'un ininin alt tünellerinde başlattığımız şeyi devam ettirmekten alıkoyacağım sanma."

Entreri, "Nereye kadar?" diye sormaya niyetlendi, ama kelimeler ağzından dökülmeden bundan vazgeçti. Sadece omuz silkip

gülümsedi ve kadının çekip gitmesini izledi.

"Entreri için yeni bir rakip mi?" diye belirtti Jarlaxle, dörtlü gözden kaybolduğunda. "Drizzt'in yerine geçer belki, he?"

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Entreri.

"Buna değmez demek."

Kadını buna değip değmeyeceğine kafa yoracak kadar umursamayan kiralık katil omuz silkmekle yetindi.

Jarlaxle'ın kahkahası onu düşüncelerinden uyandırdı.

"Büyüme," diye belirtti drow.

"Seni şimdiden uyarıyorum, senin o yargılarına çok az müsamaha göstereceğim," diye karşılık verdi Entreri.

Jarlaxle'ın kahkahası gürleşti. "Demek benimle kalmaya karar verdin."

Entreri ona sertçe bakarak neşesini çalacak, dröwun hemen cevap veremeyeceği bir soru düşündü.

"Pekâlâ o zaman," dedi Jarlaxle kaygısızca, adamın sessizliğini onay kabul ederek. "Ama seni uyarayım, eğer bana karşı çıkarsan, seni öldürmek zorunda kalacağım."

"Bahse girerim bunu mezarın diğer tarafından yapman biraz zor olacak," dedi Entreri.

Jarlaxle bir kez daha güldü. "Ben gençken," diye söze başladı, "bir silah ustası olan bir dostumun en büyük aksiliği benim ondan daha iyi bir dövüşçü olduğuma inanmasıydı —ki onu hayatımda bir kere alt etmiştim ve bu daha büyük yetenek değil, şans sayesinde olmuştu. Bir gün bana, sonunda büyüyünce benim dengim, belki de benden üstün olacak kişiyi bulduğunu söyledi. Bu bir çocuktu, gerçekten ve daha önce kimsede görülmemiş bir yeteneğe sahipti.

"Bu silah ustasının adı Zaknafein'di —onu muhtemelen duymamışsındır," diye devam etti Jarlaxle.

Entreri başını salladı.

"Bahsettiği genç dövüşçü ise Drizzt Do'Urden'den başkası değildi," diye açıkladı Jarlaxle sırıtarak.

Entreri herhangi bir duygu belirtisi göstermemek için kendisini zorladı, ama derin duygulan onu şaşırtırcasına bir anlığına baskın geldi ve Jarlaxle bu noktayı atlamadı. "Peki Zaknafein'in bu kehaneti doğru çıktı mı?" diye sordu Entreri.

"Çıktıysa bile, bu Artemis Entreri için herhangi bir şeyi açığa çıkartır mı?" diye sordu Jarlaxle kurnazca. "Drizzt'le Jarlaxle'ın bağıntılı gücü Entreri'ye istediği herhangi bir cevabı verir mi? Artemis Entreri nasıl Drizzt Do'Urden'le boy ölçüştüğünü zanneder?" Ölümcül soru geldi, "Entreri Drizzt'i gerçekten alt ettiğine inanıyor mu?"

Entreri Jarlaxle'a uzun ve sertçe baktı, ama bu bakış sırasında gözleri ister istemez yumuşadı. "Fark eder mi?" diye yanıtladı ve bu gerçekten, Jarlaxle'm yeni ve düşüncesine göre uzun süre yanında olacak yoldaşından duymayı en çok istediği cevaptı.

"Burada işimiz daha bitmedi," diye ilan etti Jarlaxle, aniden konuyu değiştirerek. "Etrafta korku ve hiddet dolu bir grup var. Liderleri şimdilik, işler yoluna girmeden burayı terk edemeyeceklerine karar verdi."

Entreri soru sormadan Jarlaxle'ı taş çıkıntıları arasından takip etmeye başladı. Kiralık katil Jarlaxle'ın bahsetmiş olduğu grubu görünce birkaç adım geri düştü, üç kara elf ve başlarında tehlikeli bir siyonisist. Entreri anında ellerini ölümcül kılıç ve hançerinin kabzasına yerleştirdi. Kısa mesafe ilerde Jarlaxle'la Kimmuriel drow lisanında bir şeyler konuşuyorlardı, ama Entreri söylenenlerin çoğunu çıkartabiliyordu.

"Burada savaşıyor muyuz?" diye sordu Kimmuriel, Jarlaxle kendisine yaklaşırken.

"Rai-guy öldü ve Kristal Parçası yok edildi," diye yanıtladı Jarlaxle. "Neden dövüşelim ki?"

Entreri Kimmuriel'in iki bildiriden de ürkmediğini fark etti.

"Ah, ama sanırım sen gücün tatlı yönünü bir kere tatmış oldun, değil mi?" diye sordu Jarlaxle kıkırdayarak. "Şimdi görünüşe göre kendini Bregan D'aerthe'nin başı gibi hissediyorsun. Çalınmış mevkiini geri vermek istediğinden emin misin?"

Kimmuriel başını sallamaya başladı —Entreri drowun burada Jarlaxle'la barış yapmaya niyetli olduğunu anlayabiliyordu— ama

şaşırtıcı Jarlaxle Kimmuriel'in cevabını yarıda kesti. "Peki o zaman!" dedi Jarlaxle dramatik bir şekilde. "Başka bir dövüş daha istemiyorum, Kimmuriel ve son zamanlardaki davranışlarımın bana Bregan D'aerthe mevkileri arasında lider olarak dönmemi anlamsız kılacak kadar çok düşman kazandırdığını anlıyorum."

"Tahtından feragat mi ediyorsun?" diye sordu Kimmuriel duyduklarına inanamayarak ve o an arkasındaki diğer askerler gibi savunmaya geçme ihtiyacı hissetti.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Jarlaxle tekrar kıkırdayarak.

"Seni uyarıyorum, eğer benimle savaşmaya veya beni takip etmeye kalkarsan gerçekten karşına geçip hakkmla kazanmış olduğun mevkiini elinden alırım."

Entreri dostunu içtenlikle dinledi ve sözlerin bir kısmını gerçekten yanlış işittiğine emin bir şekilde başını salladı.

Kimmuriel de cevap vermeye yeltendi, ama ağzında birkaç kelime geveledikten sonra vazgeçip derin bir nefes verdi.

"Bregan D'aerthe'ye iyi bak," diye uyardı Jarlaxle. "Bir gün geri geleceğim ve sana liderliği paylaşmayı teklif edeceğim. Şimdi gönüllü olarak bıraktığım gibi kudretli bir paralı asker loncası bulmayı umuyorum." Diğer üçüne döndü. "Ona tüm onurunuzla hizmet edin."

"Tekrar kavuşmamız kesinlikle Calimport'ta olmayacak," diye temin etti Kimmuriel, "ya da lanetli yüzeyin herhangi bir yerinde. Eve dönüyorum, Jarlaxle, gerçek diyarlarımız olan mağaralara dönüyorum."

Jarlaxle ve diğer üç asker başlarıyla onayladı.

"Peki sen?" diye sordu Kimmuriel.

Sabık paralı asker lideri sadece omuz silkti ve tekrar gülümsedi. "En çok nerede olmayı dilediğimi bilemiyorum, çünkü daha gidilecek her yeri görmedim."

Tekrar, Kimmuriel eski lidere meraklı gözlerle bakmak zorunda kaldı. Sonunda omuz silkmekle yetindi ve birkaç parmak hareketi ve bir düşünceyle bir boyut kapısı açtıktan sonra peşinde askerleriyle gözden kayboldu.

"Neden?" diye sordu Entreri, beklenmedik dostunun yanına ilerlerken.

"Neden mi?" diye tekrarladı Jarlaxle.

"Onlarla birlikte dönebilirdin," açıkladı kiralık katil, "gerçi ben asla seninle gelmezdim. Sen gitmemeyi, loncanın başına geçmemeyi seçtin. Bunu neden burada, benimle kalmak için feda ettin?"

Jarlaxle bunu birkaç saniye boyunca düşündü. Sonra cevabını Entreri'nin daha önce kullanmış olduğu sözlerle gülerek verdi, "Belki de drowlardan, insanlardan ettiğimden daha çok nefret ediyorumdur."

O anda, Artemis Entreri hafif bir esintiyle bile yıkılabilirdi. Jarlaxle'm bu sözleri söylemeyi nereden öğrendiğim bilmek dahi istemiyordu.

SON DEYİŞ

Entreri ile Jarlaxle, günlerce o yörede gezindiler. En sonunda halkının Drizzt Do'Urden ismini duyduğu ve en azından sahtekâr Jarlaxle'm varlığını kabullenmiş gibi göründüğü bir kasabaya geldiler.

Bir taverna olarak iş gören sıradan ve köhne ortak binada, Artemis Entreri, içinde bulunduğu durum göz önünde bulundurulunca gayet gelecek vaat eden bir ilân gördü.

"Ödül avcılığı mı?" diye sordu Jarlaxle, Entreri ilânı ona gösterdiğinde. Drow bir köşede oturup sırtını duvara yaslanmış bir halde şarabını yudumlamaktaydı. "Adalet birlikleri tarafından ödül avcılarına yapılan bir çağrı mı?"

"Biri tarafından yapılmış bir çağrı," diye düzeltti Entreri, masanın karşısındaki sandalyeye yerleşerek. "Adalete dayanıp dayanmadığı pek önemli gibi görünmüyor."

Jarlaxle ona kurnaz bir sırıtışla baktı. "Öyle mi?" dedi, hiç ikna olmuş görünmeyerek. "Peki öyleyse, Danica'yı tünelden dışarı taşımakla ne gibi bir kazanç elde ettin?"

"Kudretli bir rahibi düşman edinmeme kazancı," diye soğukça yanıtladı faydacı Entreri.

"Ya da belki de daha fazlası vardı," dedi Jarlaxle. "Belki de, kadım karanlıkta tek başına ölmeye terk etmeyi Artemis Entreri'nin yüreği

kaldırmadı."

Entreri bu önemli değilmiş gibi omuz silkti.

"Artemis Entreri'nin kurbanlarından kaç tanesi buna şaşırırdı acaba?" diye sordu Jarlaxle, konuyu üsteleyerek.

"Artemis Entreri'nin kurbanlarından kaç tanesi yaşadıkları akıbetten daha iyisini hak ediyordu acaba?" diye lafı yapıştırdı kiralık katil.

Jarlaxle, bunun gölgeler arasında yaşanmış bir hayatı mantığa dayandırma çabası olduğunu biliyordu. Entreri'nin hayatında gördüğü tüm gölgelerden daha karanlık gölgelerin arasında hayatta kalmayı başarmış olan drow, bir dereceye kadar buna karşı çıkamazdı. Belki de bu konuda, Artemis Entreri'nin yargısmdaki doğruluk payı daha fazlaydı. Ama yine de, bu katilin adaletin tarafına doğru kayması gerçekten ilginç ve garip bir hadiseydi. "Merhametli Artemis?" diye sormadan edemedi.

Entreri bir süreliğine hareketsiz oturup bu sözleri hazmetti.

"Belki de," dedi başıyla onaylayarak. "Belki de bu ahmakça şeyleri söylemeye devam edersen sana da merhamet eder ve seni çabucak öldürüveririm. Fakat, belki de yapmam."

Jarlaxle bu sözlere, bütün bunların ve önünde uzanan, yeni bulduğu yaşamın saçmalığına kocaman bir kahkaha patlattı. Entreri'yi, adamın tehditlerini ciddiye alacak kadar iyi tanıyordu, ama aslında kara elf, Entreri'ye tıpkı kendi öz kardeşiymişçesine güveniyordu.

Yine de, Matron Baenre'nin üçüncü evladı olan, bir zamanlar annesi ve kardeşleri tarafından Lolth Hanım'a kurban edilen Jarlaxle Baenre, öz kardeşine dahi güvenmemesi gerektiğini gayet iyi biliyordu.

SON

Outspark tarafından düzenlenmiş ve derlenmiştir www.çizgiliforum.com !! © kitap bir dosttan öte bazen...